

Giới thiệu Siêu Cấp Thiên Phú

Thể loại: huyền huyền, xuyên không, dị năng

Nhân loại đã ở vị trí đỉnh của chuỗi thức ăn từ khi khoa học phát triển, tri thức được tích lũy hàng ngàn năm...Nhưng trong tương lai, điều đó không còn tồn tại nữa, vì những vết nứt không gian xuất hiện khắp Trái Đất, vì thế đã đưa đến rất nhiều hung thú từ không gian khác. Từ đây bắt đầu cuộc chiến sinh tồn giữa loài người và hung thú.

Trải qua sự nghiên cứu của rất nhiều nhà khoa học, nhân loại đã phát hiện ra vật chất thần bí mới xuất hiện trên trái đất có thể lợi dụng được, thế là có một loại nghề nghiệp mới tính xuất hiện ——Võ Giả cùng với thiên phú!

Dựa vào Võ Giả và thiên phú, nhân loại dần dần có thể chống lại cùng với hung thú!

Mời các bạn hãy theo dõi hành trình trở thành cường giả của Diệp Thiên nhé!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Một trăm năm sau

Truyện được đăng độc quyền tại:

Trong phòng ngủ lộn xộn, trên một cái giường gỗ.

"Đầu đau quá!!!"

"Ta...còn sống?"

Tư duy hỗn loạn của Diệp Thiên chậm rãi thanh tỉnh, từng đoạn ký ức liên quan đến chuyện trước đó hiện lên. Cùng lúc đó, có một cỗ ký ức hoàn toàn mới dung hợp cùng với linh hồn của hắn.

"Nguyên lai ta đã xuyên việt!" Hắn cười khổ một tiếng, cỗ thân thể này không phải là của hắn, mà là của một thiếu niên trùng tên trùng họ với hắn.

Hắn, đến từ năm 2220, mà bây giờ lại là năm 2320, nói một cách khác, hắn đã đi tới thời đại một trăm năm sau. Cái thời đại này được gọi là thời đại nguyên khí, hoặc là thời đại thiên phú.

Những tin tức liên quan tới cái thời đại thiên phú này ở trong đầu được Diệp Thiên tiêu hoá từng phần một.

Vào đầu năm 2220, có rất nhiều vết nứt không gian xuất hiện trên trái đất, có vô số hung thú từ bên trong vết nứt không gian tuôn ra, nhân loại đột nhiên rút khỏi đỉnh của chuỗi thức ăn, kéo dài hơi tàn ở dưới sự hung tàn của hung thú.

Đối mặt với hung thú, nhân loại có ý đồ dùng vũ khí nóng để tiêu diệt bọn chúng, nhưng ở giữa thiên địa lại xuất hiện một loại vật chất thần bí, sau này được mọi người gọi là nguyên khí, loại nguyên khí này có thể phá hủy kết cấu của vũ khí nóng, khiến cho vũ khí nóng không có cách nào phát huy ra hiệu quả vốn có, thậm chí ngay cả vũ khí hạt nhân mạnh mẽ nhất cũng trở thành sắt vụn.

Nhân loại đột nhiên bước vào kỷ nguyên vũ khí lạnh, nhân loại suy nhược dựa vào vũ khí lạnh làm sao có thể là đối thủ của hung thú. May mắn là hung thú mới vừa tiến vào trái đất đều là hung thú cấp thấp, chuyện này đã khiến cho nhân loại có được cơ hội sinh tồn.

Trải qua sự nghiên cứu của rất nhiều nhà khoa học, nhân loại đã phát hiện ra vật chất thần bí mới xuất hiện trên trái đất có thể lợi dụng được, thế là có một loại nghề nghiệp mới tính xuất hiện ——Võ Giả!

Rèn luyện thể chất, hấp thu nguyên khí, đánh vỡ cực hạn nhân thể, trở thành Võ Giả.

Cùng lúc đó, thiên phú của nhân loại cũng được mở ra. Nhưng chỉ có một phần nhỏ nhân loại có thể nắm giữ thiên phú, mà thường thấy nhất chính là thiên phú tu luyện, thiên phú tu luyện sẽ quyết định một người cuối cùng có thể đạt được thành tựu như thế nào, mà ngoại trừ thiên phú tu luyện, còn có những loại thiên phú khác, ví dụ như các loại thiên phú hóa diễm, thiên phú Hàn Băng, thiên phú chiến đấu, vân vân.

Dựa vào Võ Giả và thiên phú, nhân loại dần dần có thể chống lại cùng với hung thú, nhưng một phần lớn lãnh thổ trên trái đất đều bị hung thú chiếm lĩnh, loài người chỉ có thể chiếm một phần lãnh thổ rất nhỏ, thiết lập một số căn cứ sinh tồn.

Đáng nhắc tới là, trái đất bây giờ lại to lớn hơn trái đất trước đó gấp nhiều lần, dường như ở dưới sự ảnh hưởng của nguyên khí, trái đất đã mở rộng ra hàng trăm lần.

"Nguyên khí, thiên phú, hung thú, một cái thế giới thật là đặc sắc!" Diệp Thiên hít vào một hơi thật sâu, chợt cười cười.

Có lẽ, có thể được đi tới cái thời đại này đối với hắn mà nói cũng không tệ, nhưng rất nhanh, sắc mặt của hắn liền trở nên nặng nề.

"Vết nứt không gian xuất hiện, nguyên khí giáng lâm, vào đêm hôm đó trên trái đất chỉ có một số ít người thức tỉnh thiên phú, thiên phú tu luyện là bẩm sinh, không cần thức tỉnh, nhưng những thiên phú khác lại có thể thức tỉnh, nhưng chuyện này đối với nhân loại ở thời điểm đó mà nói, thức tỉnh thiên phú không phải là chuyện tốt, mà là tai nạn, bởi vì không có nhục thân cường đại tương ứng, thức tỉnh thiên phú chính là tự sát, căn cứ theo ghi chép, lúc ấy có rất nhiều người vì thức tỉnh thiên phú cường đại khiến cho nhục thân bị phá hủy, hoặc là chết, hoặc là tàn phế."

"Dường như, mình vào lúc ấy cũng bởi vì thức tỉnh một loại thiên phú nào đó, cho nên cả người mới...nổ tung!"

Diệp Thiên có thể khẳng định, bản thân lúc ấy đã hấp thu vô số nguyên khí, cả người nổ tung, cho nên mới từ vong.

"Ta vào lúc đó không biết đã thức tỉnh loại thiên phú nào, dĩ nhiên lại làm cho thân thể nổ tung, tuy nói nhân loại ở một trăm năm trước bởi vì thân thể không thích ứng được với nguyên khí, nếu đột nhiên thức tỉnh thiên phú sẽ không chịu được, nhưng những người khác coi như không thể thừa nhận lực lượng do thức tỉnh thiên phú mang đến, nhiều lắm thì chỉ đứt mạch máu mà chết hoặc là tàn phế, có thể tưởng tượng được lúc đó thiên phú mà mình thức tỉnh tất nhiên là vô cùng nghịch thiên, đáng tiếc là đã xuyên việt rồi, không cách nào biết được đó là loại thiên phú gì!" Diệp Thiên có một chút tiếc nuối.

Sau khi sửa sang lại tin tức của kiếp trước cùng với cái thời đại này, Diệp Thiên mới chậm rãi dò xét thân thể bây giờ của mình. Cổ thân thể này mới 15 tuổi, đặt ở thời đại nguyên khí, là thời kỳ vừa vận đề tiến hành tu luyện.

Thân thể trước 15 tuổi còn chưa phát dục hoàn chỉnh, không quá thích hợp để tu luyện, ngoại trừ một số Đại gia tộc lợi dụng một số bảo vật trân quý thúc đẩy thân thể trưởng thành sớm, mới có thể tu luyện.

Có thể nói, 15 tuổi là thời kỳ hoàng kim để tu luyện, một khi vượt quá 20 tuổi mới tiến hành tu luyện, cho dù có thiên phú cao cỡ nào, thành tựu trong tương lai cũng hết sức có hạn.

"May mắn đây không phải là thân thể của một ông già, nếu không mình liền thảm rồi."

"Không tốt..."

Sắc mặt của Diệp Thiên đột nhiên đại biến, hần từ bên trong ký ức rốt cục cũng nhớ tới nguyên nhân vì sao nguyên chủ nhân lại chết, là bởi vì thiên phú. Thiên phú của cổ thân thể này vô cùng thấp!

Thiên phú Yếu Kém!

Ở cái thời đại này, thiên phú trọng yếu nhất chính là thiên phú tu luyện, mà thiên phú tu luyện theo thứ tự từ thấp đến cao là thiên phú Yếu Kém, thiên phú Thấp, thiên phú Sơ đẳng, thiên phú Trung đẳng cùng với thiên phú Cao đẳng, nghe nói ở phía trên thiên phú Cao đẳng còn có thiên phú càng cao hơn, nhưng đây không phải là bí mật mà Diệp Thiên có thể biết được.

Bất luận một kẻ nào chỉ cần tròn 15 tuổi, liền có thể mua sắm được một viên đá thiên phú để kiểm tra thiên phú của bản thân, nhưng chỉ giới hạn kiểm tra thiên phú tu luyện, những loại thiên phú khác cần phải có đá thiên phú mang theo thuộc tính đặc biệt của những loại thiên phú đó mới có thể kiểm tra được.

Nguyên chủ nhân chính là sau khi vừa tròn 15 tuổi, liền hưng phấn đi mua một viên đá thiên phú đi về kiểm tra thiên phú trong gian phòng của mình, kết quả là sau khi phát hiện ra mình chỉ có thiên phú Yếu Kém, ở dưới sự tuyệt vọng đột tử mà chết, lúc này mới tiện nghi cho Diệp Thiên xuyên việt đến.

"Moá, thiên phú Yếu Kém, đây là thiên phú tu luyện rác rưởi nhất, ngay cả việc trở thành Võ Giả đều không có bất kỳ một sự hy vọng nào a!" Diệp Thiên cũng tuyệt vọng.

Võ đồ cùng với Võ Giả là hai cái cảnh giới tu luyện thấp nhất, mà võ đồ kỳ thật cũng không được tính là cảnh giới chân chính, Võ Giả mới được xem là cảnh giới chân chính thứ nhất, nắm giữ lực lượng 1000 cân liền có thể trở thành Võ Giả.

Nhưng muốn trở thành Võ Giả, thì điều kiện thấp nhất là bản thân phải nắm giữ thiên phú Thấp.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Thiên phú ẩn tàng

Được đăng đọc quyền tại:

Thiên phú Thấp so với thiên phú Yếu Kém cao hơn một cấp bậc, nhưng cả một đời bất quá cũng chỉ có thể miễn cưỡng trở thành Võ Giả sơ kỳ mà thôi, nhưng nói chung, thiên phú Thấp tối thiểu còn có một tia hy vọng, một khi trở thành Võ Giả, coi như là Võ Giả sơ kỳ, cũng được coi như là một đại nhân vật, có thể áp đảo ở phía trên người bình thường.

Nhưng nếu nắm giữ thiên phú Yếu Kém thì lại khác, coi như tu luyện cả một đời cũng chỉ là võ đồ, đây là do thiên phú hạn chế.

"Nếu có thể cải biến thiên phú thì tốt biết mấy!" Diệp Thiên an ủi bản thân.

"Cốc cốc cốc!!!" Tùng đột thanh âm gõ cửa vang lên.

"Anh ơi, anh có ở bên trong hay không?" Giọng nói của một thiếu nữ trẻ tuổi truyền tới ở bên ngoài cửa phòng.

Diệp Thiên biết rõ, đây là em gái Diệp Vũ ở kiếp này của hắn, năm nay mới 13 tuổi. Diệp Thiên mở cửa phòng ra, liền nhìn thấy một thiếu nữ khá ái như là búp bê.

"Anh ơi, thiên phú của anh là như thế nào?" Diệp Vũ hiếu kỳ hỏi.

Thiên phú của mỗi người là bí mật, trừ phi là người thân nhất, những người khác nếu như hỏi thăm thì chính là khiêu khích, dù sao thì người nào cũng không muốn thiên phú của bản thân bị người khác biết rõ, ví dụ như một số người có thiên phú cao, một khi bị người khác biết thiên phú cụ thể, nói không chừng sẽ dẫn đến chuyện ám sát.

Ở cái thế giới này, sự tình dạng này không phải là chưa từng phát sinh qua. Cho nên, bất luận kẻ nào cũng đều không được hỏi thăm thiên phú của người khác.

Bất quá, Diệp Thiên tự nhiên sẽ không trách tội em gái của mình.

"Tiểu Vũ à, thiên phú của anh rất không tệ, trong tương lai tuyệt đối có thể trở thành Võ Giả vĩ đại!" Diệp Thiên chăm chú nhìn tiểu Vũ, mỉm cười, nhưng bên trong tiếng cười lại tràn đầy sự đắng chát.

Nhưng sau một khắc, con ngươi của hắn liền co rụt lại, bị chấn kinh! Chỉ thấy có một cái màn ảnh giả lập hiện bên trên vòng ngực của hắn.

Nhân loại: Diệp Vũ

Thiên phú tu luyện: Thấp

Thiên phú Hàn Băng: Sơ đẳng (chưa thức tỉnh)

"Cái tình huống này là như thế nào?" Diệp Thiên có chút không hiểu ra sao, nhìn qua còn tưởng rằng là ảo giác, nhưng cuối cùng hắn lại có thể khẳng định, tất cả những thứ trước mắt cũng không phải là ảo giác.

Số liệu biểu hiện bên trên vòng mạc là tồn tại chân thật, không phải là ảo giác.

"Ồ, cái này có lẽ là thiên phú ẩn tàng của mình!" Diệp Thiên trầm tư một chút, liền nghĩ ra nguyên nhân.

Diệp Vũ bây giờ chỉ mới có 13 tuổi, còn chưa đến tuổi tác tu luyện, nhưng thiên phú tu luyện từ một khắc ra đời liền xuất hiện, cho dù Diệp Vũ nắm giữ thiên phú tu luyện rất là bình thường, về phần thiên phú Hàn Băng, đây là một loại thiên phú nằm ngoài thiên phú tu luyện, mười phần hiếm thấy, vạn người không có được một, sau này nếu như có thể thức tỉnh tuyệt đối sẽ có thể nghiền ép đối thủ đồng giai, thậm chí có thể vượt cấp khiêu chiến.

"Sau khi trở thành Võ Giả, là có thể hấp thu nguyên khí, những thiên phú ẩn tàng khác mới có thể chậm rãi thức tỉnh, nhưng số người có thiên phú khác lại quá ít, không nghĩ đến em gái của mình dĩ nhiên lại nắm giữ thiên phú Hàn Băng hiếm thấy."

"Bất quá, thiên phú của mình chính là có thể nhìn thấy thiên phú của những người khác hay sao?" Diệp Thiên cảm giác được thiên phú của bản thân tuyệt đối sẽ không đơn giản như thế.

Rất nhanh, hắn tiến hành thí nghiệm một vài thứ, vào thời điểm hắn đụng vào người của em gái mình, liền phát hiện ra bên trong màn ảnh giả lập liền xuất một chữ "sao chép" ở phía sau thiên phú tu luyện của tiểu Vũ.

Nói một cách khác, hắn có thể sao chép thiên phú của em gái mình. Bất quá bởi vì thiên phú Hàn Băng chưa thức tỉnh, cho nên Diệp Thiên sẽ không có cách nào sao chép.

"Có muốn sao chép hay không?" Đối mặt với cái lựa chọn này, Diệp Thiên tự nhiên không muốn.

Thiên phú Thấp mặc dù mạnh hơn rất nhiều so với thiên phú Yếu Kém, nhưng cũng là rác rưởi a, coi như sao chép cũng không có tác dụng gì. Đuổi em gái ra khỏi phòng, Diệp Thiên ngồi ngây ngốc ở trong phòng kiểm tra loại thiên phú này của mình.

"Ta có thể nhìn thấy thiên phú của em gái, hẳn là cũng có thể nhìn thấy thiên phú của bản thân a?" Diệp Thiên suy tư.

Thế là, Diệp Thiên đem lực chú ý đặt lên trên người của mình. Rất nhanh, bên trên vòng mạc đã xuất hiện số liệu liên quan tới tình huống bản thân.

Nhân loại: Diệp Thiên

Thiên phú tu luyện: Yếu Kém

Chỉ có một dòng Thiên phú tu luyện: Yếu đơn giản, điều này nói rõ Diệp Thiên ngoại trừ thiên phú tu luyện Yếu Kém, thì không có thiên phú ẩn tàng nào khác, dùng lời nói của cái thời đại này, chính là tiêu chuẩn của phế vật, vãn vãn chỉ có thiên phú tốt hơn so với người bình thường một tia mà thôi.

"Hiện tại mình đã biết rõ ràng tình huống cơ bản, đây có thể là loại năng lực thần kỳ đã khiến cho mình bạo thể mà chết ở kiếp trước, đã xuyên việt cùng một chỗ với mình đến đây. Loại thiên phú này hẳn được gọi là thiên phú Sao Chép, có thể sao chép thiên phú của những người khác, về phần sao chép thiên phú của người khác xong, có thể dung hợp được với thiên phú của bản thân hay không, chuyện này cần phải thí nghiệm một chút. Mặt khác, muốn sao chép thiên phú của đối phương thì lại cần phải đụng vào người, chuyện này có hơi phiền toái, nhưng có lẽ về sau sẽ xuất hiện biến hóa cũng không nhất định!"

Sau khi làm rõ những điểm này, Diệp Thiên liền có một cái kế hoạch, đó chính là sao chép thiên phú tu luyện của vị thiên tài nào đó, nếu không dựa vào thiên phú Yếu Kém của bản thân hắn, dùng cả một đời cũng đừng hòng tu luyện tới cấp độ Võ Giả.

Mà nếu không trở thành Võ Giả, cuộc sống sau này cũng sẽ không quá tốt.

Một năm trước cha mẹ của Diệp Thiên đã chết ở trong miệng của hung thú, bây giờ cái gia đình này chỉ có hắn cùng với em gái của mình, đây cũng là hiện trạng của rất nhiều gia đình, dù sao thì nhân loại muốn sinh tồn ở cái thời đại này vẫn như cũ rất gian nan, mỗi thời mỗi khắc đều có người tử vong, không biết có bao nhiêu gia đình cửa nát nhà tan.

Căn nhà hiện tại mà Diệp Thiên đang sống ở trong một cái căn cứ cỡ nhỏ, có tên là căn cứ Lâm Hải, toàn bộ căn cứ có hết thảy 30 vạn người, trong đó đại khái chỉ có hơn một ngàn Võ Giả, mà Võ Giả lại nắm giữ quyền hạn mà người bình thường không có.

Cha mẹ của Diệp Thiên chính là Võ Giả, chỉ tiếc là đã chết trong một lần thực hiện nhiệm vụ ở nơi dã ngoại, nhưng cho dù đã chết đi, căn cứ cũng sẽ cung cấp cho gia đình Diệp Thiên một khoản đãi ngộ nhất định, ví dụ như trước khi 15 tuổi có thể được nhận trợ cấp của căn cứ, có thể bảo đảm được cuộc sống của mình.

Nhưng nếu như vượt qua 15 tuổi mà nói, vậy sẽ mất đi khoản trợ cấp. Diệp Thiên đã đạt đến 15 tuổi, bởi vì vậy mà đã mất đi khoản trợ cấp, chỉ có em gái Diệp Vũ là còn được căn cứ trợ cấp, nhưng cũng chỉ đủ để nuôi sống một người.

Hai người còn nhỏ tuổi, căn bản là không có cách nào kiếm tiền, thậm chí là vì tiết kiệm tiền, hắn và em gái Diệp Vũ cũng đã bỏ học từ sớm.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 3: Luyện Thể Quyết

Tại căn cứ Lâm Hải, chỉ cần đạt tới 9 tuổi liền có thể đi học, có thể một mực học tập cho đến khi mười lăm tuổi, về phần trường tiểu học, trung học, đại học ở 100 năm trước, ở cái thời đại này lại không có.

Những thứ mà trường học ở đây dạy chính là toán học và ngôn ngữ, mà hai người Diệp Thiên và Diệp Vũ đã học không sai biệt lắm, ảnh hưởng của việc bỏ học cũng không lớn.

"Cha mẹ đã từng lưu lại một chút di sản, mặc dù không nhiều, nhưng cũng đầy đủ cho mình sinh hoạt mấy năm, nhưng sau này thì sao, nếu như không có cấp độ Võ Giả, muốn kiếm tiền cũng chỉ có thể làm công cho những người khác."

Làm công? Đây là một chuyện không có khả năng, cũng không thể làm công cả đời. Trở thành Võ Giả mới là đường ra duy nhất của cái thời đại này!

"Ra đường đi dạo một vòng xem!" Diệp Thiên sau khi hạ quyết tâm, liền căn dặn em gái của mình một chút, để cho nàng yên tâm ở trong nhà, còn bản thân thì đi ra bên ngoài.

Trên đường cái, người đến người đi, mười phần náo nhiệt, đại bộ phận đều là người bình thường, có một phần là võ đồ, chỉ có một số ít là Võ Giả.

Trên người của những Võ Giả này phát ra khí thế cường đại, nếu tới gần mà nói, ngay cả hô hấp cũng có một chút gấp rút.

Thiên phú Thấp!

Thiên phú Thấp!

Thiên phú Yếu Kém!

Thiên phú Thấp!

...

Diệp Thiên đi dạo một vòng, phát hiện ra phần lớn mọi người đều chỉ có thiên phú Yếu Kém cùng với thiên phú Thấp, ngay cả thiên phú Sơ đẳng cũng không thấy được mấy người, chỉ có thể thấy được ở trên người của Võ Giả.

"Xem ra ở căn cứ Lâm Hải, nắm giữ thiên phú Sơ đẳng đã là hết sức tốt rồi!" Diệp Thiên nhủ mày.

Bất quá ngẫm lại cũng đúng, căn cứ Lâm Hải chỉ là một cái căn cứ nhỏ, người mạnh nhất nghe nói cũng chỉ bất quá là Đại Võ Giả mà thôi, người có thiên phú Thấp chỉ có thể tu luyện tới cực hạn là Võ Giả sơ kỳ, mà người có thiên phú Sơ đẳng chắc chắn sẽ trở thành Võ Giả, có một tia hi vọng trở thành Tinh Anh Võ Giả, mà người có thiên phú Trung đẳng chắc chắn sẽ trở thành Tinh Anh Võ Giả, có một tia hi vọng trở thành Đại Võ Giả.

Đại Võ Giả của Căn cứ Lâm Hải đã rất già rồi, đoán chừng ông ta chỉ nắm giữ thiên phú Trung đẳng mà thôi.

"Thiên phú Trung đẳng, tối thiểu nhất phải tìm một người nắm giữ thiên phú Trung đẳng để sao chép, mình không có cách nào tới gần những Võ Giả kia, chứ đừng nói là đụng chạm vào bọn hắn, nói không chừng còn bị bọn hắn giết chết, Võ Giả giết người bình thường cũng chỉ là vì phạm quy định của căn cứ, nhiều lắm chỉ bị xử phạt một ít tiền mà thôi, căn bản là không có sự tình gì, đặc biệt là loại người không có bối cảnh như mình, càng không có người làm chủ, cho nên không thể mạo hiểm sao chép thiên phú của Võ Giả!"

"Căn cứ có 30 vạn người, thiên phú Sao Chép của mình chỉ có thể xem xét thiên phú của người khác ở trong phạm vi 3 mét, cái phạm vi này quá nhỏ, nếu như đi lòng vòng kiểm tra thiên phú của người khác, tốc độ quá chậm, phương pháp tốt nhất chính là tìm người cố định, hỏi thăm một chút xem vị võ đồ nào có tốc độ tu luyện nhanh, sau đó đi kiểm tra xem hắn có thiên phú như thế nào, chỉ cần có thiên phú Trung đẳng, liền sao chép, mình cũng không tin là cả một cái căn cứ Lâm Hải lại không có một người nắm giữ thiên phú Trung đẳng?"

Cơ hồ các võ đồ đều tập trung tại các đại học viện, căn cứ Lâm Hải có 5 đại học viện, chỉ cần đạt tới 15 tuổi liền có thể đi đến những học viện này để học tập, ngoại trừ học viện đệ nhất Lâm Hải căn có thiên phú Sơ đẳng hoặc là quan hệ nhất định ở bên ngoài, những học viện khác đều không có yêu cầu gì, chỉ cần nộp tiền học phí là có thể vào học.

"Nguyên chủ nhân lúc đầu hy vọng có thiên phú Sơ đẳng, sau đó sẽ vào học viện đệ nhất học tập, nhưng bây giờ cho dù có thiên phú Sơ đẳng, mình cũng không dám đi đến học viện đệ nhất, học viện đệ nhất yêu cầu kiểm tra thiên phú, mình nếu để cho những người khác biết thiên phú, về sau thiên phú thay đổi mà nói, tuyệt đối sẽ bị người ta cắt thành từng mảnh để nghiên cứu." Diệp Thiên bất đắc dĩ nghĩ thầm.

Bây giờ, hắn chỉ có thể đi đến học viện thứ hai để học tập. Kỳ thật, hắn nhất định phải đi đến học viện để học tập, nếu không thì sẽ không có cách nào học tập Luyện Thể Quyết, trở thành võ đồ cũng không có cách nào hấp thu nguyên khí, chỉ có tu luyện Luyện Thể Quyết, từ đó có được lực lượng 1000 cân, trở thành một Võ Giả.

Học viện thứ năm, tại sân luyện võ số 3.

"Nếu muốn trở thành Võ Giả, nhất định phải có thiên phú, bên trong phần lớn các người đều không có cách nào trở thành Võ Giả, thế nhưng chỉ cần có thể trở thành võ đồ, cũng đã có tiền đồ hơn xa so với người bình thường, tỷ lệ tìm được việc làm cũng hơn xa so với người bình thường, mà muốn trở thành võ đồ thì nhất định phải tu luyện Luyện Thể Quyết." Một người trung niên đang giải bài cho một nhóm học viên.

Các học viên ở phía dưới nghe giảng mười phần nghiêm túc, bọn họ đều là bình dân, cách học tập Luyện Thể Quyết duy nhất chính là tới học viện, nếu như không nghiêm túc nghe giảng, một khi luyện sai, nói không chừng sẽ không có cách nào tăng thực lực lên, thậm chí sẽ khiến cho thân thể bị tổn hại.

Diệp Thiên cũng ở trong đó, hắn đã đăng ký học ở học viên thứ năm và đã học tập ở đây được 10 ngày. Trong 10 ngày này, mỗi ngày huấn luyện viên trung niên đều sẽ truyền thụ Luyện Thể Quyết, đồng thời tự mình biểu diễn 18 cái động tác Luyện Thể Quyết.

Có lẽ là vì duyên có duyên diệt, linh hồn của Diệp Thiên đã trở nên cường đại hơn so với người bình thường, trí nhớ cũng rất tốt, cho nên chỉ cần ngồi trong thời gian mười ngày liền nắm giữ 18 cái động tác Luyện Thể Quyết, cam đoan sẽ không phạm phải sai lầm.

Về phần những học viên khác, không có thời gian một, hai tháng, sẽ rất khó triệt để nắm giữ Luyện Thể Quyết. Đương nhiên, những người có thể âm thầm mời huấn luyện viên về nhà dạy học lại là một chuyện khác, nhưng giá tiền mỗi huấn luyện viên về nhà dạy học bình dân làm sao có thể thừa nhận được.

"Nhất định phải hoàn toàn nắm giữ Luyện Thể Quyết mới có thể chính thức tu luyện, đây là động tác thứ nhất..." Huấn luyện viên trung niên biểu diễn từng động tác Luyện Thể Quyết.

Trải qua một giờ, buổi truyền thụ kết thúc, nguyên một đám học viên rời đi.

"Diệp Thiên, người học tập thế nào rồi? Ta đã nắm giữ được 13 cái động tác, rất nhanh liền có thể tu luyện Luyện Thể Quyết!" Một tên mập ngăn cản Diệp Thiên, hưng phấn nói.

Tên thật là Trương Bảo, là một người bạn học mà Diệp Thiên quen biết trong mười ngày đi học này, coi như là cũng có một chút thân quen.

"Ta mới nắm giữ được 8 cái động tác!" Diệp Thiên cố ý nói ra.

Hắn cũng không muốn nói ra mình đã nắm giữ 18 cái động tác, nếu không nhất định sẽ gây ra những chuyện phiền phức không nên có, hắn vừa mới đến cái thời đại này, tốt nhất nên điều thấp một chút.

"Cố lên, ta tin tưởng người nhất định sẽ có thể tu luyện Luyện Thể Quyết, trong tương lai chúng ta nhất định có thể trở thành Võ Giả cường đại!" Trương Bảo cổ vũ.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Dung hợp

"Có lẽ vậy!" Diệp Thiên cười cười.

Hắn thông qua thiên phú Sao Chép quan sát thiên phú của Trương Bảo, mặc dù mạnh hơn hắn rất nhiều, nhưng cũng chỉ là thiên phú Thấp mà thôi, bằng vào loại thiên phú này muốn trở thành Võ Giả là có hi vọng, nhưng không biết được sẽ tốn bao nhiêu thời gian và tài nguyên, mà Trương Bảo lại không phải là đệ tử đại gia tộc, chỉ là con cái của một gia đình phổ thông, căn bản không có năng lực cung cấp đầy đủ thời gian và tài nguyên cho Trương Bảo tu luyện.

Kết cục của Trương Bảo nhiều lắm chỉ là vô đồ, sau đó tìm một công việc ổn định để làm rồi chờ chết, hoặc là chết ở bên trong một trận thủ triều nào đó trong tương lai.

"Trương Bảo, người có thiên phú nhất ở học viện của chúng ta là ai vậy?" Diệp Thiên nhỏ giọng hỏi.

Hắn chỉ mới gia nhập vào học viện mười ngày thời gian, mà Trương Bảo đã gia nhập hơn một tháng, hơn nữa Trương Bảo cũng rất nhiệt tình, có quan hệ tốt với rất nhiều người, cho nên khẳng định sẽ biết được nhiều tin tức hơn.

"Có thiên phú nhất?" Trương Bảo không biết Diệp Thiên muốn biết chuyện này để làm cái gì, thế nhưng vẫn nói ra: "Thiên phú đều là chuyện bí ẩn, sẽ không có ai tiết lộ, thế nhưng từ tiến độ tu luyện là có thể nhìn ra, học viện thứ năm của chúng ta ở căn cứ Lâm Hải cũng không phải là học viện gì lớn, những người có thiên phú cao đều đi đến học viện đệ nhất, bất quá học viện của chúng ta đúng là có một thiên tài."

"Người nào?" Diệp Thiên hiếu kỳ hỏi.

"Trần Đông!" Trương Bảo thần thần bí bí nói: "Trần Đông cũng được sinh ra trong một gia đình bình thường, cha mẹ là người bình thường, vào một tháng trước hắn đã gia nhập vào học viện thứ năm, chỉ trong vùn vụt nửa tháng thời gian, hắn liền trở thành vô đồ, sau đó được viện trưởng thu làm đồ đệ, Trần Đông bây giờ cũng không cần phải tu luyện cùng một chỗ với chúng ta nữa, mà được viện trưởng tự mình dạy bảo."

Xoẹt! Bên trong ánh mắt của Diệp Thiên đột nhiên lấp lánh quang mang kích động, hắn có thể khẳng định, thiên phú của Trần Đông tuyệt đối sẽ không tệ, nếu không sẽ không được viện trưởng của học viện thứ năm thu làm đồ đệ.

Phải biết rằng, viện trưởng của học viện thứ năm thế nhưng chính là Tinh Anh Võ Giả đỉnh phong, có thực lực vượt xa Võ Giả đỉnh phong bình thường, mà Võ Giả phổ thông ở trong mắt của viện trưởng cũng chỉ là giun dế.

Tại căn cứ Lâm Hải, viện trưởng của học viện thứ năm tất nhiên là đại nhân vật đỉnh tiêm, nếu chỉ là thiên phú Sơ đẳng khẳng định sẽ không được viện trưởng coi trọng, có thể được viện trưởng coi trọng tối thiểu nhất phải là thiên phú Trung đẳng.

Bởi vì chỉ có thiên phú Trung đẳng mới chắc chắn trở thành Tinh Anh Võ Giả, mới có hi vọng trở thành Đại Võ Giả.

"Làm như thế nào mới có thể tiếp xúc với Trần Đông đây?" Diệp Thiên tự hỏi.

Vào đúng lúc này, một trận tiếng ồn ào truyền đến.

"Trần Đông đã đến!"

"Trời ạ, Trần Đông được viện trưởng đại nhân thu làm đồ đệ từ dĩ nhiên lại xuất hiện ở sân luyện võ số 3 của chúng ta."

"Hắn không phải là được viện trưởng tự mình dạy bảo hay sao? Tại sao lại đến sân luyện võ của chúng ta?"

Ánh mắt của những học viên nhìn về phía Trần Đông đều là hâm mộ hoặc là ghen ghét, dù sao thì đây cũng là một cái thời đại coi trọng thiên phú, mà Trần Đông lại là một nhân vật mà dùng cả đời bọn hắn cũng không có cách nào với tới.

Diệp Thiên lúc này tự nhiên cũng chú ý tới Trần Đông, chậm rãi đi tới gần. Ở trong tình huống người khác không chú ý, hắn đã tiếp cận đến vị trí 3 mét gần Trần Đông, sau đó trong nháy mắt mở ra thiên phú Sao Chép.

Nhân loại: Trần Đông

Thiên phú tu luyện: Trung đẳng

"Quả nhiên là thiên phú Trung đẳng!" Diệp Thiên ngăn chặn sự hưng phấn trong lòng, ánh mắt lấp lánh, âm thầm chuẩn bị kế hoạch.

"Trần Đông, nghe nói người được viện trưởng thu làm đồ đệ, thực lực của người bây giờ đã đạt đến tầng thứ gì?" Một học viên sùng bái nhìn Trần Đông, hỏi.

"Ta đã nắm giữ lực lượng 200 cân!" Trần Đông ngẩng đầu dương dương đắc ý.

Hít hà!!!! Bồn phía hít một ngụm khí lạnh!

Trở thành võ đồ chỉ cần nắm giữ lực lượng 100 cân là có thể, mà Trần Đông vừa mới trở thành võ đồ không bao lâu a, dĩ nhiên đã nắm giữ lực lượng 200 cân, dựa theo dạng tốc độ này, Trần Đông chẳng phải là rất nhanh liền có thể trở thành Võ Giả hay sao?

"Khoe khoang." Diệp Thiên rất cục cựa cũng biết rõ Trần Đông tại sao lại nơi này, hiển nhiên Trần Đông sau khi tu luyện được một chút thành tích liền không nhịn nổi muốn ra ngoài khoe khoang, cùng một dạng với nhà giàu mới nổi!

"Trần Đông, có thể kí tên cho ta một cái hay không?"

Từng học viên lấy ra giấy và bút, hi vọng Trần Đông có thể kí tên cho một cái, được Võ Giả tương lai kí tên, cũng là một loại vinh quang, nếu sau này Trần Đông có thể trở thành Tinh Anh Võ Giả giống như viện trưởng, nói không chừng một chữ ký như vậy bán đi cũng đủ tiền sinh hoạt trong vài tháng.

"Tốt tốt tốt, ta sẽ kí tên cho các người!" Trần Đông có chút lằng lằng, kí tên cho từng học viên một.

Diệp Thiên cũng chen vào, nhưng hắn không phải muốn ký tên, mà là muốn sao chép thiên phú.

"Chạm được rồi!" Diệp Thiên trong nháy mắt chạm vào tay trái của Trần Đông, liền sao chép thiên phú tu luyện của Trần Đông, sau đó nhanh chóng thu cánh tay về.

Toàn bộ quá trình hoàn toàn không gây nên sự chú ý của những người khác, dù sao thì ở dưới loại tình huống này, đụng phải thân thể của Trần Đông là một chuyện quá bình thường.

"Thiên phú tu luyện Trung đẳng đã sao chép thành công, có muốn dung hợp hay không?"

Diệp Thiên vào cái thời điểm này cũng không dám dung hợp, bởi vì hắn không biết sau khi dung hợp sẽ có phản ứng gì, tốt nhất là nên tiến hành dung hợp ở một địa phương không có ai.

Học viện có chế độ quản lý rất lỏng lẻo, hoàn toàn không thêm đề ý đến việc học viên có đi học hay không, coi như không đến học viện cũng không bị phạt.

Trên thực tế, một khi học xong Luyện Thể Quyết, các học viên trên cơ bản đều sẽ tự động tu luyện, dù sao thì những huấn luyện viên ở học viện cũng không có nhiều thời gian rảnh như vậy để đi dạy học viên tu luyện.

Đây chính là hiện trạng của học viện thứ năm, nếu như ở học viện đệ nhất thì sẽ có sự khác nhau rất lớn. Nói đúng ra, học viện đệ nhất mới là học viện chân chính, những học viện khác bất quá chỉ là một cái vỏ quán to lớn hơn mà thôi.

Về đến nhà, em gái Diệp Vũ đang đọc sách học tập kiến thức võ đạo, những quyển sách này là do cha mẹ lưu lại, Diệp Vũ vào thời điểm không có việc gì sẽ đọc qua một chút, làm tốt chuẩn bị luyện võ vào 2 năm sau.

Diệp Thiên đi vào phòng ngủ, khóa kỹ cửa phòng.

"Dung hợp!"

Oanh!!!! Một cỗ lực lượng không hiểu tác động lên trên người của Diệp Thiên, lan toả ra toàn bộ cơ thể.

Đau nhức! Thống khổ vô biên tràn vào tâm trí, toàn bộ thân thể phảng phất như là muốn nổ tung.

"Trời ạ, không ngờ được dung hợp thiên phú lại đau đớn như vậy!" Diệp Thiên âm thầm rên rỉ.

Bất quá cho dù biết rõ là thống khổ như vậy, hắn cũng sẽ không có một chút do dự tiến hành dung hợp, đây chính là quá trình nghịch thiên cải biến thiên phú a, giống như đầu thai hoá thân a, đau nhức một chút thì tính là cái gì!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Thiên phú Trung đẳng

Truyện được đăng đọc quyền tại:

"Anh có chuyện gì vậy?" Diệp Vũ dường như phát giác ra thanh âm không đúng, đứng ở bên ngoài cửa nhẹ giọng hỏi.

"Không có việc gì!" Diệp Thiên cắn răng trả lời.

Hắn không dám phát ra tiếng la hét, nếu không sẽ không có cách nào giải thích.

Cũng may là cơn đau dần tới nhanh, đi cũng nhanh, 10 phút sau đó, sự đau đớn trên người của Diệp Thiên dần dần tiêu tán, thay vào đó là một cảm giác thư sướng, thoải mái như là mới làm chuyện nam nữ xong.

Đương nhiên, Diệp Thiên cũng không quên sự tình trọng yếu nhất, hắn lập tức kiểm tra thiên phú của mình.

Nhân loại: Diệp Thiên

Thiên phú tu luyện: Trung đẳng

Nhìn thấy số liệu bên trên màn ảnh giả lập, Diệp Thiên không nhận được trở nên kích động.

Rốt cục không còn là thiên phú Yếu Kém nữa, điều này đại biểu cho việc thiên phú của hắn thật sự đã cải biến, đại biểu cho tương lai vô hạn của hắn.

Võ Giả, Tinh Anh Võ Giả, Đại Võ Giả đều không còn là cực hạn của hắn nữa, hắn chỉ cần không ngừng dung hợp với thiên phú mới, trong tương lai hắn tuyệt đối sẽ trở thành tồn tại phía trên Đại Võ Giả.

"Một tháng, còn cần một tháng nữa mới có thể tiếp tục sao chép thiên phú!"

Đây là tin tức mà Diệp Thiên nhận được từ bên trong thiên phú Sao Chép. Nói một cách khác, một tháng sau, hắn có thể sao chép thêm một loại thiên phú khác.

"Trước tiên thử nghiệm xem tốc độ tu luyện do thiên phú Trung đẳng mang tới là như thế nào!" Diệp Thiên không kịp chờ đợi việc thử nghiệm.

Kỳ thật sau khi nắm giữ sơ bộ 18 cái động tác Luyện Thể Quyết, hắn đã không nhận được thử một lần, đáng tiếc là lại có hiệu quả quá yếu ớt, chỉ cảm thấy toàn thân được tăng lên một chút, nếu không phải linh hồn của hắn cường đại, thì thật sự là không cảm thấy.

Chính là bởi vì cảm thấy không tăng lên được bao nhiêu, hôm nay hắn mới đi tới học viện tiếp tục nghe giảng, hắn cứ tưởng rằng bản thân đã luyện sai rồi.

Nhưng tiếc nuối chính là, hắn căn bản là không có luyện sai, điều này nói rõ rằng là do thiên phú của hắn quá kém, không có thời gian dài tu luyện căn bản sẽ không có hiệu quả gì, nếu như không có thiên phú Sao Chép mà nói, lấy thiên phú của hắn tu luyện 1 năm cũng không có hi vọng trở thành vô đồ.

"Động tác thứ nhất!"

"Động tác thứ hai!"

...

Diệp Thiên ở trong phòng triển khai từng động tác trong Luyện Thể Quyết, những động tác này thoạt nhìn mười phần quái dị, lại là những động tác luyện thể cơ sở tốt nhất mà nhân loại tổng kết ra.

18 cái động tác, muốn rèn luyện hoàn tất toàn bộ cần nửa giờ đồng hồ, cũng chỉ có sau khi thi triển hoàn chỉnh một lần 18 cái động tác mới có hiệu quả luyện thể.

Rất nhanh, nửa giờ trôi qua, Diệp Thiên đã thi triển 18 cái động tác một cách hoàn mỹ.

Vào thời điểm thi triển động tác cuối cùng, trên người của Diệp Thiên đột nhiên toát ra một dòng nước ẩm, dòng nước ẩm này chậm rãi chảy vào các vị trí trong cơ thể, rèn luyện thân thể của hắn.

Dòng nước ẩm này là tiềm năng thuộc về nhân thể, mà Luyện Thể Quyết chính là biện pháp khai phá tiềm năng nhân thể hữu hiệu nhất.

Nhưng khai phá tiềm năng nhân thể quá độ sẽ làm cho thân thể thương tổn, cho nên một ngày tối đa chỉ có thể thi triển Luyện Thể Quyết mười lần, mà một lúc chỉ có thể thi triển Luyện Thể Quyết liên tục ba lần, đây là kinh nghiệm do vô số người tổng kết.

"Không hổ là thiên phú Trung đẳng, hiệu quả tu luyện mang lại phải gấp 100 lần thiên phú Yếu Kém a, không trách được vì sao Trần Đông trong nửa tháng ngắn ngủi liền trở thành vô đồ, trong một tháng thời gian liền có thể nắm giữ lực lượng 200 cân!"

Diệp Thiên đối với thiên phú Trung đẳng rất là hài lòng, nhưng hắn cũng biết rõ ở phía trên thiên phú Trung đẳng còn có thiên phú càng cao hơn, tốc độ tiến bộ của những thiên tài kia là chuyện mà tạm thời hắn không có cách nào tưởng tượng.

Cho nên, hắn cần phải cố gắng hơn nữa, đợi đến thời điểm dòng nước ẩm do lần thứ nhất Luyện Thể Quyết mang đến tiêu hao không sai biệt lắm, Diệp Thiên liền tiếp tục bắt đầu thi triển Luyện Thể Quyết lần thứ hai.

Sau khi thi triển hoàn tất ba lần Luyện Thể Quyết liên tiếp, trên người của Diệp Thiên toàn là mồ hôi, còn có tạp chất màu đen nhàn nhạt.

Diệp Thiên đi tắm rửa một cái, sau đó ăn mười mấy cái bánh bao. Tu luyện Luyện Thể Quyết sẽ phi thường hao phí năng lượng nhân thể, cho nên nhất định phải ăn nhiều để bổ sung năng lượng nhân thể.

Một tháng sau, ở bên trong một rừng cây nhỏ gần Học viện thứ năm, lúc này đã gần chạng vạng tối, là một nơi yên tĩnh và không có người ở.

Diệp Thiên đang tu luyện ở bên trong nơi này, đây cũng là địa phương mà hắn thường xuyên tới tu luyện.

"Hô, hôm nay đã tu luyện hoàn tất mười lần Luyện Thể Quyết!" Diệp Thiên thu hồi động tác, đi về phía sân luyện võ số 3.

Trong sân luyện võ có rất nhiều tảng đá, những tảng đá này có cái nặng 100 cân, có cái nặng 200 cân, thậm chí là có cái nặng 300 cân.

Chỉ cần nâng tảng đá 100 cân lên đỉnh đầu kiên trì trong ba giây đồng hồ liền đại biểu cho việc nắm giữ lực lượng 100 cân, nếu như tảng đá nâng lên là 200 cân, đại biểu cho lực lượng 200 cân, đây là một phương pháp kiểm tra rất đơn giản.

Vào ngày thứ tám tu luyện Luyện Thể Quyết, Diệp Thiên đã nắm giữ lực lượng 100 cân, bước vào cấp độ vô đồ.

"Hôm nay hắn là sẽ có thể nâng được tảng đá 200 cân a, Trần Đông có viện trưởng dạy bảo, cho nên có tốc độ tu luyện rất nhanh. Nhưng ta cũng không kém, thiên phú của ta là thiên phú Yếu Kém dung hợp cùng với thiên phú Trung đẳng mà thành thiên phú Trung đẳng, trên lý luận mà nói so với Trần Đông còn mạnh hơn một chút, lại tăng thêm một tháng thời gian này của ta, hoàn toàn không lãng phí một chút thời gian nào, mỗi ngày đều luyện xong toàn bộ mười lần Luyện Thể Quyết. Luyện Thể Quyết càng luyện càng thống khổ, người bình thường thật sự là không nhất định có thể luyện qua một ngày mười lần, lấy loại tình hình kia của Trần Đông, xem chừng một ngày nhiều lắm chỉ có thể luyện bảy, tám lần là căng hết cỡ, cho nên tiến bộ của ta không nhất định sẽ chậm hơn so với Trần Đông, nói không chừng còn nhanh hơn Trần Đông." Diệp Thiên nghĩ thầm.

Nghỉ ngơi một hồi, thể lực được khôi phục không sai biệt lắm, hắn liền đi tới phía trước tảng đá 200 cân.

"Lên!" Hai tay dùng sức, Diệp Thiên ôm lấy tảng đá dưới chân, sau đó dụng lực nâng lên.

Vào thời điểm sau khi nâng tảng đá 200 cân vượt qua đỉnh đầu, kiên trì ba giây, Diệp Thiên liền ném tảng đá xuống, hao hết khí lực nằm trên mặt đất. Hắn biết rõ mình đã nắm giữ lực lượng 200 cân.

"Đây là một sự khởi đầu tốt, lấy tư chất thiên phú Trung đẳng của ta, có lẽ trong vòng một năm thời gian sẽ có hy vọng trở thành Vô Giả!"

Diệp Thiên xiết chặt nắm đấm, rất là mong đợi.

Nghỉ ngơi mười mấy phút, sắc trời dần dần trở nên tối đen, Diệp Thiên liền rời khỏi học viện, trở về nhà. Ở trên đường phố, từng cửa hàng vẫn đang buôn bán như cũ, toàn bộ căn cứ thấp đèn đuốc sáng ngời.

Cái thời đại này cũng không còn điện, chỉ có một ít căn cứ cỡ lớn mới có thể lợi dụng nguyên lực để thay thế điện lực, chế tạo ra rất nhiều thiết bị thần kỳ, phát huy sự huy hoàng của thời đại trước tận thế.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Hung thú

Nhưng đó đều là những căn cứ cỡ lớn, mà những căn cứ cỡ nhỏ như căn cứ Lâm Hải thì lại không có cái năng lực này. Tất cả mọi người đều sử dụng đèn dầu hoặc là nến, bước đi ở trong hoàn cảnh như thế này, Diệp Thiên có cảm giác phảng phất như là đã trở về thời cổ đại.

Đột nhiên.

"A a a, có hung thú!"

"Mau chạy trốn đi, có hung thú đến!"

Sự hoảng sợ, bối rối tràn ngập toàn bộ đường phố.

"Hung thú!!!" Diệp Thiên cũng cảm thấy choáng váng, hắn chưa bao giờ nhìn thấy qua hung thú, nhưng theo tin đồn thì hung thú mười phần đáng sợ, bọn chúng có thể tùy tiện đồ sát người bình thường, có thể đối phó với hung thú chỉ có Vô Giả.

Bên ngoài căn cứ Lâm Hải là một vòng tường thành, nhưng có một vài thời điểm ngay cả tường thành cũng không ngăn được hung thú, ngẫu nhiên sẽ có hung thú xông vào căn cứ. Người bình thường nếu gặp được hung thú thì chỉ có một cái kết cục, đó chính là chết.

"Nhanh về nhà!" Diệp Thiên nghĩ tới em gái Diệp Vũ của mình, nơi này cách nhà không xa, mà vách tường yếu ớt sẽ hoàn toàn không có cách nào ngăn cản hung thú, hắn vô cùng lo lắng cho em gái của mình.

Trong quá trình chạy về nhà, Diệp Thiên mơ hồ nhìn thấy được ở cuối con đường có một đạo thân ảnh màu trắng đang không ngừng chạy tới, người bình ở dưới một đòn công kích của đạo thân ảnh này liền tử vong.

"Tốc độ thật là nhanh!" Diệp Thiên chấn kinh.

Loại tốc độ này đã siêu việt tốc độ phản ứng của con mắt, đây là do hắn quan sát ở phía xa xa, nếu là ở khoảng cách gần mà nói, chỉ sợ là ngay cả cái gì cũng không nhìn thấy đã bị hung thú giết chết.

"Nếu như gặp phải con hung thú này, ta chắc hẳn sẽ phải chết!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Hắn cũng sẽ không đàn độn cho rằng mình là nhân vật chính, gặp được tình huống như thế nào cũng sẽ không chết, tự nhiên cũng sẽ không đàn độn lao lên chém giết cùng với hung thú.

Gặp được tình huống không thể địch lại, vậy thì phải nhanh chóng chạy trốn! Diệp Thiên không ngu, cho nên hắn đã chạy trốn.

Đáng tiếc, tốc độ của hắn cùng với con hung thú kia lại quá chậm, mà con hung thú kia dường như lại xông về phía Diệp Thiên. Diệp Thiên biết rõ con hung thú này không phải là nhằm vào hắn, nhưng nếu như gặp hắn, con hung thú này sẽ không ngại dùng một vuốt đập chết hắn.

"Nghiệt chương, dám giết người ở căn cứ!" Mấy vị Vô Giả ở dưới sự dẫn đầu của một người trung niên đã chạy tới, rất nhanh liền bao vây hung thú.

"Quá tốt rồi, là tiểu đội Phong Lang Liệp Sát!" Có người hô to.

Tiểu đội Phong Lang Liệp Sát? Diệp Thiên biết rõ cái tiểu đội này, đây chính là một tiểu đội săn thú nổi danh ở cái khu vực này, đội trưởng của cái tiểu đội này có tên là Phong Lang, là một vị cao thủ Vô Giả hậu kỳ, mà đội viên của gã còn có hơn mười vị Vô Giả sơ kỳ hoặc là Vô Giả trung kỳ.

Nhìn thấy tiểu đội Phong Lang Liệp Sát đã đến, có không ít người liền thờ ra một hơi nhẹ nhõm, thậm chí còn đứng lại xem náo nhiệt.

"Mau tránh ra, con hung thú này cũng không đơn giản!" Đội trưởng Phong Lang rồng to đối với người xem náo nhiệt bốn phía.

Được đội trưởng Phong Lang nhắc nhở như thế, có rất nhiều người vào lúc này mới kịp phản ứng, trợn chém giết giữa Vô Giả cùng với hung thú cũng không dễ quan sát như vậy, không cẩn thận sẽ chết ở trên tay của hung thú, thậm chí ngay cả Vô Giả cũng không kịp cứu viện.

Lui! Lui! Lui! Tất cả mọi người đều lui lại, mà Diệp Thiên thì cũng lui ra xa xa, nhưng cũng không có ly khai.

Hắn cũng rất muốn biết sức chiến đấu của Vô Giả có bộ dáng như thế nào.

Rất nhanh, chiến đấu liền bắt đầu!

Chỉ thấy đội trưởng Phong Lang dùng một đao bổ về phía cái đầu của con hung thú kia, đao quang toả ra mười phần chói mắt, uy lực hiển nhiên sẽ mười phần bất phàm. Lốp đá lát trên mặt đường ở dưới một đao của đội trưởng Phong Lang xuất hiện một dấu đao dài 3 mét.

Đáng tiếc là, con hung thú kia có tốc độ quá nhanh, đã tránh thoát được một kích này.

"Đòn công kích thật là mạnh, coi như là đá lát cứng rắn trên mặt đường cũng bị chém ra, nếu như chém lên trên người, chỉ sợ trong nháy mắt liền sẽ chém một người thành hai khúc, đây chính là lực lượng của Võ Giả hay sao?" Diệp Thiên có một chút ước ao.

Đám Võ Giả của tiểu đội Phong Lang Liệp Sát đều lấy vũ khí ra, chiến đấu cùng với hung thú, nhưng từng người đều lộ ra thần sắc ngưng trọng.

Đột nhiên, có một vị Võ Giả bị hung thú vỗ bay ra bên ngoài, trên lồng ngực lưu lại một vết thương sâu hoắm.

"Tiểu Bạch!" Đội trưởng Phong Lang lo lắng nhìn thoáng qua, cũng không đi tới xem xét thương thế của Tiểu Bạch, mà công kích về phía hung thú.

Hung thú mặc dù đã đánh trọng thương một vị Võ Giả, nhưng Võ Giả đang vây công nó cũng không ít, rất nhanh liền bị thương.

"Tiểu Tâm, con súc sinh này muốn chạy trốn!" Đội trưởng Phong Lang hô to.

Quả nhiên, hung thú cảm thấy không ổn, liền hóa thành một đạo ngân quang chạy ra khỏi vòng vây, muốn chạy trốn về phía nơi xa.

Đúng lúc này, có một mũi tên từ đằng xa phóng tới, bắn trúng vào con hung thú. Tiếp đó liền nghe oanh một tiếng, hung thú ngã xuống trên mặt đường, thân hình triệt để bị bại lộ ra.

"Là một con chồn bạc!" Diệp Thiên nhìn thấy rõ ràng.

Con chồn bạc này dài 1 mét, có móng vuốt sắc bén, hai con ngươi đỏ bùng.

"Con chồn bạc này đã bị tiểu Nguyệt bắn bị thương nặng, mọi người thêm một chút sức, cố gắng giết nó, chúng ta trong vòng một tháng nữa cũng không cần ra ngoài săn giết hung thú!" Đội trưởng Phong Lang hưng phấn nói.

Hiển nhiên, con chồn bạc này có giá trị không nhỏ, con chồn bạc trọng thương hiển nhiên không phải là đối thủ của tiểu đội Phong Lang Liệp Sát, nhưng con chồn bạc dường như vẫn còn chưa từ bỏ hi vọng.

Đột nhiên, trên người của nó bộc phát ra một đạo ánh sáng màu bạc, khí thế trên toàn bộ thân thể bỗng nhiên gia tăng lên rất nhiều.

"Tiểu Tâm, nó đã kích phát huyết mạch, chuẩn bị bạo phát!" Đội trưởng Phong Lang rống to, nhắc nhở một đội viên.

Bịch Bịch!!! Từng vị Võ Giả nhanh chóng lui lại bảo trì cự ly, miễn cho bị con chồn bạc này đồng quy vu tận.

Phốc một tiếng, con chồn bạc đã phóng về phía đám người bình thường.

Thần sắc của hết thảy Võ Giả kịch biến, bọn họ đã minh bạch quyết định của con chồn bạc!

"Mọi người mau giải tán toàn bộ!" Đội trưởng Phong Lang hét lên với đám người đứng chung quanh.

Chỉ tiếc là tốc độ của con chồn bạc quá nhanh, sau khi bộc phát huyết mạch, tốc độ đã được tăng lên rất nhiều, bằng vào đám người bình thường này làm sao có thể tránh thoát.

Chỉ trong thời gian một cái hô hấp, con chồn bạc đã vọt vào bên trong đám người. Không có bất kỳ một cái chiêu thức nào, vền vền chỉ va chạm một lần, một người bình thường liền bị đung bay, không biết còn sống hay đã chết.

Đột nhiên, lại có một mũi tên phóng tới, đó là do đội viên tiểu Nguyệt của tiểu đội Phong Lang Liệp Sát ẩn tàng âm thầm bắn ra.

Phốc phốc!!! Mũi tên đâm vào trong cơ thể của con chồn bạc, xuyên qua miệng của nó.

Con chồn bạc đã bị trọng thương liền triệt để ngã gục trên mặt đất, sinh cơ dần dần tiêu tán.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Thiên phú tốc độ

Lúc này, có rất nhiều người đều rời rít đào tẩu, không dám tới gần con chồn bạc. Nhưng lại có một người trẻ tuổi đi về phía con chồn bạc, nhẹ nhàng sờ sờ bộ lông của nó.

"Người trẻ tuổi, là gan của ngươi rất lớn a, cũng dám động vào hung thú?"

Đội trưởng Phong Lang đi tới, cười ha ha nói.

"Đây là lần thứ nhất ta nhìn thấy hung thú, không nhịn được hiếu kỳ muốn sờ một chút!" Người trẻ tuổi xấu hổ nói.

Đội trưởng Phong Lang hài lòng gật đầu nói: "Tiểu tử không tệ, ngươi hẳn là võ đồ rồi đi, ở cái tuổi này đã là võ đồ, nói không chừng sẽ có hi vọng trở thành Võ Giả, chờ đến lúc ngươi trở thành Võ Giả, ta sẽ cho phép ngươi trở thành một thành viên của tiểu đội chúng ta!"

"Đa tạ đội trưởng Phong Lang!" Người trẻ tuổi kích động nói.

Tiểu đội Phong Lang Liệp Sát cũng không lưu lại quá lâu, mà nhanh chóng khiêng thi thể con chồn bạc đi, không còn lại một ai.

Mà người trẻ tuổi vừa mới nói chuyện phiếm cùng với đội trưởng Phong Lang thì đang đứng ở trên đường cái cười khúc khích, những người khác thấy một màn như vậy, đều tưởng rằng người trẻ tuổi này bị choáng váng.

Võ Giả làm sao có thể dễ dàng đột phá như vậy, đội trưởng Phong Lang chẳng qua chỉ nói lời khách sáo mà thôi.

Nhưng mà, người trẻ tuổi sở dĩ cười khúc khích cũng không phải là bởi vì lời nói của đội trưởng Phong Lang. Người trẻ tuổi này chính là Diệp Thiên.

"Ha ha, không nghĩ đến loại thiên phú thứ hai ta sao chép được lại là ở trên người của hung thú!" Diệp Thiên kích động nói.

Vào thời điểm con chồn bạc chết đi chỉ cách Diệp Thiên không đến 3 mét, lúc ấy Diệp Thiên mười phần bối rối, may mắn là con chồn bạc đã chết rồi, bằng không thì hẳn rất có thể sẽ bị con chồn bạc giết chết.

Tóm lại là hẳn có vận khí không tệ, thấy con chồn bạc chết rồi, hẳn bỗng nhiên nảy ra ý tưởng muốn kiểm tra thiên phú của con chồn bạc.

- - - - -

Hung thú: Chồn bạc

Thiên phú huyết mạch: Thấp

Thiên phú tốc độ: Sơ đẳng

- - - - -

Vào thời điểm nhìn thấy cái thiên phú này, Diệp Thiên quả thực đã có một chút khiếp sợ.

Hung thú chủ yếu dựa vào huyết mạch để tiến hóa, giống như là thiên phú tu luyện của nhân loại vậy, nếu không có huyết mạch cường đại, bọn nó sẽ không có cách nào trở thành hung thú cường đại.

Con chồn bạc chỉ có thiên phú huyết mạch Thấp, dựa theo cảnh giới mà nói, con chồn bạc nhiều lắm chỉ tương đương với Võ Giả sơ kỳ mà thôi, nhưng nó lại có thể nhẹ nhõm đánh trọng thương một vị Võ Giả, thậm chí còn làm cho Võ Giả hậu kỳ như đội trưởng Phong Lang cũng khó mà giải quyết, đó là vì nó dựa vào một loại thiên phú khác —— thiên phú tốc độ.

Con chồn bạc nắm giữ thiên phú tốc độ đã biến thành một con hung thú vô cùng đáng sợ, nếu không thì một con hung thú phổ thông tương đương cùng với Võ Giả cấp thấp, làm sao có thể ngăn cản được nhiều Võ Giả vây công như vậy.

Lúc này, Diệp Thiên sau khi sao chép thiên phú tốc độ, một khi dung hợp với thiên phú tốc độ, tốc độ của hắn sau này sẽ viễn siêu đồng giai, vượt cấp khiêu chiến đã không còn là mộng tưởng.

"Về nhà thôi!" Diệp Thiên chạy bộ về nhà.

Về đến nhà, Diệp Thiên ăn tối cùng với em gái, sau đó liền trở về phòng của mình, chuẩn bị thử dung hợp thiên phú.

"Ở dưới tình huống bình thường, ngoại trừ thiên phú tu luyện, thì những loại thiên phú khác sau khi đạt tới cấp độ Võ Giả mới có thể chậm rãi thức tỉnh, thế nhưng thiên phú Sao Chép của mình lại có thể đánh vỡ cái quy tắc này, hẳn là sẽ có thể an toàn dung hợp thiên phú tốc độ." Diệp Thiên trầm nghĩ.

"Nghĩ nhiều làm gì, dung hợp!" Diệp Thiên cắn răng nói, bắt đầu dung hợp.

Oanh!!!! Sự đau đớn giống như khi dung hợp thiên phú tu luyện Trung đẳng tràn vào bên trong tâm trí, Diệp Thiên đã sớm chuẩn bị tâm lý có thể hoàn toàn chịu đựng được.

10 phút trôi đi, đau đớn biến mất, có một loại cảm giác thoải mái tràn ra toàn thân. Diệp Thiên biết rõ mình đã dung hợp thiên phú tốc độ thành công.

Tâm niệm vừa động, hắn liền tra xét tình huống thiên phú của bản thân.

- - - - -

Nhân loại: Diệp Thiên

Thiên phú tu luyện: Trung đẳng

Thiên phú tốc độ: Sơ đẳng

- - -

Bởi vì quá mệt mỏi, tăng thêm sự tình hưng thú tập kích trước đó, ở dưới sự hao tổn tâm lực quá độ, Diệp Thiên dần dần rơi vào giấc ngủ say.

Sáng sớm hôm sau, Diệp Thiên liền không kịp chờ đợi đi tới khu rừng nhỏ gần học viện, vào cái thời điểm này, nơi này vẫn chưa có người nào.

"Thiên phú tốc độ!" Diệp Thiên bật người phát động thiên phú tốc độ, thân hình của hắn khẽ động, giống như một đạo tàn ảnh xông về phía nơi xa.

"Tốc độ thật là nhanh!" Diệp Thiên chấn kinh.

Trải qua từng lần kiểm tra, hắn rốt cục có thể khẳng định tốc độ của bản thân đã tăng lên gấp 3 lần, chi vèn vèn là thiên phú Sơ đẳng đã khiến cho hắn nắm giữ dạng tốc độ này, cơ hồ có thể sánh ngang cùng với tốc độ của Võ Giả bình thường, mà theo tu vi gia tăng, tốc độ của hắn tự nhiên sẽ càng ngày càng nhanh.

"Trong truyền thuyết người nào có thể nắm giữ nhiều loại thiên phú thì chính là con cưng của thiên địa, quả nhiên là thế, ta chỉ mới vèn vèn nắm giữ thiên phú tốc độ Sơ đẳng là đã có thể đánh bại phần lớn võ đồ, cứ tiếp tục như vậy chỉ sợ không bao lâu nữa liền có thể tranh phong cùng với Võ Giả!" Diệp Thiên cảm thấy kích động không thôi.

Nhưng hắn cũng mười phần rõ ràng, điểm căn bản vẫn là tu vi, nếu như không có tu vi cường đại cheo chống, có nhiều thiên phú hơn bất quá cũng chỉ là phí công, khó có thể so sánh cùng với cường giả chân chính.

"Ta phải đợi thời gian 1 tháng nữa mới có thể sao chép một loại thiên phú mới, mục tiêu của một tháng này chính là rèn luyện thân thể, trùng kích lực lượng 300 cân!" Diệp Thiên tuyên cho mình một mục tiêu nhỏ.

Đã có mục tiêu, Diệp Thiên tu luyện càng thêm cố gắng. Hơn nữa hắn cũng đã tiết lộ cho các học viên khác biết rằng hắn đã có thể tu luyện Luyện Thể Quyết, dù sao thì cũng có không ít học viên cùng thời kỳ với hắn cũng đã có thể tu luyện Luyện Thể Quyết, hắn cũng không gây nên sự chú ý quá lớn.

Trong lúc tu luyện, Diệp Thiên cũng tra xét thiên phú của toàn bộ học viên ở học viện thứ năm, nhưng cơ bản là không loại thiên phú nào tốt, ngoại trừ Trần Đồng, người có thiên phú tốt nhất cũng chỉ là Sơ đẳng mà thôi.

Thoảng một cái đã trôi qua 1 tháng, Diệp Thiên đã thành công đạt được mục tiêu nhỏ của mình, nắm giữ lực lượng 300 cân.

"Tốc độ như thế này vẫn quá chậm, nếu như có thể tăng tốc độ tu luyện nhanh hơn nữa thì tốt biết mấy!" Diệp Thiên cảm thán.

Trên đường rời khỏi học viện, có một giọng nói truyền đến: "Diệp Thiên, chờ ta!"

Diệp Thiên quay đầu nhìn lại, phát hiện ra đó là Trương Bảo, liền ngừng bước chân.

"Diệp Thiên, ngươi đã trở thành võ đồ rồi à?" Trương Bảo nhỏ giọng hỏi.

"Đúng vậy!" Diệp Thiên gật đầu, trở thành võ đồ cũng không khó, chuyện này cũng không cần phải giấu giếm, chỉ cần không lộ ra bản thân đã nắm giữ lực lượng 300 cân là được.

"Diệp Thiên, ngươi có muốn tăng cao tu vi với tốc độ nhanh hơn hay không?" Trương Bảo vội hỏi.

"Ngươi có biện pháp hay sao?" Diệp Thiên khiếp sợ.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 8: Máu hung thú

"Ngươi đã nghe qua Máu hung thú hay chưa?" Trương Bảo hỏi.

"Đương nhiên đã nghe qua!" Diệp Thiên gật đầu, cha mẹ của hắn cũng là Võ Giả, hắn tự nhiên từ trong miệng của cha mẹ biết được không ít tình huống mà người bình thường không biết.

Máu hung thú ẩn chứa năng lượng cường đại, nếu như vào thời điểm tu luyện Luyện Thể Quyết phục dụng Máu hung thú mà nói, có thể gia tốc quá trình rèn luyện thân thể. Đáng tiếc, cha mẹ của hắn không còn nữa, cho nên không có cách nào thu được Máu hung thú.

"Diệp Thiên, thiên phú của chúng ta cũng không quá tốt, nếu như cứ dần dần tu luyện từng bước mà nói, tu luyện tới già mới có hi vọng tấn thăng đến cấp độ Võ Giả, nhưng nếu có Máu hung thú thì lại không giống, nói không chừng vào thời điểm 20 tuổi, chúng ta liền có hi vọng bước vào cấp độ Võ Giả, đến thời điểm đó cho dù bị thiên phú giới hạn không có cách nào tăng cường tu vi, nhưng dựa vào thực lực Võ Giả cũng có thể có được một cuộc sống thoải mái." Trương Bảo nói ra.

"Cũng đúng, nhưng chúng ta cũng không có cách nào lấy được Máu hung thú a!" Diệp Thiên bất đắc dĩ nói, hắn cũng muốn lấy được Máu hung thú, nhưng khổ một cái là hắn không có nhiều tiền a.

"Diệp Thiên, chúng ta có quan hệ tương đối tốt, ta mới nói cho ngươi biết, ngũ đại học viện của căn cứ Lâm Hải chuẩn bị mở ra một trận thí luyện, các cao tăng của căn cứ Lâm Hải đã mở ra một khu thí luyện ở nơi hoang dã, hung thú ở bên trong đã bị giết sạch, chỉ còn lại một ít mảnh thú, mảnh thú là hậu duệ của hung thú, nhưng tu vi lại không đạt được đến cấp độ như hung thú, chỉ cần cảnh giới võ đồ, thậm chí là ngay cả người bình thường cầm vũ khí cũng đều có thể đối phó. Một khi giết chết mảnh thú, lấy đi đồ vật đáng tiền trên người của mảnh thú liền có thể đổi lấy Máu hung thú, nghe nói hạn nhất còn được ban thưởng Máu hung thú trung cấp đây." Trương Bảo nói xong, liền cảm thấy hâm mộ.

Máu hung thú trung cấp! Diệp Thiên cũng động lòng, hung thú trung cấp chính là tồn tại cường đại mà chỉ có Tinh Anh Võ Giả mới có thể giết chết, một khi hắn có Máu hung thú trung cấp, trong thời gian nửa năm sẽ có hi vọng trở thành Võ Giả.

"Ngươi vì sao lại biết chuyện này?" Diệp Thiên nhíu mày, hắn cũng không thu được bất kỳ tin tức nào a!

Trương Bảo dương dương đắc ý nói: "Ta quen biết một cựu học viên, nắm giữ lực lượng 500 cân, nghe hắn nói về chuyện này, chỉ bất quá là lần thí luyện này có một chút nguy hiểm, cho nên học viện mới không thông báo cho học viên mới trở thành võ đồ."

"Diệp Thiên, chỗ tốt của Máu hung thú, ta so với ngươi còn rõ ràng hơn, thiên phú của ta không tốt, nhưng trong đoạn thời gian trước, cha mẹ của ta tiêu hao rất nhiều tiền mua một phần Máu hung thú, ta dựa vào một phần Máu hung thú cấp thấp này liền có thể trở thành võ đồ, thiên phú của ngươi còn tốt hơn so với ta, một khi có Máu hung thú, hiệu quả hấp thu sẽ càng tốt hơn, tốc độ tăng tu vi lên sẽ càng nhanh hơn. Chúng ta hãy báo danh cùng một chỗ, thành lập đoàn đội thí luyện, tuyệt đối sẽ có hi vọng thu hoạch được một phần Máu hung thú!" Trương Bảo dụ hoặc.

"Trương Bảo, không phải là ngươi chỉ mời một mình ta thôi đó chứ?" Diệp Thiên thử hỏi.

"Đương nhiên là không chỉ có một mình ngươi, chúng ta mới vừa vận bước vào cảnh giới võ đồ, nếu như không thành lập đoàn đội thì làm sao có thể cạnh tranh cùng với những võ đồ cường đại kia? Ta đã mời 8 tên võ đồ, bọn hắn đều đồng ý, chỉ còn lại một mình ngươi!" Trương Bảo lộ ra thần sắc tự tin nói.

"Không có ý tứ, ta cũng không muốn tham gia đoàn đội!" Diệp Thiên cự tuyệt.

"Vậy được rồi!" Trương Bảo lộ ra vẻ tiếc nuối, quay người rời đi, hắn bất quá chỉ muốn hỏi một chút mà thôi, Diệp Thiên cự tuyệt thì cũng không sao, dù sao thì Diệp Thiên cũng mới vừa vận trở thành võ đồ, có tác dụng không lớn.

Nhưng mà Trương Bảo không ngờ tới là, Diệp Thiên không phải là cự tuyệt tham gia thí luyện, mà chỉ đơn thuần không muốn tham gia đoàn đội mà thôi.

"Lần thí luyện này có lẽ là cơ hội của ta!" Diệp Thiên thì thầm.

Học viện Diệp Thiên, người thật sự muốn báo danh tham gia thí luyện hay sao? Mặc dù nói chỉ cần đạt đến cấp bậc võ đồ liền có thể tham gia thí luyện, nhưng võ đồ không có lực lượng 500 cân thì tốt nhất không nên tham gia, nếu không sẽ rất dễ dàng chết ở bên trong thí luyện."

Lão sư Nhạc Thành của Học viện thứ năm nhìn Diệp Thiên trước mắt, nói lời khuyên can. Những học viên giống như Diệp Thiên, hắn đã gặp qua mấy người, những người này luôn nghĩ rằng nếu có vận khí tốt, sẽ lấy được Máu hung thú, nhưng lại không thử nghĩ một chút, coi như ở nơi thí luyện kia không có hung thú, thế nhưng lại có mãnh thú cường đại có thể đánh giết đại bộ phận võ đồ, mà học viên vừa mới trở thành võ đồ ở trước mặt mãnh thú cường đại cũng chỉ giống như là giun dế, trừ phi dựa vào nhân số hoặc là vũ khí cường đại.

"Lão sư, ta đã có đoàn đội, dựa vào nhân số cũng sẽ có hi vọng thu hoạch được Máu hung thú!" Diệp Thiên cố ý nói như thế.

"Vậy thì được rồi, dù sao cũng là chuyện của người, nhưng báo danh cần phải ký kết hợp đồng sinh tử, một khi ký hợp đồng, coi như người chết ở trong khu thí luyện, học viện thứ năm chúng ta cũng sẽ không bồi thường bất cứ một thứ gì!" Lão sư Nhạc Thành nhắc nhở.

"Ta biết rõ!" Diệp Thiên thông dong ký kết hợp đồng.

"Vào 8 giờ sáng mười ngày sau tại sân luyện võ số 5, sẽ có lão sư mang các người đi đến nơi thí luyện!" Lão sư Nhạc Thành căn dặn.

"Vâng, lão sư!" Diệp Thiên đáp lời, báo danh Thành công, Diệp Thiên thở một hơi nhẹ nhõm.

Trong vòng 10 ngày này, hắn cũng không muốn lãng phí, mặc dù hắn rất tự tin vào thực lực bản thân, nhưng lực lượng của hắn dù sao vẫn còn yếu, còn cần phải làm một chút chuẩn bị.

Ví dụ như mua sắm vũ khí cùng với trang bị.

Ở cái thời đại này, cũng không có quan chế đối với vũ khí, bất luận người nào cũng đều có thể tùy thời đeo vũ khí, mà vũ khí cũng được chia thành mấy loại cấp bậc, ví dụ như binh khí được chế tạo từ sắt thép thì được gọi là binh khí bình thường, mà nếu lợi dụng một số vật liệu nguyên lực chế tạo ra binh khí thích hợp cho Võ Giả lưu chuyển nguyên lực, thì loại binh khí này sẽ được gọi là Nguyên binh.

Diệp Thiên cũng không mua nổi Nguyên binh, mà cũng không cần thiết phải mua Nguyên binh, chất lượng của Nguyên binh cùng với vũ khí bình thường cũng không sai biệt lắm, chỉ là có thêm đặc tính nguyên lực mà thôi.

Đi một chuyến đến tiệm vũ khí, Diệp Thiên mua một thanh đao bằng sắt, còn mua một cây cung và một số mũi tên. Diệp Thiên phải bỏ ra trọn vẹn 5000 đồng tiền để mua những thứ này, đây là số tiền đủ để cho hắn sống trong một năm.

Nguyên bản, Diệp Thiên cũng chỉ có 20.000 đồng tiền mà thôi, hiện tại chỉ còn lại 15.000 đồng, nhưng mua sắm những vũ khí này là chuyện cần thiết.

Thoáng một cái đã trôi qua 10 ngày.

Diệp Thiên cũng không nói cho em gái của mình biết về sự tình thí luyện, chỉ nói là ở học viện có tổ chức một lần hoạt động, cần ba ngày thời gian, ba ngày sau hắn sẽ trở về.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Xe buýt kiểu mới

Diệp Vũ tự nhiên sẽ không suy nghĩ quá nhiều, nếu không mà nói nàng tuyệt đối sẽ không cho phép Diệp Thiên đi đến khu thí luyện.

...

Học viện thứ năm, tại sân luyện võ số 5.

Vào thời điểm Diệp Thiên đến, đã thấy có gần 100 học viên đang đứng ở trong sân thí luyện, hiển nhiên đây cũng không phải là toàn bộ học viên.

Xem chừng học viên tham gia thí luyện phải có ít nhất là 150 người, thậm chí còn nhiều hơn.

"Xem ra lực hấp dẫn của Máu hung thú là quá lớn, đối với những học viên có thiên phú không cao mà nói chính là hi vọng!" Diệp Thiên âm thầm nghĩ trong lòng.

"Diệp Thiên, người không phải là không muốn tham gia thí luyện hay sao?" Giọng nói của Trương Bảo truyền đến.

Diệp Thiên nhìn về phía Trương Bảo, nhàn nhạt nói: "Ta chỉ là không muốn tham gia vào đoàn đội mà thôi!"

"Chẳng lẽ người đã tìm được cao thủ mang người theo?" Trương Bảo khiếp sợ hỏi.

Diệp Thiên cũng không trả lời, giữ vững im lặng, mà trong ánh mắt của Trương Bảo lại toát ra vẻ hâm mộ, hiển nhiên hắn đã cho rằng Diệp Thiên đã tìm được một vị cao thủ nào đó, lúc này mới không nguyện ý tham gia đoàn đội cùng với bọn hắn.

Đối với suy đoán của Trương Bảo, Diệp Thiên cũng không có giải thích, hiểu lầm thì càng tốt.

Đội ước chừng nửa giờ, các học viên cơ bản đều đã tới đông đủ, toàn bộ học viên đại khái có 160 người. Thiên phú của 160 học viên này cơ bản đều là thiên phú Thấp, hơn nữa tuổi tác cơ bản đều rất lớn, thậm chí còn có học viên hơn 20 tuổi. Học viên tuổi trẻ giống như Diệp Thiên rất ít, dù sao thì tuổi trẻ cũng đại biểu cho thực lực thấp.

Nhiều học viên như vậy có lẽ sẽ có rất nhiều người không về được, nhưng ở cái thời đại này, không có thực lực, bất cứ lúc nào cũng có thể sẽ tử vong, ví dụ như sự kiện con chồn bạc ở đoạn thời gian trước, đã có không ít người bình thường bị liên lụy, có thể nói là họa đến tận nhà.

Chỉ có thực lực mới là tất cả!

"Mọi người mau lên xe thôi!" Một vị lão sư hướng về phía đám học viên hô to.

Rất nhanh, có mấy chiếc xe cùng loại với xe buýt ở kiếp trước xuất hiện trước mặt các học viên. Đây cũng là lần thứ nhất mà bọn hắn nhìn thấy những chiếc xe này, trước kia bọn hắn chỉ có thể nhìn thấy những chiếc xe này ở trên sách vở.

"Lão sư, hiện tại quy tắc thiên địa đã bị thay đổi, không phải là không có biện pháp sử dụng xe cộ của 100 năm trước hay sao?" Có học viên hiếu kỳ hỏi.

"Đây là mẫu xe buýt mới được nghiên cứu ra, lấy nguyên lực làm động lực, là do các cao tăng của căn cứ Lâm Hải đổi lấy kỹ thuật từ một tòa căn cứ lớn, vừa mới được đưa vào sử dụng, loại xe này chỉ có Võ Giả mới có tư cách mua sắm, ta tin rằng rất nhanh các ngươi liền có thể nhìn thấy đủ loại xe trên đường cái!" Lão sư giảng giải.

"Xe dùng nguyên lực để làm động lực sao?!" Đám học viên bừng tỉnh đại ngộ, một số người ở bên trong bọn hắn cũng đã nghe qua dạng thiết bị nguyên lực này, nhưng không nghĩ đến căn cứ Lâm Hải cũng có.

Đám học viên lên xe buýt, xe buýt bon bon chạy về hướng cổng chính căn cứ.

Sau một tiếng, xe buýt vượt qua cổng chính căn cứ, đi ra bên ngoài khu hoang dã.

Tiến vào khu hoang dã, có không ít học viên có một chút bối rối.

Nơi hoang dã thế nhưng cũng có không ít hung thú tồn tại, những võ đồ như bọn hắn đối mặt với hung thú căn bản là không có một chút sức phản kháng nào.

"Yên tâm đi, trước đây không lâu, các đại nhân vật của căn cứ Lâm Hải đã tiến hành thanh lý phiến khu vực hoang dã này, trong chu vi ba dặm sẽ không gặp phải một con hung thú nào, mà nơi chúng ta cần đến chỉ cách căn cứ một dặm." Lão sư dẫn đội cười nói. (ghi chú: 1 dặm xấp xỉ 1.609 mét)

Nghe lão sư nói như thế, các học viên mới thở một hơi dài nhẹ nhõm. Huống hồ, ở trên mỗi chiếc xe đều có 2 vị lão sư tiến hành bảo hộ, mỗi một vị lão sư đều có tu vi Võ Giả, có thể bảo đảm an toàn cho bọn hắn.

Không qua bao lâu, có một cái sơn cốc hiện lên ở trước mặt mọi người.

"Tòa sơn cốc này chính là điểm đến của chúng ta." Lão sư giới thiệu.

Tại cửa vào sơn cốc đã có không ít xe buýt đang đỗ, là xe buýt của những Học viện khác.

"Là học viên của Học viện thứ năm, ha ha, cái Học viện rác rưởi này cũng phái người đến, bọn hắn không sợ toàn quân bị diệt hay sao?"

"Các học viên ở Học viện thứ năm đoán chừng cũng chưa bao giờ nhìn thấy máu tươi a? Làm sao có thể giống với Học viện đệ nhất chúng ta, các lão sư tiến hành săn bắt mãnh thú thậm chí là hung thú suy yếu để cho chúng ta luyện tập, sức chiến đấu của các học viên Học viện thứ năm làm sao có thể so sánh với chúng ta, ta đoán chừng bọn hắn vừa nhìn thấy mãnh thú liền sợ phát khóc!"

"Các học viên của Học viện thứ năm cho dù không ra sao, nhưng viện trưởng của Học viện thứ năm tại căn cứ Lâm Hải chính là đại nhân vật, chúng ta vẫn nên ít trào phúng a, đặc tội viện trưởng của Học viện thứ năm, chúng ta cũng không có quả ngon để ăn!"

Những học viên đang trào phúng này tự nhiên đều là học viên của Học viện đệ nhất, còn những học viên của Học viện khác so với Học viện thứ năm cũng không khá hơn bao nhiêu, làm gì có tư cách trào phúng.

"Đáng chết, những học viên của Học viện đệ nhất này cũng không khỏi quá kiêu ngạo đi!" Có không ít học viên của Học viện thứ năm phẫn nộ nói.

Nhưng bọn hắn cũng chỉ dám nói ra ngoài miệng một chút, chứ không dám đi tìm các học viên của Học viện đệ nhất để lý luận, bọn hắn cũng biết rõ sự chênh lệch giữa mình cùng với đối phương.

Sau khi xuống xe, Diệp Thiên dùng ánh mắt sáng quắc nhìn chăm chăm vào các học viên của Học viện đệ nhất, thầm nghĩ: "Thiên phú của học viên Học viện đệ nhất tối thiểu nhất đều là Sơ đẳng, nói không chừng còn gặp được học viên có thiên phú Trung đẳng, thiên phú Sao Chép của ta đã có thể sao chép một lần nữa, lần này nói không chừng có thể sao chép được một loại thiên phú không tệ!"

Các học viên của Ngũ đại Học viện đều đã đến đủ, nhao nhao hội tụ ở cửa vào sơn cốc, chờ đợi thí luyện bắt đầu.

Diệp Thiên đi lảng vảng bốn phía, nhìn giống như là đi dạo, kỳ thật lại đang âm thầm dùng thiên phú Sao Chép xem xét thiên phú của những người khác, mục tiêu chủ yếu của hắn là các học viên của Học viện đệ nhất.

"Thiên phú tu luyện Sơ đẳng!"

"Thiên phú tu luyện Sơ đẳng!"

"Thiên phú tu luyện Sơ đẳng!"

Diệp Thiên đi dạo một vòng, phát hiện ra đại bộ phận học viên của Học viện đệ nhất đều là thiên phú Sơ đẳng. Số lượng học viên của Học viện đệ nhất cũng không nhiều, cũng chỉ có hơn 30 người mà thôi.

"Chỉ còn lại 5 người cuối cùng kia!" Diệp Thiên hướng ánh mắt nhìn về phía năm người ở phía xa, chậm rãi đi tới.

Đội Diệp Thiên tới gần vị trí 3 mét, liền tiến hành kiểm tra thiên phú của 5 người này một hồi.

"Khá lắm, dĩ nhiên toàn bộ đều là thiên phú tu luyện Trung đẳng!" Diệp Thiên kinh ngạc.

Năm người này hiển nhiên chính là học viên mầm móng của Học viện đệ nhất, tu vi có lẽ đã đạt đến cảnh giới võ đồ đỉnh phong, khoảng cách so với cảnh giới Võ Giả chỉ thiếu một chút nữa.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Thiên phú đao pháp

Dịch và biên bởi: MụcNguyên.

Truyện được đăng độc quyền tại:

- - -

"Sao chép một cái thiên phú tu luyện Trung đẳng đối với thực lực bây giờ của mình không có sự trợ giúp gì, nhiều lắm chỉ khiến cho thiên phú Trung đẳng của mình trở nên ưu tú thêm một chút, ở bên trong lần thí luyện này cũng không giúp ích được bao nhiêu, nếu như có thể sao chép một loại thiên phú có thể phụ trợ chiến đấu, vậy thì mới có tác dụng lớn." Diệp Thiên trầm ngâm.

Đáng tiếc là sau khi đi dạo một vòng, hắn chỉ phát hiện ra mấy loại thiên phú thuộc tính Yếu Kém hoặc là Thấp, nhưng toàn bộ đều ở vào trạng thái chưa thức tỉnh, căn bản là không có cách nào sao chép.

Đột nhiên, có một thiếu niên cầm đao đi tới trước mặt năm học viên có thiên phú tu luyện Trung đẳng của Học viện đệ nhất.

"Mạc Thiếu Bắc, ta muốn khiêu chiến ngươi!" Thiếu niên cầm đao, nâng đao chỉ về phía học viên có tên là Mạc Thiếu Bắc.

"Thiếu niên này..." Diệp Thiên hơi kinh ngạc nhìn gã thiếu niên này.

Thiếu niên này là học viên của Học viện thứ hai, cũng dám khiêu chiến thiên tài có thiên phú tu luyện Trung đẳng của học viện đệ nhất, là gan rất là lớn a!

"Không biết thiên phú của hắn là cái gì?" Diệp Thiên có chút hiếu kỳ.

Lúc này hắn cũng không kiểm tra thiên phú của học viên Học viện thứ hai, bởi vì hắn cảm thấy không cần thiết, thế nhưng nếu như thiếu niên này dám khiêu chiến với thiên tài có thiên phú tu luyện Trung đẳng, chắc chắn là có một chút thủ đoạn.

Thế là, Diệp Thiên đi tới, thiếu niên kia đối với hành động của Diệp Thiên rất là thờ ơ, chỉ nhìn chằm chằm vào Mạc Thiếu Bắc.

"Lý Văn Tinh, nghe nói ngươi được gọi là thiên tài đao pháp đệ nhất của Học viện thứ hai, tuy nhiên đao pháp có cường đại hơn cũng không có cách nào bù đắp được chênh lệch thực lực, ta bây giờ đã nắm giữ lực lượng 990 cân, mà ngươi bất quá chỉ mới đạt được lực lượng 200 cân, lần nào ngươi khiêu chiến ta cũng thua, còn muốn thua thêm một lần nữa hay sao?" Mạc Thiếu Bắc trào phúng.

"Hừ, ta hiện tại đã có lực lượng 300 cân!" Lý Văn Tinh vội vàng nói.

"Ha ha, lực lượng 200 cân cùng với 300 cân ở trước mặt lực lượng 990 cân có cái gì khác biệt hay sao?" Mạc Thiếu Bắc khinh bỉ nói.

Bốn thiên tài khác có thiên phú tu luyện Trung đẳng cũng mang theo ánh mắt xem thường nhìn Lý Văn Tinh, bọn hắn cũng biết rõ tình huống của Lý Văn Tinh, coi như tu luyện cả một đời thì nhiều lắm cũng chỉ là một Vô Giả sơ kỳ mà thôi, căn bản không tư cách so sánh cùng với bọn hắn, dạng phế vật này làm gì có tư cách được bọn hắn coi trọng.

"Ngươi..." Lý Văn Tinh có chút không phục, đang muốn mạnh mẽ xuất thủ.

"Nơi này không cho phép động thủ, ngươi vi phạm sẽ bị tước đi tư cách thí luyện!" Giọng nói từ trong miệng của một vị lão sư truyền ra.

Lý Văn Tinh kiêng kị nhìn về phía vị lão sư kia, thu hồi đao lại, không còn dám khiêu khích. Lần thí luyện này đối với hắn mà nói là một cơ hội tốt, hắn cũng không muốn bởi vì xúc động mà mất đi cơ hội lần này, liền quay người rời đi.

"Vị bằng hữu này, ta mười phần kính nể đao pháp của ngươi, chúng ta có thể kết giao bằng hữu hay không?" Diệp Thiên mang theo vẻ mặt chân thành đi tới, vươn tay phải bày ra tư thế muốn bắt tay.

"Ngươi là..." Lý Văn Tinh có chút ngây người, nhưng vẫn vô ý thức bắt tay cùng với Diệp Thiên.

"Ta tên là Diệp Thiên!" Diệp Thiên nói ra.

Sau khi nói lầm nhảm một lúc, Diệp Thiên liền quay người rời đi, chỉ lưu lại Lý Văn Tinh đang lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Diệp Thiên vừa đi vừa nhìn số liệu hiện ra ở trên mắt.

_____

Nhân loại: Lý Văn Tinh

Thiên phú tu luyện: Thấp

Thiên phú đao pháp: Trung đẳng

_____

Điểm mấu chốt đó là thiên phú đao pháp cùng với thiên phú tu luyện của Lý Văn Tinh đều là bẩm sinh, cho nên có thể sao chép. Thế là, Diệp Thiên liền nhân cơ hội bắt tay với Lý Văn Tinh sao chép thiên phú đao pháp, nếu như không sao chép, vạn nhất Lý Văn Tinh chết ở bên trong lần thí luyện này, hắn liền không có cơ hội sao chép.

Cho nên, hắn không có một chút do dự lựa chọn sao chép thiên phú đao pháp trung đẳng.

Đi đến đằng sau một tảng đá, sau khi quan sát thấy không có ai chú ý tới chỗ này, Diệp Thiên liền bắt đầu tiến hành dung hợp thiên phú đao pháp trung đẳng.

Oanh!!!! Đau đớn kịch liệt truyền đến, toàn thân đều bị một cỗ lực lượng cải tạo.

10 phút sau đó, đau đớn biến mất, tâm niệm vừa động, Diệp Thiên kiểm tra một chút tình huống thiên phú của mình.

Nhân loại: Diệp Thiên

Thiên phú tu luyện: Trung đẳng

Thiên phú tốc độ: Sơ đẳng

Thiên phú đao pháp: Trung đẳng

"Đao pháp!" Diệp Thiên rút thanh đao của mình ra, lập tức cảm giác được sự không giống nhau.

Trong dĩ vãng, thanh đao trên tay hắn phảng phất như là vật chết, nhưng bây giờ lại có thể cảm thấy nó là vật sống. Hắn nhẹ nhàng vung đao, từng tia cảm ngộ tuôn ra ở trong lòng, hắn dường như đã biết rõ làm như thế nào để khiến cho một đao này phát huy ra sát thương to lớn nhất.

"Cái này chính là sự đáng sợ của thiên phú đao pháp trung đẳng, coi như không có thiên phú tốc độ, lấy sự tăng cường của thiên phú đao pháp trung đẳng, mình cũng đã đủ thực lực để đánh một trận cùng với võ đồ có lực lượng 400, 500 cân, đáng tiếc là không có thời gian học tập bí tịch đao pháp chân chính!"

Diệp Thiên có cảm giác là nếu như học tập bí tịch đao pháp xong, chiến lực của hắn tuyệt đối có thể được gia tăng thêm không ít.

Bất quá, đối với thiên phú đao pháp trung đẳng, hắn đã cảm thấy mười phần hài lòng, cảm thấy lần sao chép này mười phần có lời.

Lau mồ hôi, Diệp Thiên đi vào bên trong đám người.

Qua không bao lâu, thí luyện liền bắt đầu.

Đối với lần thí luyện này, tất cả mọi người đều mười phần nghiêm túc, Diệp Thiên cũng như vậy.

Ban thưởng của hạng nhất là ba phần Máu hung thú trung cấp cùng với 10 vạn đồng tiền, hạng thứ hai là một phần Máu hung thú trung cấp cùng với 10 vạn đồng tiền, hạng thứ ba là ba phần Máu hung thú cấp thấp cùng với 5 vạn đồng tiền.

Ban thưởng từ hạng thứ tư đến hạng thứ mười thì đều là một phần Máu hung thú cấp thấp.

Mà thứ tự sắp xếp chính là căn cứ vào điểm tích lũy, mỗi một loại mãnh thú chỉ cần cắt lấy các bộ phận được chỉ định liền có thể mang trở về đổi thành điểm tích lũy, thời gian thí luyện là ba ngày, ba ngày này đều phải ở trong khu thí luyện.

Đối với các võ đồ mà nói, lần thí luyện này không thể nghi ngờ chính là một lần khiêu chiến.

"Tất cả các võ đồ theo thứ tự tiến vào khu thí luyện!" Một vị lão sư nói ra.

Bịch bịch!!! Các học viên của Học viện đệ nhất dẫn đầu tiến vào bên trong sơn cốc, dần dần biến mất ở bên trong khu thí luyện, sau đó chính là học viên Học viện thứ hai, tiếp theo là học viên Học viện thứ ba, cuối cùng mới là các học viên của Học viện thứ năm.

"Không nhìn thấy người nào cả!" Diệp Thiên vừa mới tiến vào khu thí luyện, theo địa hình không bằng phẳng và bị các tán cây che khuất rất nhanh liền không nhìn thấy được các học viên khác.

Khu thí luyện mặc dù chỉ là một khu vực nhỏ, thế nhưng diện tích cũng rất là rộng lớn, cũng không nhỏ hơn so với căn cứ Lâm Hải bao nhiêu.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 11: Không có ý kiến

Mà Diệp Thiên rất nhanh cũng gặp được một con mãnh thú thứ nhất!

"Mãnh thú Ban Xà!"

Diệp Thiên nhìn chăm chú vào con rắn dài hai mét ở trước mặt mình, loại rắn này có thực lực không mạnh, chỉ cần đạt đến cấp độ võ đồ đều có thể đối phó, chỉ cần không bị Ban Xà quần thân liền tốt, một khi bị quần thân, coi như là võ đồ nắm giữ lực lượng 400 cân cũng không có cách nào tránh thoát.

Vù! Ban Xà bỗng nhiên vọt tới, phát động công kích đối với Diệp Thiên. Diệp Thiên cũng không tránh né, bồng vào thiên phú tốc độ của hắn muốn tránh né Ban Xà là quá dễ dàng, nhưng lại không cần thiết.

Cạch! Đao quang lóe lên, thân hình của Ban Xà khựng lại, ngã xuống mặt đất, vùng vẫy một hồi liền chết đi. Nếu như nhìn kỹ mà nói, liền có thể phát hiện ra cái đầu của Ban Xà đã bị chém đứt, đó là hiệu quả một đao của Diệp Thiên tạo ra.

"Quá yếu!" Diệp Thiên lắc lắc đầu, nhanh chóng đi tới móc đôi mắt của Ban Xà ra, đó là một trong những vật liệu mà thí luyện yêu cầu, có thể chứng minh hắn đã chém giết một con Ban Xà, có thể đổi thành 1 điểm tích lũy.

Ban Xà là mãnh thú nhiều nhất trong khu thí luyện này, nghe nói khu thí luyện này trước kia có một con hung thú Cự Xà, mà những con mãnh thú Ban Xà này đều là hậu duệ huyết mạch của con hung thú Cự Xà kia, đến một ngày nào đó có vài vị Tinh Anh Võ Giả liền thủ chém giết con hung thú Cự Xà này, sau đó dọn dẹp những hung thú khác trong phạm vi xung

quanh, biến nơi này thành một khu thí luyện cho các võ đồ.

Cái tin tức này được các lão sư tiết lộ trên đường đi tới nơi này, không biết có đúng hay không.

Trong nháy mắt, thời gian đã trôi qua hơn nửa ngày, bóng tối dần dần xuất hiện.

"Hôm nay cũng không thu hoạch được nhiều a!" Diệp Thiên mở túi đựng đồ ra, kiểm tra một chút, có đủ loại vật liệu mãnh thú tương đương với 23 điểm tích lũy.

Đối với học viên bình thường mà nói, 23 điểm tích lũy đã là rất tốt, nhưng lại xa xa không có cách nào cạnh tranh với Top 3, thậm chí là ngay cả Top 10 cũng khó mà đạt được.

Ban đêm là thời gian mười phần nguy hiểm, bởi vì đôi mắt của nhân loại bị ảnh hưởng bởi bóng tối cho nên rất khó phát hiện ra một ít mãnh thú, cho nên vào ban đêm tốt nhất đừng đi săn giết mãnh thú, nếu không sẽ rất dễ dàng bị mãnh thú săn giết ngược lại.

Trên cây cối cơ bản chỉ có mãnh thú Ban Xà, nhưng chỉ cần cẩn thận một chút, chú ý hoàn cảnh chung quanh, cũng sẽ không bị Ban Xà công kích.

Cho dù bị Ban Xà nhắm vào, lấy phản ứng cùng với tốc độ của Lâm Thiên cũng đã đủ để ứng phó rồi.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, vào buổi sáng ngày thứ hai, Diệp Thiên sau khi nướng một con thỏ và ăn xong, lại tiếp tục săn giết mãnh thú.

Lần này, hắn đi sâu vào khu thí luyện, bởi vì chỉ có ở sâu trong khu thí luyện mới có mãnh thú càng thêm cường đại, săn giết một con liền có thể tương đương với 5 đến 6 điểm tích lũy, nhiều hơn rất nhiều so với mãnh thú ở ngoại vi.

"Cứu mạng a!"

"Có ai hay không?!"

Tiếng cầu cứu thừa thót truyền vào trong tai của Diệp Thiên, cùng lúc đó, còn kèm theo từng đợt tiếng sói gào.

"Có người bị đàn sói tấn công?" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Suy tư một chút, hắn liền chạy như bay về phía phát ra tiếng cầu cứu.

Cũng không phải là hắn muốn đi cứu những người này, mà là loại mãnh thú sói này có thể đổi được rất nhiều điểm tích lũy, đặc biệt là loại mãnh thú Nha Lang này, một con đều có giá trị 10 điểm tích lũy, có lợi hơn nhiều so với săn giết các loại mãnh thú khác.

Chỉ chốc lát sau, Diệp Thiên đã chạy tới một vùng đất trống, cách đó không xa có ước chừng mười mấy con Nha Lang đang vây công 7, 8 học viên, mà trên mặt đất còn có mấy bộ thi thể.

"Trương Bảo!" Diệp Thiên thấy được một người trong đó, chính là Trương Bảo có quan hệ cũng không tệ lắm cùng với hắn.

Bất quá lúc này Trương Bảo lại mười phần chật vật, trên người nhuộm máu tươi, sắc mặt cũng mười phần trắng bệch, cầm một cây cung không ngừng vung vẩy, lộ ra bộ dáng cùng đường mạt lộ.

Đối với sự tình mà đám người Trương Bảo gặp phải, Diệp Thiên cũng cảm thấy mười phần bình thường. Dù sao thì đám người Trương Bảo cũng quá yếu, cho dù có mười mấy người hợp lại thành đoàn thì lại như thế nào, nếu như gặp phải mãnh thú cường đại, vài người này bất quá chỉ có thể trở thành đồ ăn mà thôi.

Diệp Thiên đã sớm biết rõ cái đoàn người này không có hy vọng thu hoạch được Máu hung thú, nhưng cũng không có nói ra, dù sao thì ai cũng có sự khát vọng của mình.

Cầm cung, Diệp Thiên nhắm ngay vào một con Nha Lang, bắn tới một tiễn.

Phốc một tiếng!!! Mũi tên cắm vào trên người Nha Lang, chỉ tiếc là đã bắn chệch, không bắn trúng vào chỗ yếu hại, nhưng cũng đã làm cho con Nha Lang này bị thương.

"Ngao!!!" Nhóm Nha Lang phát hiện ra Diệp Thiên, liền xông về hướng Diệp Thiên.

Đám người Trương Bảo cách đó không xa cũng nhìn thấy Diệp Thiên đang đi tới, lúc đầu cũng dấy lên một chút hi vọng, nhưng sau khi thấy rõ ràng, lại tràn đầy sự tuyệt vọng.

Trương Bảo nhận biết Diệp Thiên, cũng biết rõ thực lực của Diệp Thiên, cũng chỉ mới tiến vào võ đồ giống như hắn mà thôi.

"Diệp Thiên, người mau chạy đi, đàn Nha Lang này không phải là bằng vào người là có thể đối phó!" Trương Bảo hô to.

"Tên mập này cũng không tệ lắm, dĩ nhiên lại không muốn làm liên lụy đến mình!" Trong lòng của Diệp Thiên ám áp, thực tình muốn cứu đám người Trương Bảo.

Nếu như Diệp Thiên bộc phát toàn bộ thực lực, sẽ có thể ở trong một thời gian ngắn giết sạch đám Nha Lang này, nhưng nếu làm như thế mà nói sẽ bại lộ ra nhiều vấn đề không thể nghi ngờ.

"Vẫn nên điệu thấp một chút!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Nha Lang có lực lượng cường đại, không kém gì võ đồ có lực lượng 400, 500 cân, nếu cứng đối cứng mà nói, Diệp Thiên không thể nghĩ ngờ sẽ ăn một chút thiệt thòi.

Thế là, Diệp Thiên liền phát huy toàn bộ đao pháp cùng với một chút tốc độ.

Hắn bảo trì tốc độ gấp 1.5 lần quần nhau cùng với những con Nha Lang này, nắm giữ thiên phú đao pháp trung đẳng có thể làm cho hắn chuẩn xác nắm chắc thời cơ, phát ra một đao trí mạng vào thời khắc mấu chốt.

Phốc!!! Lưỡi đao đột ngột xẹt qua cổ của một con Nha Lang, một đao mất mạng.

Đàn Nha Lang vô luận công kích Diệp Thiên như thế nào, Diệp Thiên phảng phất như là đều biết trước, đều có thể tránh thoát.

Mà mỗi một lần hắn xuất đao tất nhiên sẽ lấy đi tính mệnh của một con Nha Lang!

Chỉ chốc lát sau, trên mặt đất đã có mười mấy cỗ thi thể Nha Lang, mà trên người Diệp Thiên cũng có một chút máu tươi, đó là máu của Nha Lang.

"Các ngươi không sao chứ?" Diệp Thiên thu hồi đao, nhìn về phía đám người Trương Bảo.

"Không...sao!" Trương Bảo tròn to con ngươi, nuốt một ngụm nước bọt trong yết hầu, cà lăm nói.

"Những con Nha Lang này là do ta giết, ta sẽ lấy đi răng của chúng nó, các ngươi có ý kiến gì hay không?" Diệp Thiên trầm giọng hỏi.

"Không có ý kiến gì!" Đám người liên tục liên lạc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Hung thú Ban Xà

Bọn hắn nào dám có ý kiến a, bấy Nha Lang hung mãnh như thế cũng bị một mình Diệp Thiên giết sạch, mạng của bọn hắn đều là do Diệp Thiên cứu, cho dù là kẻ ngốc nghếch, cũng không dám nói ra yêu cầu phân chia răng Nha Lang a!

Răng Nha Lang là bằng chứng săn giết Nha Lang duy nhất! Đương nhiên, Diệp Thiên cũng không cần lấy đi toàn bộ hàm răng của Nha Lang, chỉ cần lấy đi hai cái răng cửa to lớn nhất là được.

Mười mấy cái răng sói, thu thập vào cùng một chỗ, cái túi chứa đồ liền bị chất đầy. May mắn là Diệp Thiên có lực lượng chừng 300 cân, công những vật này lên người cũng không có ảnh hưởng gì.

"Cho các ngươi một lời khuyên, vẫn nên nhanh chóng đi ra ngoài đi, lấy thực lực của các ngươi rất khó thu hoạch được ban thưởng Máu hung thú, đừng đem mạng sống của mình ném đi, mạng sống chỉ có một cái, mà sau này các ngươi vẫn có cơ hội thu hoạch được Máu hung thú!" Diệp Thiên khuyên bảo.

Nói xong, Diệp Thiên liền chuẩn bị rời đi.

Lúc này, thần sắc của Trương Bảo mới biến hóa một chút, hỏi: "Diệp Thiên, lấy thực lực của ngươi tăng thêm lần thu hoạch răng Nha Lang này, thu hoạch được một phần Máu hung thú cũng không thành vấn đề, nhưng ngươi có lẽ sẽ muốn thứ tự tốt hơn đúng không, ta có một tin tức, không biết có nên nói cho ngươi hay không?"

"Nói đi!" Diệp Thiên hiếu kỳ.

"Trong khu thí luyện xuất hiện một con nguy hung thú Ban Xà, các học viên của Học viện đệ nhất đã đi săn giết con Ban Xà kia, con Ban Xà kia có giá trị 500 điểm tích lũy!" Trương khẽ cắn môi nói.

Hắn cũng không biết tiết lộ tin tức này cho Diệp Thiên là tốt hay là xấu, nhưng hắn vẫn nói.

"Cái gì, nguy hung thú Ban Xà!" Diệp Thiên triệt để khiếp sợ.

Càng trọng yếu chính là, hắn bị con số 500 điểm tích lũy kia hấp dẫn. Nếu như thu hoạch được đôi mắt của con Ban Xà này mà nói, hạng nhất thí luyện sẽ không thể thoát khỏi tay của hắn.

"Tin tức này là thật hay sao?" Diệp Thiên hỏi.

"Thật!" Trương Bảo khẳng định nói: "Vào lúc này chúng ta đã đi đến nhìn thoáng quá, các học viên của Học viện đệ nhất đang liên thủ đối phó với một con Ban Xà dài 10 mét, nhưng tiếc là đã thất bại, hiện tại khẳng định có càng nhiều học viên hơn đang vây công nó!"

"Ồ cái phương hướng nào?" Diệp Thiên hỏi thăm.

"Phương hướng Đông Nam!" Trương Bảo chỉ về một phương hướng.

Vù! Diệp Thiên nhanh chóng chạy đi, rất nhanh liền không nhìn thấy tung tích.

Lúc này, Trương Bảo nhìn qua bóng lưng biến mất của Diệp Thiên, thở ra một hơi dài nói: "Nguyên bản ta còn tưởng Diệp Thiên có thực lực không sai biệt với mình, không nghĩ tới hắn lại ăn tảng sâu như vậy, lấy thiên phú của Diệp Thiên, trong tương lai khẳng định là sẽ có thể trở thành Võ Giả, nói không chừng còn có hi vọng bước vào Tinh Anh Võ Giả."

Nói không hăm mộ là giả, nhưng hăm mộ cũng vô dụng, đây là một cái thời đại nói chuyện bằng thiên phú, hắn chỉ có thiên phú Thấp, cố gắng cả một đời căng hết cỡ cũng chỉ có thể đạt đến Võ Giả sơ kỳ mà thôi.

"Đi thôi, chúng ta mau trở về thôi!" Trương Bảo bắt đầu đi nói.

"Trở về? Không săn giết mãnh thú nữa hay sao?" Một tên học viên không cam lòng nói.

"Không săn giết được, lấy thực lực của chúng ta coi như liên hợp lại, cũng không có hy vọng thu hoạch được Máu hung thú, kỳ thật ta nên sớm nghĩ tới, cái gọi là thí luyện bất quá chỉ là cơ hội dành cho các học viên cao cấp nhất của ngũ đại Học viện mà thôi, các đại nhân vật kia chỉ muốn mau chóng bồi dưỡng bọn hắn trở thành Võ Giả mà thôi, về phần tính mệnh của những võ đồ yếu ớt như chúng ta, các ngươi tưởng rằng bọn họ sẽ để ý hay sao? Võ đồ có chết nhiều hơn, bọn hắn cũng không cảm thấy đau lòng!" Trương Bảo cười khổ nói.

Cái khác học viên khác đều im lặng không nói chuyện, hiển nhiên là đã chấp nhận. Sự tàn khốc của cái thế giới này, đối với đám Võ Giả kia mà nói, tính mệnh của người bình thường cùng với võ đồ xác thực không tính là gì.

Lần thí luyện này nói là cơ hội cho tất cả võ đồ, kỳ thật chỉ là cơ hội dành cho những võ đồ đỉnh cấp, hoặc là để mài dũa tâm tính mà thôi.

Đám người Trương Bảo lộ ra thần sắc cô đơn đi ra bên ngoài cửa vào khu thí luyện, cũng không quay đầu lại.

...

Chạy đi được một lúc, Diệp Thiên liền ngừng lại.

Bây giờ, trên người của hắn đang cồng theo không ít vật liệu, những vật liệu này mặc dù cũng không nặng, nhưng lại ảnh hưởng đến chiến đấu, hắn không có khả năng một mực cồng những vật liệu này để chiến đấu.

Ở dưới tình huống bình thường có hai loại biện pháp, một là trở lại cửa vào sơn cốc, đem những vật liệu này đổi thành điểm tích lũy, nhưng nếu làm như vậy sẽ làm chậm trễ thời gian.

Biện pháp thứ hai chính là đem giấu đồ vật ở một nơi nào đó, đến thời điểm trở về, lại lấy ra.

"Trước tiên cứ chôn xuống a!" Diệp Thiên rất nhanh liền đào một cái hố ở trên mặt đất, chôn toàn bộ vật liệu xuống, sau đó dùng một ít lá khô che lấp.

Khu thí luyện này rất lớn, tỷ lệ bị người khác phát hiện rất là thấp, mà mãnh thú cũng sẽ không cảm thấy hứng thú đối với những vật liệu này.

Chuẩn bị ổn thỏa tất cả, Diệp Thiên hướng về phương hướng Đông Nam tăng tốc chạy tới.

Oanh!!! Ở nơi xa, truyền đến thanh âm chiến đấu, chỉ từ thanh âm liền có thể biết được trận chiến này có bao nhiêu kịch liệt.

"Chẳng lẽ là do đám học viên đang đánh nhau tranh đoạt con nguy hung thú Ban Xà?" Diệp Thiên suy đoán.

Mặc dù Nguy hung thú rất cường đại, nhưng lần này cũng có không ít cường giả võ đồ đỉnh cấp, nếu thật sự giao thủ mà nói, con nguy hung thú này căn bản là không đủ để cho những học viên này vấy giết.

"Hi vọng là đuổi tới kịp!" Diệp Thiên âm thầm chạy tới.

30 giây sau đó, Diệp Thiên chạy tới, nhưng tình huống so với dự đoán của hắn lại không giống nhau.

"Đây là..." Diệp Thiên co rụt con người lại.

Ở giữa sân, có tám mười tên võ đồ đang vây công một con Ban Xà đã bị thương, con Ban Xà này không phải là dài 10 mét như Trương Bảo nói, mà đã đạt đến trình độ 12 mét.

"Hung thú, con Ban Xà này đã đạt đến trình độ hung thú, bất quá chỉ là một con hung thú yếu nhất!" Diệp Thiên phán đoán.

Hung thú thật ra có thể dựa theo hình thể để phân chia thực lực, con Ban Xà này ở trong các hung thú coi như cũng có hình thể rất lớn, thể nhưng lại có rất ít thủ đoạn công kích, lực lượng cũng không quá lớn, thực lực của nó so với hung thú bình thường còn muốn yếu hơn.

Thể nhưng mà, con Ban Xà này làm sao lại có thể trở thành hung thú? Không những Diệp Thiên cảm thấy kỳ quái, các học viên khác cũng cảm thấy hết sức kỳ quái.

Nhưng vào thời điểm này, không có người nào suy nghĩ quá nhiều, bởi vì chuyện mà bọn hắn mong muốn nhất bây giờ chính là giết chết con hung thú Ban Xà này.

Nguy hung thú Ban Xà đã có giá trị 500 điểm tích lũy rồi, chứ đừng nói là hung thú Ban Xà, tối thiểu nhất cũng phải đổi được 1000 điểm tích lũy a!

Hơn nữa, nó còn là hung thú a, một khi săn giết được, máu tươi trong cơ thể của nó cũng đủ để cho rất nhiều học viên hấp thu luyện hóa.

Có thể nói, khắp người của con hung thú Ban Xà này đều là bảo bối a!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Dịch thạch nhũ

May mắn là con Ban Xà vừa mới tấn cấp thành hung thú, thực lực so với võ đồ đỉnh phong cũng không mạnh hơn quá nhiều, nếu không mà nói, mười mấy học viên này cũng không dám vây công một con hung thú.

Nhưng dù cho là như thế, đám học viên cũng không ngừng thụ thương, lần lượt thoát ly khỏi trận chiến đấu.

Diệp Thiên không xuất thủ, mà chỉ một mực âm thầm quan sát.

Ước chừng trôi qua 10 phút, giữa sân chỉ còn lại năm học viên, năm học viên này chính là thiên tài nắm giữ thiên phú tu luyện Trung đẳng của Học viện đệ nhất, nhưng trên người của bọn hắn cũng bị thương, hơn nữa còn bị thương không nhẹ.

Nhưng con hung thú Ban Xà mới là bên bị thương nặng nhất, trên người dính đầy mũi tên, vết đao cùng với vết kiếm cũng không ít, thậm chí ở trên mi tâm cũng có một vết kiếm sâu hoắm, mười phần thể thâm.

Đột nhiên, hung thú Ban Xà kích phát lực lượng huyết mạch, huy động cái đuôi hung hăng quét qua, thoáng một cái đã đánh bay năm tên học viên ra bên ngoài.

Sau một khắc, hung thú Ban Xà liền bỏ chạy về phía nơi xa, hung thú Ban Xà đã trải qua kích phát huyết mạch nắm giữ tốc độ rất nhanh, trừ phi là Võ Giả, nếu không căn bản sẽ không đuổi kịp con hung thú này.

Đám học viên muốn đuổi theo, lại phát hiện ra là không có cách nào đuổi kịp.

"Đáng chết, lại để cho con hung thú này chạy mất, chúng ta hãy cố gắng truy theo, con hung thú này đã bị trọng thương, chạy không được quá xa!" Mạc Thiếu Bắc tức giận nói.

Nhưng mà, tất cả mọi người không biết là, có một bóng người đã âm thầm đuổi theo.

"Ha ha, thật sự là trời cũng giúp ta, ta sau khi kích phát thiên phú tốc độ, liền có thể đuổi kịp con hung thú Ban Xà này." Diệp Thiên kích động nói.

Hắn một đường đi theo hung thú Ban Xà, sau khi rẽ quặt bảy, tám lần, hung thú Ban Xà kéo lấy thân thể trọng thương chui vào bên trong một cái sơn động.

Diệp Thiên do dự một chút, liền tiến vào sơn động, lấy tốc độ của hắn, coi như gặp được một chút nguy hiểm, cũng có thể rút lui.

Sơn động rất sâu, một mực kéo dài xuống phía dưới. Cũng không biết đi bao lâu, Diệp Thiên rốt cuộc cũng thấy một cái hang, mà con hung thú Ban Xà cũng đang ở bên trong nơi này.

Bất quá vào cái thời điểm này hung thú Ban Xà đã trở nên thoi thóp, nhưng vẫn đang liều mạng bò sâu vào trong hang núi.

Không nói hai lời, Diệp Thiên liền phát huy ra thiên phú tốc độ của bản thân, cầm thanh đao trong tay chém lên trên người của hung thú Ban Xà. Cho dù lực lượng của hắn không mạnh lắm, nhưng cũng rất nhanh liền chém chết hung thú Ban Xà.

"Ha ha, Máu hung thú!" Diệp Thiên hưng phấn chuẩn bị thu hoạch máu tươi của hung thú Ban Xà, hắn tranh thủ lấy bình đựng nước ở bên hông ra, đồng thời cất cuống tim của con Ban Xà, húng máu chảy ra từ trong trái tim của nó vào bình đựng nước.

Con Ban Xà này mới tấn thăng thành hung thú, đại bộ phận máu tươi ở trên người vẫn như cũ là máu tươi của mãnh thú, chỉ có máu tươi ở trong trái tim mới là Máu hung thú tinh thuần chân chính, cho nên Diệp Thiên chỉ lấy máu trong trái tim của nó, máu tươi ở các địa phương khác không cần thiết phải thu thập.

Rất nhanh, bình đựng nước đã được đổ đầy, mà máu tươi trong trái tim của hung thú Ban Xà cũng đã chảy hết.

"Bằng này đã tương đương với năm phần Máu hung thú cấp thấp, lần này kiếm lợi lớn rồi!" Diệp Thiên hưng phấn không thôi.

Thứ đáng tiền nhất trên người của Hung thú Ban Xà chính là Máu hung thú, về phần bộ da rắn của nó mặc dù cũng có giá trị mấy ngàn đồng tiền, nhưng một mình Diệp Thiên cũng không mang theo được, hơn nữa quá trình mổ xẻ lấy bộ da cũng hết sức phiền toái.

Đám người Mạc Thiếu Bắc đoán chừng rất nhanh sẽ tìm tới nơi này, hắn cũng không thể lưu lại ở nơi này quá lâu.

"Trước khi Hung thú Ban Xà chết đã một mực bò vào bên trong cái hang này, chẳng lẽ ở bên trong có đồ vật trị liệu thương thế tốt hay sao?" Diệp Thiên nhìn vào trong cái hang.

"Đó là..." Thân sắc của hắn biến đổi.

Cách đó không xa, có một cây thạch nhũ treo ngược trên đỉnh hang, có một giọt chất lỏng đọng ở trên đỉnh thạch nhũ. Giọt chất lỏng này phát ra ánh sáng trắng nhàn nhạt, nhìn sơ qua liền biết không phải là đồ vật bình thường.

"Trong tiểu thuyết thường xuyên đề cập đến cái gì mà thạch nhũ trăm năm, thạch nhũ ngàn năm, chẳng lẽ chính là vật này?" Diệp Thiên suy đoán.

Bất quá, hắn cũng không hiểu rõ dạng bảo vật này, chỉ là dựa vào tiểu thuyết ở kiếp trước để suy đoán mà thôi. Nhưng bất kể nói như thế nào, vật này tất nhiên cũng là đồ tốt.

Thế là, Diệp Thiên lấy ra cái bình đựng nước cuối cùng, đổ hết nước còn thừa ở bên trong, đi tới phía dưới cây thạch nhũ, đem dịch thạch nhũ (tạm thời gọi là như vậy) đổ vào bên trong bình.

Dịch thạch nhũ cũng còn lại không nhiều, đoán chừng đã bị con hung thú Ban Xà này ăn mất không ít, cho nên chỉ có thể chiếm nửa bình đựng nước. Hắn nhìn qua cây thạch nhũ, nhìn dịch thạch nhũ đang từ từ được tích lũy, trong lòng của Diệp Thiên có một cái dự định.

"Dựa theo loại tốc độ này, một ngày nhiều lắm chỉ có thể tích lũy được một giọt dịch thạch nhũ, ta không có khả năng chờ đợi, nhưng cũng không thể tiện nghi cho những học viên khác, chỉ có thể phá hủy!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Thế là, hắn liền cầm đao chém từng nhát vào cây thạch nhũ, rất nhanh liền có thể chém đứt rồi cây thạch nhũ, sau đó sử dụng một số thủ đoạn để che dấu cái chỗ sinh ra thạch nhũ này.

"Nơi này có thể sinh ra dịch thạch nhũ, ở bên trong tảng đá có lẽ sẽ có bảo vật càng trân quý hơn, nhưng tảng đá ở đây quá mức kiên cố, không phải là đồ vật mà mình hiện tại có thể mở ra, về sau lại đến thăm dò a!" Diệp Thiên nuối tiếc nói.

Sau khi xóa bỏ dấu vết và dấu chân của mình, lại móc đôi mắt của hung thú Ban Xà ra, Diệp Thiên mới rời đi khỏi cái hang này.

Sau khi Diệp Thiên ly khai không đến 10 phút thời gian, có một nhóm học viên dọc theo vết máu của hung thú Ban Xà một đường truy đuổi tới.

Vào thời điểm bọn hắn đi vào cái hang, đều tròn tròn mắt.

"Hung thú đã chết!" Một vị võ đồ kinh hô.

"Đáng chết, có người đã đi đến trước móc hai mắt của hung thú đi, đây chính là 1000 điểm tích lũy a!" Mạc Thiếu Bắc phẫn nộ nói.

Các học viên khác cũng vô cùng phẫn nộ, bọn hắn bận bịu lâu như vậy, nhận phải nhiều thương thế như vậy, hơn nữa còn chết không ít học viên, bây giờ lại còn bị người khác đoạt mất thành quả.

"Không tốt, máu tươi trong trái tim hung thú cũng đã bị lấy đi, chỉ còn lại máu tươi mãnh thú phổ thông!" Một vị học viên khác hô to.

Máu hung thú, đôi mắt Ban Xà, hai loại tài liệu trọng yếu nhất trên người của hung thú Ban Xà đã bị lấy mất, thi thể hung thú còn lại mặc dù bán được không ít tiền, nhưng đám người Mạc Thiếu Bắc cũng cần bán không quan tâm đến bộ thi thể này, mà lại quay đầu rồi đi.

Bất quá cỗ thi thể hung thú này đối với những học viên bình thường kia mà nói lại có giá trị không nhỏ, bọn hắn nhanh chóng bu lại mổ xẻ.

Dịch và biên bối: MụcNguyên.

Truyện được đăng độc quyền tại:

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Cướp đoạt

Dịch và biên bởi: MụcNguyên.

Truyện được đăng độc quyền tại:

- - -

Trong Khu thí luyện có rất nhiều sơn động, Diệp Thiên rất nhanh lại tìm được một cái sơn động nhỏ, đem mảnh thú bên trong sơn động giết đi, chiếm lĩnh cái sơn động này.

Bây giờ, hắn đã thu được đôi mắt của hung thú Ban Xà, vật này có giá trị 1000 điểm tích lũy, một ngày rưỡi thời gian còn lại, hắn hoàn toàn không cần phải đi săn giết mảnh thú nữa, bởi vì hắn đã vững vàng thu hoạch được hạng nhất.

Nhưng hắn cũng không muốn lãng phí thời gian, hắn chuẩn bị ở bên trong nơi tu luyện một phen.

"Nhiều Máu hung thú như vậy không biết có thể khiến cho thực lực của ta tăng lên được bao nhiêu?" Diệp Thiên có một chút chờ mong.

Hắn uống một ngụm Máu hung thú, sau đó liền tiến hành thi triển Luyện Thể Quyết.

Oanh!!! Máu hung thú hóa thành một cỗ năng lượng nương theo động tác Luyện Thể Quyết bắt đầu rèn luyện thân thể Diệp Thiên, nhanh chóng tăng cường thực lực.

Rất nhanh, Diệp Thiên đã thi triển hoàn tất 18 cái động tác, mà năng lượng trong Máu hung thú cũng đã tiêu hao hết.

Diệp Thiên cẩn thận cảm ứng một chút sự biến hóa của thân thể, lập tức mừng rỡ không thôi.

"Tốc độ tu luyện được tăng lên gấp 4 lần, mà cái này vền vẹn chỉ là Máu hung thú cấp thấp, nếu như sử dụng Máu hung thú trung cấp để tu luyện mà nói, hiệu quả tăng cường chẳng phải là càng thêm nghịch thiên? Chẳng trách có rất nhiều người có thiên phú không cao, nhưng chỉ mới hai mươi, ba mươi tuổi liền trở thành Võ Giả, thậm chí là Tinh Anh Võ Giả, hẳn là đều dựa vào một lượng lớn Máu hung thú!" Diệp Thiên suy đoán.

Lại uống một ngụm Máu hung thú, Diệp Thiên tiếp tục tu luyện. Thiên phú tu luyện của hắn là Trung đẳng, cho nên có hiệu quả hấp thu đối với Máu hung thú vượt xa người bình thường, nếu như là thiên phú tu luyện Sơ đẳng mà nói, có thể tăng tốc độ tu luyện lên 2 lần cũng đã không tệ rồi.

Có Máu hung thú, tốc độ trưởng thành của Diệp Thiên đã viễn siêu học viên bình thường.

Trong nháy mắt, đã trôi qua mấy canh giờ, vào lúc này, Diệp Thiên mới phát hiện ra mình đã thi triển mười lần Luyện Thể Quyết, nhưng dường như...

"Thân thể của ta cũng không quá mệt mỏi, chẳng lẽ ta vẫn còn có thể thi triển Luyện Thể Quyết?"

Nghĩ đến liền làm, Diệp Thiên lại một lần nữa tu luyện thêm một lần Luyện Thể Quyết, phát hiện ra bản thân thật sự có thể nhẹ nhõm thi triển thêm một lần, lại tuyệt đối không tạo thành tổn thương cho thân thể.

"Ta đã hiểu được, người bình thường sở dĩ chỉ có thể tu luyện mười lần Luyện Thể Quyết, là bởi vì năng lượng nhân thể có hạn, tu luyện quá độ sẽ làm tiêu hao tiềm lực trong thể nội, nhưng khi sử dụng Máu hung thú thì lại không giống như vậy, Máu hung thú có thể thay thế năng lượng thân thể, cho nên có thể tu luyện nhiều lần Luyện Thể Quyết hơn, mười lần cũng không phải là cực hạn, ta thậm chí có thể tu luyện được hai mươi lần, thậm chí là ba mươi lần!" Diệp Thiên kích động nói.

Có lẽ cái bí mật này đối với đám Võ Giả mà nói cũng không phải là bí mật, nhưng cũng không có người nào nói cho đám võ đồ, chủ yếu là vì võ đồ khó có thể thu hoạch được Máu hung thú, bản thân đám Võ Giả sử dụng Máu hung thú để tu luyện còn không đủ, tự nhiên không có khả năng đem cái bí mật này công khai, nếu không sẽ có vô số võ đồ trở nên điên cuồng.

Coi như là ở bên trong đại gia tộc, cung ứng một lượng lớn Máu hung thú cho võ đồ cũng căn bản là chuyện không thực tế.

"Ha ha, nhiều Máu hung thú như vậy đã đầy đủ cho ta tu luyện trong hai ngày, có lẽ vào lúc thi luyện kết thúc, ta có thể đem lực lượng tăng lên tới 400 cân." Diệp Thiên xiết chặt nắm đấm.

Tiếp tục tu luyện!!! Mà vào thời điểm Diệp Thiên tu luyện, ngoại giới lại rối loạn.

Vì thu hoạch được nhiều điểm tích lũy hơn, có rất nhiều võ đồ đang cướp đoạt lẫn nhau, vì thứ hạng cao hơn, bắt quả những võ đồ này cũng không dám giết người, nếu không trừng phạt sẽ mười phần nghiêm trọng, ai cũng không rõ ràng ở trong có Võ Giả âm thầm quan sát hay không.

Nhưng dù cho là như thế, nhóm võ đồ nhỏ yếu cũng vô cùng xui xẻo, vật liệu khổ sở tích góp được đều bị cướp đi. Chỉ trong nháy mắt, ba ngày thí luyện đã sắp kết thúc.

Lúc này, có từng võ đồ từ bên trong khu thí luyện đi ra.

"Trương Hạ, 10 điểm tích lũy!"

"Lý Hữu, 15 điểm tích lũy!"

"Bào Lỗi, 23 điểm tích lũy!"

"Tiết Hải, 0 điểm tích lũy!"

Lão sư tính toán điểm tích lũy nhìn bộ dáng đầy thương thế của Tiết Hải, hiển nhiên đã đoán được nguyên nhân, Tiết Hải khẳng định đã bị người khác cướp đoạt vật liệu, hung hăng đánh một trận, lúc này mới thu hoạch được 0 điểm tích lũy. Bất quá đối với dạng sự tình này, cũng không có gì lạ, không có thực lực bị cướp là đáng đời.

"Lý Văn Tinh, 195 điểm tích lũy!"

Vào thời điểm công bố điểm tích lũy của Lý Văn Tinh, các học viên của Học viện thứ hai nhao nhao tự hào, dù sao thì Lý Văn Tinh cũng là học viên của Học viện thứ hai, đây là sự kiêu ngạo của Học viện thứ hai.

"Cắt, chỉ là 195 điểm tích lũy mà thôi, bằng vào thành tích như vậy, người cũng dám hướng về phía ta khiêu chiến?"

Mạc Thiếu Bắc đi ra từ khu thí luyện, lộ ra vẻ mặt cười lạnh nhìn Lý Văn Tinh. Đột nhiên, hắn ném xuống mặt đất ba cái túi lớn.

Lão sư tính toán điểm tích lũy bắt đầu cẩn thận tính toán thu hoạch của Mạc Thiếu Bắc, báo ra một số điểm tích lũy làm cho người ta phải hoảng sợ: "Mạc Thiếu Bắc, 427 điểm tích lũy!"

"Đi nhiên lại có thể nhiều như vậy?" Lý Văn Tinh biến sắc, chợt lạnh lùng nói: "Người khẳng định là cướp đoạt của người khác!"

"Vậy thì cũng là bản sự của ta!" Mạc Thiếu Bắc cười lạnh nói.

Sắc mặt của Lý Văn Tinh đỏ lên, không biết làm như thế nào để phản bác.

"Wow, 427 điểm tích lũy a, Mạc Thiếu Bắc hẳn là hạng nhất a, ở bên trong ngũ đại thiên tài của Học viện đệ nhất, Mạc Thiếu Bắc có thực lực mạnh nhất, thậm chí nói là vô đồ đệ nhất căn cứ Lâm Hải cũng không quá đáng, chắc là không có ai có điểm tích lũy cao hơn hắn đâu nhỉ?!"

"Các người còn chưa biết a, khu thí luyện xuất hiện một con hung thú Ban Xà, mà con hung thú Ban Xà kia đã bị rất nhiều vô đồ vậy công đánh trọng thương, nhưng cuối cùng lại bị người khác nhặt tiện nghi, con hung thú Ban Xà kia có giá trị tới 1000 điểm tích lũy a!"

"Người nào đã chiếm được đôi mắt của hung thú Ban Xà? Chỉ cần một đôi mắt này liền có thể thu được hạng nhất a, người này có vận khí thật là tốt!"

"Vận khí đúng là tốt thật, nhưng đây chính là cướp đoạt đồ vật từ trong tay của rất nhiều vô đồ a, đã làm cho đám người Mạc Thiếu Bắc giận điên lên, người kia nếu thật sự dám đem đôi mắt hung thú Ban Xà ra đổi điểm tích lũy, thân phận sẽ lập tức bị bại lộ, nhất định sẽ đắc tội với đám người Mạc Thiếu Bắc."

"Chắc chắn, ban thường hạng nhất là ba phần Máu hung thú trung cấp cùng với 10 vạn đồng tiền, đắc tội Mạc Thiếu Bắc thì lại làm sao, Mạc Thiếu Bắc còn dám động thủ ở trong căn cứ Lâm Hải hay sao?"

"Động thủ ngược lại là không dám, nhưng Mạc Thiếu Bắc là người của Mạc gia căn cứ Lâm Hải, tùy tiện gây khó dễ cho người kia, cũng đủ khiến cho người kia hối hận không thôi."

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Hạng nhất

Mạc Thiếu Bắc không để ý đến sự bàn luận của những người khác, dùng ánh mắt một mực nhìn chăm chăm vào cửa vào.

"Hừ, ta cũng không tin người sẽ nguyện ý từ bỏ hạng nhất, một khi để cho ta biết thân phận của người, người liền chờ chết đi!" Trong ánh mắt Mạc Thiếu Bắc lộ ra hung quang, nghĩ thâm

Vào thời điểm sắp kết thúc thí luyện, có một thiếu niên từ khu thí luyện đi ra, trên người công một cái bọc lớn cùng với một cái bọc nhỏ.

Thiếu niên đó chính là Diệp Thiên.

"Lão sư, đây là thu hoạch của ta, mời tính một chút a!" Diệp Thiên đưa cái bọc lớn và cái bọc nhỏ cho lão sư tính toán điểm tích lũy, cười nói.

Lão sư mở túi ra, cẩn thận tính toán một hồi, rồi nói: "Hết thấy là 163 điểm tích lũy!"

163 điểm tích lũy cũng không tính là ít, kém một chút là có thể xếp vào Top 10.

"Lão sư, trong tay của ta còn có một phần vật liệu!" Diệp Thiên lấy ra đôi mắt hung thú Ban Xà.

Vào thời điểm đôi mắt hung thú Ban Xà vừa xuất hiện, khí tức hung thú nhàn nhạt từ bên trên đôi mắt phát ra.

"Đôi mắt hung thú Ban Xà, lại bị người chiếm được!" Lão sư kinh ngạc nhìn Diệp Thiên, nói: "Phần vật liệu này có giá trị là 1000 điểm tích lũy, tổng điểm của người là 1163 điểm tích lũy!"

Xoạt!!!! Từng đạo ánh mắt lạnh buốt hướng về phía Diệp Thiên.

"Người là ai, cũng dám cướp đoạt đôi mắt hung thú Ban Xà của chúng ta?" Mạc Thiếu Bắc lạnh lùng chất vấn.

Một tiêu đệ của Mạc Thiếu Bắc xích lại gần nhỏ giọng nói: "Lão đại, hắn dường như là học viên của Học viện thứ năm!"

Học viện thứ năm? Mạc Thiếu Bắc nghe xong, càng thêm căm tức.

Học viên của Học viện thứ năm ở trong mắt của hắn bất quá chỉ là cặn bã mà thôi, cũng dám cướp đi đôi mắt hung thú Ban Xà cùng với Máu hung thú ở trong tay của hắn, chuyện này khác gì đánh thẳng vào mặt hắn, hay là đánh thẳng vào mặt của Học viện đệ nhất a!

Tuy nói rằng lấy thân phận của hắn cũng không nhất định cần phải thu được Máu hung thú trung cấp, dù sao hắn tùy thời đều có thể bước vào cấp độ Vô Già, đến thời điểm ở gia tộc đạt được địa vị cao hơn, hắn sẽ có rất nhiều phương pháp để thu hoạch Máu hung thú. Nhưng mặt mũi mất đi, đây là chuyện hắn không thể chịu đựng.

"Cướp đoạt đôi mắt hung thú Ban Xà của các người? Thật sự là khôi hài! Hung thú trong khu thí luyện là do nhà các người nuôi dưỡng hay sao, ta thấy được tự nhiên có thể săn giết, ta săn giết được tự nhiên là của ta." Diệp Thiên trào phúng.

Hắn cũng không sợ đắc tội Mạc Thiếu Bắc, chỉ cần thu được Máu hung thú trung cấp, lấy thiên phú của hắn tuyệt đối có thể ở trong một thời gian ngắn tấn thăng đến cấp độ Vô Giả, hơn nữa hắn còn có thể không ngừng sao chép thiên phú, thành tựu của hắn trong tương lai hoàn toàn không phải là Mạc Thiếu Bắc có thể so sánh.

Huống hồ ở căn cứ Lâm Hải, Mạc Thiếu Bắc nhiều lắm chỉ có thể gây ra một chút phiền toái nhỏ nhỏ cho hắn mà thôi, nhưng nếu Mạc Thiếu Bắc dám quá phận mà nói, hắn sẽ cho Mạc Thiếu Bắc biết cái gì gọi là hối hận.

Mạc Thiếu Bắc cũng biết rõ là nhiều lời cũng vô ích, hung ác trợn mắt nhìn Diệp Thiên một cái, ném ra một câu: "Tiểu tử được lắm, ngươi cứ chờ đó!"

Những người khác cũng tỏ ra vẻ khó chịu nhìn Diệp Thiên, nhưng lại không nói gì, bởi vì bọn hắn biết rõ Mạc Thiếu Bắc sẽ đối phó với Diệp Thiên, bọn hắn chỉ cần tĩnh tĩnh chờ đợi là được.

Thí luyện kết thúc, Diệp Thiên toại nguyện chiếm được ba phần Máu hung thú trung cấp cùng với 10 vạn đồng tiền.

...

Lúc này đã là ngày thứ ba sau khi kết thúc thí luyện, trong ba ngày này, Diệp Thiên cũng không phục dụng Máu hung thú trung cấp, mà tiến hành củng cố căn cơ, triệt để đem Máu hung thú cấp thấp còn sót lại trong thể nội luyện hóa hết, thực lực của hắn cũng được tăng cường trên diện rộng.

Căn cứ theo đo lường tính toán, lực lượng bây giờ của Diệp Thiên đã có ước chừng 420 cân, bằng vào dạng lực lượng này đã được tính là võ đồ trung đẳng.

Nhưng mà như thế này còn xa xa không đủ!

"Không biết Máu hung thú trung cấp sẽ tăng tốc độ tu luyện lên bao nhiêu lần?" Diệp Thiên nhìn Máu hung thú trung cấp bên trong cái bình chứa, thì thào tự hỏi.

Hắn không dùng một ngụm uống hết phần Máu hung thú trung cấp này, mà chỉ uống một hộp nhỏ.

Oanh!!!! Máu hung thú trung cấp ẩn chứa lực lượng vô cùng cuồng bạo, so với Máu hung thú cấp thấp càng đáng sợ hơn, nhưng chỗ tốt cũng hơn xa so với Máu hung thú cấp thấp.

Diệp Thiên nhăn nhó cổ đau nhức kịch liệt, thi triển một lần lại một lần Luyện Thể Quyết, trong đầu óc đã hoàn toàn mất đi khái niệm thời gian, thân thể giống như là thi triển Luyện Thể Quyết theo bản năng.

Qua một lúc lâu——Diệp Thiên rốt cục cũng cảm giác được năng lượng Máu hung thú trung cấp đã tiêu hao hết không sai biệt lắm, lúc này mới chậm rãi ngừng lại.

"Ta vừa rồi dĩ nhiên đã tu luyện liên tục tám lần Luyện Thể Quyết?" Diệp Thiên có cảm giác mười phần giật mình.

Tu luyện liên tục tám lần Luyện Thể Quyết, đây là một chuyện mà từ trước đến giờ hắn không dám thử nghiệm, nếu không thân thể tất nhiên sẽ hỏng mất, nhưng ở dưới sự phụ trợ của Máu hung thú trung cấp lại có thể nhẹ nhõm hoàn thành, hơn nữa tinh lực toàn thân vẫn còn rất dồi dào.

Hắn cảm ứng một chút lực lượng biến hóa, tính ra hiệu quả tăng cường tốc độ tu luyện của Máu hung thú trung cấp.

"Tốc độ tu luyện gấp 8 lần!" Diệp Thiên phán đoán.

Nếu như có thể một mực sử dụng Máu hung thú trung cấp để tu luyện mà nói, hắn thậm chí chỉ cần một tháng là đạt tới cấp độ Vô Giả. Máu hung thú trung cấp phụ quả nhiên là có hiệu quả rất kinh khủng!

"Ba phần Máu hung thú trung cấp hắn là có thể đủ cho mình tu luyện trong thời gian 5 ngày, đủ để cho lực lượng của mình tăng lên tới 600 cân, thậm chí còn nhiều hơn." Diệp Thiên tính toán đại khái.

Lực lượng 600 cân cộng với thiên phú tốc độ và thiên phú đạo pháp trung đẳng, đủ để cho sức chiến đấu của hắn nghiền ép bất luận một võ đồ nào, thậm chí là so với Vô Giả vừa mới tấn thăng cũng không yếu hơn bao nhiêu.

"Đúng rồi, dịch thạch nhũ ta đã thu hoạch được không biết sẽ có hiệu quả như thế nào, phải đi tìm hiểu mới được!" Diệp Thiên chợt nhớ tới dịch thạch nhũ, nói không chừng dịch thạch nhũ có thể cho khiến cho hắn sớm tấn thăng thành Vô Giả.

Ở bên trong 100 năm tận thế, có không biết bao nhiêu kỳ trân bảo vật xuất thế, vì vậy tự nhiên sẽ có người biên soạn ra danh sách bảo vật, đây là vì tránh để cho Vô Giả bỏ lỡ bảo vật khi tiến vào nơi hoang dã.

Mà danh sách bảo vật, chỉ cần 1000 khối tiền là có thể mua được. Nếu là ở trong quá khứ, Diệp Thiên sẽ không có khả năng mua sắm, thế nhưng bây giờ hắn cũng không thiếu tiền. Ban thường hạng nhất ngoại trừ ba phần Máu hung thú trung cấp, còn có 10 vạn đồng tiền.

Thế là, Diệp Thiên đi một chuyến đến cửa hàng, mua một phần danh sách bảo vật. Sau khi trở về nhà, Diệp Thiên lật lên từng tờ từng tờ, rốt cục sau khi lật hơn phân nửa cũng tìm được ghi chép về dịch thạch nhũ.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Dịch Địa Tâm

Dịch và biên bởi: MụcNguyên.

Truyện được đăng độc quyền tại:

"Dịch Địa Tâm, do địa mạch hấp thu thiên địa nguyên khí trong trăm năm ngưng tụ thành, có được hiệu quả cải thiện thiên phú tu luyện, chỉ có hiệu quả đối với thiên phú tu luyện Sơ đẳng trở xuống. Nơi sinh ra Dịch Địa Tâm có xác xuất nhỏ sinh ra Nguyên thạch, đối với Vô Giả có thiên phú tu luyện Trung đẳng trở xuống đều có hiệu quả cải thiện thiên phú tu

luyện!"

Nhìn qua phần giới thiệu này, hô hấp của Diệp Thiên liền trở nên dồn dập.

"Trời ạ, lại có thể là bảo vật cải thiện thiên phú tu luyện, một khi bán đi mà nói, đừng nói là 10 vạn, coi như mấy trăm vạn, mấy ngàn vạn đều có người mua sắm à?" Diệp Thiên thì thảo nói.

Nhưng ở trong nháy mắt, hắn liền dập tắt cái ý nghĩ này. Nếu như hắn thật sự đem Dịch Địa Tâm bán ra mà nói, hắn có thể cam đoan bản thân vào ngày thứ hai liền mất mạng.

Vào lúc này, hắn cũng đã hiểu được tại sao con Ban Xà kia lại có thể đánh vỡ hạn chế chủng tộc tấn thăng đến cấp bậc hung thú.

Lúc đó hắn cũng đã nhìn thoáng qua thiên phú huyết mạch của con Ban Xà kia, thiên phú huyết mạch của nó đã đạt đến Trung đẳng, cùng với những con Ban Xà khác phảng phất như là hai giống loài, bây giờ xem ra là do Dịch Địa Tâm đã cải thiện thiên phú huyết mạch của nó, nếu không thì con Ban Xà kia dùng cả một đời cũng đừng hòng tấn thăng đến cấp độ hung thú!

"Đáng tiếc là Dịch Địa Tâm đối với việc tăng cường tu vi có hiệu quả quá thấp, mà ta căn bản không cần lo lắng đến vấn đề thiên phú, vật này cho dù hữu dụng đối với ta, ta cũng không cần phải phục dụng, huống hồ thứ này đối với thiên phú tu luyện Trung đẳng lại không có tác dụng. Đối ta không có tác dụng, lại không thể bán, vậy thì giữ lại để làm gì?" Diệp Thiên có một chút thất lạc.

Trong lúc này, hắn liền nhớ tới Diệp Vũ em gái của mình.

"Đúng rồi, em gái của mình dường như chỉ có thiên phú Thấp, nếu như đem Dịch Địa Tâm đưa cho nàng mà nói, nói không chừng có thể khiến cho thiên phú của nàng đạt tới Sơ đẳng hoặc là Trung đẳng?" Diệp Thiên suy tư.

Trong buổi ăn cơm trưa, Diệp Thiên nhìn Diệp Vũ nói: "Anh cho em cái này, em uống vào đi, đây là đồ tốt!"

Nói xong hắn liền lấy Dịch Địa Tâm ra, đặt ở trước mặt Diệp Vũ.

"Đây là cái gì?" Diệp Vũ có một chút hiếu kỳ, nàng cũng không lo lắng anh trai của mình sẽ hại nàng, chỉ lo lắng đến chuyện uống thứ này có ngon hay không?

"Là một thứ đại bổ!" Diệp Thiên chân thành nói.

Hắn cũng không nói ra hiệu quả của Dịch Địa Tâm cho nàng, dù sao thì em gái của hắn còn chưa tiếp xúc với việc tu luyện, căn bản không biết thiên phú của bản thân là cái gì, nói ra ngược lại sẽ gây nên không ít phiền phức.

"Anh không uống à?" Diệp Vũ mở to con mắt nhìn anh trai.

"Anh uống rồi, đây là phần của em!" Diệp Thiên xoa xoa đầu của Diệp Vũ, thân mật nói.

"Ừm, vậy thì em sẽ uống!" Diệp Vũ uống vào từng ngụm Dịch Địa Tâm.

Dịch Địa Tâm cũng không có nhiều, rất nhanh liền bị Diệp Vũ uống hết.

"Có cảm giác như thế nào?" Diệp Thiên liền vội hỏi, hắn dù sao cũng chưa uống qua Dịch Địa Tâm, cũng không rõ ràng hiệu quả cụ thể của Dịch Địa Tâm, nhưng trong ghi chép đã nói Dịch Địa Tâm ai uống cũng sẽ vô sự, bởi vì tính chất của Dịch Địa Tâm rất là ôn hòa.

"Em có cảm giác thân thể âm ẩm, hết sức thoải mái!" Diệp Vũ nói ra cảm giác của bản thân.

"Em à, đây là vật rất trân quý, em không nên nói cho những người khác, chỉ cần anh và em biết là được rồi!" Diệp Thiên trịnh trọng căn dặn.

Hắn sợ Diệp Vũ trong lúc đi chơi với bạn bè nói lộ ra, vạn nhất bị người hữu tâm đoán được mà nói, vậy bọn hắn liền gặp nguy hiểm.

"Em sẽ không nói!" Diệp Vũ gật gật đầu.

Hai người tiếp tục ăn cơm, trong lúc này, Diệp Thiên dùng thiên phú Sao Chép một mực quan sát tình huống thiên phú của Diệp Vũ.

Ước chừng trải qua 3 phút, thiên phú của Diệp Vũ đã thật sự phát sinh biến hóa.

Nhân loại: Diệp Vũ

Thiên phú tu luyện: Sơ đẳng

Thiên phú Hân Băng: Sơ đẳng (chưa giác tỉnh)

Ăn xong cơm trưa, ước chừng trôi qua thêm 1 giờ, Diệp Thiên phát hiện ra thiên phú của Diệp Vũ phát sinh biến hóa lần thứ hai.

Nhân loại: Diệp Vũ

Thiên phú tu luyện: Trung đẳng

Thiên phú Hân Băng: Sơ đẳng (chưa giác tỉnh)

Mà thẳng đến ngày thứ hai, thiên phú của Diệp Vũ thủy chung cũng không phát sinh biến hóa nữa, hiển nhiên thiên phú Trung đẳng đã là cực hạn, bởi vì Dịch Địa Tâm chỉ có hiệu quả

đối với thiên phú Sơ Đẳng trở xuống, mà thiên phú của Diệp Vũ sau khi được cải thiện thành Trung Đẳng, đã không có khả năng tiếp tục tăng lên.

"Em gái của mình đã nắm giữ thiên phú Trung Đẳng, tăng thêm thiên phú Hàn Băng, tương lai có thể trở thành Võ Giả đỉnh tiêm ở căn cứ Lâm Hải là không thành vấn đề!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Bây giờ đã có tiền, Diệp Thiên liền đóng tiền cho em gái đến trường học, dù sao thì em gái của hắn cũng chỉ mới 13 tuổi, ở trong nhà cả ngày nói không chừng sẽ buồn sinh ra bệnh, mà đến trường học không những có thể học tập được nhiều hơn tri thức hơn, còn có thể giao lưu cùng với bạn bè đồng lứa, đây là điều mà em gái hắn nên nhận được.

Vào lúc ban đầu em gái của hắn không đồng ý, bởi vì nàng biết rõ tình huống trong nhà mình, nhưng đến thời điểm Diệp Thiên xuất ra 10 vạn đồng tiền, nàng liền đồng ý.

Đối với lai lịch của khoản tiền này, Diệp Thiên nói là sau khi tham gia một lần luận võ trong Học viện, đã thu được hạng nhất, 10 vạn đồng tiền là phần thưởng.

Kỳ thật, chuyện này cũng không xem như là lừa gạt, dù sao thì thí luyện cũng coi như là một trận luận võ.

Em gái đi học, Diệp Thiên liền có thể yên tâm tu luyện.

Chỉ trong chớp mắt, đã trôi qua một tháng. Lúc này, Máu hung thú trung cấp đã sớm bị Diệp Thiên tiêu hao hầu như không còn.

Mà một tháng tu luyện này, cũng khiến cho thực lực của Diệp Thiên đột phá tiếp, lực lượng đạt đến 800 cân.

Lực lượng 800 cân đã được coi như là võ đồ cao cấp, khoảng cách với việc trùng kích cấp độ Võ Giả đã không còn xa. Mà nếu nói đến sức chiến đấu chân thực, Diệp Thiên cơ hồ đã có thể sánh ngang cùng với Võ Giả.

Chỉ tiếc là không có Máu hung thú, tốc độ tiến bộ của hắn lại trở nên chậm chạp, mà với thực lực của hắn bây giờ còn chưa đủ để đi vào nơi hoang dã săn giết hung thú, chỉ có thể chậm tu luyện để tăng thực lực lên.

Tại Mạc gia, Mạc Thiếu Bắc cũng xuất quan.

Từ sau khi kết thúc thí luyện, hắn liền bế quan tu luyện trùng kích cảnh giới Võ Giả, mà bây giờ hắn đã được như ý nguyện tiến nhập vào cấp độ Võ Giả.

Toàn bộ Mạc gia đều tổ chức tiệc chúc mừng chuyện đại hi sự này.

Vào thời điểm ngoại giới đang nghị luận về Mạc Thiếu Bắc, Mạc Thiếu Bắc đang thương lượng cùng với người hầu của mình.

"Lý lão, đã điều tra được hay chưa?" Mạc Thiếu Bắc nhìn chăm chú vào người hầu Lý Hải, hỏi.

Lý Hải là một Võ Giả, nhưng văn văn chỉ là Võ Giả sơ đẳng, bây giờ đã 60 tuổi, cả đời còn lại cũng chỉ có thể kẹt lại ở cái cấp độ này, đây là người hầu do phụ thân của Mạc Thiếu Bắc an bài cho hắn, vẫn một mực thay hắn làm việc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 17: Sát thủ

"Thiếu gia, ta đã sớm điều tra rõ ràng, tên Diệp Thiên kia bất quá chỉ là con cái của một gia đình bình thường, cha mẹ đã từng là Võ Giả, nhưng đã chết hơn một năm trước ở nơi hoang dã, bây giờ chỉ còn lại hai người Diệp Thiên cùng với em gái." Lý Hải báo cáo chi tiết.

"Nếu không phải là do ta bế quan trùng kích Võ Giả, hắn làm sao có thể còn sống trong một tháng này, hừ, tìm người, giết hắn!" Mạc Thiếu Bắc tòa ra sát ý.

Lý Hải biến sắc nói: "Thiếu gia, giết người ở căn cứ, nếu như bị người ta điều tra ra, cho dù là Mạc gia cũng sẽ gặp phải phiền toái!"

"Điều tra ra, thật sự là có phiền phức, nhưng nếu điều tra không ra thì sao?" Mạc Thiếu Bắc cười lạnh.

"Tra không ra?" Lý Hải đột nhiên nghĩ tới một người, nói: "Thiếu gia, ngài đang muốn mời Âm Ảnh xuất thủ? Nhưng muốn mời Âm Ảnh xuất thủ, giá cả cũng không tiện nghi, tối thiểu cũng phải là 100 vạn a!"

100 vạn giết một võ đồ, theo như suy nghĩ của Lý Hải là quá không đáng giá. Mà Mạc Thiếu Bắc văn văn chỉ mới tấn thăng đến cấp độ Võ Giả, tài chính có thể điều động từ trong gia tộc cũng không nhiều, nhiều lắm cũng chỉ là hơn 100 vạn mà thôi.

"Thiên phú của tên tiểu tử kia hắn là không tệ, trẻ tuổi như thế đã đạt đến cảnh giới võ đồ, còn không phải là mới đạt đến võ đồ, thiên phú của hắn hẳn là Sơ Đẳng, nhưng hắn không phải là Trung Đẳng, nhưng cho dù là như thế, có Máu hung thú trung cấp cùng với Máu hung thú Ban Xà phụ trợ, hắn có lẽ chỉ ở trong vòng một, hai năm liền có thể tấn thăng đến cảnh giới Võ Giả, cái giá phải trả khi giết một võ đồ cùng với giết một Võ Giả cũng không đồng dạng, ta muốn bóp chết hắn vào lúc hắn còn chưa trưởng thành, người đã minh bạch hay chưa? 100 vạn đối với ta hiện tại mà nói không phải là một con số nhỏ, nhưng tiếp qua một, hai năm này, chỉ là 100 vạn thì tính là cái gì?" Mạc Thiếu Bắc phân tích.

"Thiếu gia, ta đã hiểu được, như vậy ta sẽ đi liên hệ Âm Ảnh!" Lý Hải nói xong, gã liền lui ra.

Bên trong gian phòng, Mạc Thiếu Bắc tự lẩm bẩm: "Âm Ảnh mặc dù chỉ có thiên phú Thấp, trở thành Võ Giả sơ kỳ sau đó liền không có cách nào tiến bộ, nhưng hắn lại là Võ Giả có nhiều thiên phú võ cùng hiếm thấy, nắm giữ một loại thiên phú gọi là Âm Ảnh, có thể giấu thân thể ở trong bóng tối, coi như là Tinh Anh Võ Giả cũng khó có thể quan sát được sự tồn tại của Âm Ảnh, là một tồn tại cực kỳ đáng sợ bên trong Võ Giả, cho dù là ta cũng không nhất định có thể tránh được sự ám sát của Âm Ảnh, để cho Âm Ảnh đi ám sát Diệp Thiên, Diệp Thiên sẽ chết chắc!"

Sau đó hắn liền tạm thời buông xuống chuyện này, bắt đầu tiếp tục tu luyện.

...
Vào ngày hôm sau, như bình thường, Diệp Thiên sau khi tu luyện xong ở rừng cây nhỏ gần Học viện, liền chuẩn bị trở về.

Nhưng mà vào thời điểm sắp đi ra khỏi rừng cây nhỏ, thân sắc của hắn hơi đổi, trong con ngươi nhiều ra một tia khiếp sợ. Trong ánh mắt của hắn nhìn thấy được ở phía dưới một thân cây cách đó 3 mét, cái cây này cũng không nhỏ, ở dưới phía dưới bóng cây không có thứ gì, trống rỗng.

Nhưng mà, Diệp Thiên biết rõ ở nơi đó có một người.

Nhân loại: Lý Tồn

Thiên phú tu luyện: Thấp

Thiên phú Âm Ảnh: Sơ đẳng

Thiên phú Sao Chép đã trở thành thiên phú bản năng của Diệp Thiên, hắn tùy thời có thể dò xét hết thảy sinh vật sống chung quanh 3 mét, một khi có người hoặc là động vật tiếp cận hắn, hắn liền có thể biết được. Đây cũng là một cái biện pháp hắn mà hắn dùng để bảo hộ bản thân.

"Cái tên gọi là Lý Tồn này hắn là dùng thiên phú Âm Ảnh để ẩn giấu thân hình, cho nên dùng mắt thường mới không thể nhìn thấy, có thể thức tỉnh thiên phú khác, không thể nghỉ ngơi, thực lực của hắn là Vô Giả, nhưng thiên phú chỉ là thiên phú Thấp, rõ ràng chính là Vô Giả sơ kỳ có thực lực yếu nhất!"

Chỉ trong cái nháy mắt, Diệp Thiên liền nhìn thấu nội tình của Lý Tồn. Bây giờ là lúc chạng vạng tối, bóng đêm sẽ lập tức buông xuống, các học viên ở Học viện cơ bản đều đã rời đi, mà ở trong rừng cây nhỏ hiện tại chỉ có một mình hắn, mục đích mà Lý Tồn ẩn giấu thân ảnh ở trong bóng cây không cần nói cũng biết.

"Muốn ám sát ta hay sao?" Diệp Thiên nghĩ thầm trong lòng, hắn không quen biết Lý Tồn, rõ ràng là đã có người thuê Lý Tồn đến ám sát hắn, hắn không cần đoán liền biết đó là người nào.

"Mạc Thiếu Bắc!" Trong ánh mắt của Diệp Thiên thoáng hiện sát cơ.

Hắn chỉ cho rằng Mạc Thiếu Bắc sẽ sử dụng một vài thủ đoạn nhỏ, gây ra cho hắn một chút phiền toái nhỏ mà thôi, không ngờ được Mạc Thiếu Bắc lại tâm ngoan thủ lạt thuê người ám sát hắn.

"Ta nếu còn sống, Mạc Thiếu Bắc, ngươi sẽ phải chết!" Diệp Thiên thề.

Tình huống trước mắt đối với Diệp Thiên mà nói là không có lợi, nhưng cũng là một cơ hội của Diệp Thiên. Thiên phú Sao Chép của hắn đã có thể sao chép một lần nữa, nhưng hắn vẫn một mực chưa nghĩ ra nên sao chép cái gì, nếu tự dưng có người mang thiên phú tốt chạy tới trước mặt của hắn mà nói.

Thiên phú Âm Ảnh đối với Vô Giả nhỏ yếu mà nói tuyệt đối là một loại thiên phú tương đối nghịch thiên, một khi hắn nắm giữ thiên phú Âm Ảnh, liền có thể đi làm rất nhiều sự tình mà bình thường không thể làm.

"Muốn sao chép thiên phú Âm Ảnh, có một điều kiện tiên quyết là nhất định phải giết chết Lý Tồn!" Diệp Thiên suy nghĩ.

Hắn chậm rãi đi tới, ở bên trong bóng tối cảm nhận được một cỗ sát cơ bao phủ bản thân. Hắn biết rõ, Lý Tồn đã sắp động thủ! Nhưng mà vào thời khắc Lý Tồn sắp động thủ, Diệp Thiên đã động thủ trước.

Vù! Thiên phú tốc độ khởi động.

Diệp Thiên nắm giữ lực lượng 800 cân vốn đã có tốc độ không chậm, tăng thêm sự tăng cường của thiên phú tốc độ, tốc độ của hắn đã siêu việt vô đồ, thậm chí là không kém bao nhiêu so với Vô Giả sơ kỳ.

Lý Tồn vốn cho rằng giết chết một tên vô đồ là một chuyện rất đơn giản, cho nên không quá để ý đến Diệp Thiên, lập tức liền bị tốc độ của Diệp Thiên làm cho kinh sợ.

"Chết!" Diệp Thiên cầm thanh đao trong tay bổ xuống.

Xoẹt một tiếng! Thanh đao bổ trúng vào một vật thể, máu tươi bắn ra.

"Tiểu tử, ngươi đang tự tìm cái chết!" Lý Tồn xuất hiện từ trong bóng cây, lúc này ở trên cánh tay của hắn xuất hiện một vết đao sâu hoắm, thương thế tương đối nặng.

Nếu lực lượng của Diệp Thiên lớn mạnh hơn một chút nữa mà nói, cánh tay của hắn cũng sẽ bị Diệp Thiên chém đứt.

Tay phải bị thương, Lý Tồn dùng trái tay cầm đao chém về phía Diệp Thiên, mặc dù như vậy sẽ khiến cho chiến lực giảm đi, nhưng hắn vẫn tự tin là có thể dễ dàng giết một tên vô đồ.

Nhưng rất nhanh, hắn liền phát mộng! Diệp Thiên có tốc độ quá nhanh, nhanh hơn hắn nhiều, đao pháp lại sắc bén vô cùng, coi như hắn dùng hơn 20 năm đắm chìm trong đao pháp cũng không bằng Diệp Thiên.

Diệp Thiên dựa vào tốc độ cùng với đao pháp dần dần áp chế Lý Tồn, mà tay phải của Lý Tồn đã bị thương, vẫn như cũ đang chảy máu ra, chuyện này dẫn đến trạng thái của Lý Tồn càng ngày càng kém.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Ảnh Đao

Đột nhiên, Diệp Thiên bắt được thời cơ, dùng một đao bổ vào ngực của Lý Tồn, trực tiếp đánh trọng thương Lý Tồn.

"Tiểu tử, người chờ đó!" Thân hình của Lý Tồn lóe lên, cả người biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng mà, Diệp Thiên cũng không hề dừng tay, tiếp tục bỏ về phía một nơi ở trước mặt.

Oanh!!! Ở dưới một đao này, có một bóng người bị đánh bay, chính là Lý Tồn.

"Đáng chết, người cư nhiên có thể xem thấu thiên phú Âm Ảnh của ta, chuyện này không có khả năng!!!" Lý Tồn hiển nhiên không thể tin được.

Ở căn cứ Lâm Hải, đừng nói là Vô Giả, coi như là Tinh Anh Vô Giả cũng không có cách nào xem thấu thiên phú Âm Ảnh của hắn, chỉ có Đại Vô Giả có thể phóng xuất tinh thần lực, mới có thể nhìn thấy thân ảnh của hắn.

Dựa vào thiên phú Âm Ảnh, hắn đã trở thành một tồn tại ở căn cứ Lâm Hải mà có rất nhiều Vô Giả không dám trêu chọc, làm sao có thể ngờ được hôm nay đối phó với một tên vô đồ lại chật vật như thế.

Diệp Thiên không nói chuyện, chỉ dùng đao để đáp lại Lý Tồn. Rất nhanh, Lý Tồn liền không kiên trì nổi nữa, bị Diệp Thiên chém đứt nửa cái cổ, triệt để tử vong.

"May mắn là thi thể của hắn còn hoàn hảo, nếu không cũng không có cách nào sao chép thiên phú!" Diệp Thiên thở một hơi dài nhẹ nhõm, nghĩ thầm.

Đối với hạn chế của thiên phú Sao Chép, hắn đã sớm ở khu thí luyện thí nghiệm ra, một khi thi thể không trọn vẹn mà nói, cũng không có biện pháp quan sát được thiên phú của đối phương, tự nhiên cũng không có cách nào sao chép thiên phú.

"Sao chép thiên phú Âm Ảnh!" Tâm niệm của Diệp Thiên vừa động, bắt đầu tiến hành sao chép.

Qua trong giấy lát, Diệp Thiên đã sao chép thiên phú Âm Ảnh thành công. Hắn cũng không về nhà ngay, mà bắt đầu dung hợp thiên phú ở ngay tại chỗ.

Dung hợp thiên phú Âm Ảnh Sơ đẳng đối với Diệp Thiên mà nói cũng không tính là quá thống khổ, dù sao thì cường độ thân thể của hắn đã không phải là trước đó có thể so sánh, cộng thêm việc đã dung hợp thiên phú nhiều lần, đã có một trình độ miễn dịch với đau đớn nhất định.

Cho nên thân thể vền vẹn chỉ sinh ra một chút đau đớn, toàn thân đỏ mẩn hôi, thì cũng không có dấu hiệu gì khác.

10 phút trôi qua, Diệp Thiên đã dung hợp thiên phú Âm Ảnh thành công. Lúc này, tình huống thiên phú của hắn cũng phát sinh biến hóa.

_____

Nhân loại: Diệp Thiên

Thiên phú tu luyện: Trung đẳng

Thiên phú tốc độ: Sơ đẳng

Thiên phú đao pháp: Trung đẳng

Thiên phú Âm Ảnh: Sơ đẳng

_____

"4 loại thiên phú!" Diệp Thiên cảm thấy mười phần vui mừng khi nhìn thấy bảng miêu tả thiên phú của mình, hắn không biết tình huống của những căn cứ khác, nhưng hắn dám khẳng định ở căn cứ Lâm Hải, không có người nào có nhiều thiên phú hơn hắn.

Ở căn cứ Lâm Hải, hắn tuyệt đối là vô địch trong đồng giai.

"Ồ trên người của Lý Tồn hắn là phải có đồ tốt chứ?" Diệp Thiên cẩn thận kiểm tra thi thể của Lý Tồn.

Đao của Lý Tồn cũng không tệ, là một thanh hắc đao, ở giữa lưỡi đao có rãnh máu, trong thân đao không có khoảng trống. Thay vào đó, thanh đao bình thường của hắn đã bị hư hại trong trận chiến đầu này.

"Thanh hắc đao này hắn là vũ khí Nguyên binh phi thường sắc bén a, vừa vặn có thể xem như là vũ khí!" Diệp Thiên mừng rỡ thu hồi thanh hắc đao của Lý Tồn, sau đó lại bắt đầu lục soát quần áo trên người của Lý Tồn.

Rất nhanh, đồ vật trên người của Lý Tồn đã bị Diệp Thiên lục soát xong toàn bộ. Một bản bí tịch, ba tấm thẻ vàng, năm tấm thẻ trắng, cùng với một ít tiền giấy.

Nhìn thấy những thứ này, Diệp Thiên liền cảm thấy kích động, so sánh với với sao chép được thiên phú Âm Ảnh còn cảm thấy kích động hơn. Bởi vì một tấm thẻ vàng đại biểu cho 100 vạn đồng tiền, một tấm thẻ trắng đại biểu cho 1 vạn đồng tiền, như vậy ở chỗ này có chừng hơn 300 vạn đồng tiền a!

"Thẻ vàng tương đương với thẻ ngân hàng ở kiếp trước, căn cứ Lâm Hải cũng không có kỹ thuật chế tạo thẻ vàng, nghe nói đây là đồ vật do các căn cứ lớn tạo ra, mà ngân hàng ở căn cứ Lâm Hải cũng chính là do các căn cứ lớn mở ra, những tấm thẻ vàng này coi như đi đến các căn cứ lớn cũng có thể rút tiền được!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Thoảng một cái liền thu hoạch được 300 vạn đồng tiền, giá trị bản thân của Diệp Thiên trong tức khắc liền tăng vọt lên rất nhiều lần, lại tăng thêm thiên phú Âm Ảnh, hắn cảm thấy bản thân tuyệt đối có thể trưởng thành ở trong một thời gian ngắn, thậm chí là trưởng thành đến cấp độ mà không cần phải để ý tới Mạc Gia.

"Trước mắt còn có một cái phiền toái cần phải giải quyết —— Mạc Thiếu Bắc!" Trong mắt của Diệp Thiên thoáng hiện một tia sát ý.

Bây giờ, hắn cùng với Mạc Thiếu Bắc coi như đã rơi vào tình trạng không chết không thôi. Coi như hắn không đi trả thù Mạc Thiếu Bắc, nhưng nếu như Lý Tồn quá lâu không quay về, mà hắn một mực không chết, Mạc Thiếu Bắc tất nhiên sẽ biết rằng Lý Tồn đã thất thủ, lần tiếp kích tiếp theo có lẽ chính là Vô Giả hậu kỳ thậm chí là Tinh Anh Vô Giả.

Cho nên, hắn nhất định phải nhanh chóng giết chết Mạc Thiếu Bắc, vì bản thân giải trừ phiền phức. Đường nhiên, hắn không có khả năng dùng thân phận của bản thân đi giết Mạc Thiếu Bắc, nếu làm như vậy, hắn tuyệt đối sẽ bị Mạc gia điên cuồng trả thù.

"Nghĩ ra rồi!" Diệp Thiên nhìn thi thể của Lý Tồn, mỉm cười, bây giờ, hắn đã nắm giữ thiên phú Âm Ảnh, lại có thanh hắc đao của Lý Tồn, tuyệt đối có thể giả mạo thành Lý Tồn a!

"Trước tiên phải xử lý thi thể của Lý Tồn!" Diệp Thiên vội vàng tìm một bãi đất trống, chôn Lý Tồn xuống, hơn nữa còn chôn thật sâu, sau đó che dấu dấu vết. Coi như sau này bại lộ

thi thề, đó cũng là chuyện rất lâu sau đó, nhưng tạm thời sẽ không xảy ra vấn đề gì.

Lúc này, màn đêm đã buông xuống, Diệp Thiên vội vàng trở về nhà. Sau khi trở về nhà, Diệp Thiên cũng không nghỉ ngơi, mà làm quen một chút với thiên phú Âm Ảnh.

Thiên phú Âm Ảnh kỳ thật cũng không nghịch thiên như vậy, không có khả năng một mực ở vào trạng thái Âm Ảnh.

Thứ nhất, muốn tiến vào trạng thái Âm Ảnh cần phải tiêu hao lực lượng, lại nhất định còn phải ở vào địa phương có bóng tối, một khi có ánh sáng chiếu tới, thân hình liền bại lộ.

Thứ hai, ở dưới trạng thái Âm Ảnh không có cách nào phát động công kích, một khi phát động công kích liền bại lộ, cũng không thể bị công kích, một khi bị công kích, trạng thái Âm Ảnh cũng sẽ biến mất.

Thiên phú Âm Ảnh thích hợp với việc ẩn tàng, ám sát, vào thời khắc mấu chốt có thể tránh né địch nhân, không thích hợp với việc chiến đấu chính diện.

"Còn có một bản bí tịch!" Diệp Thiên lấy ra cuốn bí tịch lấy được trên người của Lý Tồn, mở ra đọc, càng đọc càng kích động.

Đây là một bản bí tịch đao pháp—— Ảnh Đao! Ảnh Đao chỉ có một chiêu, tên là Ảnh Sát, là một chiêu khoát đao, xuất thủ nhanh như thiểm điện.

Nhưng chân chính khiến cho Diệp Thiên kích động chính là những giảng giải liên quan tới đao đạo, hần mặc dù có bí tịch đao pháp Trung đẳng, nhưng đối với đao đạo lại không hiểu bao nhiêu.

Dịch và biên bởi: MụcNguyên.

Truyện được đăng độc quyền tại:

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Lý Tồn

Đao đạo được chia làm ba cái cấp độ hình, thế, ý, người bình thường mặc dù có thể sử dụng đao, nhưng chỉ có thể nắm giữ hình, lại vĩnh viễn không có cách nào nắm giữ thế, nếu muốn nắm giữ ắt phải có thiên phú đao pháp.

Mặt khác, Ảnh Đao là một môn đao kỹ cấp Thanh Đồng, có thể nói là một môn đao kỹ mười phần cường đại, một khi luyện thành mà nói, sức chiến đấu sẽ tăng lên rất nhiều, đủ để vượt cấp khiêu chiến.

"Căn cứ vào sự giảng giải, đao kỹ được chia thành bốn cái cấp bậc: Hắc Thiết, Thanh Đồng, Bạch Ngân cùng với Hoàng Kim, người bình thường tu luyện đao kỹ cấp Hắc Thiết có lẽ sẽ có thể tu luyện ra một chút hình dáng, nếu như không có thiên phú đao pháp, căn bản là không có cách nào tu luyện đao kỹ cấp Hắc Thiết tới đại thành, chớ đừng nói chi là đao kỹ cấp Thanh Đồng. Lý Tồn mặc dù có đao kỹ cấp Thanh Đồng, đáng tiếc là hần lại không có thiên phú đao pháp, nếu không hôm nay người chết chính là mình!" Diệp Thiên cảm thấy may mắn.

"Trước hết để cho Mạc Thiếu Bắc sống thêm mấy ngày, mình sẽ tu luyện Ảnh Đao trước, một khi học xong Ảnh Đao, cũng là ngày mà mình xuất thủ!" Diệp Thiên hạ quyết định.

Nắm giữ thiên phú đao pháp Trung đẳng khiến cho hần có cảm ngộ đối với đao kỹ khó có thể tưởng tượng, chỉ vèn vện trong thời gian ba ngày, đã làm cho một người bình thường như Diệp Thiên cho dù là cả một đời cũng không có cách nào luyện thành đao kỹ cấp Thanh Đồng Ảnh Đao, thế mà tu luyện đến cấp độ nhập môn.

Ngoại trừ cái đó ra, đao đạo của Diệp Thiên cũng có một chút tiến bộ, đao hình coi như cũng đã đạt tới cảnh giới đại thành, cự ly so với đao thế cũng không tính là quá xa.

Đêm khuya, tại Mạc gia, trong nơi ở của Mạc Thiếu Bắc.

Lúc này Mạc Thiếu Bắc đang cực kỳ nổi nóng, đã trôi qua ròng rã ba ngày, Âm Ảnh ngay cả một chút tin tức đều không truyền về.

Lý Hải đứng ở bên cạnh Mạc Thiếu Bắc, có thể rõ ràng phát giác ra được sự phẫn nộ của thiếu chủ.

"Lý lão, không phải là cái tên chó chết Âm Ảnh kia nhận tiền của ta xong rồi chạy trốn đó chứ? Đã ba ngày rồi còn không có tin tức, chẳng lẽ là một tên Vô Giã mà lại không tìm thấy cơ hội ra tay với một võ đồ hay sao?" Mạc Thiếu Bắc lạnh giọng hỏi.

"Thiếu chủ, Âm Ảnh mặc dù tham tiền, mỗi lần đều cần phải trả thù lao trước, thế nhưng uy tín vẫn một mực rất tốt, có lẽ là do hần đang đồng thời tiếp nhận một nhiệm vụ khác, còn chưa kịp động thủ?" Lý Hải nói ra suy đoán của mình.

"Tốt nhất là dạng này, nếu không ta sẽ đề cho Âm Ảnh biết rõ sự đáng sợ của Mạc gia chúng ta!" Mạc Thiếu Bắc cường ép áp chế lửa giận trong lòng xuống, phát phát tay, bảo Lý Hải lui ra.

Lý Hải lý khai khỏi nơi ở của Mạc Thiếu Bắc, đi ra bên ngoài.

Đêm rất tối, bên trong bóng tối có một cỗ sát cơ bao phủ Mạc phủ. Lý Hải cảm thấy tim đập nhanh, chợt cười một tiếng nói: "Đoán chừng là do mình quá lo lắng, làm gì có ai ở Mạc gia dám xuất thủ với mình?"

Vào thời điểm gã muốn rời đi, ở bên cạnh dần dần hiện ra một bóng người, có một thanh hắc đao chém tới. Một đao kia quá nhanh, cho dù tư duy của Lý Hải có nhanh hơn nữa cũng chỉ vèn vện nhìn thấy đó là một thanh hắc đao, sau đó liền mất đi ý thức.

Trong nháy mắt mất đi ý thức, gã đã nghĩ tới một người—— Âm Ảnh!

"Ám Ảnh vì cái gì lại giết ta?" Đây là ý nghĩ cuối cùng của Lý Hải!

Sau khi giết Lý Hải, thân ảnh của Diệp Thiên lần thứ hai chìm vào trong bóng tối.

"Có động tĩnh?" Mạc Thiếu Bắc ở trong phòng nghe được thanh âm ở bên ngoài, mặc dù không rõ ràng bên ngoài đã xảy ra chuyện gì, nhưng hắn vẫn hô một tiếng: "Lý Hải, bên ngoài đã xảy ra chuyện gì?"

Không có bất kỳ lời đáp lại nào!

"Đã xảy ra chuyện!" Mạc Thiếu Bắc nghĩ thầm.

Lý Hải chỉ mới đi ra bên ngoài, lấy thính lực của Võ Giả, coi như cách 100 mét cũng có thể nghe được thanh âm của hắn, nhưng bây giờ Lý Hải lại không đáp lại, tuyệt đối đã xảy ra vấn đề! Một cỗ cảm giác nguy cơ sinh ra, Mạc Thiếu Bắc không hiểu sao lại cảm thấy sợ hãi.

"Không thể ra ngoài, tuyệt đối không thể ra ngoài!" Mạc Thiếu Bắc có một loại cảm giác, nếu như hắn đi ra bên ngoài mà nói, có lẽ nhất định sẽ phải chết.

"Có ai hay không!" Mạc Thiếu Bắc hô to, mặc dù hắn không biết dùng loại phương thức này có hữu dụng hay không, nhưng hắn tuyệt đối không muốn ngồi chờ chết.

Võ Giả của Mạc gia mặc dù có không nhiều, nhưng chỉ cần gây ra sự chú ý, các cường giả của Mạc gia sẽ nhanh chóng chạy đến, đến thời điểm đó coi như là Tinh Anh Võ Giả cũng dùng hồng chạy ra khỏi Mạc gia.

Ở bên ngoài, Diệp Thiên đang ở trong trạng thái Ám Ảnh ẩn tàng trong bóng tối, nghe được tiếng hô của Mạc Thiếu Bắc, ý thức được vấn đề muốn dẫn dụ Mạc Thiếu Bắc đi ra bên ngoài là chuyện không thực tế.

"Mạc Thiếu Bắc cũng quá cẩn thận rồi, lá gan cũng quá nhỏ, xem ra chỉ có thể đi vào giết chết hắn!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Vào lúc này, hắn giải trừ thiên phú Ám Ảnh, mở ra thiên phú tốc độ, dùng tốc độ gấp 3 lần xông vào gian phòng của Mạc Thiếu Bắc. Trong cái nháy mắt, Diệp Thiên đã phá cửa mà vào.

"Là người!" Mạc Thiếu Bắc nhìn thấy Diệp Thiên, liền sợ ngây người.

Sau đó khi thấy được thanh hắc đao trên tay của Diệp Thiên, thần sắc liền đại biến: "Là Hắc Ảnh Đao của Ám Ảnh, người đã giết Ám Ảnh?"

Vào lúc này, hắn rốt cục cũng biết rõ vì cái gì Ám Ảnh qua ba ngày này cũng không có trả lời, nguyên lai là Ám ảnh đã chết ở trong tay của Diệp Thiên.

"Quả nhiên là người đã phải người giết ta!" Diệp Thiên trước chỉ có chín phần khẳng định là Mạc Thiếu Bắc làm, hiện tại rốt cục cũng có thể khẳng định 100%.

"Trên người của người không có khí tức nguyên lực, một võ đồ như người có lẽ chỉ có thể dựa vào ám sát để giết chết loại phế vật Võ Giả như Lý Hải, nhưng người muốn giết ta cơ hồ lại không có khả năng, chỉ cần qua 1 phút nữa, cường giả Mạc Gia sẽ đến, người nhất định sẽ phải chết!"

Mạc Thiếu Bắc cưỡng ép khiến cho mình trở nên trấn định, trên thực tế, trong nội tâm của hắn lại vô cùng hoảng sợ. Ám Ảnh chính là một sát thủ có thể khiến cho phần lớn Võ Giả khi nghe tên phải biến sắc, dĩ nhiên lại chết ở trong tay của Diệp Thiên, coi như Diệp Thiên là võ đồ, thực lực của hắn cũng cường hãn hơn so với rất nhiều Võ Giả a!

"1 phút? Không, người ngay cả mười giây cũng sẽ không thể kiên trì!" Diệp Thiên động.

"Ảnh Sát!" Hắc đao hóa thành một đạo hắc quang giống như tia chớp chém về phía Mạc Thiếu Bắc, đây là một đao chém ra ở dưới sự tăng cường của thiên phú tốc độ, đủ để cho Võ Giả sơ kỳ mất mạng trong nháy mắt.

Mạc Thiếu Bắc dù sao cũng là thiên tài, sức chiến đấu so với đồng giai cường đại hơn không ít, phản ứng cũng không chậm, có ý đồ dùng thanh trường kiếm trong tay đón đỡ Hắc Ảnh Đao của Diệp Thiên.

Đáng tiếc là hắn xem thường Diệp Thiên, cũng xem thường đao kỹ cấp Thanh Đồng. Đao quang lóe lên, cánh tay phải của Mạc Thiếu Bắc liền rút xuống mặt đất, bị một đao này chém đứt.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Đại Võ Giả

Mạc Thiếu Bắc chưa kịp hết thâm, chiêu Ảnh Sát thứ hai đã giáng lâm, một đao này chém thẳng vào cổ họng của Mạc Thiếu Bắc.

"Không!" Trong nội tâm của Mạc Thiếu Bắc tuyệt vọng hò hét, dốc hết toàn lực muốn tránh né, nhưng mà kỳ tích cũng không có xảy ra.

Một cái đầu người bay ra bên ngoài, rơi vào sân nhà ở nơi xa, trong hai con ngươi tròn to tràn đầy vẻ không dám tin.

Sau khi chém chết Mạc Thiếu Bắc, Diệp Thiên ngay cả chiến lợi phẩm cũng không kịp thu thập, vội vàng vọt ra khỏi phòng, đi đến nơi có bóng tối mở ra trạng thái Ám Ảnh, nhanh chóng hướng ra bên ngoài Mạc gia bỏ chạy.

Có bóng đêm che giấu, Diệp Thiên chạy thẳng một đường, coi như đi ngang qua bên người gia đình của Mạc gia, cũng không có ai phát hiện ra hắn.

Nhưng Diệp Thiên lại không dám dừng lại một chút xíu nào, hắn cũng không rõ ràng là Mạc gia có Đại Võ Giả hay không.

Theo lời đồn, ở trong căn cứ Lâm Hải không có mấy vị Đại Võ Giả, nhưng trên thực tế thì sao? Từ khi hắn biết được ở trong căn cứ Lâm Hải có không ít Võ Giả nắm giữ thiên phú Trung đẳng, hắn liền biết rằng căn cứ Lâm Hải khẳng định không chỉ có mấy vị Đại Võ Giả kia, tuyệt đối còn có nhiều Đại Võ Giả hơn.

Có lẽ, những Đại Võ Giả này chính là át chủ bài của các đại gia tộc, vào lúc bình thường sẽ không xuất thủ, nhưng nếu có một thiên tài nắm giữ thiên phú Trung đẳng chết đi, Mạc gia

nếu có Đại Võ Giả mà nói, tất nhiên sẽ phản nộ. Một khi tao ngộ cùng với Đại Võ Giả, 100 Diệp Thiên cũng sẽ phải chết!

Không bao lâu sau khi Diệp Thiên ly khai Diệp gia, ở nơi ở của Mạc Thiếu Bắc đã có không ít cao tăng xuất hiện. Một người phụ nữ trung niên nhìn thấy đầu lâu của Mạc Thiếu Bắc, bí thống thét lên một tiếng: "Con của ta!"

Sau đó liền bất tỉnh, còn những người Mạc Gia khác, cũng lộ ra vẻ mặt âm trầm.

"Là ai giết con ta!" Một Võ Giả có vóc người cường tráng gầm thét, khí tức trên người của hắn bộc phát ra, khiến cho đám võ đồ thậm chí là cả Võ Giả phổ thông chung quanh đều nhao nhao lui lại, không dám tới gần.

Đây là Tinh Anh Võ Giả, hơn nữa còn là một người nổi bật bên trong Tinh Anh Võ Giả, khoảng cách so với Tinh Anh Võ Giả hậu kỳ cũng chỉ còn cách một bước.

Gã chính là phụ thân của Mạc Thiếu Bắc, Thập trưởng lão Mạc Ân của Mạc gia!

"Thập trưởng lão, hãy tỉnh táo a!" Một ông lão vội vàng nói.

Hai con người của Mạc Ân chảy ra huyết lệ, hiển nhiên đã phản nộ đến cực hạn, gầm thét: "Ta chỉ có một đứa con trai như thế, hơn nữa thiên phú còn đạt đến Trung đẳng a, ngay cả ta cũng bất quá chỉ là thiên phú Sơ đẳng, tiêu hao vô số tài nguyên mới có thể đạt tới cảnh giới Tinh Anh Võ Giả, sau đó cũng không còn cách nào tiến bộ, con của ta thế nhưng chính là tồn tại có thể hi vọng bước vào cảnh giới Đại Võ Giả a, hắn là hi vọng của ta, cũng là hi vọng của Mạc gia chúng ta gia, thế nhưng bây giờ đã chết, hơn nữa còn chết tại Mạc gia, người nói xem ta làm sao có thể tỉnh táo!!!!"

Đúng vào lúc này, có một đạo khí thế cường đại truyền đến từ một nơi không xa, tất cả đệ tử Mạc gia đều nhao nhao cúi đầu, lộ ra vẻ cung kính, ngay cả Mạc Ân cũng hơi tỉnh táo lại.

Bọn hắn biết rõ đây là Đại Võ Giả duy nhất của Mạc gia, lão tổ Mạc Trường Thanh đã đến.

"Lão tổ, Thiếu Bắc đã chết!" Mạc Ân quỳ rạp xuống đất, dùng khuôn mặt đầy nước mắt nhìn lão tổ.

"Ta biết!" Mạc Trường Thanh cũng đồng dạng dâng lên lửa giận, nhưng việc đã đến nước này, cũng chỉ có thể tìm ra hung thủ để báo thù cho Mạc Thiếu Bắc mà thôi.

Chỉ thấy Mạc Trường Thanh đi tới hiện trường, đầu tiên là nhìn thoáng qua thi thể của Lý Hải, sau đó lập tức nhìn thoáng qua thi thể của Mạc Thiếu Bắc.

"Lý Hải chết vì một chiêu ám sát, về phần Mạc Thiếu Bắc thì chết do người này đã xông vào trong phòng, dùng hai dao chém chết, thực lực của người này hẳn là Võ Giả sơ kỳ, sử dụng vũ khí là dao, giới về ẩn nấp, nếu không thì sẽ không có cách nào tiến vào Mạc gia, hơn nữa là ngay cả Lý Hải có cấp độ Võ Giả đều không có cách nào phát giác ra được sự tồn tại của người này, như vậy đây tuyệt đối không phải là thủ đoạn ẩn nấp bình thường!" Mạc Trường Thanh phán đoán.

"Ám Ảnh!" Mạc Ân nghĩ tới một người, lộ ra sát ý nồng đậm đến cực điểm.

"Có lẽ là Ám Ảnh!" Mạc Trường Thanh gật đầu nói: "Cũng chỉ có loại Võ Giả nắm giữ thiên phú đặc thù như Ám Ảnh này mới có thể miểu sát Lý Hải, thậm chí là cường sát Thiếu Bắc, Ám Ảnh là một sát thủ, ở dưới tình huống bình thường sẽ không xuất thủ đối với đệ tử đại gia tộc, trừ phi là có người xuất ra thù lao mà Ám Ảnh không có cách nào cự tuyệt!"

Trong nháy mắt, các cao tăng Mạc gia liền đem đầu mâu nhắm ngay vào mấy đại gia tộc có địch ý cùng với Mạc gia.

Mạc Thiếu Bắc nắm giữ thiên phú Trung đẳng, đây cũng không phải là cái gì đại bí mật, một khi có tài nguyên sung túc, Mạc gia trong vòng tương lai mười năm có lẽ sẽ sinh ra thêm một vị Đại Võ Giả thứ hai, đến thời điểm đó thế lực của Mạc gia tất nhiên sẽ mở rộng, chuyện này tất nhiên không phải là chuyện mà một số gia tộc khác nguyện ý nhìn thấy, cho nên mới phải Ám Ảnh ám sát Mạc Thiếu Bắc cũng không phải là không có khả năng.

"Tra, nhất định phải tra ra là do cái gia tộc nào làm, mặt khác cũng không tiếc bất cứ giá nào treo giải thưởng cho cái mạng của Ám Ảnh, ta muốn làm cho Ám Ảnh phải hối hận cả một đời!"

Mạc gia đem hung thủ khóa chặt vào Ám Ảnh cùng với mấy đại gia tộc khác, căn bản là không ngờ tới người động thủ lại có thể là một võ đồ.

Cho nên, Mạc gia có điều tra như thế nào đi nữa cũng chỉ phí công, bởi vì bọn hắn căn bản không tra ra được cái gì. Ám Ảnh đã chết, bọn hắn làm sao có thể tìm được Ám Ảnh?

Có thể nói, chỉ cần Diệp Thiên không cố ý lộ ra Hắc Ảnh Dao cùng với thiên phú Ám Ảnh, Mạc gia sẽ không có khả năng tìm tới hắn.

Ở trong mấy ngày kế tiếp, mỗi ngày Diệp Thiên đều tu luyện Luyện Thể Quyết, ở bên ngoài xảy ra chuyện gì cũng không biết, tạm thời tránh khỏi đầu sóng ngọn gió, mà căn cứ Lâm Hải lại bởi vì cái chết của Mạc Thiếu Bắc đưa tới sóng to gió lớn.

Một thiên tài nắm giữ thiên phú tu luyện Trung đẳng từ vong đã khiến cho Mạc gia triệt để điên cuồng, phát sinh tranh đấu cùng với mấy đại gia tộc khác, âm thầm giết chết không ít người, cuối cùng ở dưới sự can thiệp của Lâm Gia, gia tộc mạnh nhất của căn cứ Lâm Hải mới đình chỉ tranh chấp.

Theo thời gian trôi qua, Mạc gia vẫn một mực không tìm thấy Ám Ảnh, cho rằng Ám Ảnh đã trốn ra bên ngoài căn cứ Lâm Hải, chỉ có thể nhận thua, nhưng liên quan đến việc treo giải cho cái mạng của Ám Ảnh cũng không có triệt tiêu.

Chỉ cần Ám Ảnh vừa thò đầu ra, sẽ đối mặt với sự trả thù điên cuồng của Mạc Gia.

Mười ngày sau, căn cứ Lâm Hải mới bình tĩnh trở lại, mà Diệp Thiên cũng đã chuẩn bị ly khai khỏi căn cứ Lâm Hải, tiến vào nơi hoang dã mênh mông săn giết hung thú.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 21: Thiết Giáp Ngưu

Chỉ có đầy đủ Máu hung thú mới có thể khiến cho hắn ở trong một thời gian ngắn tu luyện tới cấp độ Võ Giả, huống hồ coi như là đạt đến cấp độ Võ Giả, nếu muốn nhanh chóng tăng thực lực lên, cũng cần phải có Máu hung thú phụ trợ.

Nhưng nếu như tiến nhập vào nơi hoang dã, trong một, hai ngày sẽ không về kịp, cho nên hẳn nhất định phải giải thích cho em gái của mình.

Diệp Thiên tùy tiện biên ra một cái lý do, nói rằng Học viện muốn mang một nhóm học viên ưu tú đi ra bên ngoài lịch luyện, trong thời gian ngắn sẽ không thể trở về, mà em gái hẳn cũng không hiểu, tự nhiên sẽ dễ dàng tin tưởng.

Lần này, Diệp Thiên mang theo hai thanh đao, một thanh là Hắc Ảnh Đao, sử dụng vào thời điểm không có người khác, một thanh là Tinh Thiết Đao vừa mới mua, sử dụng vào thời điểm có người, còn có một số nhu yếu phẩm sinh hoạt. Chuẩn bị ôn hòa tất cả, Diệp Thiên liền đi ra bên ngoài căn cứ.

Tại cửa thành đông, có một nhóm binh sĩ đang tiến hành tuần tra, những binh sĩ này căn bản chỉ là võ đồ, chỉ có tiểu đội trưởng mới là Võ Giả.

Dù sao thì Võ Giả cao cao tại thượng, cũng không có khả năng dùng Võ Giả để làm binh sĩ giữ cửa, trên thực tế căn cứ cũng có rất nhiều binh sĩ võ đồ, dù sao thì một khi căn cứ bị hưng thú công kích mà nói, không có đầy đủ nhân thủ căn bản là không ngăn được hưng thú, chỉ có chiêu mộ một lượng lớn binh sĩ võ đồ mới được.

Binh sĩ cũng là một trong những nghề nghiệp có tiền đồ nhất trong căn cứ Lâm Hải, đương nhiên nguy hiểm cũng rất lớn, hàng năm không biết có bao nhiêu binh sĩ chết trên tay hưng thú.

Diệp Thiên xuyên qua cửa thành, đi ra bên ngoài, một binh sĩ nhìn bóng lưng dần đi xa của Diệp Thiên lắc đầu nói: "Lại là một gã võ đồ muốn giàu trong một đêm, cho rằng nơi hoang dã là ở trong căn cứ hay sao? Không quá một ngày, tên tiểu tử này nhất định sẽ phải chết!"

Hiển nhiên, hẳn đã cho rằng Diệp Thiên chính là loại võ đồ liều mạng kiếm tiền kia. Trên thực tế, cũng có không ít dạng võ đồ này, một khi may mắn ở trong nơi hoang dã tìm được một bộ hưng thú thì thế, một khi mang trở về mà nói, tối thiểu là trong vòng vài năm sẽ không phải lo lắng cho cuộc sống.

Dưới lợi nhuận béo bở, tự nhiên có rất nhiều võ đồ bí quá hoá liều.

...

Bên trong phạm vi hai cây số bên ngoài căn cứ căn bản là nơi an toàn, bởi vì nếu như có hưng thú tiến vào cái phạm vi này mà nói, đã sớm bị đám Võ Giả giết chết, trừ phi là đến thời điểm thú triều tiến, nơi này mới có thể có rất nhiều hưng thú. Muốn săn giết hưng thú, chỉ có thể đi đến địa phương xa hơn.

Mà mục đích của Diệp Thiên chính là một địa phương có hưng thú cư ngụ —— Tiểu Thanh Sơn.

Người ta kể rằng vào một trăm năm trước, Tiểu Thanh Sơn chỉ là một dãy núi nhỏ, nhưng bởi vì trái đất đã mở rộng ra hàng trăm lần, Tiểu Thanh Sơn cũng biến thành một dãy núi rộng lớn, bên trong dãy núi có cỏ thụ che trời, hưng thú chạy đầy đất, nghiễm nhiên trở thành thiên đường của hưng thú.

"Theo tin đồn ở phía sâu bên trong Tiểu Thanh Sơn có hưng thú cao cấp, thậm chí là còn có tồn tại ở phía trên hưng thú cao cấp, không biết có phải là thật hay không?" Diệp Thiên vừa đi chuyển, vừa suy nghĩ.

Hưng thú cao cấp chính là tồn tại kinh khủng mà chỉ có Đại Võ Giả mới có thể đối phó, một khi gặp phải, coi như là Tinh Anh Võ Giả cũng khó có thể trốn thoát.

Mục tiêu của Diệp Thiên tự nhiên không phải là phía sâu bên trong Tiểu Thanh Sơn, hẳn chỉ muốn ở ngoại vi lên lút săn giết vài con hưng thú. Bất quá vừa mới rời khỏi căn cứ không đến 10 phút, còn chưa đến Tiểu Thanh Sơn, đã gặp phải một con hưng thú.

"Thiết Giáp Ngưu!" Diệp Thiên nhìn về phía con Thiết Giáp Ngưu khổng lồ dài 3 mét trước mặt, thần sắc trở nên ngưng trọng. (Thiết Giáp Ngưu: trâu bọc sắt)

Thiết Giáp Ngưu cũng không phải là loại hưng thú yếu ớt như hưng thú Ban Xà, mà đây là một con hưng thú cấp thấp chân chính, vô luận là lực lượng, hay là phòng ngự, đều vượt xa hưng thú Ban Xà, coi như là Võ Giả sơ kỳ bình thường gặp phải Thiết Giáp Ngưu cũng không làm gì được nó. Ở dưới tình huống bình thường, chỉ có mấy vị Võ Giả mới có thể vây giết được con Thiết Giáp Ngưu này.

Diệp Thiên cầm trong tay Tinh Thiết Đao, phát động thiên phú tốc độ, thi triển ra một kích Ảnh Sát chém vào cổ họng của Thiết Giáp Ngưu.

Càng một tiếng!!! Tinh Thiết Đao phảng phất như đụng vào một tấm thép dày, trên cổ của Thiết Giáp Ngưu chỉ lưu lại một vết trắng nhàn nhạt, căn bản là lớp da của nó cũng không chém đứt được.

"Chuyện này có lẽ là do chất lượng của Tinh Thiết Đao quá kém, hơn nữa lực lượng của ta chỉ có 800 cân, căn bản là không phá được phòng ngự của Thiết Giáp Ngưu!" Diệp Thiên cảm thấy rất bất đắc dĩ.

Thế là hẳn đành phải lấy Hắc Ảnh Đao ra, Hắc Ảnh Đao sắc bén hơn nhiều so với Tinh Thiết Đao, tối thiểu cũng có thể phá được phòng ngự của Thiết Giáp Ngưu, mà bốn phía cũng không có ai, hẳn cũng không sợ bại lộ thân phận của bản thân.

"Giết!" Diệp Thiên hóa thành từng đạo từng đạo tàn ảnh, lấy tốc độ không thể tưởng tượng nổi lần lượt triển khai công kích đối với Thiết Giáp Ngưu.

Thiết Giáp Ngưu muốn dùng chân giẫm đạp Diệp Thiên tới chết, nhưng tốc độ của nó lại là một sự thiếu hụt lớn, tốc độ của nó so với Diệp Thiên chậm hơn nhiều, căn bản là không có cách nào công kích trúng Diệp Thiên.

Sau khi công kích vô số lần trong mấy phút, Thiết Giáp Ngưu rốt cục cũng nằm chổng vó bên trên mặt đất.

Thu thập Máu hưng thú! Diệp Thiên lấy ra bình chứa, thu thập trọn vẹn mười phần máu tươi của Thiết Giáp Ngưu mới bỏ qua, về phần lượng máu tươi còn lại, hẳn cũng không muốn lấy.

Không lấy không phải là không muốn thu thập, mà là mang theo không được. Bất quá, hẳn vẫn cắt lấy mười cân thịt của Thiết Giáp Ngưu, nghe nói thịt của Thiết Giáp Ngưu có chất lượng không tệ, có hương vị rất ngon.

Sau đó Diệp Thiên tiếp tục đi về phía trước, một giờ sau, hẳn đã đi tới Tiểu Thanh Sơn.

Trên đường đi, cũng không phải là không gặp phải nguy hiểm, nhiều lần gặp phải bầy thú cỡ nhỏ, còn có một lần gặp phải một loại hưng thú mười phần cường đại, chỉ đứng ở phía xa xa đã có thể cảm ứng được uy áp cường đại của nó.

Mấy lần này, hẳn đều nhanh chóng tìm kiếm những địa phương có bóng tối tiến nhập vào trạng thái Âm Ảnh mới có thể giữ được tính mệnh, bằng không hẳn đã sớm chết ở trong miệng của hưng thú.

Mà hẳn cũng đã chân chính nhận thức được sự nguy hiểm trong nơi hoang dã, có thể nói ở nơi hoang dã không có đoàn đội hành động chung mà nói, tỷ lệ vẫn lạc khi hành động một mình sẽ vượt qua năm thành. Thậm chí coi như là một tiểu đội săn thú, nếu có vận khí không tốt cũng sẽ bị diệt đoàn.

Đây là còn là do ở phụ cận căn cứ không có quá nhiều hung thú, mà đi đến địa phương càng xa, hung thú ở nơi đó lại nhiều đến mức làm cho người ta giật sùi, cũng cường đại đến mức đáng sợ, coi như toàn bộ đám Võ Giả của căn cứ Lâm Hải cùng tiến lên cũng chỉ làm đồ ăn.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Đột phá

Trước kia Diệp Thiên đã nghe cha mẹ đề cập qua, căn cứ Lâm Hải bất quá chỉ là ở một cái xứ xinh vắng vẻ, ở phụ cận không có tài nguyên gì, cho nên đám hung thú cường đại cũng không nguyện ý đi đến nơi này, nếu không căn cứ Lâm Hải đã sớm bị hủy diệt.

Đi tới Tiểu Thanh Sơn, Diệp Thiên cũng không vội đi săn giết hung thú. Trước mắt, hắn đã thu thập được mười phần Máu hung thú cấp thấp, chuẩn bị tu luyện mấy ngày rồi lại đi săn giết hung thú.

Thế là, hắn đi tìm một vòng, rốt cục cũng tìm được một cái sơn động nhỏ để ẩn nấp, tạm thời ở lại.

"Cái sơn động này hẳn là sào huyết của một con hung thú nào đó, nhưng từ tình huống trong sơn động mà nói, nơi này cũng đã thật lâu rồi không có hung thú tiến vào, đoán chừng con hung thú kia đã sớm chết, tạm thời tu luyện ở trong cái sơn động này hẳn là rất an toàn!" Diệp Thiên phán đoán.

Thế là, hắn liền yên tâm bắt đầu tu luyện, uống một ngụm lớn Máu hung thú cấp thấp, Diệp Thiên bắt đầu tu luyện Luyện Thể Quyết.

Bởi vì có đầy đủ Máu hung thú cấp thấp, Diệp Thiên ở trong sơn động tu luyện ròng rã năm ngày thời gian, mà thực lực của hắn cũng lại đột phá tiếp, nắm giữ lực lượng 900 cân.

Bất quá sau khi lực lượng đạt đến 900 cân, muốn tăng cường thực lực lại có một chút khó khăn, hiệu quả của Máu hung thú cấp thấp đang bị giảm dần.

Đối với dạng tình huống này, Diệp Thiên đã sớm biết, tình huống của hắn xem như đã tương đối tốt, mặc dù chậm chạp, nhưng vẫn còn đang tiến bộ, mà nhóm võ đồ có thiên phú Thấp sau khi lực lượng đạt đến 900 cân thậm chí là không còn cách nào tiến thêm một bước, cần phải tiêu hao rất nhiều thời gian cùng với tinh lực mới có thể tăng lực lượng lên từng chút một, cuối cùng phá vỡ bình cảnh.

Sau khi sử dụng hết Máu hung thú, Diệp Thiên liền ở bên trong Tiểu Thanh Sơn tiến hành săn giết hung thú, mỗi một lần săn giết được một con hung thú, hắn liền trở về sơn động tiến hành tu luyện.

Về phần thức ăn, hắn dùng toàn bộ thịt hung thú để thay thế, dinh dưỡng cùng với năng lượng trong thịt hung thú cũng không phải là thức ăn bình thường có thể so sánh, cũng khiến cho thực lực của Diệp Thiên gia tăng ở một mức độ nào đó.

Săn giết, tu luyện, lại săn giết...cứ như vậy, một tháng thời gian trôi qua.

Trong sơn động, Diệp Thiên kết thúc quá trình tu luyện hôm nay, hắn cảm ứng một chút lực lượng trong thân thể.

"Đã tiếp cận lực lượng 1000 cân, bất quá bắt đầu từ hôm qua, lực lượng cũng không có tăng lên, chắc chắn là đã đạt tới điểm giới hạn của võ đồ, rơi vào trạng thái bình cảnh, một khi phá vỡ bình cảnh, ta liền có thể tấn thăng đến cảnh giới Võ Giả!" Diệp Thiên thì thầm nói.

Về phần trừng kích bình cảnh như thế nào, hắn cũng không suy nghĩ nhiều, mà bắt đầu tu luyện đao pháp. Trong thời gian một tháng này, hắn cũng ngẫu nhiên tu luyện đao pháp, tuy nói là thời gian tu luyện rất ít, nhưng dù sao thì hắn cũng nắm giữ thiên phú đao pháp Trung đẳng, bởi vì vậy mà tốc độ tiến bộ cũng không chậm.

Bây giờ, đao kỹ cấp Thanh Đồng Ảnh Sát của hắn đã thông qua quá trình tu luyện đạt đến cảnh giới tiểu thành đỉnh phong, có thể biết được muốn tu luyện tới cảnh giới đại thành sẽ hết sức khó khăn.

"Căn cứ theo lời giảng giải bên trong bí tịch, cảnh giới đao đạo không đạt tới cấp độ đao thể, sẽ rất khó đem một môn đao kỹ cấp Thanh Đồng luyện đến cảnh giới đại thành, cảnh giới đao đạo của ta đã là đao hình viên mãn, khoảng cách so với đao thể chỉ kém một chút nữa, như vậy chuyện tiếp theo chính là lĩnh ngộ đao thể a!" Diệp Thiên hạ quyết định.

Đao thể chính là đem cảm ngộ của bản thân đối với đao phóng xuất ra, hình thành một loại khí thể độc nhất, chỉ có cảm ngộ đối với đao pháp đầy đủ mới có thể lĩnh ngộ đao thể.

Diệp Thiên không biết làm như thế nào để cảm ngộ đao thể, cho nên chỉ có thể không ngừng luyện đao. Một đao lại một đao, không ngừng cảm ngộ ảo diệu ẩn chứa trong đao pháp, một hồi liền uống Máu hung thú, tu luyện một chút Luyện Thể Quyết.

Cứ như vậy, lại trôi qua nửa tháng.

Vào một ngày, trong lòng của Diệp Thiên bỗng nhiên có sự cảm ngộ, vô số cảm ngộ đối với đao pháp tuôn ra trong lòng, khiến cho hắn không khỏi nhắm hai mắt lại.

Dần dần, khí thể của hắn thay đổi, giống như là một thanh đao chèn ép không khí bốn phía, khiến cho mật độ không khí bốn phía trở nên sền sệt.

Oanh!!!! Đao thể bộc phát, đao khí vô hình chém lên bên trên vách đá bốn phía, vô số bột đá từ bên trên vách đá tróc ra.

"Đao thể, đã thành!" Diệp Thiên mỉm cười, đột nhiên, hắn cảm giác được một loại gông xiềng nào đó trên thân thể đứt gãy.

"Chẳng lẽ..." Diệp Thiên nghĩ tới một loại khả năng, thế là hắn vội vàng uống mấy ngụm Máu hung thú, bắt đầu tu luyện Luyện Thể Quyết.

Một cỗ năng lượng Máu hung thú tràn ngập trên dưới toàn thân, rèn luyện các vị trí trong cơ thể. Khác biệt cùng với dĩ vãng chính là, Diệp Thiên có thể rõ ràng cảm ứng được lực lượng cường đại tuôn ra từ các vị trí trên cơ thể, gia tốc rèn luyện thân thể, khiến cho lực lượng thân thể của hắn càng ngày càng trở nên cường đại.

Hắn biết rõ bản thân đang đột phá, đang từ võ đồ tấn thăng tới cấp độ Võ Giả. Không biết trải qua bao lâu, quá trình thuật biến thân thể cũng kết thúc.

"Phù ~~~~" Diệp Thiên phun ra một ngụm trọc khí, siết chặt nắm đấm, cảm ứng lực lượng cường đại ẩn chứa trong thân thể, lập tức cảm thấy mừng rỡ không thôi.

"Thân thể đã mạnh mẽ hơn trước đó rất nhiều, lực lượng tuyệt đối đã phá vỡ cực hạn 1000 cân, đã thật sự tấn thăng đến cấp độ Vô Giả!"

Diệp Thiên tấn thăng thành Vô Giả, mục đích lần này đi vào nơi hoang dã hoàn thành. Bất quá, hắn cũng không muốn trở về vào lúc này, hắn dự định tu luyện Ảnh Sát tới cảnh giới đại thành sau đó mới trở về.

Lĩnh ngộ đao thể, sự cảm ngộ của Diệp Thiên đối với đao pháp ngày càng sâu, vèn vèn chỉ mất ba ngày thời gian, hắn đã triệt để lĩnh ngộ Ảnh Sát đến cảnh giới đại thành, Ảnh Sát cảnh giới đại thành có tốc độ nhanh đến mức cực hạn, chỉ sợ coi như là Vô Giả hậu kỳ ở dưới tình huống không chú ý cũng khó có thể tránh né một chiêu này của hắn.

"Luận thực lực, ta đoán chừng đã có thể chống lại cùng với Vô Giả trung kỳ, nhưng so sánh cùng với Vô Giả hậu kỳ vẫn kém hơn không ít, Vô Giả hậu kỳ có thực lực quá cường đại, còn có nguyên lực hộ thể, coi như Ảnh Sát có lợi hại hơn nữa, không đánh tan được phòng ngự của đối phương cũng không có tác dụng!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Mặt khác, Diệp Thiên cũng phát hiện ra thi triển Luyện Thể Quyết đã không còn có thể trợ giúp hắn tăng cường thực lực. Nghe nói Vô Giả có thể hấp thu nguyên khí để tăng thực lực lên, nhưng làm như thế nào để luyện hóa nguyên khí, hắn lại không biết.

Cho nên, hắn nhất định phải trở về căn cứ Lâm Hải, mới có thể tiếp tục tăng thực lực lên.

"Cần phải trở về!" Diệp Thiên dọn dẹp một chút đồ vật, đem tài liệu hung thú thu hoạch được trong khoảng thời gian này đóng gói lại, vác ra bên ngoài sơn động, trở về căn cứ Lâm hải.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Vô Các

...

Căn cứ Lâm Hải, tại cửa thành Đông.

Một tháng ở bên ngoài nơi hoang dã, quần áo trên người của Diệp Thiên đã sớm rách nát, mặt mũi dính đầy tro bụi, trên người thậm chí còn phát ra mùi thối quái dị, nhưng binh sĩ giữ cửa lại không dám xem nhẹ Diệp Thiên, nhao nhao quăng tới thần sắc hâm mộ cùng với cung kính.

Bọn hắn biết rõ Diệp Thiên là một vị Vô Giả, hơn nữa còn là một vị Vô Giả hành tẩu ở nơi hoang dã trong một thời gian rất lâu, tốt nhất là không nên gây sự với dạng Vô Giả này.

Sau khi tiến vào căn cứ Lâm Hải, Diệp Thiên cũng không trở về nhà, mà ở phụ cận tìm một quán trọ thuê một gian phòng, tiến hành tắm rửa, đổi một bộ quần áo, lúc này mới trở về nhà.

Sau khi về tới nhà, nhìn thấy Diệp Vũ đang học bài, hắn mới chân chính thở ra một hơi nhẹ nhõm. Hắn đúng là đang lo lắng về chuyện một tháng này hắn không trở về, Diệp Vũ ở nhà sẽ xảy ra chuyện, cũng may là tất cả đều bình thường.

Ngày thứ hai, sáng sớm, Diệp Thiên liền ra khỏi nhà, hắn muốn đi đến chợ đen Vô Giả.

Chợ đen Vô Giả nằm ở dưới lòng đất, là địa phương mà đám Vô Giả thường đi đến, cũng là khu vực mà đám Vô Giả hoạt động. Mà võ đồ cùng với người bình thường sẽ không có tư cách tiến vào chợ đen Vô Giả, chỉ có Vô Giả mới có thể tiến vào.

Diệp Thiên đã sớm nghe nói về chợ đen Vô Giả, nhưng lại chưa bao giờ đi vào, đối với hết thảy mọi thứ bên trong chợ đen đều mười phần hiếu kỳ.

Bây giờ, hắn rốt cục cũng đã bước vào đến cấp độ Vô Giả, tự nhiên là muốn nhanh chóng tới quan sát. Càng trọng hơn yếu là, hắn muốn ở trong chợ đen Vô Giả mua sắm một số đồ vật mà hắn cần.

Ở cửa vào chợ đen, Diệp Thiên nhìn qua hai vị Vô Giả thủ vệ ở cửa ra vào, đi thẳng tới, hai vị Vô Giả thủ vệ quan sát tỉ mỉ Diệp Thiên một chút, phát hiện ra Diệp Thiên có một chút lạ lẫm, nhưng cảm ứng được khí tức trên người Diệp Thiên thuộc về Vô Giả, liền không ngăn cản Diệp Thiên.

Từ cửa vào đi vào, có một cái thềm đá dẫn thẳng xuống lòng đất, rất nhanh, Diệp Thiên liền đi tới chợ đen Vô Giả chân chính.

Chợ đen có diện tích rất lớn, tối thiểu nhất cũng phải rộng lớn như một cái quảng trường, nơi này có rất nhiều cửa hàng, có không ít Vô Giả đang bận rộn.

Diệp Thiên tìm được một cửa hàng thu mua tài liệu hung thú, đem tài liệu hung thú mà bản thân săn giết được bán ra, bán tổng cộng được 20 vạn đồng tiền, cũng coi như là một khoản thu hoạch nhỏ.

"Vô Các!" Diệp Thiên đi đến phía trước một cái cửa hàng, quan sát tỉ mỉ cái cửa hàng này.

Từ diện tích cùng với quy mô mà nói, cái cửa hàng này không thể nghi ngờ là một cái cửa hàng to nhất bên trong chợ đen.

Đi vào Vô Các, có một nữ võ đồ nhân viên cửa hàng đi tới trước mặt Diệp Thiên, cung kính hỏi: "Vô Giả đại nhân, xin hỏi ngài muốn mua sắm cái gì? Vô Các của chúng ta có bán đủ loại vật phẩm, phần lớn vật phẩm đều có thể mua được ở trong Vô Các!"

"Vô Các của các ngươi có bí tịch tu luyện cho Vô Giả hay không?" Diệp Thiên hỏi.

Nữ nhân viên cửa hàng cười nói: "Vô Giả đại nhân đang nói về Nguyên Lực Đoán Thể Pháp hay sao? Bất quá Vô Các của chúng ta chỉ có Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cấp thấp, về phần Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao hơn chỉ có ở các căn cứ lớn!"

Nguyên Lực Đoán Thể Pháp! Đây là lần thứ nhất Diệp Thiên nghe được cái tên này, chuyện này cũng không thể trách được hắn, chủ yếu là các cao tăng của căn cứ Lâm Hải quản lý đối trị thức Vô Giả quá mức nghiêm khắc, võ đồ cùng với người bình thường rất khó có thể tiếp xúc đến loại tri thức này, mà Học viện cũng sẽ không truyền thụ quá nhiều tri thức Vô Giả, hiển nhiên đây chính là một loại quy củ do các cao tăng của căn cứ Lâm Hải định ra.

"Vô Các của các ngươi có danh sách vật phẩm hay không? Ta muốn nhìn qua một chút rồi mới mua sắm!" Diệp Thiên nói.

"Có!" Nữ nhân viên cửa hàng gật gù đầu, vội vàng mang tới một phần danh sách vật phẩm.

Ở bên trên phần danh sách vật phẩm này có ghi chép rất nhiều loại vật phẩm, không chỉ có Nguyên Lực Đoán Thể Pháp, còn có Máu hung thú, chất lỏng chữa thương, vũ khí, bí thuật cùng với kỳ trân dị bảo, còn có một vài bảo vật quý giá có giá trị mấy trăm vạn đồng tiền.

Nguyên bản, Diệp Thiên còn tưởng là bản thân đã rất có tiền, nhưng sau khi nhìn thấy những thứ này, hắn mới biết được mình căn bản không có quá nhiều tiền, nhiều lắm chỉ đủ cho hắn tu luyện tại cấp độ Vô Giả.

"Một bản Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cấp thấp, một phần tư liệu giới thiệu về Vô Giả, ba phần Máu hung thú trung cấp, một phần bản đồ hung thú, cùng với ba bình Dịch Thanh Nguyên!" Diệp Thiên liệt kê từng thứ.

Nữ nhân viên cửa hàng tính toán một chút rồi nói: "Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cấp thấp có giá 5 vạn đồng tiền, tư liệu Vô Giả có giá 1 vạn đồng tiền, ba phần Máu hung thú trung cấp có giá 50 vạn đồng tiền, bản đồ hung thú có giá 2 vạn đồng tiền, ba bình Dịch Thanh Nguyên có giá 100 vạn đồng tiền! Tổng cộng là 158 vạn đồng tiền!"

Thoáng một cái đã tiêu hết 158 vạn đồng tiền, ngay cả Diệp Thiên cũng có một chút đau lòng, cũng may là hắn đã chiếm được tài sản của Lý Tồn, tiền trên người cũng có không ít, nếu không đúng là không chịu nổi dạng mua sắm này.

Sau khi trả tiền xong, Diệp Thiên liền thu những thứ này vào người, vào thời điểm Diệp Thiên chuẩn bị rời đi, nữ nhân viên cửa hàng bỗng nhiên mở miệng nói: "Vô Giả đại nhân, chủ quán Võ Các chúng ta muốn gặp ngài một chút, không biết đại nhân có thời gian hay không?"

"Chủ quán Võ Các muốn gặp ta?" Diệp Thiên khẽ nhíu mày, có chút không muốn đi, thế nhưng cẩn thận ngẫm lại vẫn nên đi gặp một lần thì tốt hơn.

Hắn kỳ thật cũng rất hiếu kỳ chủ quán Võ Các muốn gặp hắn để làm cái gì? Ở dưới sự dẫn đường của nữ nhân viên, Diệp Thiên đi lên tầng thứ hai của Võ Các.

Ở bên trong nơi này, hắn nhìn thấy được chủ quán Võ Các.

"Là một cô gái!" Diệp Thiên hơi kinh ngạc.

Hắn nguyên bản còn cho rằng chủ quán Võ Các là một nam tử trung niên hoặc là một ông già cơ đấy, không nghĩ đến lại là một cô gái, hơn nữa tuổi tác cũng không quá lớn, nhiều lắm chỉ khoảng 18, 19 tuổi.

Trong vô thức hắn liền tiến hành kiểm tra tình huống thiên phú của chủ quán Võ Các một hồi. Vừa mới tiến hành kiểm tra, trong lòng của hắn liền cảm thấy khiếp sợ vạn phần.

Nhân loại: Nhạc Linh

Thiên phú tu luyện: Cao đẳng

Thiên phú Kiếm Pháp: Trung đẳng

Thiên phú tốc độ: Thấp

Thiên tài! Thiên tài chân chính! Đây là thiên tài chân chính mà Diệp Thiên nhìn thấy từ lúc xuyên việt cho tới nay, đám người Mạc Thiếu Bắc so sánh cùng với Nhạc Linh quả thực là cận bã.

"Lại có thể là thiên phú Cao đẳng, hơn nữa còn nắm giữ thiên phú Kiếm Pháp Trung đẳng và thiên phú tốc độ Thấp, cộng thêm tuổi tác và lai lịch của đối phương, chỉ sợ đã là Tinh Anh Vô Giả!" Diệp Thiên trầm ngâm.

Hắn đột nhiên cảm thấy kích động, thiên phú Kiếm Pháp Trung đẳng, hắn cũng không quan tâm lắm, bởi vì hắn đã có thiên phú đao pháp Trung đẳng.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Cự tuyệt

Coi như sao chép thiên phú Kiếm Pháp Trung đẳng cũng khó có thể gia tăng thực lực của hắn, nhưng thiên phú tốc độ Thấp và thiên phú tu luyện Cao đẳng, hắn ở trong mơ đều muốn sao chép.

Dùng hợp thiên phú tốc độ Thấp có thể khiến cho thiên phú tốc độ Sơ đẳng của hắn trở nên mạnh hơn, mà thiên phú tu luyện Cao đẳng có thể khiến cho thiên phú tu luyện của hắn thuế biến trở thành Cao đẳng.

"Thiên phú Sao Chép của ta đã có thể sao chép một lần nữa, nhưng bây giờ chỉ có thể sao chép một loại thiên phú, thiên phú tốc độ Thấp mặc dù hữu dụng, nhưng tác dụng mang lại cũng không quá lớn, vẫn nên sao chép thiên phú Cao đẳng tu luyện thì tốt hơn, dù sao thì sau ngày hôm nay, cũng không nhất định sẽ còn cơ hội tiếp xúc với Nhạc Linh."

Thế là, Diệp Thiên lộ ra một nụ cười chân thành, vươn bàn tay phải hơi có vẻ non nớt ra nói: "Chào cô, ta tên là Diệp Thiên!"

Nhạc Linh có chút chần chờ, nhưng vẫn vươn bàn tay phải như giống như mỹ ngọc ra, nhẹ nhàng bắt tay với Diệp Thiên một chút, sau đó liền thu hồi đi trong cái nháy mắt.

Nhưng Nhạc Linh lại không biết là, trong cái chớp mắt Diệp Thiên chạm vào bàn tay phải của Nhạc Linh, đã sao chép xong thiên phú tu luyện Cao đẳng của Nhạc Linh.

"Thành công!" Diệp Thiên mừng rỡ vạn phần, trong nội tâm đã cười đến mức nở hoa.

"Chào người, ta là chủ quán Võ Các, tên là Nhạc Linh." Nhạc Linh tự giới thiệu, sau đó liếc mắt ra hiệu cho nữ nhân viên cửa hàng rời đi.

"Nhạc chủ quản, cô tìm ta có sự tình gì?" Diệp Thiên đi thẳng vào vấn đề.

Nhạc Linh ngồi xuống, nhìn chăm chú vào Diệp Thiên, hỏi: "Diệp Thiên, người hẳn là vừa mới tấn thăng làm Võ Giả có đúng không? Người có phải là đã biết lai lịch của Võ Các chúng ta?"

"Ta xác thực là vừa mới tấn thăng làm Võ Giả, về phần lai lịch Võ Các, ta cũng không rõ ràng, nhưng chắc là một đại thế lực ở căn cứ Lâm Hải a." Diệp Thiên nói ra.

"Không!" Nhạc Linh lắc đầu nói: "Võ Các không phải là thế lực của căn cứ Lâm Hải, căn cứ Lâm Hải mặc dù chỉ là một căn cứ nhỏ, rất khó tiếp xúc cùng với những căn cứ khác, nhưng một số đại căn cứ lại thành lập phân bộ tại căn cứ Lâm Hải, bởi vì căn cứ Lâm Hải có địa lý vị trí đặc thù, những đại căn cứ kia cũng lo lắng căn cứ Lâm Hải xảy ra chuyện, đối với những đại căn cứ kia mà nói, căn cứ Lâm Hải chính là một cửa ngõ, cho nên coi như căn cứ Lâm Hải có yếu hơn nữa, cũng sẽ phải người đóng quân ở nơi này, mà Võ Các chính là phân bộ của một đại căn cứ."

"Phân bộ của một đại căn cứ!" Diệp Thiên lộ ra vẻ hiểu rõ, khó trách được vì sao Võ Các lại có thể bán nhiều bảo vật như vậy.

Mà hẳn sau khi nhìn thấu nội tình của Nhạc Linh, liền biết nàng tất nhiên cũng đến từ đại căn cứ, hơn nữa còn có thân phận mười phần tôn quý.

Chỉ có điều là Nhạc Linh đi đến căn cứ Lâm Hải để làm cái gì? Nơi này chỉ là một cái căn cứ nhỏ thôi mà!

"Nhạc chủ quản gọi ta tới là để..." Diệp Thiên nghi hoặc hỏi.

"Người có nguyện ý gia nhập Võ Các hay không? Ta thấy tuổi tác của người nhiều nhất cũng chỉ là 16, 17 tuổi, lại có thể tấn thăng đến cấp độ Võ Giả, càng máu chó hơn chính là, người không phải là người của mấy đại gia tộc ở căn cứ Lâm Hải, điều này thậm chí còn có giá trị hơn, cho nên ta muốn mời người gia nhập vào Võ Các!" Nhạc Linh nói thật.

"Nhạc chủ quản, ta tạm thời không muốn gia nhập vào bất luận một thế lực nào!" Diệp Thiên lập tức cự tuyệt mà không cần phải suy nghĩ. Nói đùa, gia nhập Võ Các đối với hắn mà nói là chỉ có chỗ xấu, mà không có chỗ tốt.

Diệp Thiên nếu vẹn vẹn chỉ là một người nắm giữ thiên phú tu luyện Trung đẳng hoặc là Cao đẳng mà nói, hẳn tuyệt đối sẽ gia nhập vào Võ Các, bởi vì Võ Các có thế lực khổng lồ, có vô số tài nguyên, ở bên trong nơi này tuyệt đối có thể nhận được sự bồi dưỡng tốt nhất.

Nhưng hắn lại có thể không ngừng cải thiện thiên phú, thậm chí trong tương lai sẽ trở thành người có thiên phú cao nhất trên trái đất. Gia nhập vào Võ Các tất nhiên sẽ phải tiến hành kiểm tra thiên phú, nếu về sau thiên phú không ngừng tăng lên, như vậy làm sao mà giải thích?

Chẳng lẽ một mực phải giải thích rằng bản thân liên tục nhặt được bảo vật có thể cải thiện thiên phú hay sao? Nói dối một lần còn có thể, nếu quá nhiều lần sẽ không có người nào tin tưởng, coi như Võ Các có coi trọng hắn hơn, cũng sẽ ngập ngừng bí mật trên người của hắn, đến thời điểm hắn sao chép thiên phú sẽ bị bại lộ.

Diệp Thiên rất rõ ràng tình huống của bản thân, hẳn là không nên gia nhập vào bất luận một cái thế lực nào, nếu không sẽ không ngừng có phiền phức. Bất quá, trong tương lai hắn ngược lại còn có thể thành lập thế lực của bản thân.

"Người dĩ nhiên lại cự tuyệt!" Nhạc Linh khiếp sợ nói: "Người có biết thế lực Võ Các của chúng ta khổng lồ cỡ nào hay không, tùy tiện phái ra một cường giả liền đủ để hủy diệt toàn bộ căn cứ Lâm Hải!"

Nàng nghĩ mãi mà không rõ, Diệp Thiên tại sao lại từ bỏ một cơ hội tốt đẹp như vậy. Phải biết rằng coi như là ở bên trong đại căn cứ mà nàng đang sinh sống, thiên tài muốn gia nhập vào Võ Các cũng có nhiều vô số kể, nhưng đáng tiếc là lại không có cơ hội.

"Ta thực sự không muốn gia nhập vào bất luận một thế lực nào!" Diệp Thiên cự tuyệt lần thứ hai.

"Vậy thì quên đi!" Nhạc Linh cũng không kháng kháng mời chào Diệp Thiên gia nhập vào Võ Các nữa.

Hai người sau khi hàn huyên vài câu, Diệp Thiên liền rời đi, sau khi Diệp Thiên rời đi, có một ông lão từ căn phòng cách vách đi tới.

"Tiểu thư, ngài tại sao lại muốn mời chào một Võ Giả ở cái căn cứ nhỏ này? Coi như người này trẻ tuổi, nhưng một cái căn cứ Lâm Hải nhỏ nhỏ có thể có cái gì thiên tài, nhiều lắm cũng chỉ là thiên phú tu luyện Trung đẳng mà thôi, thiên tài nắm giữ thiên phú tu luyện Trung đẳng ở các đại căn cứ căn bản cũng không tính là thiên tài, trừ phi là thiên tài nắm giữ thiên phú tu luyện Trung đẳng đặc thù, đó mới là thiên tài mà Võ Các chúng ta cần." Ông lão nghi hoặc hỏi.

"Không có gì, chẳng qua là cảm thấy có thể ở một tiểu địa phương như căn cứ Lâm Hải này gặp được một Võ Giả tuổi trẻ như thế, đột nhiên muốn mời chào một chút, nguyên bản ta còn chuẩn bị nhận hắn làm người hầu, không nghĩ đến hắn ngay cả Võ Các cũng không nguyện ý gia nhập, tự nhiên là sẽ không nguyện ý trở thành người hầu của ta." Nhạc Linh nhàn nhạt nói.

Đối với Nhạc Linh cùng với ông lão mà nói, Diệp Thiên chỉ là một người không cần phải quá để ý.

Có thể nói lần gặp mặt này với Nhạc chủ quản đối với Diệp Thiên mà nói, không thua gì một lần cơ duyên nhỏ.

Diệp Thiên đã ở lại căn cứ Lâm Hải một khoảng thời gian dài, vốn cho rằng bản thân cho dù mất rất nhiều thời gian không có cách nào sao chép được thiên phú tu luyện Cao đẳng, nhưng bây giờ lại gặp được thiên tài của đại căn cứ, còn thành công sao chép thiên phú Cao đẳng tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Nguyên Lực Đoán Thể Pháp

Nguyên bản Diệp Thiên còn cho rằng phải tốn không ít thời gian mới có thể tấn thăng đến cấp độ Tinh Anh Võ Giả, nhưng sau khi nắm giữ thiên phú tu luyện Cao đẳng, hắn có cảm giác bản thân nhiều lắm là chỉ cần tốn 1, 2 năm liền có thể tấn thăng đến cấp độ Tinh Anh Võ Giả.

Trở về nhà, Diệp Vũ đã đi học, trong nhà chỉ có một mình Diệp Thiên, hắn cũng không để ý đến việc gì khác, trực tiếp bắt đầu dung hợp.

Oanh!!!! Một cổ đau đón tràn vào tâm trí, toàn bộ thân thể phảng phất như bị xé nứt.

10 phút trôi qua, Diệp Thiên cảm thấy toàn thân tràn ra một cỗ sáng khoái, thờ ra một hơi dài. Hắn động ý niệm, quan sát tình huống thiên phú của bản thân.

Nhân loại: Diệp Thiên

Thiên phú tu luyện: Cao đẳng

Thiên phú tốc độ: Sơ đẳng

Thiên phú đao pháp: Trung đẳng

Thiên phú Âm Ảnh: Sơ đẳng

"Thiên phú tu luyện Cao đẳng của ta là do bản thân thiên phú tu luyện Trung đẳng dung hợp với thiên phú tu luyện Cao đẳng của Nhạc Linh, từ trên phương diện thiên phú tu luyện mà nói, thiên phú của ta so với Nhạc Linh còn muốn mạnh hơn một chút!" Diệp Thiên nghĩ thầm

Sau đó, hắn lấy Nguyên Lực Đoán Thể Pháp ra, đọc qua một chút, sau đó đọc qua một lần tư liệu Võ Giả.

Sau một hồi lâu, Diệp Thiên rốt cục đã có một chút hiểu rõ về quá trình tu luyện của Võ Giả.

Kỳ thật, Luyện Thể Quyết mà võ đồ tu luyện có tên chân chính là Đoán Thể Pháp, mà Võ Giả cũng cần rèn luyện thân thể, đối với Võ Giả mà nói, thân thể mới là căn bản của tất cả mọi thứ.

Võ Giả tu luyện Nguyên Lực Đoán Thể Pháp khác biệt cùng với Đoán Thể Pháp, Đoán Thể Pháp chỉ có thể khai phá tiềm năng thân thể, mà Nguyên Lực Đoán Thể Pháp có thể giúp cho Võ Giả hấp thu thiên địa nguyên khí luyện hóa thành nguyên lực tồn trữ bên trong đan điền, sau đó lại ở dưới sự trợ giúp của Nguyên Lực Đoán Thể Pháp rèn luyện thân thể.

Võ Giả sơ kỳ rèn luyện da dê, Võ Giả trung kỳ rèn luyện cơ bắp, Võ Giả hậu kỳ rèn luyện xương cốt.

Một khi hoàn thành toàn bộ ba bước luyện da, luyện thịt, luyện cốt thì sẽ đạt đến cảnh giới Võ Giả đỉnh phong, lúc này có thể nắm giữ lực lượng vạn cân, hơn nữa sau khi sử dụng nguyên lực, Võ Giả đỉnh phong có thể phát huy ra lực lượng gấp 2 lần, tương đương với lực lượng 2 vạn cân.

"Căn cứ vào tư liệu Võ Giả, 1 vạn cân là cực hạn của Võ Giả, mười vạn cân là cực hạn của Tinh Anh Võ Giả, về phần cực hạn của Đại Võ Giả lại không được đề cập tới, có thể cực hạn của Đại Võ Giả là con số 100 vạn cân kinh khủng!" Diệp Thiên ngược lại hít vào một ngụm khí lạnh.

Lúc này, hắn mới chân chính nhận thức được sự cường đại của Võ Giả, so với trong sự tưởng tượng của hắn còn muốn cường đại hơn.

Hắn bây giờ vẫn còn quá yếu ớt, chỉ có lực lượng hơn một ngàn cân, lại còn chưa tiến hành tu luyện Nguyên Lực Đoán Thể Pháp, chưa hình thành nguyên lực, cũng chưa được coi là Võ Giả sơ kỳ chân chính.

"Bắt đầu tu luyện!" Diệp Thiên dựa theo 9 cái động tác bên trong Nguyên Lực Đoán Thể Pháp, bắt đầu hấp thu nguyên khí giữa thiên địa.

Oanh!!! Một cỗ nguyên khí từ bốn phía dọc theo lỗ chân lông tràn vào bên trong thân thể của Diệp Thiên, ở dưới tác dụng của Nguyên Lực Đoán Thể Pháp hóa thành từng sợi nguyên lực tiến nhập vào bên trong đan điền của Diệp Thiên.

Sau đó, nguyên lực lại từ đan điền xông ra, lan tràn đến bên trên làn da, bắt đầu rèn luyện da dê. Ngay lập tức, có một cỗ cảm giác tê dại từ bên trên làn da truyền ra, còn có từng tia đau đớn.

Diệp Thiên biết rõ đây là quá trình rèn luyện da dê, chỉ có đem da dê rèn luyện đến mức độ cực kỳ cường đại mới đủ để nhục thân có thể chống lại binh khí.

Mà đồng thời trong lúc rèn luyện da dê, Diệp Thiên cũng có thể cảm ứng được rõ ràng lực lượng của bản thân đang được tăng cường, tốc độ rõ ràng hơn xa so với lúc còn là võ đồ.

"Người có thiên phú không tệ coi như trở thành Võ Giả, vào thời điểm tu luyện Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cũng rất khó hấp thu nguyên khí, ví dụ như Võ Giả nắm giữ thiên phú tu luyện Sơ đẳng phải dùng nửa ngày mới có thể hấp thu từng sợi nguyên khí, tốc độ tăng cao tu vi giống như rửa, mà người nắm giữ thiên phú Thấp tu luyện Nguyên Lực Đoán Thể Pháp sẽ không có cách nào hấp thu nguyên khí, bọn hắn sau khi trở thành Võ Giả liền mất đi con đường tiến lên, coi như sử dụng Máu hung thú trung cấp cũng khó có thể hấp thu năng lượng trong Máu hung thú trung cấp để tăng thực lực lên, mà người nắm giữ thiên phú tu luyện Cao đẳng như ta lại có thể hấp thu nhiều nguyên khí như vậy, chênh lệch giữa thiên phú đã quá rõ ràng!" Diệp Thiên vừa tu luyện, vừa trầm tư suy nghĩ.

Tu luyện một hồi, Diệp Thiên thử uống một ngụm Máu hung thú trung cấp để phụ trợ tu luyện. Máu hung thú trung cấp ẩn chứa năng lượng cường đại, có thể gia tăng tốc độ rèn luyện da dê và thân thể, cho nên sử dụng Máu hung thú trung cấp để phụ trợ tu luyện, sẽ có tốc độ hơn xa so với việc tu luyện Nguyên Lực Đoán Thể Pháp đơn độc.

Mà thiên phú tu luyện Cao đẳng của hắn đối với hiệu quả hấp thu Máu hung thú trung cấp còn hơn xa thiên phú tu luyện Trung đẳng. Rất nhanh, hắn liền kiểm tra được hiệu quả.

"Hiệu quả tăng cường là gấp 3 lần, có thể ở cấp độ Võ Giả gia tăng tốc độ tu luyện lên gấp 3 lần, cái này đã xem như là mười phần không sai rồi!" Diệp Thiên cảm thấy vô cùng hài lòng.

Vén vén chỉ tu luyện mấy ngày, Diệp Thiên liền có một chút khổ não.

Không phải là tiến độ chậm, mà là động tác tu luyện của Võ Giả gây ra động tĩnh quá lớn, mặc dù chỉ có chín cái động tác, nhưng mọi cử động của Võ Giả đều có thể khiến cho không khí rung chuyển, mà gian phòng trong nhà lại quá nhỏ, không cần thận liên làm hỏng đồ vật trong nhà.

"Nên dọn nhà, vị trí ở nơi này vốn là ở biên giới của căn cứ, một khi có hung thú xâm nhập vào bên trong căn cứ, nơi này tất nhiên sẽ nhận công kích trước tiên, ở nơi này quá nguy hiểm. Ta mặc dù không sợ, nhưng em gái còn chưa tiến hành tu luyện, tự nhiên sẽ không có thủ đoạn chống cự. Trong tương lai ta tất nhiên sẽ thường xuyên tiến vào nơi hoang dã, chỉ sợ sẽ không có cách nào che chở cho em gái, nhất định phải chuyển vào khu biệt thự trong trung ương căn cứ!" Diệp Thiên hạ quyết định.

Khu biệt thự trong trung ương căn cứ hết sức an toàn, trừ phi căn cứ bị công phá, nếu không ở nơi đó sẽ không nhận phải ảnh hưởng quá lớn, nhưng giá tiền ở nơi này cũng siêu đắt, một căn biệt thự nhỏ đều có giá 1000 vạn đồng tiền, là một cái giá mà gia đình bình thường căn bản không chịu đựng nổi.

Trên người của Diệp Thiên chỉ còn 200 vạn đồng tiền, tăng thêm số tiền mà thân phận Võ Giả của hắn có thể đi vay ở ngân hàng trong căn cứ là đủ để mua sắm một căn biệt thự nhỏ.

Vào buổi ăn cơm trưa, Diệp Thiên thương lượng cùng với Diệp Vũ: "Tiểu Vũ, anh chuẩn bị chuyển vào khu biệt thự trong trung ương căn cứ, anh đã đi quá đó quan sát, vườn hoa trong này căn biệt thự này cũng không tệ!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Hồ Tử Vong

Diệp Vũ trừng lớn hai mắt, đi tới, sờ lên cái trán của Diệp Thiên, hỏi: "Anh không phải là phát sốt rồi đó chứ, một căn biệt thự ở đó tối thiểu cũng có giá 1000 vạn đó, đó cũng không phải là địa phương mà chúng ta có thể ở!"

"Em đừng có mà làm ra vẻ bà cụ non!" Diệp Thiên gõ nhẹ vào đầu của Diệp Vũ một cái, chợt cười nói: "Anh của em hiện tại rất có tiền!"

Nói xong, Diệp Thiên đem hai tấm thẻ vàng đặt lên trên bàn.

"Ồ chỗ này là 200 vạn, tăng thêm việc anh trai của em bây giờ là Võ Giả, có thể đi vay được rất nhiều tiền!" Diệp Thiên ngheh đầu, kiêu ngạo nói.

"Ồ, anh bây giờ đã là Võ Giả???" Diệp Vũ bị sốc đến mức dùng tay bịt cái miệng nhỏ nhắn, lộ ra vẻ mặt không dám tin.

Nàng nhớ là anh trai của mình chỉ mới tu luyện được nửa năm a, liền có thể nhanh như vậy trở thành Võ Giả, cái tốc độ này cũng không khỏi quá nhanh đi!

"Ừm, anh mới đột phá, bất quá em cũng không thể nói chuyện này cho những người khác, dù sao thì anh của em là một thiên tài như vậy, những người khác ghen ghét sẽ gây bất lợi cho nhà chúng ta thì làm sao bây giờ?" Diệp Thiên vội vàng nói.

"Ừm, em cam đoan sẽ không nói!" Diệp Vũ không ngừng gật đầu, hai con ngươi ánh lên sự vui sướng, có một thiên tài như anh trai, nàng cảm thấy mười phần tự hào.

Mấy ngày kế tiếp, Diệp Thiên đi làm thủ tục mua sắm. Ở trong cái thời đại này cũng không có thứ gọi là giấy phép bất động sản và những rắc rối khác, chỉ cần ký kết hợp đồng là được, các căn biệt thự này đều đã được hoàn thiện xong, nhưng Diệp Thiên lại thấy ở bên trong được trang trí rất đơn giản, mang theo phong cách cổ xưa, căn bản không giống như những căn biệt thự hiện đại hoá mà Diệp Thiên tưởng tượng.

Có lẽ những đại căn cứ kia có thể chế tạo ra biệt thự hiện đại hoá, nhưng căn cứ Lâm Hải lại không có cái năng lực này, chủ yếu là do hao phí quá nhiều tiền.

Điều duy nhất khiến cho Diệp Thiên có một chút an ủi là, biệt thự có diện tích rất lớn, có một cái sân nhỏ 50 mét vuông, 5 căn phòng, 2 phòng khách, hai nhà cầu, tổng diện tích của toàn bộ biệt thự đạt đến 400 mét vuông.

Đây vẫn là một căn biệt thự nhỏ trong căn cứ Lâm Hải, bởi vì cái mà căn cứ Lâm Hải không thiếu nhất chính là diện tích, khi căn cứ được xây dựng, đã được quy hoạch với một diện tích rất lớn, đủ để cho mấy triệu người ở, mà toàn bộ căn cứ chỉ mới có 300.000 người, ít người đất nhiều mới tạo ra dạng tình huống này.

Sau khi mua xong biệt thự, Diệp Thiên bắt đầu dọn nhà, đồ vật trong nhà cũng không nhiều, vèn vèn chỉ dùng non nửa ngày thời gian, hắn liền cùng với em gái chính thức vào ở trong khu biệt thự.

Bất quá, căn biệt thự này còn chưa được tính là chân chính thuộc về Diệp Thiên. Một khi Diệp Thiên chết đi, hoặc là không còn năng lực trả tiền vay, căn biệt thự này cũng sẽ bị thu hồi.

Cho nên, Diệp Thiên phải nhanh chóng nghĩ cách trả hết khoản vay này. 800 vạn đồng tiền vay ngân hàng cũng không phải là một số lượng nhỏ, coi như Võ Giả kiếm được nhiều tiền cũng phải tiêu tốn rất nhiều thời gian, nếu như là Võ Giả bình thường đoán chừng phải mất thời gian 10 năm hoặc là mấy chục năm mới có thể trả hết nợ.

Tuy nhiên Diệp Thiên thì cũng không cần nhiều thời gian như vậy, lấy tốc độ săn giết hung thú của hắn, tuyệt đối sẽ không mất bao nhiêu lâu liền có thể hoàn trả hết khoản nợ nần này.

Trong nửa tháng sau đó, mỗi ngày Diệp Thiên đều tiến vào nơi hoang dã săn giết hung thú, hung thú hắn lựa chọn đều có hình thể nhỏ, săn giết xong sẽ lập tức mang trở về căn cứ.

Một ngày săn giết một con hung thú, bình quân một con có giá trị 20 vạn đồng tiền, vèn vèn chỉ trong hơn nửa tháng thời gian, hắn đã kiếm được khoảng chừng 300 vạn đồng tiền.

Diễn cuồng săn giết hung thú như vậy, đây là một chuyện mà các Võ Giả khác không dám đi làm, không phải là không có thực lực, mà là quá nguy hiểm. Ai có thể dám cam đoan bản thân mỗi một lần đều có thể bình an sống sót mà trở về? Phần lớn Võ Giả sẽ không liều mạng như thế, dù sao thì một khi gặp phải hung thú cường đại, muốn trốn cũng không kịp.

Bởi vì Diệp Thiên có tốc độ rất nhanh, ở cấp độ Võ Giả sơ kỳ hắn đã có tốc độ vượt qua Võ Giả hậu kỳ, lại tăng thêm ưu thế thiên phú Âm Ảnh, cho nên hắn mới dám điên cuồng săn giết hung thú như vậy.

Sau khi điên cuồng săn giết hung thú, Diệp Thiên chuẩn bị tu luyện một đoạn thời gian, không ra ngoài căn cứ nữa, mà bế quan tu luyện, gia tăng thực lực.

Trong nháy mắt, lại là nửa tháng trôi qua, bởi vì có đầy đủ Máu hung thú, tăng thêm ưu thế thiên phú tu luyện Cao đẳng, thực lực của Diệp Thiên lại được tăng cường không ít, hiện tại đã nắm giữ lực lượng 2000 cân, da dẻ trải qua quá trình rèn luyện đã trở nên vô cùng cứng cỏi, đủ để ngăn trở những vũ khí như Tinh Thiết Đạo.

Dùng lời nói ở kiếp trước, hắn đã có thể dùng nhục thân để chống đạn! Đáng tiếc là, ở cái thời đại này cũng không có đạn! Sau khi xuất quan, Diệp Thiên một lần nữa đi tới chợ đen, hắn cũng không phải đến bán tài liệu hung thú, mà là đến mua đồ.

Tại Võ Các.

"Ta muốn mua bán đồ hồ Tử Vong!" Diệp Thiên mở miệng nói.

Hồ Tử Vong là một mảnh hồ nước nằm ở bên ngoài căn cứ Lâm Hải mười cây số, hung thú ở chung quanh cũng có tương đối nhiều.

Mảnh hồ nước này sở dĩ được gọi bằng cái tên này, là bởi vì ở bên trong hồ Từ Vong có rất nhiều hung thú kinh khủng sống ở dưới nước, coi như là Tinh Anh Võ Giả đi xuống cũng rất khó sống sót, cho nên mới có tên là hồ Từ Vong.

Diệp Thiên sở dĩ muốn đi đến hồ Từ Vong, là bởi vì hắn coi trọng một loại hung thú sống dưới nước—— sứa Hải Đăng!

Trước thời đại nguyên khí, sứa Hải Đăng là một loại sinh vật biển nhỏ, nhưng khi thời đại nguyên khí xuống xuống, sứa Hải Đăng phát sinh thuế biến, không còn ở trong biển nữa, cũng sẽ không chịu sự ước thúc của hoàn cảnh, năng lực sinh tồn tăng mạnh, có một vài hồ nước cũng xuất hiện loại sinh vật này, sứa Hải Đăng ở bên trong hồ Từ Vong, lại có số lượng không ít.

Có thể nói, sứa Hải Đăng là sinh vật trái đất, cũng không phải là chủng loại hung thú đến từ bên trong vết nứt không gian, nhưng thực lực của sứa Hải Đăng cũng cực mạnh, hình thể của bọn chúng lớn khoảng chừng bằng một bàn tay người lớn, hơn nữa còn rất khó bị giết chết, coi như là Võ Giả cũng khó có thể giết chết được sứa Hải Đăng, mà xúc tu của sứa Hải Đăng lại có thể xuyên qua thân thể của Võ Giả.

Nghe nói, ngay cả Tinh Anh Võ Giả khi nhìn thấy một đàn sứa Hải Đăng cũng nhất định phải trốn, nếu không thì chắc hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Vào thời điểm nhìn thấy loại hung thú giống như sứa Hải Đăng này, Diệp Thiên liền coi trọng năng lực của sứa Hải Đăng, hắn cảm thấy trên người của sứa Hải Đăng tất nhiên là có một loại thiên phú chữa trị và phục hồi nào đó, một khi hắn sao chép được loại thiên phú này mà nói, năng lực sinh tồn của hắn tuyệt đối sẽ tăng lên mấy cái cấp bậc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Hung thú đỉnh cấp

Tuy nói rằng đi đến hồ Từ Vong có một chút mạo hiểm, nhưng nếu mạo hiểm mà thu hoạch được loại thiên phú kia thì cũng rất đáng giá!

"Bản đồ Hồ Từ Vong có loại giá 1 vạn đồng tiền, cũng có loại giá 10 vạn đồng tiền, xin hỏi Võ Giả đại nhân cần loại nào?" Nữ nhân viên cửa hàng nghiêm túc hỏi.

"Có cái gì khác biệt hay sao?" Diệp Thiên hỏi.

"1 vạn đồng tiền chỉ có địa hình đại khái cùng với tình huống đơn giản, mà bản đồ 10 vạn đồng tiền lại có những tình huống cận kề nhất, thậm chí ngay cả rất nhiều chủng loại hung thú sống dưới hồ Từ Vong cùng với nhược điểm đều có giới thiệu." Nữ nhân viên cửa hàng trả lời.

"Cho ta một phần bản đồ 10 vạn đồng tiền!" Diệp Thiên nói ra.

Chỉ là 10 vạn đồng tiền đối với hắn mà nói cũng không tính là gì, hiểu rõ hồ Từ Vong thêm một chút tự nhiên là tốt hơn, như vậy liền có thể tránh được rất nhiều nguy cơ.

Thanh toán 10 vạn đồng tiền, Diệp Thiên thu được bản đồ hồ Từ Vong, sau đó còn mua thêm một ít thuốc chữa thương.

Ba bình Dịch Thanh Nguyên mua sắm trước đó cũng là thuốc chữa thương tương đối tốt, trong mấy tháng này hắn đã dùng hết một bình, loại thuốc chữa thương có cấp bậc này cũng không cần mua thêm, nhưng có thể mua thêm một chút thuốc chữa thương trị liệu các loại vết thương nhỏ, dù sao nếu bị thương ngoài da mà sử dụng Dịch Thanh Nguyên thì quá lãng phí.

Sau khi mua sắm đầy đủ, Diệp Thiên dặn dò Diệp Vũ vài câu, liền rời đi khỏi căn cứ Lâm Hải.

...

Lộ trình 10 cây số cũng không quá tốt đẹp, Diệp Thiên di chuyển rất cẩn thận, mất hơn nửa ngày thời gian mới đi đến được hồ Từ Vong.

Oanh!!! Ở cách đó không xa, có thanh âm chiến đấu truyền đến.

"Có người!" Diệp Thiên hơi kinh ngạc.

Hồ Từ Vong cũng được xem như là địa phương tương đối nguy hiểm, hơn nữa cự ly lại khá xa với căn cứ Lâm Hải, coi như là Tinh Anh Võ Giả cũng không cần thiết phải đi xa như vậy đến đây để săn giết hung thú a, làm sao sẽ có Võ Giả xuất hiện ở nơi này?

"Phải cẩn thận hơn một chút!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Võ Giả có thể chung sống hoà bình ở căn cứ Lâm Hải, nhưng ở nơi hoang dã thì không nhất định, những tình huống hai bên vì tài nguyên chém giết lẫn nhau cũng có không ít.

Hắn chậm rãi đi tới, cơ hồ không phát ra một chút thanh âm nào, đi từng bước tiến tới hồ Từ Vong.

Địa hình ở Hồ Từ Vong có một chút kỳ lạ, bốn bề toàn là núi, ở giữa có một mảnh hồ nước rộng lớn, vách núi bốn phía lại không cao lắm, thậm chí chỉ có thể dùng sườn núi nhỏ để hình dung.

Mà đối với Diệp Thiên mà nói, điểm có lợi duy nhất chính là, trên sườn núi nhỏ tương đối có nhiều cây cối, có không ít địa phương âm u, cho nên rất thích hợp cho hắn sử dụng thiên phú Âm Ảnh để ẩn hình.

Rất nhanh, có một đám người xuất hiện ở trong tầm mắt của Diệp Thiên, hắn ẩn nấp ở bên trong bóng tối, cẩn thận quan sát tình huống.

"Là nàng!" Diệp Thiên thấy được một bóng người xinh đẹp, chính là Nhạc Linh nhìn thấy ở Võ Các.

Đám người Nhạc Linh đang chém giết cùng với một bầy hung thú cách hồ Từ Vong không xa, tình cảnh chiến đấu mười phần kịch liệt.

"Hung thú Cá Sấu!" Diệp Thiên nhìn thấy bộ dáng của hung thú, lập tức sợ ngây người.

Nguyên một đám hung thú Cá Sấu này đều dài hơn 10 mét, rõ ràng là hung thú trung cấp, hơn nữa còn có một con thủ lĩnh Cá Sấu có hình thể cực lớn dài đến 20 mét, thân thể di động

phảng phất như là động đất vậy.

Hung thú cao cấp! Diệp Thiên dám khẳng định 100%, con thú lĩnh Cá Sấu kia tất nhiên là hung thú cao cấp, tương đương với cấp độ Đại Võ Giả bên trong các Võ Giả.

Chiến đấu cùng với hung thú cao cấp là một ông lão, có thể chiến đấu bất phân thắng bại cùng với hung thú cao cấp, tu vi tất nhiên cũng đã đạt đến cấp độ Đại Võ Giả.

"Mười vị Tinh Anh Võ Giả cộng thêm một vị Đại Võ Giả, hơn nữa những Võ Giả này mơ hồ đều vây quanh Nhạc Linh, hẳn là hộ vệ của Nhạc Linh. Kỳ quái, một chi đội ngũ cường đại như thế đi đến hồ Tử Vong để làm cái gì, chẳng lẽ trong hồ Tử Vong có đồ vật mà Nhạc Linh cần?" Diệp Thiên trầm tư.

Hắn tiếp tục quan sát, cũng không có hiện thân.

Đúng vào lúc này, có một bóng người từ bên trong hồ Tử Vong lao ra, là một người trung niên, chân đạp lên trên mặt hồ, hoàn toàn không có dấu hiệu chìm xuống, quần áo trên người cũng khô rang.

"Đó là thiên phú liên quan tới nước hay sao?" Diệp Thiên suy đoán.

Có loại thiên phú này sẽ hành tẩu trong nước rất thuận tiện, nhưng Diệp Thiên cũng không có hứng thú sao chép, trước mắt cái mà hắn muốn sao chép nhất chính là thiên phú của sứa Hải Đăng.

"Tiểu thư, đồ vật đã lấy được, đi mau!" Người trung niên hồ to, người này có tốc độ rất nhanh, trong nháy mắt đã chạy tới bờ hồ, tranh thủ lấy ra một kiện đồ vật giao cho Nhạc Linh.

Bởi vì tốc độ quá nhanh, Diệp Thiên lại ở cự ly quá xa, không nhìn thấy rõ là thứ gì, nhưng hiển nhiên cũng là bảo vật khó lường, có lẽ đó chính là nguyên nhân mà Nhạc Linh dẫn người tới nơi này.

Đột nhiên, hồ Tử Vong phun trào, có một con Cá Sấu khổng lồ từ trong hồ nước vọt ra, thân hình khổng lồ của nó nhìn giống như một con Long Ngạc ở thời viễn cổ, uy áp lan tràn ra chu vi ngàn mét, ngay cả Diệp Thiên cũng cảm thụ được bầu không khí trở nên khó chịu.

"Trời ạ, bọn hắn cuối cùng đã trâu chọc dạng quái vật gì thế, đây có lẽ là tồn tại ở phía trên hung thú cao cấp a?" Diệp Thiên kinh hãi.

Lúc này, hẳn rồi cuộc cũng đã hiểu rõ, con hung thú Cá Sấu cao cấp kia căn bản không phải là thú lĩnh, chỉ là một tên tiểu đội trưởng mà thôi, con Cá Sấu khổng lồ vừa mới xuất hiện mới là thú lĩnh chân chính.

"Tiểu thư, là hung thú đỉnh cấp, chúng ta sẽ ngăn cản nó, ngài hãy rời đi trước đi!" Thần sắc của ông lão đại biến.

"Cùng đi!" Nhạc Linh cắn răng nói.

"Không còn kịp nữa rồi!" Ông lão tuyệt vọng nói.

Bọn hắn căn bản không ngờ tới lại xảy ra tình huống như vậy, nơi này bất quá chỉ là một địa phương hơi xa xôi mà thôi, lại xuất hiện hung thú đỉnh cấp, đây là loại hung thú cường đại mà chỉ có Tông Sư mới có thể đối phó.

Hắn bất quá chỉ là Đại Võ Giả mà thôi, tăng thêm người trung niên có cấp bậc Đại Võ Giả kia, hết thảy mới có hai Đại Võ Giả, làm sao có thể ngăn cản hung thú đỉnh cấp.

Vụt!!! Từng vị Tinh Anh Võ Giả không có một chút do dự nào xông về phía con hung thú Cá Sấu đỉnh cấp, nhao nhao triển khai hình thức công kích tự sát.

Mà ông lão thì đẩy Nhạc Linh lùi xa về phía sau, liên thủ với người trung niên tạo thành một lớp rào chắn cuối cùng.

Nhạc Linh nhìn thoáng qua, biết rõ bản thân không có cách nào cứu được những người khác, chỉ có thể rời đi một mình, nếu không toàn bộ đều sẽ chết ở nơi này.

Cho dù Nhạc Linh muốn đi, những con hung thú Cá Sấu khác cũng không muốn để cho Nhạc Linh rời đi. Từng con hung thú Cá Sấu tiến hành truy sát Nhạc Linh, mà Nhạc Linh thì hoàn toàn không dám dừng lại, chỉ có thể liều mạng chạy trốn.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Túi Trữ Vật

"Tốc độ thật nhanh, lực lượng thật mạnh, tu vi của Nhạc Linh hẳn là Tinh Anh Võ Giả đỉnh phong, tùy tiện liền có thể miểu sát ta!" Diệp Thiên phán đoán.

Nhạc Linh có cường đại hơn nữa, cũng khó có thể đánh thắng được một bầy hung thú Cá Sấu như thế, tăng thêm việc hai Đại Võ Giả kia căn bản sẽ không ngăn cản được hung thú đỉnh cấp, cho nên thời gian lưu lại cho nàng cũng không còn nhiều.

Thế là, Nhạc Linh liều mạng.

Oanh!!! Một cỗ khí thế thuộc về Đại Võ Giả từ trên người Nhạc Linh bạo phát ra. Nàng đã thi triển bí thuật, cường ép khiến cho thực lực của mình đạt đến cấp độ Đại Võ Giả.

Đây chỉ là tạm thời tăng lên, một khi hết thời gian duy trì bí thuật, nàng tuyệt đối sẽ rơi vào trạng thái hư nhược, đến thời điểm đó nàng nhất định sẽ phải chết.

"Chết!" Nhạc Linh dùng một kiếm đâm xuyên qua đầu của một con hung thú, lại dùng một chân đá bay một con hung thú khác, sức chiến đấu tăng mạnh.

Nhưng số lượng của bầy hung thú Cá Sấu có nhiều lắm, nàng rất nhanh liền bị một con hung thú Cá Sấu đánh bay, trên người xuất hiện thương thế.

Một bên truy đuổi, một bên chạy trốn, rất nhanh, trên người của Nhạc Linh liền xuất hiện một đống thương thế, mà số lượng hung thú Cá Sấu truy đuổi theo nàng cũng không còn lại bao nhiêu.

Cũng không biết đã chạy trốn được bao xa, sau lưng của Nhạc Linh đã không còn hung thú Cá Sấu, nhưng thương thế của nàng đã trở nên vô cùng nghiêm trọng.

Đột nhiên, thần sắc của Nhạc Linh biến đổi: "Không tốt, bí thuật đã hết thời gian!"

Tiếp theo, nàng liền triệt để tuyệt vọng, nơi này là hoang dã, nàng còn chưa kịp đi đến khu vực an toàn, bí thuật đã hết thời gian, nàng tất nhiên sẽ suy yếu và rơi vào tình trạng hôn mê, đến thời điểm đó chỉ cần một con mãnh thú bình thường cũng có thể giết nàng.

Nàng chưa kịp suy nghĩ ra biện pháp, đã rơi vào trong hôn mê, cả người ngã trên mặt đất. Trong nháy mắt nàng hôn mê, phảng phất thấy được một thân ảnh xuất hiện ở bên người của nàng.

- - -

"Ta không chết?" Nhạc Linh chậm rãi tỉnh lại từ bên trong hôn mê, cái ý niệm thứ nhất chính là nghi hoặc, dựa theo tình huống trước đó, nàng cơ hồ là đã chết chắc rồi. Bây giờ lại còn sống, nói rõ là nàng được người khác cứu.

"Chẳng lẽ trong đám hộ vệ vẫn còn có người còn sống?" Nhạc Linh suy đoán.

Nhưng trong nháy mắt, nàng liền bác bỏ cái ý nghĩ này, đối mặt với hung thủ đỉnh cấp, đám hộ vệ của nàng không có khả năng còn sống sót.

Mở mắt ra, nàng phát hiện ra bốn phía hơi tối, nhưng bằng vào cảm giác bén nhạy nàng liền phát hiện ra ở bên cạnh có người.

"Cô đã tỉnh!" Một giọng nói có vẻ hơi non nớt truyền đến.

Nhạc Linh mặc dù không thấy rõ dung mạo của người này, nhưng từ giọng nói cũng đã biết rõ người kia là ai, hỏi: "Diệp Thiên, là do ngươi đã cứu ta?"

Nàng muốn đứng lên, nhưng thân thể quá hư nhược, chỉ có thể miễn cưỡng ngồi dậy.

"Không sai, vừa vặn nhìn thấy cô ngã trên mặt đất, liền mang cô đến cái sơn động nhỏ này!" Diệp Thiên mở miệng nói.

"Cảm ơn người đã cứu ta!" Nhạc Linh cảm kích nói.

"Không có gì, chỉ là trùng hợp gặp phải mà thôi!" Diệp Thiên mỉm cười.

Kỳ thật, hắn cũng đã từng có ý định không cứu Nhạc Linh, thậm chí còn muốn chiếm lấy bảo vật và tiền tài ở trên người của Nhạc Linh, nhưng làm như thế mà nói không thể nghi ngờ là sẽ vi phạm bản tâm của hắn.

Huống hồ, bản tính của Nhạc Linh cũng không xấu, mặc dù hắn cự tuyệt gia nhập Võ Các, nhưng nàng cũng có phản ứng gì quá phận là có thể thấy được chút ít.

Nếu là một người như Mạc Thiếu Bắc, hẳn chẳng những sẽ không cứu, ngược lại còn bỏ đá xuống giếng.

Đột nhiên, có một đạo ánh sáng nhu hòa từ trên tay của Nhạc Linh phát ra, đó chính là một khối đá, lại giống như là một chiếc bóng đèn, rọi sáng trung sơn động u ám.

"Đây là..." Diệp Thiên hơi kinh ngạc.

Hắn một mực ôm Nhạc Linh mang tới sơn động, căn bản là không phát hiện ra cái khối đá này, nếu như có mà nói, hẳn nhất định có thể cảm giác ra được.

"Đây là Quang Thạch, có thể lưu trữ ánh sáng, mười phần hiếm thấy, coi như ở trong đại căn cứ cũng chỉ có vài người có." Nhạc Linh cũng không giấu diếm, giải thích.

Nàng cũng không sợ Diệp Thiên tham lam một khối Quang Thạch này, dù sao thì vật này cũng chỉ hiếm thấy, nhưng lại không đáng tiền, Diệp Thiên nếu như muốn, nàng không ngại cho hắn một khối.

Nhạc Linh đem Quang Thạch để ở bên trên một tảng đá, trên tay đột nhiên lại xuất hiện một bình thuốc chữa thương. Uống một hợp thuốc chữa thương, Nhạc Linh lẳng lặng chờ đợi thuốc chữa thương khôi phục thương thể.

"Đột nhiên xuất hiện!" Diệp Thiên có thể khẳng định bình thuốc chữa thương này là do Nhạc Linh đột nhiên lấy ra từ trong hư không, từ không sinh có là không có khả năng.

Nói một cách khác, trên người của Nhạc Linh tất nhiên là có trang bị trữ vật trong truyền thuyết.

Mặt khác, thuốc chữa thương của Nhạc Linh có đẳng cấp vô cùng cao, so với Dịch Thanh Nguyên của hắn cao cấp hơn nhiều.

Vào thời điểm Nhạc Linh hôn mê hắn cũng đã cho nàng uống một bình Dịch Thanh Nguyên, nhưng chỉ ven vớt có thể làm dịu thương thể của nàng mà thôi, nhưng thuốc chữa thương của Nhạc Linh lại có thể làm cho thương thể của nàng khôi phục lại với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Đường như phát giác ra ánh mắt của Diệp Thiên, Nhạc Linh cười nói: "Ngươi chưa thấy qua Túi Trữ Vật hay sao, vật này là Túi không gian lấy được từ trên người của Chuột Túi Không Gian, sau đó lại được Võ Giả có thiên phú không gian tiến hành luyện chế mà thành, có thể để cho Võ Giả luyện hóa sử dụng."

"Chuột Túi Không Gian là cái gì?" Diệp Thiên hiếu kỳ hỏi.

Theo sự giảng giải của Nhạc Linh, Diệp Thiên rốt cục cũng biết rõ lai lịch của Chuột Túi Không Gian, đó là một loại hung thú cao cấp, có tốc độ rất nhanh, lực lượng cực lớn, trí tuệ cũng rất cao, là một loại hung thú cao cấp rất khó săn giết.

Túi không gian trên người của Chuột Túi Không Gian có thuộc tính không gian, có thể cất giữ được rất nhiều thứ, được gọi là túi không gian, một khi săn giết được một con Chuột Túi Không Gian, liền có thể đem đến nhờ Võ Giả có thiên phú không gian tiến hành luyện chế, từ đó hình thành nên một cái Túi Trữ Vật.

Đương nhiên, cũng không phải là chỉ có túi không gian mới có thể luyện chế thành Túi Trữ Vật, phạm là vật liệu có thuộc tính không gian đều có thể, nhưng túi không gian của Chuột Túi Không Gian lại thực dụng hơn, cũng là một loại vật liệu dễ dàng tìm được nhất.

"Thêm kiến thức!" Diệp Thiên không khỏi âm thầm cảm thán.

Cũng không trách vì sao hắn lại không biết, dù sao hắn cũng chỉ là người của một căn cứ nhỏ, cùng với Nhạc Linh đến từ đại căn cứ tự nhiên là không thể so sánh.

Sau thời gian hai ngày, Diệp Thiên một mực ở cùng một chỗ với Nhạc Linh, dù sao thì nếu thương thể của Nhạc Linh chưa khôi phục lại, hắn cũng không thể một mình đi tìm kiếm sửa

Hải Đăng.

Mặc dù lãng phí một chút thời gian, nhưng hẳn cũng không phải là không có thu hoạch, hẳn từ trong miệng của Nhạc Linh biết được rất nhiều tri thức.

Ví dụ như cảnh giới phía trên Đại Võ Giả.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Tinh Anh Võ Giả

Tại căn cứ Lâm Hải, Đại Võ Giả chính là người mạnh nhất, ngoại trừ hai Đại Võ Giả, cộng thêm Đại Võ Giả ẩn tàng nhiều lắm cũng không cao hơn hai chữ số. Có đại căn cứ ở đây, Đại Võ Giả chỉ có thể coi là Võ Giả trung tầng, cảnh giới ở phía trên Đại Võ Giả được gọi là Tổng Sư Võ Giả.

Một vị Tổng Sư Võ Giả có thể quét ngang một nhóm Đại Võ Giả, hơn nữa Tổng Sư Võ Giả còn có tuổi thọ viễn siêu người bình thường, có thể sống tới 200 năm.

Vào lúc Diệp Thiên biết được cường giả cấp Tổng Sư có thể sống được 200 năm, lập tức sợ ngây người.

Thế là, hẳn lại có nhiều thêm một mục tiêu, đó là trùng kích cảnh giới Tổng Sư.

Đáng tiếc là muốn trở thành Tổng Sư thật sự là quá khó khăn, ngay cả người nắm giữ thiên phú tu luyện Cao đẳng cũng chỉ có tỷ lệ không đến một thành trở thành Tổng Sư, chỉ có người nắm giữ thiên phú tu luyện đỉnh cấp mới có tỷ lệ mười thành trở thành Tổng Sư.

"Diệp Thiên, ta sẽ trở về đại căn cứ!" Sau khi thương thế của Nhạc Linh khôi phục tốt, liền nói ra.

"Vậy thì chúc cô đi đường bình an!" Diệp Thiên nói ra.

Trước khi đi, Nhạc Linh ném cho Diệp Thiên một cái bọc đồ, nói: "Đồ vật ở trong này, ta nghĩ là ngươi có thể sẽ cần tới, cho nên đưa cho ngươi!"

Cũng không đợi Diệp Thiên cự tuyệt, Nhạc Linh liền rời đi với một tốc độ nhanh chóng khiến cho Diệp Thiên không kịp phản ứng. Thấy vậy, Diệp Thiên chỉ có thể bất đắc dĩ cười một tiếng.

Hắn mở bọc đồ ra, phát hiện ở trong bọc đồ có một bản bí tịch, mười bình Máu hung thú, cùng với mười tám thẻ vàng!

"Trời ạ, là Nguyên Lực Đoán Thẻ Pháp trung cấp, mười bình Máu hung thú cao cấp, còn có mười tám thẻ vàng tương đương với 1000 vạn đồng tiền, phần lễ vật này cũng quá nặng đi!" Diệp Thiên quả thực đã giật nảy cả mình.

Trong đó trân quý nhất vẫn là Nguyên Lực Đoán Thẻ Pháp trung cấp, hẳn không biết các đại gia tộc của căn cứ Lâm Hải có nắm giữ thứ này hay không, nhưng Võ Giả phổ thông là không có cách nào lấy được, có nhiều tiền hơn nữa cũng không mua được.

"Nguyên Lực Đoán Thẻ Pháp trung cấp, tăng thêm mười bình Máu hung thú cao cấp, trong vòng ba tháng, ta có thể tấn thăng thành cấp độ Tinh Anh Võ Giả!" Diệp Thiên tự tin vô cùng.

Nguyên bản hắn còn đang chuẩn bị đi đến hồ Từ Vong tìm kiếm sửa Hải Đăng, nhưng bây giờ lại cải biến ý nghĩ, hẳn muốn tấn thăng đến cấp độ Tinh Anh Võ Giả rồi mới đi tới hồ Từ Vong, như vậy sẽ càng an toàn hơn.

Kỳ thật, với tình huống hiện tại cũng không thích hợp cho hắn đi đến hồ Từ Vong, bởi vì đám người Nhạc Linh ở hồ Từ Vong làm ra động tĩnh lớn như vậy, nói không chừng những con hung thú trong hồ đang nhìn chằm chằm vào Võ Giả ở bên ngoài tiến vào, lúc này đi tới đó chẳng khác gì là tự tìm cái chết.

Ba tháng thời gian có lẽ đã đủ để cho hồ Từ Vong trở nên an tĩnh, đến lúc đó đi không thể nghi ngờ mới là lựa chọn tốt nhất. Thế là, Diệp Thiên chuẩn bị trở về căn cứ Lâm Hải.

Trên đường đi cũng không phát sinh ra chuyện ngoài ý muốn, Diệp Thiên an toàn trở về căn cứ Lâm Hải.

Ngày thứ hai sau khi trở về, Diệp Thiên đi một chuyến tới chợ đen, mua thật nhiều Máu hung thú trung cấp, cơ hồ đã tiêu sạch 1000 vạn đồng tiền.

Nếu là như lấy 1000 vạn đồng tiền ra để trả tiền nợ mà nói, rất nhẹ nhõm liền có thể trả hết nợ, nhưng Diệp Thiên vẫn lựa chọn mua sắm Máu hung thú trung cấp.

Mặc dù hẳn có mười bình Máu hung thú cao cấp, nhưng một mực dùng Máu hung thú cao cấp để tu luyện mà nói, căn bản là không thể chèo chống được đến ba tháng thời gian, mà ngẫu nhiên sử dụng Máu hung thú cao cấp tu luyện, thời gian còn lại dùng Máu hung thú trung cấp để phụ trợ tu luyện, đây mới là phương thức tu luyện hữu hiệu nhất.

Tại biệt thự, trong sân nhỏ, Diệp Thiên đứng ở một nơi nào đó bắt đầu tu luyện Nguyên Lực Đoán Thẻ Pháp trung cấp, Nguyên Lực Đoán Thẻ Pháp trung cấp cũng chỉ có chín cái động tác, nhưng mỗi một cái động tác lại càng thêm huyền ảo phức tạp so với Nguyên Lực Đoán Thẻ Pháp cấp thấp.

Chỉ thấy sau khi thi triển Nguyên Lực Đoán Thẻ Pháp trung cấp, nguyên khí vô cùng nồng đậm nhao nhao tràn vào trong thể nội của Diệp Thiên, tốc độ luyện hóa cũng mạnh hơn rất nhiều so với Nguyên Lực Đoán Thẻ Pháp cấp thấp.

"Hiệu quả so với Nguyên Lực Đoán Thẻ Pháp cấp thấp phải tốt hơn gấp 3 lần!" Diệp Thiên khiếp sợ.

Đây vèn vèn chỉ là tu luyện Nguyên Lực Đoán Thẻ Pháp trung cấp đơn thuần, nếu như dùng Máu hung thú để phụ trợ tu luyện mà nói, hiệu quả sẽ còn tăng mạnh hơn, bởi vì Nguyên Lực Đoán Thẻ Pháp trung cấp có thể lợi dụng Máu hung thú càng tốt hơn.

"Trước tiên thử nghiệm hiệu quả của Máu hung thú cao cấp!" Diệp Thiên không nhịn được uống một ngụm.

Oanh!!!! Một cỗ năng lượng cường đại từ trong thể nội bắn ra, trên dưới toàn thân phảng phất như bị xé nứt.

"Ta đã đánh giá thấp năng lượng trong Máu hung thú cao cấp!" Diệp Thiên thầm nghĩ không ổn.

Thế là, hần bật người dậy bắt đầu tu luyện Nguyên Lực Đoán Thẻ Pháp trung cấp, tu luyện một lần lại một lần, rốt cục cũng đem cỗ năng lượng trong Máu hung thú cao cấp hấp thu.

"May mắn là có Nguyên Lực Đoán Thẻ Pháp trung cấp, nếu không căn bản sẽ không có cách nào hấp thu hết năng lượng trong Máu hung thú cao cấp, Nhạc Linh có lẽ đã sớm biết rõ điểm này, cho nên mới có thể đem Nguyên Lực Đoán Thẻ Pháp trung cấp cùng với Máu hung thú cao cấp cho ta cùng một chỗ!" Diệp Thiên thầm nghĩ.

Hần cẩn thận đánh giá lại một chút, Máu hung thú cao cấp đối với hắn mà nói có thể gia tăng tốc độ tu luyện lên gấp 6 lần, lại cộng thêm tu luyện Nguyên Lực Đoán Thẻ Pháp trung cấp mà nói, như vậy chính là mười tám lần.

Mà thiên phú của hắn là Cao đẳng, so với thiên phú tu luyện Trung đẳng tối thiểu nhất cũng phải có tốc độ tu luyện nhanh hơn gấp 3 lần.

"Nếu cứ như vậy mà nói, nếu so sánh với thiên tài có thiên phú tu luyện Trung đẳng ở căn cứ Lâm Hải, tốc độ tu luyện của ta phải nhanh hơn 54 lần a!" Diệp Thiên sợ hãi thán phục.

Bất quá, thiên tài có thiên phú tu luyện Trung đẳng cũng có thể thu hoạch được Máu hung thú trung cấp để phụ trợ tu luyện, tối thiểu nhất cũng có thể gia tăng tốc độ lên gấp hai, ba lần, nhưng cho dù là như thế, tốc độ tu luyện của Diệp Thiên so với bọn hắn cũng phải gấp hai mươi lần.

Hắn tu luyện một tháng tương đương với những thiên tài có thiên phú tu luyện Trung đẳng tu luyện trong hai mươi tháng.

"Đáng tiếc là chỉ có mười bình Máu hung thú cao cấp!" Diệp Thiên có một chút tham lam thầm nghĩ.

Tài nguyên sung túc, lại không có người ngoài quấy rầy, Diệp Thiên toàn lực tu hành.

Rất nhanh, đã trôi qua ba tháng thời gian.

"Rốt cục cũng đạt đến cấp độ Tinh Anh Vô Giả!" Diệp Thiên hưng phấn nói.

Da dẻ, cơ bắp cùng với xương cốt của hắn đều đã được rèn luyện đến mức độ cực mạnh, lực lượng cũng đã phá vỡ cực hạn 1 vạn cân, coi như là mới bước vào cấp độ Tinh Anh Vô Giả, nhưng còn chưa được xem là Tinh Anh Vô Giả sơ kỳ chân chính.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Thiên phú khép lại

Nếu muốn trở thành Tinh Anh Vô Giả sơ kỳ, nhất định phải rèn luyện huyết dịch. Tinh Anh Vô Giả chính là một quá trình rèn luyện huyết dịch, chỉ có đem huyết dịch rèn luyện đến mức độ đủ mạnh, mới có thể phân bổ nhục thân, chống đỡ cho nhục thân tiến hoá tới cảnh giới cao hơn.

Tu luyện chính là một quá trình tiến hóa!

Mà Diệp Thiên còn chưa bắt đầu rèn luyện huyết dịch, mà rèn luyện huyết dịch là một quá trình hết sức phiền toái, đó chính là lần lượt bài trừ tạp chất trong huyết dịch ra ngoài, tinh luyện huyết dịch còn lại, quá trình này cần phải hao phí một lượng lớn huyết dịch, nếu như không có đủ chất dinh dưỡng mà nói, huyết dịch thậm chí sẽ theo quá trình tu luyện hao hết, như vậy tự nhiên sẽ chết chắc.

Mà phương pháp bổ sung huyết dịch tốt nhất chính là lợi dụng Máu hung thú, lấy huyết đường huyết, cho nên trong cái quá trình tiến hoá này cần phải tiêu hao một lượng lớn Máu hung thú, Máu hung thú cao cấp mặc dù sẽ tốt hơn, nhưng Diệp Thiên đã sớm không còn Máu hung thú cao cấp, cho dù có cũng không có nhiều như vậy.

Căn cứ Lâm Hải không có nhiều vô giả, nhưng Máu hung thú được bán chạy như thế, cũng là bởi vì nhóm Tinh Anh Vô Giả đã chiếm cứ hơn chín thành Máu hung thú, số lượng Máu hung thú bọn hắn tiêu hao mỗi ngày đủ khiến cho Vô Giả phổ thông phải trợn mắt há hốc mồm.

Mặt khác, trong thời gian ba tháng này, hắn cũng không có lãng phí cơ hội sao chép thiên phú, đã âm thầm sao chép mấy cái thiên phú tu luyện Trung đẳng để dung hợp vào thiên phú của bản thân, đáng tiếc là cũng không thể khiến cho thiên phú tu luyện Cao đẳng phát sinh thuế biến, nhưng hắn có thể cảm giác được, thiên phú tu luyện Cao đẳng của hắn đã đạt tới cấp độ đỉnh phong, có lẽ chỉ cần dung hợp thêm một cái thiên phú tu luyện Cao đẳng, thiên phú tu luyện của hắn có lẽ sẽ có thể thuế biến đến đỉnh cấp!

Lại tốn thêm ba ngày thời gian, Diệp Thiên rèn luyện huyết dịch sơ bộ, bước vào đến cấp độ Tinh Anh Vô Giả sơ kỳ, nắm giữ 13.000 cân lực lượng, liền chuẩn bị tiến tới hồ Tử Vong lần thứ hai.

Đối với thiên phú của sửa Hải Đăng, hắn vẫn nhớ mãi không quên.

...

Lần thứ hai đi đến hồ Tử Vong, Diệp Thiên hơi có một chút khản trương, tu vi của hắn xác thực mạnh mẽ hơn ba tháng trước rất nhiều lần, thậm chí ngay cả đao thế cũng đã bước vào cảnh giới tiêu thành, Ảnh Sát đã tu luyện đến cảnh giới đại thành đỉnh phong, nhưng hắn vẫn như cũ không dám khinh thường nguy hiểm ở trong hồ Tử Vong.

Nơi này thế nhưng có một con hung thú đỉnh cấp a, một khi trêu chọc phải con hung thú đỉnh cấp này, thì hắn nhất định phải chết.

Lúc này đang vào lúc chạng vạng tối, Diệp Thiên cũng không tiến vào hồ Tử Vong, mà lẳng lặng chờ đợi màn đêm buông xuống.

Tối ban đêm mà nói, ở phía dưới hồ mặt sẽ rất âm u, vừa vặn để cho hắn thi triển thiên phú Âm Ảnh, thiên phú Âm Ảnh sẽ không lừa được hung thú cao cấp nắm giữ tinh thần lực, nhưng lại có thể giấu diếm được hung thú cấp thấp cùng với hung thú trung cấp. Hành động vào ban đêm sẽ an toàn hơn rất nhiều so với ban ngày.

Màn đêm rất nhanh liền buông xuống, toàn bộ hồ Tử Vong đều trở nên âm trầm kinh khủng, cộng thêm khí tức tràn ngập ở phía khu vực này, người bình thường tiến đến nơi này chỉ sợ sẽ không động dậy được. Diệp Thiên cố nén sự khó chịu trong lòng, lặn xuống hồ Tử Vong.

"Thiên phú Âm Ảnh!" Diệp Thiên trong nháy mắt dung nhập vào bên trong đêm tối, chậm rãi du động ở phía dưới mặt hồ.

Coi như là Tinh Anh Vô Giả, hắn cũng chỉ có thể hoạt động 1 giờ ở dưới nước mà không cần hô hấp, hắn nhất định phải ở trong vòng một giờ tìm được sửa Hải Đăng, nếu không nhất

định sẽ phải lên bờ, bằng không sẽ gặp nguy hiểm.

"Ở dưới nước thật là tối, may mắn mà mình có thiên phú Sao Chép, nếu không sẽ không có cách nào tìm được sứa Hải Đăng!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Rất nhanh, ở dưới hiệu quả của thiên phú Sao Chép, hắn cảm ứng được con hung thú sống dưới nước thứ nhất.

Chủng loại: Hồ Trảo Ngư

Thiên phú huyết mạch: Trung đẳng

Hồ Trảo Ngư là hung thú trung cấp, có thực lực không yếu, Diệp Thiên cũng không để ý đến con Hồ Trảo Ngư này, mà lách đi qua, tiếp tục tìm kiếm sứa Hải Đăng.

Có thiên phú Sao Chép tồn tại, bất luận là loại hung thú sống dưới nước nào cũng đừng hòng trốn thoát khỏi sự dò xét của hắn, hơn nữa từ sau khi trở thành Tinh Anh Vô Giả, phạm vi dò xét của thiên phú Sao Chép đã từ 3 mét tăng lên thành 10 mét. Trong vòng 10 mét, đều có thể dò xét tình huống thiên phú của hết thảy sinh vật sống.

Thời gian chậm rãi trôi đi, Diệp Thiên đã dò xét được rất nhiều hung thú sống dưới nước, một lần nguy hiểm nhất là đụng phải một con hung thú cao cấp, may mắn là hắn đã dò xét được khi còn cách nhau 10 mét, hơn nữa con hung thú cao cấp kia cũng không sử dụng tính thần lực để dò xét, cho nên Diệp Thiên mới có thể kịp thời tránh né.

Nửa giờ sau, Diệp Thiên rốt cục cũng tìm được sứa Hải Đăng, hơn nữa còn là một nhóm sứa Hải Đăng.

Chủng loại: Sứa Hải Đăng

Thiên phú huyết mạch: Sơ đẳng

Thiên phú khép lại: Đỉnh cấp

"Lại có thể là thiên phú khép lại đỉnh cấp!!!"

Diệp Thiên đã thật sự chấn động, hắn vốn cho rằng thiên phú khép lại của sứa Hải Đăng chỉ là Trung đẳng hoặc là Cao đẳng mà thôi, lại không ngờ được lại là đỉnh cấp.

Hắn cũng chưa bao giờ gặp qua một loại thiên phú đỉnh cấp nào, không ngờ được hôm nay lại nhìn thấy ở trên người của sứa Hải Đăng.

"Sao chép, nhất định phải sao chép cho được!" Diệp Thiên kích động nghĩ thầm.

Một con Sứa Hải Đăng có thực lực không mạnh, cho nên không thể phát hiện ra sự tồn tại của Diệp Thiên, thế là Diệp Thiên chậm rãi nhích tới gần một con sứa Hải Đăng.

Trong nháy mắt Diệp Thiên chạm vào con sứa Hải Đăng, hắn liền sao chép thiên phú khép lại đỉnh cấp của sứa Hải Đăng.

Sau một khắc, Diệp Thiên liền rời xa khỏi con sứa Hải Đăng này, để tránh bị nhóm sứa Hải Đăng này vây công.

Một con sứa Hải Đăng cũng không đáng sợ, mấu chốt chính là ở đây lại có tới một nhóm sứa Hải Đăng, hơn nữa ở đây còn là ở bên trong hồ Tử Vong, hắn cũng không muốn bị đám hung thú trong hồ Tử Vong vây công, như vậy thì cho dù có thiên phú Âm Ảnh, cũng đừng hòng thoát khỏi hồ Tử Vong.

Rất nhanh, Diệp Thiên liền bơi ra khỏi hồ Tử Vong, vào một khắc hắn leo lên bờ, rốt cục cũng thở một hơi dài nhẹ nhõm.

"Nhất định phải lập tức rời đi!" Diệp Thiên vội vàng rời xa khỏi hồ Tử Vong, chạy về phía cái sơn động nhỏ mà lúc trước đã từng ở qua.

Sau khi chui vào bên trong sơn động, Diệp Thiên liền lập tức dung hợp thiên phú khép lại đỉnh cấp.

Oanh!!! Sự thuế biến khó có thể tưởng tượng bắt đầu.

Nếu như có thể xâm nhập vào trong tế bào của Diệp Thiên, liền có thể quan sát được tế bào của Diệp Thiên đang trải qua quá trình biến đổi sâu nhất, và mỗi một tế bào đều phát sinh sự lột xác to lớn, giống như là đang tiến hóa vậy.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Kiến Thần Lực

Lần cải tạo này mang đến sự đau đớn hoàn toàn siêu việt bất kỳ một lần nào ở trong dĩ vãng, nhưng Diệp Thiên lại hết sức kích động, bởi vì cái gọi là sự đau đớn này cũng là một loại hạnh phúc.

Cũng không biết trôi qua bao lâu, Diệp Thiên rốt cục cũng cảm thấy tinh táo. Vội vàng ngồi dậy, hắn bắt đầu quan sát tình huống thiên phú của bản thân.

Nhân loại: Diệp Thiên

Thiên phú tu luyện: Cao đẳng

Thiên phú tốc độ: Sơ đẳng

Thiên phú đao pháp: Trung đẳng

Thiên phú Âm Ảnh: Sơ đẳng

Thiên phú khép lại: Đỉnh cấp

"Xem thử hiệu quả của thiên phú khép lại đỉnh cấp là như thế nào!" Diệp Thiên lấy ra một con dao, rạch một đường trên cánh tay.

Tiếp theo, một màn thần kỳ phát sinh, vết vền vền không đến một giây, vết rách liền khép lại.

"Hít hà ~~~~" Diệp Thiên hít vào một ngụm khí lạnh, hiệu quả của thiên phú khép lại đỉnh cấp thật sự là quá kinh người.

Nắm giữ thiên phú khép lại cường đại như thế, chỉ cần không phải là thương thế trí mạng, cơ hồ rất khó bị giết chết, năng lực bảo mệnh trong nháy mắt đã tăng lên mấy cái cấp bậc.

Bất quá, Diệp Thiên cũng sẽ không cho rằng bản thân thật sự là bất tử. Thiên phú khép có nghịch thiên hơn nữa cũng cần phải tiêu hao năng lượng, nếu như thân thể hao hết năng lượng mà nói, thiên phú khép lại liền mất đi hiệu lực.

Nếu gặp phải địch nhân không thể chống lại, nhiều lắm thì chỉ có thể kéo dài thêm một đoạn thời gian mà thôi, kết quả cuối cùng cũng chỉ có thể là tử vong. Cho nên, thực lực mới là trọng yếu nhất.

Nghỉ ngơi trong sơn động một đêm, vào rạng sáng ngày thứ hai, Diệp Thiên liền chạy về căn cứ Lâm Hải.

Trong nửa tháng tiếp theo, Diệp Thiên lại bắt đầu hành động điên cuồng săn giết hung thú, đồng thời hắn còn mua một chiếc xe tải nhỏ, là một loại xe nguyên lực mới nhất, có giá trị 100 vạn đồng tiền.

Có xe tải nhỏ, hắn mỗi ngày đều có thể săn giết một lượng lớn hung thú chở về căn cứ, năng lực kiếm tiền đại tăng.

Tăng thêm thiên phú khép lại, hắn cơ hồ rất khó có thể bị hung thú trung cấp giết chết, mà hung thú cao cấp cũng không phải là dễ dàng gặp được, cho nên Diệp Thiên ở trong nửa tháng đã trả hết nợ nần, còn dư ra 500 vạn đồng tiền cùng với một lượng lớn Máu hung thú trung cấp.

Có tài nguyên, Diệp Thiên cũng liền chuẩn bị tu luyện một đoạn thời gian, tăng cường thực lực của mình.

Quá trình Tinh Anh Vô Giả tu luyện chính là rèn luyện huyết dịch, mà nhục thân cũng được yêu cầu rất nghiêm khắc, tu luyện Nguyên Lực Đoán Thế Pháp rèn luyện huyết dịch đồng thời cũng sẽ rèn luyện thân thể, cả hai hỗ trợ lẫn nhau.

Lực lượng vượt qua 1 vạn cân chỉ là Tinh Anh Vô Giả sơ kỳ, mà cực hạn của Tinh Anh Vô Giả là mười vạn cân, lực lượng của Diệp Thiên hiện tại chỉ mới không đến 2 vạn cân, chênh lệch so với Tinh Anh Vô Giả đỉnh phong còn rất lớn, nhưng Diệp Thiên lại nắm giữ rất nhiều thiên phú, đủ để chống lại cùng với Tinh Anh Vô Giả có lực lượng 5 vạn cân trở xuống, và có thể bảo mệnh ở trong tay của Tinh Anh Vô Giả đỉnh phong.

Nhưng như vậy vẫn còn thiếu rất nhiều, Diệp Thiên muốn chống lại cùng với Tinh Anh Vô Giả đỉnh phong, thậm chí là có thể chống lại cùng với Đại Vô Giả.

Đáng tiếc là, thiên phú của hắn cơ bản đều là loại hình thiên phú phụ trợ, không có loại hình thiên phú công kích trực tiếp.

"Lần tiếp theo nhất định phải tiến hành sao chép một loại thiên phú công kích trực tiếp!" Diệp Thiên hạ quyết định.

Bằng vào đám Vô Giả ở căn cứ Lâm Hải, hắn cũng không ôm hy vọng, mục tiêu của hắn là hung thú, số lượng thiên phú mà hung thú nắm giữ còn muốn nhiều hơn Vô Giả, một khi nhắm được vào được một con hung thú nào đó, liền không khó để tìm kiếm, dù sao thì cũng dễ dàng hơn so với việc mò kim đáy biển trong đám Vô Giả.

Đương nhiên, hung thú nắm giữ loại hình thiên phú công kích sẽ đáng sợ hơn xa so với hung thú phổ thông, muốn sao chép thiên phú từ trên người của dạng hung thú này, nhất định phải nắm giữ thực lực cường đại.

Thế là, Diệp Thiên lại điên cuồng tu luyện trong nửa tháng tiếp theo, bởi vì có thiên phú khép lại đỉnh cấp, hắn cũng không sợ tu luyện quá độ sẽ tạo thành tổn thương cho thân thể, cho nên tốc độ tu luyện bỗng nhiên thăng lên như bão tố.

Chỉ ngắn ngủi trong thời gian nửa tháng, Diệp Thiên đã tiêu hao hết vô số Máu hung thú trung cấp, lực lượng của hắn rốt cục cũng tăng lên tới trình độ 3 vạn cân, đây chính là thành tựu mà những Vô Giả khác dùng cả năm thời gian cũng không đạt được.

Sau đó Diệp Thiên liền đi đến chợ đen mua một phần danh sách hung thú mới nhất để tìm kiếm hung thú thích hợp.

"Đại Lực Hùng, hung thú trung cấp, so với hung thú bình thường cường đại hơn gấp 2 lần, chắc hẳn là có thiên phú lực lượng!" Diệp Thiên nhìn thoáng qua, liền lắc lắc đầu.

Đại Lực Hùng có lẽ là thật sự có thiên phú lực lượng, nhưng đẳng cấp của thiên phú lực lượng khẳng định là không cao, nhiều lắm là chỉ là thiên phú Thấp mà thôi, không phải là mục tiêu tốt nhất.

"Hỏa Diễm Điều, hung thú trung cấp, nắm giữ thiên phú Hỏa Diễm, có thể nhẹ nhàng đốt chết hung thú trung cấp!" Diệp Thiên sau khi xem xong, cũng lại lắc lắc đầu, thiên phú Hỏa Diễm của Hỏa Diễm Điều cũng không phải là quá cường đại, nhiều lắm chỉ là thiên phú Hỏa Diễm Sơ đẳng mà thôi, dạng thiên phú này đối với thực lực của hắn đúng là có sự tăng cường, nhưng gia tăng cũng không quá nhiều, không có cách nào khiến cho hắn chống lại Tinh Anh Vô Giả đỉnh phong.

"Ồ, con hung thú này không tệ!" Diệp Thiên khóa chặt vào một con hung thú, trong ánh mắt lộ ra sự sợ hãi lẫn vui mừng.

"Kiến Thần Lực!" Diệp Thiên đọc kỹ giới thiệu về Kiến Thần Lực.

Kỳ thật Kiến Thần Lực chỉ là hung thú cấp thấp, nhưng lại là một loại hung thú vô cùng kinh khủng, lực lượng của bọn nó có thể sánh ngang với hung thú trung cấp, hơn nữa bình thường đều đi theo đàn, vừa xuất hiện chính là hàng ngàn hàng vạn con, coi như Đại Vô Giả gặp phải đàn Kiến Thần Lực cũng sẽ bị vây công tới chết.

"Kiến Thần Lực tuyệt đối có được thiên phú lực lượng vô cùng cường đại, loài kiến ở kiếp trước có lực lượng rất lớn, có thể nâng đồ vật gấp mấy lần trọng lượng của mình, Kiến Thần Lực là hung thú, tự nhiên cũng sẽ có loại năng lực này, mà loại năng lực này chính là thiên phú lực lượng, nếu như ta có thể sao chép được thiên phú của Kiến Thần Lực, sức chiến đấu tuyệt đối có thể tăng vọt ngay lập tức!" Diệp Thiên động lòng.

Bất quá, hắn cũng vô cùng rõ ràng sự đáng sợ của Kiến Thần Lực, một loại hung thú sống theo bầy đàn, đều là một loại hung thú vô cùng kinh khủng, huống chi còn là một đàn hung thú nắm giữ thiên phú đặc thù.

Nếu không phải Kiến Thần Lực bị hạn chế bởi thiên phú huyết mạch, thì Kiến Thần Lực đã sớm trở thành ác mộng của nhân loại.

"Ồ phụ cận căn cứ Lâm Hải cũng không có Kiến Thần Lực, nếu không căn cứ Lâm Hải đã sớm xong đời, nếu như muốn sao chép thiên phú của Kiến Thần Lực, chi có thể đi đến những địa phương xa xôi hơn, nhưng nếu như thế mà nói sẽ quá nguy hiểm!" Diệp Thiên nhủ mảy thật sâu.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Kế hoạch thanh lý

Cùng lúc này, Diệp Thiên cũng đã nghĩ ra một cái biện pháp ——hắn không nhất định phải đi tìm kiếm Kiến Thần Lực, chỉ cần lấy được thi thể Kiến Thần Lực hoàn chỉnh là được, hắn liền có thể từ trên thi thể của Kiến Thần Lực sao chép được thiên phú lực lượng.

Tại chợ đen, ở cửa hàng Võ Các.

Ở nơi này cái gì cũng bán, tự nhiên cũng có bán thi thể hung thú, nhưng bình thường đều chỉ bán thịt hung thú, rất ít khi bán thi thể hung thú hoàn chỉnh, đặc biệt là loại hung thú tương đối khó săn giết như Kiến Thần Lực.

Diệp Thiên đi đến nơi này cũng chỉ để thử một chút vận khí mà thôi, dù sao thì hắn căn bản cũng không biết ở nơi nào có Kiến Thần Lực, nếu như hắn đi một mình đến những địa phương xa xôi để tìm kiếm Kiến Thần Lực, khả năng tử vong là quá cao.

Đồng dạng vẫn là nữ nhân viên cửa hàng lúc trước đến tiếp đãi Diệp Thiên.

"Võ Giả đại nhân, xin hỏi ngài cần mua gì?" Thái độ của nữ nhân viên cửa hàng rất nhiệt tình.

"Ta muốn mua một bộ thi thể Kiến Thần Lực hoàn chỉnh, không biết ở Võ Các có hay không?" Diệp Thiên hỏi.

"Kiến Thần Lực?" Nữ nhân viên cửa hàng kinh ngạc.

Loại hung thú này ở Võ Các cũng chưa bao giờ bán qua, bởi vì đám Võ Giả nếu dụng phải Kiến Thần Lực chạy còn không kịp, làm sao có thể săn giết nó!

"Võ Giả đại nhân, để ta đi hỏi một chút!" Nữ nhân viên cửa hàng vội vàng nói.

Không lâu sau, nữ nhân viên cửa hàng đã trở về, lộ ra vẻ mặt áy náy nói: "Võ Giả đại nhân, thật là không có ý tứ, Võ Các chúng ta thật sự là không có Kiến Thần Lực."

Diệp Thiên lộ ra vẻ thất vọng, nhưng loại tình huống này, hắn đã dự liệu được, đột nhiên nói: "VẬY Võ Các các người có tin tức liên quan tới Kiến Thần Lực hay không, hoặc là hỗ trợ ta thu mua thi thể Kiến Thần Lực, ta nguyện ý bỏ ra giá cao!"

Đúng lúc này, một Võ Giả bên trong Võ Các đi tới, nói: "Vị khách nhân này, ta là Trần Hà, chấp sự của Võ Các, ngài muốn thu mua thi thể của Kiến Thần Lực?" Chấp sự Trần Hà hỏi.

"Đúng vậy!" Diệp Thiên gật gật đầu.

Trần Hà mỉm cười nói: "Ta ngược lại biết được một chút tin tức liên quan tới Kiến Thần Lực, không biết ngài có hứng thú hay không?"

Ồ, tin tức gì, chỉ cần có thể lấy được thi thể hoàn chỉnh của Kiến Thần Lực, ta đều cảm thấy rất hứng thú!" Diệp Thiên hứng thú nói.

"Căn cứ Lâm Hải chuẩn bị đã thông con đường mua bán với một căn cứ cỡ trung, khoảng cách giữa hai căn cứ là 100 cây số, mà ở giữa con đường này vừa vặn có một cái sào huyết Kiến Thần Lực, hai căn cứ chuẩn bị xuất động một nhóm Võ Giả tiến hành thanh lý hung thú bên trong con đường 100 cây số này, mà chủ lực chính là Võ Giả của cái căn cứ cỡ trung kia, mặc dù có tính nguy hiểm, nhưng thù lao lại hết sức phong phú, nếu như ngài nguyện ý gia nhập lần hành động này mà nói, đến thời điểm đó muốn lấy được một bộ thi thể Kiến Thần Lực hoàn chỉnh chỉ là một sự tình rất đơn giản!" Trần Hà giải thích.

"Đã thông con đường mua bán!" Diệp Thiên chấn kinh.

Phải biết rằng chúa tể chân chính của cái thời đại này chính là hung thú a, nhân loại bất quá chỉ là ở bên trên địa bàn của hung thú kéo dài hơi tàn mà thôi, mà bây giờ chỉ là một cái căn cứ nhỏ cùng với một cái căn cứ cỡ trung cũng dám thanh lý hung thú, lá gan của bọn họ không khỏi quá lớn a.

Chẳng lẽ bọn họ sẽ không sợ dẫn xuất ra một con hung thú kinh khủng, đến thời điểm đó chẳng phải là sẽ tổn thất thảm trọng?

"Vấn đề mà ta có thể nghĩ ra, cao tầng của hai căn cứ tự nhiên cũng có thể nghĩ đến, đoán chừng là do phiên khu vực này tương đối xa xôi, cũng không có hung thú cường đại gì, cho nên hai cái căn cứ này mới có can đảm như vậy!" Diệp Thiên thầm nghĩ.

Nhưng hắn liền nghĩ tới hồ Tử Vong, nơi đó thế nhưng lại có một con hung thú đỉnh cấp, nói không chừng còn không phải là chỉ có một con thôi đâu.

Nếu như hai căn cứ dám đi đến thanh lý hồ Tử Vong, tuyệt đối là sẽ tử vong thảm trọng.

"Ta nguyện ý tham gia lần kế hoạch thanh lý này!" Diệp Thiên đồng ý, ý nghĩ của hắn rất đơn giản, mặc kệ kế hoạch của hai căn cứ có thể thành công hay không, chuyện này cũng không làm trở ngại kế hoạch của hắn.

Chỉ cần tham gia kế hoạch thanh lý hung thú, là hắn có thể biết được vị trí của sào huyết Kiến Thần Lực, thậm chí là còn có thể đục nước béo cò, hoàn thành sao chép thiên phú Kiến

Thần Lực, sự tình tốt như vậy, hẳn có sao lại không làm?

"Đây là lệnh bài, ba ngày sau ngài hãy đi đến Lâm gia, đến thời điểm đó sẽ căn cứ theo thực lực mà an bài nhiệm vụ!" Trần Hà ném cho Diệp Thiên một khối lệnh bài, sau khi dặn dò vài câu, liền rời đi.

"Xem ra Võ Các cũng tham dự lần kế hoạch này, nếu không vị chấp sự này cũng sẽ không nhiệt tình như thế!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Hắn cũng biết rõ nhiệm vụ lần này rất gian nan, tuy nói rằng căn cứ cỡ trung là chủ lực, nhưng thực lực của căn cứ Lâm Hải lại quá yếu, có lẽ lần này sẽ chết rất nhiều Võ Giả, nhưng người chết tuyệt đối không phải là hắn.

Luận về thù đoạn bảo mệnh, hẳn thậm chí có thể sánh ngang cùng với Đại Võ Giả. Hơn nữa một khi thu được lực lượng thiên phú Kiến Thần Lực, nói không chừng hắn có thể nhảy vọt thành tồn tại có thể chống đối với Đại Võ Giả.

Chỉ một thoáng đã trôi qua ba ngày, Diệp Thiên đi tới Lâm gia.

Lâm gia là bá chủ ở căn cứ Lâm Hải, dạng gia tộc như Mạc gia không chỉ yếu hơn Lâm gia một bậc. Trước khi trở thành Võ Giả, Diệp Thiên cho rằng Lâm gia chỉ có một vị Đại Võ Giả, nhưng bây giờ hắn đã biết được nội tình của Lâm gia.

Năm vị Đại Võ Giả, trong đó một vị là Đại Võ Giả đỉnh phong, một thân lực lượng đạt đến 90 vạn cân, đủ để nhẹ nhõm miểu sát Đại Võ Giả phổ thông, có vị Đại Võ Giả này tọa trấn ở Lâm gia, những gia tộc khác căn bản không có bất luận một tâm tư phản loạn nào.

Khi Diệp Thiên đi tới địa điểm chỉ định, liền nhìn thấy có không ít Võ Giả đã tập trung tại đây, nhân số tối thiểu phải có hơn 100 người, trong đó không thiếu Tinh Anh Võ Giả, về phần Đại Võ Giả lại không nhìn thấy một người nào.

"Ồ, thấy được vài người quen!" Diệp Thiên kinh ngạc.

Vài người quen mà Diệp Thiên nhìn thấy chính là mấy vị Võ Giả của tiểu đội Phong Lang Liệp Sát, thiên phú tốc độ Sơ đẳng mà hắn thu hoạch được chính là ở trên người của con chồn bạc mà tiểu đội Phong Lang Liệp Sát đã giết chết!

Nói đến, hắn còn nợ tiểu đội Phong Lang Liệp Sát một cái nhân tình. Hơn nữa thiên phú tốc độ đã trợ giúp cho hắn không ít việc, nếu như không có thiên phú tốc độ, có lẽ hắn đã sớm chết ở trong tay của Âm Ảnh Lý Tồn.

"Bên trong lần nhiệm vụ này, nếu như có thể trợ giúp được cho tiểu đội Phong Lang Liệp Sát, liền giúp bọn họ!" Diệp Thiên tự nói với mình trong lòng.

Diệp Thiên nhận ra Phong Lang, nhưng Phong Lang lại không nhận ra Diệp Thiên. Dù sao thì Diệp Thiên đã biến hoá quá nhiều so với lúc trước, đầu tiên là khí chất, trải qua một đoạn thời gian tu luyện cùng với lần lượt giết chóc, trên người hắn đã mang theo một cỗ sát khí, khiến cho khuôn mặt của hắn thoát nhìn có một chút thành thực.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Kiểm tra lực lượng

Cũng chính là bởi vì vậy, hắn mặc dù mới tròn 16 tuổi, nhưng nhìn qua lại giống như mười tám, mười chín tuổi, so với lúc trước thành thực hơn nhiều.

Mặt khác, lúc trước hắn chỉ cao có 1m7, mà bây giờ vóc dáng đã cao hơn nhiều, đã đạt đến 1m8, dáng người cũng cường tráng hơn.

Phong Lang bất quá cũng chỉ nhìn thoáng qua Diệp Thiên, với lại khi đó Diệp Thiên chỉ là một võ đồ mà thôi, đám người Phong Lang làm sao có thể nhớ được một võ đồ nho nhỏ, đã sớm đem Diệp Thiên ném ra đằng sau ót.

Diệp Thiên cũng không nhìn chăm chăm vào đám người Phong Lang, mà chỉ đứng yên lặng ở bên trong một góc nào đó, lẳng lặng chờ đợi người phụ trách đến.

Bất quá, đúng là cũng có mấy người muốn kết giao một chút cùng với Diệp Thiên, dù sao thì Diệp Thiên cũng quá trẻ, tuổi trẻ như thế liền trở thành Võ Giả, thiên phú tất nhiên sẽ rất cao, tương lai có hi vọng thành tựu Tinh Anh Võ Giả.

Nếu như bọn hắn biết rõ Diệp Thiên đã trở thành Tinh Anh Võ Giả, tất nhiên sẽ khiếp sợ vô cùng.

Trên thực tế, không đến cấp độ Đại Võ Giả, sẽ rất khó nhìn ra tu vi của những người khác, chỉ có ở bên trong chiến đấu hoặc là thông qua khí tức mới có thể nhìn ra được, mà Diệp Thiên lại một mực thu liễm khí tức, những người này mạnh nhất cũng bất quá chỉ là Tinh Anh Võ Giả làm sao có thể nhìn ra tu vi của Diệp Thiên?

Diệp Thiên cũng không phải là không muốn công bố ra tu vi Tinh Anh Võ Giả của mình, nhưng bây giờ còn chưa phải lúc, sau khi sao chép được lực lượng thiên phú Kiến Thần Lực, lại bại lộ ra cũng không muộn, vào lúc đó hắn cũng không cần phải quá cố kỵ.

Đối với những Võ Giả đến kết giao này, Diệp Thiên đều đối gạt cho qua.

"Lâm Minh tới!" Đám người hô to.

Lâm Minh? Diệp Thiên nghe được cái tên này, trong đầu liền xuất hiện tư liệu về vị Lâm Minh này.

Lâm Minh là con trai của gia chủ đương nhiệm Lâm gia, mới hơn 30 tuổi, nhưng tu vi đã là Tinh Anh Võ Giả đỉnh phong, khoảng cách so với Đại Võ Giả cũng không còn xa, hơn nữa Lâm Minh còn nắm giữ thiên phú tu luyện Trung đẳng, có tư cách tấn thăng làm Đại Võ Giả, nhưng cả một đời của hắn cuối cùng cũng chỉ có thể dừng lại ở mức độ Đại Võ Giả sơ kỳ mà thôi.

Bất quá coi như là Đại Võ Giả sơ kỳ, cũng đã đủ để hoành hành ngang dọc trong căn cứ Lâm Hải, bởi vì ngoại trừ vị Đại Võ Giả đỉnh phong ở Lâm gia kia, các Đại Võ Giả khác đều chỉ có cảnh giới Đại Võ Giả sơ kỳ.

Căn cứ theo suy đoán của Diệp Thiên, vị Đại Võ Giả đỉnh phong ở Lâm gia hẳn là nắm giữ thiên phú tu luyện Cao đẳng, đáng tiếc là không thể đột phá đến cảnh giới Tông Sư, mà vị

Đại Võ Giả kia đã rất già cả, đoán chừng cả đời này cũng không có cách nào đột phá.

"Các vị hãy an tĩnh một chút!" Một Võ Giả mất to mảy rậm đứng cách đó không xa, hướng về phía tất cả mọi người hô to, hẳn chính là Lâm Minh.

"Mọi người có thể đến nơi này tất nhiên đều là do nguyên ý tham gia kế hoạch thanh lý hung thú, lần kế hoạch này đối với căn cứ Lâm Hải chúng ta mà nói là một chỗ tốt không thể tưởng tượng, căn cứ Lâm Hải dù sao cũng quá nhỏ, tài nguyên có hạn, một khi đã thông được con đường mua bán này, làm giao dịch cùng với một căn cứ cỡ trung mà nói, về sau mọi người thậm chí còn có thể đến căn cứ cỡ trung mua sắm một số bảo vật mà căn cứ Lâm Hải không có, cho nên lần kế hoạch này rất trọng yếu!"

"Đương nhiên, lần kế hoạch này cũng có tính nguy hiểm nhất định, nhưng thu hoạch tuyệt đối sẽ hơn xa bất kỳ lần đi săn nào của các vị. Ta có thể cam đoan, đồ vật mà các vị thu hoạch được trong lần này sẽ thuộc về các vị, nếu như hung thú săn giết được không có cách nào mang đi, Lâm gia chúng ta sẽ vận chuyển về và sẽ gửi một nửa số đó cho các vị. Đương nhiên, những thứ này vốn là do các vị thu hoạch được, mà Lâm gia chúng ta cũng chuẩn bị lễ vật, mỗi Võ Giả đều có thể thu hoạch được 20 phần Máu hung thú trung cấp cùng với 200 vạn đồng tiền. Tinh Anh Võ Giả thì có thể thu hoạch được ba phần Máu hung thú cao cấp cùng với 1000 vạn đồng tiền."

Lời nói của Lâm Minh đã triệt để khiến cho đám Võ Giả ở đây sôi trào. Ngoại trừ thu hoạch của bản thân, còn có thể thu hoạch được ban thưởng ngoài định mức, dạng chuyện tốt như thế này phải đi tìm ở nơi nào.

Về phần thi thể hung thú không mang đi được chỉ có thể lấy được một nửa, bọn hắn cũng hoàn toàn không có bất kỳ cái ý kiến gì, dù sao thì cũng có một số thi thể hung thú quá lớn, vào nhiều thời điểm chỉ có thể vứt đi, lãng phí đơn thuần, mà Lâm gia lại có thể cam đoan mang trở về, còn chia cho bọn hắn một nửa, đã là rất có thành ý.

Diệp Thiên nhìn đám Võ Giả hưng phấn không thôi chung quanh, âm thầm lắc đầu. Những người này nghĩ rằng mọi thứ đều rất tốt, ban thưởng xác thực rất không tệ, nhưng cũng phải sống sót trở về a, nếu như chết mà nói, ngay cả một đồng tiền cũng không lấy được, mà Lâm gia cho dù tính như thế nào đều không hề thiệt thòi.

Có một nhóm cu ly miễn phí còn chưa nói, còn có thể thu hoạch được tài nguyên với giá rẻ, Lâm gia chơi chiêu này đúng là rất đẹp.

"Nơi này không sai biệt lắm có khoảng chừng 200 vị Võ Giả, tăng thêm Võ Giả của các đại gia tộc, đoán chừng lần kế hoạch này sẽ có không ít hơn 1000 vị Võ Giả xuất động!" Diệp Thiên tính toán.

Toàn bộ căn cứ Lâm Hải bất quá cũng chỉ có mấy ngàn vị Võ Giả mà thôi, thoáng một cái liền xuất động gần một nửa.

Đột nhiên, Lâm Minh gọi người lấy ra một dụng cụ kiểm tra lực lượng nhìn giống như một cây cột, cây cột này cũng là trang bị nguyên lực, dùng nắm đấm công kích vào cây cột, sẽ cho ra một con số đại biểu cho lực lượng, hiển nhiên cũng là một sản phẩm tốt do các đại căn cứ làm ra.

Từng Võ Giả đi lên kiểm tra lực lượng, sau đó phân tổ dựa theo cấp độ tu vi.

Diệp Thiên cũng đi lên kiểm tra, nhưng cũng không thể hiện ra lực lượng Tinh Anh Võ Giả, mà chỉ thể hiện ra lực lượng Võ Giả hậu kỳ.

Nhưng cho dù là như thế, cũng đưa tới oanh động to lớn, mọi người nhao nhao trầm trồ về thực lực và thiên phú của Diệp Thiên, thậm chí ngay cả Lâm Minh cũng dâng lên ý định mời chào, nhưng lại bị Diệp Thiên cự tuyệt.

Bất quá Lâm Minh cũng không quá để ý, chỉ cho rằng Diệp Thiên nắm giữ thiên phú tu luyện Trung đẳng mà thôi, mà một người nắm giữ thiên phú tu luyện Trung đẳng còn chưa được đặt vào trong mắt của Lâm gia.

Sau khi hết thấy Võ Giả kiểm tra lực lượng hoàn tất, bắt đầu phân tổ, Tinh Anh Võ Giả cùng với Tinh Anh Võ Giả ở cùng một tổ, Võ Giả cùng với Võ Giả ở cùng một tổ.

Hai tổ này cũng sẽ hoàn thành nhiệm vụ không giống nhau, tổ Võ Giả chỉ cần thanh lý một số hung thú cấp thấp, mà tổ Tinh Anh Võ Giả thì cần phải thanh lý hung thú trung cấp.

"Đội trưởng Phong Lang, chúng ta hãy tạo thành một đội, có được hay không?" Diệp Thiên đi tới trước mặt Phong Lang, hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 34: Thảo Lang

Mười người một tổ, mà tiểu đội Phong Lang Liệp Sát chỉ có 8 người, còn thiếu hai người.

"Tiểu huynh đệ, người thật sự muốn tổ đội cùng với chúng ta hay sao, tiểu đội của chúng ta chỉ có một Võ Giả hậu kỳ là ta, người có thiên phú cao như thế, không bằng hãy tham gia vào những tiểu đội được tạo thành bởi toàn bộ Võ Giả hậu kỳ thì tốt hơn." Phong Lang chần chờ một chút, mở miệng nói.

"Ta cảm thấy đội trưởng Phong Lang làm người không tệ, danh tiếng cũng tốt, cho nên nguyên ý gia nhập vào tiểu đội của các người, nếu như các người không nguyên ý mà nói, vậy cứ coi như là ta chưa nói." Diệp Thiên nhàn nhạt nói.

"Như vậy thì hoan nghênh tiểu huynh đệ gia nhập vào tiểu đội của chúng ta!" Phong Lang đưa tay phải ra, cười hoan nghênh nói.

Sau khi Diệp Thiên gia nhập vào tiểu đội Phong Lang, lại có một thêm một vị Võ Giả trung kỳ gia nhập vào, tiểu đội mười người được tạo thành.

Ước chừng sau nửa giờ, tất cả mọi người đã chia xong đội ngũ.

Phong Lang được đề cử làm đội trưởng của tiểu đội, Diệp Thiên cũng không có ý kiến.

"Nhiệm vụ của chúng ta là thanh lý hung thú trong phiên khu vực này!" Phong Lang cầm một tấm bản đồ mới được phát, chỉ vào một phiên khu vực, nói ra.

Diệp Thiên nhìn sang, cự ly của mảnh khu vực này cũng không gần căn cứ Lâm Hải, cách nơi này ước chừng 30 cây số.

"Đội trưởng, nơi này cũng hơi xa a, trước kia chúng ta cũng chưa từng đi đến địa phương nào xa như vậy!" Có đội viên nhíu mày.

"Không có biện pháp nào, phạm vi thanh lý hung thú của nhiệm vụ lần này kéo dài tới 100 cây số, nếu đã đến tham gia kế hoạch thanh lý hung thú lần này thì phải chuẩn bị đi xa!" Phong

Lang nói.

Những người khác cũng bắt đầu dĩ gật đầu.

Sau khi chế định ra một cái kế hoạch tác chiến đơn giản, mọi người liền chuẩn bị tiến về địa điểm chỉ định. Nơi hoang dã biến hóa quá nhanh, kế hoạch cũng sẽ không ngừng được cải biến, cho nên bọn hắn cũng không thương lượng quá nhiều.

Địa điểm thực hiện nhiệm vụ lần này ở rất xa, đám người cũng không lựa chọn đi xe, mặc dù đi xe rất tốt, có thể vận chuyển được rất nhiều thứ, nhưng tính linh hoạt của xe vẫn là quá kém, hơn nữa đường ở nơi hoang dã cũng không bằng phẳng, có rất nhiều nơi không thích hợp cho xe đi chuyển.

Cho nên, đi bộ mới là phương pháp tốt nhất, mọi người chuẩn bị một ít đồ đạc rồi lập tức xuất phát.

"Trước tiên hoàn thành phần nhiệm vụ này với mấy người Phong Lang, sau đó lại đi đến sào huyệt của Kiến Thần Lực đục nước béo cò!" Diệp Thiên âm thầm dự định.

Sau đó thông qua cuộc nói chuyện phiếm cùng với Phong Lang, hắn cũng biết danh tự chân chính của Phong Lang, Phong Lang có tên thật là Trương Phong, Phong Lang là danh tự của tiểu đội Liệp Sát, về sau dần dà liền biến thành xưng hào của hắn.

Phong Lang có thiên phú không cao, chỉ nắm giữ thiên phú tu luyện Sơ đẳng mà thôi, có thể tu luyện tới Võ Giả hậu kỳ cũng đã không dễ dàng, tuy nói cả một đời nhiều lắm là chỉ có thể tu luyện tới cấp độ Tinh Anh Võ Giả, nhưng muốn trở thành Tinh Anh Võ Giả lại quá khó khăn.

Diệp Thiên cảm thấy trở thành Tinh Anh Võ Giả không khó, đó là bởi vì hắn có thiên phú quá cao, chính là thiên phú tu luyện Cao đẳng, nhưng Phong Lang chỉ có thiên phú tu luyện Sơ đẳng.

Bình cảnh giữa Võ Giả cùng với Tinh Anh Võ Giả đối với hắn mà nói giống như là lạch trời, nhưng dù sao thì cũng có hi vọng đánh vỡ bình cảnh, chỉ là xác suất thành công không tới ba thành, hơn nữa còn cần phải tiêu hao vô số tài nguyên.

Chính là bởi vì như thế, Phong Lang mới nhận nhiệm vụ lần này, kỳ vọng ở bên trong lần nhiệm vụ này có thu hoạch lớn, cũng hy vọng ở bên trong chiến đấu đánh vỡ bình cảnh. Võ Giả luôn có thể trưởng thành trong khi chiến đấu, nhiệm vụ lần này tuy nói rằng hơi nguy hiểm một chút, nhưng cũng có thể là một cơ hội.

Đối mặt với cơ hội dạng này, đối với Phong Lang luôn chiến đấu quanh năm mà nói tự nhiên không có khả năng buông tha.

"Tiểu huynh đệ Diệp Thiên, người vẫn chưa tới 20 tuổi a, người trẻ tuổi như thế cũng đã là Võ Giả hậu kỳ, có thiên phú rất cao, vì cái gì còn muốn tham gia nhiệm vụ nguy hiểm như vậy?" Phong Lang hiếu kỳ hỏi.

"Mãi luyện!" Diệp Thiên chỉ nói hai chữ đơn giản.

Trong nháy mắt, Phong Lang liền cảm thấy kính nể, phải biết rằng đám Võ Giả thiên tài của các đại gia tộc trong căn cứ Lâm Hải căn bản không dám đi ra nơi hoang dã quá nhiều, ngẫu nhiên đi ra ngoài nơi hoang dã đều là ở dưới sự bảo vệ của Tinh Anh Võ Giả, nếu so sánh với nhau, Diệp Thiên không thể nghi ngờ mới là Võ Giả chân chính.

Phong Lang tự hỏi, nếu như hắn nắm giữ thiên phú tương đối cao, có lẽ sẽ không dám tự mình tiến vào nơi hoang dã, mà sẽ lựa chọn gia nhập vào một đại thế lực nào đó, ở dưới sự bồi dưỡng của đại thế lực an tâm tu luyện a.

Đoạn đường 30 km rất dài, mọi người ở hoang dã lại không dám di chuyển toàn lực, cho nên mất hơn nửa ngày thời gian mới có thể tới địa điểm mục tiêu.

"Các vị, tuy nói là chúng ta sẽ thanh lý hung thú ở phiến khu vực này, nhưng nếu như thật sự gặp được hung thú trung cấp mà nói, chúng ta vẫn sẽ thỉnh cầu trợ giúp!" Phong Lang nhắc nhở.

Thỉnh cầu trợ giúp là quyền hạn của mỗi một cái tiểu đội, mà mỗi đội trưởng tiểu đội đều có một cái máy truyền tin ở trong tay, là trang bị nguyên lực, nhưng phạm vi liên lạc cũng không xa lắm, chỉ có thể liên lạc ở trong phạm vi mười cây số.

Đám người đồng ý với thuyết pháp của Phong Lang, bọn hắn cũng biết rõ tiểu đội của mình không đối phó được với hung thú trung cấp, nếu thật sự gặp phải, khẳng định là sẽ phải thỉnh cầu tiểu đội Tinh Anh Võ Giả đến giúp đỡ.

Diệp Thiên lại âm thầm lắc đầu, hắn biết rõ Lâm gia phát máy truyền tin chỉ để tạo niềm tin mà thôi. Phạm vi thanh lý dài như vậy, không biết có bao nhiêu hung thú, số lượng Võ Giả tất nhiên là sẽ không đủ, muốn đã thông được con đường dài 100 cây số này sẽ vô cùng gian nan, không tồn thất thảm trọng là không có khả năng.

Cho nên, coi như Phong Lang có liên lạc với những tiểu đội Tinh Anh Võ Giả khác, cũng sẽ tuyệt đối không có người nào đến trợ giúp.

"Phía trước có ba con Thảo Lang, là hung thú cấp thấp, chúng ta hãy đi giết bọn chúng!" Phong Lang chỉ vào ba con hung thú ở trước mắt 300 mét, nói. (Thảo Lang: Sói cò)

Thảo Lang là hung thú nhỏ yếu bên trong các hung thú cấp thấp, coi như là Võ Giả vừa mới tấn thăng cũng có thể chém giết một phen cùng với một con hung thú.

Rất nhanh, ba con Thảo Lang bị đám người chém giết trong chớp mắt, mấy người Phong Lang cũng không thu thập tài liệu trên người của Thảo Lang, bởi vì trên người của chúng nó cũng không có vật gì quá đáng tiền, toàn bộ thi thể của Thảo Lang cũng chỉ bán được mấy chục vạn đồng tiền mà thôi. Thảo Lang có hình thể giống như một con nghé con, căn bản không thể dễ dàng mang theo, tự nhiên chỉ có thể từ bỏ.

Đám người tiếp tục tìm tòi tung tích hung thú, rất nhanh lại nhìn thấy được hung thú.

Sẵn giết hung thú! Tìm kiếm! Lại sẵn giết!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Phong Lang tuyệt vọng

Ngay từ đầu, đám người Phong Lang đã hành động vô cùng thuận lợi, số lượng hung thú gặp được cũng không nhiều, thực lực cũng không phải là quá cường đại, đều không có cách

nào chống lại cùng với bọn hán.

Thuận lợi trong thời gian dài khiến cho đám người có một chút thư giãn, nhưng Diệp Thiên lại chưa bao giờ buông lỏng.

"Mảnh sơn cốc phía trước kia là địa phương mà chúng ta thanh lý chủ yếu, mọi người hãy cẩn thận một chút, ở bên trong có lẽ sẽ có hung thú cường đại!" Phong Lang ngưng trọng nói.

Rừng cây, sơn cốc, dòng sông, đây là ba loại địa phương nguy hiểm nhất ở trong nơi hoang dã, mà những nơi bằng phẳng mới là những nơi có ít nguy hiểm nhất.

Ngay khi mọi người bước vào sơn cốc, có một con hung thú xông tới.

Đó là một con thần lân, thân thể dài ba mét, toàn thân đỏ búng, trên lưng có một cây gai nhọn, nhìn qua vô cùng dữ tợn.

"Đây là loại hung thú gì?" Có người nhủ mảy.

Hiển nhiên, bọn hán chưa từng gặp qua loại hung thú này, thậm chí ngay cả Phong Lang có kiến thức rất nhiều cũng không nhận ra được loại hung thú này.

Hung thú có nhiều chủng loại lắm, bọn hán cũng chỉ có thể nhận biết một chút hung thú ở lân cận căn cứ Lâm Hải, mà những hung thú không xuất hiện ở lân cận căn cứ Lâm Hải, bọn hán tự nhiên sẽ không nhận ra.

Chủng loại: Thần Lân Phun Lửa

Thiên phú huyết mạch: Sơ đẳng

Thiên phú Hoà Diễm: Thấp

Diệp Thiên sau khi nhìn thấy tình huống thiên phú của con thần lân này, liền trở nên ngưng trọng.

"Mọi người hãy cẩn thận một chút, đây là Thần Lân Phun Lửa, nắm giữ thiên phú Hoà Diễm!" Diệp Thiên vội vàng nhắc nhở.

"Cái gì, con thần lân này lại có thể nắm giữ thiên phú Hoà Diễm!!!" Đám người đều biến sắc.

Thiên phú Hoà Diễm chính là một loại thiên phú đặc thù, là loại hình thiên phú công kích có thể trực tiếp gia tăng sức chiến đấu.

Đám người Phong Lang sẵn giết hung thú ở trong nơi hoang dã e ngại nhất chính là gặp được loại hung thú nắm giữ thiên phú đặc thù này, loại hung thú này so với những hung thú khác chỉ có giá trị cao một chút, nhưng lại đáng sợ hơn gấp mấy lần.

"Từ khi tức của nó, con hung thú này cũng chỉ là hung thú cấp thấp, đây là tin tức tốt!" Phong Lang an ủi bản thân.

Toàn người lui về phía sau, lộ ra sắc mặt khẩn trương.

"Diệp Thiên, ngươi nhận biết con hung thú này, vậy thì thiên phú Hoà Diễm của nó có trình độ như thế nào?" Phong Lang hỏi.

"Thiên phú Hoà Diễm Thấp!" Diệp Thiên đáp lời.

"Thiên phú Hoà Diễm Thấp, như vậy đòn công kích hoà diễm của nó có thể được gia tăng lên gấp 2 lần, hung thú so với Võ Giả thì ngu dốt hơn, chỉ biết công kích vào một mục tiêu, chúng ta ngược lại có thể giết nó, Võ Giả sơ kỳ lui ra phía sau, các người không nên ra tay!" Phong Lang nói ra.

Mấy vị Võ Giả sơ kỳ lui ra xa xa, đứng như Phong Lang nói, thực lực của bọn hán quá yếu, chẳng những không giúp được gì, ngược lại sẽ thêm phiền toái.

Vù! Phong Lang xuất thủ trước, dò xét một chút, Thần Lân Phun Lửa tấn công về phía Phong Lang, nhưng cũng không có vận dụng thiên phú phun lửa, mà dùng miệng hung hăng cắn tới.

Oanh!!! Dao của Phong Lang va chạm cùng với răng của Thần Lân Phun Lửa, trực tiếp đánh bay con Thần Lân Phun Lửa ra bên ngoài, một chiếc răng rơi xuống mặt đất.

Diệp Thiên đứng ở một bên quan sát, tính toán lực lượng của Thần Lân Phun Lửa.

"Thần Lân Phun Lửa nắm giữ lực lượng ước chừng 9000 cân, lực công kích hoà diễm thì tương đương với lực lượng 18.000 cân, lực lượng cực hạn của Võ Giả là 10.000 cân, tăng thêm sự tăng cường của nguyên lực công kích có thể đạt tới 20.000 cân, đòn công kích của Phong Lang mặc dù không đạt được 20.000 cân, nhưng có lẽ cũng sẽ không kém quá nhiều, đã đủ để đối phó với con Thần Lân Phun Lửa này!"

Thấy Phong Lang có thể đối phó với con Thần Lân Phun Lửa này, Diệp Thiên cũng không có ý định bộc phát thực lực chân thật.

"Rống!" Thần Lân Phun Lửa bị Phong Lang chọc giận, rốt cục cũng phát động thiên phú Hoà Diễm.

Oanh!!! Một khóa hòa cầu to lớn hình thành, lấy một tốc độ cực nhanh bắn về phía Phong Lang.

"Trảm!" Phong Lang chém ra một đao xen lẫn nguyên lực hình thành nên một đạo đao khí, phá không chém về phía khóa hòa cầu.

Chỉ thấy đao khí phá vỡ khóa hòa cầu, tiếp tục chém về phía con Thần Lân Phun Lửa.

Phốc một tiếng! Dao khí chém trúng Thần Lân Phun Lửa, lần thứ hai khiến cho con Thần Lân Phun Lửa bị thương.

Vào lúc này, Diệp Thiên cùng với những Võ Giả trung kỳ cũng xuất thủ, phát động công kích đối với Thần Lân Phun Lửa. Chỉ chốc lát sau, Thần Lân Phun Lửa liền chết ở dưới sự liên thủ của mọi người.

"Ha ha, hung thú nắm giữ thiên phú đặc thù cũng không gì đặc biệt nhỉ?" Một vị Võ Giả sau khi chém giết Thần Lân Phun Lửa, không nhận được kích động nói.

"Mọi người không nên chú quan, có lẽ bên trong sơn cốc không chỉ có một con Thần Lân Phun Lửa!" Diệp Thiên khuyên bảo.

Phong Lang nghe Diệp Thiên nói, sắc mặt càng trở nên nặng nề, liền quên mất sự hưng phấn khi săn giết được Thần Lân Phun Lửa.

"Diệp Thiên nói không sai, chúng ta mới vừa vào trong sơn cốc liền gặp phải một con Thần Lân Phun Lửa, nói không chừng ở bên trong còn có Thần Lân Phun Lửa, thậm chí là không chỉ có một con. Lâm gia đáng chết, còn chưa dò xét tình huống ở đây liền phân phối nhiệm vụ cho chúng ta, lại có thể bắt chúng ta thanh lý một địa phương có hung thủ đặc thù!" Phong Lang phẫn hận nói.

Nhưng hắn biết rõ Lâm gia sẽ không để ý đến bọn hắn, bọn hắn có oán giận cũng vô dụng. Đã đi đến nơi này, sẽ không có khả năng rút lui.

"Mọi người chú ý tình huống bốn phía!" Phong Lang sau khi căn dặn, lại tiếp tục đi tới.

Rất nhanh, bọn hắn lại gặp một con Thần Lân Phun Lửa, trải qua một phen chiến đấu, liền giết chết nó.

Sau đó không lâu, lại có hai con Thần Lân Phun Lửa xuất hiện. Lần này, đám người Phong Lang rơi vào khổ chiến, giết chết hai con Thần Lân Phun Lửa với cái giá bị thương nhẹ. Mà lúc này, bọn hắn chỉ mới ở ngoài vi sơn cốc.

"Có thể khẳng định, tòa sơn cốc này là sào huyệt của Thần Lân Phun Lửa, bên trong khẳng định có một lượng lớn Thần Lân Phun Lửa, nếu tiếp tục đi tới, chúng ta sẽ chết không ít người!" Phong Lang mỗi một nói.

Trải qua từng lần chiến đấu, nguyên lực của hắn tiêu hao nghiêm trọng, thể lực cũng tiêu hao nghiêm trọng, sức chiến đấu đã hạ thấp không ít, muốn tiếp tục đơn độc chém giết một con Thần Lân Phun Lửa là chuyện không thể nào. Ở dưới cái trạng thái này tiếp tục đi tới không thể nghi ngờ là tự tìm cái chết.

"Trước tiên trở về, khôi phục một phen lại nói!" Phong Lang đề nghị.

Những người khác làm gì có ý kiến, bọn hắn cũng sợ, thể lệ đoàn người quay người đi ra ngoài sơn cốc, nhưng mà vào thời điểm bọn hắn sắp rời đi, lại phát hiện ra cửa vào ở sơn cốc đã bị tám mươi con Thần Lân Phun Lửa cản lại.

"Hông бет!" Phong Lang tuyệt vọng.

Lấy thực lực tiểu đội hiện tại của bọn hắn, đối phó với một con Thần Lân Phun Lửa cũng đã rất miễn cưỡng, nếu như đối mặt với mười con Thần Lân Phun Lửa, toàn quân tất nhiên sẽ bị diệt.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Giữ bí mật

"Cầu cứu!" Phong Lang lấy máy truyền tin ra, vừa lùi lại, vừa phát đi tin tức cầu cứu. Nhưng mà, tin tức cầu cứu đã được phát đi không ít, nhưng không có một lời đáp lại nào.

"Đáng chết, ở bên trong phạm vi 10 cây số khẳng định là có tiểu đội do Tinh Anh Vô Già dẫn đầu, nhưng những tên gia hỏa này lại không để ý đến lời cầu cứu của chúng ta!" Phong Lang giận dữ nói.

"Đội trưởng Phong Lang, không cần cầu cứu nữa, căn bản là sẽ không có người nào đến trợ giúp chúng ta!" Diệp Thiên nói ra.

"Aiiii, ta cũng biết rõ, nhưng vẫn ôm lấy một tia may mắn, xem ra là ta đã đánh giá cao nhân tính của bọn hắn!" Phong Lang bất đắc dĩ thở dài.

Lúc này, mười con Thần Lân Phun Lửa đã xông tới. Luận tốc độ mà nói, Thần Lân Phun Lửa bất quá chỉ tương đương với Vô Già trung kỳ mà thôi, Vô Già hậu kỳ như Phong Lang nếu như chạy trốn toàn lực mà nói, sẽ có hi vọng chạy thoát, nhưng nếu như hắn chạy, những người khác ngay cả một chút sống hi vọng cũng không có.

Nơi này có không ít người đều là thù hạ hắn mang theo vài chục năm, có tình cảm vô cùng thâm hậu, hắn không có cách nào mặc kệ bọn hắn.

"Nếu như có tiểu Nguyệt ở nơi này mà nói, có tiền thuật của tiểu Nguyệt, có lẽ sẽ có thể kiềm chế được mấy con Thần Lân Phun Lửa này, chúng ta sẽ có nhiều thêm một chút hi vọng sống!" Trong lòng của Phong Lang sinh ra cái ý nghĩ này.

Nhưng rất nhanh, hắn liền dập tắt cái ý nghĩ này, tiểu Nguyệt vô cùng trẻ tuổi, mặc dù chỉ là Vô Già sơ kỳ, nhưng tiền thuật lại hết sức giỏi, lại là đệ tử của đại gia tộc, có tiền đồ rất tốt, đại gia tộc kia tuyệt đối không có khả năng để cho tiểu Nguyệt đến tham gia loại nhiệm vụ vô cùng nguy hiểm này.

Mà hắn cũng không hy vọng tiểu Nguyệt gặp phải nguy hiểm, bằng không hắn cũng rất lo lắng. Chính là bởi vì như thế, hắn mới không cho tiểu Nguyệt tham gia lần nhiệm vụ này.

Mà vào giờ khắc này tiểu Nguyệt đoán chừng đang bị gia tộc của nàng không cho ra khỏi cửa a!

Mất thấy Thần Lân Phun Lửa càng ngày đến càng gần, trong lòng của Phong Lang làm ra quyết định: "Ta sẽ ngăn cản những con Thần Lân Phun Lửa này, các người hãy mau trốn đi!"

Một cỗ kiên quyết từ trên người của Phong Lang bộc phát ra, trong nháy mắt lấy nhiễm đến đám người.

"Đội trưởng, chúng ta sẽ liều mạng cùng một chỗ!" Một vị Vô Già đứng ra, nói.

"Đứng rồi, liều mạng cùng một chỗ!" Những người khác cũng không sợ.

Nhưng mà, vị Vô Già gia nhập cuối cùng kia, cũng không phải là Vô Già của tiểu đội Phong Lang Liệp Sát, căn bản không có tín niệm đồng sinh cộng tử, hắn chuẩn bị chạy trốn.

"Các vị hãy liều mạng cùng với những con Thần Lân Phun Lửa này đi, ta xin lỗi!" Nói xong, hắn liền hướng về phía bên trong sơn cốc bỏ chạy, đi tìm một chỗ trốn trước lại nói.

"Đồ vô sỉ!" Có người mắng chửi.

Phong Lang không để ý đến tên Võ Giả kia, mà đưa ánh mắt nhìn về phía Diệp Thiên nói: "Diệp Thiên huynh đệ, người có thiên phú rất cao, chết ở nơi này rất là đáng tiếc, người cũng nên trốn đi!"

Diệp Thiên mỉm cười, nói: "Yên tâm, chúng ta sẽ không chết, bất quá là chỉ là một vài con Thần Lân Phun Lửa mà thôi!"

Nói xong, trên người của Diệp Thiên tản mát ra khí tức thuộc về Tinh Anh Võ Giả.

"Tinh Anh Võ Giả!" Phong Lang chấn kinh nhìn Diệp Thiên, đơn giản là không dám tin.

Tinh Anh Võ Giả chính là mục tiêu cả một đời của hắn a! Nhưng hắn lại biết rõ muốn trở thành Tinh Anh Võ Giả sẽ khó khăn dường nào, chỉ nắm giữ thiên phú tu luyện Sơ đẳng mà muốn trở thành Tinh Anh Võ Giả thật sự là quá khó khăn!

Thậm chí ngay cả thiên tài nắm giữ thiên phú tu luyện Trung đẳng có đầy đủ tài nguyên, tối thiểu nhất cũng phải tới hai mươi mấy tuổi mới có hi vọng trở thành Tinh Anh Võ Giả. Còn Diệp Thiên thì mới bao nhiêu tuổi a, thế nhưng đã là Tinh Anh Võ Giả.

"Thiên phú tu luyện Cao đẳng!" Bên trong đầu óc của Phong Lang sinh ra một cái ý niệm như thế.

Đây chính là một loại thiên phú có cấp độ như lão tổ Lâm gia a, trong tương lai tất nhiên sẽ trở thành Đại Võ Giả, còn có một tia hi vọng trở thành cánh giới phía trên Đại Võ Giả, kém nhất cũng có thể trở thành Đại Võ Giả đỉnh phong, trở thành người mạnh nhất trong căn cứ Lâm Hải.

Thiên tài như vậy dĩ nhiên lại xuất hiện ở trong tiểu đội của bọn hắn, có thể kết giao cùng với thiên tài như vậy là vinh hạnh của bọn hắn a!

Diệp Thiên động, tốc độ nhanh đến mức ngay cả Phong Lang cũng không có cách nào nắm bắt. Chỉ thấy sau một lát thời gian, toàn bộ mười con Thần Lân Phun Lửa đều chết ở dưới đao của Diệp Thiên, toàn bộ đều bị miểu sát.

"Diệp Thiên đại nhân!" Phong Lang cung kính nói.

"Diệp Thiên đại nhân!" Những người khác cũng nhao nhao khom lưng nói.

Tinh Anh Võ Giả mạnh mẽ hơn xa Võ Giả, không chỉ là lực lượng, mà phản ứng, tốc độ cùng với tổng lượng nguyên lực cũng muốn cường đại hơn rất nhiều.

Coi như Tinh Anh Võ Giả có lực lượng thân thể 10.001 cân cũng cường đại hơn rất nhiều so với Võ Giả có lực lượng 9.999 cân, cả hai căn bản không phải là cùng một cái cấp độ.

Trong dĩ vãng, bọn hắn chỉ cho rằng Diệp Thiên là Võ Giả, còn có thể xưng huynh gọi đệ cùng với Diệp Thiên, nhưng bây giờ sau khi biết rõ Diệp Thiên là Tinh Anh Võ Giả, tự nhiên sẽ câu thúc hơn rất nhiều, không dám loạn xưng huynh gọi đệ.

"Mọi người không cần phải câu thúc như thế, vẫn nên gọi ta là Diệp Thiên a, bất quá tin tức ta là Tinh Anh Võ Giả, hi vọng các vị tạm thời giữ bí mật một chút!" Diệp Thiên nói ra.

"Vậy ta liền cả gan gọi tên của ngài!" Phong Lang cười nói: "Yên tâm đi, chúng ta sẽ không đem tin tức ngài là Tinh Anh Võ Giả nói ra ngoài!"

Hắn rất rõ ràng Diệp Thiên tại sao phải ẩn giấu tu vi, đoán chừng là vì kiêng kỵ mấy đại gia tộc trong căn cứ Lâm Hải. Có lẽ khi Diệp Thiên bại lộ thiên phú, những đại gia tộc sẽ lôi kéo cùng với kết giao, nhưng những đại gia tộc này bởi vì ghen ghét mà hạ sát thủ cũng khó nói, coi như chỉ có một khả năng nhỏ nhoi, cũng phải ngăn chặn.

Một khi Diệp Thiên trưởng thành, những đại gia tộc kia bất quá cũng chỉ là gà đất chó sành mà thôi.

Đúng vào lúc này, ở nơi xa truyền đến một tiếng kêu thảm thiết.

"Là Trương Bán!" Phong Lang nhủ mảy.

Trương Bán là tên Võ Giả vừa mới đào tẩu kia, hiển nhiên đã gặp phải một con Thần Lân Phun Lửa khác.

Phong Lang có ý muốn cứu viện, dù sao cũng cùng một tổ, lại đều là Võ Giả.

Nhưng Diệp Thiên lại ngăn cản Phong Lang, nói: "Phong Lang, không nên cứu người này, các người sẽ không tiết lộ ra bí mật của ta, nhưng người này lại không nhất định."

Thần sắc của Phong Lang trở nên trì trệ, lại nhìn thần sắc của những người khác, liền giữ vững trầm mặc, hiển nhiên đã bỏ đi dự định cứu vớt Trương Bán.

Tiếng kêu thảm thiết rất nhanh liền biến mất, đại biểu cho Trương Bán đã tử vong.

"Phong Lang, chúng ta hãy tiếp tục đi tới a, tranh thủ thanh lý sạch sẽ đám hung thú ở trong này!" Diệp Thiên đề nghị.

Phong Lang gật gật đầu, nếu như không có Diệp Thiên mà nói, hắn tự nhiên sẽ không dám thanh lý hung thú ở tòa sơn cốc này, nhưng có Diệp Thiên ở đây thì lại không giống, có một vị Tinh Anh Võ Giả đã đủ để đối phó với một nhóm Thần Lân Phun Lửa.

Truyện Siêu Cấp Thiên Phú được dịch hơn 1000 chương ở link này:

<http://bit.ly/2BX4wJ9>

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Thiên phú Hoả Diễm

Mọi người tiến tới phía trước, rất nhanh liền phát hiện ra thi thể của Trương Bán, cùng với mấy con Thần Lân Phun Lửa đang gặm nhấm thi thể.

Diệp Thiên tiện tay chém giết mấy con Thần Lân Phun Lửa này, tiếp tục đi tới.

Trên đường đi, phàm là xuất hiện hai con Thần Lân Phun Lửa trở lên, toàn bộ đều là do Diệp Thiên xuất thủ chém giết, chỉ có ở dưới tình huống xuất hiện một con Thần Lân Phun Lửa, Diệp Thiên mới để cho đám người Phong Lang luyện tay một chút.

Cứ như vậy, Diệp Thiên mang theo đám người Phong Lang đi sâu vào bên trong sơn cốc. Ở bên trong nơi này, Diệp Thiên phát hiện ra một lượng lớn Thần Lân Phun Lửa.

Đứng ở phía trên một tảng đá lớn, Diệp Thiên nhìn về nơi xa, thấy được không ít hơn 30 con Thần Lân Phun Lửa, mà 30 con Thần Lân Phun Lửa này đang vây quanh một con Thần Lân Phun Lửa to lớn hơn.

"Đó là..." Thần sắc của Diệp Thiên trở nên ngưng trọng.

Khoảng cách nơi hắn đứng quá xa, mặc dù không có cách nào thấy rõ ràng tình huống thiên phú của con Thần Lân Phun Lửa to lớn kia, nhưng từ hình thể to lớn của nó, thực lực của nó khẳng định không phải là hung thú cấp thấp.

"Hắn là hung thú trung cấp!" Diệp Thiên suy đoán.

Nếu như là hung thú trung cấp phổ thông, hắn hoàn toàn không quan tâm, nhưng loại hình hung thú trung cấp nắm giữ thiên phú công kích, như vậy tuyệt đối là bá chủ bên trong hung thú trung cấp.

"Có một chút phiền phức, nơi này có tới 30 con Thần Lân Phun Lửa, còn có một con Thần Lân Phun Lửa nghi ngờ là hung thú trung cấp!" Diệp Thiên đem tình huống vừa mới thấy nói cho đám người Phong Lang.

"Cái gì!!!" Phong Lang khiếp sợ.

Thần Lân Phun Lửa có cấp bậc hung thú trung cấp, vậy khẳng định là sẽ vô cùng cường đại, Tinh Anh Võ Giả phổ thông tuyệt đối không phải là đối thủ.

"Diệp Thiên, chúng ta nên rời đi thôi, cùng lắm thì từ bỏ nhiệm vụ!" Phong Lang cắn răng nói.

Đã đi đến bước này, nói từ bỏ là tuyệt đối không cam tâm, nhưng hắn cũng biết rõ sự đáng sợ của Thần Lân Phun Lửa có cấp bậc hung thú trung cấp, hắn không cho rằng Diệp Thiên sẽ là đối thủ của con Thần Lân Phun Lửa này.

Cho dù Diệp Thiên có thiên phú cao hơn nữa, bất quá cũng chỉ là Tinh Anh Võ Giả mới tấn thăng mà thôi, làm sao có thể là đối thủ của hung thú trung cấp nắm giữ thiên phú Hoá Diễm?

"Phong Lang, ta cũng không có yếu như vậy, Thần Lân Phun Lửa có thiên phú đặc thù —— thiên phú Hoá Diễm, ta đồng dạng cũng có thiên phú đặc thù!" Diệp Thiên tiết lộ một chút tin tức.

"Ngài...cũng có thiên phú đặc thù?" Phong Lang kinh hãi hỏi.

Võ Giả nắm giữ thiên phú đặc thù cùng với Võ Giả không có thiên phú đặc thù, sẽ có địa vị hoàn toàn không giống, một vị Tinh Anh Võ Giả nắm giữ thiên phú đặc thù, coi như là Đại Võ Giả cũng vô cùng coi trọng, không dám tùy tiện đắc tội.

"Không sai, ta nắm giữ thiên phú tốc độ Sơ đẳng, có thể gia tăng tốc độ lên gấp 3 lần, hơn nữa đao pháp của ta cũng không tệ, muốn chém giết con hung thú trung cấp này cũng không thành vấn đề, ta chuẩn bị tiến hành chiến đấu, các người không nên tới gần!" Diệp Thiên căn dặn.

Hắn có thể nắm chắc chém giết con hung thú trung cấp này, nhưng lại không nắm chắc là có thể bảo vệ được đám người Phong Lang.

Vạn nhất đám người Phong Lang không nghe khuyên bảo mà nói, vậy thì rất phiền toái.

"Diệp Thiên, chúng ta sẽ lui về phía sau, ngài cũng nên cẩn thận một chút, nếu thấy không ổn thì hãy rút đi!" Phong Lang nói ra.

"Ta tự có chừng mực!" Diệp Thiên gật đầu.

Đội đám người Phong Lang ly khai ra phía xa, Diệp Thiên bắt đầu hành động.

"Thiên phú tốc độ!" Diệp Thiên mở ra thiên phú tốc độ, lấy một tốc độ không thể tưởng tượng nổi xông về nhóm Thần Lân Phun Lửa.

Mà vào lúc này, thủ lĩnh Thần Lân Phun Lửa đang ngủ cũng tỉnh dậy trong sự gờm rú của thủ hạ, dùng đôi con ngươi to lớn gắt gao nhìn chăm chăm vào Diệp Thiên. Nó muốn giết chết con côn trùng quấy rầy giấc ngủ của mình này! Không sai, ở trong mắt của nó, Diệp Thiên chỉ là một con côn trùng!

"Rống!!!"

Thủ lĩnh Thần Lân Phun Lửa rống to một tiếng, đám thủ hạ của nó nhao nhao xông về phía Diệp Thiên.

Nhưng mà, thủ lĩnh Thần Lân Phun Lửa đã coi thường Diệp Thiên. Diệp Thiên chính là Tinh Anh Võ Giả, sau khi khởi động thiên phú tốc độ, có tốc độ đủ để so sánh với Tinh Anh Võ Giả đỉnh phong, càng trọng yếu hơn là, đao pháp của Diệp Thiên rất mạnh.

"Ảnh Sát!" Đao kỹ cấp Thanh Đồng hóa thành một đạo đao quang trong nháy mắt chém rơi đầu của hai con Thần Lân Phun Lửa.

Phốc phốc phốc!!!! Theo từng đạo đao quang loé lên, từng con Thần Lân Phun Lửa vẫn lạc ngay tại chỗ.

Mà những con Thần Lân Phun Lửa có cấp độ hung thú cấp thấp thì ngay cả quần áo của Diệp Thiên đều không có cách nào chạm đến, chỉ có thể tiêu hao một ít lực lượng của Diệp Thiên mà thôi.

Nếu Thần Lân Phun Lửa có số lượng đủ nhiều, Diệp Thiên xác thực sẽ rất phiền phức, nhưng chỉ có 30 con Thần Lân Phun Lửa, còn không được đặt vào trong mắt của hắn.

Nhìn thấy đám thủ hạ của mình lần lượt chết đi, thủ lĩnh Thần Lân Phun Lửa tức giận. Nó rút cục cũng không nhịn được tiến hành xuất thủ, nếu không nó sẽ trở thành một tư lệnh không lính.

Vào thời điểm thủ lĩnh Thần Lân Phun Lửa đứng lên phóng tới Diệp Thiên, Diệp Thiên mới nhìn thấy rõ ràng hình thể của nó.

Thân thể của nó dài 8 mét, mỗi cây gai ngược trên lưng đều dài 1 mét, toát ra một cỗ khí tức lạnh lẽo. Từ khí tức mà nói, thủ lĩnh Thần Lân Phun Lửa chính là hung thú trung cấp hàng thật giá thật.

Hơn nữa vào thời điểm thủ lĩnh Thần Lân Phun Lửa lao vào phạm vi mười mét, Diệp Thiên đã tiến hành dò xét tình huống thiên phú của nó.

Chủng loại: Thần Lân Phun Lửa

Thiên phú huyết mạch: Trung đẳng

Thiên phú Hoả Diễm: Sơ đẳng

"Thiên phú Hoả Diễm Sơ đẳng!" Diệp Thiên kinh ngạc.

Thiên phú Hoả Diễm Thấp chỉ có thể tăng cường công kích lên gấp 2 lần, mà thiên phú Hoả Diễm Sơ đẳng lại có thể tăng cường công kích lên gấp 3 lần.

Lực lượng của hung thú đồng cấp còn muốn cường đại hơn Võ Giả, nếu không phải Võ Giả có nguyên lực tăng cường mà nói, căn bản đánh không lại hung thú đồng cấp.

Hơn nữa hung thú cũng có thể kích phát thiên phú huyết mạch, tạm thời gia tăng sức chiến đấu, một khi để cho hung thú có thời gian kích phát thiên phú huyết mạch mà nói, sẽ vượt qua Võ Giả một bậc.

Mà bản thân của thủ lĩnh Thần Lân Phun Lửa là hung thú trung cấp, lại có thiên phú Hoả Diễm Sơ đẳng, từ lực công kích mà nói đã vượt qua Diệp Thiên.

"Chỉ có thể mài chết nó!" Diệp Thiên hạ quyết định.

Thủ lĩnh Thần Lân Phun Lửa có trí khôn nhất định, vừa lao lên liền sử dụng thiên phú Hoả Diễm, tạo thành một khỏa hỏa cầu to lớn, gào thét mà đến.

Oanh một tiếng! Khỏa hỏa cầu to lớn nổ tung, hóa thành vô số sóng xung kích hỏa diễm!

Ở dưới dạng công kích này, Diệp Thiên tự nhiên không thể tránh khỏi được, nhưng hắn vẫn không để ý đến, thậm chí ngay cả nguyên lực hộ thể cũng không triển khai.

Truyện Siêu Cấp Thiên Phú được dịch hơn 1000 chương ở link này:

<http://bit.ly/2BX4wJ9>

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Thu hoạch lớn

Tinh Anh Võ Giả có nguyên lực vô cùng cường đại, có thể dùng nguyên lực để hộ thể, nhưng Diệp Thiên lại cảm thấy không cần thiết, dù sao thì nguyên lực hộ thể của hắn căn bản cũng không ngăn cản được đòn công kích này, còn không bằng tiết kiệm một chút nguyên lực.

Thế là, hắn mạnh mẽ vọt tới trước mặt thủ lĩnh Thần Lân Phun Lửa.

"Ảnh Sát!" Ảnh Sát đại thành đỉnh phong hóa thành một đạo đao quang sáng chói trong nháy mắt chém về phía cổ họng của thủ lĩnh Thần Lân Phun Lửa.

Tốc độ gấp 3 lần tăng thêm đao kỹ cấp Thanh Đồng khiến cho một đao này trở nên vô cùng đáng sợ, nếu là Tinh Anh Võ Giả bình thường đã sớm chết ở phía dưới một đao này, nhưng phòng ngự của Thần Lân Phun Lửa lại muốn cường đại hơn rất nhiều so với Tinh Anh Võ Giả, nó dùng cái đầu mạnh mẽ va chạm cùng với đao của Diệp Thiên.

Càng một tiếng! Thủ lĩnh Thần Lân Phun Lửa lui về phía sau vài mét, trên trán có một vết đao rất sâu, một lượng lớn máu tươi chảy ra.

"Lực lượng 5 vạn cân!" Diệp Thiên lập tức phán đoán ra lực lượng của nó.

Thần Lân Phun Lửa có lực lượng là 5 vạn cân, như vậy lực công kích hỏa diễm sẽ tương đương với 15 vạn cân.

Mà lực lượng bản thân của Diệp Thiên bất quá chỉ là 3 vạn cân, tăng thêm sự tăng cường của nguyên lực, lực lượng phát ra cũng chỉ là 6 vạn cân, lại tăng thêm môn đao kỹ cấp Thanh Đồng Ảnh Sát này, chỉ mới tương đương với công kích 12 vạn cân. Cho nên lực công kích của Diệp Thiên vẫn kém hơn không ít so với Thần Lân Phun Lửa.

Hắn nhìn qua thân thể của mình, cả người đều bị hỏa diễm thiêu đốt, nhìn qua vô cùng thâm, nếu không phải hắn có thiên phú khép lại đỉnh cấp, tất nhiên sẽ chết chắc.

Trong nháy mắt, vết thương của Diệp Thiên liền khép lại, thương thế khôi phục.

Thủ lĩnh Thần Lân Phun Lửa thì trái lại, thương thế của nó lại không có cách nào khép lại, trạng thái của bản thân đang trở nên không ngừng xấu đi.

Ý vào thiên phú khép lại đỉnh cấp, Diệp Thiên có thể thoải mái công kích thủ lĩnh Thần Lân Phun Lửa. Dần dần, thương thế của thủ lĩnh Thần Lân Phun Lửa càng ngày càng nặng, mà Diệp Thiên lại hoàn toàn vô sự.

3 phút trôi qua, thủ lĩnh Thần Lân Phun Lửa rốt cục cũng bất đắc dĩ ngã trên mặt đất, sinh cơ tan biến, chết trong tay của Diệp Thiên.

Trên thực tế, coi như không có thiên phú khép lại đỉnh cấp, Diệp Thiên cũng sẽ có hi vọng thắng. Hắn dù sao cũng có thiên phú tốc độ Sơ đẳng, hoàn toàn có thể lợi dụng tốc độ để tránh né công kích của thủ lĩnh Thần Lân Phun Lửa, lại thỉnh thoảng đánh lén Thần Lân Phun Lửa, hoặc là lợi dụng thiên phú Âm Ảnh trong ban đêm đánh lén thủ lĩnh Thần Lân Phun Lửa, đánh ra một kích trí mạng.

Nhưng Diệp Thiên cũng không lựa chọn làm như vậy, mà là trực tiếp cứng đối cứng. Dù sao thì giết loại hung thú này càng nhanh càng tốt, hắn cũng không muốn làm chậm trễ thời gian.

Sau đó, Diệp Thiên lại dọn dẹp đám Thần Lân Phun Lửa còn lại, lúc này mới đưa ánh mắt nhìn về phía thi thể của thú linh Thần Lân Phun Lửa.

Máu hung thú trung cấp có giá trị không nhỏ, đặc biệt là loại hung thú trung cấp Thần Lân Phun Lửa nắm giữ thiên phú Hoà Diễm này lại càng thêm trân quý, ở bên trong máu tươi của nó ẩn chứa lực lượng hòa diễm, đối với việc rèn luyện thể chất càng có hiệu quả hơn. Cho nên, Diệp Thiên cũng không lãng phí máu tươi của nó, dùng bình chứa thu lại.

Thần Lân Phun Lửa rất to lớn, máu trong người tự nhiên cũng không ít, Diệp Thiên góp nhặt hết thảy được khoảng chừng 50 phần Máu hung thú trung cấp.

Chỉ bằng vào 50 phần Máu hung thú trung cấp này, đã có giá trị đạt tới 1000 vạn, cũng coi như là một lần thu hoạch lớn.

Sau khi giặt sạch Thần Lân Phun Lửa, Diệp Thiên bảo đám người Phong Lang đi tới. Vào lúc bọn hắn nhìn thấy thi thể đầy đất, cùng với thi thể của thú linh Thần Lân Phun Lửa, liền lập tức sợ ngây người.

"Diệp Thiên, ngài lại thật sự có thể giết chết con hung thú trung cấp này?" Phong Lang khiếp sợ.

Hắn quan sát Diệp Thiên tỉ mỉ một chút, ngoại trừ phát hiện ra quần áo trên người Diệp Thiên rách bươm, thì cũng không bị thương. Trong lòng của hắn liền suy đoán ra Diệp Thiên khẳng định còn có át chủ bài mà hắn không biết, nhưng hắn cũng không phải là người ưa thích truy hỏi căn nguyên, huống hồ là loại vấn đề bí mật này, nếu hỏi thì sẽ biến thành địch nhân, hắn tự nhiên sẽ không hỏi.

Thịt và bộ da của hung thú trung cấp, Diệp Thiên cũng không để vào mắt, nhưng đối với đám người Phong Lang thì lại rất trân quý, sau khi được Diệp Thiên cho phép, bọn hắn liền phân thảy thi thể của thú linh Thần Lân Phun Lửa.

Trải qua một ngày nữa, Diệp Thiên cùng với đám người Phong Lang rốt cuộc cũng dọn sạch hung thú ở trong cái sơn cốc này, sau khi bảo đảm không còn một con hung thú nào, Diệp Thiên liền ly khai.

Sau khi Phong Lang hỏi ra nguyên nhân Diệp Thiên muốn ly khai, liền sợ ngây người.

"Cái gì, ngài muốn đi đến sào huyệt của Kiến Thần Lự?"

Phong Lang tự nhiên biết rõ sự đáng sợ của Kiến Thần Lự, hơn nữa lần này còn phải thanh lý cả một cái sào huyệt của Kiến Thần Lự, bên trong có một lượng lớn Kiến Thần Lự.

Kiến Thần Lự mặc dù chỉ là hung thú cấp thấp, nhưng một con Kiến Thần Lự lại cường đại hơn xa so với Thần Lân Phun Lửa, thậm chí là ngay cả một vị Tinh Anh Võ Giả phổ thông cũng không có cách nào đối phó với một con Kiến Thần Lự, loại hung thú cấp thấp này quả nghịch thiên.

Nếu như có một bảng xếp hạng cho hung thú cấp thấp mà nói, Kiến Thần Lự tuyệt đối có thể được xếp ở trong Top 10.

Một con Kiến Thần Lự đơn độc mà nói, cũng không tính là quá đáng sợ, mấu chốt là số lượng của Kiến Thần Lự có nhiều lắm, phổ thiên cái địa đi qua, Đại Võ Giả cũng phải co giò mà chạy!

"Phong Lang, ta có dự định của ta, hơn nữa ta cũng có thủ đoạn bảo mệnh, không có việc gì!" Diệp Thiên quyết ý nói.

Phong Lang cũng biết rõ bản thân không có biện pháp khuyên bảo Diệp Thiên, chỉ có thể mặc cho Diệp Thiên rời đi.

...

Diệp Thiên cầm bản đồ trên tay, thỉnh thoảng nhìn một chút, một mực dựa theo lộ tuyến tiến về sào huyệt của Kiến Thần Lự.

Trên đường đi, hắn coi như đụng phải hung thú cũng sẽ không săn giết, mà tránh sang một bên. Nơi này cũng không phải là phụ cận căn cứ Lâm Hải, mà là một địa phương cách căn cứ Lâm Hải khá xa, mặc dù hung thú cao cấp có số lượng rất ít, nhưng Diệp Thiên cũng đã gặp được không ít hơn 10 con hung thú cao cấp.

Hắn không thể đánh lại bất luận một con hung thú cao cấp nào, thậm chí là ngay cả một số con hung thú trung cấp tương đối cường đại, hắn gặp phải cũng chỉ có thể chạy. Bởi vì ở cái dạng địa phương này, hắn không dám hành động tùy tiện, nhất định phải thật cẩn thận.

Đương nhiên, hắn thỉnh thoảng cũng đụng phải một số Võ Giả đang săn giết hung thú, nhưng cũng không đi tới hỗ trợ, coi như đối phương tổn thất thảm trọng, hắn cũng thờ ơ.

Những người kia cũng không có quan hệ cùng với hắn, hơn nữa coi như hắn có hỗ trợ, cũng không nhất định thu hoạch được sự khen ngợi, ngược lại còn gây nên sự phiền phức.

Truyện Siêu Cấp Thiên Phú được dịch hơn 1000 chương ở link này:

<http://bit.ly/2BX4wJ9>

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Thanh lão

Huống hồ, mục đích hiện tại duy nhất của hắn chính là thiên phú của Kiến Thần Lự, những cái khác đều không trọng yếu.

Cứ như vậy, Diệp Thiên cẩn thận di chuyển, dựa vào thiên phú Âm Ảnh, nhiều lần tránh né nguy hiểm, rốt cục cũng chạy tới sào huyệt của Kiến Thần Lự.

"Võ Giả thật là nhiều!" Diệp Thiên sau khi đi đến nơi này, liền cảm thấy kinh ngạc.

Ở dưới một cái sườn núi, có ước chừng trên một trăm vị Võ Giả tập trung, hơn nữa từ khí thế mà nói, người yếu nhất đều có thực lực Tinh Anh Võ Giả, có lẽ ở trong đó còn có không ít Đại Võ Giả.

"Đó là người Mạc gia!" Diệp Thiên khóa ánh mắt vào một người trong đó.

Mạc Ân Mạc gia! Diệp Thiên sở dĩ nhận biết Mạc Ân, là bởi vì hắn đã giết Mạc Thiếu Bắc con trai của Mạc Ân, cho nên đã điều tra một chút đối với Mạc gia, để tránh bởi vì không hiểu rõ Mạc gia mà dẫn đến thiệt thòi.

Thực lực của Mạc Ân bất quá chỉ là Tinh Anh Vô Giả trung kỳ, đối với Diệp Thiên bây giờ mà nói thì không tính là cái gì, nhưng luận thực lực thì Mạc Ân ngay cả ở trong Top 10 Mạc gia cũng không được xếp vào.

Lúc này, Mạc Ân cùng với một nhóm Tinh Anh Vô Giả Mạc gia đang cung kính đứng ở sau lưng một ông lão.

"Ông lão kia hẳn là Mạc Trường Thanh Đại Vô Giả của Mạc gia a!" Diệp Thiên nghĩ thầm, đột nhiên, hắn thu hồi ánh mắt, không dám nhìn về Mạc Trường Thanh nữa, để tránh gây nên chú ý của Mạc Trường Thanh.

"Người nào!" Một tiếng quát lạnh truyền đến.

"Hông bét, bị phát hiện!" Diệp Thiên khẽ giật mình.

Hắn ở cách khá xa, mặc dù không sử dụng thiên phú Âm Ảnh, nhưng cũng đã cẩn thận từng li từng tí, tăng thêm cây cối che chắn xung quanh, có lẽ sẽ không dễ dàng bị phát hiện mới đúng, nhưng hắn biết rõ bản thân xác thực đã bị phát hiện.

Bất quá, phát hiện ra hắn cũng không phải là Mạc Trường Thanh, mà là một ông lão, nhìn qua mười phần lạ lẫm, ăn mặc cũng có một chút khác biệt so với người của căn cứ Lâm Hải, trên người mặc áo giáp.

Hiển nhiên, người kia hẳn là Đại Vô Giả của căn cứ cỡ trung hợp tác thanh lý hung thú cùng với căn cứ Lâm Hải.

Xoạt!!! Mấy vị Tinh Anh Vô Giả ở dưới sự phân phó của vị Đại Vô Giả kia, lác mình mấy cái, nhanh chóng đi tới chỗ của Diệp Thiên.

Diệp Thiên cũng không trốn tránh, nếu như chạy trốn, chẳng phải là chột dạ? Huống hồ, hắn cũng không chú ý gì xấu, trong lòng không thẹn, tự nhiên không cần phải chạy trốn.

"Ta là Vô Giả của căn cứ Lâm Hải!" Diệp Thiên chủ động đi ra.

Mấy vị Tinh Anh Vô Giả nhìn thấy Diệp Thiên là một gã Vô Giả, lại nghe nói Diệp Thiên là Vô Giả của căn cứ Lâm Hải, nhờ vậy mới không động thủ.

"Tiểu tử kia là Vô Giả của nhà ai?" Ông lão nhíu mày hỏi.

"Không quen biết, không phải là Lâm gia chúng ta!"

"Ta cũng không quen biết, cũng không phải Mạc gia chúng ta!"

"Không quen biết..."

Nguyên một đám gia tộc lác đầu.

Diệp Thiên đi qua, nói: "Ta không phải là đệ tử của đại gia tộc, chẳng qua là sau khi hoàn thành nhiệm vụ thanh lý hung thú, hiểu kỳ đối với Kiến Thần Lực, cho nên đi tới xem náo nhiệt một chút!"

Đúng lúc này, Lâm Minh của Lâm gia mở miệng nói: "Ta nhớ ra rồi, hắn thật sự là Vô Giả tham gia kế hoạch thanh lý, không ngờ hắn lại hoàn thành nhiệm vụ thanh lý hung thú nhanh như vậy, còn đi đến nơi này!"

Lâm Minh sở dĩ nhận ra Diệp Thiên, là bởi vì hắn đã từng mời chào qua Diệp Thiên, nhưng lại bị Diệp Thiên cự tuyệt, cho nên mới có ấn tượng.

"Thiên phú cũng không tồi, còn trẻ như vậy đã đạt đến cấp độ Tinh Anh Vô Giả, vậy hãy lưu lại nơi này đối phó Kiến Thần Lực với chúng ta!" Ông lão kia mở miệng nói, hiển nhiên, ông ta vừa rồi đã dùng tinh thần lực dò xét tình huống của Diệp Thiên.

Thần sắc của Diệp Thiên không thay đổi, hắn biết rõ mình ở trước mặt Đại Vô Giả cho dù làm như thế nào cũng không giấu diếm được tu vi, còn không bằng hào phóng một chút.

"Cái gì, Tinh Anh Vô Giả, tên tiểu tử này..." Sắc mặt của Lâm Minh kịch biến.

Hắn một mực còn cho rằng tên tiểu tử này là Vô Giả đấy, không ngờ được đối phương lại là Tinh Anh Vô Giả. Nếu như biết rõ đối phương là Tinh Anh Vô Giả, hắn vô luận như thế nào cũng phải nhận đối phương vào Lâm gia a!

Mà những gia tộc khác cũng nhao nhao không thể tưởng tượng nổi quan sát Diệp Thiên, đều cảm thấy khiếp sợ không thôi. Diệp Thiên có thể ở cái niên kỷ này bước vào cấp độ Tinh Anh Vô Giả, thiên phú của hắn không cần phải nhiều lời, tất nhiên là thiên phú tu luyện Cao đẳng.

"Thiên phú tu luyện Cao đẳng!" Thần sắc của một số người cảm đầu gia tộc không thay đổi, nhưng trong nội tâm thì lại đang tiến hành tính toán.

Diệp Thiên thì chỉ âm thầm cười một tiếng, rõ ràng đã cảm ứng được mấy cỗ ác ý, trong đó cũng có ác ý của Mạc Trường Thanh Mạc gia.

"Quả nhiên là ghen ghét sinh ra địch ý a!" Diệp Thiên cũng không muốn sinh ra địch ý cùng với những vị gia chủ này, nhưng những cái gia tộc này luôn luôn tự cho là đúng, cho rằng Diệp Thiên sẽ sinh ra trở ngại đối với bọn gia tộc của bọn hắn, bọn hắn cũng không muốn nhìn thấy một gia tộc nào đó quật khởi.

Nhưng mà, Diệp Thiên căn bản cũng không coi trọng căn cứ Lâm Hải. Thậm chí trong tương lai, hắn sẽ mang theo em gái ly khai khỏi căn cứ Lâm Hải, ngao du trong thiên địa mênh mông. Chỉ tiếc là, những cái gia tộc này sẽ vĩnh viễn không hiểu.

Diệp Thiên phát hiện ra vị Đại Vô Giả kia rõ ràng là người phụ trách ở nơi này, ông ta bảo Diệp Thiên lưu lại, những người của gia tộc khác không dám phản bác.

Thế là, Diệp Thiên đứng ở một bên, yên lặng chờ đợi, đột nhiên, có một bóng người từ bên trong mặt đất chui ra, đi tới trước mặt vị Đại Vô Giả kia nói: "Thanh lão, nhiệm vụ đã hoàn thành!"

"Là thiên phú liên quan tới thuộc tính Thổ hay sao?" Diệp Thiên nhìn vị Vô Giả vừa mới chui ra từ trong mặt đất, âm thầm cảm thấy kỳ lạ.

Hắn có thể khẳng định, vị Vô Già này không phải là đào hang chui ra, bởi vì mặt đất cũng không có động tĩnh, cũng không có vỡ ra, mà là cùng loại hình với Thuật Thổ Động trong tiểu thuyết, trực tiếp chui ra từ trong mặt đất.

Ở trong những trường hợp nhất định, loại thiên phú này xác thực rất không tệ, nhưng lại vô cùng nguy hiểm, không cần thận liễn gặp phải nguy hiểm dưới đất. Hơn nữa còn có tính hạn chế rất lớn, không có cách nào xuyên qua sắt thép, đá tảng cùng với nước, tính thực dụng cũng không phải là quá mạnh.

Diệp Thiên suy nghĩ một chút, liễn không thêm đề ý tới dạng thiên phú này. Đối với hắn mà nói, hắn càng ưa thích loại thiên phú có thể gia tăng thực lực hơn.

"Tất cả mọi người thôi lui!" Thanh lão hạ mệnh lệnh.

Xoạt xoạt!!!! Từng Vô Già nhanh chóng thối lui lại, đứng ở một nơi cách xa sườn núi nhỏ, dường như là có chuyện sắp phát sinh.

Diệp Thiên cũng đi theo những Vô Già này, lui lại đến nơi xa.

"Bắt đầu!" Thanh lão nói ra, ông ta vừa dứt lời, mặt đất bắt đầu chấn động.

Oanh!!!! Phảng phất như là động đất cấp mười, có một cỗ nguyên lực ba động kinh khủng từ dưới đất truyền ra.

Truyện Siêu Cấp Thiên Phú được dịch hơn 1000 chương ở link này:

<http://bit.ly/2BX4wJ9>

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Thiên phú lực lượng

"Đây là..." Diệp Thiên kinh hãi, hắn có thể cảm giác được cỗ ba động ở dưới mặt đất kia đủ để chôn vùi hắn, cỗ ba động kia quá cường đại, coi như là Đại Vô Già bình thường cũng không có cách nào chế tạo ra ba động không lồ như vậy.

Tiếp theo, một màn không thể tưởng tượng nổi phát sinh! Toàn bộ sườn núi nhỏ trong nháy mắt nổ tung, vô số tảng đá bắn ra, giống như đạn pháo nổ tung ra bốn phía, có một số tảng đá rơi xuống bên cạnh đám Vô Già, nhưng đám Vô Già này đều có thực lực cường đại, nhẹ nhõm liễn có thể ngăn cản hoặc là đánh nát những tảng đá này.

Trong nháy mắt, sườn núi nhỏ biến mất, lộ ra một cái lỗ thủng khổng lồ, mà ở bên trong lỗ thủng xuất hiện một lượng lớn thi thể của Kiến Thần Lực, trên thi thể còn đang bị hoá điểm thiêu đốt. Cùng lúc đó, nhiệt độ của phiên khu vực này cũng tăng lên tầm mười độ.

"Giống như là một loại tên lửa đạn đạo ở kiếp trước!" Diệp Thiên nghĩ thầm, bất quá, cái này rõ ràng không phải tên lửa đạn đạo, bởi vì hắn cảm ứng được nguyên lực ba động, rất có thể là một loại vũ khí nguyên lực, có cùng hiệu quả với tên lửa đạn đạo.

"Lực lượng kinh khủng như vậy, thứ này rốt cuộc đã được tạo thành như thế nào?" Một vị Tinh Anh Vô Già kinh hãi hỏi.

Một vị Đại Vô Già của Lâm gia mở miệng nói: "Đây là hiệu quả do Viêm Bạo Cầu tạo thành, nghe nói Viêm Bạo Cầu là trái tim của hung thú đỉnh cấp nắm giữ thiên phú hòa diễm, trải qua sự cải tạo của trận pháp sư, trận văn ở trên trái tim có thể dẫn xuất lực lượng hoà diễm ở trong trái tim ra bên ngoài, hình thành hiệu quả như một vụ nổ. Một khóa Viêm Bạo Cầu như thế này có giá trị vô cùng cao, căn bản là không thể dùng tiền để cân nhắc, coi như dùng một tỷ đồng tiền cũng mua không được."

"Viêm Bạo Cầu, trận pháp sư!" Diệp Thiên nghe như vậy liễn lộ ra sự hứng thú, bất quá những vật này cách hắn quá xa vời, không phải là đồ vật trước mắt mà hắn có thể tiếp xúc đến.

"Đừng nói là toàn quân sẽ bị diệt chứ? Ta chỉ cần một bộ thi thể Kiến Thần Lực hoàn chỉnh mà thôi." Diệp Thiên nghĩ thầm.

Nhưng mà, thần sắc của Thanh lão lại trở nên ngưng trọng, dùng đôi mắt chăm chú nhìn chằm chằm vào cái lỗ thủng.

"Mọi người hãy cẩn thận một chút, hắn là còn có không ít Kiến Thần Lực còn sống sót!" Thanh lão vừa dứt lời, có từng đợt âm thanh bò sột soạt cùng với chít chít truyền đến.

Chỉ thấy từng con Kiến Thần Lực từ bên trong lỗ thủng leo ra, có một bộ phận Kiến Thần Lực đã bị thương, nhưng còn có một bộ phận Kiến Thần Lực lại hoàn hảo không có một chút tổn hại.

Hiển nhiên là một khóa Viêm Bạo Cầu căn bản không có cách nào tiêu diệt được cả sào huyệt Kiến Thần Lực, nhưng đã khiến cho đám Kiến Thần Lực này tổn thất thảm trọng.

"Xuất thủ!" Đám Tinh Anh Vô Già của các đại gia tộc nhao nhao lao về phía đám Kiến Thần Lực, bắt đầu chém giết.

Mà nhóm Đại Vô Già cũng không hề lưu thủ, toàn bộ đều xuất thủ, mà khác biệt cùng với đám Tinh Anh Vô Già, một kích tiện tay của nhóm Đại Vô Già đều giống như đạn pháo, một kiếm chém ra đều lưu lại trên mặt đất khe nứt mấy chục mét, mấy con Kiến Thần Lực này ở dưới tay bọn hắn giống như là giun dế vậy.

Đặc biệt là Thanh lão, Diệp Thiên chỉ nhìn thoáng qua, con người đột nhiên rút lại. Chỉ thấy Thanh lão tiện tay ấn một cái, bên trong hư không xuất hiện một cự chưởng lớn mấy chục mét, trong nháy mắt liền đem mấy chục con Kiến Thần Lực nghiền thành bột mịn, thậm chí còn lưu lại ở trên mặt đất một cái hố to, giống như người khổng lồ dùng bàn tay đánh vào trên mặt đất.

"Thanh lão cường đại như vậy, lại tăng thêm nhiều Đại Vô Già như vậy, có lẽ là đủ để quét ngang toàn bộ sào huyệt Kiến Thần Lực a?" Diệp Thiên thầm nghĩ.

Nhưng rất nhanh, hắn liền không nghĩ như vậy nữa. Đột nhiên, ở dưới mặt đất có mười mấy con Kiến Thần Lực to lớn chui ra, mười mấy con Kiến Thần Lực to lớn này dài mười mét, mà Kiến Thần Lực phổ thông chỉ dài có ba mét.

"Hung thú Kiến Thần Lực trung cấp!" Diệp Thiên kinh hô, hắn chỉ cho rằng Kiến Thần Lực đều là hung thú cấp thấp, cho dù có hung thú Kiến Thần Lực trung cấp, vậy thì cũng chỉ có một con thôi mới đúng, thế mà bây giờ thoáng một cái đã xuất hiện mười mấy con.

Lấy thiên phú của Kiến Thần Lực, hung thú Kiến Thần Lực trung cấp liền nắm giữ sức chiến đấu có thể so với cấp bậc Đại Võ Giả, thậm chí là so với Đại Võ Giả bình thường còn muốn cường đại hơn.

Quả nhiên, những con hung thú Kiến Thần Lực trung cấp vừa mới xuất hiện, nhóm Đại Võ Giả liền chật vật không chịu nổi, có thời điểm thậm chí còn cần phải có hai vị Đại Võ Giả mới có thể kiềm chế được một con hung thú Kiến Thần Lực trung cấp.

Chỉ có Thanh lão là lộ ra sự thành thạo, một mình ông ta liền có thể đối phó với 5 con hung thú Kiến Thần Lực trung cấp, hơn nữa rất nhanh còn chém chết một con.

Lúc này, Diệp Thiên đang giao thủ cùng với một con Kiến Thần Lực, biểu hiện ra thực lực Tinh Anh Võ Giả bình thường, đánh đến mức độ bất phân cao thấp cùng với Kiến Thần Lực. Mà trong quá trình này, Diệp Thiên cũng đã dò xét tình huống thiên phú của con Kiến Thần Lực này.

Chủng loại: Kiến Thần Lực

Thiên phú huyết mạch: Sơ đẳng

Thiên phú lực lượng: Cao đẳng

Nhìn thấy thiên phú lực lượng Cao đẳng, Diệp Thiên liền cảm thấy hưng phấn, đi chuyến này không uổng công!

"Từ biểu hiện của mấy con hung thú Kiến Thần Lực trung cấp kia, thiên phú của bọn nó hẳn là không phát sinh thuế biến, hẳn cũng chỉ là thiên phú lực lượng Cao đẳng, cho nên mình không cần thiết phải sao chép thiên phú của hung thú Kiến Thần Lực trung cấp!" Diệp Thiên sau khi hơi suy nghĩ một chút, liền lập tức sao chép thiên phú lực lượng Cao đẳng của con hung thú Kiến Thần Lực cấp thấp.

Trong nháy mắt chạm vào người con Kiến Thần Lực, quá trình sao chép liền hoàn thành. Tuy nhiên ở chỗ này lại không thích hợp cho việc dung hợp, nhất định phải chờ đi đến địa phương an toàn rồi lại dung hợp.

Từ tình huống trước mắt mà nói, đám Võ Giả mặc dù có tổn thất, thành thạo có Tinh Anh Võ Giả vẫn lạc, nhưng đám Võ Giả vẫn là bên chiếm cứ ưu thế.

Theo thời gian trôi qua, là đám Võ Giả có thể càn quét hết thấy Kiến Thần Lực. Nhưng có một điều kiện tiên quyết đó là không có tình huống ngoài ý muốn phát sinh! Nhưng mà, ở bên trong bóng tối, Diệp Thiên cùng với không ít Võ Giả lại cảm giác được sự không ổn.

"Chẳng lẽ còn có Kiến Thần Lực càng cường đại hơn xuất hiện?" Diệp Thiên trầm nghĩ.

Cái khả năng này không phải là không có, phải biết rằng một tộc đàn như Kiến Thần Lực sẽ có thú linh, mà thú linh thường thường sẽ rất cường đại, mười mấy con hung thú Kiến Thần Lực trung cấp kia có thực lực chênh lệch không lớn, bọn nó tuyệt đối không phải là thú linh.

"Hi vọng không phải là hung thú Kiến Thần Lực cao cấp!" Diệp Thiên chỉ có thể hi vọng như thế, bằng không thì hẳn cũng chỉ có thể chạy trốn, đám Võ Giả này căn bản là không ngăn cản được hung thú Kiến Thần Lực cao cấp.

Lại trôi qua thêm mấy phút, thần sắc của Thanh lão đột nhiên đại biến, hô to: "Chạy mau, ở trong sào huyết Kiến Thần Lực có hung thú cao cấp!"

Truyện Siêu Cấp Thiên Phú được dịch hơn 1000 chương ở link này:

<http://bit.ly/2BX4wJ9>

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Trở về

Hung thú cao cấp! Tất cả mọi người nghe xong, trong lòng liền giật thót một cái.

Nếu như là hung thú cao cấp bình thường, bọn hắn tuyệt đối sẽ không quan tâm, chỉ cần một Đại Võ Giả liền có thể chống lại, nhưng nếu là hung thú Kiến Thần Lực cao cấp, ở trên cơ sở hung thú cao cấp tăng thêm thiên phú lực lượng Cao đẳng, công kích sau khi được tăng cường coi như không bằng Tông Sư, thì cũng không kém quá nhiều.

Một con hung thú Kiến Thần Lực cao cấp tuyệt đối không phải là Đại Võ Giả đồng cấp có thể đối phó, coi như là loại Đại Võ Giả vô cùng cường đại như Thanh lão cũng tuyệt đối không phải là đối thủ.

Có lẽ chỉ có loại Đại Võ Giả có thiên phú công kích nghịch thiên hoặc là Tông Sư mới có thể đối phó với con hung thú Kiến Thần Lực cao cấp này.

"Lưu lại chỉ có chết!" Diệp Thiên âm trầm suy nghĩ, thế là, hắn không nói hai lời, trong nháy mắt khởi động tốc độ gấp 3 lần, hướng về nơi xa bỏ chạy.

Nguyên bản, tốc độ của hắn chỉ sánh ngang với Tinh Anh Võ Giả phổ thông, nhưng sau khi được gia tốc gấp 3 lần, lại không kém gì so với Tinh Anh Võ Giả cao cấp nhất, thậm chí còn vượt qua một chút.

Trong nháy mắt, thân ảnh của Diệp Thiên liền vượt qua rất nhiều Tinh Anh Võ Giả.

Oanh!!!! Một con Kiến Thần Lực khổng lồ xuất hiện, hình thể của nó dài chừng 20 mét, toàn thân hiện lên màu vàng nhàn nhạt, mà Kiến Thần Lực bình thường chỉ có màu đen mà thôi.

Con Kiến Thần Lực này vừa xuất hiện, liền có một cỗ uy áp bao phủ toàn trường.

"Thật nặng!" Diệp Thiên cảm thấy toàn thân trầm xuống, phảng phất như là có thứ gì đó đang đè lên người.

Đây không phải là trọng lực, mà là một loại áp chế về khí thể. Nếu như không có cách nào đánh vỡ loại áp chế khí thể này mà nói, tốc độ sẽ chậm đi rất nhiều lần, căn bản là trốn không thoát.

Tốc độ của đám Tinh Anh Võ Giả thoát cái trở nên chậm hơn vài lần, mà nhóm Đại Võ Giả lại không nhận phải ảnh hưởng quá lớn, tốc độ mặc dù cũng bị chậm đi, nhưng vèn vèn chỉ chậm đi ba, bốn thành mà thôi, tốc độ vẫn nhanh hơn nhiều so với đám Tinh Anh Võ Giả.

"Đao thế!" Trên người của Diệp Thiên bộc phát ra khí tức đao thế, đao thế có cảnh giới đại thành đủ để ngạnh kháng với khí thể của Kiến Thần Lực.

Áp chế biến mất, tốc độ của Diệp Thiên khôi phục lại được trình độ gấp 3 lần, thậm chí còn chạy không chậm hơn so với mấy Đại Võ Giả.

Hưu hưu hưu!!!! Từng vị Võ Giả chạy trốn, hung thú Kiến Thần Lực cao cấp coi như truy sát, cũng sẽ không truy sát Diệp Thiên, mà truy sát những Võ Giả cách bản thân gần nhất.

Thế là, những vị Tinh Anh Võ Giả này liền chết thảm.

Về phần Thanh lão, sau khi nhắc nhở đám Võ Giả một tiếng, thì chính là người thứ nhất chạy trốn, căn bản không hề có tâm tư đánh một trận cùng với hung thú Kiến Thần Lực cao cấp.

"A a a!!!!" Từng vị Tinh Anh Võ Giả tử vong ở dưới sự truy sát của Kiến Thần Lực cao cấp, ngay cả tư cách chống lại cũng đều không có, bị chém giết giống như là giun dế vậy.

Không tới vài cái hô hấp, liền có hơn mười vị Tinh Anh Võ Giả bị giết chết.

Gia tốc! Diệp Thiên ngay cả tâm tư quay lại nhìn cũng không có, chỉ lo chạy trốn.

Cũng không biết chạy được bao xa, chỉ cảm thấy đằng sau không có bất kỳ Võ Giả hoặc là Kiến Thần Lực nào, hần mới nhìn thoáng về phía sau.

Khi phát hiện ra đằng sau đã không có Kiến Thần Lực truy sát, lúc này mới thở ra một hơi nhẹ nhõm. Tùy ý tìm một chỗ, Diệp Thiên liền dừng lại nghỉ ngơi.

Một đường chạy bán sống bán chết, nguyên lực cơ hồ đã hao hết, thể lực cũng hao tổn nghiêm trọng. Nếu như không tranh thủ thời gian để khôi phục mà nói, hành tẩu ở trong nơi hoang dã sẽ vô cùng nguy hiểm.

Hắn vội vàng uống hết một bình thuốc khôi phục lực lượng, khôi phục lực lượng trong thể nội.

Mấy canh giờ sau đó, Diệp Thiên đã khôi phục lại trạng thái đỉnh cao, hần liền quay trở về sơn cốc nơi đám người Phong Lang đang đứng.

"Diệp Thiên, ngài đã trở về rồi!" Phong Lang nhìn thấy Diệp Thiên, vô cùng mừng rỡ, trước đó, hần một mực lo lắng cho Diệp Thiên, bây giờ nhìn thấy Diệp Thiên trở về, cuối cùng cũng thở ra một hơi nhẹ nhõm.

"Tranh thủ thời gian trở về căn cứ Lâm Hải, đã xảy ra chuyện lớn!" Thần sắc của Diệp Thiên trở nên ngưng trọng, nói.

"Đã xảy ra chuyện lớn gì?" Đám người Phong Lang nhũm mày hỏi.

Diệp Thiên liền tranh thủ kể ra sự tình về Kiến Thần Lực, đám người Phong Lang nghe xong đều biến sắc.

Một lượng lớn hung thú Kiến Thần Lực cấp thấp, mười mấy con hung thú Kiến Thần Lực trung cấp, tăng thêm một con hung thú Kiến Thần Lực cao cấp, đây là một cỗ lực lượng kinh khủng đến cỡ nào a!

Đám người Phong Lang mặc dù không tận mắt nhìn thấy, nhưng từ bên trong ngữ khí của Diệp Thiên liền có thể phán đoán đại khái ra một chút. Đồng thời, bọn hần cũng bội phục bản sự của Diệp Thiên, có nhiều Tinh Anh Võ Giả chết như vậy, mà Diệp Thiên lại có thể trở về không một chút tổn hao.

"Đi, chúng ta nhanh trở về, dù sao thì chúng ta cũng đã hoàn thành nhiệm vụ!" Phong Lang tranh thủ thời gian nói.

Thế là, Diệp Thiên cùng với đám người Phong Lang nhanh chóng trở về căn cứ Lâm Hải.

Trên đường đi, bọn hần cũng không hề buông lỏng cảnh giác. Bất quá, trên đường trở về bọn hần lại không may gặp phải mấy con hung thú trung cấp, may mắn là có Diệp Thiên xuất thủ mới miễn trừ nguy cơ.

Lại trôi qua nửa ngày, bọn hần rốt cục cũng trở về căn cứ Lâm Hải!

Về đến nhà, chuyện đầu tiên mà Diệp Thiên làm chính là dung hợp thiên phú lực lượng Cao đẳng. Thực lực của hần đã bị bại lộ ở trong sự tình Kiến Thần Lực, thậm chí ngay cả thiên phú tốc độ cũng đã bại lộ, mặc dù chưa chắc đã có đại gia tộc nào gây ra bất lợi cho hần, nhưng nhanh chóng tăng cường thực lực chính là một điều cần thiết.

Chỉ cần dung hợp thiên phú lực lượng Cao đẳng, hần tuyệt đối có thể nắm giữ chiến lực không kém gì Đại Võ Giả, thậm chí có thể nghiền ép Đại Võ Giả bình thường.

"Dung hợp!" Thuế biến kịch liệt bắt đầu, thân thể của Diệp Thiên giống như là một con tôm hùm đang bị luộc vậy, gân xanh nổi đầy người, lực lượng kinh khủng ở chỗ sâu trong tế bào toát ra, cái tạo toàn thân trên dưới của Diệp Thiên.

Cũng không biết trải qua bao lâu, toàn thân của Diệp Thiên dĩ nhiên lại ướt đầm, giống như là mới mới đi bơi xong vậy.

Rất nhanh, lực lượng của Diệp Thiên đã được khôi phục lại, lúc này mới tiến hành kiểm tra tình huống thiên phú của bản thân.

Nhân loại: Diệp Thiên

Thiên phú tu luyện: Cao đẳng

Thiên phú tốc độ: Sơ đẳng

Thiên phú đao pháp: Trung đẳng

Thiên phú Âm Ảnh: Sơ đẳng

Thiên phủ khép lại: Đinh cấp

Thiên phủ lực lượng: Cao đẳng

Nhìn qua dòng thiên phủ lực lượng Cao đẳng, Diệp Thiên không nhịn được cười phá lên.

"Thử lực lượng của mình xem!" Diệp Thiên cầm lên một khối sắt, thôi động thiên phủ lực lượng nhẹ nhàng bóp, khối sắt phảng phất như biến thành một cục đất sét, tùy ý để cho hắn nhào nặn.

Hắn lại nhẹ nhàng giã chân một cái, trực tiếp giã vỡ mặt đất, bốn phía chấn động mãnh liệt.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Tông Sư ra tay

Bởi vì không có thiết bị kiểm tra lực lượng, Diệp Thiên chỉ có thể kiểm tra lực lượng lần lượt từng lần một, cuối cùng cho ra một chút đánh giá.

"Lực lượng nguyên bản của ta là 3 vạn cân, trải qua sự tăng cường của thiên phủ lực lượng Cao đẳng, lực lượng của ta lại có thể đi đến trình độ 30 vạn cân!" Diệp Thiên kinh hi nói.

30 vạn cân lực lượng, đây là khái niệm gì? Nếu thêm vào sự tăng cường của nguyên lực mà nói, công kích lực lượng đơn thuần của hắn liền đạt tới 60 vạn cân.

Mà cực hạn của Tinh Anh Võ Giả bất quá chỉ là 10 vạn cân mà thôi, mà một số Đại Võ Giả vừa mới tấn thăng, lực lượng thân thể cũng bất quá chỉ có khoảng 11, 12 vạn cân, còn Đại Võ Giả sơ kỳ mới đạt đến 15 vạn cân.

"Những con hung thú Kiến Thần Lực trung cấp kia căn bản là tương đương với cảnh giới Tinh Anh Võ Giả sơ kỳ, chỉ nắm giữ thiên phủ huyết mạch Sơ đẳng, nhưng lại may mắn phát triển đến cấp độ hung thú trung cấp, cho nên mới có thể ở dưới sự tăng cường của thiên phủ lực lượng Cao đẳng đánh ngang tay với Đại Võ Giả, nếu như những con hung thú Kiến Thần Lực trung cấp này phát triển hình thể to hơn một chút nữa, sẽ có thể nhẹ nhõm săn giết một Đại Võ Giả phổ thông!" Diệp Thiên trầm nghĩ.

Lúc này, hắn rốt cuộc cũng biết được vì sao Thanh lão lại chạy trốn nhanh như vậy, nếu liều mạng đối mặt với hung thú Kiến Thần Lực cao cấp mà nói, đoán chừng Thanh lão sẽ trực tiếp bị miểu sát a.

Mặc dù lực lượng của hung thú Kiến Thần Lực cao cấp rất nghịch thiên, nhưng tốc độ cùng với phản ứng vẫn chỉ ở mức độ Đại Võ Giả sơ kỳ, cho nên mới không có cách nào đuổi kịp Thanh lão.

"Lấy thực lực của ta, muốn chém giết Đại Võ Giả phổ thông là một chuyện dễ như trở bàn tay! Nhưng nếu Đại Võ Giả trung kỳ muốn chạy trốn, ta sẽ không có cách nào ngăn cản, mà đuổi theo cũng không kịp!" Diệp Thiên đối với thực lực của bản thân có một sự nhận biết rõ ràng.

Lực lượng cực hạn của Đại Võ Giả là 100 vạn cân, thêm sự tăng cường của nguyên lực, thì có thể phát huy ra lực công kích 200 vạn cân. Đây là chiến lực của Đại Võ Giả đỉnh phong phổ thông!

Cùng so sánh với chiến lực của Đại Võ Giả đỉnh phong, Diệp Thiên vào thời điểm hiện tại tự nhiên là không bằng. Bất quá, Diệp Thiên lại nắm giữ thiên phủ khép lại đinh cấp, tăng thêm sự cường đại của đao kỹ cấp Thanh Đồng Ảnh Sát, chiến lực cũng sẽ không thua Đại Võ Giả đỉnh phong quá nhiều.

"Ảnh Sát là khoái đao, lực công kích tăng thêm cũng không phải là quá nhiều, trừ phi ta có thể đem Ảnh Sát luyện đến cảnh giới viên mãn, chỉ cần dựa vào Ảnh Sát liền đủ để gia tăng lực công kích lên gấp mấy lần, nếu như vậy, ta dựa vào lực công kích liền có thể làm bị thương Đại Võ Giả đỉnh phong." Diệp Thiên trầm nghĩ.

Bất quá dựa vào cảnh giới đao đạo, đao thể đại thành đỉnh phong mà muốn đem một môn đao kỹ cấp Thanh Đồng tu luyện tới cấp độ viên mãn là quá khó khăn, trừ phi Diệp Thiên có thể từ bỏ quá trình tăng tu vi, một mực tu luyện đao pháp, nhưng chuyện này là không có khả năng.

Trước mắt trừ phi hắn sao chép được thiên phủ đao pháp Cao đẳng, hoặc là lại thu hoạch được một môn đao kỹ có thể tăng cường lực công kích, như vậy hắn mới có thể gia tăng sức chiến đấu trên một phạm vi lớn.

"Môn đao kỹ có thể gia tăng lực công kích trên một biên độ lớn quá hiếm thấy, trước đó ta đi dạo qua chợ đen một vòng, cũng chưa từng thấy qua, chỉ có thể chờ đến sau này!" Diệp Thiên bất đắc dĩ nói.

Chiến lực tăng trên một mức lớn, khiến cho Diệp Thiên hết sức kích động. Nhưng hắn trong thời điểm hiện tại so sánh cùng với cường giả chân chính đúng là còn cách rất xa, còn cần phải tiếp tục cố gắng.

Đương nhiên, đối với Diệp Thiên mà nói, mỗi một điểm lực lượng hắn tăng lên đều sẽ gia tăng chiến lực lên thật lớn. Ví dụ như mỗi khi gia tăng lực lượng lên 100 cân, thì tương đương với gia tăng lực lượng thân thể lên 1000 cân, dù sao thì hắn cũng có hiệu quả tăng cường của thiên phủ lực lượng Cao đẳng, nếu như lại tăng thêm sự tăng cường của Ảnh Sát, thì sẽ càng đáng sợ hơn.

"Lực lượng của ta hiện tại là 3 vạn cân, chỉ cần ta đạt tới cấp độ Tinh Anh Võ Giả đỉnh phong, chiến lực liền có thể sánh ngang với Đại Võ Giả đỉnh phong!"

Nhưng Diệp Thiên cũng biết rõ nhược điểm của bản thân, tốc độ của hắn cũng không được nhanh lắm. Dù sao thì thiên phủ tốc độ của hắn cũng chỉ là Sơ đẳng, chỉ có thể tăng cường tốc độ lên gấp 3 lần, so sánh với đồng giai tự nhiên là rất không tệ, nhưng nếu so sánh vượt cấp mà nói thì còn kém nhiều lắm.

Diệp Thiên định ra cho mình một cái mục tiêu, vào lần sao chép thiên phủ tiếp theo, phải lựa chọn thiên phủ tốc độ từ Trung đẳng trở lên.

Ở trong nhà, Diệp Thiên tu luyện trong thời gian mấy ngày, lúc này mới đi ra bên ngoài hít thở một chút tình huống.

Tại một cái quán cơm nhỏ, hai người Diệp Thiên cùng với Phong Lang vừa ngồi ăn cơm, vừa trò chuyện.

"Phong Lang, mấy ngày nay ta một mực tu luyện ở nhà, không rõ ràng sự tình ở bên ngoài, kế hoạch thanh lý hung thú đã hoàn thành hay chưa?" Diệp Thiên hỏi.

Phong Lang đáp lời: "Diệp Thiên, ta có cấp độ qua thấp, cũng không biết được quá nhiều, chỉ biết rõ là lần này hai căn cứ tổn thất rất thảm trọng, Tinh Anh Võ Giả tử vong đoán chừng có hơn 50 vị, hơn nữa còn chết mất 3 vị Đại Võ Giả!"

"Chết mất ba vị Đại Võ Giả!!!" Diệp Thiên giật mình.

Đại Võ Giả là bậc chiến lực nào, quả thực là đạn pháo hình người a, dĩ nhiên lại chết một hơi tới 3 vị! Hắn cảm thấy thần thức không thôi. Theo suy đoán của hắn thì ba vị Đại Võ Giả này chết là do hung thú Kiến Thần Lực cao cấp đuổi theo bọn hắn, đánh chết bọn hắn.

"Bất quá, ta còn nghe được một tin đồn!" Phong Lang thần thần bí bí nói: "Nghe nói sau khi cái căn cứ cỡ trung kia phần nộ, có một vị Tông Sư xuất thủ! Nguyên bản ta cũng không biết cái gì gọi là Tông Sư, nhưng bây giờ ở dưới tin tức không ngừng truyền ra, ta mới biết được nguyên lai ở phía trên cảnh giới Đại Võ Giả chính là Tông Sư!"

"Tông Sư xuất thủ? Kết quả như thế nào?" Diệp Thiên hiếu kỳ.

"Không rõ ràng, nhưng theo ta nghĩ chắc là phải thắng chứ, đây chính là cảnh giới ở phía trên Đại Võ Giả a, một con hung thú Kiến Thần Lực cao cấp làm sao có thể là đối thủ của Tông Sư chứ!" Phong Lang cười nói.

Diệp Thiên cũng âm thầm gật đầu, hung thú Kiến Thần Lực cao cấp mặc dù có lực công kích cường đại, có lẽ lực công kích có thể sánh ngang với công kích của Tông Sư, nhưng thiếu hụt của hung thú Kiến Thần Lực cao cấp cũng hết sức rõ ràng, phản ứng cùng với tốc độ lại kém xa tít tắp Tông Sư.

Chỉ cần Tông Sư không hồ hồ cứng đối cứng cùng với hung thú Kiến Thần Lực cao cấp, cơ bản đều có thể giết chết hung thú Kiến Thần Lực cao cấp.

Mà sự thật cũng xác thực là như thế, hai ngày sau, có một tin tức truyền đến, sào huyệt Kiến Thần Lực đã bị thanh lý, sự uy hiếp lớn nhất đã không còn, kế hoạch thanh lý hung thú được tiếp tục.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Phế vật

Bởi vì tiểu đội của Diệp Thiên đã sớm hoàn thành nhiệm vụ, cũng không cần phải tham gia nữa. Chỉ trong chớp mắt, mười ngày thời gian trôi qua, kế hoạch thanh lý hung thú đã được hoàn thành cơ bản, hai căn cứ tạm thời đã thông con đường mua bán.

Bất quá hung thú lại có thể di chuyển, hôm nay có lẽ không có hung thú, nhưng nói không chừng rất nhanh sẽ lại có hung thú dò tới.

Đối với hai căn cứ mà nói, con đường này chỉ tạm thời an toàn mà thôi, muốn đi qua con đường này cũng phải hết sức chú ý.

Nhưng mà, không những Diệp Thiên không rõ ràng, rất nhiều Võ Giả cũng không lý giải được, tại sao cái căn cứ cỡ trung kia lại lãng phí khí lực lớn như vậy đi đã thông con đường này. Dù sao thì đối với căn cứ Lâm Hải mà nói, có thể giao dịch cùng với căn cứ cỡ trung là một chuyện tốt, nhưng căn cứ Lâm Hải thì có cái gì? Căn cứ cỡ trung tiến hành giao dịch cùng với căn cứ Lâm Hải cũng không hề có chỗ tốt gì quá lớn a!

Trong ngày này, Phong Lang đem một bộ phận tài nguyên đưa đến nhà của Diệp Thiên, những tài nguyên này đại đa số đều là Máu hung thú, thịt hung thú cùng với mấy tấm thẻ vàng, đây là phần ban thưởng nhiệm vụ cùng với hung thú săn giết mà Trần Phong được chia.

Đối với Diệp Thiên bây giờ mà nói, những vật này cũng không tính là gì, nhưng hắn vẫn nhận lấy. Hắn mặc dù không cần, nhưng Diệp Vũ rất nhanh cũng có thể tu luyện, lưu lại những tài nguyên này cho Diệp Vũ cũng không tệ.

Nguyên bản, Diệp Thiên còn muốn tiếp tục tu luyện trong yên tĩnh. Nhưng lại có một người xa lạ đến quấy rầy cuộc sống yên tĩnh của Diệp Thiên.

"Người là ai?" Diệp Thiên nhìn nam tử lạ lẫm trước mắt, hỏi.

"Diệp Thiên đại nhân, ta là chấp sự Mạc gia—— Mạc Viễn!" Mạc Viễn chỉ là một Võ Giả, cho nên vào thời điểm đối mặt với Diệp Thiên, hơi có vẻ cung kính.

"Mạc gia?" Diệp Thiên kinh ngạc, phản ứng đầu tiên của hắn là Mạc gia đã phát hiện ra nguyên nhân cái chết của Mạc Thiếu Bắc, nhưng trong nháy mắt, hắn liền bác bỏ cái ý nghĩ này đi.

Nếu Mạc gia thật sự đã phát hiện, vậy người đến cũng không phải chỉ là một Võ Giả, mà là Đại Võ Giả.

"Mạc gia tìm ta để làm cái gì?" Diệp Thiên nghi hoặc.

"Gia chủ của chúng ta muốn mời Diệp Thiên đại nhân đến làm khách tại Mạc gia!" Mạc Viễn nói ra.

Diệp Thiên nghe thấy lời này, bên ngoài bình tĩnh, nhưng trong nội tâm lại không ngớt cuồng tiếu. Mạc gia vậy mà lại mời hắn tới làm khách, nếu như Mạc gia biết rõ hắn là người giết Mạc Thiếu Bắc, chỉ sợ rằng sẽ tức điên.

"Không có ý tứ, ta gần đây không muốn đi ra bên ngoài!" Diệp Thiên nói lời từ chối.

Mạc Viễn nguyên bản đang cung kính trong nháy mắt liền biến sắc: "Diệp Thiên đại nhân, Mạc gia chúng ta thế nhưng có rất nhiều Tinh Anh Võ Giả, cùng với một vị Đại Võ Giả, kết giao cùng với Mạc gia chúng ta đối với người chỉ có chỗ tốt, nếu như đắc tội Mạc gia chúng ta, người sau này ở trong căn cứ Lâm Hải sẽ nửa bước khó đi!"

Diệp Thiên trừng lớn hai mắt, rất muốn hỏi người nào đã cho cái tên này tự tin uy hiếp một vị Tinh Anh Võ Giả? Chỉ là một tên Võ Giả, cũng dám uy hiếp một vị Tinh Anh Võ Giả, là gan cũng không khỏi quá lớn a.

"Người đang uy hiếp ta hay sao?" Diệp Thiên lạnh lùng hỏi.

Từng tia đao thế toát ra, nghiền ép về phía Mạc Viễn. Trong nháy mắt, Mạc Viễn liền cảm thụ được một cỗ áp lực vô cùng, toàn thân toát ra mồ hôi lạnh.

"Người không thể giết ta? Nơi này là căn cứ Lâm Hải, Lâm gia có quy định, bất luận là Võ Giả nào cũng không thể chém giết trong căn cứ, cũng không thể tùy ý sát hại người khác, nếu không sẽ phải chịu sự trừng phạt của Lâm gia cùng với các gia tộc khác!" Mạc Viễn ở dưới sự khủng hoảng, nói thẳng.

"Lúc này chẳng những không cầu xin, mà còn muốn uy hiếp ta? Xem ra người đã lấy danh nghĩa của Mạc gia ngạo mạn đã quen, không hiểu được cái gì gọi là sự kính sợ, hôm nay ta sẽ dạy cho ngươi!" Diệp Thiên vươn tay, bắt lấy cánh tay của Mạc Viễn, nhẹ nhàng bóp.

Rắc rắc!!! Một tiếng gãy vang giòn truyền ra, tiếp đó chính là tiếng hét thảm của Mạc Viễn.

Vừa rồi Diệp Thiên đã trực tiếp phế đi cánh tay của Mạc Viễn, muốn chữa trị xong mà nói, tất nhiên sẽ phải hao phí bảo vật chữa thương vô cùng trân quý, mà Mạc gia sẽ vì một Võ Giả không có tiềm lực phát triển tiêu hao một cái giá lớn hay sao?

Không! Mạc gia sẽ không!

"Lăn đi!" Diệp Thiên quát lạnh.

Mạc Viễn không còn dám uy hiếp Diệp Thiên nữa, nhìn nhìn con đau nhức kịch liệt, ba chân bốn cẳng chạy ra khỏi nhà của Diệp Thiên.

"Mạc gia, hi vọng các ngươi đừng làm ra chuyện điên rồ, nếu không..." Một tia sát cơ từ bên trong đôi mắt của Diệp Thiên thoáng hiện.

Mạc Viễn sau khi trở về gia tộc, liền đi gặp mặt gia chủ Mạc gia—— Mạc Trường Sinh.

Mạc Trường Sinh có thiên phú không cao, cũng vụn vụn chỉ nắm giữ thiên phú Sơ đẳng mà thôi, nhưng hắn ở dưới tài nguyên khổng lồ của Mạc gia chỉ mới 30 tuổi liền tu luyện đến cảnh giới Tinh Anh Võ Giả sơ kỳ, tuy nói là rất khó tiến bộ, nhưng địa vị của hắn lại đủ cao, lúc này mới ngồi lên được bảo tọa của Mạc gia.

Bởi vì hắn là con trai của Đại Võ Giả Mạc Trường Thanh Mạc gia! Mạc Trường Thanh có rất nhiều nhi tử cùng với nữ nhi, nhưng đại bộ phận đều là thiên phú Thấp, chỉ có vài người nắm giữ thiên phú Sơ đẳng, mà ở bên trong thiên phú Sơ đẳng, Mạc Trường Sinh xem như là có thiên phú tốt nhất rồi!

"Gia chủ, người nhất định phải chủ trì công đạo cho ta a!" Mạc Viễn ôm theo cánh tay đã bị phế đi tới trước mặt Mạc Trường Sinh, hung hăng quỳ xuống.

"Cánh tay của ngươi làm sao vậy? Chẳng lẽ người đi mời Diệp Thiên lại xảy ra vấn đề?" Mạc Trường Sinh nhíu mày.

"Diệp Thiên quá xem thường Mạc gia chúng ta a!" Mạc Viễn vừa khóc, vừa tự thuật lại sự phách lối của Diệp Thiên.

Ở trong miệng của hắn, bản thân của hắn đã hoàn toàn biến thành một người đáng thương vô tội, mà tất cả sai lầm đều thuộc về Diệp Thiên, đồng thời Diệp Thiên còn tàn nhẫn phế đi một cánh tay của hắn.

Sau khi Mạc Viễn nói xong, Mạc Trường Sinh liền cho người mang Mạc Viễn lui xuống, cũng không nói về việc trị liệu cánh tay.

"Phế vật!" Mạc Trường Sinh nắn chửi.

Người hắn mắng tự nhiên là Mạc Viễn, không hoàn thành sự tình không phải là phế vật thì là cái gì? Đương nhiên, hắn cũng không hoàn toàn tin lời của Mạc Viễn, là một gia chủ, hắn đối với tính tình của Mạc Viễn biết rất rõ, khẳng định là Mạc Viễn đã mạo phạm Diệp Thiên.

Nhưng Diệp Thiên tuyệt đối cũng đã cự tuyệt lời mời, bằng không Mạc Viễn cũng sẽ không mạo phạm đến Diệp Thiên.

"Hừ, chỉ là một tên Tinh Anh Võ Giả liền dám cự tuyệt Mạc gia chúng ta, nếu không phải phụ thân thi triển bí thuật, hao tổn tuổi thọ, thời gian còn lại không nhiều, ta hà tất phải đi mời một ngoại nhân!" Mạc Trường Sinh thầm hận.

Chuyện này chỉ có một vài người biết rõ, ngay cả phần lớn cao tăng của Mạc gia cũng đều không biết. Mạc Trường Thanh đã trở về, không chết ở bên trong nhiệm vụ thanh lý Kiến Thần Lực, nhưng Mạc Trường Thanh cũng phải thi triển bí thuật, hao tổn tuổi thọ để tăng cường tốc độ, mới thoát khỏi sự truy sát của con hung thú Kiến Thần Lực cao cấp kia.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 44: Kế hoạch của Mạc gia

Căn cứ theo sự kiểm tra, Mạc Trường Thanh nhiều nhất chỉ có thể sống thêm 1 năm.

Mạc Trường Sinh biết rõ thế cục của Mạc gia, một khi không có Đại Võ Giả tọa trấn, tình huống của Mạc gia sẽ trở nên rất tệ, dù sao thì Mạc gia cũng đã đắc tội quá nhiều gia tộc, những gia tộc kia nếu gây khó khăn cho Mạc gia, sau này Mạc gia sẽ rất phiền toái.

Cho nên, hắn muốn làm cho thực lực của Mạc gia lớn mạnh hơn. Mà Diệp Thiên chính là một sự lựa chọn tốt! Diệp Thiên vô cùng trẻ tuổi, căn cứ theo sự điều tra, Diệp Thiên chỉ mới có 16 tuổi mà thôi, bây giờ đã đạt đến cấp độ Tinh Anh Võ Giả, thiên phú tu luyện của hắn thấp nhất cũng là Cao đẳng, hơn nữa hắn còn có thiên phú tốc độ, đây là do bại lộ ở bên trong nhiệm vụ thanh lý Kiến Thần Lực, có không ít Võ Giả đã nhìn thấy được.

Thiên phú tốc độ cùng với thiên phú tu luyện Cao đẳng, mấu chốt nhất là bối cảnh lại rất đơn giản, thiên tài như vậy tuyệt đối là người mà các đại thế lực muốn lôi kéo. Mạc gia chẳng những muốn lôi kéo, mà còn muốn khống chế Diệp Thiên, một khi thành công, Mạc gia sẽ có một con át chủ bài, bên trong mấy chục năm sau này cũng không cần lo đến sự phát triển của gia tộc nữa.

Mà muốn khống chế Diệp Thiên thì nhất định phải thừa dịp lúc Diệp Thiên còn chưa quật khởi, hiện tại chính là thời điểm tốt nhất. Mạc Trường Sinh quay người đi ra bên ngoài, hướng tới một căn mật thất sâu trong lòng đất.

Rất nhanh, hắn liền gặp được phụ thân Mạc Trường Thanh đang tiến hành chữa thương.

"Phụ thân, Mạc Viễn đã làm hỏng việc rồi!" Mạc Trường Sinh báo cáo.

"Làm hỏng việc? Cũng nằm ở bên trong dự đoán, những thiên tài loại này đều rất cao ngạo, căn bản là không đặt Mạc gia chúng ta vào mắt, không tiếp thụ lời mời là rất bình thường, bất quá coi như hấn không đến Mạc gia chúng ta, chúng ta vẫn có thể bắt hấn lại!" Mạc Trường Thanh lạnh giọng nói.

"Phụ thân, bằng không thì để cho người Lâm gia trừng phạt Diệp Thiên một chút, hấn vừa rồi đã phế đi một cánh tay của Mạc Viễn, đây là một cái cơ không tệ!" Mạc Trường Sinh vội vàng nói.

"Ngu xuẩn!" Mạc Trường Thanh nói: "Mạc Viễn thì tính là cái gì? Chỉ là một Võ Giả phổ thông mà thôi, mà Diệp Thiên có thiên phú cường đại cỡ nào, trong tương lai tất nhiên sẽ trở thành Đại Võ Giả, lại còn không phải là Đại Võ Giả phổ thông như ta, mà là Đại Võ Giả đỉnh phong chân chính. Thiên tài như vậy, Lâm gia sẽ không có khả năng đối phó, thậm chí còn lôi kéo. Bây giờ Lâm gia đang vì sự tình kết giao giữa hai căn cứ cho nên không có thời gian xử lý những sự tình khác, một khi chờ bọn hấn xử lý tốt sự tình kết giao, Diệp Thiên sẽ không đến phản chúng ta!"

Mạc Trường Sinh run rẩy một hồi, cúi đầu xuống nói: "Phụ thân giáo huấn rất đúng, vậy ta sẽ tổ chức người đi bắt Diệp Thiên!"

"Cho người, đây là một bình độc được xóa linh trí, là do ta tiêu hao một cái giá lớn mua được từ đại căn cứ, sau khi người bắt được Diệp Thiên, thì hãy bắt hấn ăn vào, linh trí sẽ bị xóa đi đại bộ phận, sẽ bị si ngốc một đoạn thời gian, tuy nhiên chỉ mất đi ký ức mà thôi, thiên phú sẽ không chịu phải ảnh hưởng. Chờ đến thời điểm hấn khôi phục không sai biệt lắm, chúng ta lại lợi dụng biện pháp huấn luyện từ sĩ huấn luyện Diệp Thiên, như vậy mới có thể triệt để khống chế Diệp Thiên!" Mạc Trường Thanh độc ác nói.

"Biện pháp rất tốt, thứ này so với sử dụng kịch độc, ngẫu nhiên ban cho giải được để khống chế còn tốt hơn nhiều!" Mạc Trường Sinh kích động.

Sau khi nhận lấy độc được xóa linh trí, Mạc Trường Sinh rời đi, sau đó liền an bài sự tình săn bắt Diệp Thiên.

Đêm khuya, Mạc gia xuất động mười vị Tinh Anh Võ Giả, trong đó có hai tên nắm giữ thiên phú đặc thù. Một tên nắm giữ thiên phú độc tố Thấp, một tên nắm giữ thiên phú kiếm thuật Sơ đẳng, đã tu luyện qua một môn kiếm kỹ cấp Hắc Thiết cường đại, hơn nữa còn là kiếm kỹ chuyên môn gia tăng lực công kích.

Hai tên Tinh Anh Võ Giả nắm giữ thiên phú đặc thù này mặc dù chỉ là Tinh Anh Võ Giả sơ kỳ, nhưng năng lực thực chiến lại có thể sánh ngang với Tinh Anh Võ Giả trung kỳ.

Ngoại trừ cái đó ra, bên trong mười vị Tinh Anh Võ Giả còn có hai vị Tinh Anh Võ Giả trung kỳ, theo loại tính toán này mà nói, thì tương đương với bốn vị Tinh Anh Võ Giả trung kỳ cùng với sáu vị Tinh Anh Võ Giả sơ kỳ.

Bằng vào cỡ lực lượng này đã đủ để đối phó với Tinh Anh Võ Giả hậu kỳ, mà chỉ dùng để đối phó với một tên Tinh Anh Võ Giả sơ kỳ nắm giữ thiên phú tốc độ không tệ mà nói, khẳng định là dư xài.

Đáng tiếc là bọn hấn căn bản không biết bản thân sẽ phải đối phó với yêu nghiệt nghịch thiên bậc nào.

Trong khu biệt thự, mỗi một căn biệt thự đều là độc lập, bốn phía đều có tường rào. Mà mười vị Tinh Anh Võ Giả của Mạc gia lúc này đã bao vây biệt thự của Diệp Thiên.

Lần nhiệm vụ này, người phụ trách là đại trưởng lão của Mạc gia——Mạc Tinh Thần, hấn có tu vi Tinh Anh Võ Giả trung kỳ, có kinh nghiệm chiến đấu vô cùng phong phú, chỉ có điều là không có thiên phú đặc thù.

"Trong biệt thự chỉ có hai người, Diệp Thiên cùng với Diệp Vũ em gái của hấn, Diệp Vũ còn chưa tới mười lăm tuổi, cho nên chưa tiến hành tu luyện, chỉ là một người bình thường, trước tiên chúng ta có thể bắt Diệp Vũ, bức bách Diệp Thiên đầu hàng. Nhớ kỹ, ngàn vạn lần không nên thương tổn Diệp Vũ, nếu không khiến cho Diệp Thiên phát cuồng mà nói, chúng ta sẽ gặp phải rắc rối!" Mạc Tinh Thần an bài nhiệm vụ.

"Vâng, đại trưởng lão!" Những Tinh Anh Võ Giả khác thấp giọng đáp lời.

Mười vị Tinh Anh Võ Giả vượt qua tường rào, yên lặng đi vào gian phòng của Diệp Vũ.

Mạc gia đã sớm điều tra rõ ràng tình huống trong nhà của Diệp Thiên, thậm chí ngay cả việc Diệp Vũ ở phòng nào cũng vô cùng rõ ràng. Bởi vì vậy đối với bọn hấn mà nói, lần nhiệm vụ này vô cùng đơn giản.

Kết! Cửa phòng của Diệp Vũ bị mấy người mở ra, nhưng mà khi bọn hấn tiến vào gian phòng của Diệp Vũ, lại phát hiện ra bên trong gian phòng không có một ai.

"Không tốt, Diệp Vũ không có ở chỗ này!" Mạc Tinh Thần kinh hãi.

Mặc dù thanh âm mở cửa của bọn hấn nhỏ, nhưng Tinh Anh Võ Giả lại có thính lực vượt xa người bình thường, có lẽ thông qua thanh âm mở cửa, đã tỉnh lại từ bên trong giấc ngủ.

Đúng lúc này, có một giọng nói lạnh lùng từ nơi không xa truyền đến: "Mấy người các người có lá gan không nhỏ, cũng dám xâm nhập vào biệt thự của ta!"

Đám người Mạc Tinh Thần đi ra ngoài gian phòng, liền thấy được một bóng người, chính là Diệp Thiên.

Diệp Thiên lúc này nhìn qua đám người Mạc Tinh Thần, vô cùng phẫn nộ, trong hai con ngươi đều là sát ý. Tối nay, hấn đã lo lắng là người Mạc gia sẽ đến đánh lén, cho nên mới bảo Diệp Vũ ở chung một phòng với hấn, như vậy mới có thể bảo hộ được Diệp Vũ.

Nguyên bản chỉ coi như là vẽ vôi thêm chuyện, bây giờ lại thấy cái cách làm này là quá chuẩn xác. Bằng không hấn vào thời điểm đang ngủ say, Diệp Vũ sẽ bị Mạc gia bắt được, hấn cho dù có thực lực cường đại cũng sẽ vô cùng cố kỵ, khó có thể xuất thủ.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Đồ Sát

"Cùng tiến lên!" Mạc Tinh Thần hạ mệnh lệnh.

Xoạt!!! Từng tên Tinh Anh Võ Giả xông về Diệp Thiên, muốn dùng một thời gian ngắn nhất bắt Diệp Thiên.

"Tự tìm cái chết!" Diệp Thiên hừ lạnh, mặc dù trên tay không cầm dao, nhưng chỉ bằng những tên rác rưởi này hắn cũng không cần dùng dao.

"Thiên phú tốc độ!" Diệp Thiên hóa thành một đạo tàn ảnh, lấy tốc độ vượt xa Tinh Anh Võ Giả bình thường vượt qua bên người của một vị Tinh Anh Võ Giả, tay phải hóa thành một đạo tàn ảnh chém vào trên cổ của người này.

Mà một kích này cũng không nương tay, mà thúc giục hoàn toàn thiên phú lực lượng.

Oanh! Cổ của người này trực tiếp bị chém đứt, toàn bộ thân thể cũng bị đánh bay.

Ầm ầm ầm!!!! Từng tên Tinh Anh Võ Giả trong chớp mắt liền bị đánh bay ngược ra ngoài, từng người hóa thành thi thể nằm trên mặt đất, không có một người nào là đối thủ của Diệp Thiên, ngay cả tên Tinh Anh Võ Giả tinh thông kiếm pháp kia, cũng bị Diệp Thiên dùng một quyền đánh nát đầu.

Trong nháy mắt, giữa nhà chỉ còn lại hai tên Tinh Anh Võ Giả. Một người là đại trưởng lão Mạc Tinh Thần, một người là thập trưởng lão Mạc Ân.

Hai người đều là Tinh Anh Võ Giả trung kỳ của Mạc gia, có thực lực vô cùng cường đại, nhưng ở trước mặt Diệp Thiên lại không khác gì giun dế.

"Không có khả năng, người làm sao có thể mạnh như vậy!!!" Mạc Tinh Thần cùng với Mạc Ân phát mộng.

Diệp Thiên không phải là Tinh Anh Võ Giả sơ kỳ hay sao, tại sao lại có thể nhẹ nhõm giết chết 8 vị Tinh Anh Võ Giả như thế, hơn nữa ở bên trong còn có hai vị Tinh Anh Võ Giả nắm giữ thiên phú đặc thù, hai người này chính là từ sĩ đồ Mạc gia huấn luyện ra a, sức chiến đấu so với hai người bọn hắn đều không yếu hơn, thậm chí ở bên trong chém giết sinh tử, bọn hắn nói không chừng còn đánh không lại, nhưng lại bị Diệp Thiên miêu sát.

Tinh Anh Võ Giả hậu kỳ cũng không có được dạng thủ đoạn này a, chỉ có Đại Võ Giả mới có thể làm được. Nhưng mà Mạc Tinh Thần còn chưa kịp suy nghĩ sâu xa, Diệp Thiên đã dùng một thể nhanh như chớp không kịp bịt tai, dùng hai quyền đánh chết Mạc Tinh Thần và Mạc Ân.

Đáng thương cho mười vị Tinh Anh Võ Giả Mạc gia, ngay cả lời cầu xin tha thứ còn không kịp nói ra miệng, liền nhao nhao chết sạch.

"Anh ơi, đã phát sinh ra chuyện gì?" Diệp Vũ xoa mắt, từ trong phòng đi ra, khi nàng nhìn thấy mấy cỗ thi thể trên mặt đất, lập tức hét to một tiếng.

"Nơi này làm sao lại có nhiều thi thể như vậy?" Sắc mặt của Diệp Vũ trắng bệch.

Có anh trai ở đây, nàng ngược lại cũng không sợ, bởi vì nàng biết rõ anh trai của mình rất lợi hại, nhưng lần đầu tiên nhìn thấy nhiều thi thể như vậy, tự nhiên cũng có một chút bối rối.

"Những người này muốn gây bất lợi cho anh, cho nên anh mới xuất thủ giết bọn hắn!" Diệp Thiên nói, sau đó căn dặn Diệp Vũ: "Diệp Vũ, anh phải đi làm một chuyện, em ở nhà một mình có sợ hay không?"

Diệp Vũ xiết chặt nắm đấm, gật gật đầu nói: "Tiểu Vũ không sợ!"

"Tốt, vậy đợi một lát nữa anh sẽ trở về!" Nói xong, Diệp Thiên liền hóa thành một đạo bóng đen, biến mất ở trong đêm tối.

Sau khi Diệp Thiên rời đi, bên trong ánh mắt có một chút bối rối của Diệp Vũ dần dần trở nên kiên nghị: "Anh trai, Tiểu Vũ rất nhanh cũng có thể tu luyện, đến thời điểm đó sẽ không cần anh trai bảo vệ nữa, tiểu Vũ cũng có thể bảo hộ anh trai, đánh chết người xấu!"

...

Trên đường phố căn cứ Lâm Hải.

Có một đạo bóng đen đang nhanh chóng di chuyển, trên mặt của Diệp Thiên mang theo một chiếc mặt nạ quý, đây là do hắn lấy được ở trong một cửa hàng trên đường đi, tương đối thích hợp để che giấu thân phận.

Lần này hắn chuẩn bị đi tiêu diệt Mạc gia, nhưng không có khả năng giết sạch tất cả mọi người ở Mạc gia, cho nên nhất định phải che giấu thân phận.

Giết người ngay trong đêm! Hắn cũng không muốn để cho Mạc gia có cơ hội đào tẩu, Mạc gia nếu dám đối phó với hắn trong tối nay, thì trong tối nay hắn nhất định phải giết sạch cao tầng của Mạc gia.

Lấy tốc độ của Diệp Thiên, hắn rất nhanh đã tới Mạc gia. Mà vào lúc này, những cao tầng của Mạc gia cũng không có ngủ, mà đang lẳng lặng ở đại sảnh chờ đợi tin tức của Mạc Tinh Thần.

Mạc gia có không ít Tinh Anh Võ Giả, mặc dù ở trong kế hoạch thanh lý hung thủ chết mất mấy người, tăng thêm mười vị Tinh Anh Võ Giả mới bị Diệp Thiên giết chết, Tinh Anh Võ Giả còn lại vẫn còn khoảng 20 người.

Một phần trong đó là từ sĩ! Mỗi gia tộc đều có thực lực ẩn giấu, mà những từ sĩ Tinh Anh Võ Giả này chính là thực lực ẩn giấu của Mạc gia, không được cho người ngoài biết.

Vào thời điểm toàn thịnh của Mạc gia, có một vị Đại Võ Giả cùng với hơn ba mươi vị Tinh Anh Võ Giả, đây là một cỗ thế lực khổng lồ cỡ nào. Nhưng bây giờ, bởi vì trên choker Diệp Thiên, huy hoàng của Mạc gia đã không còn, nhưng những người nắm quyền ở Mạc gia lại hồn nhiên không biết nguy cơ đã sắp bùng nổ xuống Mạc gia.

"A a a!!!!" Từng tiếng kêu thảm đột nhiên vang vọng trong Mạc gia.

Mạc Trường Sinh đang ngồi trong đại sảnh biến đổi thần sắc: "Không tốt, có người tập kích Mạc gia!"

Oanh!!! Mấy người phá cửa đại sảnh, chạy thẳng về phía phát ra tiếng hét thảm.

Mà rất nhiều Võ Giả của Mạc gia cũng nhao nhao tỉnh lại từ trong mộng, mặc đồ vào chạy ra bên ngoài.

Mạc gia cũng được coi là một đại gia tộc ở căn cứ Lâm Hải, có thể xếp vào Top 10 đại gia tộc a, bây giờ lại có người dám tập kích Mạc gia, lá gan cũng không khỏi quá lớn!

Khiêu khích uy nghiêm của Mạc gia, nhất định phải dùng máu để đền bù.

"Vô luận là người nào, dám tập kích Mạc gia, nhất định phải chết!" Mạc Trường Sinh vốn cũng không có tâm tình quá tốt gầm thét, thanh âm truyền ra khắp toàn bộ Mạc gia!

"Đến rồi sao!" Diệp Thiên nhìn thấy có lần lượt từng bóng người cách đó không xa chạy tới, rõ ràng là một đám Tinh Anh Võ Giả, không khỏi cảm thấy hưng phấn.

Sau khi đánh chết một đám Võ Giả phổ thông, hắn liền đứng tại chỗ chờ đợi đám Tinh Anh Võ Giả Mạc gia chạy đến.

Hưu hưu hưu!!!! Bốn vị Tinh Anh Võ Giả đến đầu tiên, đều là Tinh Anh Võ Giả sơ kỳ.

"Giết!" Bốn vị Tinh Anh Võ Giả không nói hai lời, lao tới tấn công.

"Ảnh Sát!" Một ánh đao lướt qua, bốn vị Tinh Anh Võ Giả bị chém rụng đầu cùng nhau, bốn bộ thi thể chính tề ngã nằm trên mặt đất.

Rất nhanh, đám Tinh Anh Võ Giả còn lại cùng với đại lượng Võ Giả của Mạc gia đã chạy tới rồi.

Vào thời điểm bọn hắn nhìn thấy được thi thể đầy đất, cùng với thi thể của bốn vị Tinh Anh Võ Giả, lập tức tròn tròn mắt.

"Người là ai?" Mạc Trường Sinh cũng tới, nhưng thần sắc lại vô cùng ngưng trọng, cũng có một chút e ngại.

Bản thân của hắn bất quá chỉ là Tinh Anh Võ Giả sơ kỳ mà thôi, có thực lực không sai biệt lắm với bốn vị Tinh Anh Võ Giả đã chết kia, tự nhiên không phải là đối thủ của Diệp Thiên.

Diệp Thiên không nói chuyện, mà trực tiếp xông về phía đám Võ Giả đông đảo của Mạc gia.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Âm khí

Hắn cũng không muốn lãng phí thời gian, vạn nhất người Mạc gia âm thầm chạy đi, vậy thì cũng không phải là kết cục mà hắn chờ mong.

Lấy tốc độ nhanh nhất giết hết sạch cao tăng của Mạc gia, đây mới là mục đích của hắn.

"Nhanh bao vây hắn lại!" Mạc Trường Sinh hạ mệnh lệnh.

Có hơn mười vị Tinh Anh Võ Giả cùng nhau xuất thủ, có ý đồ ngăn cản Diệp Thiên. Nhưng mà, Diệp Thiên có tốc độ quá nhanh, lực công kích cũng vượt qua Đại Võ Giả sơ kỳ, tự nhiên không phải bằng vào những Tinh Anh Võ Giả này là có thể so sánh.

Phốc phốc phốc!!!! Từng vị Tinh Anh Võ Giả bị thanh đao trong tay của Diệp Thiên miểu sát, qua trong giây lát, hơn mười vị Tinh Anh Võ Giả liền chết sạch.

Về phần Võ Giả, Diệp Thiên dùng một đao liền chém chết một mảng lớn, ở dưới sự bao phủ của đao thế, Võ Giả phổ thông ngay cả muốn chạy trốn cũng chỉ là hy vọng xa vời, một lượng lớn đao khí bắn ra, quả thực là quét ngang toàn trường.

Lúc này, Mạc gia dĩ nhiên đã trở thành địa ngục nhân gian.

"Ác ma!" Mạc Trường Sinh sợ hãi, hắn đang lẩn trốn, chạy trốn về phía vị trí của Mạc Trường Thành.

"Phụ thân, nhanh cứu ta!!!" Mạc Trường Sinh gào thét cầu cứu.

Nhưng mà, tốc độ của hắn lại quá chậm so với Diệp Thiên. Trong thời gian mấy hơi thở, Diệp Thiên đã vượt qua một dãy nhà, đuổi kịp Mạc Trường Sinh.

"Dừng tay!" Một đạo thanh âm tràn ngập cấp bách từ chỗ sâu trong khu nhà ở của Mạc gia truyền đến, rõ ràng là thanh âm của Mạc Trường Thanh.

"Chết đi!" Diệp Thiên đã đuổi tới phía sau mười mét, Ảnh Sát lăng không bỏ tới một đao.

Quang mang lóe lên, không khí trong phạm vi mấy chục mét động lại, mà thân hình của Mạc Trường Sinh cũng động lại, không nhúc nhích nữa. Sau một khắc, thân thể của Mạc Trường Sinh biến thành hai nửa, ngã trên mặt đất, hiển nhiên là đã chết đến mức không thể chết lại!

"Con của ta!!!!" Mạc Trường Thanh tận mắt nhìn thấy Mạc Trường Sinh chết đi, giống như bị điên.

"Ta muốn ngươi chết!" Mạc Trường Thanh thi triển bí thuật, toàn thân bao phủ ở bên trong sương máu, da dẻ dần dần bị lão hoá, nhưng khí tức lại đang không ngừng tăng cường.

Nguyên bản, Mạc Trường Thanh bất quá chỉ có lực lượng 15 vạn cân, nhưng sau khi thi triển bí thuật, lại nắm giữ lực lượng 30 vạn cân, hơn nữa tốc độ cũng được tăng cường lên rất nhiều.

Oanh!!!! Mạc Trường Thanh nổi giận đánh tới một quyền, nguyên lực hóa thành một nắm đấm to lớn phăng phát như có thể đồng kết hư không.

Lực đạo của một quyền này trải qua sự tăng cường của nguyên lực có chừng 60 vạn cân, đối với Đại Võ Giả sơ kỳ mà nói, một quyền này rất cường đại, đủ để trọng thương Đại Võ Giả sơ kỳ phổ thông.

Nhưng mà, lực công kích của Diệp Thiên lại vượt qua lực lượng 60 vạn cân.

"Ảnh Sát!" Đao quang sáng chói đón đỡ một quyền của Mạc Trường Thanh.

Một tiếng nổ ầm ầm vang lên!!! Không khí nổ tung, một cỗ sóng xung kích quét ra tứ phía, một tòa nhà ở gần đó bị chấn bể, thậm chí ngay cả một số người bình thường cùng với Võ Giả của Mạc gia cũng bị chấn chết, đây là va chạm chính diện giữa hai Đại Võ Giả, không phải là người bình thường có thể chịu được.

Bịch bịch!!! Diệp Thiên lui lại mấy bước, lộ ra sắc mặt bình tĩnh, mà Mạc Trường Thanh lại bị một đao chém bay ra ngoài, trên ngực xuất hiện một vết đao.

Mạc Trường Thanh bị thương, hơn nữa thương thế cũng không nhẹ.

"Đại Võ Giả, không có khả năng, bên trong căn cứ Lâm Hải căn bản không có Đại Võ Giả am hiểu đao pháp, người rốt cuộc là người nào?" Mạc Trường Thanh e ngại.

"Đại Võ Giả?" Diệp Thiên cười lạnh.

Hiển nhiên Mạc Trường Thanh đã coi hắn là một Đại Võ Giả.

Trên thực tế, Diệp Thiên xác thực rất giống cùng với Đại Võ Giả, lực lượng đã đạt đến cấp độ Đại Võ Giả, tốc độ cũng chỉ vền vẹn kém một chút mà thôi, Mạc Trường Thanh không dùng tinh thần lực quan sát cẩn thận, nhìn lầm cũng điều cực kỳ bình thường.

Diệp Thiên cũng không trả lời Mạc Trường Thanh, mà tiếp tục công kích.

Môn đao kỹ cấp Thanh Đồng Ảnh Sát này có tốc độ quá nhanh, ngay cả Đại Võ Giả như Mạc Trường Thanh cũng khó có thể ngăn trở, cộng thêm việc lực công kích lại không bằng Diệp Thiên, phương diện duy nhất hắn mạnh hơn Diệp Thiên một chút đó chính là tốc độ cùng với kinh nghiệm chiến đấu.

Nhưng ở dưới sự chênh lệch quá lớn này, một chút ưu thế này của Mạc Trường Thanh căn bản chính là thùng rỗng kêu to.

Xoạt! Một cánh tay của Mạc Trường Thanh bị Diệp Thiên chặt đứt.

Mạc Trường Thanh lập tức bị thương nặng.

"Không tốt, ta không phải là đối thủ của hắn, nhất định phải trốn!" Mạc Trường Thanh có ý muốn thoái lui.

Kéo lấy thân thể trọng thương, Mạc Trường Thanh chạy ra bên ngoài Mạc gia, phương hướng hắn chạy đi là vị trí của Lâm gia.

Ở trong toàn bộ căn cứ Lâm Hải, cũng chỉ có Lâm gia mới có thể bảo vệ hắn. Về phần Lâm gia có muốn cứu hay không, đó lại là một chuyện khác.

Diệp Thiên một mực đuổi theo, nhưng tốc độ dù sao vẫn chậm hơn không ít, một mực khó có thể đuổi theo. Vào thời điểm Diệp Thiên chuẩn bị từ bỏ, tốc độ của Mạc Trường Thanh đột nhiên giảm xuống một mảng lớn.

"Bí thuật của hắn có lẽ đã kết thúc!" Diệp Thiên trầm nghĩ.

Tốc độ nguyên bản của Mạc Trường Thanh kỳ thật chậm hơn Diệp Thiên, chỉ là vì thi triển bí thuật cho nên mới có thể nhanh hơn Diệp Thiên một chút. Bây giờ bí thuật đã hết thời gian, Mạc Trường Thanh liền biến thành cá nằm trên thớt, mặc cho Diệp Thiên làm thịt!

Chỉ chốc lát sau, Diệp Thiên rút cục cũng đuổi kịp Mạc Trường Thanh.

"Van cầu người, tha cho ta đi!" Mạc Trường Thanh quỳ rạp xuống mặt đất, cầu xin tha thứ.

"Chết!" Diệp Thiên không có một chút do dự chém tới một đao.

Trong nháy mắt Mạc Trường Thanh bị chém chết, trong tay của hắn xuất hiện một quả thiết cầu.

Thiết cầu vỡ ra, cương châm lít nha lít nhít bay ra, giống như mưa dầm về phía Diệp Thiên.

Bởi vì cương châm có tốc độ quá nhanh, tăng thêm việc Diệp Thiên lại ở quá gần Mạc Trường Thanh. Nếu là Đại Võ Giả mà nói, có thể rất dễ dàng tránh thoát, nhưng Diệp Thiên chỉ là Tinh Anh Võ Giả sơ kỳ, lực phản ứng vẫn hơi chậm một chút, không thể tránh hết cương châm, chỉ có thể triển khai vòng bảo hộ nguyên lực.

Nhưng mà, lại có một màn không thể tưởng tượng nổi phát sinh. Cương châm lại có thể phá vỡ vòng bảo hộ nguyên lực, trực tiếp xuyên thủng thân thể của Diệp Thiên.

"Ám khí thật là mạnh!" Diệp Thiên lập tức giật mình.

Ám khí mặc dù cường đại, còn xuyên thủng thân thể của Diệp Thiên, phá hủy lực phù ngũ tạng, nhưng ở dưới tác dụng của thiên phú khép lại đỉnh cấp, trong nháy mắt, thương thế của Diệp Thiên liền trở nên ổn định, lấy một tốc độ không thể tưởng tượng nổi triệt để khép lại.

Lúc này, Mạc Trường Thanh đã chết, chết ở dưới đao của Diệp Thiên, trên thân thể cũng bị không ít cương châm xuyên thủng.

Mà quả thiết cầu trong tay của hắn đã hoàn toàn nứt ra, bên trong là mấy móc phức tạp vô cùng, được chế tạo thành từ kim loại không biết tên.

"Hắn là ám khí dùng một lần duy nhất, cũng không biết Mạc Trường Thanh lấy được từ nơi nào, nhưng loại ám khí này lại bắn loạn xạ bốn phía, ngay cả người sử dụng cũng rơi vào phạm vi công kích, khó trách vì sao Mạc Trường Thanh lại một mực không sử dụng, đây rõ ràng là ám khí đồng quy vu tận!" Diệp Thiên ngạc nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Mạc gia xuống dốc

May mắn là hắn nắm giữ thiên phú khép lại đỉnh cấp, nếu không hôm nay tuyệt đối sẽ chết chắc bởi vì chủ quan.

"Xem ra mình đã coi thường Đại Võ Giả, hiển nhiên mỗi một vị Đại Võ Giả đều có át chủ bài của bản thân a!" Diệp Thiên cảm thán.

Hắn tìm tòi một chút trên thân thể của Mạc Trường Thanh, chỉ phát hiện một tấm thẻ vàng, sau đó thì không còn gì khác nữa, tài sản của Mạc Trường Thanh đoán chừng đều để ở Mạc gia.

Nhưng vào lúc này đi đến Mạc gia cũng không thích hợp, cao tầng của Mạc gia tuy nói là cơ hồ đã chết hết, nhưng động tĩnh ở Mạc gia đã khiến cho rất nhiều người tại căn cứ Lâm Hải

chú ý, có lẽ Mạc gia hiện tại đã có rất nhiều người tập trung.

"Về nhà thôi!" Diệp Thiên quyết định, Diệp Vũ vẫn còn đang ở nhà một mình, về nhà sớm mới an tâm.

Tại Mạc gia, có rất nhiều người đang tập trung ở nơi này, nhưng phần lớn đều không dám tiến vào Mạc gia, chỉ có một số Võ Giả của đại gia tộc sau khi đợi một hồi lâu mới chậm rãi tiến nhập vào Mạc gia.

Sau đó, thảm trạng của Mạc gia liền xuất hiện ở trước mặt của mọi người. Ngoại trừ trẻ em, nữ nhân cùng với người bình thường, cao tầng cùng với đám Võ Giả của Mạc gia hầu như đã chết gần hết.

Thi thể nằm đầy trên mặt đất quả thực đã làm cho tất cả mọi người ở đây bị sốc, cái này cơ hồ là diệt tộc a!

"Trưởng lão cùng với gia chủ Mạc gia đều đã chết!" Có người tìm được thi thể của Mạc Trường Sinh, liền hô to.

Đúng lúc này, có một vị Đại Võ Giả của Lâm gia đi đến, là một gia tộc cường không cần cứ Lâm Hải, một gia tộc trong căn cứ bị tàn sát, phát sinh ra chuyện lớn như vậy, Lâm gia không thể không xuất hiện.

"Bái kiến Lâm Tắc đại nhân!" Đám Võ Giả nhìn thấy một ông lão đi tới, nhao nhao chào hỏi.

Lâm Tắc nhìn quanh bốn phía, nhẹ nhàng gật đầu, đi lên xem xét lên tình huống thi thể của đám người Mạc gia.

"Hung thủ có lẽ chỉ có một người, những Võ Giả này đều là bị mất mạng dưới một đao, có thể thấy được đao pháp của hung thủ vô cùng đáng sợ, hẳn là đao kỹ chân chính. Căn cứ theo sự đánh giá của ta, hung thủ hẳn là một vị Đại Võ Giả thành thực đao pháp!" Lâm Tắc phán đoán.

"Đại Võ Giả thành thực đao pháp?" Mọi người cẩn thận suy nghĩ một chút, trong căn cứ Lâm Hải có vẻ như không có dạng Đại Võ Giả này a!

"Mạc gia cũng có Đại Võ Giả, vị Đại Võ Giả kia đâu?" Có người hỏi.

"Hỏi một chút người Mạc gia chẳng phải là sẽ biết hay sao? Khẳng định là có người thấy được tình huống cụ thể!" Có một Võ Giả đề nghị.

Thế là, đám người tìm được người Mạc gia còn sống sót, sau khi hỏi thăm một phen, đã biết được tình huống cơ bản.

"Lâm Tắc đại nhân, đã hỏi được rõ ràng, là do một người đeo mặt nạ quỷ tiến vào vào Mạc gia, hết thấy Võ Giả đều không phải là đối thủ, ngay cả Đại Võ Giả Mạc Trường Thanh cũng không phải là đối thủ, phải chạy trốn, mà hung thủ đã truy sát theo cái phương hướng này!" Một vị Võ Giả chỉ về hướng đông nói ra.

Hướng đông là vị trí của Lâm gia, nhưng tiến về Lâm gia cũng không chỉ có một con đường, phương hướng mà Lâm Tắc đi đến Mạc gia không cùng phương hướng với Mạc Trường Thanh, cho nên đã bỏ qua.

"Lâm Tắc đại nhân, nếu không chúng ta hãy nhanh chóng đi xem?" Một vị Tinh Anh Võ Giả thấp giọng hỏi.

Bọn hắn muốn đi xem, nhưng lại sợ gặp phải vị hung thủ kia, đây chính là Đại Võ Giả mà ngay cả Tinh Anh Võ Giả đều có thể miểu sát a, thật tình không biết là Đại Võ Giả Mạc Trường Thanh có thể chạy thoát hay không?

"Đi xem một chút, người kia đoán chừng là có thù cùng với Mạc gia, mới tiến vào Mạc gia giết người, chúng ta cũng không có gì mất mát gì với người kia, cũng không đến nỗi bị người kia ra tay, huống hồ ta là Đại Võ Giả của Lâm gia, người kia cũng sẽ không điên cuồng đối đầu với Lâm gia, mọi người có thể đi xem cùng với ta!" Lâm Tắc nhàn nhạt nói.

Thế là, có một đám Võ Giả đi theo phía sau Lâm Tắc, Mạc Trường Thanh bị thương lưu lại vết máu trên đường chạy trốn, đi theo vết máu, bọn hắn rất nhanh liền tìm được thi thể của Mạc Trường Thanh.

"Mạc Trường Thanh đã chết!" Một vị Tinh Anh Võ Giả toát ra mồ hôi lạnh.

Đây thế nhưng chính là Đại Võ Giả a, đây là cấp bậc mà hẳn cả một đời đều không có cách nào đi đến, ở trong mắt của hắn, Đại Võ Giả không thể nghi ngờ chính là trời, mà bây giờ lại có một vị Đại Võ Giả cường đại giống như trời bị giết chết. Dạng trùng kích này thật sự là làm cho người ta rung động!

Lâm Tắc dẫn đầu đi tới, kiểm tra một chút thi thể của Mạc Trường Thanh, vừa kiểm tra, vừa nói: "Làn da của Mạc Trường Thanh đã bị lão hoá, có lẽ đã thi triển một loại bí thuật nào đó, theo tin đồn Mạc Trường Thanh đã chiếm được một môn bí thuật thiêu đốt tuổi thọ để tăng cường thực lực trong một thời gian ngắn, hẳn là thật, Mạc Trường Thanh đã thi triển bí thuật cũng chỉ có thể chạy trốn, đủ để nói rõ sự cường đại của đối phương. Kỳ quái là, hung thủ tại sao tại sao ở dưới tình huống Mạc Trường Thanh bị thương mà đến đây mới đuổi kịp? Chẳng lẽ hung thủ cũng bị thương?"

Sau đó, Lâm Tắc lại thấy được quả thiết cầu ở trong tay của Mạc Trường Thanh, lại nhìn một chút cương châm cắm ở trên thi thể Mạc Trường Thanh cùng với cương châm cắm ở trên vách tường bốn phía.

"Đây là ám khí —— Thiết Lê Châu, đến từ một cái thể lực thần bí, là một trong những loại ám khí đồng quy vu tận, có uy lực rất mạnh, ở trong khoảng cách gần, coi như là Đại Võ Giả cũng khó có thể tránh thoát đòn công kích của loại ám khí này, chỉ có Đại Võ Giả đỉnh phong mới có thể tránh thoát!"

Đây là lần thứ nhất Lâm Tắc nhìn thấy ám khí trong truyền thuyết, không khỏi sợ hãi thán phục. Từ tình huống của thi thể, Mạc Trường Thanh trước khi chết đã khởi động ám khí, đồng thời đã thành công kích phát ra ngoài.

"Người kia không chết, nhưng đoán chừng cũng đã bị thương nặng!" Lâm Tắc phán đoán.

Đột nhiên hắn lộ ra vẻ mặt âm trầm, Mạc gia cơ hồ đã bị diệt tộc, hắn không quan tâm, nhưng căn cứ Lâm Hải xuất hiện một Đại Võ Giả thần bí như vậy, Lâm gia lại không có tin tức gì, đây cũng không phải là sự tình tốt.

Vấn đề mấu chốt là, người này có thân phận gì? Tại sao phải giết người Mạc gia? Có thể hay không gây bất lợi cho Lâm gia? Những vấn đề này, đều là những vấn đề mà Lâm gia cần phải cân nhắc.

"Các vị, ta đi về trước!" Lâm Tắc nhanh chóng rời đi.

"Cao tầng của Mạc gia cơ hồ đã chết sạch, Mạc gia hiện tại chẳng phải là không có Võ Giả?" Có người đột nhiên mở miệng nói.

Vừa dứt lời, liền có không ít Võ Giả âm thầm rời đi, lần thứ hai tiềm nhập vào Mạc gia, mục đích không cần nói cũng biết.

Đêm này, Mạc gia sau khi trải qua tai hoạ diệt tộc, lại trải qua một lần cướp bóc. Không biết có bao nhiêu Võ tiềm nhập vào Mạc gia, trộm đi tài vật Mạc gia.

Ở bên trong hỗn loạn, ai cũng không biết là người nào trộm, coi như sau này Lâm gia có truy cứu, cũng không biết tìm ai, đến thời điểm đó chết cũng không thừa nhận, ai sẽ vì Mạc gia xuống dốc chủ trì công đạo?

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Thân phận đặc thù

Càng trọng yếu hơn là, địch nhân của Mạc gia cũng không ít, trước kia có Mạc Trường Thanh tọa trấn, những gia tộc khác cũng không dám làm gì Mạc gia.

Nhưng bây giờ Mạc Trường Thanh đã chết rồi, Tinh Anh Võ Giả của Mạc gia cũng chết sạch. Mạc gia dạng này chính là một quả hồng mềm, có thể tiếp tục sinh tồn ở căn cứ Lâm Hải hay không cũng là một vấn đề. Có thể nói, Mạc gia xem như đã bị gạch tên khỏi căn cứ Lâm Hải.

Về đến nhà, Diệp Thiên vội vàng xử lý thi thể của mười tên Tinh Anh Võ Giả Mạc gia, cái gọi là xử lý tự nhiên là ném ra ngoài đường phố.

Trong đêm này, Mạc gia chết nhiều người như vậy, lại thêm ra mười bộ thi thể cũng không có gì là kỳ quái.

Ngày thứ hai, Diệp Thiên giống như bình thường không có gì lạ, ra ngoài đi dạo, lại trở về nhà tiếp tục tu luyện.

Mà vào lúc này, Lâm gia lại đang thương nghị về sự tình Mạc gia.

Tại Lâm gia, Lâm Tắc đang ở cùng với đại ca của mình, báo cáo tình huống cho Lâm Vạn - người mạnh nhất Lâm gia,.

"Đại ca, căn cứ theo tin tức mà ta tự mình điều tra hôm qua, cùng với sự điều tra của thủ hạ suốt đêm hôm qua, sơ bộ cho rằng đây là báo thù, nhưng hung thủ rốt cuộc là người nào, lại vẫn như cũ không rõ, có quá nhiều người có lý do động thù, nhưng ngay cả một người có thực lực tiêu diệt Mạc gia cũng không có!" Lâm Tắc lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ nói.

"Có người nào khả nghi, hay là có sự tình báo thù trùng hợp hay không?" Lâm Vạn hỏi.

"Khả nghi, trùng hợp?" Lâm Tắc cẩn thận suy nghĩ, bỗng nhiên nghĩ tới một chuyện ——

"Đại ca, mấy vị Võ Giả còn sống ở Mạc gia, trong đó có một vị Võ Giả gọi là Mạc Viễn, từ trong miệng của hắn, ta đã lấy được một tin tình báo, có lẽ là có quan hệ cùng với chuyện này, nhưng ta lại không cho rằng đối phương có năng lực tiêu diệt Mạc gia!"

"Ồ, rốt cuộc là loại tình báo gì?" Lâm Vạn lộ ra sự hứng thú.

"Đại ca có biết Diệp Thiên hay không?" Lâm Tắc hỏi.

"Diệp Thiên?" Lâm Vạn nhớ lại một chút rồi nói: "Có một chút ấn tượng, trước đó đã có người đề cập qua với ta, Diệp Thiên có thiên phú cực cao, có vẻ như còn chưa tới 17 tuổi liền nắm giữ thực lực Tinh Anh Võ Giả, thiên phú tu luyện tất nhiên là Cao đẳng thậm chí so với thiên phú tu luyện Cao đẳng còn cao hơn, đương nhiên cũng có khả năng là nắm giữ một loại cơ duyên nào đó, cho nên mới có thể tăng lên nhanh chóng!"

"Đại ca, thiên phú tu luyện của Diệp Thiên tất nhiên là từ Cao đẳng trở lên, bằng không mà nói, bằng vào thiên phú Thấp, có nhiều tài nguyên hơn nữa cũng không có cách nào tăng cao tu vi, dù sao thì thiên phú càng thấp, hiệu suất luyện hóa tài nguyên cũng đều hết sức thấp, Diệp Thiên có thiên phú cao như thế, Mạc gia trước đó đã đánh chủ ý với Diệp Thiên. Vào sáng hôm qua, Mạc gia đã phái Mạc Viễn đi mời Diệp Thiên tới làm khách ở Mạc gia, căn cứ theo lời Mạc Viễn nói, Mạc gia rất muốn không chế Diệp Thiên, nhưng Diệp Thiên căn bản ngay cả hứng thú đi đến Mạc gia đều không có, còn phẩy một tay của Mạc Viễn, đuổi ra bên ngoài! Chính là do Mạc Viễn bị phẩy đi, Mạc Viễn mới không tham gia vào trận chiến đêm qua, may mắn còn sống!" Lâm Tắc nói ra.

"Thú vị!" Lâm Vạn cảm thấy có một chút hứng thú nói: "Nếu là như vậy, Mạc gia sau khi ăn quả đắng ở nhà của Diệp Thiên, xác thực là sẽ tiến hành bước hành động kế tiếp, nhưng Diệp Thiên dường như lại không có việc gì, mà Mạc gia lại bị tiêu diệt! Diệp Thiên đương nhiên không có năng lực tiêu diệt Mạc gia, nhưng chuyện này nói không chừng lại có quan hệ cùng với Diệp Thiên!"

"Nếu không thì bắt Diệp Thiên lại?" Lâm Tắc hỏi.

"Ngu xuẩn!" Lâm Vạn lạnh giọng nói: "Người có phải hay không cảm thấy Diệp Thiên có thiên phú rất cao, tương lai sẽ có uy hiếp đối với Lâm gia, nếu không mời chào, thì phải phá hủy?"

Lâm Tắc không nói chuyện, nhưng quả thật là có ý tứ này.

Lâm Vạn thờ dãi nói: "Lâm Tắc, người phải rõ ràng, cái thế giới này vĩnh viễn không thiếu người có thiên phú cao, nếu như nhìn thấy liền muốn phá hủy, trong tương lai nếu như lọt mắt một người mà nói, Lâm gia chúng ta liền xong đời. Đối với thiên tài như vậy, hoặc là mời chào, hoặc là kết giao. Người có biết 50 năm trước chúa tể của căn cứ Lâm Hải là Hải gia hay không? Hải gia lúc ấy so với Lâm gia chúng ta hiện tại còn muốn cường đại hơn, Hải gia thế nhưng có tới mười vị Đại Võ Giả, lại bị hủy diệt trong vòng một đêm."

"Hải gia!" Lâm Tắc co rụt con ngươi lại, rốt cuộc cũng nhớ tới.

Hải gia nghe nói là bởi vì giết một vị thiên tài có thiên phú tu luyện Cao đẳng, mà vị thiên tài kia lại là người của đại căn cứ, cuối cùng đưa tới một vị Tông Sư, Hải gia liền bị hủy diệt như vậy.

"Đại ca, ta hiểu được!" Lâm Tắc cảm thấy tim đập nhanh.

"Ừm, người hiểu được thì tốt!" Lâm Vạn nói tiếp: "Bất quá, người cũng phải đi điều tra Diệp Thiên một chút, theo lý thuyết thì một thiên tài như Diệp Thiên, Lâm gia chúng ta đáng lẽ phải phát hiện từ sớm rồi mới đúng, không nghĩ tới là cho tới mấy ngày trước đều không nghe nói qua, nếu không phải có lần kế hoạch thanh lý hung thủ này, thì chúng ta không biết phải mất bao nhiêu thời gian nữa mới biết được sự tồn tại của Diệp Thiên. Diệp Thiên nếu là Võ Giả, tất nhiên sẽ thường xuyên đi đến chợ đen, mà Võ Các tất nhiên sẽ là địa phương hiểu rõ Diệp Thiên nhất, Lâm gia chúng ta có hợp tác cùng với Võ Các, hẳn là sẽ từ Võ Các lấy được một số tình báo."

"Đại ca, vậy ta sẽ lập tức đi tới Võ Các!" Lâm Tắc vội vàng nói.

Nửa ngày sau, Lâm Tắc mới quay trở về.

"Đại ca, ta hỏi qua người phụ trách Võ Các, bắt quá..." Lâm Tắc có chút ngưng trọng.

"Thân phận của Diệp Thiên có phải hay không là có một chút đặc thù?" Lâm Vạn suy đoán.

"Đại ca nói không sai!" Lâm Tắc gật đầu nói: "Diệp Thiên thường xuyên săn giết hung thú, chính là bán cho Võ Các, Võ Các đã sớm biết rõ Diệp Thiên nắm giữ năng lực săn giết hung thú trung cấp, nhưng Võ Các cũng không tiết lộ cho các đại gia tộc như chúng ta, điều này cũng bình thường, dù sao thì Võ Các cũng chỉ để ý đến sinh ý, không tham dự tranh đấu trong căn cứ Lâm Hải. Nhưng lần này, ta đi điều tra Diệp Thiên, lại bị người phụ trách Võ Các cảnh cáo, nói là chúng ta không nên đắc tội Diệp Thiên!"

"Cái gì, chẳng lẽ Diệp Thiên đã gia nhập Võ Các?" Lâm Vạn kinh ngạc, đây không phải là chuyện không có khả năng, Diệp Thiên có thiên phú cao như thế, tối thiểu nhất là cũng có cùng cấp độ thiên phú như hắn, nhưng Diệp Thiên lại rất trẻ tuổi, có tiềm năng cao, lại nắm giữ thiên phú tốc độ, xem ra còn có tiền đồ hơn hắn nhiều. Đối mặt với thiên tài như vậy, Võ Các mỗi chào cũng là chuyện vô cùng bình thường.

"Không, Võ Các xác thực đã mời chào qua Diệp Thiên, nhưng Diệp Thiên lại cự tuyệt, nhưng trước đó có một vị thiên tài hạch tâm của Võ Các Đại căn cứ đã đi đến căn cứ Lâm Hải, trước khi rời đi, đã nói Võ Các ở căn cứ Lâm Hải chiêu mộ Diệp Thiên một chút!" Lâm Tắc không dám tin nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Căn cứ Thiết Nha

"Thiên tài hạch tâm của Võ Các Đại căn cứ, chẳng lẽ là..." Lâm Vạn nghĩ tới một người.

"Không sai, hắn là đại tiểu thư Nhạc gia—— Nhạc Linh, Nhạc gia thế nhưng là một gia tộc có rất nhiều Tông Sư, tùy tiện phái ra một người liền đủ để quét ngang căn cứ Lâm Hải chúng ta, không nghĩ đến Nhạc Linh đại tiểu thư dĩ nhiên lại nhận biết Diệp Thiên, có vẻ như quan hệ cũng không tệ lắm, có cái thân phận này, nếu ở căn cứ Lâm Hải có người muốn đối phó với Diệp Thiên mà nói, nói không chừng sẽ phải tiếp nhận lửa giận của Nhạc gia!" Lâm Tắc vừa mới nghĩ tới Diệp Thiên có dạng thân phận này, liền nhịn không được run một cái.

May mắn là có đại ca nhắc nhở, bằng không nếu hắn vụng trộm sử dụng thủ đoạn đối với Diệp Thiên mà nói, Lâm gia liền xong rồi. Bỗng nhiên, hắn nhớ tới Mạc gia, hỏi: "Đại ca, người nói xem Mạc gia có phải hay không bởi vì..."

Lâm Tắc còn chưa nói xong, Lâm Vạn liền cắt ngang: "Nhớ kỹ, chuyện này coi như đã trôi qua, đó không phải là vấn đề mà chúng ta có thể thảo luận. Mặt khác, những người còn sống ở Mạc gia hãy để cho bọn hắn tự sinh tự diệt a, căn cứ Lâm Hải cũng không thiếu một cái Mạc gia!"

"Vâng!" Lâm Tắc đáp lời.

Đúng lúc này, Lâm Vạn thờ dãi nói: "Phiên phức chân chính của chúng ta vẫn là căn cứ Thiết Nha, căn cứ Thiết Nha là một cái căn cứ cỡ trung, có hai vị Tông Sư cùng với 60 vạn nhân khẩu, bốn phía căn cứ có vô số tài nguyên, lại hứa hẹn cho Lâm gia chúng ta rất nhiều chỗ tốt để mở ra con đường mua bán này, mục đích hẳn là sẽ không đơn giản như vậy, nhưng chúng ta lại không thể không đáp ứng, nếu không sẽ đắc tội với căn cứ Thiết Nha."

"Căn cứ Thiết Nha chẳng lẽ muốn tiến đánh chúng ta hay sao?" Lâm Tắc nhíu mày.

"Chuyện này đương nhiên là không phải, các đại căn cứ không cho các căn cứ chém giết lẫn nhau, đây là quy củ, ngay cả các đại căn cứ cũng không được vi phạm, căn cứ Thiết Nha còn chưa có cái lá gan này, nhưng không biết là căn cứ Thiết Nha có tâm tư gì, ta đã phái người tiềm nhập vào căn cứ Thiết Nha, hẳn rất nhanh là sẽ có tin tức truyền đến!" Lâm Vạn thấp giọng nói.

"Hi vọng là không có chuyện ngoài ý muốn phát sinh!" Lâm Tắc mong mỏi.

...

Chỉ trong chớp mắt, một tuần lễ đã trôi qua.

Diệp Thiên phát hiện ra là không có chuyện gì phát sinh, thậm chí ngay cả Lâm gia cũng không phái người đến. Loại tình huống này không thể nghi ngờ là một chuyện tốt, không có phiền phức, hẳn có thể an tâm tu luyện.

Mặt khác, trong khoảng thời gian này, hắn từ bên trong chợ đen mua được không ít thuốc bổ, có thể xúc tiến cho thiếu niên và thiếu nữ sớm trưởng thành, có thể làm cho các thiếu niên và thiếu nữ tu luyện trước thời gian mấy tháng thậm chí là cả một năm, mà không khiến cho căn cơ bị tổn thương.

Có không ít đại gia tộc vì để cho thiên tài trong tộc tu luyện sớm, đã dùng loại biện pháp này. Mà Diệp Thiên cũng đã cho Diệp Vũ uống không ít loại thuốc bổ này, bây giờ trải qua kiểm tra, Diệp Vũ rốt cục cũng đã có thể tu luyện.

"Em gái, đây là Luyện Thể Quyết, anh thi triển cho em xem, em phải học tập cẩn thận!" Diệp Thiên đứng trong sân, tự mình biểu diễn Luyện Thể Quyết.

Diệp Vũ học tập vô cùng nghiêm túc, vèn vẹt chỉ trong 7, 8 ngày, liền triệt để nắm giữ Luyện Thể Quyết. Sau đó, Diệp Vũ liền có thể tự do tu luyện.

Ngay từ đầu, Diệp Thiên cũng không cung cấp Máu hung thú cho Diệp Vũ, mà để cho nàng luyện ra một cái cơ sở kiên cố, tối thiểu nhất là cho đến khi nàng bước vào võ đồ, mới cho nàng Máu hung thú cấp thấp, phụ trợ nàng tu luyện.

Vào thời điểm Diệp Vũ tu luyện, Diệp Thiên tự nhiên cũng sẽ không lãng phí thời gian, trải qua khoảng thời gian tu luyện này, lực lượng của hắn lại gia tăng thêm một lần nữa, đạt đến lực lượng 3,5 vạn cân, trải qua sự tăng cường của thiên phú lực lượng Cao đẳng, liền tương đương với lực lượng 35 vạn cân.

Dạng tốc độ tiến bộ như thế này đủ để khiến cho vô số Võ Giả cảm thấy xấu hổ. Nhưng Diệp Thiên vẫn chưa cảm thấy vừa lòng, bởi vì hắn biết rõ bản thân bắt quả chì là thiên phú tu luyện Cao đẳng mà thôi, những thiên kiêu nắm giữ thiên phú tu luyện đỉnh cấp thậm chí là thiên phú càng cao hơn kia, tốc độ tiến bộ chẳng phải là càng thêm khoa trương?

Cho nên, hần nhất định phải nhanh chóng tăng thực lực lên, sao chép thêm từng loại thiên phú dung hợp cho bản thân, thiên phú của hần sớm muộn cũng sẽ siêu việt trái đất, thậm chí là toàn bộ vũ trụ.

"Sắp rồi, lại qua mấy ngày nữa mà nói, ta lại có thể sao chép thiên phú!" Diệp Thiên có chút chờ mong.

Trong ngày này, Diệp Thiên đi vào trong nơi hoang dã, lại chuẩn bị sẵn giết một nhóm hung thú trung cấp. Trong quá trình tu luyện cần Máu hung thú trung cấp, mà Máu hung thú trung cấp lại là tư nguyên vô cùng khan hiếm, coi như là ở bên trong chợ đen cũng rất ít khi nhìn thấy, coi như là vừa xuất hiện, cũng sẽ bị Võ Giả của các đại gia tộc nhanh chóng mua đi.

Diệp Thiên ngẫu nhiên cũng có thể mua được Máu hung thú trung cấp, nhưng số lượng lại quá ít. Hần nắm giữ thiên phú tu luyện Cao đẳng, có tốc độ luyện hóa Máu hung thú trung cấp rất nhanh, cho nên Máu hung thú trung cấp tiêu hao cũng viên siêu những Tinh Anh Võ Giả khác, hần đã sớm sử dụng xong Máu hung thú trung cấp mà hần tích lũy được, Máu hung thú trung cấp mua được hoàn toàn không đủ sử dụng cho quá trình tu luyện, tự nhiên cần phải đi vào nơi hoang dã để bổ sung.

Nhưng vào thời điểm hần đi ra bên ngoài đường phố, liền phát hiện ra có không ít Võ Giả kết thành từng đội ngũ, trên người cống bao lớn bao nhỏ, lò mò có thể nhìn thấy không ít vật tư cùng với đồ dùng hàng ngày. Vấn đề mấu chốt là, những Võ Giả này vô cùng lạ lẫm, không giống như là Võ Giả ở căn cứ Lâm Hải.

"Tinh Anh Võ Giả thật là nhiều!" Diệp Thiên quan sát một đội ngũ, phát hiện ra ở bên trong có hơn 10 vị Tinh Anh Võ Giả, không khỏi ngạc nhiên.

Mấu chốt là không chỉ có một đội ngũ như thế, trên đường đi ít nhất hần cũng phải gặp được 3 đội ngũ giống như vậy.

"Hần là Võ Giả của căn cứ khác!" Diệp Thiên suy đoán.

Thoáng một cái liền có nhiều Võ Giả như vậy tiến nhập vào căn cứ Lâm Hải, tất nhiên là đã phát sinh ra chuyện lớn.

Mặc dù nói căn cứ Lâm Hải đã tiến hành mua bán giao dịch cùng với căn cứ Thiết Nha, nhưng cũng không nên phái ra nhiều Tinh Anh Võ Giả như vậy chứ, mấu chốt là những đội ngũ này căn bản không giống như là thương đội, ngược lại có một chút giống như là đến đây để sinh sống.

Diệp Thiên cũng không nghĩ nhiều, đi ra ngoài căn cứ, tiến hành săn giết hung thú.

Cùng lúc đó, tại Lâm gia, Lâm Vạn, Lâm Tắc cùng với mấy vị Đại Võ Giả đang chau mày.

"Đại ca, tin tức có chuẩn xác hay không?" Lâm Tắc nhú mày hỏi.

Lâm Vạn thờ dài một tiếng: "Tin tức là từ người nằm vùng ở căn cứ Thiết Nha truyền tới, khẳng định là thật. Ta đã sớm cảm thấy căn cứ Thiết Nha có hành vi không bình thường, không có khả năng trợ giúp căn cứ Lâm Hải chúng ta vô tư như thế, quả nhiên là thế a, không nghĩ tới bọn hần thế mà lâm vào tuyệt cảnh như thế, xem ra là muốn chuyển vào căn cứ Lâm Hải của chúng ta."

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Báo đốm đen

Vào thời điểm bắt đầu nhận được tin tức, hần cũng không tin đây là sự thật. Nhưng trải qua từng lần tìm hiểu, tin tức này là chuẩn xác không sai. Căn cứ Thiết Nha tuy là căn cứ cỡ trung, có hai vị Tổng Sư cùng với mười mấy vị Đại Võ Giả, nhưng cũng chỉ là hạng chót ở bên trong các căn cứ cỡ trung mà thôi.

Lần này, ở phụ cận căn cứ Thiết Nha phát hiện ra một nhóm hung thú khổng lồ, thủ lĩnh của nhóm hung thú này sắp thuế biến trở thành Vương Giả, mà một khi lột xác thành công, nhóm hung thú tất nhiên sẽ muốn khuếch trương địa bàn, mà căn cứ Thiết Nha chính là nơi đứng mũi chịu sào.

Nếu như có thể ngăn cản nhóm hung thú này mà nói, căn cứ Thiết Nha tự nhiên có thể vượt qua nguy cơ, nhưng mấu chốt là căn cứ Thiết Nha không phải là đối thủ của nhóm hung thú kia, hoàn toàn không có cách nào.

Về phần tìm kiếm sự trợ giúp của cường giả các đại căn cứ khác, vậy thì cũng không có hi vọng, căn cứ Thiết Nha đã thử qua, căn bản là không có năng lực mời được những cường giả này đến.

Vì bảo trụ mọi người ở căn cứ, căn cứ Thiết Nha liền chuẩn bị chuyển vào căn cứ Lâm Hải có cự ly gần nhất. Nhưng căn cứ Thiết Nha lo lắng căn cứ Lâm Hải không nguyện ý, lúc này mới làm ra phương án hợp tác đã thông con đường mua bán.

Những Đại Võ Giả khác của Lâm gia cũng tràn đầy lo lắng, một khi Võ Giả của căn cứ Thiết Nha chuyển vào căn cứ Lâm Hải, thế lực phân chia ở căn cứ Lâm Hải tất nhiên sẽ bị đánh vỡ, thậm chí ngay cả Lâm gia cũng sẽ không còn là người cầm quyền của căn cứ Lâm Hải.

"Đại ca, nếu không thì chúng ta cự tuyệt Võ Giả của căn cứ Thiết Nha tiến vào căn cứ Lâm Hải?" Lâm Tắc đề nghị.

"Không được!" Lâm Vạn lắc lắc đầu: "Chúng ta đã ký hợp đồng cùng với căn cứ Thiết Nha, một khi chúng ta vi phạm hợp đồng mà nói, căn cứ Thiết Nha sẽ viện cái có này để đối phó với Lâm gia chúng ta. căn cứ Thiết Nha hiện tại đang viện cớ đã thông mua bán, đem một lượng lớn Võ Giả từng bước một đưa vào căn cứ Lâm Hải, nói là mua bán, trên thực tế là ở lại sinh sống, chúng ta cũng không thể đuổi đi, một khi một lượng lớn Võ Giả cùng với người bình thường của căn cứ Thiết Nha đến đây, căn cứ Lâm Hải cũng sẽ không còn là căn cứ Lâm Hải của chúng ta!"

Đám người suy tư một hồi lâu, nghĩ trái lo phải, ngoại trừ bất đắc dĩ vẫn là bất đắc dĩ.

"Chỉ có thể đi được tới đâu hay tới đó!" Lâm Vạn nói ra.

Vào lúc chạng vạng tối, Diệp Thiên mang theo một số tài liệu hung thú trung cấp cùng với một lượng lớn Máu hung thú trung cấp trở về.

Sau đó, hần đi đến chỗ Phong Lang hỏi thăm một chút tình huống, lúc này mới biết được căn cứ Thiết Nha đã phái một lượng lớn Võ Giả chuyển vào căn cứ Lâm Hải, cũng không làm sinh ý gì, chỉ thuê nhà ở cùng với biệt thự, phăng phất như muốn trường kỳ ở lại nơi này.

Mà mấy ngày kế tiếp, có một cái tin tức được truyền ra.

Đám người cầm quyền của Căn cứ Thiết Nha đang rời khỏi căn cứ Thiết Nha, chuẩn bị tiến vào căn cứ Lâm Hải. Thậm chí là người của căn cứ Thiết Nha đang ở bên ngoài căn cứ Lâm Hải trắng trợn kiến tạo phòng ốc, chuẩn bị mở rộng căn cứ Lâm Hải, dung nạp càng nhiều người hơn.

Đối với hành động này, Lâm gia cũng không có cách nào ngăn cản, dù sao thì đất đai ở bên ngoài căn cứ Lâm Hải cũng không thuộc về căn cứ Lâm Hải, mà là khu vực hoang dã, căn cứ Thiết Nha kiến tạo phòng ốc ở khu vực hoang dã, căn bản không tính là phá hư quy củ.

Mà nguyên nhân căn cứ Thiết Nha di chuyển cũng được truyền ra, là uy hiếp tới từ hung thú, căn cứ Thiết Nha đã sắp xong đời!

Vào thời điểm biết được cái tin tức này, Diệp Thiên cũng lấy làm kinh hãi, đây chính là căn cứ cỡ trung a, thậm chí còn có hai vị Tông Sư tọa trấn, ngay cả dạng căn cứ này đều không chịu nổi. Xem ra, căn cứ Lâm Hải cũng tương đối may mắn, ở vào một cái khu vực khá an toàn.

Tuy nhiên sau khi san bằng căn cứ Thiết Nha, nói không chừng có một ngày nhóm hung thú đó sẽ chạy tới căn cứ Lâm Hải, đến thời điểm đó căn cứ Lâm Hải cũng sẽ đứng trước nguy cơ bị hủy diệt.

"Nhất định phải nhanh chóng mạnh lên, chỉ có thực lực cường đại mới có thể bảo đảm an toàn của bản thân cùng với em gái!" Diệp Thiên cảm thấy cấp bách.

Hắn lấy danh sách tư liệu hung thú ra xem xét một lượt, chuẩn bị tìm kiếm một hung thú có tốc độ nhanh, sao chép thiên phú của đối phương.

Bỗng nhiên, ánh mắt của hắn dừng lại ở trên tư liệu của một loại hung thú.

"Bảo Đốm Đen!"

Bảo Đốm Đen là một loại hung thú cấp thấp, nhưng tốc độ lại muốn nhanh hơn so với phần lớn hung thú. Càng trọng yếu hơn là, có người ở phụ cận căn cứ Lâm Hải đã gặp qua Bảo Đốm Đen, nhưng bởi vì Bảo Đốm Đen có tốc độ quá nhanh, coi như là Tinh Anh Võ Giả bình thường cũng đuổi không kịp, cho nên mới từ bỏ săn giết Bảo Đốm Đen.

"Rừng rậm Thiên Diệp!" Diệp Thiên nhìn phần tư liệu này, thì thào nói.

Đây là địa phương phát hiện ra Bảo Đốm Đen! Đối với rừng rậm Thiên Diệp, Diệp Thiên cũng không biết rõ lắm, chỉ biết rằng rừng rậm Thiên Diệp có diện tích rất lớn, nghe nói kéo dài mấy ngàn dặm, mà rừng rậm Thiên Diệp xuất hiện ở phụ cận căn cứ Lâm Hải chẳng qua chỉ là một góc mà thôi.

Rừng rậm Thiên Diệp ở phía Tây cách căn cứ Lâm Hải 18 cây số, bất quá cũng rất ít khi có Võ Giả tiến vào rừng rậm Thiên Diệp, nguyên nhân chủ yếu là vì ở bên ngoài rừng rậm Thiên Diệp cũng không có hung thú, phần lớn đều là mãnh thú.

Chỉ có xâm nhập vào sâu bên trong rừng rậm Thiên Diệp vài dặm mới có hung thú xuất hiện, thậm chí thường thường còn gặp được hung thú trung cấp cùng với hung thú cao cấp, càng thâm nhập vào sâu bên trong rừng rậm Thiên Diệp, thì càng nguy hiểm.

Nhưng hung thú trong rừng rậm Thiên Diệp cơ hồ không đi ra ngoài, cho nên không có ảnh hưởng gì đối với căn cứ Lâm Hải.

"Tốc độ tăng tu vi lên của ta đã chậm hơn không ít, rừng rậm Thiên Diệp đúng là một nơi lịch luyện tốt, nếu như có thể tìm được Bảo Đốm Đen thì coi như là hoàn thành mục tiêu, nếu như không thể tìm được mà nói, nhìn thấy thiên phú thích hợp, cũng có thể sao chép, rồi lại ở bên trong tu luyện một đoạn thời gian!" Diệp Thiên trầm nghĩ.

Kỳ thật, hắn đã sớm muốn đi ra bên ngoài một chuyến, dù sao thì căn cứ Lâm Hải cũng chỉ là một căn cứ nhỏ, muốn tài nguyên không có tài nguyên, muốn sao chép được thiên phú thích hợp cũng hết sức khó khăn, ở bên trong căn cứ chỉ làm liên lụy đến tốc độ tu luyện của hắn.

Trước đó là do hắn lo lắng cho em gái của mình, hiện tại em gái cũng đã bắt đầu tu luyện, sự uy hiếp của Mạc gia đã được loại trừ, chỉ cần thuê vài vị bảo tiêu bảo hộ em gái là được, như vậy mọi chuyện sẽ không thành vấn đề.

"Tìm ai để bảo vệ em gái đây?" Diệp Thiên trầm tư.

Đột nhiên, hắn nghĩ tới một người —— Phong Lang.

Phong Lang là đội trưởng của tiểu đội Phong Lang Liệp Sát, cái tiểu đội này trong phần lớn thời gian đều ở trong căn cứ tiến hành trị an, hơn nữa thực lực của cái tiểu đội này cũng khá tốt, chỉ cần không phải là Tinh Anh Võ Giả xuất thủ mà nói, những vấn đề khác tiểu đội Phong Lang Liệp Sát đều có thể giải quyết.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Đại Tinh Tinh

Huống hồ, hắn cũng không bảo tiểu đội Phong Lang Liệp Sát bảo hộ em gái Diệp Vũ thời thời khắc khắc, chỉ cần âm thầm bảo vệ Diệp Vũ một chút, vào thời điểm Diệp Vũ gặp phiền phức xuất thủ một chút.

Tiểu đội Phong Lang Liệp Sát có không ít thành viên, tùy tiện phái ra một hai vị Võ Giả là có thể.

Đây bất quá chỉ là một chuyện nhỏ mà thôi, thế là, Diệp Thiên tự mình đi tìm Phong Lang, lấy ra tám mươi phần Máu hung thú trung cấp xem như thù lao. Phong Lang tự nhiên là lập tức đáp ứng!

...

Tại rừng rậm Thiên Diệp.

Diệp Thiên đến nơi này, mới vừa đi vào rừng rậm, liền thấy được từng cây từng cây đại thụ che trời, những cây đại thụ này rất to lớn, đạt đến mấy chục mét, thậm chí có cây đạt đến hơn trăm mét, đường kính của mỗi một cây đại thụ đều là hai, ba mét thậm chí là ba, bốn mét.

Đi vài trăm mét, Diệp Thiên phát hiện ra nơi này đúng là giống như trong tư liệu, ở ngoại vi cơ hồ không nhìn thấy hung thú, chỉ có một ít mãnh thú tồn tại.

Rừng rậm Thiên Diệp Phảng phát như là tồn tại chế độ đẳng cấp cực kỳ nghiêm ngặt, mãnh thú chỉ có thể sinh hoạt ở ngoại vi, mà hung thú sinh hoạt ở nội vi, không thể tùy ý tiến vào khu vực mãnh thú.

Đương nhiên, đây chỉ là sự phỏng đoán, cũng chưa được chứng nhận, Diệp Thiên liên tiếp chạy vào bên trong vài dặm, xuyên qua vô số đại thụ, thẳng đến khi hắn nhìn thấy thân ảnh hung thú, lúc này mới dừng lại.

Nơi này đã là khu vực hung thú, không thể không cẩn thận một chút. Dù sao nơi này ngẫu nhiên cũng có thể gặp được hung thú cao cấp, một số hung thú cao cấp cường đại cùng với hung thú cao cấp nắm giữ thiên phú đặc thù đều không phải là tồn tại mà hắn có thể trêu chọc.

Liên tiếp mấy ngày, Diệp Thiên đều ở trong phần khu vực này tìm kiếm thân ảnh của Báo Đốm Đen, nhưng đều không tìm được, chỉ săn giết được mấy con hung thú trung cấp, thu hoạch được không ít Máu hung thú trung cấp, trong một thời gian ngắn không cần phải vì Máu hung thú trung cấp mà lo lắng.

"Nếu như có thiên phú cảm giác trên một phạm vi lớn liền tốt, nói không chừng rất nhanh liền có thể tìm được Báo Đốm Đen!" Diệp Thiên mơ tưởng.

Ngày tiếp theo, Diệp Thiên kinh hi phát hiện ra tung tích của báo hoặc là sói, không phải là một, hai con, mà là một nhóm.

"Báo Đốm Đen có một chút giống sói, nhưng lại là một loại báo, móng vuốt của nó cùng với vết cào trên mặt đất rất giống, nói không chừng chính là một nhóm Báo Đốm Đen!" Diệp Thiên suy đoán.

Mặc kệ là có phải hay không, hắn đều muốn đi xem một chút.

Thế là, Diệp Thiên khởi động tốc độ gấp 3 lần, lần theo vết cào trên mặt đất. Chạy hết tốc lực ước chừng vài dặm, Diệp Thiên mới ngừng lại. Lúc này, hắn cảm thụ được một cỗ nguyên lực ba động mãnh liệt.

"Phía trước có chiến đấu!" Thân sắc của Diệp Thiên trở nên ngưng trọng.

Ở bên trong nơi này rất không có khả năng gặp được nhân loại, vậy cũng chỉ có thể là hung thú. Hung thú chiến đấu cùng với hung thú cũng rất là bình thường, dù sao thì hung thú cũng có quá nhiều chủng loại, không có khả năng sinh tồn hòa bình, thậm chí ngay cả nhân loại cùng một chủng tộc cũng liên tục xảy ra tranh chấp nội bộ.

Lại đi tới vài trăm mét, âm thanh chiến đấu càng ngày càng lớn, còn nghe được tiếng gọi quái dị.

"Đó là..." Diệp Thiên thấy được ở bên trên một vùng bình địa, có vô số cây đại thụ bị đánh ngã.

Có ước chừng hàng ngàn con Báo Đốm Đen đang đang vây công một con Đại Tinh Tinh, nhưng Đại Tinh Tinh mới là bên chiếm cứ ưu thế.

"Hung thú cao cấp, hơn nữa còn không phải là hung thú cao cấp bình thường, có chiến lực sánh ngang với Đại Võ Giả đỉnh phong!" Diệp Thiên không dám lộ ra khí tức, cực lực ẩn tàng bản thân, thậm chí còn khởi động thiên phú Âm Ảnh sáp nhập vào bên trong bóng cây đại thụ.

Chiến lực của con Đại Tinh Tinh này không sai biệt lắm cùng với Thanh lão nhìn thấy hôm đó, mạnh mẽ hơn hắn hiện tại rất nhiều, hắn không thể nào là đối thủ, hơn nữa tốc độ của hắn cũng chậm hơn rất nhiều, nếu như thật sự chém giết cùng với con Đại Tinh Tinh này mà nói, hắn sẽ không có cách nào chạy thoát, thiên phú Âm Ảnh cũng không lừa được hung thú cao cấp, chỉ có thể dựa vào thiên phú khép lại đỉnh cấp để bảo vệ tính mạng.

Nhưng nếu không chạy được mà nói, một mực bị Đại Tinh Tinh đánh đập, nói không chừng cũng sẽ có một lúc bị đánh chết.

"Đại Tinh Tinh, không thể đụng vào!" Diệp Thiên không chú ý đến con Đại Tinh Tinh nữa, mà đưa ánh mắt lên trên người của mấy con Báo Đốm Đen.

Những con Báo Đốm Đen này mới là mục tiêu của hắn, nhưng phe của Báo Đốm Đen lại vô cùng thê thảm, đã có mấy trăm con Báo Đốm Đen chết trận, nhưng đám Báo Đốm Đen còn lại cũng không chạy trốn, vẫn như cũ đang vây công con Đại Tinh Tinh, hung hãn không sợ chết.

"Aiii, những con Báo Đốm Đen này đúng là không có trí tuệ, đánh không lại thì nên chạy đi chứ, không phải là muốn tử chiến đến chết đó chứ?!" Diệp Thiên lắc đầu, cho rằng đám Báo Đốm Đen này quá không có lý trí.

Đột nhiên, Diệp Thiên nhìn chằm chằm vào một con Báo Đốm Đen. Không, phải gọi là Báo Đốm Vàng mới đúng, bởi vì toàn thân của con Báo Đốm Vàng này đều là màu vàng, nhìn qua liền biết con Báo Đốm Vàng này có huyết mạch vô cùng cao quý.

Mà đối phương xác thực cũng rất cao quý, chính là hung thú trung cấp, lại có tốc độ nhanh hơn so với Đại Tinh Tinh, Đại Tinh Tinh căn bản không bắt được nó, nhưng con Báo Đốm Vàng này cũng không phá được phòng ngự của Đại Tinh Tinh.

"Chà, con Báo Đốm Vàng này nắm giữ thiên phú tốc độ tất nhiên sẽ cao hơn so với Báo Đốm Đen, bằng không sẽ không nghịch thiên như thế, tốc độ của hung thú trung cấp lại có thể nhanh hơn hung thú cao cấp đỉnh phong, quá bất khả tư nghị, đây không phải là thiên phú tốc độ Cao đẳng đó chứ?"

Vừa nghĩ tới đó, hô hấp của Diệp Thiên liền trở nên dồn dập. Nếu như hắn sao chép được cái thiên phú này, thực lực của hắn tất nhiên sẽ tăng vọt!

Diệp Thiên một mực âm thầm quan sát, chờ đợi hai bên kết thúc trận chiến.

Ước chừng trôi qua nửa giờ, số lượng Báo Đốm Đen chỉ còn lại 300 trăm con, trên mặt đất tràn đầy thi thể của Báo Đốm Đen. Trà một cái giá thăm trọng như thế đã làm tổn thương đến căn cơ của đàn Báo Đốm Đen, nhưng đám Báo Đốm Đen vẫn như cũ không có rút đi.

Trải qua một thời gian chém giết dài như vậy, thể lực của con Đại Tinh Tinh đã tiêu hao nghiêm trọng, vô luận là tốc độ, hay là lực lượng, đều yếu hơn so với trước không ít, phản ứng cũng chậm đi một chút.

Đột nhiên, Đại Tinh Tinh kêu thảm một tiếng.

Diệp Thiên thấy rõ ràng, là do con Báo Đốm Vàng kia thừa dịp lúc phản ứng của Đại Tinh Tinh trở nên chậm, trong nháy mắt gia tốc, ở dưới tình huống Đại Tinh Tinh không kịp phản ứng, dùng móng vuốt vồ nát một con mắt của Đại Tinh Tinh.

Mất đi một con mắt, Đại Tinh Tinh khủng hoảng, bắt đầu chạy trốn. Nhưng mà, tốc độ của nó so với Báo Đốm Vàng chậm hơn nhiều lắm, tăng thêm đám Báo Đốm Đen còn lại hung hãn không sợ chết ngăn cản Đại Tinh Tinh. Rất cực, ở dưới tình huống Đại Tinh Tinh không chú ý, một con mắt khác của nó cũng bị Báo Đốm Vàng vồ nát.

Chương 52: Kim Ti Long Báo

Mất đi hai mắt, chiến lực của Đại Tinh Tinh đại giảm, một lượng lớn Báo Đốm Đen dùng răng cắn, dùng móng vuốt cào vào vết thương trên người của Đại Tinh Tinh, Đại Tinh Tinh hoàn toàn bị đàn Báo Đốm Đen bao phủ.

Cuối cùng, Đại Tinh Tinh kiệt sức ngã xuống, sinh mệnh dần dần mất đi. Một trận chiến này, tộc đàn Báo Đốm Đen chết đi hơn một ngàn con, nhưng đổi lấy được tính mạng của Đại Tinh Tinh, cũng không biết là có đáng giá hay không.

Nhưng Diệp Thiên rất rõ ràng, trận chiến này chủ yếu quy công cho con Báo Đốm Vàng. Con Báo Đốm Vàng có thực lực không yếu, đã tiếp cận với hung thú cao cấp, tốc độ lại rất nhanh, lúc này mới có thể vỗ nát hai mắt của Đại Tinh Tinh, nếu không thì có nhiều Báo Đốm Đen hơn nữa cũng đừng hòng làm bị thương Đại Tinh Tinh.

"Tôi phiến ta lên!" Diệp Thiên kích động nói.

Hắn không sợ những con Báo Đốm Đen này, thậm chí là ngay cả Báo Đốm Vàng, hắn cũng không sợ. Đại Tinh Tinh sở dĩ bại trận, là bởi vì tiêu hao quá nhiều thể lực, lại bị Báo Đốm Vàng vỗ nát hai mắt.

Nhưng hắn lại không giống, hắn nắm giữ thiên phú khép lại đỉnh cấp, coi như bị thương nặng, cũng có thể nhanh chóng khôi phục lại, cho nên hắn căn bản không lo lắng Báo Đốm Vàng có thể giết hắn.

Vù! Diệp Thiên vọt tới, trực tiếp miểu sát một con Báo Đốm Đen trong nháy mắt.

Vào lúc này, Báo Đốm Vàng đang cắn nuốt thi thể của Đại Tinh Tinh chú ý tới sự tồn tại của Diệp Thiên, phần nộ rộng to. Phiến khu vực này là lãnh địa của nó, bất luận sinh linh nào xâm nhập vào phiến khu vực này, đều phải chết.

Thế là, Báo Đốm Vàng tự mình xuất thủ, nó cảm ứng được khí tức của Diệp Thiên kém xa Đại Tinh Tinh, dạng tiểu gia hỏa này, nó chỉ cần một trào liên có thể giết chết.

"Thật là nhanh!" Diệp Thiên ngay cả bóng dáng của Báo Đốm Vàng cũng không thấy, chỉ cảm thấy thân thể đau xót, bị một trào phá vỡ thân thể.

"Khép lại!" Trong nháy mắt, vết thương của hắn khép lại, thương thể khôi phục.

Mà cách đó không xa, Báo Đốm Vàng chấn kinh nhìn Diệp Thiên. Nó rõ ràng đã phá vỡ thân thể của Diệp Thiên, thậm chí còn thấy phần bụng của Diệp Thiên bị cào nát.

Làm sao chỉ trong chớp mắt, phần bụng của Diệp Thiên lại khôi phục như lúc ban đầu?

"Đáng tiếc!" Diệp Thiên nhìn qua Báo Đốm Vàng, thờ dài nói.

Vừa rồi trong một sát na kia, hắn mặc dù đã tra xét ra tình huống thiên phú của Báo Đốm Vàng, nhưng bởi vì tốc độ của Báo Đốm Vàng quá nhanh, vượt qua năng lực phản ứng của hắn, cho nên chỉ có thể nhìn thoáng qua thiên phú của Báo Đốm Vàng, căn bản là không kịp sao chép thiên phú của Báo Đốm Vàng.

Bất quá, Diệp Thiên cũng không thể không thừa nhận thiên phú của Báo Đốm Vàng là quá nghịch thiên, thậm chí so với sự dự đoán của hắn còn kinh khủng hơn.

Mà tên chân chính của Báo Đốm Vàng cũng không phải là Báo Đốm Vàng, mà tên là Kim Ti Long Báo.

Chủng loại: Kim Ti Long Báo

Thiên phú huyết mạch: Đỉnh cấp

Thiên phú tốc độ: Đỉnh cấp

Thiên phú sức chịu đựng: Trung đẳng

Thiên phú khép lại: Sơ đẳng

Trong đó, thiên phú sức chịu đựng có quan hệ cùng với thể lực, Kim Ti Long Báo có thể chiến đấu cùng với Đại Tinh Tinh trong thời gian dài như vậy mà không có hiện tượng suy yếu, chính là dựa vào thiên phú sức chịu đựng Trung đẳng, khiến cho thể lực của nó vô cùng cường hãn.

"Tư chất thật sự là quá trâu bò a, thiên phú huyết mạch đỉnh cấp, đại biểu cho việc con Kim Ti Long Báo chỉ cần không chết mà nói, trong tương lai tất nhiên sẽ trở thành hung thú đỉnh cấp, hơn nữa với nhiều thiên phú như vậy, một khi trưởng thành mà nói, nó có thể tàn sát một nhóm Tông Sư!" Diệp Thiên đột nhiên trầm nghĩ.

Hắn muốn diệt trừ con Kim Ti Long Báo này, nhưng thực lực của hắn so với đối phương lại kém nhiều lắm, chỉ có thể dựa vào thiên phú khép lại để bảo mệnh mà thôi.

Rất nhanh, Kim Ti Long Báo đã phát động đợt công kích thứ hai đối với Diệp Thiên, mà Diệp Thiên đồng dạng cũng không kịp phản ứng, cần cổ kém chút nữa đã bị đánh gãy, may mắn là thiên phú khép lại đã không làm cho hắn thất vọng, thành công bảo mệnh cho hắn.

Mà vào lúc này, Diệp Thiên rốt cục cũng đã sao chép thành công thiên phú tốc độ đỉnh cấp của đối phương.

"Nhất định phải phản kháng, vạn nhất nó vỗ nát đầu của ta, hoặc cào rơi đầu của ta, ta không nhất định có thể còn sống!" Diệp Thiên trầm nghĩ.

Thế là, hắn lấy đao ra, triển khai đao thế, không ngừng thi triển Ảnh Sát, ở bốn phía thân thể tạo thành từng đạo từng đạo đao khí.

Có đao khí hộ thể, lại dùng đao khí công kích đã đủ sinh ra uy hiếp cho Kim Ti Long Báo.

Kim Ti Long Báo cho dù có tốc độ rất nhanh, nhưng nếu không có biện pháp đột phá tầng đao khí, sẽ không có biện pháp làm hắn bị thương, nếu cưỡng ép công kích mà nói, sẽ làm bị thương đến bản thân của Kim Ti Long Báo.

"Lui!" Diệp Thiên không ngừng lùi lại, chạy xa khỏi chiến khu vực này.

Kim Ti Long Báo có ý đồ công kích mấy lần, nhưng sau khi va chạm với đao khí mấy lần, kiếm chút nữa đã làm cho móng vuốt gãy mất.

"Đao pháp quả nhiên có thể khắc chế tốc độ, bằng không ta sẽ không có cách nào chạy thoát!" Trong lòng của Diệp Thiên vẫn còn sợ hãi.

Chạy trốn được một lúc, hắn phát hiện ra Kim Ti Long Báo đã không còn truy kích nữa, hiển nhiên đã từ bỏ dự định.

"Phù, rốt cục cũng chạy thoát, may mắn là Kim Ti Long Báo đã từ bỏ, bằng không nguyên lực trong thể nội của ta cũng không chống đỡ được quá lâu, dù sao thì nếu thi triển Ảnh Sát không gian đoạn, cũng quá hao tổn lực lượng!"

Diệp Thiên thở ra một hơi nhẹ nhõm, hắn không thể không thừa nhận, lần này bản thân xem như đã có một chút lỗ hổng.

Hắn vốn cho rằng bản thân không cần phải sợ Kim Ti Long Báo, nhưng vẫn đã đánh giá thấp sự đáng sợ của Kim Ti Long Báo.

Quan chiến cùng với tự mình giao thủ hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau, nếu không phải hắn có nhiều át chủ bài, hôm nay sẽ không có cách nào chạy thoát. Đương nhiên, mạo hiểm cũng mang đến ích lợi không nhỏ.

"Thiên phú tốc độ đỉnh cấp, ha ha a, một khi dung hợp, ta còn sợ Kim Ti Long Báo hay sao? Thậm chí ngay cả hung thú cao cấp như Đại Tinh Tinh, ta cũng không cần phải sợ!" Diệp Thiên vô cùng tự tin.

Sau đó, hắn đi tới một cây đại thụ che trời, ở trên thân cây đào một cái lỗ hổng, sau đó phong bế lỗ hổng, ở bên trong thân cây bắt đầu bế quan dung hợp thiên phú tốc độ đỉnh cấp.

"Bắt đầu dung hợp!"

Mỗi một lần dung hợp thiên phú đối với Diệp Thiên mà nói đều thuộc về một lần thuế biển, mặc dù thống khổ, nhưng chỗ tốt mang đến đủ để cho hắn vui lòng tiếp nhận loại thống khổ này.

Diệp Thiên đã dung hợp qua rất nhiều thiên phú, bởi vì vậy mà lần dung hợp thiên phú tốc độ đỉnh cấp này ngược lại cũng không có thống khổ như bên trong sự tưởng tượng.

Rất nhanh, quá trình dung hợp liền kết thúc, Diệp Thiên liền tiến hành kiểm tra tình huống thiên phú của bản thân, đây là một công đoạn quen thuộc, cũng là thời khắc động lòng người nhất.

_____

Nhân loại: Diệp Thiên

Thiên phú tu luyện: Cao đẳng

Thiên phú tốc độ: Đỉnh cấp

Thiên phú đao pháp: Trung đẳng

Thiên phú Âm Ảnh: Sơ đẳng

Thiên phú khép lại: Đỉnh cấp

Thiên phú lực lượng: Cao đẳng

_____

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Thiên phú tốc độ đỉnh cấp

Nhìn qua thiên phú khép lại đỉnh cấp cùng với thiên phú tốc độ đỉnh cấp, Diệp Thiên cười vô cùng vui vẻ. Hắn thầm nghĩ đến một lúc nào đó, những thiên phú khác cũng có thể biến thành đỉnh cấp thì tốt biết bao a!

"Thiên phú tốc độ đỉnh cấp!" Diệp Thiên đi ra ngoài cây đại thụ, mở ra thiên phú tốc độ, thử một chút.

Vù! Qua trong giây lát, Diệp Thiên liền vượt qua cự ly 100 mét, hắn có cảm giác đã phá vỡ một loại rào cản nào đó trong không khí.

"Vận tốc âm thanh!" Cái từ ngữ này xuất hiện ở trong đầu của Diệp Thiên.

Vận tốc âm thanh là tốc độ âm thanh truyền qua trong không khí, chính là 340 mét mỗi giây. Mà tốc độ của Diệp Thiên không chỉ có bằng đó, tuyệt đối còn nhanh hơn vận tốc âm thanh rất nhiều lần.

Trải qua từng lần kiểm tra, Diệp Thiên rốt cục cũng có một chút hiểu biết về tốc độ của mình ——Gấp 10 lần vận tốc âm thanh!

"Tốc độ của ta đã đạt đến 3.400 mét mỗi giây, mà tốc độ trước đó nhiều lắm chỉ có 170 mét mỗi giây. Dựa theo cái tỷ lệ này mà nói, thiên phú tốc độ đỉnh cấp đã tăng cường tốc độ lên gấp hai mươi lần!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Tăng cường tốc độ lên gấp hai mươi lần đúng là vô cùng khoa trương, đây thế nhưng chính là một loại tăng cường vượt cảnh giới a!

Dựa theo dự đoán của Diệp Thiên, coi như là Đại Võ Giả, tốc độ cực hạn hẳn chỉ khoảng gấp 5, 6 lần vận tốc âm thanh mà thôi, mà tốc độ của Diệp Thiên đã siêu việt tốc độ cực hạn của Đại Võ Giả.

Nếu như chờ đến khi Diệp Thiên đạt đến cấp độ Đại Võ Giả mà nói, tốc độ của hắn sẽ càng thêm khoa trương.

"Lấy thực lực của ta bây giờ, đối phó với Đại Võ Giả đỉnh phong cũng không thành vấn đề!" Diệp Thiên cười hết sức vui vẻ.

Lúc đầu thi chiến lược của hắn so với Đại Võ Giả đỉnh phong kém rất nhiều rất nhiều, mà bây giờ thiên phú tốc độ đỉnh cấp đã đền bù được khoảng chênh lệch này.

Đối với hắn mà nói, sao chép thiên phú cường đại chính là một con đường tắt để nhanh chóng tăng cường thực lực. Nhưng mà, dạng kỳ ngộ này cũng không dễ dàng gặp được.

Lần này là do hắn có vận khí tốt, tăng thêm việc liều mạng, mới có thể sao chép được thiên phú tốc độ của Kim Ti Long Báo, nếu không hẳn sẽ không biết chỗ tốt của loại thiên phú này.

"Bây giờ đã có thể đối phó với Kim Ti Long Báo!" Hiện tại Diệp Thiên hoàn toàn không sợ Kim Ti Long Báo.

Luận tốc độ, hẳn cũng không kém bao nhiêu so với Kim Ti Long Báo, có lẽ Kim Ti Long Báo bởi vì duyên cớ cảnh giới cao, tốc độ sẽ đạt tới 12, 13 lần vận tốc âm thanh, nhưng chênh lệch giữa 10 lần vận tốc âm thanh và 13 lần vận tốc âm thanh cũng không quá lớn, không đến mức không có cách nào kịp phản ứng.

Mà ưu thế của Diệp Thiên lại rất lớn, thiên phú khép lại đỉnh cấp của hắn có thể bảo đảm cho thương thể của hắn nhanh chóng khép lại, mà lực công kích của hắn lại vượt qua Đại Võ Giả, đây là phương diện mà Kim Ti Long Báo không thể so sánh.

Tính toán trên thực lực tổng hợp, thực lực của Diệp Thiên đã hoàn toàn vượt qua Kim Ti Long Báo, tự nhiên sẽ không sợ Kim Ti Long Báo.

Thế là, Diệp Thiên đi theo đường cũ trở về.

"Tìm được rồi, bọn nó còn chưa đi!" Diệp Thiên nhìn thấy được một nhóm Báo Đốm Đen đang vây quanh Kim Ti Long Báo.

Lúc này Kim Ti Long Báo đang ngủ, còn bên cạnh thì là thi thể của Đại Tinh Tinh, bất quá là đã không còn hoàn chỉnh, mà chỉ còn một nửa.

"Kim Ti Long Báo hẳn là đang tiêu hóa thi thể của Đại Tinh Tinh, dường như ăn thịt của hung thú khác có thể gia tăng thực lực cho hung thú, giống như là nhân loại dùng Máu hung thú để gia tăng thực lực vậy!"

Diệp Thiên suy đoán, lấy thiên phú của Kim Ti Long Báo, nếu như hoàn toàn tiêu hóa thi thể của Đại Tinh Tinh, thực lực tất nhiên sẽ được tăng cường, mặc dù không đến mức thoáng một cái sẽ đột phá đến cấp độ hung thú cao cấp, nhưng cũng có thể gia tăng được không ít thực lực.

Diệp Thiên cũng không muốn để cho Kim Ti Long Báo có cơ hội tăng thực lực lên.

"Kim Ti Long Báo, chúng ta lại chiến một trận!" Diệp Thiên nhảy ra, hét lớn một tiếng.

Một tiếng hét này quá mức vang dội, đã triệt để đánh thức Kim Ti Long Báo. Trên khuôn mặt dữ tợn cùng với hai con ngươi của nó tràn ngập sát ý, dường như muốn nói: "Nhân loại, ngươi nhất định phải chết!"

Hưu! Thân thể của Kim Ti Long Báo biến mất, nếu như chưa dung hợp thiên phú tốc độ đỉnh cấp mà nói, Diệp Thiên căn bản sẽ không thể phát giác ra thân ảnh của Kim Ti Long Báo, nhưng bây giờ Diệp Thiên lại có thể nhìn ra.

Vào thời điểm móng vuốt của Kim Ti Long Báo sắp đụng vào người, thân thể của Diệp Thiên kúc lên, kịp thời tránh đi.

Cùng lúc đó, đao của Diệp Thiên cũng đã chém tới, có thiên phú tốc độ đỉnh cấp tăng cường, tăng thêm tốc độ của Ảnh Sát, tốc độ công kích của Diệp Thiên đã siêu việt hết thảy!

Phốc một tiếng! Kim Ti Long Báo ở dưới sự chú quan không thể ngăn được chiêu Ảnh Sát của Diệp Thiên, phần lưng bị một đao rạch ra một vết rách.

Kim Ti Long Báo đã bị thương! Lúc này, Kim Ti Long Báo đã lui ra phía xa xa, dùng đôi mắt to không thể tưởng tượng nổi nhìn Diệp Thiên, dường như đang hỏi: "Tốc độ của ngươi tại sao lại nhanh như vậy?"

Nó nhớ rõ vào thời điểm trước đó, nó có thể nhẹ nhàng công kích trúng Diệp Thiên, nếu không phải đao khí của Diệp Thiên bao trùm bốn phía, khiến cho nó có chút khó giải quyết, thì nó đã có thể nhẹ nhàng mài chết Diệp Thiên.

Nhưng bây giờ, Diệp Thiên dĩ nhiên có thể tránh được công kích của nó, tốc độ cũng không chậm hơn nó bao nhiêu. Đây là lần thứ nhất nó nhìn thấy một sinh vật có cảnh giới yếu hơn nó, nhưng lại có tốc độ không chậm hơn bản thân bao nhiêu.

Kim Ti Long Báo cũng không nhận sợ, lần thứ hai xông về phía Diệp Thiên.

"Ảnh Sát!" Diệp Thiên lần lượt thi triển Ảnh Sát, chém cho Kim Ti Long Báo không ngừng bị thương.

Dù sao thì lực công kích của Kim Ti Long Báo còn chưa đạt đến mức độ như hung thú cao cấp, tự nhiên không phải là đối thủ của Diệp Thiên, mỗi một lần va chạm đều phải trả cái giá là bị thương, may mắn nó là hung thú, cho nên thể cốt cũng tương đối cứng rắn, mà binh khí của Diệp Thiên lại hơi kém một chút.

Nếu như Diệp Thiên có một thanh binh khí tốt, nói không chừng dùng một đao liền có thể chém Kim Ti Long Báo thành hai nửa.

Sau mười chiêu, khắp người của Kim Ti Long Báo toàn là máu me, trạng thái chiến đấu đã giảm xuống một trình độ nhất định.

Kim Ti Long Báo nguyên bản thể chết thể sống cũng phải giết Diệp Thiên, lại có tâm tư chạy trốn, nó cũng không muốn chết!

Hưu! Kim Ti Long Báo nhanh chân chạy, thậm chí còn bỏ lại tộc đàn của mình.

"Người đã bị thương, tốc độ không thể so với trước đó, còn muốn chạy?" Diệp Thiên đuổi theo.

Chỉ vèn vèn truy đuổi 10 dặm, Diệp Thiên liền đuổi kịp Kim Ti Long Báo, hung hăng bỏ một dao cơ hời chặt Kim Ti Long Báo đứt làm đôi.

Thân thể của Kim Ti Long Báo bị đánh bay tới một nơi cách đó không xa, khí tức vô cùng suy yếu, dĩ nhiên là không còn sức lực chạy trốn.

Vào thời điểm Diệp Thiên đang chuẩn bị chém chết Kim Ti Long Báo, Kim Ti Long Báo đột nhiên làm ra một cái động tác khiến cho Diệp Thiên khiếp sợ.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Bảo vật

Nó dĩ nhiên lại làm ra động tác quỷ lạ, không ngừng hướng về phía Diệp Thiên dập đầu.

Ý tứ của nó rất rõ ràng, nó đã thần phục với Diệp Thiên.

"Người đang thần phục với ta hay sao?" Diệp Thiên hứng thú quan sát Kim Ti Long Báo, hỏi.

Bất quá, hắn cũng không buông lỏng cảnh giác, chỉ sợ Kim Ti Long Báo đang giả vờ đầu hàng, kì thực đang chờ phát động đánh lén, nhưng cái khả năng này cũng không lớn, bởi vì Kim Ti Long Báo đã bị thương quá nặng, không có khả năng đánh lén thành công.

Kim Ti Long Báo gật gật đầu, hiển nhiên là nghe hiểu được lời nói của Diệp Thiên.

Diệp Thiên đã sớm biết rõ có một số loại hung thú đặc thù vô cùng thông minh, có thể nghe hiểu lời nói của nhân loại, nhưng loại hung thú này lại tương đối ít, không nghĩ đến bản thân hôm nay lại gặp được một con.

"Ta không quá yên tâm về người, vạn nhất người lành vết thương, đột nhiên thất hứa thì làm sao bây giờ?" Diệp Thiên lạnh lùng nói.

Đột nhiên, trên trán của Kim Ti Long Báo xuất hiện một sợi quang mang nhàn nhạt, sợi quang mang này trong nháy mắt phá toái hư không, tiến nhập vào trong đầu của Diệp Thiên.

Trong phút chốc, Diệp Thiên cứ tưởng là đã bị đánh lén, nhưng lúc này lại có một giọng nói non nớt vang lên.

"Chủ nhân!" Giọng nói non nớt này rất giống với trẻ con 3 tuổi, nhưng Diệp Thiên lại biết rõ giọng nói này là ai.

"Kim Ti Long Báo, vừa rồi là người đang gọi ta hay sao?" Diệp Thiên kinh ngạc.

"Vâng, chủ nhân!" Kim Ti Long Báo gật đầu.

Rất nhanh, Diệp Thiên rốt cục cũng biết cái sợi quang mang kia là cái gì, nguyên lai lại là Linh Hồn Chi Quang, một khi hung thú chủ động thần phục mà nói, liền sẽ hiển ra Linh Hồn Chi Quang của bản thân, chủ động nhận chủ.

Một khi Linh Hồn Chi Quang bị nhân loại nắm trong tay, một khi nhân loại chết, hung thú cũng sẽ chết. Trái lại, nếu hung thú chết đi, nhân loại lại không có ảnh hưởng gì.

Vì mạng sống, Kim Ti Long Báo đã tự động nhận Diệp Thiên làm chủ. Nó cũng không cảm thấy mất mặt, dù sao thì nó cũng không có vấn đề mặt mũi như nhân loại, sống sót mới là tốt nhất.

Đột nhiên thu được một con sủng vật, Diệp Thiên có một chút phát mộng, chẳng qua chuyện này đối với hắn mà nói là chuyện tốt.

Kim Ti Long Báo nắm giữ huyết mạch đỉnh cấp, hơn nữa còn nắm giữ thiên phú tốc độ đỉnh cấp, thiên phú sức chịu đựng Trung đẳng, thiên phú khép lại Sơ đẳng, tư chất của nó ở bên trong các hung thú cũng được xem như là thiên kiều rồi.

Hơn nữa, Kim Ti Long Báo còn là thủ lĩnh của một tộc đàn, ở bên trong rừng rậm Thiên Diệp nắm giữ một tộc đàn như thế mà nói, hắn có thể tiết kiệm được rất nhiều phiền phức.

"Kim Ti Long Báo, người có tên hay không?" Diệp Thiên hỏi.

"Chủ nhân, ta không có tên." Kim Ti Long Báo lắc đầu.

"Sau này, ta sẽ gọi người là tiểu Kim!" Diệp Thiên nghĩ nghĩ, nói.

Có tên rồi, tiểu Kim lộ ra bộ dáng rất vui vẻ, dường như ngay cả thương thế trên người cũng quên mất. Diệp Thiên nhìn tiểu Kim thương tích đầy mình, liền tranh thủ cho nó uống vào một vài bình thuốc chữa thương.

Ở dưới hai loại tác dụng của thuốc chữa thương và thiên phú khép lại Sơ đẳng, thương thế của tiểu Kim rất nhanh liền khôi phục lại.

Một giờ sau, tiểu Kim đã hoàn toàn khôi phục. Trở lại tộc đàn, tiểu Kim mệnh lệnh cho tộc đàn Báo Đốm Đen không được công kích Diệp Thiên.

Đến tận đây, Diệp Thiên đã chính thức có được một nhóm hung thú ở dưới tay.

"Đừng rồi, tiểu Kim, người có biết nơi nào có bảo bối hay không?" Diệp Thiên có chút chờ mong hỏi.

Rừng rậm Thiên Diệp không lồ như vậy, trong này ẩn chứa vô số tài nguyên, có một số bảo vật sẽ có tác dụng lớn đối với Võ gĩa.

Ví dụ như được tài, bảo vật cải thiện thiên phú....bình thường khi tiến vào nơi hoang dã săn giết, Diệp Thiên ngẫu nhiên cũng sẽ thu thập được một ít được tài, sau đó bán đi ở trên chợ đen.

Nhưng một người chậm rãi tìm kiếm mà nói, có hiệu suất quá thấp, cho nên Diệp Thiên cũng không gặp được nhiều đồ tốt.

Nhưng tiểu Kim lại sinh hoạt trong rừng rậm Thiên Diệp, hơn nữa còn là thủ lĩnh của một tộc đàn, nó khẳng định biết rất nhiều.

"Chủ nhân, tiểu Kim xác thực biết rõ một nơi có bảo bối, ta hiện giờ không giống với tộc nhân, cũng là do ăn loại bảo bối kia!" Tiểu Kim nói.

Diệp Thiên cảm thấy kích động, từ bên trong lời nói của Tiểu Kim, hắn liền suy đoán ra món bảo bối kia tất nhiên là có thể cải thiện thiên phú, dạng bảo bối này có giá trị cỡ nào a!

"Tiểu kim, mang ta đi!" Diệp Thiên mệnh lệnh.

Tiểu Kim không có một chút do dự, bật người công Diệp Thiên đi. Đây chính là chỗ tốt khi nhận chủ, nếu như không nhận chủ mà nói, dạng hung thú này như tiểu Kim khẳng định sẽ không trung thành như vậy, nói không chừng sẽ ngoài nóng trong lạnh. Nhưng sau khi nhận chủ, hung thú sẽ trở nên vô cùng trung thành, lúc nào cũng suy nghĩ cho chủ nhân.

Tiểu Kim cũng không để cho tộc đàn đi theo, dựa theo thuyết pháp của tiểu Kim, chỗ kia chỉ có một mình nó biết rõ, những tộc nhân còn lại đều không biết.

Bởi vì nó không muốn tạo ra một con Kim Ti Long Báo khác giống như nó, nếu như vậy sẽ xảy ra tranh đoạt giành vị trí thủ lĩnh.

Chỉ chốc lát sau, Diệp Thiên đã được tiểu Kim công tới một cái hang động. Đi qua từng thông đạo uốn lượn, một người một thú rốt cuộc cũng đã tới mục đích.

Hiện lên trước mặt Diệp Thiên là một gốc cây nhỏ màu vàng, trên cây có một khóa trái cây. Khóa trái cây này có màu vàng, nhưng vẫn còn một số chỗ trên trái cây có màu xanh.

"Chủ nhân, trên cái cây này vốn có hai khóa trái cây, ta đã ăn một khóa, chỉ còn lại một khóa này. Khóa trái cây này còn chưa chín, bây giờ còn chưa thể ăn!" Tiểu Kim nhắc nhở.

Diệp Thiên nhẹ nhàng gật đầu, nhưng ánh mắt vẫn thủy chung không rời khỏi khóa trái cây kia. Trong nội tâm của hắn có một giọng nói, nhất định phải ăn hết khóa trái cây kia.

"Chẳng lẽ khóa trái cây này có thể tăng cường thiên phú cho ta hay sao?" Diệp Thiên trầm nghĩ.

Nhưng hắn biết rõ rằng hắn có thể thông qua thiên phú Sao Chép để tăng cường thiên phú, hắn là không cần thiết phải dùng bảo vật để tăng cường thiên phú a, như vậy thì sẽ có một chút lãng phí.

Nhưng trong nội tâm lại dâng lên sự khát vọng, nếu như không ăn sẽ hối hận, hắn liền do dự bất định.

"Ăn!" Diệp Thiên rốt cục cũng quyết định.

Coi như lãng phí, hắn cũng sẽ không hối hận, chờ đến khi thực lực của hắn trở nên cường đại hơn, còn sợ là không có cách nào kiếm được bảo vật tốt hơn hay sao?

"Tiểu kim, ngươi nói xem khóa trái cây này phải mất bao nhiêu lâu nữa mới chín?" Diệp Thiên hỏi thăm.

"Chủ nhân, đại khái là còn cần 20 ngày đêm nữa!" Tiểu Kim dùng móng vuốt khoa tay múa chân, tính toán ra thời gian.

"Hai mươi ngày sao, trong khi chờ đợi ở nơi này, ra vừa vặn có thể tu luyện nghiêm túc một đoạn thời gian!" Diệp Thiên tự nói.

Trong 20 ngày sau đó, Diệp Thiên cố gắng tu luyện, có một lượng lớn Máu hung thú, hắn hoàn toàn không cần phải lo lắng đến tiến độ tu luyện.

Mặt khác, tiểu Kim ở dưới sự an bài của Diệp Thiên cũng đang không ngừng săn giết hung thú, cung cấp Máu hung thú cho hắn.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 55: Ủ rũ

Cứ như thế, tu vi của Diệp Thiên tiến bộ rất nhanh.

"Lực lượng 4,5 vạn cân!" Diệp Thiên cảm ứng một chút, hưng phấn nói.

Có thể nhanh chóng tăng cao tu vi như thế, chủ yếu là có quan hệ với việc hắn hao phí vô số Máu hung thú, hắn hoàn toàn không biết là bản thân đã hao phí bao nhiêu Máu hung thú, cho dù là đại gia tộc cũng không chịu đựng nổi dạng tiêu hao này.

Hắn nhìn thoáng qua khóa trái cây màu vàng ở trên cây, một chút màu xanh cuối cùng cũng đã sắp biến thành màu vàng. Nó, sắp chín rồi!

Mà vào lúc này, khát vọng trong lòng của Diệp Thiên lại càng ngày càng mãnh liệt.

Oanh!!!! Vô số nguyên khí tràn vào bên trong khóa trái cây màu vàng óng, giúp nó hoàn thành một bước thuế biến cuối cùng.

Ở dưới ánh mắt của Diệp Thiên cùng với tiểu Kim, khóa trái cây màu vàng óng rốt cục cũng đã chín.

Diệp Thiên đi lên, hái khóa trái cây màu vàng óng xuống, khóa trái cây này cũng không lớn, chỉ cần dùng một ngum là có thể nuốt hết. Hắn chần chờ một chút, chọt quả quyết dùng một ngum nuốt khóa trái cây vào.

Khoá trái cây màu vàng óng hóa thành một dòng lù lớn chảy vào trong thân thể, sau đó biến thành một cỗ năng lượng cực lớn, tràn vào bên trong não hải của Diệp Thiên, khiến cho hắn ngất đi.

Diệp Thiên không biết là, vào thời điểm hắn hôn mê, ở chỗ sâu trong não hải hiện lên từng điểm sáng. Những điểm sáng này hiện lên đủ loại màu sắc, mà ở chính giữa nhất là một điểm sáng màu vàng óng, màu vàng óng đại biểu cho chí cao, tôn quý cùng với đặc thù.

Điểm sáng màu vàng óng này không có liên hệ gì với khóa trái cây, chỉ là có màu sắc giống nhau mà thôi.

Nếu như Diệp Thiên có thể thấy một màn như vậy, liền có thể phán đoán ra, những điểm sáng này chính là ấn ký thiên phú của hắn, mà điểm sáng màu vàng óng đại biểu cho thiên phú Sao Chép, cũng là thiên phú trọng yếu nhất của hắn.

Trái cây màu vàng óng hóa thành năng lượng tràn vào trong chỗ sâu của não hải, điểm sáng màu vàng óng bỗng nhiên hấp thu những năng lượng này.

Chỉ thấy điểm sáng màu vàng óng lớn lên với tốc độ mà dùng mắt thường cũng có thể thấy được, càng ngày càng sáng, ba động cũng càng ngày càng mạnh. Nó đang tiến hóa, hoặc là đang thuế biến.

...

"Ta dĩ nhiên lại hôn mê!" Diệp Thiên hơi kinh ngạc, cũng có một chút sợ hãi, may mắn là nơi này an toàn, nếu như ở một địa phương không an toàn hấp thu trái cây màu vàng óng, nói không chừng sẽ gặp phải nguy hiểm trong lúc đang hôn mê.

Đứng lên, hắn nhìn thấy tiểu Kim đang nằm sấp ở một bên.

"Tiểu kim, vào thời điểm ngươi ăn trái cây có hôn mê hay không?" Diệp Thiên hỏi.

"Hôn mê!" Tiểu Kim thành thật trả lời.

"Vậy sao ngươi không nhắc nhở ta?" Diệp Thiên trách cứ.

"Chủ nhân, ngươi cũng không hỏi a!" Tiểu Kim có một chút ủy khuất.

Diệp Thiên cười cười, chuyện này đúng là không thể trách tiểu Kim, dù sao thì tiểu Kim mặc dù có trí tuệ, nhưng cũng không phải là nhân loại chân chính.

"Dò xét thiên phú!" Tâm niệm của Diệp Thiên vừa động, tình huống thiên phú của bản thân liền hiện lên trước mắt.

_____

Nhân loại: Diệp Thiên

Thiên phú tu luyện: Cao đẳng

Thiên phú tốc độ: Đinh cấp

Thiên phú đao pháp: Trung đẳng

Thiên phú Âm Ảnh: Sơ đẳng

Thiên phú khép lại: Đinh cấp

Thiên phú lực lượng: Cao đẳng

_____

"Hả, thiên phú của ta không phát sinh biến hóa hay sao?" Diệp Thiên hơi kinh ngạc, cũng có một chút thất vọng.

Hắn còn cho rằng thiên phú của bản thân sẽ phát sinh sự thuế biến, dù sao thì nhìn qua khoả trái cây kia cũng thấy nó vô cùng bất phàm, ngay cả tiểu Kim đều cũng thể thoát khỏi một cái tăng cường thiên phú huyết mạch đến mức độ đỉnh cấp.

Theo lý thuyết, thiên phú tu luyện của hắn đã đạt đến Cao đẳng, hắn là sẽ rất nhẹ nhõm tăng lên tới đỉnh cấp mới đúng chứ!

"Chẳng lẽ là đã tăng cường những thiên phú khác?" Diệp Thiên nghi hoặc.

Nhưng sau khi hắn cẩn thận kiểm tra một hồi, những thiên phú khác vẫn giống như trước kia, một chút cũng không có biến hóa.

Sau đó, Diệp Thiên kiểm tra cẩn thận thân thể, cũng có một chút biến hoá.

Đầu tiên chính là tinh thần đã khá hơn rất nhiều, hơn nữa dĩ nhiên đã có thể phóng xuất tinh thần lực. Tinh thần lực của hắn có thể quan sát được tình huống trong chu vi 10 mét, mặc dù không bằng tinh thần lực có thể bao trùm phạm vi 20 mét như Đại Vô Giả, nhưng cũng đã phá vỡ cực hạn.

Hắn chưa từng nghe nói qua có người nào có thể ở cấp độ Tinh Anh Vô Giả liền nắm giữ tinh thần lực, chuyện này đủ để cho hắn cảm thấy tự hào.

Nhưng khi hắn hỏi thăm tiểu Kim một chút, biết được tiểu Kim hiện tại đã có thể sử dụng tinh thần lực bao trùm phạm vi 30 mét, lập tức trở nên ừ rừ.

Đương nhiên, Diệp Thiên cũng biết rõ đây là do tiểu Kim có cảnh giới cao hơn hắn, chờ đến khi hắn đạt đến cảnh giới Tinh Anh Vô Giả đỉnh phong, tinh thần lực của hắn tự nhiên sẽ gia tăng.

Ngoài trừ chuyện này, Diệp Thiên còn phát hiện ra bản thân có một chút biến hóa. Hắn phát hiện ra phạm vi dò xét của thiên phú Sao Chép đã trở nên rộng hơn, có thể xem xét tình huống thiên phú bên trong phạm vi 50 mét, điều này đại biểu cho việc hắn càng dễ dàng xem xét thiên phú của người khác hoặc là hung thú hơn.

Thế nhưng mà...

"Aiixi, có một chút buồn bực a, tiểu Kim sau khi ăn trái cây màu vàng óng thoát khỏi một cái liền trở nên cực kỳ cường đại, mà ta sau khi ăn trái cây màu vàng óng chỉ bắt quả khiến cho tinh thần lực sinh ra cùng với khiến cho thiên phú Sao Chép có cự ly dò xét xa hơn mà thôi, thu hoạch so với tiểu Kim đúng là không được bao nhiêu a!" Diệp Thiên cảm thấy rất thất vọng.

Bất quá, tóm lại cũng được tính là có một chút biến hoá, cũng không tính là thua thiệt.

"Chỉ cần mười ngày nữa liền có thể sao chép thiên phú, vậy thì chờ thêm mười ngày nữa rồi hãy trở về!" Diệp Thiên quyết định.

Bên trong mười ngày này, Diệp Thiên cùng với tiểu Kim đi ra ngoài săn giết hung thú, mà mục tiêu không còn là hung thú trung cấp nữa, mà là hung thú cao cấp.

Căn cứ theo tiểu Kim nói, hung thú trong rừng rậm Thiên Diệp có ý thức lãnh địa rất mạnh, mỗi một phiên khu vực đều có một bá chủ, cho nên muốn tìm kiếm hung thú cao cấp cũng không khó.

Ở dưới sự hợp tác của Diệp Thiên cùng với tiểu Kim, hung thú cao cấp căn bản không phải là đối thủ, bị bọn hắn nhẹ nhõm chém giết. Sau khi thương lượng xong, Diệp Thiên chỉ cần Máu hung thú cao cấp, mà tiểu Kim thì muốn thi thể của hung thú cao cấp.

Rất nhanh, mười ngày đã trôi qua.

"1600 phần Máu hung thú cao cấp, đã đầy đủ cho ta tu luyện trong một đoạn thời gian rất dài!" Diệp Thiên vô cùng hài lòng nhìn một bể máu ở trước mắt, hưng phấn nói

Nhưng rất nhanh, hắn liền cảm thấy khổ sở, Máu hung thú quá nhiều, hắn không mang theo được, bình chứa trên người căn bản không mang được quá nhiều Máu hung thú, đến thời điểm rồi đi chỉ có thể mang theo một phần nhỏ.

"Aiiii, nếu như có Túi Trữ Vật thì tốt biết bao!" Diệp Thiên cảm thán.

Lại qua một ngày, thiên phú Sao Chép của Diệp Thiên rốt cục cũng có thể sao chép.

Hắn chuẩn bị sao chép thiên phú sức chịu đựng của tiểu Kim, không có ý muốn sao chép những thiên phú khác, chủ yếu là do không gặp được thiên phú nào tốt hơn.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Thiên phú Sao Chép thuế biến

Tỷ lệ xuất hiện thiên phú trên người của hung thú còn muốn cao hơn nhân loại, nhưng lại rất khó gặp phải hung thú nắm giữ thiên phú đặc thù, coi như gặp, đại bộ phận đều là thiên phú Yếu hoặc là Sơ đẳng, hắn hoàn toàn cảm thấy chướng mắt.

So sánh với những thiên phú đó mà nói, thiên phú sức chịu đựng Trung đẳng của tiểu Kim vẫn hữu dụng hơn. Vào thời điểm Diệp Thiên đi tới bên người tiểu Kim, hắn liền ngây dại.

"Cái này..." Bên trên vòng mạc của hắn hiện lên tình huống thiên phú của tiểu Kim, ngoại trừ thiên phú tốc độ đỉnh cấp, bên cạnh những thiên phú khác còn có một dòng chữ sao chép.

Loại tình huống này, hắn tự nhiên rất quen thuộc, đại biểu cho việc có thể sao chép. Vấn đề mấu chốt là, hắn còn chưa đựng vào tiểu Kim a!

"Chẳng lẽ..." Hô hấp của Diệp Thiên bỗng nhiên trở nên dồn dập.

Hắn rốt cuộc cũng hiểu rõ tại sao bản thân sau khi ăn trái cây màu vàng óng, thiên phú lại không phát sinh sự thuế biến, không phải là không có phát sinh sự thuế biến, mà là do hắn không phát hiện ra mà thôi.

Thiên phú Sao Chép của hắn đã phát sinh thuế biến, hoặc là tiến hóa.

"Đúng rồi a, thiên phú Sao Chép kỳ thật cũng là một loại thiên phú a!" Diệp Thiên hiểu rõ.

Từ tình huống trước mắt mà nói, thiên phú Sao Chép đã thoát khỏi hạn chế phải đựng vào người đối phương mới có thể sao chép, mà đã có thể cách không tiến hành sao chép.

Chuyện này so với lúc đầu tốt hơn nhiều lắm, ví dụ như vào lúc dò xét thiên phú của nhân loại, có thời điểm nhìn thấy một loại thiên phú tốt nào đó, nhưng bởi vì không có cách nào đựng vào người đối phương cho nên không có cách nào sao chép, đó là sự đáng tiếc cỡ nào! Hiện tại, tất cả đều đã được giải quyết dễ dàng.

"Nếu có có thể cách không sao chép, vậy thì không cần phải vội vã sao chép thiên phú sức chịu đựng của tiểu Kim, thiên phú sức chịu đựng dù sao cũng có tác dụng không lớn, nếu như có thể ở căn cứ Lâm Hải nhìn thấy thiên phú tu luyện Cao đẳng mà nói, ta sẽ tiến hành sao chép, nói không chừng có thể khiến cho thiên phú tu luyện thuế biến đến mức độ đỉnh cấp! Ví dụ như Lâm Vạn Lâm gia chính là thiên phú tu luyện Cao đẳng, ta hoàn toàn không cần phải đựng vào người của hắn, chỉ cần đi tới gần một chút liền có thể sao chép."

Thế là, Diệp Thiên từ bỏ việc sao chép thiên phú của tiểu Kim.

"Tiểu Kim, ngươi hãy ở lại nơi này, nếu có thời gian thì hãy giúp ta thu thập được tài cùng với Máu hung thú, sau đó đổ vào bên trong bể máu. Nhớ kỹ, Máu hung thú cao cấp cùng với Máu hung thú trung cấp phải để riêng ra hai chỗ!" Trước khi Diệp Thiên đi, đã căn dặn tiểu Kim một hồi.

"Chủ nhân, ta biết rồi!" Tiểu Kim đáp lời.

Diệp Thiên cũng muốn mang tiểu Kim về căn cứ Lâm Hải, nhưng tiểu Kim có hình thể quá khổng lồ, lại là hung thú. Căn cứ Lâm Hải không phải là không có sủng vật hung thú, một số đại gia tộc cũng có nuôi sủng vật là hung thú, nhưng tiểu Kim lại là hung thú trung cấp, hơn nữa còn là hung thú đặc thù Kim Tí Long Báo, một khi mang về căn cứ Lâm Hải, hắn sẽ gặp phải phiền phức không nhỏ.

Huống hồ, thực lực của tiểu Kim còn không bằng hắn, căn bản không thể bảo hộ được hắn, để cho tiểu Kim ở trong rừng rậm Thiên Diệp sẽ tốt hơn, tối thiểu còn có thể thu thập Máu hung thú cho hắn, sau này hắn sẽ không cần vì Máu hung thú mà lo lắng nữa.

Diệp Thiên thu thập một chút đồ vật, mang đi ước chừng 100 phần Máu hung thú cao cấp, cùng với một bao đựng tài.

Cũng nhiều đồ như vậy, Diệp Thiên ở dưới sự hộ tống của tiểu Kim đi ra bên ngoài rừng rậm Thiên Diệp.

Bên ngoài căn cứ Lâm Hải ước chừng 8 cây số, có một tiểu đội săn thú đang cẩn thận từng li từng tí tìm kiếm hung thú, thần sắc của mỗi một người đều hết sức ngưng trọng.

Thực lực của tiểu đội săn thú này cũng không mạnh, cường đại nhất cũng chỉ là Võ Giả hậu kỳ mà thôi.

"Lão đại, phát hiện ra một vị Võ Giả, rất trẻ tuổi, trên người của hắn công rất nhiều thứ!" Một vị Võ Giả cách đó không xa đang chậm chậm đi tới, hưng phấn báo cáo cho đội trưởng.

Đội trưởng quay đầu nhìn lại, thấy được đó là một thiếu niên, vô cùng trẻ tuổi, hắn là một vị Võ Giả.

"Đội trưởng, có muốn đánh cướp hay không?" Có người hỏi.

Đội trưởng tự hỏi, có một chút do dự, hắn không cho rằng Diệp Thiên mạnh bao nhiêu, thiếu niên trẻ tuổi như thế, nhiều lắm chỉ mới bước vào cảnh giới Võ Giả mà thôi.

"Đội trưởng, người đang sợ bối cảnh thâm hậu của người này hay sao? Đám Võ Giả của căn cứ Thiết Nha, chúng ta cơ bản đều nhận biết rõ ràng, trong số đó hắn là không có thiếu niên này, hắn hẳn là Võ Giả của căn cứ Lâm Hải, lấy bối cảnh căn cứ Thiết Nha của chúng ta, còn sợ một Võ Giả của căn cứ Lâm Hải hay sao?"

"Đội trưởng, làm một chuyến đi, chúng ta chỉ cần không giết người, cũng sẽ không có vấn đề gì. Huống hồ cả ngày nay chúng ta cũng không có thu hoạch gì, cũng không thể trở về với hai bàn tay trắng chứ?"

Sau khi được đội viên lần lượt thuyết phục, đội trưởng khẽ cắn môi nói: "Tốt, làm một chuyến!"

Dù sao thì loại sự tình này, bọn hắn cũng không phải là chưa từng làm, nhưng mỗi một lần đều làm hết sức cẩn thận, chuyên chọn quả hồng mềm để bóp, lần này mặc dù có một chút mạo hiểm, nhưng sau khi thành công tất nhiên sẽ có thu hoạch lớn.

Xoạt!!! Đám Võ Giả của tiểu đội săn thú rất nhanh liền chạy tới, vây quanh thiếu niên.

"Mau giao ra đồ trên người!" Đội trưởng uy hiếp.

Thiếu niên này chính là Diệp Thiên, hắn lúc này có một chút trợn tròn mắt, những người này rốt cuộc là có lá gan lớn cỡ nào, lại dám đánh cướp hắn?

Diệp Thiên nắm giữ tinh thần lực, chỉ cần nhìn một cái liền thấy rõ thực lực của đám Võ Giả này, đều là Võ Giả, có thực lực không sai biệt cùng với tiểu đội Phong Lang Liệp Sát, đối với hắn mà nói bất quá chỉ là giun dế mà thôi.

"Các người thật sự muốn đánh cướp ta?" Diệp Thiên lạnh lùng hỏi.

"Nói nhảm, nếu không muốn đau đớn mà nói, liền giao toàn bộ đồ vật ra!" Đội trưởng uy hiếp lần thứ hai, thanh đao trên tay loáng thoáng phát ra quang mang, đó là hiện tượng khi đưa nguyên lực vào Nguyên binh.

Hiển nhiên, đội trưởng đã muốn động thủ!

Đúng lúc này, thanh đao của Diệp Thiên đã động.

Những Võ Giả này hoàn toàn thấy không rõ động tác của Diệp Thiên, chỉ cảm giác hai tay đau xót, vũ khí trong tay nhao nhao rớt xuống.

Tiếp theo, chính là một mảnh kêu thảm!!!

"A a a, tay của ta!"

"Tay ta sắp gãy rồi!"

"Ta không muốn tàn phế a!"

Diệp Thiên cũng không phé tay của bọn hắn, chỉ là phá gân tay của bọn hắn mà thôi, thậm chí ngay cả xương bàn tay cũng vỡ vụn, ở kiếp trước, dạng thương thế này tuyệt đối là sẽ tàn phế. Nhưng ở cái thời đại này, chỉ cần có thuốc chữa thương, đều có thể phục hồi lại như cũ, chỉ là cần phải có thời gian mà thôi.

Lấy thương thế của những Võ Giả này, trong vòng mấy tháng sẽ không có cách nào động võ.

Đội trưởng tiểu đội săn thú nhăn nhó nhìn sự đau nhức trên hai bàn tay, e ngại nhìn Diệp Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 57: Tôn Phong

Hắn rốt cục cũng ý thức được thiếu niên trước mắt không phải là Võ Giả phổ thông, mà cường Đại hơn xa một Võ Giả như hắn, có tốc độ nhanh đến mức hắn không có cách nào tưởng tượng.

Dạng Võ Giả này cực kì khủng bố!

"Nói cho ta biết, căn cứ Lâm Hải hiện tại thế nào rồi?" Diệp Thiên hỏi.

Hơn một tháng hắn ở trong rừng rậm, cho nên muốn sớm tìm hiểu một chút tình huống ở căn cứ Lâm Hải, mà những người này hẳn là biết rõ.

Tiểu đội săn thú không dám không trả lời, rất nhanh liền nói cho Diệp Thiên sự tình muốn biết.

Sau khi nghe xong, Diệp Thiên liền nhủ mày, bên trong hơn 1 tháng thời gian này, căn cứ Lâm Hải đã phát sinh biến hóa lớn.

Hơn nữa còn có một cái tin tức trọng yếu——căn cứ Thiết Nha đã không còn! Không sai, chính là không còn, đã bị hung thủ hủy diệt, mấy chục vạn người tử vong, chỉ có chừng mười vạn người thành công đi tới căn cứ Lâm Hải.

Ở bên trong mười vạn người này có khoảng một vạn người là Võ Giả, những người khác cơ bản cũng đều là gia quyến của Võ Giả, về phần binh dân chân chính ở căn cứ Thiết Nha căn bản không có cơ hội trốn ra.

Bây giờ, mười vạn người ở căn cứ Thiết Nha đã di chuyển vào căn cứ Lâm Hải, đồng thời ở bên ngoài căn cứ Lâm Hải kiến tạo một lượng lớn kiến trúc, hiện tại đang xây tường thành.

Hiển nhiên, căn cứ Thiết Nha đã chuẩn bị đem nơi này xem như là nhà. Mặt khác, Lâm gia của căn cứ Lâm Hải cũng đã đạt thành hiệp nghị cùng với các cao tầng của căn cứ Thiết Nha, cho phép người của căn cứ Thiết Nha gia nhập vào căn cứ Lâm Hải, nhưng quyền chương không vẫn như cũ thuộc về Lâm gia.

Mà Võ Giả của căn cứ Thiết Nha lại giống như cư dân bình thường của căn cứ Lâm Hải vậy, hưởng thụ quyền lợi đồng dạng.

"Lâm gia cầm quyền?" Diệp Thiên nghe xong, liền cười nhạo không ngớt.

Đây bất quá chỉ là cầm quyền trên danh nghĩa mà thôi, thực lực của Lâm gia kém hơn căn cứ Thiết Nha nhiều lắm, Lâm gia làm sao có thể quản được những Đại Võ Giả thậm chí là Tông Sư của căn cứ Thiết Nha?

Phản hiệp nghị này bất quá chỉ là vấn đề mặt mũi, trên thực tế bên cầm quyền chân chính không thể nghi ngờ chính là các cao tầng của căn cứ Thiết Nha.

Đương nhiên, đối với Diệp Thiên mà nói, chuyện này cũng không có ảnh hưởng gì. Dù sao, hắn cũng không tham gia vào trong trận cạnh tranh này. Có lẽ không bao lâu nữa, hắn sẽ mang Diệp Vũ tiến về đại căn cứ, sẽ không ở lại một căn cứ Lâm Hải nhỏ nhỏ này.

"Lăn đi!" Diệp Thiên quát lạnh.

Tiểu đội săn thú này vội vã bỏ chạy, rất nhanh liền chạy mất tích, sợ Diệp Thiên thất hứa.

Lộ trình tiếp theo cũng không có chuyện gì ngoài ý muốn phát sinh, Diệp Thiên vô cùng bình tĩnh trở về căn cứ Lâm Hải.

Vừa vào căn cứ Lâm Hải, hắn liền phát giác ra sự khác biệt của căn cứ Lâm Hải, số lượng Võ Giả đã nhiều hơn rất nhiều, người bình thường cũng nhiều hơn, người đến người đi trên đường phố, vô cùng náo nhiệt.

Về đến nhà.

"Anh trai, anh rốt cục cũng đã trở về!" Diệp Vũ vừa nhìn thấy Diệp Thiên, liền trực tiếp nhào tới, trên khuôn mặt tràn đầy sự nhớ nhung.

"Em gái, gần đây có lười biếng hay không?" Diệp Thiên xoa xoa cái đầu nhỏ của Diệp Vũ, tràn đầy cưng chiều hỏi.

Diệp Vũ vô cùng nghiêm túc nói: "Tiểu Vũ cũng không có lười biếng, tiểu Vũ vẫn một mực đang cố gắng tu luyện, hiện tại đã nắm giữ lực lượng 300 cân!"

Hơn một tháng thời gian liền nắm giữ lực lượng 300 cân, cái tốc độ này đặt ở bên trong thiên phú tu luyện Trung đẳng cũng coi như là vô cùng khoa trương, nhưng Diệp Thiên biết rõ phần lớn chuyện này phải quy công cho Máu hung thú.

Nếu như không có đầy đủ Máu hung thú, Diệp Vũ không có khả năng tu luyện nhanh như vậy.

"Gần đây em có gặp phiền toái gì hay không?" Diệp Thiên lại hỏi.

Diệp Vũ lắc đầu: "Không có người tìm em phiền phức, bất quá ngược lại thì có người đến tìm anh."

"Người nào?" Diệp Thiên nhíu mày hỏi.

"Không quen biết, bất quá thái độ rất là phách lối, nghe người kia giới thiệu bản thân, dường như là thiên tài gì đó của căn cứ Thiết Nha, tên là Tôn Phong." Diệp Vũ suy nghĩ một chút rồi nói.

"Căn cứ Thiết Nha, Tôn Phong!" Diệp Thiên âm thầm nhớ kỹ cái tên này.

Sau đó, hắn đem tài liệu cùng với Máu hung thú cao cấp đặt ở trong phòng, sau đó đi ra ngoài một thân một mình.

"Ra đi!" Diệp Thiên hướng về phía một nơi hẻo lánh, nói ra.

Xoạt! Có một bóng người từ chỗ ngoặt đi ra, chính là một vị Võ Giả của tiểu đội Phong Lang Liệp Sát.

"Xin chào Diệp Thiên đại nhân!" Vị Võ Giả kia cung kính nói.

"Mang ta đi tìm đội trưởng của các người, ta có một số việc cần hỏi hắn." Diệp Thiên cần biết sự tình về Tôn Phong của căn cứ Thiết Nha, hắn không quen biết Tôn Phong, Tôn Phong lại tìm tới cửa, thái độ còn rất phách lối.

Đối với tình huống không biết, trước tiên hắn muốn tìm hiểu một chút, mà Phong Lang có lẽ sẽ biết một chút tin tức. Rất nhanh, Diệp Thiên liền gặp được Phong Lang.

"Diệp Thiên, ngài rốt cục cũng đã trở về!" Phong Lang nhìn thấy Diệp Thiên, thở ra một hơi nhẹ nhõm.

Diệp Thiên không trở về trong một thời gian dài như vậy, hắn thậm chí còn cho rằng Diệp Thiên đã xảy ra chuyện rồi.

"Phong Lang, nghe nói sau khi ta rời đi, có một tên gia hỏa tên là Tôn Phong tới tìm ta?" Diệp Thiên trực tiếp hỏi.

Phong Lang nhíu mày, gật gật đầu nói: "Không sai, Tôn Phong vốn là người của căn cứ Thiết Nha, hơn nữa còn là một nhân vật thiên tài của căn cứ Thiết Nha, hoàn toàn không phải thiên tài ở căn cứ Lâm Hải có thể so sánh. Nghe nói thiên phú tu luyện của Tôn Phong là Cao đẳng, thực lực bây giờ đã đạt đến cảnh giới Tinh Anh Võ Giả trung kỳ. Người của căn cứ Thiết Nha sau khi dung nhập vào căn cứ Lâm Hải, Tôn Phong liền đi bốn phía khiêu chiến thế hệ tuổi trẻ của căn cứ Lâm Hải, nhiều thiên tài nắm giữ thiên phú tu luyện Trung đẳng đều bị hắn tiện tay đánh bại, thậm chí ngay cả không ít Tinh Anh Võ Giả thế hệ trước cũng thua ở trên tay của hắn. Không biết hắn từ nơi nào nghe nói sự tình về ngài, cho nên chạy đến khiêu chiến ngài, nhưng ngài lại không có ở nhà, hắn chỉ có thể rời đi."

"Nguyên lai là dạng này!" Diệp Thiên hiểu rõ, hắn nguyên bản còn cho rằng là thù oán gì đó, không nghĩ đến chỉ là đơn thuần khiêu chiến mà thôi.

"Diệp Thiên, ngài cần phải cẩn thận một chút, nghe nói Tôn Phong ra tay rất nặng, người mà hắn khiêu chiến đều bị thương nặng, không có mấy tháng thời gian là không có cách nào tu dưỡng tốt. Hơn nữa sau lưng của hắn còn có một vị Đại Võ Giả đỉnh phong làm chỗ dựa, coi như là người có thực lực cường đại hơn so với Tôn Phong cũng không dám đi khiêu chiến hắn, để tránh đắc tội với hắn." Phong Lang nhắc nhở.

"Ta tự có chừng mực!" Diệp Thiên không quan trọng nói.

Hắn hiểu được sự lo lắng của Phong Lang, loại người giống như Tôn Phong hoàn toàn là một kẻ phiền phức, đánh thắng được Tôn Phong thì không dám khiêu chiến, đánh không lại Tôn Phong thì chỉ có thể bị đánh, cũng tạo thành thái độ phách lối cho Tôn Phong.

Người khác sợ Tôn Phong, hắn cũng không sợ, coi như vị Đại Võ Giả đỉnh phong ở phía sau Tôn Phong có đến khiêu chiến, cũng không phải là đối thủ của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Kẻ đưa bảo

Sau khi cáo biệt Phong Lang, Diệp Thiên trở về.

Tu luyện! Vẫn là tu luyện!

Diệp Thiên hiện tại có một lượng lớn Máu hung thú cao cấp, hoàn toàn không cần phải lo lắng vì tài nguyên, tu luyện mỗi ngày đều có thể cảm thụ được lực lượng đang nhanh chóng tăng trưởng.

Loại tăng cường lực lượng phi tốc này, khiến cho Diệp Thiên si mê. Đối với hắn mà nói, không có cái gì thú vị hơn so với việc tăng cường thực lực. Nhưng hết lần này tới lần khác lại có người tới quấy rầy Diệp Thiên.

"Diệp Thiên, ta biết rõ ngươi đã trở về, hãy tranh thủ thời gian đi ra đánh với ta một trận!" Một giọng nói cực kỳ phách lối từ bên ngoài biệt thự truyền vào.

Diệp Thiên đang tiến hành tu luyện vô cùng khó chịu kết thúc tu luyện, đi ra bên ngoài.

"Ngươi là ai?" Ngươi khí của Diệp Thiên vô cùng bất thiện nhìn một tên thanh niên cách đó không xa, hắn không sai biệt lắm đã đoán được thân phận của đối phương, nhưng vẫn cố tình hỏi như thế.

"Tôn Phong một trong Tứ Đại Thiên Vương của căn cứ Thiết Nha, ngươi gọi là Diệp Thiên có đúng không, nghe nói ngươi cũng nắm giữ thiên phú tu luyện Cao đẳng, chúng ta đấu một trận đi, xem ai mới là người cường đại hơn?" Tôn Phong vênh vào tự đắc nói.

Diệp Thiên vô cùng rõ ràng tính tình của loại người như Tôn Phong này, nếu như hắn không nguyện ý tỷ thí mà nói, đối phương chẳng những không rời đi, ngược lại sẽ càng thêm quá phận dây dưa với hắn, thậm chí còn áp dụng những thủ đoạn quá phận.

Cho nên, hắn trực tiếp dứt khoát đáp ứng tỷ thí, hơn nữa còn phải đánh cho Tôn Phong không còn dám khiêu khích hắn nữa.

"Tỷ thí là có thể, nhưng tỷ thí đơn thuần thì rất nhàm chán, nếu là như có thêm đánh cược mà nói, ta ngược lại còn có một chút hứng thú!" Diệp Thiên cười cười, nói.

"Đánh cược?" Tôn Phong lộ ra một chút hứng thú hỏi: "Ngươi muốn đánh cược cái gì?"

"Một môn đao kỹ cấp Thanh Đẳng, có dám cược hay không?" Diệp Thiên đột nhiên hỏi.

"Đao kỹ cấp Thanh Đẳng!!!" Tôn Phong lộ ra sự hứng thú.

Đối loại đồ vật như đao kỹ, hắn tự nhiên muốn, càng nhiều càng tốt.

"Tốt, ta đáp ứng, ta cũng xuất ra một môn đao kỹ cấp Thanh Đẳng xem như là tiền đặt cược!" Tôn Phong vội vàng nói, sợ Diệp Thiên thất hứa.

Nhưng mà, Tôn Phong không biết là, Diệp Thiên sau khi nhìn thấy Tôn Phong đáp ứng, trên khóe miệng liền lộ ra một nụ cười lạnh.

Hắn xuất ra đao kỹ cấp Thanh Đẳng xem như là tiền đặt cược, hoàn toàn là có nguyên nhân, bởi vì hắn thấy được tình huống thiên phú của Tôn Phong.

Nhân loại: Tôn Phong

Thiên phú tu luyện: Cao đẳng

Thiên phú đao pháp: Trung đẳng

Tôn Phong nắm giữ thiên phú đao pháp Trung đẳng, tất nhiên là sẽ tu luyện đao kỹ, đao kỹ cấp Thanh Đẳng đối với hắn khẳng định có tác dụng lớn, hơn nữa lấy địa vị của Tôn Phong, cũng hẳn là có thể thu được đao kỹ cấp Thanh Đẳng.

Nhưng đao kỹ cấp Thanh Đẳng, ai sẽ ngại nhiều đây!

"Đã ngươi đáp ứng đánh cược, vậy thì phải nói rõ tiền đặt cược của chính mình đi chứ!" Tôn Phong dẫn đầu giới thiệu đao kỹ cấp Thanh Đẳng của bản thân: "Đao kỹ cấp Thanh Đẳng của ta tên là Thanh Phong trảm, là một môn đao kỹ có thể tăng cường lực công kích, một khi tu luyện tới cấp độ viên mãn, có thể tăng cường lực công kích lên gấp 6 lần, coi như tu luyện tới cảnh giới đại thành cũng có thể tăng cường lực công kích lên gấp 3 lần! Đao kỹ cấp Thanh Đẳng của ngươi là cái gì?"

"Lại có thể là đao kỹ tăng cường lực công kích!!!" Trong nội tâm của Diệp Thiên vô cùng không bình tĩnh.

Đối với dạng đao kỹ này, hẳn thế nhưng đã tìm kiếm thật lâu, nhưng vẫn không tìm được, không ngờ được ở trên người của Tôn Phong lại có một môn đao kỹ cấp Thanh Đồng tăng cường lực công kích.

Một khi chiếm được dạng đao kỹ này, sức chiến đấu của hắn sẽ tăng vọt.

"Đao kỹ cấp Thanh Đồng của ta tên là Ảnh Sát, là một môn đao kỹ tăng cường tốc độ xuất đao, cao nhất cũng có thể tăng cường tốc độ xuất đao lên 5, 6 lần, hơn nữa môn đao kỹ này còn am hiểu nhất kích tất sát, rất khó có thể chống đỡ được!" Diệp Thiên giới thiệu.

"Đao kỹ cấp Thanh Đồng tăng cường tốc độ xuất đao, đây chính là khoái đao a, vừa vặn ta còn chưa có, kiếm lợi lớn rồi!" Tôn Phong dĩ nhiên đã xem đao kỹ của Diệp Thiên là của mình, cực kỳ tự tin rằng mình sẽ có thể dễ dàng đánh bại Trần Phong.

"Khi nào thì bắt đầu?" Diệp Thiên hỏi.

"Bí tịch đao kỹ cấp Thanh Đồng của ta không có ở trên người, hơn nữa chiến đấu giữa hai Tinh Anh Võ Giả có tính phá hoại rất lớn, chúng ta hãy luận võ trên quảng trường Tuệ Minh vào 10 giờ sáng mai, ngươi cảm thấy thế nào?" Tôn Phong đề nghị.

"Có thể!" Diệp Thiên đáp ứng.

Nhìn qua bóng lưng rời đi của Tôn Phong, Diệp Thiên không khỏi cảm thán Tôn Phong chính là một kẻ đến tặng bảo. Không những đưa đến một môn đao kỹ cấp Thanh Đồng, hơn nữa còn đưa tới thiên phú tu luyện Cao đẳng.

Vào thời điểm đang trò chuyện với Tôn Phong, hắn đã âm thầm sao chép thiên phú tu luyện Cao đẳng của Tôn Phong.

Kỳ thật là đối với thiên phú đao pháp Trung đẳng, Diệp Thiên cũng rất muốn sao chép, nhưng nếu phải lựa chọn giữa thiên phú đao pháp Trung đẳng cùng với thiên phú tu luyện Cao đẳng mà nói, Diệp Thiên tự nhiên vẫn muốn sao chép thiên phú tu luyện Cao đẳng, bởi vì thiên phú tu luyện Cao đẳng của hắn đã đạt đến cực hạn, đã tiếp cận với thiên phú tu luyện đỉnh cấp.

Nếu như sao chép thiên phú đao pháp Trung đẳng, thiên phú đao pháp của hắn không nhất định sẽ có thể thăng cấp, nhưng một khi sao chép thiên phú tu luyện Cao đẳng, thiên phú tu luyện của hắn tất nhiên sẽ thăng cấp trở thành đỉnh cấp.

Bên nào nhẹ bên nào nặng, hắn vẫn hiểu được.

Trở lại trong phòng, Diệp Thiên bắt đầu dung hợp thiên phú tu luyện Cao đẳng vừa mới sao chép được, lần dung hợp này cũng không có đau đớn gì, rất nhẹ nhàng liền dung hợp hoàn thành, trên người chỉ toát ra một chút mồ hôi mà thôi.

_____

Nhân loại: Diệp Thiên

Thiên phú tu luyện: Đỉnh cấp

Thiên phú tốc độ: Đỉnh cấp

Thiên phú đao pháp: Trung đẳng

Thiên phú Âm Ảnh: Sơ đẳng

Thiên phú khép lại: Đỉnh cấp

Thiên phú lực lượng: Cao đẳng

_____

Nhìn thấy thiên phú tu luyện đã biến thành đỉnh cấp, Diệp Thiên rốt cục cũng không nhịn được cảm thấy hưng phấn.

Đây thế nhưng chính là thiên phú tu luyện đỉnh cấp a! Chỉ cần một mực tu luyện, liền có thể 100% tu luyện tới cảnh giới Tông Sư, mà thiên phú tu luyện Cao đẳng cũng chỉ có một, hai thành hi vọng tấn cấp đến cảnh giới Tông Sư, hơn nữa coi như tấn cấp đến cảnh giới Tông Sư, con đường tu luyện đằng sau liền gãy mất, rất khó có thể tiếp tục tăng lên.

Nhưng có thiên phú tu luyện đỉnh cấp thì lại khác biệt, Tông Sư sơ kỳ, trung kỳ thậm chí là cả hậu kỳ đều có thể nhẹ nhõm đạt đến, chỉ có vào thời điểm trùng kích cảnh giới tiếp theo mới có thể gặp được bình cảnh, nhưng vẫn có một phần nhỏ tỷ lệ phá vỡ bình cảnh đạt tới cảnh giới cao hơn.

"Có thiên phú tu luyện đỉnh cấp, ở dưới cảnh giới Tông Sư sẽ không cần lo lắng vì tư chất!" Diệp Thiên thử nghiệm hiệu quả của thiên phú tu luyện đỉnh cấp, cuối cùng phát hiện ra nó có hiệu quả tốt hơn gấp 2 lần so với thiên phú tu luyện Cao đẳng.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 59: Luận võ

Nếu như phối hợp với Nguyên Lực Đoán Thể Pháp trung cấp cùng với Máu hung thú cao cấp mà nói, hiệu quả tổng hợp hẳn là có thể gấp 3 lần, dù sao thì thiên phú càng cao, trình độ lợi dụng đối với Máu hung thú cũng càng cao.

Dựa theo hiệu quả của thiên phú tu luyện đỉnh cấp, Diệp Thiên có tự tin trong vòng hai tháng sẽ tu luyện tới cấp độ Tinh Anh Võ Giả đỉnh phong, nắm giữ lực lượng 10 vạn cân.

Ngày thứ hai, vào trước mười giờ sáng, Diệp Thiên đi tới Quảng trường Tuệ Minh.

Quảng trường Tuệ Minh là một cái quảng trường mua sắm của căn cứ Lâm Hải, có diện tích rất lớn, hơn nữa ở nơi này cũng có một cái cửa vào chợ đen.

Vào thời điểm Diệp Thiên đi đến nơi này, đã thấy được rất nhiều người, trong đó phần lớn đều là Võ Giả.

"Diệp Thiên, người rất cuộc cũng đã đến!" Tôn Phong đi tới trước mặt Diệp Thiên, cười nói.

"Làm sao lại có nhiều người như vậy?" Diệp Thiên nhìn bốn phía một chút, hiếu kỳ hỏi.

Bình thường ở nơi này cũng không có nhiều người như vậy, hơn nữa còn hội tụ nhiều Võ Giả như vậy, khẳng định là có quan hệ cùng với Tôn Phong.

"Không có gì, ta chỉ thông báo một chút tin tức về cuộc luận võ của chúng ta mà thôi!" Tôn Phong nhàn nhạt nói, cái hấn muốn là thanh danh, nếu không cũng sẽ không đi khắp nơi khiêu chiến, làm như thế này sẽ thỏa mãn lòng hư vinh của hấn.

Mặc dù nói có một chút khi dễ Võ Giả của căn cứ Lâm Hải, nhưng hấn cũng không thèm để ý. Ở trong suy nghĩ của hấn, thiên tài của căn cứ Lâm Hải bất quá chỉ là có danh mà không có thực lực, đặt ở căn cứ Thiết Nha căn bản là ngay cả ngưỡng cửa thiên tài cũng không được tính.

Đánh bại thiên tài của căn cứ Lâm Hải, đã kích Võ Giả của căn cứ Lâm Hải, chuyện này đối với người chường khổng căn cứ Thiết Nha mà nói là có rất nhiều chỗ tốt.

Những thiên tài khác của căn cứ Lâm Hải, trên cơ bản hấn đều đã quét ngang, chỉ còn lại Diệp Thiên. Cho nên, một trận chiến này nhất định phải long trọng!

"Mau lấy ra tiền đặt cược đi!" Tôn Phong trước khi luận võ liền vội mở miệng, hấn chỉ sợ Diệp Thiên không có đao kỹ cấp Thanh Đồng.

"Được thôi!" Diệp Thiên lấy ra bí tịch đao kỹ cấp Thanh Đồng Ảnh Sát.

Mà Tôn Phong cũng lấy ra bí tịch đao kỹ cấp Thanh Đồng Thanh Phong Trảm.

Hai người kiểm tra bí tịch lẫn nhau một hồi, chỉ xem xét đơn giản như vậy sẽ không học trộm được đao kỹ, bởi vì đao kỹ hết sức phức tạp, còn có rất nhiều bức họa, mỗi một bức họa đều ẩn chứa ảo diệu của đao kỹ cấp Thanh Đồng, không phải chỉ cần có trí nhớ tốt là có thể nhớ được, nhất định phải có một thời gian dài lĩnh ngộ mới có thể học tập được đao kỹ.

Cho nên muốn chế tạo mỗi một bản bí tịch đao kỹ đều hết sức gian nan, đây cũng là duyên cớ vì sao đao kỹ không được bán tràn lan.

"Bí tịch là thật, chúng ta hãy bắt đầu đi!"

Diệp Thiên cùng với Tôn Phong đứng ở trong quảng trường Tuệ Minh, những người khác nhao nhao tản ra.

Lúc này, đã có không ít Võ Giả nhao nhao nghị luận.

"Diệp Thiên là ai vậy? Hấn cũng là Tinh Anh Võ Giả hay sao?"

"Nghe nói Diệp Thiên nắm giữ thiên phú tu luyện Cao đẳng, bây giờ đã là Tinh Anh Võ Giả, chỉ là làm người võ cùng điệu thấp, cho nên chúng ta mới không biết."

"Diệp Thiên nắm giữ thiên phú tu luyện Cao đẳng, Tôn Phong cũng nắm giữ thiên phú tu luyện Cao đẳng, nhưng tuổi tác của Tôn Phong rõ ràng lớn hơn so với Diệp Thiên không ít, thực lực khẳng định cũng vượt qua Diệp Thiên, trận luận bàn này có lẽ sẽ nghiêng về một phía?"

"Ta cũng cảm thấy Tôn Phong tất nhiên sẽ thắng, dù sao thì Tôn Phong cũng là người nắm giữ thiên phú đao pháp, hơn nữa đã tu luyện đao kỹ cấp Thanh Đồng Thanh Phong Trảm đến cảnh giới đại thành, có thể phát huy ra lực công kích gấp 3 lần a! Lực công kích gấp 3 lần là khái niệm gì? Đó là chỉ dùng lực lượng 5 vạn cân liền có thể bộc phát ra lực công kích 15 vạn cân, Tinh Anh Võ Giả của căn cứ Lâm Hải chúng ta đều không phải là đối thủ của Tôn Phong, mà Đại Võ Giả lại không có ý tứ xuất thủ, đoán chừng là không có ai có thể đánh bại Tôn Phong!"

"Đúng vậy a, hi vọng thắng của Diệp Thiên thật sự là quá thấp!" Cơ hồ tất cả mọi người đều không coi trọng Diệp Thiên, nhưng lại có mấy người ôm hy vọng nhất định.

Mấy người này chính là tiểu đội Phong Lang Liệp Sát!

"Đội trưởng, Diệp Thiên đại nhân có hy vọng thắng hay không?" Một vị Võ Giả của tiểu đội Phong Lang Liệp Sát thấp giọng hỏi.

"Hấn là có, nhưng coi như thắng, đoán chừng cũng sẽ tương đối gian nan, Tôn Phong dù sao cũng có được lực công kích sánh ngang với Đại Võ Giả, mà Diệp Thiên mặc dù có thiên phú tốc độ, đao pháp cũng vô cùng cường đại, nhưng ưu thế cũng không quá lớn, đoán chừng sẽ thắng thảm!" Phong Lang tính toán.

Hấn căn cứ vào sự hiểu rõ của bản thân đối với Diệp Thiên để tính toán ra kết quả, nhưng hấn tuyệt đối nghĩ không ra thực lực chân chính của Diệp Thiên đã vượt qua trình độ Đại Võ Giả đỉnh phong.

Rất nhanh, trận luận võ liền được bắt đầu!

Hưu! Tôn Phong hóa thành một đạo tàn ảnh xông về phía Diệp Thiên, nâng thanh đao trong tay lên, hung hăng chém một phát.

Một đạo phong đao (đao gió) chém về phía Diệp Thiên, lực công kích của một đao này ở dưới sự gia trì của nguyên lực có chừng 30 vạn cân, mặc dù tốc độ của một đao này không nhanh, nhưng Võ Giả phía dưới cảnh giới Đại Võ Giả cơ hồ khó có thể trốn tránh.

Nhưng mà, có một màn không thể tưởng tượng nổi đã phát sinh, thân ảnh của Diệp Thiên biến mất, đạo phong đao chém vào trên mặt đất, trợn vụn tạo thành một vết rách to lớn dài hơn 10 mét, có một lượng lớn đá lát trên quảng trường vỡ vụn.

"Không tốt!" Tôn Phong ý thức được sự không ổn, nhưng vào thời điểm hấn chuẩn bị trốn tránh, đã có một thanh đao gác ở trên cổ của hấn.

"Lúc nào?" Toàn thân của Tôn Phong toát ra mồ hôi lạnh, hấn căn bản không phát giác được động tác của Diệp Thiên, không biết Diệp Thiên đã tới bên cạnh hấn lúc nào.

Quá đáng sợ! Tôn Phong rất rõ ràng điều này mang ý nghĩa gì, nếu như Diệp Thiên nguyện ý mà nói, chỉ cần một đao liền có thể miểu sát hấn.

"Hấn tuyệt đối nắm giữ thiên phú tốc độ rất cao!!!" Tôn Phong suy đoán.

"Nhận thua hay không?" Diệp Thiên cầm đao gác ở trên cổ của Tôn Phong, hỏi.

"Ta nhận thua!" Tôn Phong bất đắc dĩ nói.

Hắn chỉ là Tinh Anh Võ Giả, mặc dù lực công kích ở dưới sự gia trì của đao kỹ đạt đến trình độ Đại Võ Giả, nhưng phòng ngự lại vẫn như cũ thuộc về cấp bậc Tinh Anh Võ Giả, nguyên lực hộ thể cũng khó có thể ngăn trở một đao của Diệp Thiên.

Hơn nữa cổ của nhân loại là một bộ phận yếu ớt nhất, tự nhiên không có cách nào ngăn kháng đao khí của Nguyên binh.

"Đem bí tịch đao kỹ cấp Thanh Đồng —— Thanh Phong Trảm đưa cho ta!" Diệp Thiên đưa tay đòi hỏi.

Tôn Phong lộ ra vẻ mặt tái nhợt, hung hăng nhìn chằm chằm vào Diệp Thiên nói: "Người thật sự muốn lấy đi đao kỹ cấp Thanh Đồng của ta? Người đừng có hối hận!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Tôn gia

Giá trị của một bản bí tịch đao kỹ cấp Thanh Đồng cũng không thấp, Võ Giả không có thiên phú đao pháp tự nhiên sẽ không để ý, nhưng Võ Giả có thiên phú đao pháp lại rất coi trọng đao kỹ cấp Thanh Đồng, thậm chí sẽ nguyện ý tiêu hao mấy ngàn vạn để mua đao kỹ cấp Thanh Đồng.

Tôn Phong không quan tâm tới một bản bí tịch đao kỹ cấp Thanh Đồng, cho Diệp Thiên bất quá cũng chỉ tương đương với việc tổn thất một chút tiền mà thôi, nhưng tổn thất chân chính lại không phải vấn đề về tiền, mà là vấn đề về mặt mũi.

Lần này hắn đã hung hăng bị đánh mặt, ném đi không chỉ có mặt mũi của bản thân, mà còn có mặt mũi của căn cứ Thiết Nha.

Đường đường là thiên tài của căn cứ cỡ trung, lại bị thiên tài của căn cứ nhỏ đánh bại, nếu chuyện này được truyền đi mà nói, hắn làm gì còn uy vọng a! Thậm chí ngay cả gia tộc của hắn cũng phải mất mặt trước các gia tộc khác. Cho nên, hắn vô cùng hận Diệp Thiên.

"Lấy ra!" Giọng nói của Diệp Thiên có chút lạnh lẽo.

"Cho người!" Tôn Phong lấy bí tịch Thanh Phong Trảm đưa qua, sau đó dùng ánh mắt hung ác giống như muốn giết người nhìn Diệp Thiên, dường như muốn nói: "Hừ, hãy chờ xem!"

Diệp Thiên sau khi lấy được bí tịch Thanh Phong Trảm, tâm tình trở nên vô cùng vui vẻ, về phần uy hiếp của Tôn Phong, hắn tự nhiên không coi ra gì.

Nếu như Tôn Phong thực sự có can đảm gây chuyện mà nói, người hối hận sẽ là bản thân Tôn Phong.

Lượn võ kết thúc, những Võ Giả khác lần lượt tản đi, đem chuyện này truyền bá ra bên ngoài. Có thể tưởng tượng được, vào ngày mai toàn bộ căn cứ Lâm Hải tất nhiên đều sẽ thảo luận về sự tình lượn võ giữa Diệp Thiên cùng với Tôn Phong, mà thanh danh của Diệp Thiên tất nhiên cũng sẽ vang vọng toàn bộ căn cứ Lâm Hải.

Nhất chiến thành danh, đó chính là Diệp Thiên.

"Diệp Thiên!" Mấy người Phong Lang đi tới.

"Phong Lang, các người cũng tới sao!" Diệp Thiên cười nói.

"Diệp Thiên, ngài hãy cẩn thận một chút, tên Tôn Phong này cũng không phải là người dễ nói chuyện, lần này ngài khiến cho hắn mất đi mặt mũi lớn như vậy, có lẽ hắn sẽ tiến hành trả thù ngài!" Phong Lang nhắc nhở.

"Yên tâm, ta đã có dự định!" Diệp Thiên gật đầu nói.

Phong Lang cũng không nói quá nhiều, nhắc nhở một chút là được rồi, dù sao thì hắn cũng không giúp được gì. Sau khi cáo biệt cùng với mấy người Phong Lang, Diệp Thiên liền bắt đầu trở về nhà nghiên cứu Thanh Phong Trảm.

Thanh Phong Trảm là đao kỹ cấp Thanh Đồng, rất khó có thể lĩnh hội, bằng vào thiên phú đao pháp Trung đẳng của Diệp Thiên nhiều lắm cũng chỉ có thể đem Thanh Phong Trảm tu luyện tới cảnh giới đại thành, giống với cảnh giới của Tôn Phong.

Muốn đem Thanh Phong Trảm tu luyện tới cảnh giới viên mãn là quá khó khăn, trừ phi có đại cơ duyên tìm hiểu ra đao ý, hoặc là tăng cường thiên phú đao pháp.

Tiếp đó, nhiệm vụ tu luyện chủ yếu của Diệp Thiên lại nhiều thêm một loại —— Thanh Phong Trảm.

Vào thời điểm Diệp Thiên đang khắc khổ tu hành, chiến tích của Diệp Thiên đã truyền khắp căn cứ Lâm Hải.

Trong chớp mắt đánh bại Tôn Phong! Loại chiến tích này chỉ sợ ngay cả Đại Võ Giả cũng khó có thể làm được a, nhưng Diệp Thiên lại làm được.

Tại Lâm gia, Lâm Vạn nghe nghe thấy tin tức do tộc nhân truyền tới, phản ứng đầu tiên chính là cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

"Tốc độ của Diệp Thiên dĩ nhiên lại nhanh như vậy, xem ra mình vẫn quá xem thường thiên phú tốc độ của hắn, có lẽ thiên phú tốc độ của hắn là Trung đẳng, thậm chí là Cao đẳng!" Lâm Vạn suy đoán.

Diệp Thiên nắm giữ thiên phú như vậy, cho nên thực lực của hắn đã siêu việt Tinh Anh Võ Giả, cho dù là so sánh cùng với Đại Võ Giả cũng không yếu.

"Đáng tiếc, Tôn gia cũng không phải là một gia tộc có thể tùy tiện trêu chọc, không biết Diệp Thiên có thể chịu nổi sự trả thù của Tôn gia hay không!" Lâm Vạn thở dài.

Diệp Thiên là thiên tài của căn cứ Lâm Hải, theo lý thuyết hắn nên giúp đỡ Diệp Thiên ngăn cản Tôn gia, nhưng hắn lại không dám làm như vậy.

Bởi vì thực lực của Tôn gia còn cường đại hơn xa so với Lâm gia. Tôn gia mặc dù không có Tông Sư, nhưng lại có hai vị Đại Võ Giả đỉnh phong, còn có tám vị Đại Võ Giả.

Hơn nữa hai vị Đại Võ Giả đỉnh phong kia còn muốn cường đại hơn hẳn nhiều lắm, trước đó hắn đã từng luận bàn qua với Đại Võ Giả đỉnh phong của Tôn gia, lại bại bởi một chiêu trong chớp mắt.

Rất nhiều Võ Giả trong Tôn gia cũng có thiên phú đạo pháp, nghe nói là bởi vì người Tôn gia rất ít thông gia cùng với ngoại giới, cơ bản đều là thông gia lẫn nhau giữa các mạch tộc nhân, làm như vậy có thể bảo đảm huyết mạch thuần khiết, cũng có tỷ lệ cực lớn sinh ra tộc nhân nắm giữ thiên phú đạo pháp.

Theo tin đồn bởi vì kết hôn họ hàng gần, có rất nhiều tộc nhân Tôn gia vừa ra đời chính là một kẻ si ngốc hoặc là tàn tật, những tộc nhân như thế đều bị xử tử bí mật.

Tôn gia tàn nhẫn như vậy, khẳng định cũng sẽ không dễ dàng buông tha cho Diệp Thiên. Ở bên trong căn cứ Thiết Nha, Tôn gia cũng được xếp vào bên trong ngũ đại gia tộc.

Lấy thực lực của Tôn gia, Lâm gia nào dám chống lại a! Thậm chí có thể nói, chỉ cần một vị Đại Võ Giả đỉnh phong của Tôn gia liền có thể quét ngang toàn bộ Lâm gia!

Ở một bên khác, tại Tôn gia.

Lúc này, Tôn Phong đang nổi giận ở trong phòng của mình, đập bẻ rất nhiều đồ dùng trong nhà, thậm chí ngay cả mấy hạ nhân cũng bị hắn hung hăng đánh cho một trận, dùng chuyện này để phát tiết sự phẫn nộ trong lòng.

"Phong nhi!" Một người trung niên đi đến, nhìn thoáng qua mảnh vỡ đồ dùng đầy đất trong nhà, nhíu nhíu mày nói: "Vẫn còn đang nổi giận vì luận võ thua?"

Người trung niên là Tôn Thanh Hà, phụ thân của Tôn Phong, cũng là một gã Đại Võ Giả, bất quá chỉ vèn vèn là cảnh giới Đại Võ Giả sơ kỳ, nhưng tương tự cũng có thiên phú đạo pháp, thực lực có thể so với Đại Võ Giả hậu kỳ.

"Phụ thân!" Tôn Phong hơi tỉnh táo lại một chút, đi tới trước mặt Tôn Thanh Hà, chào hỏi.

"Chỉ là bại một lần mà thôi, hà tất phải uể oải như thế!" Tôn Thanh Hà nói ra.

"Phụ thân, con muốn Diệp Thiên chết, cha có thể giúp con hay không?" Tôn Phong thỉnh cầu.

Hắn tự biết mình, biết rõ lấy thực lực của mình là không có cách nào giết chết Diệp Thiên, mà hắn cũng không có cách nào điều động Đại Võ Giả của Tôn gia, chỉ có thể cầu sự trợ giúp của cha mình.

"Không được!" Tôn Thanh Hà từ chối.

"Vì cái gì?" Tôn Phong rất không hiểu.

Chỉ bằng vào một tên Diệp Thiên mà nói, mặc dù có thiên phú tu luyện Cao đẳng thì lại như thế nào, chỉ cần chưa trưởng thành, ở trước mặt Tôn gia đều là giun dế. Chỉ cần Tôn Thanh Hà xuất thủ, Diệp Thiên hẳn sẽ phải chết không thể nghi ngờ.

"Bởi vì hiện tại là thời kỳ phi thường!" Tôn Thanh Hà giải thích: "Chúng ta mặc dù đã trở thành một phần tử của căn cứ Lâm Hải, nhưng rất nhiều người ở căn cứ Lâm Hải vẫn như cũ coi chúng ta là ngoại nhân, hơn nữa căn cơ của chúng ta ở nơi này còn chưa vững chắc."

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 61: Thiên phú đạo pháp Cao đẳng

"Nếu như vào thời điểm này giết đệ nhất thiên tài của căn cứ Lâm Hải, coi như Lâm gia không đi tìm chúng ta phiền phức, nhưng những Võ Giả khác ở căn cứ Lâm Hải sẽ nghĩ như thế nào? Nói không chừng sẽ gây phiền toái cho chúng ta ở rất nhiều phương diện, như vậy sẽ làm ảnh hưởng nghiêm trọng đến sự phát triển của gia tộc!"

"Vậy chúng ta liền mặc kệ Diệp Thiên hay sao?" Tôn Phong vô cùng không cam lòng.

"Không, Diệp Thiên khiến cho Tôn gia chúng ta mất đi mặt mũi, tự nhiên sẽ không thể bỏ qua cho Diệp Thiên, nhưng ở cái thời kì này không thể động thủ đối với Diệp Thiên, qua mấy tháng thời gian nữa, đến khi căn cơ gia tộc của chúng ta triệt để đứng vững tại căn cứ Lâm Hải, thì đó sẽ là thời điểm xuất thủ tiêu diệt Diệp Thiên!" Tôn Thanh Hà cam đoan.

"Tốt, vậy thì để cho Diệp Thiên sống thêm mấy tháng!" Tôn Phong lộ ra vẻ mặt âm trầm.

Thời gian mấy tháng cũng không quá lâu, cơ bản sẽ không xảy ra biến cố gì. Vô luận là Tôn Phong, hay là Tôn Thanh Hà, đều không biết rằng Diệp Thiên ở trong mấy tháng thời gian này sẽ trưởng thành đến trình độ có thể so với Đại Võ Giả đỉnh phong.

Cứ như thế, thời gian chậm rãi trôi đi, toàn bộ căn cứ Lâm Hải đều hết sức bình tĩnh.

"Tôn gia không tìm ta phiền phức?" Diệp Thiên đã tu hành được mười ngày cảm thấy kỳ quái.

Mặc dù người Tôn gia không tìm đến gây ra phiền phức, Diệp Thiên vẫn như cũ không buông lỏng cảnh giác. Trong khoảng thời gian này, hắn cũng đã hỏi thăm một chút tình huống về Tôn gia, sau khi hiểu rõ, không thể không thừa nhận sự cường đại của Tôn gia.

Nhưng đối với Diệp Thiên mà nói, Tôn gia càng giống như là một nơi để cay đắng kinh nghiệm.

Không sai, chính là một nơi để cay đắng kinh nghiệm. Bởi vì Tôn gia có không ít Võ Giả nắm giữ thiên phú đạo pháp, đây quả thực là một chuyện bất khả tư nghị.

Diệp Thiên đã sớm biết rõ nếu phụ mẫu nắm giữ thiên phú đặc thù đồng dạng, dòng dõi sinh ra có tỷ lệ nhất định kế thừa loại thiên phú đặc thù này, nhưng hắn cho dù như thế nào cũng không ngờ được Tôn gia dĩ nhiên lại phát rò thông hôn tộc nhân với nhau.

"Thiên phú tu luyện của mình đã đạt đến trình độ cao nhất, sao chép thêm một số thiên phú tu luyện Cao đẳng cũng không có tác dụng gì lớn, không bằng tiến hành sao chép thiên phú

đạo pháp của Tôn gia a, có lẽ sẽ khiến cho thiên phú đạo pháp của mình phát sinh thuế biến, thành công thăng cấp thành thiên phú đạo pháp Cao đẳng!" Diệp Thiên hạ quyết định.

Lại qua hơn 20 ngày, Diệp Thiên cũng tìm được cơ hội, rốt cục vào thời điểm Tôn Phong đi dạo, âm thầm sao chép thiên phú đạo pháp của hắn.

Đáng tiếc là, lần dung hợp thiên phú này cũng không khiến cho thiên phú đạo pháp của Diệp Thiên thăng cấp. Lại qua thêm một tháng nữa, Diệp Thiên lần thứ hai phát hiện ra một thiếu niên Tôn gia nắm giữ thiên phú đạo pháp Trung đẳng, đối phương còn chưa đầy mười lăm tuổi, còn chưa tiến hành tu luyện, nhưng vẫn có thể sao chép thiên phú đạo pháp.

Sau khi thành công sao chép thiên phú đạo pháp Trung đẳng của đối phương, Diệp Thiên đã thành công thăng cấp thiên phú đạo pháp của mình.

Thiên phú đạo pháp: Cao đẳng

Nhảy thiên phú đạo pháp đã đạt đến mức độ Cao đẳng, Diệp Thiên hết sức kích động. Đây thế nhưng chính là thiên phú đạo pháp Cao đẳng a, tuyệt đối có thể khiến cho hắn tu luyện đạo kỹ cấp Thanh Đồng tới cấp độ viên mãn.

Một khi có một môn đạo kỹ cấp Thanh Đồng đạt đến cấp độ viên mãn, sức chiến đấu của hắn sẽ phát sinh thuế biến long trời lở đất.

Nếu muốn đem đạo kỹ cấp Thanh Đồng lĩnh hội tới cấp độ viên mãn, nhất định phải đạt đến cảnh giới đạo ý. Trong quá khứ bởi vì bị thiên phú đạo pháp Trung đẳng hạn chế, đạo thể của hắn thủy chung bị kẹt lại ở cảnh giới viên mãn, không có cách nào lĩnh hội thêm một tia đạo ý nào.

Nhưng bây giờ, thiên phú đạo pháp đã thăng cấp, hắn tuyệt đối có thể tiếp tục lĩnh ngộ đạo ý.

"Lĩnh hội!" Diệp Thiên cầm một thanh đao, ngồi xếp bằng, tiến hành lĩnh ngộ đạo ý.

Ồ...ồ...n...g —— Ở bên trong thế giới ý niệm của Diệp Thiên, thanh đao trong tay phảng phất như đã sống lại, lôi kéo hắn tiến nhập vào một cái thế giới kỳ diệu.

Đây là thế giới thuộc về đao!

Thời gian chậm rãi trôi qua, cũng không biết trôi qua bao lâu, Diệp Thiên đột nhiên có một loại minh ngộ, đạo thể trong nháy mắt tăng lên một cái cấp bậc.

Đột nhiên, một sợi đao ý chợt xuất hiện, hiện lên ở trên người của Diệp Thiên.

Sợi đao ý này chính là ý chí của đao, là đem đạo thể cô đọng đến cực hạn, tạo thành đao ý.

Vào giờ phút này, Diệp Thiên rốt cục cũng nhập môn, ngộ ra được một sợi đao ý, mặc dù còn rất yếu, nhưng đúng là đã bước vào cảnh giới đạo ý.

Mấy ngày kế tiếp, Diệp Thiên toàn lực lĩnh hội đao ý, về phần tu luyện những cái khác thì tạm thời buông xuống. Bởi vì về mặt tu vi, hắn đã bước vào cấp độ Tinh Anh Vô Giả đỉnh phong, lực lượng thân thể đã đạt đến 10 vạn cân, nếu tiếp tục đột phá nữa mà nói chính là cấp độ Đại Vô Giả.

Hắn tạm thời không muốn bước vào cấp độ Đại Vô Giả, bởi vì tiến độ tăng cấp quá nhanh. Lực lượng thân thể mặc dù đã đạt đến trình độ Tinh Anh Vô Giả đỉnh phong, nhưng thân thể vẫn chưa chân chính rèn luyện hoàn thành.

Diệp Thiên chuẩn bị một lần nữa luyện da, luyện thịt, luyện cốt cùng với luyện huyết, khiến cho căn cơ càng thêm vững chắc, hắn tin tưởng có căn cơ vững chắc như vậy khẳng định sẽ có chỗ tốt, nếu không cứ tăng lực lượng mãi mà nói, căn cơ cuối cùng sẽ không ổn định.

Năm ngày thời gian trôi qua, Diệp Thiên đã kết thúc quá trình lĩnh hội đao ý.

"Một thành đao ý, xem ra cũng không tệ!" Diệp Thiên thở ra một ngụm khí, nói.

Cảnh giới đạo ý cũng được phân chia cận kề, sau khi nhập môn chính là một thành đao ý, cho đến ba thành đao ý là tiểu thành, bảy thành đao ý là đại thành, mười thành đao ý là viên mãn.

Nhưng mà, muốn lĩnh hội đao ý hết sức khó khăn, coi như hắn nắm giữ thiên phú đạo pháp Cao đẳng, nhưng muốn nhanh chóng gia tăng cảnh giới đạo ý lại không thực tế.

Diệp Thiên cảm nhận được rõ ràng sau khi lĩnh ngộ được một thành đao ý, tốc độ lĩnh hội liền trở nên chậm chạp hơn rất nhiều.

Đối với hắn trước mắt mà nói, toàn lực lĩnh hội cảnh giới đạo ý cũng không quá có lời, cảnh giới một thành đao ý đã tạm thời đủ rồi.

"Vẫn nên tu luyện đạo kỹ cấp Thanh Đồng Ảnh Sát cùng với Thanh Phong Trảm a!" Diệp Thiên hạ quyết định.

Hai môn đạo kỹ cấp Thanh Đồng này, hắn cũng đã tu luyện đến cảnh giới đại thành đỉnh phong, chỉ kém một tia nữa là có thể bước vào cấp độ viên mãn.

Bây giờ, đao ý đã thành, cảnh giới viên mãn đã không ngăn được hắn.

Vèn vẹn chỉ mất một ngày thời gian, Ảnh Sát đã thành công tấn cấp đến cảnh giới viên mãn.

Sau đó, lại mất hơn nửa ngày thời gian, Thanh Phong Trảm cũng bước vào cảnh giới viên mãn.

Đến tận đây, Diệp Thiên đã nắm giữ hai môn đạo kỹ cấp Thanh Đồng cảnh giới viên mãn.

Trong ngày hôm đó, Diệp Thiên bắt đầu chỉnh lý chiến lực của bản thân.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Tôn Thanh Hà

"Lực lượng thân thể của ta đã đạt đến 10 vạn cân, ở dưới sự tăng cường của thiên phú lực lượng Cao đẳng có thể đạt tới lực lượng 100 vạn cân, tương đương với Đại Võ Giả đỉnh phong. Nếu lại tăng thêm sự tăng cường lực công kích lên gấp 6 lần của Thanh Phong Trảm, vậy thì sẽ tương đương với lực lượng 600 vạn cân, cái này tương đương với lực công kích của Tông Sư, thậm chí là lực công kích của Tông Sư phổ thông còn không bằng. Mặt khác, tốc độ của ta đã đạt đến 12 lần vận tốc âm thanh, vượt qua Đại Võ Giả đỉnh phong, có lẽ đã tương đương với tốc độ của Tông Sư."

Diệp Thiên đánh giá một chút, ngoại trừ phòng ngự hơi yếu một chút, thì thực lực của hắn đã hoàn toàn tương đương với một vị Tông Sư.

Bất quá, phòng ngự của hắn mặc dù yếu, nhưng có thiên phú khép lại đỉnh cấp, coi như bởi vì phòng ngự yếu mà thụ thương, thì cũng có thể nhanh chóng khôi phục lại.

"Coi như chém giết cùng với cường giả Tông Sư chân chính, ta cũng không yếu hơn nửa phần!" Diệp Thiên tự tin vô cùng.

Đương nhiên, Diệp Thiên cho đến nay còn không chưa gặp được thiên phú phòng ngự thích hợp, nếu như gặp được mà nói, hắn sẽ lập tức đền bù chỗ thiếu hụt này.

"Dựa theo tính toán mà nói, lại qua thêm một tháng thời gian nữa, mình liền có thể rèn luyện toàn thân đến cực hạn, đến khi đó liền có thể an tâm tấn cấp đến cảnh giới Đại Võ Giả!" Diệp Thiên có một chút mong đợi, khi bản thân tấn thăng đến cảnh giới Đại Võ Giả mà nói, chiến lực của hắn sẽ đề thăng tới trình độ nào, chỉ sợ ngay cả Tông Sư cũng khó có thể chịu đựng một kích của hắn a.

Trong mấy tháng này, Tôn gia dần dần triển khai sinh ý, không những thu mua thật nhiều cửa hàng, còn hoàn toàn mở ra một đường dây cung ứng tài nguyên, xem như sơ bộ đã cắm rễ ở căn cứ Lâm Hải.

Mà Tôn Phong vào lúc này cũng không kịp chờ đợi đi tìm cha của mình.

"Phụ thân, có phải hay không nên xuống tay với Diệp Thiên?" Tôn Phong cấp bách hỏi.

"Ba ngày sau, cha sẽ tự mình chém giết Diệp Thiên!" Tôn Thanh Hà hứa hẹn.

"Đa tạ phụ thân!" Tôn Phong đại hỉ, đã bắt đầu mơ tưởng tới kết cục của Diệp Thiên, không khỏi cười phá lên.

Tôn Phong vô cùng rõ ràng về thực lực của cha mình, mặc dù chỉ là Đại Võ Giả sơ kỳ, lực lượng thân thể chỉ có 15 vạn cân, nhưng phụ thân của hắn lại nắm giữ thiên phú đao pháp Trung đẳng, lại đem hai môn đao kỹ cấp Thanh Đồng tu luyện đến cảnh giới đại thành đỉnh phong, trên tay lại có một thanh đao Nguyên binh trung cấp, đao kỹ cùng với vũ khí cộng lại có thể tăng cường lực lượng lên gấp 4 lần.

Cho nên, một kích của phụ thân hắn tương đương với lực lượng 60 vạn cân, ở dưới sự tăng cường của nguyên lực thì có thể đánh ra lực lượng 120 vạn cân.

Nếu so sánh với công kích chỉ có lực lượng 30 vạn cân của hắn mà nói, so với phụ thân còn kém nhiều lắm.

Nhưng chênh lệch lớn nhất của Tinh Anh Võ Giả cùng với Đại Võ Giả cũng không phải là lực lượng, mà là tốc độ cùng với phòng ngự. Tốc độ của Đại Võ Giả so với Tinh Anh Võ Giả nhanh hơn nhiều lắm, lực phòng ngự cũng cường đại hơn rất nhiều, cho nên thực lực có chênh lệch cực lớn.

Phụ thân hắn nếu muốn giết hắn mà nói, chỉ cần một chiêu liền đủ để miểu sát.

"Hừ, Diệp Thiên có tốc độ nhanh thì lại như thế nào? Không đủ lực lượng cũng không thể phá vỡ được phòng ngự của Đại Võ Giả, mặc dù tốc độ của hắn vượt qua nhân lực của mình, nhưng ở dưới nhân lực của Đại Võ Giả cũng chỉ là có tốc độ nhanh hơn một chút mà thôi, lấy thực lực của phụ thân, chỉ cần một chiêu liền đủ để miểu sát hắn!" Trong lòng của Tôn Phong dĩ nhiên không có một chút lo lắng nào, chỉ cần lẳng lặng chờ đợi tin tức Diệp Thiên tử vong mà thôi.

Ba ngày trôi qua.

Vào sáng ngày thứ ba, Tôn Thanh Hà đi ra ngoài Tôn gia, trực tiếp đi tới chỗ ở của Diệp Thiên, hắn cũng không thèm che giấu hành động của bản thân.

Bởi vì hắn vô cùng rõ ràng, chuyện hắn giết chết Diệp Thiên căn bản không giấu diếm được, không bằng cứ đường đường chính chính tới giết Diệp Thiên, như thế mới có thể chấn nhiếp tứ phương, tuyên cáo uy nghiêm của Tôn gia.

Trong khu biệt thự.

Oanh!!!! Một cỗ khí thế thuộc về Đại Võ Giả tràn ra, khiến cho rất nhiều hộ gia đình trong khu biệt thự nhao nhao hoảng sợ.

Cỗ khí thế này đơn giản là phách lối đến cực hạn, hoàn toàn không đem quy tắc của căn cứ Lâm Hải để vào mắt.

"Đại Võ Giả!" Diệp Thiên mở hai con ngươi ra, nhìn về một nơi cách đó không xa.

Hắn có một loại cảm giác, tên Đại Võ Giả này chính là vì hắn mà đến, hơn nữa bên trong cỗ khí thế này còn xen lẫn đao thế cường đại, hiển nhiên là một vị Đại Võ Giả nắm giữ thiên phú đao pháp.

"Là người Tôn gia sao?!" Diệp Thiên tự hỏi, hắn còn cho rằng Tôn gia đã từ bỏ việc đối phó với hắn, không ngờ được chỉ là báo thù trả.

"Tôn gia, xem ra các người lại tự tìm đường chết!" Trong ánh mắt của Diệp Thiên thoáng hiện sát ý.

Lúc này, Diệp Vũ đã đi tới Học viện, trong nhà chỉ có một mình hắn, hắn cũng không sợ gây nguy hiểm cho Diệp Vũ.

Đại Võ Giả có tốc độ rất nhanh, trước một giây còn ở bên ngoài khu biệt thự, sau một khắc đã đi tới phía trước biệt thự của Diệp Thiên.

Dùng tinh thần lực dò xét, Tôn Thanh Hà phát hiện ra tung tích của Diệp Thiên, mà Diệp Thiên tự nhiên cũng nhìn thấy Tôn Thanh Hà.

"Là phụ thân của Tôn Phong, Tôn Thanh Hà!" Diệp Thiên cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, dù sao thì bằng vào thực lực hắn thể hiện ra, Tinh Anh Võ Giả sẽ không thể đối phó được với hắn, tự nhiên phải phái ra Đại Võ Giả.

Vào thời điểm Diệp Thiên nhìn về phía Tôn Thanh Hà, đồng thời cũng khởi động thiên phú Sao Chép, trong nháy mắt liền thấy rõ được tình huống thiên phú của Tôn Thanh Hà.

Nhân loại: Tôn Thanh Hà

Thiên phú tu luyện: Trung đẳng

Thiên phú đạo pháp: Trung đẳng

Thông qua tình huống thiên phú, Tôn Thanh Hà cũng chỉ nắm giữ thiên phú tu luyện Trung đẳng, có thể tu luyện tới Đại Võ Giả dĩ nhiên đã là cực hạn, nhưng hắn lại nắm giữ thiên phú đạo pháp Trung đẳng, khẳng định đã tu luyện qua một loại đạo kỹ cấp Thanh Đồng như Thanh Phong Trảm, sức chiến đấu tất nhiên có thể so với Đại Võ Giả hậu kỳ.

"Thực lực cũng không tệ, đáng tiếc là đã sắp chết!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

"Diệp Thiên, chết đi!" Tôn Thanh Hà vô cùng dứt khoát, nhắm ngay biệt thự hung hăng bỏ tới một đạo.

Chỉ thấy một đạo đạo mang màu xanh phá toái hư không, phá hủy tường rào của biệt thự, chém về phía Diệp Thiên.

"Dám phá hư biệt thự của ta!" Diệp Thiên nổi giận.

Hắn dùng một đạo đánh nát đạo mang của Tôn Thanh Hà, thân hình khẽ động, xuất hiện ở bên ngoài biệt thự, thể hiện ra tốc độ nhanh đến mức mà Tôn Thanh Hà cũng không kịp phản ứng.

Tốc độ của Tôn Thanh Hà nhiều lắm chỉ gấp 1, 2 lần vận tốc âm thanh mà thôi, so sánh cùng với tốc độ gấp 12 lần vận tốc âm thanh của Diệp Thiên còn kém hơn nhiều lắm, làm sao có thể thấy rõ được động tác của Diệp Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Lực công kích cấp Tông Sư

"Không ổn!" Tôn Thanh Hà biến sắc, biết rõ bản thân đã coi thường Diệp Thiên, loại tốc độ nhanh chóng này dĩ nhiên đã vượt quá tưởng tượng của hắn, Đại Võ Giả đỉnh phong trong gia tộc cũng không có tốc độ nhanh như vậy a!

"Đạo Mạc!" Tôn Thanh Hà chuyển hướng thanh đạo, từng tầng đạo khí hóa thành một lớp Đạo Mạc, bịt kín bảo vệ thân thể của hắn.

Đây cũng là một môn đạo kỹ cấp Thanh Đồng, còn là đạo kỹ cấp Thanh Đồng chuyên môn dùng để phòng ngự, tương đương với việc tăng thêm một tầng phòng ngự.

Môn đạo kỹ phòng ngự này là do hắn ngẫu nhiên lấy được, vô cùng trân quý, đủ để phòng ngự công kích của Đại Võ Giả trung kỳ thậm chí là cả Đại Võ Giả hậu kỳ.

"Phá!" Diệp Thiên bỏ tới một đạo, âm thầm thúc giục thiên phú lực lượng Cao đẳng.

Một đạo toàn lực có thể so với Tông Sư trong nháy mắt chém vỡ vụn Đạo Mạc của Tôn Thanh Hà. Nhưng sau một khắc, thanh đạo của Diệp Thiên lại bề nát, không phải là Đạo Mạc của Tôn Thanh Hà quá mạnh, mà là đạo của Diệp Thiên có chất lượng quá kém.

Thanh đạo này chỉ là một thanh Nguyên binh rất bình thường, chỉ là một thanh đạo nguyên lực cấp thấp, căn bản không tiếp nhận được lực lượng của cấp Tông Sư, cho nên mới bề nát ra.

Đạo mặc dù đã bề nát, nhưng lực công kích cũng không giảm xuống quá nhiều. Chỉ thấy vô số mảnh đạo đã bề nát dựa theo quán tính tiếp tục công kích, trong nháy mắt liên xuyên thủng thân thể của Tôn Thanh Hà, lít nhá lít nhít lỗ thủng hiện lên ở trên thân thể của Tôn Thanh Hà.

"Tông Sư..." Tôn Thanh Hà không thể tưởng tượng nổi nhìn chăm chăm vào Diệp Thiên, trong miệng phun ra hai chữ Tông Sư, trong nội tâm tràn đầy sự hồi hận.

Nếu như hắn biết rõ Diệp Thiên nắm giữ lực công kích cấp Tông Sư, hắn căn bản sẽ không tới trả thù, thậm chí hi sinh cả con của mình cũng không phải là chuyện không thể.

Tuy nhiên bây giờ hết thảy mọi thứ đều đã chậm, đắc tội Diệp Thiên, Tôn gia xem như đã triệt để xong đời, mà hắn chính là tội nhân của Tôn gia.

Ý thức của Tôn Thanh Hà dần dần tiêu tán, thân thể hóa thành thi thể ngã xuống.

"Chất lượng của thanh đạo này quá kém!" Diệp Thiên nhìn qua thanh đạo đã bề nát, có chút bất đắc dĩ.

Sau đó hắn nhìn vào thanh đạo của Tôn Thanh Hà, thanh đạo này sau khi chịu một kích của hắn cũng không bị hư hao, thậm chí ngay cả lỗ hồng đều không có. Cầm lấy thanh đạo này lên, Diệp Thiên nhẹ nhàng vung vẩy, âm thanh kim loại quanh quẩn trong không khí, vô cùng êm tai.

"Hảo đạo, thanh đạo này hẳn là Nguyên binh trung cấp a!" Diệp Thiên suy đoán.

Tiếp theo, hắn lại lục lọi một phen trên người của Tôn Thanh Hà, tìm được một bản bí tịch —— Đạo Mạc.

Bản bí tịch này tương đối may mắn, không bị mảnh vỡ của thanh đạo phá nát, vẫn còn lành lặn.

Diệp Thiên biết rõ đây là đạo kỹ cấp Thanh Đồng mà vừa rồi Tôn Thanh Hà thi triển để phòng ngự, có giá trị cực cao.

Nhìn qua thi thể của Tôn Thanh Hà, hắn không nhận được cảm thán: "Nhi tử là kẻ đưa bảo, đưa bí tịch đạo kỹ cấp Thanh Đồng, đưa thiên phú tu luyện Cao đẳng, không nghĩ đến phụ thân cũng là dạng này, chẳng lẽ biết rõ là mình thiếu một kiện binh khí tốt, cho nên đã tới nơi này đưa cho mình? Còn đặc biệt mang theo một bản bí tịch đạo kỹ phòng ngự, đây chính là đạo kỹ hi hữu mà mình khuyết thiếu a!"

Vì cảm tạ sự cống hiến của phụ tử Tôn gia, Diệp Thiên đã tặng cho hai người bọn họ hai chữ —— "Người tốt!"

Tôn Thanh Hà chết rồi, nhưng sự tình cũng chưa kết thúc.

"Tôn gia cũng dám cả gan tập kích ta vào ban ngày, xem ra lực ảnh hưởng của Lâm gia cơ hồ đã không còn sót lại chút gì!" Diệp Thiên đột nhiên cảm thán.

Lâm gia đã từng chế định ra quy củ, Vô Già không được chém giết ở trong căn cứ Lâm Hải, cũng không được tùy ý sát hại bất luận một kẻ nào.

Nhưng bây giờ, hành vi của Tôn gia lại hoàn toàn không thêm nề mặt mũi của Lâm gia.

"Cũng đúng, Tôn gia mạnh mẽ hơn xa Lâm gia, bây giờ đã cảm thấy ở căn cứ Lâm Hải, tự nhiên không đem Lâm gia để ở trong mắt. Nếu như Tôn gia không tuân quy củ mà nói, như vậy ta cũng không cần phải tuân theo quy củ!" Diệp Thiên tay cầm đao Nguyên bình, toàn thân tràn ngập sát ý.

Lấy thực lực của hắn bây giờ, chỉ là một cái Tôn gia thì tính là cái gì? Coi như hai vị Tông Sư kia của căn cứ Thiết Nha xuất thủ, hắn căn bản cũng không quan tâm.

Căn cứ theo sự hiểu biết của hắn, hai vị Tông Sư kia cũng không phải là quá cường đại, chẳng qua cũng chỉ là Tông Sư sơ kỳ mà thôi, về phần có nắm giữ thiên phú đặc thù hay không, vậy thì hắn không biết được, nhưng Vô Già có thiên phú đặc thù dù sao cũng rất ít, nếu như hai vị Tông Sư kia không có thiên phú đặc thù mà nói, chỉ sợ là ngay cả một đao của hắn cũng đều không tiếp nổi.

Hắn cơ hồ đã vô địch ở căn cứ Lâm Hải, còn sợ cái gì.

"Vậy liền đại náo một trận a!" Diệp Thiên hướng ánh mắt nhìn về nơi xa, thì thào nói.

...

10 phút sau, tại khu dân cư Tôn gia, ở cổng chính, Diệp Thiên đến nơi này một thân một mình, sát ý phóng ra khiến cho mấy tên hộ vệ Tôn gia toát ra mồ hôi lạnh.

"Dừng lại, nơi này là Tôn gia, người hãy mau mau rời đi!" Hộ vệ cường ép sự hoảng sợ trong lòng, trách mắng.

"Tôn gia, hôm nay đã không còn tồn tại!" Trong giọng nói của Diệp Thiên tràn ngập sát cơ, khiến cho mấy tên hộ vệ cảm thấy không ổn.

"Nhanh đi gọi người!" Một tên hộ vệ hô to.

Nhưng mà, đã trễ! Một mảnh đao quang tràn ngập thế giới của bọn hắn!

Đao quang tiêu tán, mấy tên hộ vệ ngã xuống, mà cửa chính của Tôn gia cũng hóa thành bột mịn.

Khu dân cư của Tôn gia cũng không lớn, tình huống ở nơi này liền bị người khác phát hiện ra.

Trước tiên, đám cận vệ của Tôn gia chạy tới, đám cận vệ này đều được Tôn gia bồi dưỡng từ nhỏ, mỗi một vị đều có thực lực Vô Già, mà đội trưởng hộ vệ chính là Tinh Anh Vô Già, toàn bộ số lượng cận vệ có ước chừng 100 người, là một cỗ lực lượng cường đại không thể thiếu của Tôn gia.

Oanh!!! 100 tên cận vệ cầm trong tay đao Nguyên bình hình thành chiến trận, khí thế tỏa ra thậm chí có thể chống lại cùng với Đại Vô Già.

Nhưng mà, có một đạo đao mang phá vỡ hư không chém đến, từ trong không trung trực tiếp chém vỡ chiến trận, sau đó đao mang sắc bén giáng xuống cơ hồ đã chém khu dân cư của Tôn gia thành hai nửa.

Từng tòa nhà sụp đổ, ngay cả mặt đất cũng nứt ra, đây là một kích của Tông Sư!

Đám cận vệ Tôn gia ở dưới một kích của Diệp Thiên, tử thương hơn phân nửa, đám hộ vệ còn lại cũng đều mất đi đầu chí, nguyên một đám hoảng sợ chạy mất dép.

Lúc này, các cao tăng của Tôn gia cũng nhao nhao xuất hiện, nguyên một đám lộ ra sắc mặt đại biến nhìn Diệp Thiên.

"Lực công kích cấp Tông Sư!" Đại trưởng lão Tôn gia, Tôn Không có cảnh giới Đại Vô Già đỉnh phong lộ ra sắc mặt khẩn trương nói.

Có thể chế tạo ra công kích cường đại có lực phá hoại như thế tất nhiên không thể nghi ngờ là lực công kích cấp Tông Sư, mà Diệp Thiên hiển nhiên không phải là Tông Sư.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Ta không đồng ý!

Nhưng coi như không phải là Tông Sư, lực công kích của Diệp Thiên cũng đã đạt tới trình độ của Tông Sư.

Tôn gia cũng không phải không có lực công kích trình độ Tông Sư, Tôn Không cũng có lực công kích trình độ Tông Sư, bởi vì hắn nắm giữ thiên phú đao pháp Trung đẳng, lại đem mấy môn đao kỹ cấp Thanh Đồng tu luyện đến cấp bậc đại thành đỉnh phong, có thể tăng cường lực công kích lên gấp bội.

Nếu như luận lực công kích mà nói, lực công kích của hắn thậm chí so với Tông Sư mới tấn thăng còn muốn cường đại hơn rất nhiều, nhưng thực lực của hắn lại kém hơn rất nhiều so với Tông Sư.

Bởi vì hắn đánh không trúng Tông Sư, Tông Sư có tốc độ nhanh hơn hắn nhiều lắm. Chênh lệch giữa Đại Vô Già cùng với Tông Sư giống như một cái hào rộng, một khi bước vào cảnh giới Tông Sư mà nói, vô luận là phòng ngự, hay là tốc độ, đều sẽ phát sinh biến hóa long trời lở đất. Đối mặt với Tông Sư, hắn chỉ có thể ngăn cản được mấy chiêu mà thôi.

Bất quá, Tôn Không cảm thấy may mắn là, người đến cũng không phải là Tông Sư.

"Mới chỉ có bằng ấy tuổi đã nắm giữ lực công kích Tông Sư, người này tuyệt đối là thiên tài chân chính!" Tôn Không trầm nghĩ.

Lúc này, Tôn Phong đã hô to: "Hắn là Diệp Thiên!"

Lời này vừa nói ra, toàn trường liền khiếp sợ.

Đối với cái tên Diệp Thiên này, người của Tôn gia tự nhiên không xa lạ gì. Chính là Diệp Thiên đã khiến cho Tôn gia bị mất mặt, nếu không phải Tôn gia cần vững chắc căn cơ tại căn cứ Lâm Hải, bằng không thì đã sớm xử lý Diệp Thiên.

Thật không nghĩ đến, thực lực của Diệp Thiên dĩ nhiên lại cường đại tới mức như thế.

"Diệp Thiên, trong tay của ngươi là binh khí của phụ thân ta, phụ thân ta đâu rồi?" Tôn Phong lộ ra thần sắc đại biến nhìn chăm chăm vào thanh đao ở trong tay của Diệp Thiên, khủng hoảng hỏi.

"Tôn Thanh Hà sao, tự nhiên là đã chết!" Diệp Thiên cười nhạt một tiếng.

"Ngươi trẻ tuổi, ngươi hôm nay đến là muốn muốn tiêu diệt Tôn gia chúng ta hay sao?" Tôn Không đi tới, đối mặt với Diệp Thiên, hỏi.

"Ngươi cứ nói đi? Từ thời điểm Tôn gia các ngươi phái người đến giết ta, đã chú định chúng ta sẽ không chết không thôi!" Diệp Thiên lạnh lùng nói.

"Aiiii, nếu biết rõ ngươi cường đại như thế, Tôn gia chúng ta cũng sẽ không xuất thủ đối với ngươi, không bằng thì như thế này, chuyện hôm nay coi như xong thì như thế nào?" Tôn Không có ý đồ hoà giải.

"Đại trưởng lão, hắn đã giết phụ thân ta, mau giết hắn!" Tôn Phong giống như bị điên rồ to.

"Im miệng!" Tôn Không gầm thét với Tôn Phong: "Nếu không phải là do ngươi gây tai họa, Tôn gia há sẽ có chuyện hôm nay?"

Kỳ thật, Tôn Không cũng không phải là muốn hòa giải, mà là không muốn chiến đấu với Diệp Thiên ở trong khu vực dân cư của Tôn gia.

Võ Giả nắm giữ lực công kích cấp Tông Sư cũng không phải là dễ đối phó, hơn nữa còn có lực phá hoại quá lớn, rất dễ dàng lan đến những người khác, nếu như ở bên trong nơi này chém giết cùng với Diệp Thiên mà nói, coi như thành công giết chết Diệp Thiên, Tôn gia cơ bản cũng bị đánh cho tàn phế.

Hắn có ý đồ hoà giải, đợi đến khi Diệp Thiên rời đi, lại tiến hành vây giết Diệp Thiên. Cái này, chính là kế hoạch của hắn!

Đáng tiếc, kế hoạch của hắn nhất định phải thất bại.

"Hoà giải? Không có ý tứ, ta không đồng ý, ta cho các ngươi một cơ hội, toàn bộ lên đi!" Diệp Thiên có chút hưng phấn, hắn muốn thử xem chiến lực của bản thân rốt cuộc mạnh cỡ nào!

Trước đó bất quá chỉ là tính toán mà thôi, mà Tôn Thanh Hà lại quá yếu, hoàn toàn không khơi nên một tia dục vọng chiến đấu nào.

Hắn biết rõ đám người Tôn gia có thể khiến cho hắn khơi lên dục vọng chiến đấu, cho nên hắn mới nói nhảm nhiều như vậy, chính là đợi toàn bộ đám cao thủ Tôn gia tập trung ở nơi này.

Trải qua một chút thời gian nói chuyện này, đám cao thủ Tôn gia cơ hồ đã đến đủ.

"Những người ở phía dưới Đại Võ Giả ly khai toàn bộ!" Tôn Không hô to.

Xoạt!!! Hai vị Đại Võ Giả đỉnh phong, bảy vị Đại Võ Giả, hết thảy là chín vị Đại Võ Giả nhao nhao bao vây Diệp Thiên.

Tình hình chiến đấu hết sức căng thẳng!

Diệp Thiên quét mắt nhìn qua một cái, liền nhìn thấu tình huống thiên phú của bọn hắn. Thiên phú cao nhất bất quá cũng chỉ là thiên phú tu luyện Cao đẳng mà thôi, điều này đã nằm ở trong dự đoán của hắn, nếu như có thiên phú tu luyện đỉnh cấp mà nói, Tôn gia đã sớm sinh ra Tông Sư.

Ngoại trừ thiên phú tu luyện, bên trong chín vị Đại Võ Giả có năm vị nắm giữ thiên phú đao pháp, trong đó hai vị Đại Võ Giả đỉnh phong cũng nắm giữ thiên phú đao pháp, hơn nữa đều là thiên phú đao pháp Trung đẳng.

"Địch nhân không yếu, hãy liên thủ giết hắn!" Tôn Không vội vàng nói.

Sự từ vô thỏ cũng dùng toàn lực, Đại Võ Giả Tôn Không tự nhiên sẽ không xem nhẹ Diệp Thiên, mà là toàn lực công kích.

Nhưng mà, đám người Tôn Không còn chưa kịp công kích, Diệp Thiên đã công kích trước.

"Thiên phú tốc độ!"

"Thiên phú lực lượng!"

"Ảnh Sát!"

Liên tiếp thôi động hai loại thiên phú, mặc dù không phải là công kích toàn lực của Diệp Thiên, nhưng cũng không thể khinh thường.

Mấu chốt là tốc độ của Diệp Thiên quá nhanh, đã đạt tới 12 lần vận tốc âm thanh, coi như là Đại Võ Giả đỉnh phong cũng không kịp tránh né.

Phốc phốc!! Hai vị Đại Võ Giả phổ thông bị Diệp Thiên chém trúng, bị một đao chém rớt đầu, bỏ mình ngay tại chỗ.

Tất cả những chuyện này đều hoàn thành trong nháy mắt, vào thời điểm mấy người Tôn Không còn chưa lấy lại tinh thần, đã phát hiện ra phe mình tổn thất hai vị Đại Võ Giả, chỉ còn lại bảy vị Đại Võ Giả.

"Loại tốc độ này..." Thần sắc của Tôn Không kịch biến, đây rõ ràng không phải tốc độ của Đại Võ Giả, mà là tốc độ cấp Tông Sư, so với tốc độ của bọn hắn còn nhanh hơn rất nhiều.

"Tuyệt đối là thiên phú tốc độ Cao đẳng!" Tôn Không ghen ghét.

Một người nắm giữ một loại thiên phú đặc thù đã là thiên tài, ví dụ như Tôn gia bọn hắn mặc dù bản thủ, lợi dụng thông gia nội bộ duy trì thiên phú đao pháp, nhưng những gia tộc khác làm sao lại không hâm mộ đây?

Nếu như nắm giữ hai loại thiên phú đặc thù, như vậy tuyệt đối là được ông trời chiếu cố, hơn nữa đẳng cấp của mỗi một loại thiên phú đều không thấp, điều này càng làm cho người ta ghen tỵ.

"Nhất định phải giết hắn!" Thần sắc của Tôn Không trở nên kiên định.

Hắn vô cùng rõ ràng, nếu như hôm nay không giết được Diệp Thiên, một khi để cho Diệp Thiên trưởng thành, liền có thể nhẹ nhõm tiêu diệt Tôn gia.

"Giết!" Mấy Đại Võ Giả Tôn gia giống như tự sát xông về phía Diệp Thiên.

Phốc phốc phốc!!! Từng Đại Võ Giả chết trên tay của Diệp Thiên, hoàn toàn không có cách nào đụng vào Diệp Thiên, thực lực của song phương chênh lệch quá xa.

"Đây chính là Tôn gia cường đại hay sao, có chút khiến cho ta cảm thấy thất vọng!" Diệp Thiên sau khi chém giết một vị Đại Võ Giả, thất vọng nói.

Những Đại Võ Giả này đối với hắn ngay cả một chút uy hiếp đều không có, tốc độ quá chậm, lực lượng cũng rất yếu, ở trong mắt của hắn giống như là giun dế vậy.

"Tôn Linh, động thủ!" Tôn Không hướng về phía nữ Đại Võ Giả Tôn Linh duy nhất hồ to.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Diệt Diệp

Vị Tôn Linh này là một Đại Võ Giả đỉnh phong khác của Tôn gia, đã vô cùng cao tuổi, không còn sống được bao nhiêu năm nữa, bởi vì là nữ, cho nên ở trên địa vị không bằng Tôn Không.

Chỉ thấy Tôn Linh lộ ra vẻ mặt kiên quyết xông về phía Diệp Thiên, phảng phất như muốn đồng quy vu tận. Cùng lúc đó, Tôn Không cùng với hai vị Đại Võ Giả còn sống cũng phi tốc lui lại.

"Đi chết đi!" Trên khuôn mặt nhăn nhó của Tôn Linh xuất hiện vẻ dữ tợn.

Sau một khắc, khí tức của Tôn Linh bỗng nhiên tăng vọt lên gấp mấy lần, đột nhiên nổ oanh một tiếng.

Tôn Linh tự bạo không thua gì một kích toàn lực của Tông Sư, bao trùm chu vi 100 mét, toàn bộ phòng ốc bên trong cái phạm vi này hóa thành mảnh vụn, thậm chí ngay cả mặt đất đều bị đánh ra một cái động lớn.

Mấy người Tôn Không mặc dù kịp thời lui ra, nhưng bởi vì thời gian quá ngắn, cho nên cũng bị liên lụy, nhao nhao thổ huyết, thụ thương không nhẹ.

"Diệp Thiên coi như không chết cũng tuyệt đối sẽ bị thương nặng!" Tôn Không hưng phấn nói.

Ở khoảng cách gần như vậy, tốc độ của Diệp Thiên cho dù có nhanh hơn cũng khó có thể tránh thoát.

Hơn nữa bí thuật tự bạo của Tôn Linh là bao trùm toàn phương vị, căn bản khó có thể tránh đi chỗ yếu hại, đối với Tông Sư mà nói, dạng tự bạo này là không có tác dụng gì, bởi vì Tông Sư chỉ dựa vào phòng ngự liền đủ để chống đỡ.

Nhưng Diệp Thiên lại không phải là Tông Sư, lực phòng ngự còn kém hơn so với Tông Sư nhiều lắm, tuyệt đối không ngăn cản được đòn tự bạo này.

"Chỉ đáng tiếc cho Tôn Linh!" Tôn Không thăm nghĩ.

Nhưng nếu so sánh với sự tồn vong của Tôn gia mà nói, cái chết của Tôn Linh vô cùng có giá trị.

Cùng lúc đó, người Tôn gia cũng nhao nhao kích động khốc ồ lên.

"Diệp Thiên rốt cục đã chết rồi, chúng ta đã bảo vệ được Tôn gia!"

"Trưởng lão Tôn Linh thật là vĩ đại, dĩ nhiên lại đồng quy vu tận cùng với địch nhân!"

"Ha ha, Diệp Thiên cho dù là thiên tài thì lại như thế nào, còn không phải là chết ở trong tay của Tôn gia chúng ta?"

Nhưng mà, đúng vào lúc này, một giọng nói giễu cợt từ trong bụi mù truyền ra.

"Các người có phải hay không là cao hứng quá sớm?" Diệp Thiên bước ra ngoài đồng tro bụi, quần áo toàn thân rách nát, nhưng trên người lại không có một chút thương thế nào.

"Không có khả năng, người vì sao lại không bị thương?" Tôn Không bị dọa đến mức lui về sau một bước, trên khuôn mặt không có một tia huyết sắc.

Những người Tôn gia khác cũng lộ ra sắc mặt trắng bệch, trong ánh mắt tràn đầy sự tuyệt vọng.

Đây chính là một kích tự bạo của trưởng lão Tôn Linh, sánh ngang với một kích toàn lực của Tông Sư, lại là loại công bao trùm trong một phạm vi lớn, không có phòng ngự cấp Tông Sư căn bản là dùng hông đỡ được. Nhưng Diệp Thiên lại không hề bị thương!

Nhưng mà, chỉ có bản thân Diệp Thiên là rõ ràng, hắn cũng không đỡ được, mà đã bị nổ đến mức trọng thương. Phòng ngự thật sự là chỗ thiếu hụt của hắn, mặc dù hắn đã dùng tốc độ gấp 12 lần vận tốc âm thanh nhanh chóng thoát đi, nhưng vẫn chậm một bước, hắn thật sự không ngờ rằng một vị Đại Võ Giả vậy mà sẽ sử dụng bí thuật tự bạo.

Nếu như sớm đoán được mà nói, hẳn sẽ không để cho Tôn Linh có cơ hội tự bạo. Bất quá, hẳn vẫn cách trung tâm đòn tự bạo 10 mét, cho nên vèn vèn chỉ bằng vào phòng ngự Tinh Anh Vô Giả, hẳn chỉ bị trọng thương mà thôi, ở dưới hiệu quả của thiên phú khép lại đỉnh cấp, trong mười mấy giây thời gian liền khôi phục lại thương thế. Ít nhất là ở bên ngoài không hề có một vết thương nào.

"Ta đã xem thường các ngươi!" Diệp Thiên không thể không thừa nhận là bản thân quá coi thường Đại Vô Giả, bất quá hẳn sẽ rút kinh nghiệm.

"Mau trốn!" Tôn Không hô to, hẳn là người đầu tiên chạy trốn.

Nhưng mà tốc độ của hẳn có nhanh hơn nữa, cũng không nhanh bằng Diệp Thiên.

Quang mang lóe lên, Diệp Thiên đã đuổi kịp Tôn Không.

Một cái chớp mắt tiếp theo, thi thể của Tôn Không ngã trên mặt đất.

Vèn vèn một hồi, Diệp Thiên liền miểu sát Tôn Không.

Vào thời điểm Diệp Thiên đang chuẩn bị đại khai sát giới, ở cách đó không xa truyền đến một giọng nói trầm trọng.

"Tiểu hữu, có thể nể mặt của ta, buông tha cho những người Tôn gia này hay không?" Vừa dứt lời, liền có một ông lão mặc áo bào trắng xuất hiện ở trong tầm mắt của Diệp Thiên.

"Tông Sư!" Diệp Thiên liếc nhìn một cái liền nhận ra thân phận của đối phương.

Đối phương hiển lộ ra khí thế Tông Sư không thể nghi ngờ, không phải là Đại Vô Giả có thể so sánh.

Rất nhanh, vị Tông Sư này liền đi tới vị trí cách Diệp Thiên 50 mét.

"Dò xét!"

Nhân loại: Diêu Diệp

Thiên phú tu luyện: Cao đẳng

"Nguyên lai chỉ là một vị Tông Sư phổ thông!" Diệp Thiên không hề đặt người này vào mắt.

Lấy thiên phú tu luyện Cao đẳng của đối phương mà nói, tu vi tất nhiên chỉ là Tông Sư sơ kỳ mà thôi.

Chỉ là Tông Sư sơ kỳ, lực lượng thân thể nhiều lắm chỉ mới đạt tới hơn 100 vạn cân, coi như hẳn nắm giữ lực lượng 150 vạn cân, tăng thêm sự tăng cường của nguyên lực bất quá cũng chỉ có lực lượng 300 vạn cân.

Đòn công kích mạnh nhất của Diệp Thiên thế nhưng là có thể đạt đến lực lượng 600 vạn cân a!

Về phần tốc độ mà nói, tốc độ của Tông Sư phổ thông có thể đạt được tới 10 lần vận tốc âm thanh cũng không tệ rồi, mà Diệp Thiên lại có tốc độ gấp 12 lần vận tốc âm thanh, đồng dạng cũng có thể nghiền ép vị Tông Sư này.

Ưu thế chân chính của vị Tông Sư này chính là phòng ngự!

Nhưng Diệp Thiên chỉ cần không để cho đối phương đánh trúng chính mình là được, phòng ngự có cũng được mà không có cũng không sao.

Luận thực lực mà nói, vị Tông Sư này không bằng hẳn.

"Ta vì sao ta phải cho ngươi mặt mũi?" Diệp Thiên không kiêu ngạo không tự ti mà nói.

Diêu Diệp nhìn chằm chằm vào Diệp Thiên nói: "Bằng vào việc lão hủ là Tông Sư!"

"Tông Sư? Chỉ dựa vào cái này còn chưa đủ tư cách!" Diệp Thiên ngay cả một chút mặt mũi cũng không cho Diêu Diệp.

Xoạt!!! Đám người ở bốn phía nhao nhao khiếp sợ, trong đó còn có không ít người tới xem náo nhiệt.

Bọn hẳn rất kinh ngạc đảm lượng của Diệp Thiên, đây chính là Tông Sư a! Diệp Thiên có mạnh hơn nữa, lại có thể chống đối được với Tông Sư hay sao?

"Điều Tông Sư, ngài hãy làm chủ cho Tôn gia chúng ta a!" Hai vị Đại Vô Giả Tôn gia còn sống đi tới trước mặt Diêu Diệp, quỳ xuống cầu xin.

"Khẩn cầu Diêu Tông Sư làm chủ cho Tôn gia chúng ta!" Một lượng lớn người Tôn gia nhao nhao quỳ trên mặt đất, khẩn cầu Diêu Diệp chủ trì công đạo.

"Cái công đạo này, ta sẽ làm!" Diêu Diệp nhàn nhạt nói.

Kỳ thật, hẳn cũng không quan tâm đến sinh tử của đám người Tôn gia, nhưng Tôn gia dù sao cũng là gia tộc tới từ căn cứ Thiết Nha, nếu như mới đến căn cứ Lâm Hải không bao lâu, liền bị Vô Giả của căn cứ Lâm Hải diệt môn, ảnh hưởng của chuyện này quá lớn.

Nếu hẳn là một trong hai đại Tông Sư của căn cứ Thiết Nha, lại thờ ơ không quản chuyện này, điều này đại biểu cho căn cứ Thiết Nha sợ hãi căn cứ Lâm Hải.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Tông Sư vẫn lạc

Như vậy, một thế hệ này của căn cứ Thiết Nha làm sao còn có thể chấp chương căn cứ Lâm Hải?

Cho nên, vì uy nghiêm của thế hệ Vô Già căn cứ Thiết Nha, hẳn nhất định phải chèn ép thế hệ Vô Già này của căn cứ Lâm Hải, mà Diệp Thiên nếu muốn tiêu diệt Tôn gia, hẳn sẽ tuyệt đối không cho phép.

Đây cũng là nguyên nhân sau khi hẳn biết Tôn gia gặp nạn, liền nhanh chóng chạy tới.

"Người trẻ tuổi, ta cho ngươi một cái lựa chọn, hãy xin lỗi Tôn gia, ta có thể không truy cứu sự tình ngươi mạo phạm ta!" Điều Diệp vênh vào tự đắc, phảng phất như bản thân vô cùng cao cao tại thượng.

Xác thực, là một Tông Sư, hẳn ở căn cứ Thiết Nha đã quen làm mưa làm gió, tự cho rằng ở phía dưới Tông Sư đều là giun dế, thậm chí ngay cả Đại Vô Già đình phong như Tôn Không, hẳn cũng không để vào mắt, cho rằng đối phương bất quá chỉ là giun dế mạnh hơn một chút mà thôi.

Trên thực tế xác thực cũng là như thế, Tông Sư nếu như muốn giết Đại Vô Già, Đại Vô Già rất khó có thể chống đỡ được, có lẽ còn chưa kịp phản ứng, đã bị cắt đầu.

Trong một thời gian dài, Tông Sư của căn cứ Thiết Nha tự nhiên đã dưỡng thành tính tình coi trời bằng vung.

Huống chi, Điều Diệp căn bản cũng chưa nhìn thấy Diệp Thiên xuất thủ, chỉ nhìn thấy quần áo của Diệp Thiên rách te tua, bộ dáng có một chút chật vật, dạng Vô Già này tuyệt đối không thể nắm giữ chiến lực cấp Tông Sư chân chính, nếu không cũng không đến mức bị Tôn gia biến thành dạng này.

Chính là do những cái hiểu lầm này, đã khiến cho Điều Diệp căn bản không để Diệp Thiên vào trong mắt.

"Ngươi tên là Điều Diệp có đúng không, ta cũng cho ngươi một cái lựa chọn, hướng về ta xin lỗi, sau đó rút đi cho ta, ta cũng có thể không truy cứu sự tình ngươi mạo phạm ta, nếu không thì cả ngươi lẫn Tôn gia đều chết ở đây đi!"

Lời nói của Diệp Thiên đã triệt để chọc giận Điều Diệp, cũng làm cho vô số người chung quanh nhao nhao kinh hãi.

Uy hiếp Tông Sư, là gan của người này phải lớn cỡ nào! Vào lúc này, đám người Tôn gia cảm thấy hưng phấn không thôi.

"Chết đi, thế mà lại dám mạo phạm một vị Tông Sư, một khi hẳn chết đi mà nói, chúng ta liền an toàn!" Rất nhiều người Tôn gia âm thầm cảm thấy may mắn.

"Chết đi!" Điều Diệp điểm ra một chỉ, một đạo kinh khí bắn tới, tốc độ rất nhanh, đạt đến trình độ gấp 10 lần vận tốc âm thanh.

Với dạng tốc độ này nhóm Đại Vô Già sẽ căn bản không kịp phản ứng, thậm chí ngay cả phòng ngự cũng đỡ không nổi.

Nếu là Đại Vô Già như Tôn Không, đứng ở trước mặt Điều Diệp mà nói, coi như có lực lượng cao hơn so với Điều Diệp, chỉ sợ là ngay cả một đạo kinh khí này cũng đỡ không nổi, trong nháy mắt liền bị trọng thương, thậm chí là chết tại chỗ. Đây chính là một trong những ưu thế của tốc độ nhanh.

Đáng tiếc, Điều Diệp đã đánh giá thấp Diệp Thiên, thanh đao trong tay của Diệp Thiên khẽ động, dùng một đạo chém đứt đạo kinh khí của Điều Diệp, châm chọc nói: "Tốc độ của ngươi quá chậm!"

"Có chút ý tứ, lại có thể ngăn trở kinh khí của ta, không trách được có thể quét ngang Tôn gia!" Tông Sư Điều Diệp hơi kinh ngạc, nhưng cũng chỉ vờn vờn như thế mà thôi.

Đạo kinh khí vừa rồi chỉ là đòn thăm dò của hẳn mà thôi, hẳn còn chưa chân chính động thủ đâu!

Hưu! Tông Sư Điều Diệp chân chính xuất thủ, thân thể trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, giống như là thuận di vậy.

Đây là tốc độ vượt qua vận tốc âm thanh, nhìn ở khoảng cách gần mà nói, thật đúng là không sai biệt lắm cùng với thuận di.

Điều Diệp có tốc độ đạt đến 10 lần vận tốc âm thanh tự tin có thể nhẹ nhàng giải quyết Diệp Thiên, chỉ thấy hẳn nhanh chóng lao tới bên người Diệp Thiên, dùng bàn tay phải chụp vào cổ của Diệp Thiên.

Nhưng mà, lại có một thanh đao chém về phía hẳn.

Phốc một tiếng! Một cánh tay của Điều Diệp bị chém đứt, rơi xuống đất.

"Không tốt!" Điều Diệp kinh sợ, phóng xuất ra nguyên lực bảo hộ toàn thân, toàn lực lùi lại.

Tốc độ lui lại của Điều Diệp tuy rất nhanh, nhưng tốc độ công kích của Diệp Thiên lại càng nhanh hơn. Trong nháy mắt, Diệp Thiên đuổi theo, lại có một chiêu Thanh Phong Trảm quét tới.

Một tiếng nổ ầm vang! Thanh Phong Trảm bổ vào trên người của Điều Diệp, vòng bảo hộ nguyên lực vỡ nát ngay tại chỗ, toàn bộ thân thể cũng bị đánh bay ngược ra bên ngoài.

Chỉ thấy quần áo của Điều Diệp nát tươm, trên lồng ngực lưu lại một đạo vết đao sâu hơn một tấc, quả thực là nhìn thấy mà giật mình.

"Tốc độ cấp Tông Sư, công kích cấp Tông Sư!" Điều Diệp đã đoán được thực lực chân chính của Diệp Thiên, lập tức kinh hãi.

Công kích cùng với tốc độ của Diệp Thiên đều vượt qua hẳn, coi như phòng ngự không đủ, nhưng ảnh hưởng cũng không lớn. Có thể nói, Diệp Thiên đã hoàn toàn tương đương với một vị Tông Sư chân chính.

"Đáng chết, Tôn gia điên rồi hay sao, dĩ nhiên lại đi tiêu diệt một vị Tông Sư!" Điều Diệp vô cùng hối hận, hẳn không nên ra mặt vì Tôn gia.

"Bằng hữu, ta nhận thua!" Điều Diệp vội vàng nói.

"Không tiếp nhận nhận thua!" Diệp Thiên lạnh lùng nói.

Điều Diệp trốn, Diệp Thiên truy sát, hai người rất nhanh liền chạy ra khỏi khu dân cư của Tôn gia.

Xoẹt! Diệp Thiên lại chém đứt một cánh tay của Diệp Thiên.

Điều Diệp đứng trước sự tuyệt vọng hết lớn: "Lý lão đầu, nhanh tới cứu ta!"

Lý lão đầu trong miệng của Điều Diệp không phải là ai khác, chính là một vị Tông Sư khác của căn cứ Thiết Nha.

Vừa dứt lời, Lý lão đầu mặc áo bào xám liền xuất hiện, nhưng lại càng khiến cho Điều Diệp thêm tuyệt vọng.

"Diệp Tông Sư, chuyện này không liên quan gì đến ta!" Lý lão đầu biểu lộ thái độ ngay tại chỗ.

"Lý lão đầu, người..." Sắc mặt của Điều Diệp tái xanh.

Thực lực của Lý lão mạnh hơn một chút so với hắn, nếu như hai người liên thủ mà nói, có lẽ còn có hi vọng sống sót. Nhưng bây giờ, Lý lão đầu rõ ràng không muốn tham dự, hi vọng sống của hắn là bằng 0 a!

"Diệp Thiên, ta liều mạng với người!" Điều Diệp tuyệt vọng xông về Diệp Thiên, đồng thời thi triển bí thuật bùng nổ, khiến cho lực lượng của bản thân trở nên càng cường đại.

Nhưng mà tất cả đều vô dụng.

"Ảnh Sát!" Tốc độ gấp 12 lần vận tốc âm thanh tăng thêm Ảnh Sát, khiến cho tốc độ một đao của hắn đạt đến mức độ khó mà tin nổi.

Điều Diệp vừa mới bộc phát bí thuật tăng cường lực lượng còn chưa kịp làm gì, đã bị một đao của Diệp Thiên chém rớt đầu, một vị Tông Sư vẫn lạc.

Ở nơi xa, về mặt của Lý lão đầu đang quan chiến cứng lại, trong ánh mắt thoáng hiện một tia may mắn.

"Xin chào Diệp Tông Sư!" Lý lão đầu chạy tới, hai tay chấp vào nhau, lộ ra thái độ hết sức khách khí.

"Người cũng đến đây làm chủ cho Tôn gia hay sao?" Diệp Thiên nhàn nhạt hỏi.

"Tôn gia đắc tội Diệp Tông Sư, đó chính là bọn hắn tự tìm cái chết, Diệp Tông Sư không cần phải lo lắng, từ hôm nay trở đi, Tôn gia sẽ không còn tồn tại!" Lý lão đầu nói rất rõ ràng, hắn hứa hẹn sẽ giúp Diệp Thiên xử lý sạch Tôn gia, dùng chuyện này cho thấy thái độ của mình.

Hắn cảm thấy sợ hãi, dù sao thì thực lực của Diệp Thiên cũng quá đáng sợ, ngay cả Điều Diệp còn chưa kịp phản kháng đã bị chém chết, hắn tự nhiên cũng không phải là đối thủ của Diệp Thiên. Hắn sợ Diệp Thiên sẽ giết hắn, chỉ có thể làm như thế để lấy lòng.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Đệ nhất cường giả

"Rất tốt, vào ngày mai ta không hy vọng lại nhìn thấy Tôn gia!" Diệp Thiên lưu lại một câu nói như vậy, quay người rời đi.

Sau khi Diệp Thiên rời đi, Lý lão đầu đi về phía Tôn gia.

Sau đó, Tôn gia truyền đến từng đợt kêu thảm.

Ngày thứ hai, có một tin tức khiến cho toàn bộ căn cứ Lâm Hải chấn kinh——Tôn gia đã bị diệt môn!

Mã dẫn đến việc Tôn gia bị diệt môn chính là do Diệp Thiên, là Diệp Thiên đã chiến thắng Tôn Phong trong trận luận võ kia.

Sở dĩ mọi người khiếp sợ, là bởi vì tất cả mọi người đều cho rằng Diệp Thiên bất quá chỉ là một vị Tinh Anh Võ Giả có thực lực cường đại, cao lắm chỉ có thể chống lại một Đại Võ Giả vừa mới thăng cấp mà thôi.

Nhưng ai biết được Diệp Thiên lại biến thái như thế, chỉ cần một người liền có thể tiêu diệt Tôn gia!

Nhưng có một tin tức càng thêm kinh khủng chính là, Điều Diệp một trong hai đại Tông Sư đã chết. Chuyện này so sánh với việc Tôn gia bị diệt môn càng khiến cho người ta khiếp sợ a!

Bởi vì đây chính là Tông Sư a, là một tồn tại có thực lực mạnh mẽ hơn Đại Võ Giả rất nhiều.

Căn cứ Lâm Hải ngay cả một vị Tông Sư đều không có, mà gia nhập vào căn cứ Thiết Nha cũng chỉ có hai vị Tông Sư mà thôi, bây giờ một vị Tông Sư chết, một vị Tông Sư khác bị dọa phải chủ động chém giết những người còn lại của Tôn gia để lấy lòng.

Điều này nói rõ cái gì? Diệp Thiên dĩ nhiên đã là người vô địch ở căn cứ Lâm Hải, không có người nào là đối thủ của hắn.

Sau khi biết được tin tức này, những người quen biết Diệp Thiên đều tròn tròn mắt.

Tại tiểu đội Phong Lang Liệp Sát, vào thời điểm Phong Lang biết rõ tin tức này, liền ngừng người mấy phút đồng hồ.

"Huynh đệ Diệp Thiên dĩ nhiên đã tiêu diệt Tôn gia, hơn nữa còn chém giết một vị Tông Sư!!!!"

Phong Lang không rõ ràng Tông Sư có thực lực cường đại như thế nào, nhưng lại biết rõ thực lực của Tôn gia, đây chính là một gia tộc có chừng 10 vị Đại Võ Giả, trong đó còn có hai vị Đại Võ Giả đỉnh phong, hơn nữa người Tôn gia còn nắm giữ thiên phú đao pháp, đại bộ phận Võ Giả Tôn gia đều có thể nghiền ép đối thủ đồng cấp, thậm chí là có thể nghiền ép những đối thủ có tu vi cao hơn.

Lúc trước biết được bối cảnh của Tôn Phong, hắn thế nhưng đã quả thực vì Diệp Thiên mà lo lắng rất lâu. Thật không nghĩ đến chỉ mới trôi qua mấy tháng, Tôn gia liền bị Diệp Thiên tiêu diệt, thậm chí còn chém giết một vị Tông Sư.

"Thực lực của huynh đệ Diệp Thiên càng ngày càng cường đại, ta thậm chí còn không có tư cách ngưỡng vọng hắn!" Phong Lang cảm khái nói.

Bất quá, hắn có thể nhận biết Diệp Thiên đã là một điều vô cùng vinh hạnh, chỉ cần nói phần gặp gỡ này ra ngoài, đủ khiến cho những người khác không ngừng hâm mộ.

Tại Lâm gia, vào thời điểm Lâm Vạn đọc tư liệu tình báo, cũng thật lâu không có cách nào hé miệng nói chuyện. Hắn quả thật đã sợ ngây người.

"Tôn gia đã bị tiêu diệt, Tông Sư Điều Diệp bị giết, thực lực của Diệp Thiên dĩ nhiên đã cường đại đến tình trạng như thế, chỉ sợ thiên phú của hắn cũng không phải là thiên phú tu luyện Cao đẳng, mà là thiên phú tu luyện đỉnh cấp. Lực lượng cùng với tốc độ của hắn đã đạt đến cấp độ Tông Sư, có lẽ còn nắm giữ thiên phú lực lượng cùng với thiên phú tốc độ!" Lâm Vạn suy đoán.

Khác biệt cùng với những người khác, hắn đúng là rất vui vẻ khi nhìn thấy Diệp Thiên quật khởi, bởi vì Diệp Thiên thuộc về một phương căn cứ Lâm Hải. Có Diệp Thiên tồn tại, một phương căn cứ Lâm Hải đủ để nghiền ép một phương căn cứ Thiết Nha.

"Ngày mai sẽ đi bãi phòng Tông Sư Diệp Thiên!" Lâm Vạn quyết định.

Hắn không phải đến để lôi kéo, lấy thân phận của Lâm gia tự nhiên là không tư cách lôi kéo Diệp Thiên, nhưng Diệp Thiên bây giờ đã được tính là đệ nhất cường giả của căn cứ Lâm Hải, Lâm gia nếu như không đi bãi phòng một chút thì cũng không thể nào nói nổi.

Nếu như có thể kết giao được một chút, vậy thì đối với Lâm gia mà nói đúng là phi thường có lợi.

Có cùng ý tưởng với Lâm gia cũng có không ít gia tộc, bọn hắn đều mơ tưởng kết giao với Diệp Thiên.

Thế là, trong ngày này, có không ít trưởng lão, gia chủ gia tộc, nhao nhao mang theo một phần hậu lễ đi tới chỗ ở của Diệp Thiên, đặc biệt tới bãi phòng Diệp Thiên.

Nhưng mà, Diệp Thiên chỉ có một câu nói —— cự tuyệt toàn bộ!

Đồng thời, Diệp Thiên còn truyền ra một câu, hắn chỉ muốn yên lặng tu luyện, bất luận kẻ nào cũng không nên tới quấy rầy hắn tu hành.

Đối với rất nhiều đại gia tộc mà nói, đây là một cái tin tức không tệ, tối thiểu nhất là Diệp Thiên cũng không có tâm tư tranh bá, tất nhiên cũng sẽ không làm ảnh hưởng đến lợi ích của bọn hắn.

Tôn gia không thể nghi ngờ là một cái ngoại lệ, nếu như Tôn gia không đi trêu chọc Diệp Thiên mà nói, Tôn gia cũng sẽ không rơi vào cái kết cục như thế này.

Thế là, tất cả các gia tộc đều truyền đạt mệnh lệnh, bất luận kẻ nào cũng đều không được trêu chọc Diệp Thiên, cũng không được trêu chọc Diệp Vũ.

Trong lúc nhất thời, Diệp Vũ ở trong Học viện đã trở thành một người không thể trêu chọc nhất.

Không có người nào dám quấy rầy Diệp Thiên, Diệp Thiên tự nhiên là có đầy đủ thời gian để tu hành. Mà căn biệt thự của Diệp Thiên cũng được nhà đầu tư phái người tới chữa trị lại, hơn nữa còn là chữa trị miễn phí, bởi vì Diệp Thiên ở chỗ này, đã mang đến lợi ích to lớn cho bọn hắn!

Nói không chừng, chỉ sợ là giá cả biệt thự ở nơi này sẽ tăng lên gấp bội, mang đến không biết bao nhiêu ích lợi, nhà đầu tư tự nhiên sẽ không keo kiệt một chút phí tổn chữa trị.

Thời gian trôi qua từng ngày, khoảng cách Tôn gia diệt vong không sai biệt lắm đã trôi qua một tháng thời gian, mà Diệp Thiên cũng rất cực cũng đã luyện da, luyện thịt, luyện cốt cùng với luyện huyết đến cực hạn, căn cơ đã trở nên vô cùng kiên cố.....

"Đây là thời điểm tiến hành rèn luyện lực phủ ngũ tạng!" Diệp Thiên hạ quyết định.

Tinh Anh Võ Giả rèn luyện huyết dịch, mà Đại Võ Giả chính là rèn luyện lực phủ ngũ tạng, đem lực phủ ngũ tạng rèn luyện cứng rắn như kim cương, sẽ không dễ dàng bị hư hại.

Một khi lực phủ ngũ tạng được rèn luyện đến cực hạn, coi như ăn độc được vào, cũng không có sự tình gì. Mà lực phủ ngũ tạng của Tinh Anh Võ Giả mặc dù cường đại hơn rất nhiều so với người bình thường, nhưng còn chưa đến trình độ có thể ăn sống độc được.

Một khi bắt đầu rèn luyện lực phủ ngũ tạng, bình cảnh của Diệp Thiên sẽ bị đánh vỡ, sẽ tự động tiến nhập đến cảnh giới Đại Võ Giả, lực lượng cũng sẽ dần dần được gia tăng.

"Bắt đầu đi!" Diệp Thiên dựa theo Nguyên Lực Đoán Thế Quyết trung cấp bắt đầu rèn luyện, đồng thời đem một phần Máu hưng thú cao cấp uống vào.

Lực lượng sinh ra khi rèn luyện ở dưới sự khống chế của Diệp Thiên, hướng về phía lực phủ ngũ tạng, chậm rãi rèn luyện lực phủ ngũ tạng.

Oanh!!! Gông cùm xiềng xích trong cơ thể triệt để bị vỡ vụn, lực lượng thân thể lại nhanh chóng tăng lên.

Diệp Thiên vô cùng rõ ràng, đây là do hắn đã tấn thăng đến cảnh giới Đại Võ Giả.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Thiên phú sức chịu đựng

Tinh Anh Võ Giả đột phá đến cảnh giới Đại Võ Giả là một lần đột phá to lớn, chẳng những sẽ sinh ra tinh thần lực, thể lực, tốc độ cùng với phòng ngự cũng sẽ tăng lên trên diện rộng.

Nguyên bản, tinh thần lực của Diệp Thiên chỉ có thể bao trùm trong phạm vi mười mấy mét mà thôi, tinh thần lực bây giờ của hắn đang nhanh chóng tăng trưởng, phạm vi bao trùm cũng càng ngày càng lớn.

Ước chừng trôi qua thời gian non nửa ngày, quá trình thuế biến mới kết thúc, Diệp Thiên chân chính trở thành một vị Đại Võ Giả.

"Tinh thần lực có thể bao trùm chu vi 200 mét, mà Đại Võ Giả sơ kỳ đồng dạng chỉ có thể bao trùm chu vi 20 mét mà thôi, tinh thần lực của ta đã có thể sánh ngang với Đại Võ Giả đỉnh phong, nhưng so với Tông Sư có lẽ còn kém hơn rất nhiều!" Diệp Thiên tính toán.

Đột nhiên hắn thử nghiệm tốc độ của bản thân.

20 lần vận tốc âm thanh! Đây là tốc độ bây giờ của Diệp Thiên, nhanh hơn trước đó nhiều lắm.

Về phần lực lượng, Diệp Thiên cũng đo thử một chút, tăng cường cũng không nhiều lắm, chỉ đạt tới lực lượng 12 vạn cân, dù sao cũng chỉ vừa mới đột phá, sẽ dần dần gia tăng trong quá trình tu luyện.

Mà phòng ngự cũng mạnh mẽ hơn trước đó gấp mấy lần, nhưng vẫn rất yếu, trước khi thu hoạch được thiên phú phòng ngự, cái nhược điểm này sẽ không có cách nào đền bù.

"Máu hung thú cao cấp cơ hồ đã dùng hết, vẫn nên đi một chuyến nữa đến rừng rậm Thiên Diệp!" Diệp Thiên thì thầm nói.

Lần ly khai này, Diệp Thiên không hề lo lắng đến sự an toàn của em gái Diệp Vũ. Bây giờ, hắn đã là đệ nhất cường giả ở căn cứ Lâm Hải, nếu có người nào dám đối phó với em gái của hắn, đó chính là hành vi tự tìm chết.

Sau khi ly khai căn cứ, Diệp Thiên đi thẳng đến rừng rậm Thiên Diệp. Rất nhanh, hắn liền đi tới rừng rậm Thiên Diệp, đồng thời đi đến vị trí tộc đàn của tiểu Kim.

"Chủ nhân!" Tiểu Kim nhìn thấy được Diệp Thiên, vội vàng chạy tới.

Bây giờ tiểu Kim đã phát sinh cái biến rất lớn so với lúc trước, hình thể to lớn hơn, khí tức cũng cường đại hơn nhiều.

"Hung thú cao cấp!" Diệp Thiên nhìn thoáng qua liền thấy được, tiểu Kim đã từ hung thú trung cấp trở thành hung thú cao cấp.

Đối với việc tiểu Kim tấn cấp, hắn cũng không cảm thấy lạ, hắn cũng có thể từ Tinh Anh Võ Giả tấn cấp đến Đại Võ Giả, mà tiểu Kim nắm giữ thiên phú huyết mạch đỉnh cấp đã sớm đạt đến hung thú trung cấp đỉnh phong, bây giờ tấn thăng thành hung thú cao cấp mà nói là quá cực kỳ bình thường.

Tiểu Kim Tấn cấp đến hung thú cao cấp, thực lực cơ hồ đã phát triển đến trình độ có thể săn giết hung thú cao cấp đỉnh phong, nhưng vẫn còn chưa bằng hung thú đỉnh cấp, dù sao thì lực lượng của tiểu Kim vẫn quá yếu, không có cách nào phá được phòng ngự của hung thú đỉnh cấp.

"Tiểu Kim, ta bảo ngươi thu thập Máu hung thú, bây giờ đã thu thập như thế nào?" Diệp Thiên hỏi.

"Chủ nhân, ngài hãy đi cùng với tiểu Kim!" Tiểu Kim hấp tấp mang Diệp Thiên đi tới địa phương cất giữ Máu hung thú.

"Nhiều Máu hung thú như vậy!" Diệp Thiên quả thực đã sợ ngây người.

Bên trong mấy cái ao lớn tràn đầy Máu hung thú cao cấp, về phần Máu hung thú trung cấp thì còn nhiều hơn, trọn vẹn có mười cái ao lớn.

"Máu hung thú cao cấp đoán chừng có 1 vạn phần, Máu hung thú trung cấp tối thiểu có 20 vạn phần!" Diệp Thiên đánh giá một chút.

Đối với hắn mà nói, Máu hung thú trung cấp là không có tác dụng gì, nhưng em gái của hắn hiện tại cũng đã sắp tấn thăng đến cảnh giới Võ giả, rất nhanh cũng sẽ cần Máu hung thú trung cấp để rèn luyện thân thể.

Số lượng Máu hung thú trung cấp này có thể bán ra ngoài một bộ phận, còn lại thì lưu lại cho em gái của hắn.

Về phần Máu hung thú cao cấp có tác dụng đối với hắn, quá trình Đại Võ Giả tu hành cũng hao phí rất nhiều Máu hung thú cao cấp, bằng này Máu hung thú cao cấp nói không chừng còn không có cách nào chèo chống cho hắn tu luyện tới cảnh giới Đại Võ Giả đỉnh phong, kỳ thật cũng không tính là quá nhiều.

"Không tệ không tệ!" Diệp Thiên tán dương tiểu Kim một chút, chợt nói: "Về sau không cần góp nhặt Máu hung thú trung cấp nữa, ngươi nếu gặp hung thú trung cấp, thì cứ ăn hết, không cần giữ lại Máu hung thú trung cấp nữa. Về phần Máu hung thú cao cấp, ngươi thu thập nhiều hơn một chút, vẫn còn hữu dụng đối với ta!"

"Chủ nhân, tiểu Kim biết rồi!" Tiểu Kim nhu thuận gật đầu.

Trong khoảng thời gian tiếp theo, Diệp Thiên không ngừng đi tới đi lui giữa rừng rậm Thiên Diệp cùng với căn cứ Lâm Hải, đem đồng Máu hung thú trung cấp cùng với Máu hung thú cao cấp này chở về.

Máu hung thú mặc dù có rất nhiều, nhưng Diệp Thiên lại có tốc độ quá nhanh.

20 lần vận tốc âm thanh là khái niệm gì? Đó chính là một giây chạy 6.800 mét, tương đương với 6.8 cây số a!

Đương nhiên trên thực tế cũng không chạy nhanh được như vậy, bởi vì trên đường sẽ có chướng ngại vật, nếu thật sự chạy với một tốc độ nhanh như vậy, không biết sẽ đụng vào bao nhiêu hung thú cùng với tảng đá.

Chỉ có ở bên trong quá trình chiến đấu, di động trong cự ly ngắn mới có thể đạt đến trình độ 20 lần vận tốc âm thanh.

Cho dù chạy chậm trong khoảng cách dài, lấy tốc độ của Diệp Thiên, cũng chỉ là sự tỉnh mấy chục giây. Cho nên, hắn rất nhanh liền dời đồng Máu hung thú này đến căn cứ Lâm Hải.

Thậm chí để thuận tiện cho việc cất giữ đồng Máu hung thú này, hắn đã cố ý kiến tạo một thất dưới biệt thự để cất giữ Máu hung thú.

Sau khi dời hết đồng Máu hung thú, Diệp Thiên lại bố trí cho tiểu Kim một cái nhiệm vụ, giúp hắn tìm kiếm hung thú có năng lực phòng ngự siêu cường.

Năng lực phòng ngự vẫn một mực là một chỗ thiếu hụt của Diệp Thiên, tự nhiên cần phải nhanh chóng san lấp chỗ thiếu hụt này.

Thiên phú Sao Chép hiện tại của Diệp Thiên đã có thể tiến hành sao chép một lần nữa, nhưng bởi vì không gặp được thiên phú tốt, thế là hắn đã trực tiếp sao chép thiên phú sức chịu đựng của tiểu Kim.

Thế là, tính huống thiên phú của Diệp Thiên đã biến thành như thế này.

Nhân loại: Diệt Thiên

Thiên phú tu luyện: Đỉnh cấp

Thiên phú tốc độ: Đỉnh cấp

Thiên phú đao pháp: Cao đẳng

Thiên phú Âm Ảnh: Sơ đẳng

Thiên phú khép lại: Đỉnh cấp

Thiên phú lực lượng: Cao đẳng

Thiên phú sức chịu đựng: Trung đẳng

Có thiên phú sức chịu đựng, Diệt Thiên hoàn toàn có thể chiến đấu trong một thời gian dài, cơ hồ không sợ vây công, bởi vì thể lực siêu cường có thể khiến cho hắn bảo trì sức chiến đấu đỉnh phong trong một thời gian dài.

Sau đó, Diệt Thiên trở về căn cứ Lâm Hải, bắt đầu bế quan trong một thời gian dài, lâu lâu mới đi đến rừng rậm Thiên Diệt nhìn một chút.

Cứ như vậy, lại là một tháng thời gian trôi qua.

Bởi vì mới bước vào cấp độ Đại Võ Giả, Diệt Thiên sẽ có thể tăng cường thực lực lên nhanh chóng, cho nên ở dưới sự hao phí một lượng lớn Máu hung thú cao cấp, hắn đã đem lực lượng thân thể tăng lên tới trình độ 15 vạn cân, không sai biệt lắm cùng với lực lượng của đại bộ phận Đại Võ Giả sơ kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 69: Thiên phú phòng ngự

Trong ngày này, Diệt Thiên lần thứ hai đi tới rừng rậm Thiên Diệt, Tiểu Kim vừa nhìn thấy Diệt Thiên, liền hưng phấn mà nói: "Chủ nhân, ta đã phát hiện ra một con hung thú có lực phòng ngự siêu cường!"

"Thật sao?" Thần sắc của Diệt Thiên khẽ động, mừng rỡ hỏi.

"Ừm, ta đã phái ra không ít tộc nhân đi tìm kiếm hung thú nhìn qua có lực phòng ngự mạnh, rốt cục vào mấy ngày trước đây đã phát hiện ra một con đại xà toàn thân có lân phiến, đối phương cũng là hung thú cao cấp, thế là ta tự mình đi. Kết quả, công kích của ta căn bản không gây ra được một chút thương tổn nào cho nó. Bất quá, tốc độ của ta nhanh hơn nó nhiều lắm, nó cũng không làm gì được ta!" Tiểu Kim vội vàng nói.

"Hung thú cao cấp mà ngay cả tiểu Kim cũng không làm gì được!" Trong lòng của Diệt Thiên hơi động, như vậy có thể khẳng định đối phương nắm giữ lực phòng ngự siêu cường, tất nhiên là thiên phú phòng ngự.

"Ở nơi nào, mang ta đi!" Diệt Thiên cấp bách nói.

Tiểu Kim cống Diệt Thiên, nhanh chóng chạy xuyên qua rừng rậm Thiên Diệt, tiến vào sâu bên trong.

Bởi vì cây cối trong rừng rậm có quá nhiều, tốc độ chạy của tiểu Kim cũng không nhanh.

Chạy ước chừng được 10 phút, nó đã xâm nhập vào trong rừng rậm Thiên Diệt rất sâu. Lúc này, nó cống Diệt Thiên đi tới một mảnh đầm nước.

"Chủ nhân, chính là nơi này!" Tiểu Kim nhìn qua đầm nước, nói ra.

Đầm nước sâu không thấy đáy, khó có thể nhìn thấy ở bên trong có cái gì, nhưng khi Diệt Thiên tới gần đầm nước, lại có một cỗ khí tức hung thú truyền đến.

Xoạt!!!! Có một con cự xà từ bên trong đầm nước chui ra, nửa người trên hoàn toàn bại lộ ở trong không khí, toàn thân của nó đen kịt, có một lượng lớn lân phiến, mỗi một khối lân phiến đều tỏa sáng lấp lóe, giống như là bảo vật vậy.

"Thân thể của nó tới thiểu phải dài 30 mét!" Diệt Thiên phán đoán sơ bộ.

Trong vô thức hắn liền tra xét tình huống thiên phú của cự xà.

Chủng loại: Hắc Lân Cự Mãng

Thiên phú huyết mạch: Cao đẳng

Thiên phú phòng ngự: Trung đẳng

"Thiên phú phòng ngự Trung đẳng, mặc dù không phải là rất cao, nhưng cũng đã đủ để đền bù chỗ thiếu hụt của ta, sau này nếu gặp được thiên phú phòng ngự cao hơn lại tiến hành sao chép để thăng cấp."

Thế là, Diệp Thiên âm thầm sao chép thiên phú phòng ngự Trung đẳng của Hắc Lâm Cự Mãng.

Tê tê tê~~~~ Hắc Lâm Cự Mãng hướng về phía tiểu Kim gào thét, nó nhận ra tiểu Kim.

Tiểu Kim chính là sinh vật đã quấy rầy nó vào mấy ngày trước, hơn nữa còn đánh nó rất đau, nó đã sớm ghi hận tiểu Kim.

Vì vậy, khi một lần nữa gặp lại tiểu Kim, nó không nhịn được mà tiến hành công kích.

Diệp Thiên nhìn qua thân hình khổng lồ của Hắc Lâm Cự Mãng, cười nói: "Thân thể lớn như vậy, hẳn là sẽ góp đủ mấy trăm phần Máu hung thú cao cấp, da rắn còn có thể làm thành quần áo phòng ngự, xin lỗi!"

Thân hình của Diệp Thiên khẽ động, khởi động tốc độ gấp 20 lần vận tốc âm thanh cùng với thiên phú lực lượng.

Phốc phốc phốc!!!! Diệp Thiên dùng từng đao chém về phía chỗ bảy tắc của Hắc Lâm Cự Mãng, lần phiên kiên cố không phá vỡ nổi ở trong mắt của tiểu Kim lại bị Diệp Thiên nhẹ nhõm chém vỡ.

Lực công kích của Diệp Thiên làm sao mà tiểu Kim có thể so sánh được, lực công kích của hắn đã đạt đến cấp Tông Sư, lực phòng ngự của Hắc Lâm Cự Mãng mặc dù cường đại, bất quá cũng chỉ sánh ngang với Tông Sư mà thôi.

Ngay cả Tông Sư Điều Diệp cũng không đỡ nổi đòn công kích của hắn, con Hắc Lâm Cự Mãng này tự nhiên cũng sẽ ngăn không được.

Trong vòng một giây, Diệp Thiên không biết đã chém vào chỗ bảy tắc của Hắc Lâm Cự Mãng bao nhiêu lần. Chỉ thấy chỗ bảy tắc của nó giờ phút này đã bị chém ra một cái lỗ lớn, trái tim của Hắc Lâm Cự Mãng cũng hoàn toàn bị Diệp Thiên xuyên thủng, sinh cơ dần dần tiêu tán.

Àm!!! Hắc Lâm Cự Mãng ngã trên mặt đất, biến thành một bộ thi thể.

Vào giờ phút này, Tiểu Kim trừng lớn hai con ngươi, bất khả tư nghị nhìn chủ nhân của mình —— Diệp Thiên.

Nó nhớ rất rõ chủ nhân trước đó mặc dù cường đại hơn so với nó, nhưng cũng có hạn, không hề kinh khủng như bây giờ.

Lúc này mới bao nhiêu thời gian a, Hắc Lâm Cự Mãng mà nó không làm gì được, Diệp Thiên thế mà có thể nhẹ nhõm chém chết.

"Không hổ là chủ nhân của tiểu Kim ta!" Trong nội tâm của Tiểu Kim tự hào.

Giết Hắc Lâm Cự Mãng, Diệp Thiên tranh thủ thời gian thu thập máu tươi trong trái tim của Hắc Lâm Cự Mãng, máu tươi trong trái tim không thể nghi ngờ là tinh hoa của hung thú, ẩn chứa năng lượng càng mạnh và tinh thuần hơn.

Sau khi thu thập máu tươi trong trái tim hoàn tất, Diệp Thiên lại góp nhặt mấy chục phần Máu hung thú cao cấp, bảo đảm trên thi thể không còn một chút máu tươi nào, mới bảo tiểu Kim kéo lấy thi thể của Hắc Lâm Cự Mãng trở về.

Tiêu hao không ít thời gian, mới có thể mang thi thể của Hắc Lâm Cự Mãng về chỗ ở của tiểu Kim, sau đó lại đem máu tươi của Hắc Lâm Cự Mãng đổ vào bên trong ao máu.

"Tiểu Kim, ngươi có thể ăn thi thể của Hắc Lâm Cự Mãng, nhưng nhớ là phải lưu lại da rắn!" Diệp Thiên phân phó.

"Được!" Tiểu Kim đáp lời, nó cũng không muốn ăn da của Hắc Lâm Cự Mãng, quá cứng rắn, cần bản là không cần nổi, coi như Diệp Thiên không yêu cầu, nó cũng sẽ không ăn da của Hắc Lâm Cự Mãng.

Vào thời điểm tiểu Kim nhám nháp thịt Hắc Lâm Cự Mãng, Diệp Thiên liền bắt đầu dung hợp thiên phú phòng ngự Trung đẳng.

"Dung hợp!" Diệp Thiên động ý niệm.

Rất nhanh, toàn thân của hắn bắt đầu phát nhiệt, mồ hôi dần dần toát ra, da dẻ bắt đầu ần ần đau nhói, thân thể cũng trở nên đỏ bừng.

Đây là quá trình cải tạo của thiên phú phòng ngự.

10 phút trôi qua, thiên phú phòng ngự đã dung hợp thành công.

Tâm niệm vừa động, tình huống thiên phú liền hiện lên bên trên vòng mạc của Diệp Thiên.

Nhân loại: Diệp Thiên

Thiên phú tu luyện: Đỉnh cấp

Thiên phú tốc độ: Đỉnh cấp

Thiên phú đao pháp: Cao đẳng

Thiên phú Âm Ảnh: Sơ đẳng

Thiên phú khép lại: Đỉnh cấp

Thiên phú lực lượng: Cao đẳng

Thiên phú sức chịu đựng: Trung đẳng

Thiên phú phòng ngự: Trung đẳng

"Ngoại trừ thiên phú tu luyện, ta đã nắm giữ bảy loại thiên phú đặc thù, chỉ sợ là trên cái thế giới này cũng chỉ có một mình ta nắm giữ nhiều thiên phú như vậy a!" Diệp Thiên tự hào nói.

"Để xem thử hiệu quả của thiên phú phòng ngự Trung đẳng là như thế nào!" Diệp Thiên lấy ra dao Nguyên binh trung cấp, nhẹ nhàng chém vào cánh tay trái của mình.

Càng một tiếng! Dao Nguyên binh trung cấp bắn ngược ra.

Vừa rồi hấn cũng không dùng nhiều lực lượng, nhiều lắm cũng chỉ có mấy vạn cân mà thôi, không thể chém đứt được lớp da là quá bình thường.

Thế là, Diệp Thiên lại dùng thêm lực lượng, một mực tăng đến lực lượng 15 vạn cân, vẫn không thể nào làm trầy da.

"Thiên phú lực lượng!" Diệp Thiên mở ra thiên phú lực lượng, lực lượng toàn thân tăng vọt lên gấp 10 lần.

Sau đó, hấn dùng lực lượng 20 vạn cân thí nghiệm một chút, vẫn không thể nào đánh vỡ phòng ngự của thân thể, lại tiếp tục tăng cường lực lượng.

Sau khi một mực đem lực lượng gia tăng đến 25 vạn cân, mới có thể chém đứt da.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Hung thú đỉnh cấp

Nhưng đây vốn chỉ dùng da để tiếp nhận công kích, mà phòng ngự chân chính của Võ Giả chính là lợi dụng nguyên lực hộ thể để tiến hành phòng ngự, mà trình độ phòng ngự của nguyên lực hộ thể lại trực tiếp có quan hệ cùng với phòng ngự thân thể.

"Nguyên lực hộ thể!" Một tầng màng mỏng nguyên lực nhàn nhạt trùm lên bên trên thân thể, Diệp Thiên lần thứ hai dùng thanh dao chém vào cánh tay.

Lần này, Diệp Thiên trọn vẹn tăng lực lượng lên tới trình độ 150 vạn cân, cuối cùng mới có thể phá vỡ phòng ngự thân thể.

"150 vạn cân a, nói như thế, trình độ phòng ngự thân thể của ta có thể tiếp nhận công kích lực lượng 150 vạn cân, đại bộ phận Đại Võ Giả đều không có cách nào phá vỡ phòng ngự của ta. Mà cái này vốn vốn chỉ là bắt đầu, một khi tu vi của ta tăng lên tới Đại Võ Giả đỉnh phong, chỉ sợ đứng yên một chỗ cho Đại Võ Giả đỉnh phong đánh, hấn cũng không thể phá được phòng ngự của ta!"

Diệp Thiên đối với phòng ngự thân thể của mình bây giờ vô cùng hài lòng. Có tầng phòng ngự này, lại tăng thêm thiên phú khép lại đỉnh cấp, năng lực bảo mệnh của hấn đã gia tăng lên gấp mấy lần a!

Lại qua thêm một tháng thời gian, phần lớn thời gian Diệp Thiên đều ở bên trong rừng rậm Thiên Diệp, chỉ ngẫu nhiên trở về căn cứ Lâm Hải một chuyến.

Trong đoạn thời gian ở rừng rậm Thiên Diệp, Diệp Thiên điên cuồng tu luyện, liên hợp với tiểu Kim, chém giết mấy chục con hung thú cao cấp, thu được một lượng lớn Máu hung thú cao cấp.

Ở dưới tình huống tu luyện điên cuồng như vậy, vô luận là Diệp Thiên, hay là tiểu Kim, thực lực của một người một thú đều nhanh chóng gia tăng.

Rất cục vào một ngày, Diệp Thiên cũng đem lực lượng thân thể tăng lên tới trình độ 20 vạn cân, mà thực lực của tiểu Kim cơ bản cũng đạt đến cấp độ hung thú cao cấp sơ kỳ đỉnh phong, tốc độ cũng tăng lên thêm một cấp độ, không sai biệt lắm đạt đến 25 lần vận tốc âm thanh, mà tốc độ của Diệp Thiên thì đã đạt đến 23 lần vận tốc âm thanh.

Nhưng mà, Diệp Thiên cùng với tiểu Kim hành động điên cuồng như vậy đã dẫn đến số lượng hung thú cao cấp ở phiến khu vực này giảm mạnh, rất cục đưa tới sự chú ý của hung thú đỉnh cấp ở chỗ sâu trong rừng rậm Thiên Diệp.

Oanh!!!! Một con Cự Viên màu trắng cao 50 mét từ chỗ sâu trong rừng rậm Thiên Diệp đi ra, bắt đầu dò xét mảnh khu vực rộng lớn của tiểu Kim. Phiến khu vực này là lãnh địa của nó, mà những hung thú cao cấp kia có thể nói là thù hằn của nó, thường thường cách một đoạn thời gian nhất định phải cung phụng một số mẩu thịt, như thế mới có thể thu hoạch được sự che chở của nó.

Nhưng trong mấy tháng này, hung thú cao cấp dằng lẽ cho nó quá ít. Mặc dù nó không có trí tuệ cao lắm cũng vô cùng phẫn nộ, cho nên mới tự mình tới tìm những con hung thú cao cấp này để hỏi cho ra lẽ.

Nhưng sau khi nó đi đến nơi này, liền tròn tròn mắt. Những hung thú cao cấp kia ngay cả một con cũng không thấy!

"Chẳng lẽ đã chạy?" Cự viên màu trắng trầm nghĩ.

Oanh!!!! Cự viên màu trắng nhanh chân di chuyển, từng cây từng cây đại thụ bị nó đâm ầm ầm ngã xuống mặt đất.

Bỗng nhiên, nó cảm ứng được khí tức của một con hung thú cao cấp. Thế là, nó chạy tới, mà con hung thú cao cấp này không phải ai khác, chính là tiểu Kim.

Tiểu Kim đang ở trong rừng rậm vui sướng tìm kiếm hung thú cao cấp, chỉ tiếc là số lượng hung thú cao cấp ở phiến khu vực này càng ngày càng ít, rất khó có thể tìm được hung thú cao cấp.

Về phần địa phương xa hơn, nó không dám đi, ở sâu trong lĩnh hồn nói cho nó biết, nơi đó không phải là địa phương nó nên đi. Coi như là hung thú, nó cũng biết rõ rừng rậm Thiên Diệp tồn tại quy tắc đẳng cấp cực kỳ nghiêm mật, mỗi khu vực đều có một con hung thú cao cấp chiếm lĩnh, mà nó xem như là hung thú trung cấp cũng có được lãnh địa của mình.

Vào thời điểm nó vẫn còn là hung thú trung cấp, có mấy con hung thú cao cấp muốn thu phục tộc đàn của nó, nhưng đều bị nó đánh chạy. Cho nên, mặc dù chỉ là hung thú trung cấp nó cũng chiếm cứ được một khối khu vực nhỏ, làm một tiểu địa chủ.

Bất quá, đó chỉ là quá khứ, hiện tại nó có thể nhẹ nhõm săn giết một con hung thú cao cấp, ở phần khu vực này cơ hồ đã là vô địch. Nhưng chỉ giới hạn đối với phần khu vực này, nếu như đi sâu vào khu vực bên trong, nó cũng không dám.

Nơi đó là địa phương mà hung thú đỉnh cấp sinh sống, nếu như gặp phải hung thú đỉnh cấp mà nói, nó tuyệt đối sẽ đánh không lại, nếu như gặp được hung thú đỉnh cấp lớn mạnh hơn một chút, nói không chừng muốn trốn cũng trốn không thoát.

Cho nên, nó rất ngoan, chỉ ở trong khu vực của mình hoạt động, có thể tìm được hung thú cao cấp thì săn giết, nếu không tìm được cũng không sao cả. Dù sao thì chủ nhân cũng đã nói, cũng không cần vội vã tìm hung thú cao cấp, qua một đoạn thời gian nữa chủ nhân sẽ rời đi, hơn nữa còn mang cả nó theo.

Đột nhiên, có một cỗ khí tức khiến cho nó run rẩy từ đằng xa truyền đến.

"Hung thú đỉnh cấp!!!!" Tiểu Kim mặc dù chưa thấy qua hung thú đỉnh cấp, nhưng cỗ khí tức này rõ ràng là hung thú đỉnh cấp không thể nghi ngờ.

Vù! Tiểu Kim di chuyển nhanh chóng, tiến về nơi chủ nhân đang tu luyện. Nó muốn tranh thủ thời gian thông tri cho chủ nhân ly khai khỏi rừng rậm Thiên Diệp.

Ở nơi xa, Cụ viên màu trắng hướng ánh mắt nhìn về phía tiểu Kim, ánh mắt phảng phất có thể xuyên qua tầng tầng không gian rơi lên trên người của tiểu Kim.

Nó không quen biết tiểu Kim, nhưng tiểu Kim xuất hiện ở khu vực lãnh địa của nó, nó liền có ý định thần phục tiểu Kim, nếu không thần phục mà nói, vậy thì cũng chỉ có thể trở thành điểm tâm của nó.

Vù! Cụ viên màu trắng khẽ động, thân hình không lộ hoàn toàn che lấp mấy đại thụ, một bước liền nhảy qua mấy ngàn thước, tốc độ so với tiểu Kim vèn vèn chỉ chậm hơn một chút mà thôi, nhưng thân thể của nó rất lớn, có sức bật cường đại, có thể nhẹ nhõm úi bay đại thụ, không chịu phải một sự trở ngại nào, vì thế mới có tốc độ rất kinh người.

Mà tiểu Kim còn phải không ngừng tránh né từng cây đại thụ, cho nên tốc chạy cũng không bằng Cụ viên màu trắng.

Rất nhanh, Cụ viên màu trắng đã đuổi kịp tiểu Kim.

Cụ viên màu trắng nhìn qua giống như một hòn núi nhỏ, cùng với cỗ khí tức cực kỳ kinh khủng kia, khiến cho toàn thân của tiểu Kim không ngừng run rẩy.

Đúng lúc này, nó cảm ứng được sự tồn tại của chủ nhân, chủ nhân đang ở gần đây.

"Chủ nhân, nhanh tới cứu ta!" Tiểu Kim sử dụng tâm linh cảm ứng liên hệ với Diệp Thiên.

Đây là phương thức liên lạc đặc thù giữa sủng vật và chủ nhân, nhưng chỉ giới hạn ở trong khoảng cách tương đối gần, nếu ở một khoảng cách quá xa cũng không có biện pháp liên lạc.

Lúc này, Diệp Thiên tự nhiên cũng đã nhìn thấy Cụ viên màu trắng, cỗ khí tức khủng bố kia tràn ngập trong phạm vi 10 dặm, hoàn toàn không có một chút giấu diếm nào, hẳn muốn không chú ý cũng khó khăn.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Chạy trốn

"Tiểu Kim!" Diệp Thiên vô cùng cấp bách, hẳn nghe được lời cầu cứu của tiểu Kim, lấy thực lực của tiểu Kim căn bản không biện pháp ngăn cản một con hung thú đỉnh cấp.

Nhanh! Diệp Thiên không ngừng xuyên qua trong rừng rậm, rốt cuộc cũng đã chạy tới gần chỗ tiểu Kim. Lúc này, hẳn nhìn thấy Cụ viên màu trắng đang dùng một bàn tay khổng lồ che khuất bầu trời chụp tới tiểu Kim.

Ở dưới một chường này, tiểu Kim nhỏ yếu phảng phất như là không thể động dậy được.

"Không phải là hung thú đỉnh cấp phổ thông!" Diệp Thiên co rụt con ngươi lại.

Cỗ lực lượng kia quá cường đại, chỉ sợ coi như là hung thú đỉnh cấp thì cũng thuộc về Trung đẳng, thậm chí là cấp bậc thượng đẳng.

Thực lực của Diệp Thiên có lẽ sẽ có thể khi dễ một chút hung thú đỉnh cấp yếu kém, nhưng loại hung thú đỉnh cấp như Cụ viên màu trắng này, hẳn căn bản không phải là đối thủ.

Nhưng, Diệp Thiên vẫn xuất thủ! Tiểu Kim là sủng vật đầu tiên của hắn, hơn nữa đã giúp hắn không ít việc, nếu như ngay cả tiểu Kim cũng không cứu được, hẳn chẳng phải là quá vô dụng. Huống hồ, con Cụ viên màu trắng này còn chưa cường đại đến trình độ khiến cho hắn tuyệt vọng.

Cứu! Diệp Thiên xuất thủ ngay lập tức.

"Thiên phú tốc độ, mở!"

"Thiên phú lực lượng, mở!"

"Thiên phú phòng ngự, mở!"

Mở ra từng loại thiên phú, Diệp Thiên lấy tư thái toàn thịnh chém ra đao kỹ cấp Thanh Đẳng —— Thanh Phong Trảm.

Một đao kia không những dốc hết toàn lực, hơn nữa còn sáp nhập vào hai thành đao ý, hai thành đao ý này chính là một trong những thành quả mà Diệp Thiên cố gắng trong mấy tháng này.

Ở dưới sự gia trì của đao ý, đao mang chấn nhiếp hư không, tràn đầy sắc bén, phảng phất như có thể xé rách hư không. Chỉ thấy đao mang sắc bén sáng chói phảng phất như hóa thành một lưỡi đao chém rách bầu trời, nghênh đón bàn tay của Cụ viên màu trắng.

Ầm!!!! Dao mang sắc bén chém vào trên bàn tay của Cự viên màu trắng, thành công chặt đứt một số sợi lông trắng, ở trong lòng bàn tay của Cự viên màu trắng lưu lại một vết ngón, nhưng cũng chỉ vền vền như thế mà thôi, ngay cả lớp da cũng không thể chém đứt.

"Tiểu Kim, chạy mau!" Diệp Thiên hô to.

Tiểu Kim hiểu ý, vội vàng khởi động thiên phú tốc độ, nhanh chóng chạy trước, mà Diệp Thiên thì theo sát phía sau.

Cự viên màu trắng nổi giận, nó lại bị một sinh vật nhỏ bé đánh đau, đây là sự sỉ nhục!

"Oanh!" Cự viên màu trắng dùng một quyền giết tới, hư không chấn động, vô số đại thụ hóa thành bột mịn, mà Diệp Thiên cũng cảm thấy một cỗ lực lượng chí cường đánh tới, trở tay bỏ tới một đao toàn lực.

Oanh một tiếng! Lực lượng chí cường trực tiếp đánh bay thân thể của Diệp Thiên, vòng bảo hộ nguyên lực trong nháy mắt vỡ nát, ngay cả nhục thân cũng xuất hiện rất nhiều dấu vết rạn nứt.

Nhưng ở dưới tác dụng của thiên phú khép lại đỉnh cấp, thương thế thoáng một cái đã khôi phục lại.

"Lực công kích thật kinh khủng, tuyệt đối phải đạt tới 3000 vạn cân!" Diệp Thiên tính toán.

Lực lượng thân thể của hắn là 20 vạn cân, ở dưới sự tăng cường của thiên phú lực lượng có thể đạt tới 200 vạn cân, lại trải qua 6 lần tăng cường của Thanh Phong Trảm, thì lực công kích có thể đạt đến 1200 vạn cân, lại tăng thêm nguyên lực có thể đạt đến lực lượng 2400 vạn cân, mà Cự viên màu trắng lại có thể nhẹ nhõm đánh vỡ công kích của hắn, còn gây ra tổn thương cho hắn đến trình độ này, tuyệt đối nắm giữ lực lượng 3000 vạn cân!

"Dò xét!" Trong chớp mắt, tình huống thiên phú của Cự viên màu trắng liền bị Diệp Thiên nhìn thấu.

Chúng loại: Thái Thân Sâm Viên

Thiên phú huyết mạch: Đỉnh cấp

Thiên phú lực lượng: Sơ cấp

"Trời ạ, lại có thể là thiên phú huyết mạch đỉnh cấp, hơn nữa còn nắm giữ thiên phú lực lượng Sơ đẳng! Con Thái Thân Sâm Viên này tuyệt đối còn chưa trưởng thành đến cực hạn, nếu không chỉ cần một chiêu liền đủ để miều sát ta, thậm chí ngay cả thiên phú khép lại đỉnh cấp cũng không có cách nào khiến cho ta sống sót!" Diệp Thiên kinh hãi.

Trốn! Hắn vạn vạn lần cũng không phải là đối thủ, nguyên bản hắn còn đang muốn ở bên trong rừng rậm Thiên Diệp thêm một đoạn thời gian, tuy nhiên hiện tại là không thể nào.

Đáng ăn mừng là, tốc độ của con Thái Thân Sâm Viên cũng không nhanh, hắn và tiểu Kim vẫn có hi vọng trốn thoát.

Oanh! Thái Thân Sâm Viên lần thứ hai ra quyền, đánh về phía Diệp Thiên, nhưng vẫn cũ không giết được Diệp Thiên, chỉ khiến cho Diệp Thiên bị thương mà thôi, mà ở dưới sự khôi phục của thiên phú khép lại đỉnh cấp, Diệp Thiên giống như là một con gián đánh mãi không chết vậy.

Một lần lại một lần công kích, mà mỗi một lần Diệp Thiên đều thành công còn sống. Cứ như vậy, Diệp Thiên cùng với tiểu Kim dần dần bỏ chạy ra bên ngoài rừng rậm Thiên Diệp.

Xoạt! Quang mang trước mắt lóe lên, Diệp Thiên phát hiện ra mình cùng với tiểu Kim đã thành công trốn ra khỏi rừng rậm Thiên Diệp, bên ngoài là một mảnh đại địa mênh mông.

Chạy ra bên ngoài rừng rậm Thiên Diệp, tốc độ của Diệp Thiên cùng với tiểu Kim liền có thể chân chính phát huy ra, bởi vì ở bên ngoài có rất ít chướng ngại vật, lấy tốc độ chạy siêu cao của bọn hắn, cũng không đến mức đụng vào chướng ngại vật.

So sánh với sự bất đắc dĩ trong rừng rậm Thiên Diệp, nơi này mới là thiên địa chân chính.

Diệp Thiên trực tiếp cười ở trên người của tiểu Kim, mà tiểu Kim cũng dồn hết sức lực, mở ra tốc độ gấp 25 lần vận tốc âm thanh, hóa thành một vệt sáng ở trên đại địa, phi tốc chạy đi.

Ở đằng sau, Thái Thân Sâm Viên cũng vọt ra bên ngoài rừng rậm Thiên Diệp, tốc độ bản thân của nó đã không bằng tiểu Kim, khó có thể đuổi theo tiểu Kim, chỉ có thể đập vào lồng ngực gào thét mấy tiếng, sau đó bất đắc dĩ trở về trong rừng rậm Thiên Diệp.

Thấy Thái Thân Sâm Viên không tiếp tục truy kích, Diệp Thiên liền nói tiểu Kim dừng lại.

Lúc này, cự ly của bọn hắn so với căn cứ Lâm Hải đã rất xa, xem chừng cũng phải cách mấy trăm dặm. Bởi vì hắn không dám chạy về phương hướng căn cứ Lâm Hải, hơn nữa cự ly giữa căn cứ Lâm Hải và rừng rậm Thiên Diệp lại quá gần, nếu như thật sự chạy tới căn cứ Lâm Hải, nói không chừng Thái Thân Sâm Viên sẽ truy đuổi tới, như vậy tuyệt đối sẽ là đại tai nạn của căn cứ Lâm Hải.

Vì sự an toàn của căn cứ Lâm Hải, hắn đã nói tiểu Kim chạy về một phương hướng khác, tránh căn cứ Lâm Hải ra.

Sau đó, Diệp Thiên cùng với tiểu Kim tìm kiếm đường trở về căn cứ Lâm Hải, ước chừng bỏ ra nửa giờ mới có thể tìm được căn cứ Lâm Hải. Đương nhiên, hắn sẽ không thừa nhận là kém một chút nữa đã không tìm được đường về.

Tại căn cứ Lâm Hải, vào thời điểm Diệp Thiên cười tiểu Kim trở về, lần thứ hai làm cho vô số người chấn kinh.

Hàng phục hung thú, đây thế nhưng là sự tình mà rất nhiều người đều không có cách nào làm được a, bởi vì đại bộ phận hung thú đều có trí tuệ thấp, căn bản không hề có khái niệm đầu hàng.

Ở trong lòng của hung thú chỉ có hai loại khả năng là địch nhân chết hoặc là bản thân chết, có không biết bao nhiêu Đại Võ Giả muốn hàng phục một con hung thú trung cấp, nhưng kết quả đều là thất bại.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 72: Nhạc các chủ

Mà Diệp Thiên dĩ nhiên lại hàng phục được loại hung thú cao cấp như Kim Tì Long Báo này, nếu như bọn hắn biết tiểu Kim nắm giữ thiên phú tốc độ đỉnh cấp mà nói, chỉ sợ rằng sẽ ghen ghét đến chết, dạng hung thú này có giá trị quá cao.

Nếu không phải sủng vật không có cách nào giao dịch, tuyệt đối sẽ có người bỏ ra một cái giá thật lớn để mua sắm tiểu Kim.

Ở trong nhà, Diệp Vũ thấy được thân thể chừng 10 mét của tiểu Kim, có một chút e ngại, bởi vì khí tức của tiểu Kim quá cường đại, nàng vừa mới trở thành Võ Giả căn bản khó có thể chịu đựng được khí tức của tiểu Kim.

"Tiểu Kim, thu liễm khí tức!" Diệp Thiên vỗ vào đầu của tiểu Kim, vội vàng nói.

"Chủ nhân ~ " Tiểu Kim ngoắc ngoắc cái đuôi, có một chút ỳu khuất hướng về phía Diệp Thiên gầm nhẹ một tiếng, nhưng vẫn thành thành thật thật mà thu liễm khí tức, nếu không phải thân thể của nó khổng lồ, còn tưởng đó là một con mèo nhỏ.

"Em gái, đây là tiểu Kim, là sủng vật của anh! Các em hãy nhận thức một chút! Yên tâm, tiểu Kim sẽ không làm tổn thương em." Diệp Thiên giới thiệu tiểu Kim cho em gái của mình.

Ở dưới sự cổ vũ, Diệp Vũ rốt cục cũng đến chào hỏi với tiểu Kim. "Tiểu Kim, chào ngươi, ta tên là Diệp Vũ!"

Tiểu Kim cúi đầu xuống,蹭 vào cái đầu nhỏ của tiểu Kim, tỏ vẻ thân thiện. Nó biết rõ nhân loại nhỏ bé trước mắt là em gái của chủ nhân, thậm chí về sau còn là đối tượng trọng điểm mà nó cần phải bảo hộ.

Không sai, Diệp Thiên cũng đã nói qua với tiểu Kim, sau này nếu hắn không có ở nhà, thì nó sẽ phụ trách bảo hộ sự an toàn của Diệp Vũ.

Đối với mệnh lệnh của chủ nhân, nó sẽ không dám vi phạm, cho nên bây giờ phải sớm tạo mối quan hệ với Diệp Vũ.

Vào ngày này, tại Võ Các.

Diệp Thiên lấy thân phận đệ nhất cường giả của căn cứ Lâm Hải gặp mặt cùng với các chủ Võ Các.

Lần này, hắn đi tìm các chủ Võ Các là có chuyện thương nghị. các chủ Võ Các một mực rất thần bí, có rất ít người gặp được hắn, nếu không phải là thân phận của Diệp Thiên, đối phương cũng sẽ không gặp Diệp Thiên.

Nguyên bản Diệp Thiên còn cho rằng các chủ Võ Các rất lớn tuổi, nhưng sau khi nhìn thấy các chủ Võ Các, mới phát hiện ra các chủ Võ Các chỉ có bộ dáng hơn 30 tuổi, mà thiên phú của đối phương cũng vô cùng bất phàm.

Nhân loại: Nhạc Trọng

Thiên phú tu luyện: Cao đẳng

Thiên phú Kiếm Pháp: Trung đẳng

Thiên phú lực lượng: Sơ đẳng

Thiên phú tu luyện Cao đẳng không tính là gì, ngay cả căn cứ Thiết Nha là căn cứ cỡ trung cũng đều có không ít người nắm giữ thiên phú tu luyện Cao đẳng, mà Nhạc Trọng là các chủ Võ Các của căn cứ Lâm Hải, đến từ một đại căn cứ, thiên phú tu luyện Cao đẳng cũng chỉ có thể coi là một tiểu thiên tài mà thôi.

Nhưng thiên phú Kiếm Pháp Trung đẳng và thiên phú lực lượng Sơ đẳng lại vô cùng bất phàm, cả hai loại thiên phú này đều có thể phối hợp với nhau, bởi vậy có thể thấy được thực lực cường đại của Nhạc Trọng, so với đám người Tôn Không Tôn gia còn cao hơn một bậc.

"Xin chào các chủ!" Diệp Thiên khách khí nói.

Nhạc Trọng vội vàng nói: "Ta bất quá là các chủ của một phân bộ Võ Các ở căn cứ Lâm Hải mà thôi, Diệp Tông Sư đừng quá khách khí, không biết Diệp Tông Sư vì sao lại muốn gặp ta?"

Đối với xưng hô của Nhạc Trọng, Diệp Thiên cũng không phản bác, hắn cũng xứng đáng với cái danh hào Tông Sư này.

"Nhạc các chủ là người đến từ đại căn cứ, ta muốn biết làm như thế nào để đi đến đại căn cứ?" Diệp Thiên hỏi thẳng.

Nhạc Trọng mỉm cười, hắn cũng không ngạc nhiên khi Diệp Thiên hỏi vấn đề này, dù sao Diệp Thiên trẻ như thế đã vô địch ở căn cứ Lâm Hải, dạng nhân vật thiên tài này làm sao có thể khuất mình ở trong căn cứ Lâm Hải nhỏ yếu đây, khẳng định là sẽ hướng tới đại căn cứ.

Nhạc Trọng cũng không có giấu diếm, nói ra: "Ta đến từ đại căn cứ Ma Hải, cách căn cứ Lâm Hải khoảng 3000 cây số, chừng này lộ trình đối với Tông Sư mà nói cũng không có gì là quá xa xôi, mấu chốt là đường đi quá mức nguy hiểm, thậm chí nếu có vận khí không tốt mà nói, có khi sẽ đụng phải hung thú đỉnh cấp. Cho nên cứ cách mỗi 1 năm, đại căn cứ mới có thể phái người tới căn cứ Lâm Hải. Mà phân bộ chân chính của đại căn cứ ở căn cứ Lâm Hải chỉ có hai cái, một cái chính là phân bộ Võ Các chúng ta, còn có một cái chính là ngân hàng căn cứ Lâm Hải. Cái ngân hàng này lệ thuộc vào ngân hàng Ma Hải. Mà ngân hàng Ma Hải rất ít khi phái người đến, ngược lại là quy củ một năm phái người đến một lần của Võ Các chúng ta lại thủy chung không thay đổi."

"Nhạc các chủ, ý của ngươi là đến thời điểm Võ Các phái người đến mỗi năm một lần, ta mới có thể đi theo Võ Giả Võ Các tiến vào đại căn cứ hay sao? Một người đi đơn độc không được hay sao?" Diệp Thiên hỏi.

Nhạc Trọng cười hỏi: "Đơn độc đi là không được, Diệp Tông Sư có lẽ không hiểu rõ đại căn cứ a?"

"Không hiểu rõ!" Diệp Thiên gật đầu.

Nhạc Trọng giải thích: "Hơn một trăm năm trước, diện tích của trái đất rất nhỏ, giữa các thành phố rất gần nhau, nhưng bởi vì tận thế hàng lâm, hung thú ở ngoại vực thông qua vết nứt không gian giáng lâm, mà trái đất chẳng những sinh ra nguyên khí, cũng trở nên vô cùng to lớn. theo suy đoán thì trái đất đã to ra gấp mấy trăm lần, nhưng cụ thể là to ra bao nhiêu, cũng không có ai biết rõ. Ngay từ đầu, số lượng nhân loại xác thực đã giảm sút rất nhiều, nhưng trải qua 100 năm, cái đại căn cứ nhân loại đã chiếm được một mảng lãnh thổ rất lớn, chủ trương kế hoạch sinh đẻ nhiều hơn, cho nên nhân khẩu của mỗi một đại căn cứ đều vô cùng nhiều, kỹ thuật cũng rất phát đạt, nhân tài cũng rất nhiều. Người có biết đại căn cứ Ma Hải có bao nhiêu người hay không?"

.....

"100 vạn?" Diệp Thiên nói ra một con số.

Nhạc Trọng trầm giọng nói: "Là 1000 vạn!" (1000 vạn = 10 triệu)

"Cái gì!" Diệp Thiên đã thật sự chấn kinh, đây chính là thời đại mật thế cơ mà, một đại căn cứ lại có tới 1000 vạn người, có thể sánh ngang với một thành phố ở kiếp trước a!

"1000 vạn nhân khẩu, lực lượng tập trung lại sẽ to lớn cỡ nào, mà Đại căn cứ Ma Hải ở dưới sự kiến tạo của vô số người kỳ thật không có gì khác biệt so với thành phố trong 100 năm trước. Có rất nhiều nhà khoa học lợi dụng nguyên lực để thay thế điện lực, thậm chí ngay cả máy điều hoà không khí nguyên lực, xe con nguyên lực, thang máy nguyên lực đều có, mà toàn bộ Đại căn cứ Ma Hải thậm chí còn được một tòa trận pháp nguyên lực khổng lồ bao trùm, hung thú căn bản không đánh vào được, mà muốn tiến vào Đại căn cứ Ma Hải thì cần phải nghiệm chứng thân phận, mỗi một người ở Đại căn cứ Ma Hải đều có một tấm thẻ căn cước nguyên lực, có tấm thẻ này mới có thể tự do ra vào Đại căn cứ Ma Hải!" Nhạc Trọng nói.

"Thẻ căn cước nguyên lực!" Diệp Thiên rốt cuộc cũng hiểu rõ tại sao đơn độc một người không có cách nào tiến vào Đại căn cứ Ma Hải, bởi vì vào không được, chỉ có đi theo Võ Giả Võ Các mới có thể tiến vào Đại căn cứ Ma Hải.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Rời đi

"Nhạc các chủ, người của Võ Các đại khái còn bao nhiêu lâu mới đến?" Diệp Thiên hỏi về vấn đề mà bản thân quan tâm nhất.

"Chuyến tiếp theo là một tháng sau!" Nhạc Trọng trả lời.

Hân huyền cùng với Nhạc Trọng thật lâu, Diệp Thiên rốt cục cũng biết một chút đối với tình huống của Đại căn cứ Ma Hải.

Nhưng những gì Nhạc Trọng nói chỉ là tin tức thường thức, về phần tin tức tương đối bí ẩn, lại không đề cập tới một chút nào.

Trước khi đi, Diệp Thiên đột nhiên hỏi: "Nhạc các chủ, người có biết Nhạc Linh hay không?"

Nhạc Trọng họ Nhạc, mà Nhạc Linh cũng là họ Nhạc, tăng thêm cả hai đều là người Võ Các, nói không chừng giữa hai người còn có một chút quan hệ, hẳn chỉ là do cảm thấy hiếu kỳ, cho nên mới thuận miệng hỏi thăm.

"Nhạc Linh cùng với ta đều thuộc về Nhạc gia, Nhạc gia là một trong tam đại thế gia của Võ Các, chừng gần một phần ba Võ Các. Bất quá, ta chỉ là tộc nhân thứ mạch của Nhạc gia, mà Nhạc Linh lại là tiểu thư chủ mạch, có bối cảnh vô cùng thâm hậu, địa vị của nàng hơn xa ta!" Nhạc Trọng nói ra.

"Quả nhiên!" Diệp Thiên biết rõ suy đoán của bản thân là đúng, thân phận của Nhạc Linh quả nhiên là không đơn giản, ngay cả thân phận của Nhạc Trọng đều kém xa Nhạc Linh, có thể thấy được địa vị của Nhạc Linh cao cỡ nào, cũng khó trách lại có nô bộc Đại Võ Giả đi theo.

Tuy nói vị Đại Võ Giả kia không phải là rất mạnh, nhưng có thể an bài một vị Đại Võ Giả xem như người hầu cho một vị Tinh Anh Võ Giả, cũng quá kinh người.

Tại căn cứ Lâm Hải, Đại Võ Giả cao cao tại thượng, ai sẽ đi làm người hầu cho một Tinh Anh Võ Giả, cũng chỉ có dạng đại gia tộc như Nhạc gia này mới có thể làm như vậy.

"Nhạc các chủ, một tháng sau, ta lại tới quấy rầy!" Diệp Thiên cáo từ.

...

Về tới nhà, Diệp Thiên bắt đầu suy nghĩ hành động tiếp theo của mình.

Hắn từ trong miệng Nhạc Trọng biết được, thẻ vàng cùng với tiền ở căn cứ Lâm Hải có thể tại ngân hàng Ma Hải chuyển đổi thành tiền của Đại căn cứ Ma Hải, bởi vì ngân hàng Ma Hải ở hai bên là cùng một nhà, có thể chuyển đổi tiền cho lẫn nhau, nhưng tỉ lệ chuyển đổi cũng chỉ có 2-1.

Nói một cách khác, hai đồng tiền của căn cứ Lâm Hải có thể đổi thành một đồng tiền của Đại căn cứ Ma Hải.

Loại chuyển đổi này dường như có một chút thua thiệt, nhưng trên thực tế lại không thua thiệt một chút nào, bởi vì có rất nhiều đồ vật tương đối trân quý ở căn cứ Lâm Hải sẽ có giá cả tiện nghi hơn ở Đại căn cứ Ma Hải, giá hàng hóa là không giống nhau.

"Còn khoảng chừng một tháng nữa là phải rời khỏi căn cứ Lâm Hải, có nhiều thứ phải xử lý cho xong, nếu không để lại ở căn cứ Lâm Hải cũng chỉ là lãng phí!" Diệp Thiên trầm nghĩ.

Trong đó chuyện đầu tiên cần phải xử lý chính là đóng Máu hung thú trung cấp kia, vốn là để dành cho Diệp Vũ tu luyện, nhưng vận vận chỉ còn lại một tháng thời gian, một mình Diệp Vũ căn bản không thể sử dụng hết.

Thế là, Diệp Thiên phân ra 1000 phần Máu hung thú trung cấp tặng cho tiểu đội Phong Lang Liệp Sát, dù sao thì Phong Lang coi như cũng không tệ, cũng được tính là bạn của hắn.

Về phần lượng Máu hung thú trung cấp còn, Diệp Thiên bán hết cho Võ Các, tổng cộng bán được một tỷ đồng tiền.

Một tỷ nhìn như rất nhiều, nhưng đối với dạng Võ Giả này như Diệp Thiên mà nói chỉ là một số tiền nhỏ mà thôi.

Ngoại trừ Máu hung thú, số lượng được tài mà Diệp Thiên góp nhặt được cũng bán hết ra bên ngoài, tổng cộng được 400 triệu.

Cần biệt thự đang ở hiện tại này, Diệp Thiên cũng không có bán, nói không chừng sẽ có một ngày hắn trở lại thăm nơi này, đến thời điểm đó còn có chỗ để đặt chân.

Trong thời gian một tháng này, Diệp Thiên cơ bản cũng không đi ra bên ngoài sân giết hung thú, mà chỉ chuyên chú tu luyện, nhưng vền vẹn chỉ đem lực lượng tăng lên tới 23 vạn cân mà thôi.

Trong một tháng thời gian tăng lực lượng lên 3 vạn cân, loại tốc độ này đã vô cùng nhanh, dựa theo loại tốc độ này mà nói, trong 1 năm liền có thể tăng lực lượng lên 36 vạn cân.

Tuy nói tu luyện vào hậu kỳ, tốc độ tăng lực lượng lên sẽ yếu bớt, nhưng Diệp Thiên lại hi vọng ở trong vòng ba năm tăng lên tới cấp độ Đại Võ Giả đỉnh phong, nắm giữ lực lượng 100 vạn cân, sau đó nhất cử bước vào cảnh giới Tông Sư.

"3 năm trở thành Tông Sư, loại tốc độ này đủ để cho vô số Võ Giả phải hâm mộ, dù sao thì bọn hắn cả một đời đều không có hi vọng tấn thăng đến cấp độ Tông Sư. Huống hồ, đây còn vền vẹn chỉ là thiên phú tu luyện đỉnh cấp, ta cũng không tin Đại căn cứ Ma Hải sẽ không có thiên phú tu luyện cao cấp hơn? Nếu như mình sao chép được thiên phú tu luyện cao cấp hơn, thời gian trở thành Tông Sư sẽ được rút ngắn đi rất nhiều!"

Sao chép thiên phú tu luyện cao cấp hơn, đây cũng là một trong những nguyên nhân mà Diệp Thiên vội vã đi đến Đại căn cứ Ma Hải.

Nếu như cứ một mực ở lại căn cứ Lâm Hải mà nói, hắn căn bản sẽ không có cơ hội sao chép được thiên phú tu luyện cao cấp hơn, bởi vì thiên phú tu luyện thuộc về nhân loại, chỉ có ở trên người nhân loại mới có thiên phú tu luyện, thiên phú huyết mạch trên người của hung thú là không thích hợp với hắn.

"Em gái, chúng ta đi thôi!" Diệp Thiên nói Diệp Vũ thu dọn đồ đạc.

Đồ đạc mà Diệp Vũ thu dọn đều là một số tiểu vật phẩm của nàng, không có giá trị gì, nhưng lại có rất nhiều giá trị hoài niệm, nếu như không phải không thể mang quá nhiều, thì nàng thậm chí còn muốn mang tất cả mọi thứ trong nhà đi.

Đồ đạc của Diệp Vũ đủ nhét đầy ba cái bao lớn, toàn bộ treo ở trên người của tiểu Kim.

Thu dọn hoàn tất, Diệp Thiên cùng với Diệp Vũ mới cười tiểu Kim rời đi khỏi khu biệt thự, đi tới cổng Bắc căn cứ Lâm Hải.

Lúc này, Nhạc Trọng đang chờ đợi ở cổng Bắc..vào thời điểm Diệp Thiên đi tới cổng Bắc, không chỉ nhìn thấy được Nhạc Trọng, còn có bảy, tám vị Võ Giả.

Lâm Vạn, Tông Sư Lý lão đầu, cùng với mấy vị Đại Võ Giả khác, đều là đại nhân vật nổi tiếng của căn cứ Lâm Hải.

"Bọn hắn hẳn là cũng muốn đi tới Đại căn cứ Ma Hải, nhưng mục đích khẳng định không giống như ta!" Diệp Thiên suy đoán.

Hắn muốn đi đến Đại căn cứ Ma Hải để định cư, mà đám người Lâm Vạn khẳng định là không có cách nào từ bỏ căn cứ Lâm Hải, bởi vì bọn hắn không có không gian tiến bộ, đi đến Đại căn cứ Ma Hải cũng không có cách nào tăng thực lực lên, còn không bằng ở lại căn cứ Lâm Hải.

Tối thiểu nhất là ở căn cứ Lâm Hải, bọn hắn chính là đại nhân vật, nếu như đi đến Đại căn cứ Ma Hải mà nói, ngoại trừ Tông Sư Lý lão đầu, những người khác đều phải cụp đuôi làm người, căn bản là không được tự nhiên.

"Diệp Tông Sư!" Đám người Lâm Vạn nhìn thấy Diệp Thiên, nguyên một đám liền cúi đầu chào hỏi.

"Diệp Tông Sư, ngài muốn rời khỏi căn cứ Lâm Hải luôn hay sao?" Lý lão đầu nhìn thoáng qua mấy cái bao lớn trên người của tiểu Kim, hiếu kỳ hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 74: Man lực giáp tượng

"Ừm, ta chuẩn bị đi đến định cư ở Đại căn cứ Ma Hải, có lẽ sau này có thời gian sẽ trở về!" Diệp Thiên thuận miệng trả lời.

Lý lão đầu nghe xong, lập tức cảm thấy vui vẻ.

Diệp Thiên vừa đi, ở căn cứ Lâm Hải sẽ không còn người nào có thể áp chế hắn, hắn chính là Tông Sư duy nhất ở căn cứ Lâm Hải, cũng là đệ nhất cường giả.

Mà nếu Diệp Thiên ở đây mà nói, hắn lại cảm thấy vô cùng biệt khuất, căn bản không dám phách lối.

Cho nên, Diệp Thiên ly khai mà nói, hắn là người hung phấn nhất. Đương nhiên, ở trước mặt Diệp Thiên, hắn không dám biểu lộ sự kích động của mình, chỉ có thể đem sự vui sướng trong lòng áp chế ở sâu trong nội tâm.

Chờ đợi khoảng chừng 1 tiếng đồng hồ, Diệp Thiên rốt cục cũng nhìn thấy một thương đội đi đến.

Rầm rầm rầm!!! Mặt đất bắt đầu chấn động, có từng con hung thú không lồ công theo một lượng lớn hàng hóa đến.

"Thương đội đã đến!" Nhạc Trọng lớn tiếng hô.

Đám người Lâm Vạn cũng không phải là lần đầu tiên nhìn thấy thương đội này, cho nên không kỳ quái một chút nào, mà Diệp Thiên cùng với Diệp Vũ lại vô cùng tò mò nhìn chằm chằm vào thương đội ở nơi xa.

"Dĩ nhiên lại dùng hung thú không lồ như thế để làm thú cười cho thương đội, dùng để vận chuyển hàng hóa!" Diệp Thiên vào giờ khắc này rốt cục cũng nhận thức được sự cường đại

của Võ Các, tuyệt đối không phải là thể lực đồng dạng có thể so sánh.

Thương đội đi tới cổng Bắc, Nhạc Trọng tiến lên trao đổi cùng với một vị Đại Võ Giả trong thương đội về hàng hóa. Những hàng hóa này đều được vận chuyển tới từ đại căn cứ, mang đến căn cứ Lâm Hải để buôn bán, đổi thành đủ loại tài nguyên khác.

Những tài nguyên khác này là những thứ mà Đại căn cứ khuyết thiếu, ví dụ như một số loại dược tài, các loại tài liệu hung thú đặc biệt, mà đại căn cứ có thể cung cấp rất nhiều được vật chữa thương, Nguyên binh.

Hai căn cứ trao đổi hàng hóa, đối với song phương đều có chỗ tốt, mà Võ Các từ đó cũng có thể kiếm được một lượng lớn lợi nhuận.

Nhạc Trọng phái người xử lý hàng hóa, mà quá trình này cần từ 1 đến 2 tiếng.

Đám người Lý lão đầu biết rõ sẽ tốn không ít thời gian, cho nên nguyên một đám đều nhắm mắt nghỉ ngơi, mà Diệp Thiên thì hiếu kỳ nhìn về phía những con hung thú khổng lồ kia.

Những con hung thú này đều là cùng một loại hung thú, cùng loại với voi, nhưng so với voi lại lớn hơn gấp mấy lần, trên người còn có lân giáp dày cui.

Nơi đám hung thú đứng cũng không cách Diệp Thiên quá xa, Diệp Thiên tự nhiên có thể nhẹ nhàng nhìn thấy tình huống thiên phú của loại hung thú này.

Chủng loại: Man Lực Giáp Tượng

Thiên phú huyết mạch: Trung đẳng

Thiên phú phòng ngự: Sơ đẳng

Thiên phú lực lượng: Sơ đẳng

"Thiên phú cũng không tồi a!" Diệp Thiên kinh ngạc.

Loại Man Lực Giáp Tượng này dĩ nhiên nắm giữ hai loại thiên phú đặc thù, mặc dù chỉ là Sơ đẳng, nhưng ở bên trong hung thú cũng thuộc loại không tệ, điều đáng tiếc duy nhất là, thiên phú huyết mạch của bọn nó chỉ là Trung đẳng, chú định rằng bọn nó khó có thể trở thành hung thú cường đại.

"Mặc dù là Trung đẳng, nhưng từ khí tức của bọn nó, bọn nó đều đã phát triển đến cực hạn, đạt đến cấp độ hung thú cao cấp, có thiên phú phòng ngự cùng với thiên phú lực lượng gia trì, thực lực cũng đạt tới hung thú cao cấp trung cấp!" Diệp Thiên phán đoán.

Man Lực Giáp Tượng có thân thể khổng lồ, thực lực nói cao không cao, nói thấp cũng không thấp, đoán chừng cũng rất dễ thuần hóa, xác thực là rất thích hợp dùng để vận chuyển hàng hóa.

Nửa giờ trôi qua, Nhạc Trọng đã trao đổi hoàn tất hàng hóa cùng với thương đội, thương đội chuẩn bị trở về Đại căn cứ Ma Hải.

Đi chuyến này xong muốn trở về mà nói, hoặc là 1 năm sau đó, hoặc là trực tiếp ly khai khỏi Đại căn cứ Ma Hải.

Tiến vào Đại căn cứ Ma Hải tương đối khó khăn, nhưng ly khai lại tương đối dễ dàng. Đám người Lâm Vạn đang chuẩn bị đi đến Đại căn cứ Ma Hải một, hai tháng, sau khi mua sắm vật phẩm cần thiết, lại trở về về căn cứ Lâm Hải, chỉ cần cẩn thận một chút mà nói, khả năng gặp được nguy hiểm cũng không phải là quá lớn.

"Đi theo thương đội, mỗi người 1000 vạn đồng tiền, miễn phí xuất bằng chứng tiến vào Đại căn cứ!" Một vị Đại Võ Giả trong thương đội đi tới trước mặt đám người Diệp Thiên, nói ra.

"Đây!" Lâm Vạn lấy ra mười tám thẻ vàng đưa cho Đại Võ Giả thương đội.

Lý lão đầu mặc dù là Tông Sư, nhưng cũng không thể phá hư quy củ, hẳn bắt quá chi là một Tông Sư phổ thông mà thôi, còn không có cách nào phá hư quy củ của Võ Các, hơn nữa ở bên trong thương đội cũng có một vị Tông Sư tọa trấn, chỉ là ở nguyên trên xe do Man Lực Giáp Tượng kéo, không đi xuống mà thôi.

Cho nên, Lý lão đầu không dám không trả tiền.

"Người cần phải trả 3000 vạn đồng tiền, sủng vật cũng phải trả tiền!" Võ Giả thương đội chỉ vào tiểu Kim nói.

3000 vạn đối với Diệp Thiên mà nói chỉ là một con số nhỏ, hẳn trực tiếp thanh toán, không tranh luận gì với thương đội.

Rất nhanh, thương đội liền rời đi, đám người Lý lão đầu cũng không có tư cách ngồi lên Man Lực Giáp Tượng, chỉ có thể chạy theo, mà Diệp Thiên cùng với Diệp Vũ thì tương đối thư thái, ngồi ở trên lưng của tiểu Kim, một chút xóc nảy cũng không có, đơn giản là vô cùng hài lòng.

Man Lực Giáp Tượng cũng không chạy nhanh, mà chỉ chạy với tốc độ 100 mét/ giây, dạng tốc độ này xác thực rất là chậm, nhưng không có biện pháp nào, nơi này là hoang dã, hơn nữa giữa căn cứ Lâm Hải cùng với Đại căn cứ Ma Hải có vô số hung thú, tuyến đường này căn bản là không có cách nào đã thông.

Nếu như chạy quá nhanh, hàng hóa sẽ dễ tuột dây không nói, còn dễ dàng va chạm vào những con hung thú khác, đến thời điểm đó sẽ gặp rất nhiều phiền phức.

Lấy tốc độ của Man Lực Giáp Tượng, vượt qua lộ trình 3000 cây số, ước chừng cũng cần 8, 9 tiếng đồng hồ, khoảng thời gian này cũng không lâu lắm.

Trên đường đi, Diệp Thiên phát hiện ra rất nhiều hung thú, nhưng đại bộ phận hung thú cảm thụ được khí tức của Man Lực Giáp Tượng liền chạy mất dép, dù sao thì lực uy hiếp của một nhóm hung thú cao cấp vẫn rất là mạnh, hung thú đồng cấp thật sự là không dám tới gần thương đội.

Thương đội không sợ hung thú cao cấp, chỉ lo lắng hung thú đỉnh cấp xuất hiện.

Bất quá khả năng gặp được hung thú đỉnh cấp cũng không phải là rất lớn, bởi vì tuyến đường lần này thương đội đi là một tuyến đường tương đối an toàn, đi vòng qua không ít lãnh địa của hung thú đỉnh cấp, chỉ cần không phải quá không may, cơ bản sẽ không xảy ra chuyện.

Chín giờ trôi qua, Diệp Thiên ngồi ở trên lưng của tiểu Kim, hướng ánh mắt nhìn về nơi xa, thị lực cực tốt của hắn rất nhanh liền thấy được một tòa thành phố vô cùng to lớn.

Tòa thành phố này so với căn cứ Lâm Hải lớn hơn không biết bao nhiêu lần, nhưng cũng không có tường thành bảo hộ, chỉ có một màn sáng nhàn nhạt bao trùm toàn bộ thành phố.

"Đại căn cứ Ma Hải!" Diệp Thiên thì thầm nói.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Đại căn cứ Ma Hải

So sánh cùng với Đại căn cứ Ma Hải, căn cứ Lâm Hải không thể nghi ngờ chỉ là một tiểu địa phương lạc hậu, cả hai như là thành phố hiện đại cùng với khu làng cổ đại.

Làm cho Diệp Thiên càng thêm hiếu kỳ không thể nghi ngờ chính là màn sáng khổng lồ bao trùm toàn bộ Đại căn cứ Ma Hải, nghe nói đây là trận pháp, nhưng không biết làm sao có thể xây dựng ra.

1 phút sau.

"Đến rồi!" Võ Giả dẫn đội lớn tiếng nói.

"Các ngươi hãy cầm lấy bằng chứng tiến vào thành phố đi!" Đại Võ Giả dẫn đội đưa ba tờ giấy bằng chứng cho Diệp Thiên, đuổi Diệp Thiên đi.

Đại căn cứ Ma Hải có rất nhiều cửa vào, những cửa vào này không có màn ánh sáng bao trùm, có thể đi vào, nhưng cần phải có bằng chứng hoặc là thẻ căn cước nguyên lực, nếu bị phát hiện tự tiện xông vào Đại căn cứ Ma Hải mà nói, coi như là Tông Sư cũng phải chết.

Diệp Thiên cầm ba tấm bằng chứng, xuyên qua cửa vào, tiến nhập vào Đại căn cứ Ma Hải, tách ra khỏi đám người Lý lão đầu.

Đám người Lý lão đầu hiển nhiên có công việc riêng của mình, huống hồ sau khi hân ly khai khỏi căn cứ Lâm Hải, sau này nói không chừng cũng không bao giờ gặp lại nữa, tự nhiên không cần phải ở cùng một chỗ.

Đường phố trong Đại căn cứ Ma Hải vô cùng rộng lớn, coi như tiểu Kim đi ở trên đường phố cũng sẽ không chiếm diện tích quá nhiều, đây là do Đại căn cứ Ma Hải cố ý kiến tạo như thế, cần nhắc đến tình huống súng vật.

Diệp Thiên hỏi thăm một số người, rốt cục cũng tìm được nơi làm thủ tục nhập cư vào Đại căn cứ Ma Hải.

Tại cục cư dân Ma Hải.

Đứng ở phía trước tòa cao ốc chọc trời của cục cư dân Ma Hải, Diệp Thiên đột nhiên có một loại cảm giác trở về tới kiếp trước, kỳ thật cái loại cảm giác này đã có từ khi bước vào Đại căn cứ Ma Hải.

Dù sao Đại căn cứ Ma Hải cũng quá giống với thành phố hiện đại hoá ở kiếp trước, chỉ bất quá động lực ở nơi này được tạo thành từ nguyên lực, khắp nơi tràn ngập khí tức nguyên lực, mà nguyên lực trong toàn bộ đại căn cứ cũng nồng đậm hơn rất nhiều so với căn cứ Lâm Hải.

Tu luyện ở trong dạng hoàn cảnh này, tốc độ tu luyện khẳng định sẽ tốt hơn rất nhiều so với căn cứ Lâm Hải.

Vào thời điểm Diệp Thiên đang muốn đi vào cục cư dân Ma Hải, có một vị Võ Giả ăn mặc đồng phục an ninh ngăn cản Diệp Thiên, nói: "Vị bằng hữu này, hung thú của ngươi không thể tiến vào bên trong!"

Diệp Thiên nhìn Võ Giả trước mắt, lại nhìn một chút cửa chính của cục cư dân Ma Hải, lại so sánh một chút hình thể của tiểu Kim, chỉ có thể bất đắc dĩ để cho tiểu Kim ở lại bên ngoài, nếu như cưỡng ép để cho tiểu Kim đi vào mà nói, chỉ sợ rằng sẽ tạo thành hư hại nhất định.

"Tiểu Kim, ngươi ở đây chờ ta, ta đi vào một chút sẽ đi ra!" Diệp Thiên căn dặn.

"Chủ nhân, ngài hãy nhanh một chút, oa!" Tiểu Kim có một chút sợ hãi cùng với khẩn trương.

Ở đây có quá nhiều nhân loại, hơn nữa còn đều là nhân loại vô cùng cường đại, nó thậm chí còn cảm ứng được không ít nhân loại còn muốn cường đại hơn rất nhiều so với nó. Thân làm hung thú, đứng một mình ở nơi này có cảm giác áp lực quá lớn.

Nếu như có Diệp Thiên ở bên cạnh mà nói, nó còn không sợ, nhưng Diệp Thiên vừa đi, nó liền lo lắng đến sự an toàn của bản thân.

Đi vào cục cư dân Ma Hải, Diệp Thiên phát hiện ra ở nơi này cũng không có bao nhiêu người. Bất quá ngẩng lại cũng đứng, nơi này là địa phương làm thẻ căn cước nguyên lực, nhưng mọi người trong Đại căn cứ Ma Hải cơ bản đều đã có thẻ căn cước nguyên lực, trừ phi là thẻ căn cước nguyên lực bị hư hại, mới có thể đến nơi này làm lại. Cho nên, nhân viên xử lý nghiệp vụ ở nơi này cũng không có nhiều.

Diệp Thiên đi tới một ô cửa kính, đem lai lịch bản thân báo cáo một chút, điền một đồng tư liệu, chỉ cần một bước cuối cùng đi lên tầng mười nọ tiền là có thể chân chính trở thành cư dân của Đại căn cứ Ma Hải.

Mà phần phí tổn này rất là cao, một người cần 50 triệu đồng tiền, đối với người bình thường ở Đại căn cứ Ma Hải mà nói, cái giá này không thể nghi ngờ là giá ở trên trời, nhưng những kẻ ngoại nếu muốn trở thành một thành viên của Đại căn cứ Ma Hải, thì cần phải bỏ ra một cái giá đắt như vậy.

Nếu như không phải bỏ ra một cái giá đắt như vậy, thì những Võ Giả ở những căn cứ nhỏ chẳng phải sẽ tràn vào trong Đại căn cứ Ma Hải?

Bây giờ Diệp Thiên còn chưa có tiền của Đại căn cứ Ma Hải, thế là hắn đi một chuyến đến ngân hàng Ma Hải sát vách, đổi 100 triệu đồng tiền, nộp phí tổn, thành công làm xong hai tấm thẻ căn cước nguyên lực.

Tiểu Kim là súng vật cho nên không cần làm thẻ căn cước, chỉ cần đi cục quản lý súng vật đăng ký một chút là có thể.

Sau đó, Diệp Thiên lại đi tới ngân hàng Ma Hải làm hai tấm thẻ chi phiếu, cùng loại với thẻ ngân hàng ở kiếp trước, nhưng thẻ ngân hàng của ngân hàng Ma Hải không phải là thẻ phổ

thông, bên trên khắc một cái trận pháp đơn giản, có thể lưu trữ tin tức.

Muốn làm thẻ ngân hàng nhất định phải nắm giữ thẻ căn cước nguyên lực, mà sau khi Diệp Thiên cùng với Diệp Vũ làm xong thẻ căn cước nguyên lực, thì đã nắm giữ tư cách làm thẻ ngân hàng.

Thẻ căn cước làm xong, thẻ ngân hàng cũng đã làm xong. Sau đó, Diệp Thiên đi đến cục quản lý súng vật đăng ký cho tiểu Kim một chút,

Có thể nói, Diệp Thiên đều đã xử lý tốt những sự tình cơ bản nhất sau khi tiến vào Đại căn cứ Ma Hải.

Tiếp theo còn có một chuyện, đó chính là mua sắm nhà ở, tài chính của Diệp Thiên còn không ít, sau khi chuyển hết thành tiền của Đại căn cứ Ma Hải, cũng có được hơn 800 triệu, đây là vốn lếng hần tích lũy được trong thời gian hai năm, có thể dư xăng mua sắm một căn biệt thự.

Những căn biệt thự ở trung tâm Đại căn cứ Ma Hải, Diệp Thiên khẳng định là sẽ mua không nổi, coi như mua được cũng sẽ không đi mua, quá lãng phí.

Trải qua sự lựa chọn, Diệp Thiên ở khu vực tiếp cận hạch tâm Đại căn cứ Ma Hải mua một căn biệt thự nhỏ, bỏ ra đại khái 300 triệu.

Căn biệt thự này tốt nhất ở chỗ là có một bộ trận pháp cách âm, có thể cách âm, sẽ không bị thanh âm ở ngoại giới quấy nhiễu. Còn có một căn mật thất tu luyện, nguyên lực ở bên trong nồng đậm hơn không ít so với ngoại giới, căn cứ theo hiệu quả của trận pháp tụ nguyên, nguyên lực cô đọng ở bên trong mật thất tu luyện nhanh hơn khoảng 3/10.

...

"Anh, nơi này chính là nhà mới của chúng ta hay sao?" Diệp Vũ đi tới biệt thự, hưng phấn hô to.

Căn biệt thự này mặc dù nhỏ hơn nhiều so với căn biệt thự lúc trước, nhưng Diệp Vũ chưa bao giờ thấy qua biệt thự hiện đại hoá, cho nên cảm thấy căn biệt thự này tốt hơn gấp trăm lần, tràn đầy hiếu kỳ đối với rất nhiều thứ.

Diệp Thiên mặc dù là lần đầu tiên đi đến Đại căn cứ Ma Hải, cũng là lần thứ nhất nhìn thấy biệt thự hiện đại hoá của thời đại này, nhưng biệt thự ở thời đại này khác biệt không nhiều cùng với biệt thự ở kiếp trước, hần cũng không quá hiếu kỳ như Diệp Vũ.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Trường học Võ Giả

Kỳ thật, người ở Đại căn cứ Ma Hải nghiên cứu ra đồ vật hoàn toàn là bất chúc vật phẩm của một trăm năm trước, cho nên Diệp Thiên cũng không cảm thấy xa lạ gì.

Mấy ngày kế tiếp, Diệp Thiên trắng trợn mua sắm vật phẩm sinh hoạt, trang trí một chút cho nhà mới, để tránh cho nhà mới quá mức vắng vẻ.

Cùng lúc đó, Diệp Thiên cũng bắt đầu tìm hiểu mọi thứ trong Đại căn cứ Ma Hải.

Trong mật thất tu luyện, Diệp Thiên nhìn cây cột to lớn trước mắt mà hần mới mua sắm, đây là trụ đo lực.

Trước đó ở căn cứ Lâm Hải, hần cũng đã nhìn thấy loại đồ vật này, nhưng trang bị đo lực ở căn cứ Lâm Hải không thể nghi ngờ là rất đơn giản, mà cây trụ đo lực trước mắt này lại trang bị cao cấp, thậm chí ngay cả lực công kích cấp Tông Sư đều có thể chuẩn xác đo lường ra.

Nhưng khiến cho Diệp Thiên tương đối hiếu kỳ là, Đại căn cứ Ma Hải đối với lực công kích cấp Tông Sư trở lên không phải dùng cái từ ngữ này, mà là dùng *Tượng*. (Tượng: voi)

Một *Tượng* tương đương với lực lượng 100 vạn cân, *Tượng* này cũng không phải là *Tượng* phổ thông, mà là một loại *Mãnh Mã Tượng* viễn cổ, cũng là một loại hung thú cao cấp, nhưng lực lượng thân thể chỉ có 100 vạn cân, cơ hồ tất cả *Mãnh Mã Tượng* viễn cổ đều chỉ có bằng đó lực lượng.

Cho nên, mọi người mới dùng *Tượng* xem như đơn vị lực lượng, dù sao thì theo tu vi càng cao, nếu như còn áp dụng đơn vị cân mà nói, động một chút thì là lực lượng mấy ngàn vạn cân, vài tỷ cân, nghe cũng có một chút quái dị.

Mà cái đơn vị *Tượng* này cũng được các cường giả tán thành, dùng để làm đơn vị lực lượng tốt hơn nhiều so với cân.

Oanh! Diệp Thiên đánh một quyền vào bên trên trụ đo lực, phía trên xuất hiện một con số 232.356, điều này đại biểu cho việc lực lượng của Diệp Thiên đã đạt đến 232.356 cân, tính toán cường độ vô cùng tinh chuẩn.

Đây là lực lượng thân thể thuần túy của Diệp Thiên! Đột nhiên, Diệp Thiên khởi động thiên phú lực lượng, lại tăng thêm sự tăng cường của nguyên lực.

Một quyền đánh ra, trụ đo lực chấn động, một con số xuất hiện ——4,6! Ở đằng sau số 4.6 đằng còn có một tiêu chí *Tượng*. Cái này tự nhiên không phải là 4,6 cân, mà là đại biểu cho 4,6 *Tượng*, tương đương với lực lượng 460 vạn cân.

Tiếp theo, Diệp Thiên lấy ra đao Nguyên binh trung cấp, dùng một kích toàn lực hung hăng bổ vào bên trên trụ đo lực. Lúc này, bên trên trụ đo lực xuất hiện một con số 27.6, đại biểu cho 27.6 *Tượng*.

27.6 *Tượng* đại biểu cho lực lượng 2.760 vạn cân, chừng này lực công kích đặt ở cảnh giới Tông Sư cũng được tính là rất tốt, dù sao thì Tông Sư yếu nhất bất quá cũng chỉ có thể phát huy ra lực công kích hơn 2 *Tượng* mà thôi. Đương nhiên, Tông Sư như thế ở bên trong cấp độ Tông Sư là yếu nhất, ở trong Đại căn cứ Ma Hải cũng có địa vị không cao, thậm chí còn không được tính là cao tăng, chỉ có thể coi là trung tăng.

"Dựa theo tư liệu mà Đại căn cứ Ma Hải biểu hiện, lực lượng thân thể cực hạn của Tông Sư là 5000 vạn cân, cũng chính là 50 *Tượng*, ở dưới sự tăng cường của nguyên lực có thể phát huy ra 100 *Tượng*, coi như là Tông Sư đỉnh phong không có bất kỳ loại thiên phú đặc thù nào cũng đủ để miểu sát mình, thực lực của mình ở Đại căn cứ Ma Hải vẫn là rất yếu!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Làm cho Diệp Thiên ưa thích Đại căn cứ Ma Hải chính là, Đại căn cứ Ma Hải có pháp luật rất nghiêm ngặt, ở nơi này giống như là kiếp trước vậy, xử phạt đối với hành động trái luật vô cùng nghiêm ngặt, coi như là người của các đại gia tộc cũng không thể tùy ý khi dễ người bình thường.

Mà căn cứ Lâm Hải nhìn giống như không thể giết người, nhưng nếu như đệ tử đại gia tộc thật sự giết người, cũng không có ai quản.

Nhưng Đại căn cứ Ma Hải thì không giống, ví dụ như một Tông Sư cố ý giết một người bình thường, động một tí là sẽ giam giữ trăm năm thậm chí là mấy trăm năm, nếu tình huống quá nghiêm trọng thì sẽ trực tiếp tử hình.

Cũng bởi vì có hoàn cảnh tốt như thế, mới sáng tạo ra Đại căn cứ Ma Hải phồn hoa như hôm nay.

Đương nhiên, nếu như ra bên ngoài Đại căn cứ Ma Hải, ở trong nơi hoang dã mà nói, tình huống chém giết vẫn thường xuyên phát sinh. Bởi vì loại tình huống này căn bản là không có cách nào ngăn chặn.

"Kể tiếp còn có hai chuyện muốn làm, đưa em gái đến trường học, Đại căn cứ Ma Hải có trường học cho Võ Giả, ở bên trong có thể được giáo dục rất tốt, phi thường thích hợp cho em gái. Còn chuyện thứ hai, chính là tìm kiếm người nắm giữ thiên phú tu luyện đỉnh cấp trở lên, sau đó sao chép một chút, để cho thiên phú tu luyện của mình phát sinh thuế biến!" Diệp Thiên đề ra kế hoạch.

Bởi vì chuyện thứ hai cần phải nhìn vào vận khí, cho nên Diệp Thiên có vội vã cũng vô dụng.

Trước mắt, vẫn nên xử lý chuyện thứ nhất, thế là, Diệp Thiên gọi Diệp Vũ tới, nói: "Em gái, ngày mai anh sẽ đưa em đi học, có được hay không?"

"Tốt!" Diệp Vũ gật gù đầu.

Nàng biết rõ anh trai bề bộn nhiều việc, bình thường sẽ không thấy bóng dáng, coi như ở nhà cũng chỉ là tu luyện một thân một mình, sẽ rất nhàm chán, mà tiểu Kim lại không biết nói chuyện, không có cách nào nói chuyện phiếm cùng với nàng. So sánh với chuyện này mà nói, nàng càng thích đến trường hơn, ở trong trường học tối thiểu còn có thể nhận biết rất nhiều bạn bè.

"Tốt, vậy hôm nay anh sẽ đưa em đi làm thủ tục nhập học!" Diệp Thiên xoa xoa cái đầu nhỏ của Diệp Vũ, cười nói.

Đại căn cứ Ma Hải có rất nhiều trường học, chủ yếu chia làm hai cái cấp độ, một là trường học phổ thông dành cho người bình thường cùng với võ đồ, hai là trường học Võ Giả chỉ dành cho Võ Giả, mà trường học Võ Giả cũng được chia thành mấy cấp bậc, cấp bậc cao nhất trong đó thậm chí có Tông Sư chỉ đạo tu hành.

Nhưng chỉ cần tuổi tác đạt đến 25 tuổi, hoặc là tu vi đạt đến cấp độ Đại Võ Giả thì nhất định phải làm lễ tốt nghiệp, dù sao thì con đường ở phía sau Đại Võ Giả đều cần dựa vào bản thân, sự dạy dỗ ở trường học Võ Giả đối với Đại Võ Giả mà nói có tác dụng không lớn.

Nguyên bản Diệp Thiên còn cho rằng những gì mà trường học Võ Giả dạy dỗ chỉ là Luyện Thể Quyết cùng với một số lý luận mà thôi, nhưng sau khi hắn đến trường học Võ Giả tìm hiểu, mới biết được mình quả nhiên là lạc hậu.

Những thứ có thể học tập được ở trường học Võ Giả có rất nhiều, ví dụ như đao pháp, kiếm pháp, quyền pháp, chưởng pháp cùng với đủ loại bí thuật, thậm chí còn có thể học tập được các loại trận pháp cơ sở, thuật rèn đúc Nguyên binh.

Nhưng hết thảy đều cần phải có một cái tiền đề, đó chính là nhất định phải có thiên phú đối ứng với nhau.

Ví dụ như người nắm giữ thiên phú Kiếm Pháp mới được học tập kiếm pháp, nếu như không có Thiên phú Kiếm Pháp mà nói, căn bản không thể được tham gia chương trình học kiếm pháp, thậm chí ngay cả thư tịch kiếm pháp cũng không có cách nào mượn được.

Trường học Võ Giả chính là dạy dỗ theo tài năng, phàm là người có thiên phú đặc thù, đều là đối tượng mà trường học Võ Giả vô cùng hoan nghênh.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Bí cảnh

Cho dù không có thiên phú đặc thù cũng không sao cả, cũng có thể học tập được một số đồ vật cơ sở, ví dụ như các loại kiếm pháp cơ sở, đao pháp cơ sở, đây đều là những thứ có thể học tập miễn phí, yêu cầu đối với thiên phú cũng không cao.

"Nếu không phải mình tương đối đặc thù, không thể tùy tiện bại lộ thiên phú, nếu không cũng muốn tiến vào trường học Võ Giả học tập một chút!" Diệp Thiên cảm thán.

Thủ tục báo danh vào trường học Võ Giả cũng không phức tạp, Diệp Vũ có thể căn cước, lại tăng thêm tu vi Võ Giả cùng với thiên phú tu luyện Trung đẳng, rất dễ dàng liền có thể tiến vào trường học Võ Giả, mặc dù không phải là trường học Võ Giả tốt nhất tại Đại căn cứ Ma Hải, nhưng cách biệt thực khá gần, sẽ dễ dàng về nhà hơn.

Bỏ ra mấy ngày thời gian, sau khi làm xong tất cả thủ tục, Diệp Vũ cũng thành công nhập học.

Ban đầu Diệp Thiên dự định hỏi thăm một chút về các thiên tài ở Đại căn cứ Ma Hải, như thế sẽ dễ dàng tìm tới bọn hắn, rồi tiến hành sao chép thiên phú.

Nhưng có một người đến, đã làm cho kế hoạch của Diệp Thiên rối loạn.

"Nhạc Linh!" Diệp Thiên mới vừa từ bên ngoài trở về, liền thấy Nhạc Linh đang đứng ở bên ngoài căn biệt thự của hắn, hơi kinh ngạc.

Nhưng sau khi ngẫm lại một chút hắn liền hiểu rõ, sự tình hắn đi tới Đại căn cứ Ma Hải, Nhạc Trọng biết rất rõ, mà Nhạc Trọng cùng với Nhạc Linh lại là người cùng một gia tộc, có lẽ chính là do Nhạc Trọng truyền tin tức cho Nhạc Linh.

"Diệp Thiên, đã lâu không gặp!" Nhạc Linh mỉm cười nói.

"Chúng ta đi vào rồi lại nói!" Diệp Thiên mời.

"Tốt!" Nhạc Linh đi theo Diệp Thiên tiến vào biệt thự, ngồi xuống ở phòng khách.

"Nhạc Linh, là Nhạc Trọng nói cho cô biết ta tới hay sao?" Diệp Thiên hỏi thẳng.

"Không sai, Nhạc Trọng nói cho ta biết sự tình của ngươi, ngay từ đầu ta còn cho rằng Nhạc Trọng nói láo, bây giờ gặp được ngươi, ta mới biết được Nhạc Trọng nói không sai. Chỉ trong một thời gian ngắn như thế, không nghĩ đến thực lực của ngươi dĩ nhiên đã tăng lên tới cấp độ Đại Võ Giả. Căn cứ theo Nhạc Trọng nói, ngươi đã giết một vị Tông Sư, có phải là thật hay không?"

Nhạc Linh khẩn trương nhìn chằm chằm vào Diệp Thiên, chờ đợi câu trả lời.

"Chỉ là một vị Tông Sư phổ thông mà thôi!" Diệp Thiên vội vàng nói, lời này tương đương với thừa nhận!

"Tông Sư cho dù là yếu nhất, đó cũng là Tông Sư, Đại Võ Giả nếu muốn chém giết Tông Sư nhất định phải nắm giữ thiên phú đặc thù tăng cường lực công kích mới có thể, ta lại muốn một lần nữa mời ngươi gia nhập Võ Các, ngươi có nguyện ý hay không?" Nhạc Linh nói ra.

"Ta vẫn chỉ có câu nói kia, tạm thời không muốn gia nhập vào bất luận một thế lực nào!" Diệp Thiên lắc lắc đầu.

Đối với câu trả lời của Diệp Thiên, Nhạc Linh cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, chỉ có một chút thất lạc, nàng chỉ là thuận miệng nói.

Tiếp theo, Nhạc Linh nói ra mục đích chân chính của chuyến đi này.

"Diệp Thiên, không biết ngươi đã nghe qua bí cảnh hay chưa?" Nhạc Linh hỏi.

"Bí cảnh?" Diệp Thiên lắc lắc đầu, hẳn đúng là không biết cái gì là bí cảnh, hẳn là loại bí cảnh trong tiểu thuyết kia a.

Nhưng ở cái thời đại này, hẳn xác thực là chưa nghe nói qua.

Nhạc Linh biết rõ Diệp Thiên đến từ căn cứ nhỏ, không biết về bí cảnh là một điều rất bình thường, thế là bắt đầu giải thích: "Bí cảnh là một loại không gian độc lập trên trái đất, bên trong có núi có nước có cây cỏ, thậm chí còn có hung thú, mà mỗi một bí cảnh đều không giống nhau, có một vài bí cảnh có rất nhiều bảo vật, có một vài bí cảnh lại hết sức cần cỗi. Bí cảnh xuất hiện cũng là do có quan hệ cùng với tai nạn ở một trăm năm trước, mà cửa vào bí cảnh thì là vết nứt không gian được mở ra ở dưới một số trạng thái đặc biệt!"

"Nguyên lai là dạng này!" Diệp Thiên giờ mới hiểu.

Nhạc Linh tiếp tục giảng giải: "Ở bên trong một dãy núi cách Đại căn cứ Ma Hải không xa có một tòa bí cảnh, nhưng cường giả có cảnh giới từ Tông Sư trở lên là không có cách nào tiến vào cái bí cảnh này, một khi cưỡng ép tiến vào mà nói, sẽ bị lực lượng trong bí cảnh nghiền thành hư vô, chỉ có đám Võ Giả phía dưới cảnh giới Tông Sư mới có thể tiến vào bên trong bí cảnh."

"Nhạc Linh, cô nói cho ta chuyện này để làm gì?" Diệp Thiên hỏi, trên thực tế, trong lòng của hắn đã có một chút suy đoán.

"Ta muốn mời ngươi đi cùng với ta tiến vào bí cảnh, bởi vì bên trong bí cảnh rất nguy hiểm, hơn nữa nhóm Đại Võ Giả sau khi tiến vào bí cảnh sẽ không ở hòa bình với nhau, nếu như gặp được bảo vật, coi như là người cùng một gia tộc cũng sẽ chém giết lẫn nhau, dù sao thì tin tức bên trong bí cảnh cũng không truyền ra được, trong lúc hai bên chém giết nhau, ai cũng sẽ không biết được. Mà ta tin tưởng vào phẩm tính của ngươi, cho nên muốn mời ngươi đi cùng, ở bên trong ngươi thu hoạch được bất luận cái gì đều là của ngươi." Nhạc Linh cho thấy thái độ của mình.

"Sẽ có bao nhiêu Võ Giả tiến vào bí cảnh?" Diệp Thiên lại hỏi.

"Rất nhiều!" Nhạc Linh ngưng trọng nói: "Toà bí cảnh kia mỗi 10 năm mới có thể mở ra, mà mỗi một lần mở ra đều có thể dung nạp 1000 người đi vào, mà Đại Võ Giả bên trong Đại căn cứ Ma Hải cũng không chỉ có 1000 người, cho nên chỉ có đại thế lực mới có thể nắm giữ danh ngạch, ta bởi vì duyên có thân phận, có thể nắm giữ vài danh ngạch!"

"Có tới 1000 vị Đại Võ Giả đi vào sao?!" Diệp Thiên hít vào một ngụm khí lạnh.

Nhiều Đại Võ Giả như vậy đặt ở căn cứ Lâm Hải chính là một sự tình mà nghĩ cũng không dám nghĩ.

Lúc này, hẳn cũng đã minh bạch sự lo lắng của Nhạc Linh, thiên phú của Nhạc Linh cũng không tệ, nhưng nếu so sánh cùng với thiên kiều khảng định là sẽ kém hơn rất nhiều, cho nên sau khi biết được hắn nắm giữ thực lực chém giết Tông Sư phổ thông, liền muốn mời hắn cùng nhau tiến vào bí cảnh.

"Có bây giờ có thực lực như thế nào?" Diệp Thiên hỏi, hẳn mặc dù có thể cảm ứng được Nhạc Linh đã tiến vào cảnh giới Đại Võ Giả, nhưng ở vào giai đoạn nào của Đại Võ Giả, thì lại không có cách nào cảm ứng được.

"Đại Võ Giả hậu kỳ!" Nhạc Linh đáp lời.

"Nhanh như vậy!" Diệp Thiên lộ ra thần sắc giật mình.

Nhạc Linh bất quá chỉ nắm giữ thiên phú tu luyện Cao đẳng mà thôi, làm sao lại lên cấp nhanh như vậy, cho dù có sự duy trì của Nhạc gia cũng không trưởng thành nhanh như vậy a?

"Chẳng lẽ..." Diệp Thiên nghĩ tới một loại khả năng, lúc trước hắn đã hắn tra xét thiên phú của Nhạc Linh, cho nên lần này nhìn thấy Nhạc Linh, cũng không kiểm tra nữa.

Hiện tại, hẳn lại có một chút hoài nghi, thế là bắt đầu kiểm tra một lần nữa.

_____

Nhân loại: Nhạc Linh

Thiên phú tu luyện: Đỉnh cấp

Thiên phú Kiếm Pháp: Trung đẳng

Thiên phú tốc độ: Yếu

_____

Thiên phú tu luyện Cao đẳng nguyên bản đã biến thành thiên phú tu luyện đỉnh cấp.

Nhạc Linh nắm giữ thiên phú tu luyện đỉnh cấp, tăng thêm tài nguyên của Nhạc gia, bây giờ tu luyện tới cảnh giới Đại Võ Giả hậu kỳ là quá cực kỳ bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Thiên tài

"Quả nhiên, thiên phú tu luyện của Nhạc Linh đã tăng lên tới mức độ đỉnh cấp. Nếu như ta đoán không sai, bảo vật mà ngày đó nàng lấy từ hồ Tử Vong hẳn là một loại bảo vật có thể cải thiện thiên phú!" Diệp Thiên chợt hiểu.

"Diệp Thiên, ngươi có nguyện ý tiếp nhận lời mời của ta hay không?" Nhạc Linh vô cùng chờ mong nói.

Diệp Thiên trầm mặc trong chốc lát, mới gật đầu nói: "Được, ta nguyện ý tiến vào bí cảnh cùng với cô!"

Trên thực tế, hắn cũng rất hiếu kỳ ở bên trong bí cảnh sẽ có cái gì.

Mà ở cái cảnh giới Đại Võ Giả này, hắn cơ hồ chính là vô địch, đứng là không sợ bất luận một vị Đại Võ Giả nào, đối với Nhạc Linh mà nói, tiến vào bí cảnh có lẽ sẽ rất nguy hiểm, nhưng hắn lại không quan tâm đến cái gọi là nguy hiểm.

Hơn nữa tiến vào bí cảnh còn có thể thu hoạch được rất nhiều chỗ tốt, hắn cơ sao lại không làm? Nhưng cũng không thể biểu hiện sự quá kích động, khiêm tốn một chút thì vẫn tốt hơn.

"Nhạc Linh, ta muốn một phần tư liệu liên quan tới Đại Võ Giả thiên tài của Đại căn cứ Ma Hải, cô có thể lấy được hay không? Dù sao thì chúng ta muốn đi vào bí cảnh, có sự hiểu rõ đối với các thiên tài khác thì tốt hơn!" Diệp Thiên nói ra.

"Không có vấn đề!" Nhạc Linh đáp ứng nói: "Ba ngày sau, ta sẽ đem tư liệu đưa đến cho ngươi. Mặt khác, còn có thời gian 20 ngày nữa, bí cảnh sẽ mở ra. Trong khoảng thời gian này, ngươi tốt nhất đừng đi ra bên ngoài, vạn nhất có sự tình gì chậm trễ mà nói, sẽ không kịp đi vào bí cảnh!"

"Đã hiểu!" Diệp Thiên gật đầu, sau khi tiễn Nhạc Linh đi, Diệp Thiên bắt đầu tu luyện.

Còn có thời gian 20 ngày, hắn hoàn toàn có thể lợi dụng 20 ngày thời gian này để cố gắng tu luyện một chút, ngẫu nhiên cũng sẽ đi ra bên ngoài dạo chơi, nếu như thật sự gặp được thiên phú không tệ mà nói, vậy liền sao chép, nếu như không gặp được mà nói, liền đem cơ hội sao chép thiên phú giữ lại.

Dù sao thì sau 20 ngày nữa, hắn sẽ được gặp rất nhiều nhân vật thiên tài, ở trên người những nhân vật thiên tài này tất nhiên sẽ tồn tại những thiên phú vô cùng mạnh mẽ.

Nếu như dùng mắt cơ hội sao chép thiên phú, hai mươi ngày sau cũng sẽ không còn biện pháp tiến hành sao chép.

Ba ngày sau, Nhạc Linh phái người đưa tới một phần tư liệu, có chừng mấy chục trang.

Diệp Thiên chậm rãi đọc những tư liệu này, may mắn là Nhạc Linh đã xếp hạng đơn giản cho những thiên tài này, nếu không với nhiều tư liệu như vậy, hắn muốn tìm kiếm sẽ mất rất nhiều thời gian.

"Thiên tài tu luyện!"

"Thiên tài chiến lược!"

Thiên tài chủ yếu được chia thành hai loại như thế này.

Thiên tài tu luyện là những người nắm giữ thiên phú tu luyện tương đối cao, vượt qua thiên phú của thường nhân.

Mà thiên tài chiến đấu là chỉ những người nắm giữ thiên phú tăng cường lực công kích, bọn hắn ở cấp độ Đại Võ Giả có thể hoàn toàn nghiền ép những Đại Võ Giả khác, thậm chí ngay cả những thiên tài tu luyện kia cũng không dám đắc tội những thiên tài chiến đấu này.

Nếu như nắm giữ cả hai loại thiên tài chiến đấu cùng với thiên tài tu luyện mà nói, nhân vật như vậy đã đủ được gọi là thiên kiêu.

"Thiên tài tu luyện đệ nhất cấp độ Đại Võ Giả—— Văn Thiên, Văn gia tam công tử, có thể nắm giữ thiên phú tu luyện siêu phàm, tu luyện trong một năm rưỡi thời gian, đã đạt đến cảnh giới Đại Võ Giả đỉnh phong!"

Thiên phú tu luyện siêu phàm!!! Diệp Thiên sau khi nhìn thấy loại thiên phú này, trong lòng suy đoán thiên phú tu luyện siêu phàm chính là cấp bậc ở phía trên thiên phú tu luyện đỉnh cấp.

Sau đó, hắn tiếp tục lật xem danh sách thiên tài tu luyện, hết thấy chỉ có ba vị thiên tài có thể nắm giữ thiên phú tu luyện siêu phàm.

Đại căn cứ Ma Hải to lớn tự nhiên không có khả năng chỉ có ba vị nắm giữ thiên phú tu luyện siêu phàm, nhưng ở cấp độ Đại Võ Giả, trước mắt có lẽ chỉ có ba vị này, những vị khác có lẽ còn chưa đạt tới cấp độ Đại Võ Giả, hoặc đã là Tông Sư, thậm chí là cảnh giới phía trên Tông Sư.

"Đáng tiếc là ba vị thiên tài nắm giữ thiên phú tu luyện siêu phàm này khẳng định sẽ không dễ dàng xuất hiện ở trước mặt những người khác, gia tộc phía sau bọn hắn tất nhiên sẽ tiến hành bảo hộ bọn hắn, nói không chừng ngay cả bí cảnh lần này cũng sẽ không để cho bọn hắn đi vào." Diệp Thiên suy đoán.

Cho nên, hắn nếu muốn sao chép thiên phú tu luyện siêu phàm của ba vị thiên tài này là một chuyện không dễ dàng, nhưng khẳng định là sẽ có cơ hội sao chép.

Ngoại trừ ba vị thiên tài tu luyện này, thiên tài nắm giữ thiên phú tu luyện đỉnh cấp lại càng nhiều hơn, có không ít hơn 50 vị, đây còn vèn vèn chỉ là thiên tài tu luyện ở cấp độ Đại Võ Giả.

Nếu đem phạm vi mở rộng ra toàn bộ Đại căn cứ Ma Hải mà nói, số lượng thiên tài nắm giữ thiên phú tu luyện đỉnh cấp chỉ sợ còn nhiều hơn gấp mấy lần.

Nhìn đến đây, Diệp Thiên không thể không thừa nhận, Võ Giả ở Đại căn cứ Ma Hải có thiên phú hơn xa so với Võ Giả ở căn cứ Lâm Hải.

Chuyện này cùng với vị trí địa lý không có quan hệ quá lớn, quan hệ cùng với nhân khẩu cũng không phải là quá lớn, chủ yếu vẫn là vấn đề tu vi của cha mẹ.

Nếu tu vi của cha mẹ cao mà nói, dòng dõi sinh ra sẽ có thiên phú cao.

Mà Đại căn cứ Ma Hải lại phát triển rất tốt, sau nhiều đời sinh sôi, dẫn đến Đại căn cứ Ma Hải có rất nhiều thiên tài tu luyện ra đời.

Đây là một điểm mà căn cứ Lâm Hải không có cách nào so sánh, mà thiên tài ở căn cứ Lâm Hải coi như ra đời, cũng sẽ ly khai căn cứ Lâm Hải, gia nhập vào đại căn cứ.

Điều này sẽ khiến cho các căn cứ nhỏ vĩnh viễn không có cách nào phát triển. Tóm lại đối với căn cứ nhỏ mà nói, đây là một vòng tuần hoàn ác tính, mà đối với đại căn cứ mà nói, đây chính là một vòng tuần hoàn tốt.

"Nhìn thiên tài chiến đấu thử xem!" Diệp Thiên mở tư liệu thiên tài chiến đấu ra, cẩn thận xem.

"Thiên tài chiến đấu đệ nhất Đại Võ Giả: Vân Phong, thiên tài Vân gia, cảnh giới Đại Võ Giả đỉnh phong, có thể nắm giữ thiên phú Phong Nhận đỉnh cấp cùng với thiên phú tốc độ Sơ đẳng!"

"Cái gì, thiên phú Phong Nhận đỉnh cấp!!!" Diệp Thiên sợ ngây người.

Thiên phú Phong Nhận không thể nghĩ ngờ là thiên phú loại hình công kích, có thể tăng cường lực công kích. Mà thiên phú Phong Nhận đỉnh cấp sợ rằng có thể tăng cường lực công kích lên trình độ gấp 20 lần, lại tăng thêm cảnh giới Đại Võ Giả đỉnh phong có thể phát huy lực công kích ra 2 Trọng, cộng lại chính là 40 Trọng.

Luận lực công kích mà nói, Diệp Thiên chỉ mới đạt tới 27.6 Trọng.

"Vân Phong có thể đánh ra lực công kích 40 Trọng, còn muốn mãnh liệt hơn công kích của con Thái Thân Sâm Viên kia a, bất quá tốc độ của Vân Phong cũng không nhanh bằng Thái Thân Sâm Viên, phòng ngự cũng không đáng sợ bằng Thái Thân Sâm Viên, thực lực tổng hợp vẫn kém hơn nhiều so với Thái Thân Sâm Viên." Diệp Thiên so sánh.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Ngự Phong thuyền

Nếu so sánh hẳn cùng với Vân Phong, ưu thế của hẳn chính là phòng ngự, tốc độ cùng với thiên phú khép lại, dù sao thì hẳn cũng nắm giữ thiên phú tốc độ đỉnh cấp cùng với thiên phú phòng ngự Trung đẳng và thiên phú khép lại đỉnh cấp, coi như cảnh giới yếu hơn so với Vân Phong, chỉ cần dựa vào thiên phú liền có thể nghiền ép Vân Phong.

Nhưng mà...

"Những tư liệu này phải hoàn toàn chính xác, nếu những tên gia hỏa này ần giấu đi những thiên phú khác mà nói, thực lực cũng không phải chỉ là như thế. Xem ra sau này nếu gặp phải những thiên tài này, cũng không thể coi thường, nhất định phải ứng phó toàn lực!" Diệp Thiên âm thầm cảnh cáo bản thân.

Ngoại trừ Vân Phong, còn có không ít thiên tài chiến đấu nắm giữ thực lực không thể khinh thường, trong đó không thiếu thiên tài có thể đánh ra lực công kích 30 Trọng, hơn nữa còn có một vài thiên tài chiến đấu có năng lực vô cùng quý dị, lực công kích có lẽ là không quá cao, nhưng bản sự âm người lại không kém, cũng là những người cần thiết phải chú ý.

Sau khi tiêu tốn hơn nửa ngày thời gian, Diệp Thiên đối với những nhân vật thiên tài này đã có một sự nhận biết đơn giản.

Tiếp theo chính là chờ đợi bí cảnh mở ra, bận rộn bên trong quá trình tu luyện, thời gian rất nhanh lại trôi qua mười bảy ngày.

Trong ngày này, Nhạc Linh đã phái người đến mời Diệp Thiên tiến về Nhạc gia.

Đã đến giờ tiến vào bí cảnh!

Tại Nhạc gia, vào thời điểm Diệp Thiên đi theo một vị hộ vệ Tinh Anh Võ Giả đến nơi này, thấy được khu dân cư của Nhạc gia, không khỏi sợ hãi than thầm.

Nhạc gia chiếm cứ diện tích rất lớn, toàn bộ Nhạc gia có rất nhiều nhà cao tầng, thậm chí còn có một khu biệt thự loại hình cổ xưa, có một lượng lớn Võ Giả đi qua đi lại, thình thoảng liền có thể nhìn thấy một vài vị Tinh Anh Võ Giả.

Mà Nhạc gia thậm chí còn có không ít hộ vệ Đại Võ Giả, từng người mặc áo giáp cảm trường thương, giống như binh sĩ cổ đại, vô cùng uy nghiêm.

Nếu không phải Diệp Thiên được hộ vệ mang theo, căn bản sẽ không tiến vào được Nhạc gia.

Trên đường đi, Diệp Thiên một mực dùng thiên phú Sao Chép xem xét thiên phú của người Nhạc gia.

Thiên phú tu luyện Trung đẳng!

Thiên phú tu luyện Trung đẳng!

Thiên phú tu luyện Sơ đẳng!

Thiên phú tu luyện Cao đẳng!

Diệp Thiên nhìn kỹ một chút, đại bộ phận đều nắm giữ thiên phú tu luyện Trung đẳng cùng với thiên phú tu luyện Sơ đẳng.

Đương nhiên, người bình thường ở Nhạc gia cũng có không ít. Về phần thiên phú tu luyện Cao đẳng, Nhạc gia cũng không phải là có rất nhiều, có thể thấy được thiên phú Cao đẳng ở Nhạc gia cũng được coi là không tệ.

Mà thiên tài nắm giữ thiên phú tu luyện đỉnh cấp, Diệp Thiên lại không thấy một người nào. Không phải là không có, mà là hẳn còn chưa gặp phải mà thôi.

"Đến rồi!" Hộ vệ dẫn đường chỉ vào mảnh đất trống cách đó không xa, nói.

Chỉ thấy ở nơi đó đã có hơn hai mươi người tập trung, trong đó có mười người trẻ tuổi, sáu bảy người trung niên, cùng với một ông lão.

"Diệp Thiên, người đã đến!" Nhạc Linh đi tới, chào hỏi.

"Ừm, đã đến!" Diệp Thiên nhàn nhạt gật đầu.

Mà vào lúc này, hẳn rõ ràng cảm ứng được mấy cỗ ánh mắt bất thiện.

Nhạc Linh phát giác ra ánh mắt của Diệp Thiên, thế là đi tới, thấp giọng nói: "Ta đã đem danh ngạch cho người, những tộc nhân này có một chút không vui, bất quá người không cần phải để ý đến bọn hắn!"

Diệp Thiên nhẹ nhàng gật đầu, chỉ là mấy tên Đại Võ Giả mà thôi, hẳn đúng là không để vào mắt.

Hơn nữa người mạnh nhất bên trong bất quá chỉ nắm giữ thiên phú tu luyện đỉnh cấp mà thôi, về phần thiên phú đặc thù thì tương đối kém, còn không bằng Nhạc Linh. Nếu như là thiên phú tu luyện siêu phàm mà nói, hẳn có lẽ còn có một chút coi trọng.

Lúc này, ông lão kia sau khi nhìn chăm chăm Diệp Thiên một lúc, liền mở miệng nói: "Nếu mọi người đã đến đông đủ, vậy thì xuất phát thôi!"

Oanh!!!! Một chiếc phi thuyền lẳng không xuất hiện ở bên trong hư không.

Một màn này đã khiến cho Diệp Thiên triệt để sợ ngây người.

Mà một người trẻ tuổi Nhạc gia ở bên cạnh bĩu môi nói: "Đúng là để nhũn đến từ căn cứ nhỏ, chưa bao giờ thấy qua Ngự Phong thuyền hay sao, vật này Nhạc gia chúng ta có chừng mười chiếc đấy!"

Bị người khác khinh bỉ như thế, Diệp Thiên nếu như không phản kích mà nói, vậy thì còn là hắn hay sao?

"Nhạc gia có mười chiếc, nhưng người có hay không? Chờ đến khi người có một chiếc, hãy nói lời này, nếu không thì im miệng đi!" Diệp Thiên chất vấn.

Người kia nghe như vậy liền ngậm miệng, không biết nên trả lời như thế nào, chẳng lẽ lại nói Ngự Phong thuyền là của hắn? Hẳn dám nói lời này hay sao? Hẳn không dám, bởi vì Ngự Phong thuyền thuộc về Nhạc gia, mà không phải là của hắn.

"Hừ, đi vào bí cảnh thì dễ dàng, đi ra thì rất khó khăn, ta cũng không hy vọng Linh tỷ sẽ lãng phí một cái danh ngạch!" Người kia lạnh giọng nói.

"Yên tâm, cho dù là mọi người chết hết, ta cũng sẽ không chết!" Diệp Thiên cười nói.

"Tốt, người trẻ tuổi quả nhiên là có hoà khí rất lớn!" Ông lão kia nhìn chăm chú vào Diệp Thiên cùng với người trẻ tuổi, một cỗ uy áp nhàn nhạt tràn ra.

Trong nháy mắt, người trẻ tuổi Nhạc gia kia liền không dám nói chuyện nữa, mà Diệp Thiên cũng không nói lời nào, trong ánh mắt lộ ra sự kiêu ngạo.

"Ông lão này thật là mạnh!" Diệp Thiên âm thầm giật mình.

Hắn dùng thiên phú Sao Chép tra xét ông lão.

_____

Nhân loại: Nhạc Bôn

Thiên phú tu luyện: Đỉnh cấp

Thiên phú Kiểm Pháp: Sơ đẳng

_____

Nhạc Bôn nắm giữ thiên phú tu luyện đỉnh cấp cùng với thiên phú Kiểm Pháp Sơ đẳng, lấy tuổi tác của Nhạc Bôn mà nói, tất nhiên là đã tu luyện rất lâu rồi, nói không chừng đã đạt tới cảnh giới Tông Sư đỉnh phong.

Nếu là như thế, sức chiến đấu của ông ta chỉ sợ đã đạt đến một trình độ bất khả tư nghị, xa xa không phải là Diệp Thiên có thể so sánh.

"Lên đi!" Nhạc Bôn nhàn nhạt nói.

Xoạt! Ngự Phong thuyền mở cửa khoang ra.

Phốc!!! Từng vị Đại Võ Giả nhảy lên, tiến vào bên trong Ngự Phong thuyền.

Diệp Thiên cùng với Nhạc Linh đứng cùng một chỗ, không gian trong Ngự Phong thuyền cũng không nhỏ, có không ít chỗ ngồi, Diệp Thiên cùng với Nhạc Linh tìm một chỗ ngồi cùng với nhau.

"Nhạc Linh, Ngự Phong thuyền có lẽ là cũng được tạo nên dựa trên trận pháp?" Diệp Thiên hiếu kỳ hỏi.

"Ừm! Ngự Phong thuyền được tạo thành từ trận pháp lơ lửng cùng với nhiều loại trận pháp khác, vật liệu dùng để kiến tạo nên Ngự Phong thuyền rất thưa thớt, cho nên giá cả của nó rất đắt, nếu dùng tiền tài để cân nhắc mà nói, nó có giá trị mấy chục tỷ!" Nhạc Linh giới thiệu.

"Trời ạ, dĩ nhiên có giá trị mấy chục tỷ!" Diệp Thiên không khỏi vì giá cả của Ngự Phong thuyền mà giật mình.

Lúc này, Nhạc Linh lại nói: "Trên thực tế, căn bản không có ai nguyện ý bán Ngự Phong thuyền ra, có tiền cũng mua không được. Người có biết tốc độ cực hạn của Ngự Phong thuyền là bao nhiêu hay không?"

" Bao nhiêu?" Diệp Thiên biểu hiện ra vẻ mặt tò mò.

"100 lần vận tốc âm thanh!" Nhạc Linh nói.

"100 lần vận tốc âm thanh!" Diệp Thiên quả thực đã bị chấn động, loại tốc độ này cũng quá nhanh đi, kếp trước cái gọi là siêu chiến cơ ở trước mặt Diệp Phong thuyền cũng chỉ là cận bã thôi a.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Vân Phong

"Đương nhiên, mở ra tốc độ gấp 100 lần vận tốc âm thanh mà nói, phải trả một cái giá rất lớn, cần dùng đến Nguyên Khí thạch cực kỳ đắt đỏ!"

Nhạc Linh lại giải thích một chút Nguyên Khí thạch cho Diệp Thiên.

Nguyên Khí thạch là do thiên địa nguyên khí ngưng tụ mà thành, mà trái đất chỉ mới xuất hiện nguyên khí khoảng 100 năm, cho nên căn bản không có bao nhiêu Nguyên Khí thạch, nếu muốn tìm được một vài khối Nguyên Khí thạch đều hết sức khó khăn, cho nên Nguyên Khí thạch cơ hồ cũng không có khả năng nhìn thấy trên thị trường.

Nhưng nó lại là một loại vật tư cực kỳ trân quý, nếu như không có nó mà nói, Ngự Phong thuyền rất khó có thể phi hành, coi như sử dụng nguyên khí giữa thiên địa, tốc độ phi hành cũng sẽ rất chậm, ngay cả vận tốc âm thanh cũng khó có thể đạt tới.

Cho nên, sử dụng Ngự Phong thuyền chính là một loại hành vi đốt tiền.

Ngay cả Nhạc gia, cũng không dám lãng phí Nguyên Khí thạch để mở ra trạng thái 100 lần vận tốc âm thanh.

Lần này, Nhạc gia vận dụng Ngự Phong thuyền, cũng chỉ mở ra trạng thái 10 lần vận tốc âm thanh. Loại tốc độ này cũng đã rất nhanh rồi, bởi vì bay ở trong không trung, không có chướng ngại gì, có thể yên tâm phi hành.

Nếu như là ở trên mặt đất mà nói, coi như Tông Sư cũng không dám tùy ý di chuyển với tốc độ gấp 10 lần vận tốc âm thanh, như thế sẽ rất dễ dàng xảy ra vấn đề.

Ngự Phong thuyền bay với tốc độ gấp 10 lần vận tốc âm thanh, rất nhanh liền đi đến địa điểm mục tiêu.

"Đều ra đi!" Giọng nói của Nhạc Bôn truyền vào trong tai của mỗi người.

Cửa khoang mở ra, từng vị Võ Giả Nhạc gia nhảy ra ngoài, mà Diệp Thiên cũng nhảy ra ngoài theo.

Phía dưới là một vùng núi, mà Diệp Thiên cùng với người Nhạc gia đang đứng trên đất bằng.

Xoạt! Hư không chấn động, Ngự Phong thuyền biến mất không thấy đâu.

Vào lúc này, Diệp Thiên thấy rất rõ ràng, Ngự Phong thuyền đã bị Nhạc Bôn thu lại.

"Trong tay của Nhạc Bôn khẳng định một trang bị trữ vật không gian to lớn!" Diệp Thiên âm thầm hâm mộ.

Hắn cũng rất muốn thu được một trang bị trữ vật như vậy, đáng tiếc là không biết vật này bán ở đâu, muốn mua cũng mua không được.

"Đợi sau này hỏi Nhạc Linh một chút xem làm thế nào để mua trang bị trữ vật!" Diệp Thiên suy nghĩ.

"Những người khác cũng đã tới!" Nhạc Linh nhẹ giọng nói.

Diệp Thiên ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy phía trên ngọn núi bốn phía, có từng vị Võ Giả từ bên trên Ngự Phong thuyền nhảy xuống.

Trong nửa giờ ngắn ngủi, đã có hơn bốn mươi chiếc Ngự Phong thuyền bay đến.

Đại Võ Giả đến đây rất nhanh cũng đã đạt tới số lượng 1000 người.

Bởi vì đám Võ Giả cách xa nhau khá xa, Diệp Thiên tự nhiên sẽ không thể xem xét hết được tình huống thiên phú của bọn hắn.

Dù sao thì bây giờ phạm vi dò xét thiên phú của Diệp Thiên cũng đã có thể bao trùm 200 mét, nhưng ở trong phạm vi 200 mét này cũng đã có thể bao trùm được rất nhiều Đại Võ Giả.

"Dò xét!" Trong nháy mắt, bên trên vầng mặt của Diệp Thiên xuất hiện từng đạo từng đạo hư ảnh, mỗi một đạo hư ảnh chính là tình huống thiên phú của một vị Võ Giả, hắn có thể xem xét tình huống thiên phú của 100 vị Võ Giả một lần, đây cũng là năng lực sinh ra sau khi thiên phú Sao Chép thăng cấp, mà không cần phải đi dò xét từng người một.

"Thiên phú khừu giác Cao đẳng, loại thiên phú này cũng không tệ, vào thời điểm truy tung người đoán chừng sẽ rất hữu dụng, nhưng tác dụng đối với ta bây giờ lại không lớn!"

"Thiên phú biến hình Sơ đẳng, không tệ a! Nếu như nắm giữ loại thiên phú này mà nói, có thể thay đổi hình thể, bề ngoài của bản thân, thậm chí ngay cả cái đồ chơi kia cũng có thể biến lớn thu nhỏ a? Tuyệt đối là một loại thiên phú tuyệt vời dành cho nam nhân a, đáng tiếc là đối với thực lực trước mắt của ta có tác dụng không lớn!"

Từng loại thiên phú lóe qua trước mắt của Diệp Thiên, nhưng Diệp Thiên đều không để vào mắt.

Thiên phú không tệ vẫn là những thiên phú tu luyện đỉnh cấp kia, nếu như hắn sao chép thiên phú tu luyện đỉnh cấp thêm mấy lần, thiên phú tu luyện đỉnh cấp của hắn nói không chừng sẽ có thể biến thành thiên phú tu luyện siêu phẩm.

Nhưng mà, hiện tại hắn chỉ có thể sao chép một loại thiên phú, nếu như sau này thiên phú Sao Chép tiến hóa thêm một lần nữa mà nói, hắn có lẽ sẽ có thể sao chép một lần mấy loại thiên phú, nhưng bây giờ thì lại không thể!

"Minh đã lãng phí không ít thời gian, như vậy cơ hội sao chép lần này, nhất định phải sao chép một loại thiên phú khiến cho mình cảm thấy hài lòng!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Đột nhiên, ở trên một đỉnh núi cách đó không xa, có một trận rối loạn.

"Người kia là..." Diệp Thiên hướng ánh mắt nhìn tới, chỉ thấy đó là một vị thiếu niên mặc quần áo màu trắng, đưa tới sự nghi luận của rất nhiều người, có rất nhiều người đều nhìn về phía vị thiếu niên kia.

"Hắn chính là Vân Phong!" Nhạc Linh đứng ở bên cạnh giới thiệu.

"Nguyên lai hắn chính là Vân Phong sao?!" Diệp Thiên hiểu rõ, hắn đã đọc qua tư liệu về các thiên tài, Vân Phong thế nhưng chính là thiên tài chiến đấu đệ nhất.

Vân Phong nắm giữ thiên phú Phong Nhận đỉnh cấp cùng với thiên phú tốc độ Sơ đẳng, đây là hai loại thiên phú đã bị bại lộ, về phần có thêm những thiên phú khác hay không, tạm thời còn chưa biết, nhưng hắn là không có những thiên phú khác.

Dù sao thì làm một thiên tài chiến đấu, hắn cũng bị quá nhiều người chú ý, nói không chừng mỗi ngày đều có người nghiên cứu hắn, hắn muốn giấu giếm những thiên phú khác có khả năng là không lớn, hơn nữa một người nắm giữ hai loại thiên phú đặc thù đã là vô cùng nghịch thiên, trừ phi nắm giữ thiên phú Sao Chép như hắn, nếu không sẽ rất hiếm có người nào nắm giữ hơn 3 loại thiên phú.

"Thiên phú Phong Nhận xác thực là một loại thiên phú rất tốt, có thể tăng cường lực công kích lên 20 lần, hơn nữa còn là một loại công kích ở cự ly xa, nhưng lại không có cách nào tăng cường sức chiến đấu của ta a!" Trong lòng của Diệp Thiên thờ dài.

Lực lượng thân thể chân chính của hắn hiện tại là 25 vạn cân, mà thiên phú lực lượng có thể tăng cường lên 10 lần, tăng thêm 6 lần của đao kỹ Thanh Phong Trảm viên mãn, hai loại tăng cường này chồng chất lên nhau, có thể tạo ra 60 lần tăng cường.

Thiên phú lực lượng cùng với đao kỹ có thể chồng chất hiệu quả tăng cường lên nhau, là bởi vì đao kỹ cũng không được tính là thiên phú, mà là một thủ đoạn công kích dựa vào thiên phú đao pháp tu luyện ra, thiên phú lực lượng mới có thể gia trì lên bên trên đao kỹ, cả hai hình thành nên hiệu quả chồng chất.

Nhưng Thiên phú Phong Nhận thì sao! Thiên phú Phong Nhận không thể chồng chất cùng với thiên phú lực lượng, cả hai đều thuộc về loại hình thiên phú công kích, nếu như có thể chồng chất mà nói, chẳng phải hắn sẽ là vô địch hay sao?

Nếu thật sự có thể chồng chất mà nói, hắn đã sớm sao chép hết thấy loại hình thiên phú công kích, chồng chất hiệu quả lên nhau không phải là hắn liền có thể lật trời lật đất lật không khí, thậm chí ngay cả Thần Ma đều cũng đều có thể chém giết. Nhưng đây là một chuyện không tưởng a!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Vương Cấp

"Lực lượng thân thể của ta mới chỉ có 25 vạn cân, sau khi được nguyên lực tăng cường thì là 50 vạn cân, coi như sao chép thiên phú Phong Nhận, lực công kích ta đánh ra bất quá chỉ là 1000 vạn cân, tương đương với 10 Tượng, đối với sức chiến đấu của ta không có quá nhiều sự trợ giúp, nhiều lắm chỉ có thể đền bù nhược điểm đánh xa của ta mà thôi!" Diệp Thiên thầm nghĩ.

Cho nên, hắn cũng không quá cần thiết phải sao chép thiên phú Phong Nhận đỉnh cấp, tối thiểu là hiện tại không cần phải sao chép, sau này lại nói.

Vào thời điểm Diệp Thiên đang trầm tư, hư không lại không ngớt rung chuyển.

"Vết nứt không gian đã sắp xuất hiện!" Nhạc Linh thấp giọng nói.

Tiếp theo, nòng hướng ánh mắt nhìn về phía không trung.

Tạch tạch tạch! ! ! Hư không phảng phất như muốn vỡ vụn, xì xì rung động, khiến cho người ta có cảm giác hoa mắt váng đầu.

Oanh! ! ! Nương theo một tiếng nổ vang thật lớn, có một lượng lớn nguyên khí từ bên trong hư không vọt ra, mà ở vị trí 100 mét trên không trung xuất hiện một cái chấm đen nhỏ, cái chấm đen nhỏ này dần dần to ra, tạo thành một vết nứt không gian.

Tiếp theo, vết nứt không gian càng ngày càng lớn, đường kính ước chừng đạt đến khoảng chừng một mét, đến đây vết nứt không gian liền không khuếch trương nữa.

Chỉ là một vết nứt không gian dài một mét, chiều rộng đoán chừng không tới mười phân, dạng vết nứt không gian này căn bản là không thể dành cho người đi vào được a? Nếu người nào dám đi vào, chỉ sợ rằng trong nháy mắt sẽ bị xé rách thân thể, coi như là Tông Sư đỉnh phong cũng sẽ tử vong.

Diệp Thiên cảm thấy nghi hoặc, mà có không ít Võ Giả cũng cảm thấy vô cùng nghi hoặc.

Đột nhiên, mấy vị Tông Sư của các đại gia tộc khom lưng cung kính nói: "Mời Văn Hà Vương đại nhân xuất thủ!"

"Được!" Một giọng nói trầm trọng truyền ra, giống như là thanh âm của Thiên Địa.

Sau một khắc, tất cả mọi người đều hết lên sợ hãi, bởi vì ở trong không trung xuất hiện một người, nhìn qua vô cùng trẻ tuổi, chỉ mới hơn 30 tuổi mà thôi.

Nhưng Diệp Thiên lại vô cùng rõ ràng, người này tuyệt đối không chỉ hơn 30 tuổi, bởi vì tuổi thọ của cảnh giới phía trên Tông Sư sẽ cao hơn so với người bình thường rất nhiều.

Nếu lấy cảnh giới Tông Sư mà nói, Tông Sư có thể sống tới 200 tuổi, mà Võ Giả có cảnh giới phía trên Tông Sư, có thể sống được bao lâu? Diệp Thiên không rõ ràng, nhưng Võ Giả như thế tuyệt đối sẽ có thể sống được càng lâu hơn.

Dạng Võ Giả này, tuyệt đối không thể dựa vào tướng mạo bên ngoài mà phán đoán ra tuổi tác.

"Lăng không phi hành, đây chính là một vị cường giả Vương Cấp!" Nhạc Linh hâm mộ nói.

"Vương Cấp?" Diệp Thiên thấp giọng hỏi: "Là cảnh giới kế tiếp phía trên Tông Sư hay sao?"

Nhạc Linh gật gù đầu: "Không sai, Vương Cấp chính là cảnh giới kế tiếp phía trên Tông Sư, Vương Cấp không chỉ có thể phi hành, hơn nữa tuổi thọ càng là đạt đến 500 năm, coi như nắm giữ thiên phú tu luyện đỉnh cấp nếu muốn trở thành Vương Cấp cũng chỉ có xác suất không đến một thành hi vọng a, mà xác suất thiên phú tu luyện siêu phẩm trở thành Vương Cấp cũng không phải là 100%, ước chừng chỉ có tám thành, xem ra muốn trở thành Vương Cấp còn phải thỏa mãn một điều kiện gì đó nữa, cho nên mới xuất hiện bộ dáng trẻ tuổi như thế!"

"Vị đại nhân này nắm giữ thiên phú tu luyện siêu phẩm?" Diệp Thiên thử hỏi.

"Chắc là vậy, ta cũng không quá rõ ràng!" Nhạc Linh lắc lắc đầu.

"Thiên phú tu luyện siêu phẩm! Thiên phú tu luyện siêu phẩm!" Trong đầu Diệp Thiên không ngừng hồi tưởng đến câu nói này.

Sau một khắc, hai con người của hắn tràn đầy khát vọng cùng với kiên định.

Hắn muốn nhanh chóng dò xét tình huống thiên phú của vị Vương Cấp này, một khi xác nhận đối phương có thiên phú tu luyện siêu phẩm mà nói, hắn nhất định sẽ sao chép.

Thiên phú tu luyện siêu phẩm có thể gặp thì không nên bỏ lỡ, hắn không biết lần sau phải mất bao nhiêu lâu mới có thể gặp được người nắm giữ thiên phú tu luyện siêu phẩm, nếu như bỏ lỡ mà nói thì sẽ rất đáng tiếc.

Diệp Thiên đánh giá một chút, hắn hiện tại cùng với vị cường giả Vương Cấp này chỉ cách nhau khoảng hơn 200 mét. Thế là, Diệp Thiên chậm rãi đi tới gần vị cường giả Vương Cấp kia.

250 mét!

230 mét!

220 mét!

Diệp Thiên đi với tốc độ rất chậm, giống như là không tự chủ được đi lung tung, mà ánh mắt của những người khác đều hội tụ ở trên người của vị cường giả Vương Cấp, cơ hồ không có người nào chú ý tới Diệp Thiên, ngoại trừ Nhạc Linh.

"Diệp Thiên đang muốn làm cái gì?" Nhạc Linh có một chút kỳ quái nhìn cử động của Diệp Thiên, nhưng cũng không có nghĩ quá nhiều, trong nháy mắt liền tiếp tục nhìn về phía vị cường giả Vương cấp trong không trung.

Quan sát cường giả Vương Cấp xuất thủ, đây là một cơ hội rất hiếm gặp a, tự nhiên không thể bỏ qua!

Oanh! ! ! Vân Hà Vương rốt cục cũng xuất thủ, chỉ thấy bên trong hư không xuất hiện một đôi bàn tay to lớn, bàn tay được nguyên lực bao trùm, giống như là bàn tay ánh sáng vậy.

Đôi bàn tay ánh sáng bỗng nhiên thò vào bên trong vết nứt không gian.

"Mở ra cho ta!" Vân Hà Vương hò hét.

Tạch tach tach! ! ! Vết nứt không gian đang yên lặng, bắt đầu bị đôi bàn tay ánh sáng xé rách ra, trở nên càng ngày càng lớn, cuối cùng tạo thành một cái động dài 2 mét rộng đến 5 mét.

Bất quá, tất cả mọi người đều nhìn thấy vô cùng rõ ràng, vào thời điểm xé rách vết nứt không gian, đôi bàn tay ánh sáng của Vân Hà Vương không ngừng bị chôn vùi, cuối cùng thậm chí là ngay cả khí tức của Vân Hà Vương cũng yếu đi một chút.

Có thể thấy được xé rách vết nứt không gian đối với Vân Hà Vương mà nói cũng là một sự tình tương đối miễn cưỡng, hơn nữa tiêu hao cũng không nhỏ.

Mà vào lúc này, Diệp Thiên cũng đã tiến vào phạm vi 200 mét xung quanh Vân Hà Vương.

Trong nháy mắt, Diệp Thiên liền tra xét tình huống thiên phú của Vân Hà Vương.

_____

Nhân loại: Vân Hà

Thiên phú tu luyện: Siêu phẩm

Thiên phú không gian: Sơ đẳng

_____

"Ồ, còn có thiên phú không gian!" Diệp Thiên kinh ngạc không thôi.

Căn cứ theo sự hiểu biết của hắn, không gian cùng với thời gian vô cùng thần bí, chính là hai loại thiên phú cao cấp nhất bên trong các loại thiên phú, có thể áp đảo các loại thiên phú khác.

Đây là lần thứ nhất Diệp Thiên nhìn thấy Võ Giả nắm giữ thiên phú không gian.

Nói thật, hắn rất muốn sao chép loại thiên phú không gian này, nhưng hắn vẫn cần rằng sao chép thiên phú tu luyện siêu phẩm của Vân Hà Vương.

Thiên phú không gian Sơ đẳng có lẽ là vô cùng thần kỳ, nhưng thiên phú tu luyện siêu phẩm lại trân quý hơn, đó là thiên phú liên quan tới tương lai a.

Huống hồ, hung thủ nắm giữ thiên phú không gian cũng không phải là không có, chỉ cần đi tìm kiếm mà nói, vẫn sẽ có thể tìm được.

Sau khi so sánh một hồi, Diệp thiên vẫn cảm thấy sao chép thiên phú tu luyện siêu phẩm thì sẽ có lợi hơn. Sau mấy giây Diệp Thiên sao chép xong thiên phú tu luyện siêu phẩm, Vân Hà Vương liền biến mất không thấy.

"May mắn là đã kịp thời sao chép, nếu không thì sẽ bỏ lỡ mất thiên phú tu luyện siêu phẩm!" Diệp Thiên cảm thấy may mắn.

Sau đó hắn lại tới bên người của Nhạc Linh.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Đồng hồ Cảm ứng

"Đây chính là Vương Cấp a, có thể sống 500 năm, từ lúc trái đất đại biến cho đến bây giờ mới trôi qua 100 năm, 500 năm là năm tháng dài đằng đặc bức nào a!" Nhạc Linh cảm thán: "Không biết đời này ta có thể trở thành Vương Cấp hay không?"

Mặc dù nàng chiếm được bảo vật, đem thiên phú tu luyện tăng lên tới cấp bậc đỉnh cấp, nhưng xác suất có thể trở thành Vương Cấp vẫn như cũ chưa tới một thành.

Ở trong Đại căn cứ Ma Hải, không biết có bao nhiêu Võ Giả nắm giữ thiên phú tu luyện đỉnh cấp bị vây khốn ở cảnh giới Tông Sư đỉnh phong, chỉ có một vài Võ Giả ít ỏi nắm giữ thiên phú tu luyện đỉnh cấp mới may mắn bước vào đến cảnh giới Vương Cấp.

"Đừng nghĩ quá nhiều, thuận theo tự nhiên thôi!" Diệp Thiên mở miệng nói.

"Đúng rồi, thuận theo tự nhiên!" Nhạc Linh một lần nữa tỉnh lại, nói: "Tôi thiếu nhất thì chúng ta vẫn còn có thể tiến vào cảnh giới Tông Sư, tuổi thọ có thể đạt tới 200 năm, mà rất nhiều Võ Giả cả một đời cũng không có cơ hội bước vào cảnh giới Tông Sư, chớ đừng nói chỉ là có một số người từ lúc sinh ra đã bị chú định là không có cách nào trở thành Võ Giả. Cùng so sánh với bọn hắn, chúng ta cũng đã được tính là phi thường may mắn!"

"Đúng vậy a, chúng ta đã phi thường may mắn!" Diệp Thiên có một cảm giác tán đồng sâu sắc.

Bởi vì hắn cũng do vô cùng may mắn mới thức tỉnh được thiên phú Sao Chép, lúc này mới quật khởi từng bước một đi tới hôm nay.

Nếu như không có thiên phú Sao Chép, coi như hắn là người xuyên việt thì lại như thế nào? Cũng bởi vì trở ngại thiên phú, cả một đời cũng không có cách nào trở thành cường giả, thậm chí ngay cả Tinh Anh Võ Giả cũng đều không bước vào được.

"Chuẩn bị tiến vào bí cảnh!" Tông Sư của các gia tộc nói đối với đám Đại Võ Giả.

Tông Sư Nhạc Bôn cũng nhắc nhở đám Võ Giả Nhạc Gia: "Sau khi tiến vào bí cảnh, các ngươi hãy tận lực tìm kiếm tộc nhân để liên hợp lại, như vậy sẽ càng thêm an toàn. Mặt khác, các ngươi chỉ có thể dừng lại ở bên trong bí cảnh một tháng thời gian, một khi vượt qua một tháng không ra mà nói, vậy cũng chỉ có thể chờ đợi qua 10 năm kế tiếp. Mà ở bên trong bí cảnh tồn tại quy tắc thần bí, sẽ không có cách nào đột phá đến cảnh giới Tông Sư, các ngươi đừng nên có ý nghĩ may mắn. Lấy tuổi tác của các ngươi một khi làm trẻ nãi 10 năm, hậu quả là cái gì, các ngươi có lẽ đều minh bạch."

"Trưởng lão, chúng ta đã minh bạch!" Nhóm Đại Võ Giả Nhạc gia nhao nhao đáp lời.

Đột nhiên, Nhạc Linh kín đáo đưa cho Diệp Thiên một cái đồng hồ, nói: "Đây là máy cảm ứng liên lạc, coi như tiến vào bí cảnh, chúng ta cũng có thể lợi dụng vật này để cảm ứng vị trí của đối phương. Tiến vào bí cảnh, hãy lập tức kích hoạt vật này, chúng ta sẽ có thể nhanh chóng hội tụ."

"Ừm, ta đã biết!" Diệp Thiên cảm lấy đồng hồ, chợt hỏi: "Một tháng sau chúng ta ra ngoài như thế nào?"

Không trách hắn hỏi như vậy, quả thực là sự hiểu biết của hắn đối với bí cảnh còn chưa đủ nhiều.

"Cũng đi ra từ vết nứt không gian!" Nhạc Linh giải thích: "Chờ đến thời điểm toàn bộ mọi người tiến vào bí cảnh, sẽ có người đem một kiện bảo vật bỏ vào bên trong vết nứt không gian, đến thời điểm đó sẽ có một loại quang mang kỳ dị chiếu rọi toàn bộ bí cảnh, chúng ta ở bên trong bí cảnh thông qua quang mang kỳ dị liền có thể phán đoán ra vị trí vết nứt không gian, tính toán tốt thời gian kịp thời đi ra ngoài là được."

"Nguyên lai là như vậy!" Diệp Thiên đã triệt để hiểu rõ.

Nói trắng ra là, vết nứt không gian là một thông đạo, ở bên trong bí cảnh cũng có một vết nứt không gian, chỉ bất quá bọn hắn cũng không đi ra từ vết nứt không gian ở bên trong, mà là bị lực lượng không gian truyền tống đi khắp nơi trong bí cảnh.

Ào ào!!! Từng vị Đại Võ Giả nhảy vào bên trong vết nứt không gian, biến mất không thấy.

Rất nhanh, liền đến phiên nhóm Đại Võ Giả Nhạc gia.

Diệp Thiên đi theo Nhạc Linh nhảy vào vết nứt không gian một trước một sau, khi hắn nhảy vào vết nứt không gian, có một cỗ lực lượng không gian bao vây lấy hắn.

Oanh!!! Một cỗ lực lượng bất ngờ đánh tới, Diệp Thiên có một chút chóng mặt rơi xuống một nơi nào đó.

Trong bí cảnh.

Tại một chỗ bên cạnh dòng suối nhỏ, thân thể của Diệp Thiên xuất hiện ở nơi này, va chạm với mặt đất tạo ra một cái hố to.

May mắn là thân thể của Diệp Thiên rắn chắc, nếu như là người bình thường bị va chạm như thế, đã sớm biến thành một đồng thịt nát.

Hắn đứng dậy, quan sát bốn phía một chút, sau khi xác nhận không có quá nhiều nguy hiểm, Diệp Thiên mới tranh thủ thời gian tìm kiếm một nơi nghỉ ngơi thích hợp.

Hắn chuẩn bị bắt đầu dung hợp thiên phú tu luyện siêu phẩm. Rất nhanh, hắn liền tìm được một tảng đá rỗng, bên trong có thể ẩn giấu một người, không dễ dàng bị phát hiện.

Thế là, Diệp Thiên đi vào bên trong tảng đá rỗng này, ngồi xếp bằng, bắt đầu dung hợp thiên phú tu luyện siêu phẩm.

Oanh!!!! Một cỗ đau đớn kịch liệt truyền đến, vào lúc này, Diệp Thiên phảng phất như trở về tới tình cảnh dung hợp thiên phú lần thứ nhất.

Dung hợp thiên phú tu luyện siêu phẩm mang tới sự cải tạo so với bên trong sự tưởng tượng của hắn còn muốn kịch liệt hơn, nhưng vừa nghĩ tới chỗ tốt sau khi dung hợp, hắn liền nhin xuống.

Không biết trải qua bao lâu, Diệp Thiên mới tỉnh lại từ bên trong một cỗ cảm giác thoải mái.

Hắn nhìn bản thân một chút, thân thể ướt sũng, quần áo bị mồ hôi thấm ướt mềm. Trước tiên, Diệp Thiên cũng không tiến hành thanh tẩy thân thể, mà tra xét tình huống thiên phú của bản thân.

Nhân loại: Diệp Thiên

Thiên phú tu luyện: Siêu phẩm

Thiên phú tốc độ: Đinh cấp

Thiên phú đao pháp: Cao đẳng

Thiên phú Âm Ảnh: Sơ đẳng

Thiên phú khép lại: Đinh cấp

Thiên phú lực lượng: Cao đẳng

Thiên phú sức chịu đựng: Trung đẳng

Thiên phú phòng ngự: Trung đẳng

Diệp Thiên nhìn qua dòng chữ thiên phú tu luyện siêu phẩm duy nhất kia, tràn đầy kích động.

"Có thiên phú tu luyện siêu phẩm, ta rất nhanh liền có thể trở thành Tổng Sư, mà tỷ lệ trở thành Vương Cấp không phải là 100%, nhưng tỷ lệ tám thành thành công cũng đã rất lớn, chỉ cần không phải quá mức xui xẻo, cơ bản đều có thể trở thành Vương Cấp, thậm chí so với Vương Cấp còn muốn cường đại hơn." Diệp Thiên thì thầm nói.

Sau đó hắn đi tới dòng suối nhỏ, cởi quần áo tắm rửa, thanh tẩy thân thể. Tắm xong, hắn mới có thời gian kiểm tra đồng hồ cảm ứng.

Chỉ thấy ở phía trên mặt đồng hồ cái hai cái điểm đỏ, hắn là vị trí của hắn cùng với Nhạc Linh.

Lúc này, một cái điểm đỏ khác đang dần dần đi tới gần vị trí của hắn.

"Cái điểm đỏ bất động này hẳn là mình, còn điểm đỏ còn lại là đại biểu cho Nhạc Linh, Nhạc Linh đang chạy về phía mình, mình cũng nên di chuyển, nếu cứ một mực đứng yên thì không thể nào nói nổi!" Thế là, Diệp Thiên bắt đầu di chuyển.

Trên đường đi, Diệp Thiên cũng không dám chạy quá nhanh, thời thời khắc khắc chú ý hoàn cảnh chung quanh.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Huyết Hồ Thú

Sự hiểu biết của hắn đối với bí cảnh quá ít, chỉ biết rõ ở bên trong bí cảnh có rất nhiều bảo vật, ví dụ như được tài lâu năm, thậm chí là vượt qua trăm năm, ngàn năm, mà được tài trên trái đất cơ bản đều từ một trăm năm trở xuống, bởi vì trái đất chỉ mới đại biến được một trăm năm mà thôi, chỉ có ở nơi này, thiên địa nguyên khí sinh ra không biết bao nhiêu năm tháng, mới có thể dần sinh ra được tài lâu năm.

Về phần được tài ngàn năm, vậy thì phải đuổi ngược dòng đến thời cổ đại, dạng được tài này trên trái đất quá hiếm thấy, độ khó tìm được không thua gì chém giết cùng với một con hung thú Vương Cấp. Nhưng ở trong bí cảnh, được tài trăm năm, ngàn năm không phải là ở đâu cũng có, nhưng lại dễ dàng tìm thấy hơn rất nhiều.

Không phải sao, mới chạy đi không được bao lâu, Diệp Thiên liền cảm ứng được một nơi tán ra nguyên khí nồng đậm.

"Là ở nơi này!" Diệp Thiên chạy tới nơi đó, dùng tay đào đất lên, rất nhanh, một gốc được tài được hắn đào ra.

"Nhân sâm trăm năm!" Diệp Thiên vô cùng vui vẻ thu vào.

Phải biết rằng tại Đại căn cứ Ma Hải, một gốc nhân sâm trăm năm dạng này cũng có giá trị không thấp, có thể bán đi với giá 50 triệu đồng tiền.

Mặc dù là hắn còn mấy trăm triệu tiền tiết kiệm, nhưng số tiền này căn bản là không đủ dùng, tu vi càng cao thì cần phải hao phí càng nhiều tài chính, vài trăm triệu tài chính căn bản không duy trì quá trình tu luyện được bao lâu.

Bây giờ, vừa mới tiến vào bí cảnh thì đã có dạng thu hoạch này. Có thể thấy được, theo thời gian trôi qua, thu hoạch của hắn sẽ nhiều hơn.

"Không trách được mấy vị Vô Giả Nhạc gia kia lại có ý kiến lớn như vậy đối với ta, dạng danh ngạch này nếu như bán ra ngoài mà nói, bán vài tỷ đều có người mua a, nhưng Nhạc Linh lại đem cái danh ngạch quý giá này cho ta!" Diệp Thiên cảm thán.

Hắn đã hạ quyết định, sẽ ở bên trong cái bí cảnh này tận lực bảo vệ Nhạc Linh một chút.

Tiếp tục đi tới, trên đường đi, Diệp Thiên thỉnh thoảng sẽ phát hiện ra một số loại đồ tốt, chỉ cần là đồ vật vượt qua 100 vạn đồng tiền, hắn đều thu lấy.

Điều đáng tiếc duy nhất là, hắn lại không có Túi Trữ Vật, cho nên bao đồ trên người rất nhanh liền phình to lên!

Mấy giờ trôi qua, Diệp Thiên nhìn một chút, hắn đã sắp tiếp cận cùng với Nhạc Linh.

Đúng vào lúc này, một con hung thú xuất hiện ở trước mặt Diệp Thiên.

_____

Chủng loại: Huyết Hồ Thú

Thiên phú huyết mạch: Cao đẳng

Thiên phú thiếu sót: Sơ đẳng

_____

Huyết Hồ Thú to bằng một con bê con hung hăng nhìn chăm chăm vào Diệp Thiên, bật người tới công kích.

Đối với dạng hung thú này, trên đường đi Diệp Thiên đã gặp qua mấy con rồi, những con Huyết Hồ Thú này đều là hung thú cao cấp, nhưng lại khó chơi hơn so với hung thú cao cấp bình thường, bởi vì chúng nó sẽ thiêu đốt máu tươi, thậm chí còn có thể thiêu đốt lực lượng huyết mạch, trong nháy mắt bộc phát ra lực công kích gấp bội.

Một con Huyết Hồ Thú nếu như liều mạng mà nói, đủ để giết chết một vị Đại Vô Giả trung kỳ, thậm chí có thể trọng thương Đại Vô Giả hậu kỳ, bất quá cái giá phải trả chính là bản thân Huyết Hồ Thú cũng bị phế đi.

Nhìn thấy Huyết Hồ Thú vọt tới, Diệp Thiên bỏ tới một đao.

Phốc một tiếng! Toàn bộ thân thể của Huyết Hồ Thú bị đao mang cắt thành hai nửa, chết đến mức không thể chết lại!

Mặc dù máu tươi của Huyết Hồ Thú bán được không ít tiền, thế nhưng Diệp Thiên cũng không thu thập, bởi vì máu tươi của bọn nó, hắn căn bản không có cách nào mang theo, bởi vì lần này hắn tiến vào bí cảnh chỉ mang theo một cái bình chứa.

Vượt qua thi thể của Huyết Hồ Thú, Diệp Thiên nhanh chóng chạy về phương hướng của Nhạc Linh.

1 phút sau, Diệp Thiên rốt cục cũng thấy được Nhạc Linh, nhưng trạng thái của đối phương lại có một chút không tốt.

Thương thế toàn thân không nhẹ, hơn nữa sắc mặt cũng trắng bệch, lúc này còn đang chém giết cùng với một nhóm hung thú.

Những con hung thú này cũng là Huyết Hồ Thú, hiển nhiên phiến khu vực này chính là địa bàn của Huyết Hồ Thú.

"Mười ba con Huyết Hồ Thú!" Diệp Thiên đếm một chút.

Nếu như cộng vào Huyết Hồ Thú đã chết đi, tổng số lượng đạt đến 20 con. Không thể không nói, Nhạc Linh có một chút không may, thoáng một cái liền gặp nhiều Huyết Hồ Thú như vậy.

"Nhạc Linh tại sao lại bị thương? Những con Huyết Hồ Thú này có lẽ sẽ không làm gì được Nhạc Linh a, Nhạc Linh nắm giữ thiên phú tốc độ Thấp, có thể tăng cường tốc độ lên 2 lần, nếu nàng muốn chạy trốn mà nói, Huyết Hồ Thú cũng ngăn không được a!" Diệp Thiên có một chút cảm giác kỳ quái.

Đúng lúc này, Nhạc Linh thi triển một môn kiếm kỹ cường đại.

"Thập Phương Kiếm Nhận!" Lít nha lít nhít kiếm quang quét ngang chu vi mấy chục mét, từng con Huyết Hồ bị kiếm quang xé rách, nhao nhao ngã xuống bên trong vùng máu.

"Đại kiếm kỹ thật là mạnh, hắn cũng là kiếm kỹ cấp Thanh Đồng, nhưng so với Thanh Phong Trảm còn muốn cường đại hơn!" Diệp Thiên tính toán.

Hắn đã sớm biết rõ bên trong đao kỹ cấp Thanh Đồng, Thanh Phong Trảm cũng không phải là đao kỹ tốt nhất, có một vài đao kỹ cấp Thanh Đồng viên mãn thậm chí có thể tăng cường lực công kích lên gấp bảy lần, nhưng đao kỹ cấp Thanh Đồng như thế vô cùng hiếm thấy, giá cả lại đắt đỏ, không có mấy tỷ là sẽ không mua được.

Bất quá Nhạc gia chính là đại gia tộc tại Đại căn cứ Ma Hải, Nhạc Linh muốn học tập một môn kiếm kỹ cấp Thanh Đồng có uy lực không tệ cũng không khó.

Sau một chiêu Thập Phương Kiếm Nhận, nhóm Huyết Hồ Thú cơ hồ từ thương không còn, chỉ còn lại mấy con. Lúc này, Diệp Thiên liền ra sân, trong nháy mắt miểu sát mấy con Huyết Hồ Thú còn lại.

"Nhạc Linh, cô vì sao lại bị thương, những con Huyết Hồ Thú này sẽ không gây ra được tổn thương cho cô mới đúng!" Diệp Thiên hỏi.

"Không may, gặp phải một con hung thú cao cấp cường đại, đối phương nắm giữ thiên phú đặc thù, nếu không phải ta nắm giữ thiên phú tốc độ Thấp, chỉ sợ nhất định sẽ phải chết!" Nhạc Linh vẫn còn sợ hãi nói.

Rất nhanh, Diệp Thiên liền từ trong miệng của Nhạc Linh biết được lai lịch của con hung thú cao cấp kia. Đó là một loại hung thú nắm giữ thiên phú đồng thuật, không rõ lai lịch, nhưng trong con mắt thứ ba trên mí mắt có thể bắn ra quang mang màu đen, phòng ngự của Nhạc Linh tuy tiện bị đối phương bắn thủng, nếu không phải dùng tốc độ nhanh chạy mất, chỉ sợ là đã chết rồi.

"Thiên phú đồng thuật!" Diệp Thiên có hứng thú rất lớn, đáng tiếc bây giờ muốn đi tìm con hung thú kia lại có một chút khó khăn, ai mà biết được nó đã chạy tới phương trời nào.

"Cô hãy uống thuốc chữa thương đi, ta sẽ hộ pháp thay cô!" Diệp Thiên đề nghị.

"Ừm!" Nhạc Linh cũng không có khách khí, lúc này liền ngồi xếp bằng, từ bên trong Túi Trữ Vật lấy ra một phần thuốc chữa thương cao cấp, sau khi uống xong liền bắt đầu chữa thương.

Nửa giờ sau, Nhạc Linh đã khôi phục xong.

Vào thời điểm hai người đang muốn rời khỏi chỗ này, ở bên trên bầu trời lại truyền đến một đạo quang mang quý dị. Đạo quang mang này chiếu rọi bốn phía, cũng truyền tới chỗ của Diệp Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Thiên phú không gian

"Đó là quang mang phát ra từ bên trong vết nứt không gian, đầu nguồn quang mang chính là vết nứt không gian, nhìn từ cái khoảng cách này, cự ly của chúng ta so với vết nứt không gian cũng không phải là quá xa, vận khí của chúng ta cũng không tệ!" Nhạc Linh may mắn nói.

Nếu như có vận khí không tốt mà nói, nếu ở cách vết nứt không gian quá xa, nói không chừng muốn chạy tới sẽ mất một nửa thời gian, thời gian còn lại có thể sẽ không thu được bảo vật gì quá tốt.

Đã biết vị trí của vết nứt không gian, Diệp Thiên cùng với Nhạc Linh cũng không lo lắng nữa.

"Nhạc Linh, tiếp theo chúng ta đi nơi nào?" Diệp Thiên hỏi.

Hắn đúng là không biết đi nơi nào, cũng không thể chạy loạn không có mục đích a, làm như vậy thu hoạch có thể sẽ không lớn. 10 năm mới có thể tiến vào bí cảnh một lần, nếu như không vơ vét thật nhiều đồ tốt, chẳng phải là đến không một chuyến?

Nhạc Linh nhìn chằm chằm vào Diệp Thiên, chân thành nói: "Diệp Thiên, có một số việc ta chưa nói cho ngươi. Ngươi có lẽ còn chưa biết bảo vật trên quý bên trong bí cảnh là cái gì?"

"Không biết!" Diệp Thiên lắc lắc đầu.

Nhạc Linh ngưng trọng nói: "Là bảo vật có thể tăng cường thiên phú cùng với Nguyên Khí Thạch!"

"Nơi này có Nguyên Khí Thạch?" Diệp Thiên giật mình.

"Có, hơn nữa còn có không ít, nghe nói ở bên trong bí cảnh có khoáng mạch Nguyên Khí Thạch, mỗi một lần phát hiện ra một tòa khoáng mạch Nguyên Khí Thạch, sẽ gây nên một trận chém giết giữa rất nhiều người, ví dụ như một lần 10 năm trước kia, có một tòa khoáng mạch Nguyên Khí Thạch được phát hiện, có hơn 100 vị Đại Võ Giả chém giết với nhau, cuối cùng một phần lớn Nguyên Khí Thạch bị Văn gia cướp đi. Căn cứ theo thống kê, trong tòa khoáng mạch Nguyên Khí Thạch kia sinh ra một vạn khối Nguyên Khí Thạch!" Nhạc Linh nói ra.

"Một vạn khối, nhiều như vậy!" Diệp Thiên không biết được là một vạn khối Nguyên Khí Thạch có giá trị đắt đỏ cỡ nào, chỉ biết là muốn mua một khối Nguyên Khí Thạch cũng không biết mua ở đâu, nếu như có người muốn bán Nguyên Khí Thạch mà nói, chỉ sợ là một tỷ đồng tiền cũng không nhất định có thể mua được.

Nói một cách khác, toàn bộ tài sản của Diệp Thiên còn không đáng một khối Nguyên Khí Thạch.

"Chúng ta sẽ đến cướp đoạt Nguyên Khí Thạch hay sao?" Diệp Thiên có một chút chờ mong.

"Không, khoáng mạch Nguyên Khí Thạch rất khó có thể tìm kiếm, chúng ta cũng không biết nơi nào có khoáng mạch Nguyên Khí Thạch. Mục tiêu của ta là tìm kiếm bảo vật tăng cường thiên phú, nếu như có thể tìm được một loại bảo vật có thể đem thiên phú tu luyện tăng lên tới cấp độ siêu phẩm, đó mới là chân chính phát tài!" Nhạc Linh đang nói tới mức hưng phấn, lại thờ dãi nói: "Đáng tiếc là trong 100 năm này, bảo vật chân chính có thể trợ giúp Võ Giả tăng thiên phú tu luyện lên tới cấp độ siêu phẩm chỉ xuất hiện qua một lần, dạng bảo vật này quá hiếm thấy!"

Diệp Thiên cũng gật gù đầu, đồng ý với quan điểm của Nhạc Linh. Nếu như có thể dễ dàng lấy được bảo vật tăng thiên phú tu luyện tới cấp độ siêu phẩm, vậy thì Võ Giả nắm giữ thiên phú tu luyện siêu phẩm cũng sẽ không thừa thớt như vậy.

Lúc này, Nhạc Linh nói ra một sự tình khiến cho Diệp Thiên tương đối kích động.

"Mặc dù ta không biết ở nơi nào có bảo vật tăng thiên phú tu luyện tới cấp độ siêu phẩm, nhưng ta biết rõ một loại bảo vật có thể trợ giúp Võ Giả đem thiên phú tu luyện tăng lên tới cấp độ đỉnh cấp, giá trị của dạng bảo vật này có thể sẽ không ít hơn 10 tỷ!"

Nhạc Linh nói xong, liền nhìn qua Diệp Thiên nói: "Diệp Thiên, bảo vật như thế không chỉ có một cái, phụ thân ta vào 20 năm trước đã phát hiện ra, nhưng thực lực của phụ thân ta không đủ, đánh không lại hung thú thủ hộ bảo vật, cho nên vẫn không có biện pháp lấy đi. Mà cái bí mật này, phụ thân cũng không chia sẻ cho người Nhạc gia. Nhưng lần này, phụ thân lại nói cho ta biết. Mặt khác, phụ thân ta vào lúc trước đã lưu lại ở nơi đó một thiết bị cảm ứng, ta có thể tìm tới nơi đó. Nhưng thực lực của ta không đủ, ta cần sự trợ giúp của ngươi, ta có thể chia cho ngươi một nửa thu hoạch, ngươi cảm thấy như thế nào?"

"Hung thú có thực lực như thế nào, bảo vật rốt cuộc là cái gì?" Diệp Thiên liên tiếp hỏi hai loại vấn đề.

Nhạc Linh giới thiệu: "Hung thú chỉ có một con, là một con Hắc Lang (Sói đen) dài một mét, có kích cỡ phi thường nhỏ, nhưng thực lực lại hết sức đáng sợ, mấu chốt là con Hắc Lang kia nắm giữ một loại năng lực vô cùng đáng sợ, đó là thiên phú không gian, có thể thuần di, nói rõ thiên phú không gian của đối phương đã đạt đến cấp độ Trung đẳng!"

"Thuần di? Trung đẳng? Chẳng lẽ mỗi một cái cấp bậc của thiên phú không gian còn có năng lực khác biệt hay sao?" Diệp Thiên hiểu ý.

Nhạc Linh giải thích: "Đại căn cứ Ma Hải cũng có Võ Giả nắm giữ thiên phú không gian, căn cứ vào những Võ Giả kia mà nói, thiên phú không gian Yếu có năng lực cảm giác không gian, có thể lợi dụng thiên phú không gian để thâm thấu vào không gian cảm giác tình huống bốn phía, loại năng lực thâm dò này so với sử dụng tinh thần lực để thâm dò còn muốn cường đại hơn, lại vô cùng bí ẩn, không dễ dàng bị phát hiện, thiên phú không gian Thấp có thể lưu lại không gian ẩn ký, coi như cách rất xa cũng có thể cảm ứng được. Mà cái năng lực này cũng là thủ đoạn cần thiết dùng để chế tạo Túi Trữ Vật, chúng ta có thể thành lập cảm ứng cùng với Túi Trữ Vật, chính là nhờ thủ đoạn của Võ Giả nắm giữ thiên phú không gian Thấp. Đương nhiên, người chế tạo Túi Trữ Vật sẽ phải xóa đi cảm ứng, nếu không chúng ta là sẽ không nhận chủ được; Thiên phú không gian Sơ đẳng thì càng ghê gớm hơn,

những Vô Giả này có thể chế tạo ra một cái không gian tùy thân cỡ nhỏ, so với Túi Trữ Vật càng dễ dàng hơn. Mà thiên phú không gian Trung đẳng, vừa rồi ta cũng đã nói cho người, sẽ có thêm năng lực thuần đi!"

"Vậy còn thiên phú không gian Cao đẳng thì sao?" Diệp Thiên thấy Nhạc Linh không nói, liền hiếu kỳ hỏi.

Lúc này, sắc mặt của Nhạc lại trở nên khó coi nói: "Đại căn cứ Ma Hải không có người nắm giữ thiên phú không gian Cao đẳng, nhưng bên trong hung thú lại có. Diệp Thiên, nếu như sau này người gặp phải hung thú nắm giữ thiên phú không gian Cao đẳng, phải nghĩ hết tất cả biện pháp để chạy trốn. Dạng hung thú này kinh khủng đến cực hạn, Vô Giả chúng ta rất khó có thể đánh thắng được. Ta chỉ muốn nói cho người biết một chuyện, một vị Vương Giả đã từng bị một con hung thú đỉnh cấp nắm giữ thiên phú không gian Cao đẳng dùng một chiêu miểu sát! Mà năng lực của thiên phú không gian Cao đẳng chính là Lưỡi Dao Không Gian, Vương Cấp cũng không ngăn được uy lực của Lưỡi Dao Không Gian! Hơn nữa phạm là hung thú nắm giữ thiên phú không gian Cao đẳng, sẽ có tốc độ rất nhanh, bọn chúng có thể thuần đi với cự ly xa, coi như là Vương Cấp cũng rất khó chạy thoát."

"Hít hà ~~~ " Diệp Thiên hít vào một ngụm khí lạnh, thiên phú không gian Cao đẳng không thể nghi ngờ là quá biến thái đi, quả thực là không nhìn cảnh giới a!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Thiên Hồn Hoa

"Thiên phú không gian cùng với thiên phú thời gian không hổ danh là hai đại thiên phú chí cao, theo như tin đồn thì thiên phú thời gian so với thiên phú không gian càng đáng sợ hơn, không biết là sẽ có loại năng lực gì!" Diệp Thiên hiếu kỳ không ngớt.

Nhưng Nhạc Linh cũng không biết rõ về thiên phú thời gian, bởi vì toàn bộ Đại căn cứ Ma Hải cũng không có Vô Giả nắm giữ thiên phú thời gian, cũng chưa từng nghe nói qua hung thú nào nắm giữ thiên phú thời gian. Có lẽ đã có người từng thấy, nhưng cũng không thể sống sót trở về, tin tức tự nhiên sẽ không thể truyền ra.

"Diệp Thiên, bảo vật mà con Hắc Lang thủ hộ là thiên tài địa bảo Thiên Hồn Hoa, lúc trước vào thời điểm phụ thân ta nhìn thấy, Thiên Hồn Hoa có tám đóa, Hắc Lang hẳn là sẽ không ăn hết Thiên Hồn Hoa, bởi vì Thiên Hồn Hoa có tác dụng không lớn đối với nó. Thiên Hồn Hoa chủ yếu chỉ có hữu dụng đối với thiên phú tu luyện cùng với thiên phú huyết mạch, nhưng lại không có cách nào tăng cường thiên phú không gian. Nó sở dĩ thủ hộ Thiên Hồn Hoa, chỉ bởi vì nơi đó là sào huyệt của nó. Huống hồ, Hắc Lang chỉ có thể thuần đi, cũng không có năng lực Lưỡi Dao Không Gian, chúng ta vẫn có hi vọng, nghe nói thiên phú tu luyện của em gái người chỉ là Trung đẳng, nếu như lấy được Thiên Hồn Hoa, em gái của người cũng sẽ trở thành người nắm giữ thiên phú tu luyện đỉnh cấp!" Nhạc Linh dự hoặc.

"Nhạc Linh, không cần phải nói những thứ này, ta đáp ứng là được!" Diệp Thiên cười nói.

Kỳ thật, trong nội tâm của hắn đã hưng phấn đến cực hạn. Hắn hưng phấn không phải là vì Thiên Hồn Hoa, mà là vì thiên phú không gian Trung đẳng của con Hắc Lang kia!

Loại thiên phú này so với thiên phú không gian Sơ đẳng của Văn Hà Vương còn trâu bò hơn nhiều, còn nhiều ra một cái năng lực thuần đi.

Mặc dù nói thiên phú Sao Chép của hắn còn đang ở thời gian làm lạnh, nhưng nếu như giết chết con Hắc Lang kia, mang thi thể của nó đi, đến khi thiên phú Sao chép kết thúc thời gian làm lạnh, liền có thể sao chép thiên phú không gian của Hắc Lang.

Thiên phú không gian cùng với Thiên Hồn Hoa, hai loại chỗ tốt, nếu hắn không đáp ứng mới là kẻ ngốc.

"Thật sao? Vậy chúng ta mau đi thôi, bất quá ta chỉ có thể đứng một bên quan chiến, dù sao thì ta cũng không phải là đối thủ của con Hắc Lang kia, ngay cả kiềm chế một chút cũng làm không được!" Nhạc Linh đỏ mặt nói.

"Yên tâm, cứ giao Hắc Lang cho ta!" Diệp Thiên cam đoan.

Nhạc Linh từ bên trong Túi Trữ Vật lấy ra một cái máy truyền tin, cái máy truyền tin này cũng không phải là kiểu dáng đồng hồ, mà là kiểu dáng điện thoại.

Diệp Thiên lần thứ hai nhìn thấy Túi Trữ Vật của Nhạc Linh, trong lòng đã không còn sự khát vọng cùng với hứng thú như lần trước.

Nếu sao chép được thiên phú không gian Trung đẳng, bản thân của hắn liền có thể mở ra không gian tùy thân, như vậy chẳng phải là sẽ trâu bò hơn Túi Trữ Vật rất nhiều lần? Túi Trữ Vật làm sao có thể so sánh với giá trị của không gian tùy thân chứ!

"Đây là máy truyền tin của phụ thân ta, bên trong có khắc trận pháp, có thể chậm rãi hấp thu nguyên khí, coi như đã trôi qua 20 năm, vẫn có thể liên lạc được với nhau!" Nhạc Linh giải thích.

Quả nhiên, chỉ thấy ở trên màn hình máy truyền tin xuất hiện một cái điểm đỏ khác, vị trí của cái điểm đỏ này tất nhiên là vị trí sào huyệt của con Hắc Lang kia.

"May mắn là cũng không quá xa, chúng ta tăng nhanh tốc độ, trong nửa ngày sẽ tới nơi!" Nhạc Linh tính toán.

"Tốt, đề ta mò đường, cô đi ở phía sau!" Diệp Thiên đi ở phía trước, mà Nhạc Linh thì đi ở đằng sau, hai người hướng về vị trí Thiên Hồn Hoa chạy tới.

Trên đường đi, Diệp Thiên thể hiện ra thực lực vô cùng đáng sợ, vô luận là loại hung thú cao cấp gì, đều không có cách nào tránh được một kích của Diệp Thiên, nhao nhao bị miểu sát.

Có một vài con hung thú thậm chí là Nhạc Linh đều cảm thấy vô cùng kiêng kỵ, nhưng vẫn bị Diệp Thiên dùng một đao chém chết.

"Thực lực quá kinh khủng, chỉ sợ thực lực của hắn so với Tông Sư phổ thông còn muốn cường đại hơn, nói không chừng so với tên biến thái Văn Phong kia cũng không yếu hơn bao nhiêu!" Nhạc Linh nghĩ thầm.

Nhạc Linh nguyên bản đối với việc thu được Thiên Hồn Hoa cũng không ôm hy vọng quá lớn, bây giờ cũng sinh ra đầy đủ lòng tin.

8 đóa Thiên Hồn Hoa a! 1 đóa Thiên Hồn Hoa có giá trị chừng 10 tỷ, 8 đóa chính là 80 tỷ.

Dựa theo tỷ lệ phân chia, nàng có thể thu hoạch được 4 đóa Thiên Hồn Hoa, liền tương đương với 40 tỷ, đây đã là thu hoạch khó có thể tưởng tượng.

Huống hồ, sau lần này còn có thể tìm kiếm những bảo vật khác, thu hoạch sẽ càng thêm phong phú.

Qua nửa ngày thời gian, Diệp Thiên cùng với Nhạc Linh đã vượt qua lộ trình dài đằng đặc, trong thời gian này đã từng gặp được mấy bầy thú, hơn nữa còn là bầy thú hung thú cao cấp, ngay cả Diệp Thiên cũng cảm thấy vô cùng kiêng kỵ, nhưng nếu ở phía dưới tốc độ siêu nhanh của Diệp Thiên, không những có thể chạy đi một cách an toàn, còn thành công ôm Nhạc Linh chạy đi.

Cho nên, chuyện này, hai người Diệp Thiên cùng với Nhạc Linh xem như là hữu kinh vô hiểm đi tới mục đích.

"Bên trong bí cảnh quá nguy hiểm, Diệp Thiên, nếu như lần này không có người mà nói, ta chỉ sợ là không đến được nơi này!" Nhạc Linh kinh hãi nói.

Đương nhiên, lời này của nàng là nửa thật nửa giả.

Nàng xác thực không phải là đối thủ của đám hung thú kia, nhưng bằng vào thân phận tiểu thư chủ mạch Nhạc gia, nàng sẽ không có khả năng nắm giữ át chủ bài.

Diệp Thiên tự nhiên cũng sẽ không hoàn toàn tin tưởng Nhạc Linh, hẳn tin rằng coi như không có hắn, Nhạc Linh cũng có thể đi tới vị trí có Thiên Hồn Hoa, chỉ bất quá là không có cách nào làm gì được con Hắc Lang kia mà thôi.

"Nhạc Linh, chúng ta có quan hệ hợp tác, ta tự nhiên sẽ tận lực trợ giúp cô. Bất quá, cô cũng phải hỗ trợ mới được, ta nghĩ cô phải có át chủ bài khắc chế năng lực thuần di của con Hắc Lang kia chứ, nếu không ta sẽ rất khó giết chết được nó." Diệp Thiên nói ra.

"Có!" Nhạc Linh cũng không giấu diếm, thẳng thắn nói: "Ta có một bộ trận pháp, mặc dù là trận pháp dùng một lần duy nhất, nhưng lại có thể ở trong vòng ba giây ảnh hưởng đến chu vi không gian vài trăm mét, khiến cho hiệu quả thuần di giảm đi nhiều, nhưng vên vẹn chỉ có ba giây, sau ba giây, trận pháp liền mất đi tác dụng. Bộ trận pháp này thế nhưng có giá trị tới 2 tỷ, hơn nữa còn phải có quan hệ nhất định mới có thể mua được, nếu như không giết được Hắc Lang, ta sẽ vô cùng thua thiệt!"

"Ba giây sao, hẳn là đã đủ!" Diệp Thiên trầm tư một chút, nói.

Hắn không dám cam đoan 100%, bởi vì hắn còn chưa nhìn thấy con Hắc Lang kia, chờ hắn tra xét tình huống thiên phú của Hắc Lang, mới có thể làm ra phán đoán chân chính.

Rất nhanh, hai người Diệp Thiên cùng với Nhạc Linh đã đi tới gần sào huyết Hắc Lang. Sào huyết Hắc Lang nằm ở giữa sườn núi trên núi cao, bên trong có một tòa sơn động to lớn, ở bên trong sơn động có cỏ cây hoa lá, mà 8 đóa Thiên Hồn Hoa chính là sinh trưởng ở bên trong cái sơn động này.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Độn không nguyệt lang

Vào thời điểm tới gần 3000 mét, Diệp Thiên nghe được một tiếng sói tru, dường như đang rống về phía bọn hắn.

"Diệp Thiên, chúng ta có lẽ đã bị phát hiện!" Sắc mặt của Nhạc Linh trở nên ngưng trọng nói.

"Xa như vậy liền bị phát hiện?" Diệp Thiên vô cùng kinh ngạc.

Nếu thật như vậy mà nói, đây hẳn là do Hắc Lang dùng năng lực cảm ứng không gian phát hiện được bọn hắn.

Nhưng Diệp Thiên rõ ràng ngay cả một chút cảm giác cũng không có, loại năng lực quý dị này xác thực là quá đáng sợ, mà nếu như chỉ là thiên phú không gian Yếu liền có loại năng lực này, không thể không nói người nắm giữ thiên phú không gian quả là cường đại.

Thiên phú không gian càng cường đại, Diệp Thiên chẳng những không kiêng kỵ, ngược lại càng cảm thấy vô cùng hứng thú. Bởi vì, hắn chỉ cần thành công giết chết Hắc Lang, như vậy thiên phú không gian liền chính là của hắn rồi!

"Diệp Thiên, chúng ta nên trực tiếp đi qua a, dù sao thì cũng đã bị bại lộ!" Nhạc Linh đề nghị.

Diệp Thiên cũng đồng ý, chậm sẽ sinh biến, mau chóng giải quyết con Hắc Lang này thì tốt hơn.

Vù vù!! Diệp Thiên cùng với Nhạc Linh nhanh chóng tiến lên, trong nháy mắt liền đi tới cửa sơn động.

Tiếp đó, bọn hắn xông vào bên trong sơn động, bên trong chính là một mảnh không gian rộng lớn, trên đỉnh sơn động tương liên cùng với ngoại giới, có một cái lỗ có đường kính chừng 10 mét, ánh sáng có thể chiếu vào, khiến cho cái sơn động này sáng ngời giống như ngoại giới.

"Hoàn cảnh ở đây cũng không tệ a, khó trách con Hắc Lang lại chọn nơi này để làm sào huyết!" Diệp Thiên tán thưởng.

Oanh!!! Một cỗ khí tức hung thú cường đại truyền đến.

Vô thanh vô tức, có một con sói màu đen xuất hiện ở một nơi cách hai người Diệp Thiên không xa, đang dùng một đôi mắt phần nộ theo dõi hắn cùng với Nhạc Linh.

"Dò xét!" Diệp Thiên khởi động thiên phú Sao Chép quan sát tình huống thiên phú của Hắc Lang.

Chủng loại: Độn Không Nguyệt Lang

Thiên phú huyết mạch: Đỉnh cấp

Thiên phú không gian: Trung đẳng

Thiên phú Cự hóa: Trung đẳng (Cự hóa: biến lớn)

Nhìn thấy thiên phú của Độn Không Nguyệt Lang, Diệp Thiên quả thực đã giật mình.

Thiên phú của Độn Không Nguyệt Lang vô cùng tốt, nếu như ở ngoại giới mà nói, nó tất nhiên sẽ trở thành hung thú đỉnh cấp, hơn nữa ở bên trong hung thú đỉnh cấp cũng thuộc về tồn tại phi thường đáng sợ.

Hơn nữa nó chẳng những có thiên phú không gian Trung đẳng, còn có thiên phú Cụ hóa Trung đẳng.

Từ tên gọi thiên phú Cụ hóa liền có thể nhìn ra, hẳn là một loại thiên phú biến lớn.

Diệp Thiên tự nhiên sẽ không hồ đồ cho rằng loại thiên phú này chỉ là biến lớn đơn giản, chỉ sợ là sau khi biến lớn còn có thể tăng cường lực lượng hoặc là các phương diện thân thể khác lên mấy lần.

Phụ thân của Nhạc Linh không đề cập về loại thiên phú này, đoán chừng là lúc đó Độn Không Nguyệt Lang cũng không sử dụng loại thiên phú này.

Diệp Thiên nếu như không dò xét thiên phú của Độn Không Nguyệt Lang, có lẽ sẽ không biết được nội tình của Độn Không Nguyệt Lang, hậu quả chính là thất bại.

"Nhạc Linh, cô hãy bày trận đi, ta sẽ cùng với con Độn...Hắc Lang này dây dưa một chút, sau khi bố trí trận pháp thành công, cô hãy thông báo cho ta, đến thời điểm đó cô hãy làm việc theo khẩu lệnh của ta!" Diệp Thiên kém một chút nữa đã nói ra danh tự của Độn Không Nguyệt Lang, may mắn là đã kịp thời đổi giọng, bằng không hẳn thật sự đúng là không biết làm sao để giải thích bản thân vì sao lại biết con sói này tên là Độn Không Nguyệt Lang.

"Tốt!" Nhạc Linh đồng ý với kế hoạch của Diệp Thiên, nàng từ bên trong Túi Trữ Vật lấy ra một cái mâm tròn, bên trên mâm tròn có những đường vân thần bí, phía trên phát ra ba động nhàn nhạt, những ba động này có thể ảnh hưởng một chút đến không gian.

Nếu như Diệp Thiên sao chép thành công được thiên phú không gian mà nói, là hẳn có thể cảm ứng được những ba động này——không gian ba động!

Cái mâm tròn này kỳ thật chính là trận bàn sử dụng duy nhất một lần do Vô Già nắm giữ thiên phú không gian liên hợp với trận pháp sư tạo ra, cho nên mới có tác dụng ảnh hưởng đến không gian.

Nhưng vèn vèn chỉ có thể ảnh hưởng tới năng lực thuần di mà thôi, khiến cho tốc độ thuần di chậm đi một chút, chứ cũng không phải là thật sự ngăn cản được năng lực thuần di.

Trận pháp chân chính có thể ngăn cản năng lực thuần di, nàng làm sao có thể lấy tới, vật đó có giá trị quá cao.

"Rống!" Độn Không Nguyệt Lang gào thét về phía Diệp Thiên, dường như muốn nói: "Nhân loại, mau rút đi!"

Độn Không Nguyệt Lang sợ dĩ không lập tức phát động công kích đối với Diệp Thiên, là do cảm ứng được uy hiếp nhàn nhạt, nó cảm thấy Diệp Thiên vô cùng nguy hiểm, nếu như Diệp Thiên chủ động rồi đi mà nói, nó cũng không cần thiết phải chém giết cùng với Diệp Thiên.

Hưu! Diệp Thiên xuất thủ, so với thiểm điện còn nhanh hơn rất nhiều lần, hẳn vừa ra tay, Độn Không Nguyệt Lang liền giật nảy mình.

Nếu như không dựa vào năng lực thuần di mà nói, tốc độ của nó sẽ kém hơn rất nhiều so với Diệp Thiên.

Thuần di! Thân hình của Độn Không Nguyệt Lang biến mất trong nháy mắt, đây không phải là tốc độ nhanh đến cực hạn, mà là na di qua không gian, thuần di đến một địa phương khác, loại thuần di này là không nhìn chương ngại vật, so với tốc độ đơn thuần còn trâu bò hơn nhiều.

Một đao thất bại, Diệp Thiên chém vào bên trên vách đá.

"Thuần di thật sự là đáng sợ, ta hoàn toàn không thể phát giác ra tung tích của Độn Không Nguyệt Lang!" Diệp Thiên kinh ngạc.

Nhưng trải qua lần thăm dò vừa rồi, Diệp Thiên cũng đã nắm giữ được một số tin tức cơ bản.

Độn Không Nguyệt Lang có lực lượng không quá cường đại, chỉ tương đương với lực công kích 2 Tượng mà thôi, không sai biệt lắm cùng với lực công kích của Đại Vô Già đỉnh phong, thuộc về hung thú cao cấp yếu nhất.

Nhưng thiên phú không gian của Độn Không Nguyệt Lang lại quá biến thái, lần lượt thuần di, căn bản là đánh không trúng.

Nếu như không đánh trúng Độn Không Nguyệt Lang mà nói, làm như thế nào để giết nó?

Xoạt!!!! Diệp Thiên không ngừng đuổi theo Độn Không Nguyệt Lang, tốc độ vô cùng nhanh chóng, ngay cả Nhạc Linh cũng không thể nhìn thấy thân ảnh của một người một sói này.

"Quá biến thái, con Hắc Lang có năng lực thuần di, có tốc độ nhanh cũng bình thường, nhưng Diệp Thiên lại không có thiên phú không gian, tốc độ dĩ nhiên cũng nhanh đến mức độ này, thiên phú tốc độ của hắn rốt cuộc là cấp bậc gì, Thiên phú tốc độ Cao đẳng hay sao?" Nhạc Linh sợ hãi thán phục.

Bất quá, nàng ngay cả thân ảnh của Diệp Thiên đều quan sát không được, tự nhiên không có cách nào tính ra tốc độ của Diệp Thiên. Tóm lại, chỉ biết là Diệp Thiên nhanh hơn nàng rất nhiều lần!

Sau đó tâm tư của nàng liền đắm chìm trong quá trình bày trận.

Cái gọi là quá trình bày trận rất đơn giản, chính là làm cho trận bàn cố định, sau đó lợi dụng nguyên lực khởi động trận bàn, sau đó để cho trận bàn chậm rãi hấp thu thiên địa nguyên khí, đợi thiên địa nguyên khí tích lũy tới một trình độ nhất định, sau đó đem lực lượng trong trận bàn bộc phát ra một lần duy nhất, quá trình bộc phát kéo dài 3 giây!

"Sắp rồi!" Nhạc Linh chú ý quang mang trên trận bàn, âm thầm tính toán.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Thiên phú Cự hóa

Ước chừng trôi qua 1 phút, hào quang trên trận bàn tỏa sáng.

"Diệp Thiên, đã xong!" Nhạc Linh thấp giọng nói.

Thanh âm tuy nhỏ, nhưng Diệp Thiên lại nghe được, biết rõ trận bàn cấm không đã được bố trí thành công, tùy thời có thể khởi động ảnh hưởng đến năng lực thuần di của Hắc Lang.

"Nhạc Linh, khởi động!" Diệp Thiên hô to.

Sau khi nghe được mệnh lệnh của Diệp Thiên, Nhạc Linh liền không có một chút do dự nào khởi động trận bàn cấm không.

Trong phút chốc, có một cỗ lực lượng không gian tràn ngập ra bên ngoài.

Nhạc Linh mặc dù không cảm ứng được lực lượng không gian, nhưng cũng cảm thấy một cỗ lực áp chế đánh tới, không gian phảng phất như đang bị giam cầm vậy.

Mà vào lúc này, Độn Không Nguyệt Lang đang không ngừng thuần di, toàn thân đột nhiên trở nên trì trệ, thuần di xuất hiện một tia dừng lại, thuần di so với trước khó khăn không ít.

"Cơ hội tốt!" Diệp Thiên bắt được cơ hội, ngay cả 1/1000 giây cũng không chậm trễ.

"28 lần vận tốc âm thanh!"

"10 lần lực lượng!"

"Ảnh Sát!"

Đao kỹ mà Diệp Thiên thi triển là Ảnh Sát, mà không phải là Thanh Phong Trảm.

Thanh Phong Trảm có thể tăng cường lực công kích lên 6 lần, xác thực là vô cùng đáng sợ, nhưng Diệp Thiên cũng không cần công kích mạnh như vậy, lực công kích của Ảnh Sát dưới sự gia trì của thiên phú lực lượng không sai biệt lắm cũng tương đương với 3 Tượng.

3 Tượng đủ để tạo thành một kích trí mạng cho Độn Không Nguyệt Lang.

Mà nguyên nhân chính Diệp Thiên sử dụng Ảnh Sát chủ yếu là vì tốc độ xuất đao! Ở dưới sự gia trì của 25 lần tốc độ xuất đao của Ảnh Sát, khiến cho tốc độ xuất đao của hắn đạt tới trình độ gấp 50 lần, coi như là Tông Sư đỉnh phong cũng không nhất định có thể kịp phản ứng, mà Độn Không Nguyệt Lang bị ảnh hưởng đến năng lực thuần di là rất khó có thể kịp phản ứng.

Vào giờ phút này, cái mà Diệp Thiên truy cầu chính là nhanh! Nhạc Linh nói trận pháp có thể ảnh hưởng đến Độn Không Nguyệt Lang 3 giây, nhưng Diệp Thiên lại không tin vào khoảng thời gian này.

Hắn chỉ tin vào đao của mình!

Độn Không Nguyệt Lang vào thời điểm này cảm ứng được nguy cơ sinh tử, ở dưới dạng tuyệt cảnh này, nó bạo phát ra một loại thiên phú khác của bản thân—— thiên phú Cự hóa.

Trong phút chốc, Độn Không Nguyệt Lang biến lớn, lực lượng cùng với những phương diện khác bỗng nhiên tăng vọt. Bởi vì thực lực tăng lên, Độn Không Nguyệt Lang phảng phất tránh thoát khỏi một loại trói buộc nào đó, năng lực thuần di không còn bị ảnh hưởng bởi trận bàn cấm không nữa.

Két một tiếng! Độn Không Nguyệt Lang phá vỡ trận bàn cấm không, sắp thuần di rồi đi.

Mà vào lúc này, Ảnh Sát đã giáng lâm.

Phốc một tiếng! Lưỡi đao phá vỡ cái cổ của Độn Không Nguyệt Lang, cơ hồ chém đứt nửa cái cổ.

Sau một khắc, Độn Không Nguyệt Lang ở dưới tác dụng của năng lực thuần di xuất hiện ở bên ngoài 50 mét, thân thể bất lực ngã xuống mặt đất, khí tức dần dần giảm xuống.

"Cái gì, ảnh hưởng không tới một giây?" Nhạc Linh chấn kinh.

Nguyên bản nàng còn cho rằng sẽ ảnh hưởng đến Độn Không Nguyệt Lang trong ba giây thời gian, ai ngờ còn chưa tới một giây, trận pháp liền bị năng lực không gian của Độn Không Nguyệt Lang cưỡng ép phá vỡ, trận bàn vỡ ra thành vô số khối.

Nhưng đến khi nàng nhìn thấy Độn Không Nguyệt Lang đã mất đi sinh cơ, lúc này mới thở ra một hơi nhẹ nhõm.

"Diệp Thiên, ta còn cho rằng là đã thất bại!" Nhạc Linh đi tới, nói.

Diệp Thiên cũng thở ra một hơi nhẹ nhõm, nếu như vừa rồi sử dụng Thanh Phong Trảm mà nói, đoán chừng sẽ thật sự để cho Độn Không Nguyệt Lang tránh thoát.

Cũng may là hắn đã suy tính đủ loại khả năng, không tin tưởng vào 3 giây đồng hồ mà Nhạc Linh nói, mà đã đem thiên phú Cự hóa của Độn Không Nguyệt Lang cân nhắc vào bên trong.

Độn Không Nguyệt Lang sau khi biến lớn, lực lượng của nó hẳn là đã vượt qua 3 Tượng, so với lực công kích của Ảnh Sát còn muốn cường đại hơn, nhưng vậy thì tính sao? Ở phía dưới tốc độ tuyệt đối, cô của Độn Không Nguyệt Lang hiển nhiên là không thể chống đỡ được một đao của Diệp Thiên, trực tiếp bị chém đứt.

Thấy Độn Không Nguyệt Lang đã mất đi sinh cơ, triệt để chết đi, Diệp Thiên liền nói: "Nhạc Linh, ta đối với thi thể của con Hắc Lang này cảm thấy hứng thú, chuẩn bị mang nó đi, có có ý kiến gì không?"

Nhạc Linh khoát tay lia lia nói: "Đương nhiên là không ngại, con Hắc Lang này vốn chính là do người giết, tự nhiên thuộc về người!" Hơn nữa theo Nhạc Linh, chỉ là thi thể của một con hung thú cao cấp cũng không đáng giá bao nhiêu tiền, coi như là thi thể của hung thú đỉnh cấp, giá trị của nó cũng kém xa một đóa Thiên Hồn Hoa.

"Chúng ta đi thu hoạch Thiên Hồn Hoa thôi!" Nhạc Linh không kịp chờ đợi nói ra.

Diệp Thiên gật đầu, hai người đi về phía vị trí Thiên Hồn Hoa.

"Ồ đó!" Nhạc Linh nhìn thấy Thiên Hồn Hoa sinh trưởng trên vách đá, kinh hi nói.

Chỉ thấy ở phía trên vách đá có 8 đóa Thiên Hồn Hoa sinh trưởng vô cùng đẹp đẽ, phát ra quang mang màu trắng, nhìn qua vô cùng bất phàm.

8 đóa Thiên Hồn Hoa này đã sớm thành thực, chỉ là trải qua thời gian càng lâu, công hiệu càng tốt.

Dù sao thì ở giữa thiên phú tu luyện đỉnh cấp cũng có sự khác biệt, Thiên Hồn Hoa càng lâu năm sẽ sáng lập ra thiên phú tu luyện đỉnh cấp cao hơn thiên phú tu luyện đỉnh cấp phổ thông, nói không chừng còn có thể tăng tiến độ tu luyện lên thêm hai, ba thành.

Bất quá, Diệp Thiên cùng với Nhạc Linh cũng không muốn chờ đợi nữa, chỉ cần hái đi toàn bộ là được.

"Thật sự là Thiên Hồn Hoa, ta đã thấy qua thứ này ở trong kho bảo vật của gia tộc, đáng tiếc là ở trong đó chỉ có một đóa Thiên Hồn Hoa, vào thời gian trước đó ta cũng không có tư cách sử dụng, cần có công hiến phi thường to lớn đối với gia tộc có mới có thể lấy được." Nhạc Linh vô cùng khẳng định nói.

Sau đó Nhạc Linh liền lấy ra 8 cái hộp ngọc, đem 8 đóa Thiên Hồn Hoa vừa hái xuống bỏ vào bên trong hộp ngọc. Loại linh dược hiếm thấy này, chỉ có cất vào bên trong hộp ngọc mới có thể giữ được hiệu quả hoàn hảo không tổn hại.

"Nhạc Linh, ở bên kia giống như còn có một cái thông đạo nhỏ, để ta vào xem!" Diệp Thiên chỉ về nơi xa, có một cái thông đạo cao bằng người, nói ra.

"Vậy thì chúng ta hãy cùng đi, bất quá phải cẩn thận một chút!" Nhạc Linh thuận miệng nói.

Nàng vừa rồi đúng là không chú ý tới cái thông đạo nhỏ này, thấy Diệp Thiên muốn đi vào, nàng cũng thuận tiện đi theo.

Đương nhiên, đây cũng không nhất định là một cái thông đạo, có lẽ chỉ là một cái lỗ nhỏ.

Nhưng mà, Nhạc Linh không chú ý tới là, sâu trong con người của Diệp Thiên lại tràn đầy khát vọng cùng với hưng phấn.

Ánh mắt của hắn một mực không rời đi khỏi cái thông đạo nhỏ kia, bởi vì sau khi hắn tiến vào cái sơn động này, hắn liền có một loại khát vọng, giết chết Độn Không Nguyệt Lang, hắn mới có thể đi kiểm tra một chút, lại phát hiện ra loại khát vọng này giống như là loại khác vọng lúc trước gặp được khóa trái cây màu vàng óng kia.

Mà gây nên sự khát vọng của hắn chính là ở bên trong cái thông đạo nhỏ kia.

"Bên trong tất nhiên là có bảo vật tăng cường thiên phú Sao Chép!" Diệp Thiên kích động.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Địa Dũng Kim Liên

Phải biết rằng, loại bảo vật như Thiên Hồn Hoa có thể tăng cường thiên phú tu luyện có tác dụng đối với hắn không lớn, cũng không có cách nào tăng cường thiên phú Sao Chép cho hắn, bảo vật có thể tăng cường thiên phú Sao Chép, hắn cũng không biết tìm kiếm như thế nào.

Bây giờ, hắn rốt cục cũng gặp được một loại.

"Không tiếc bất cứ giá nào cũng phải cầm tới tay!" Diệp Thiên âm thầm xiết chặt nắm đấm.

Diệp Thiên đi ở phía trước, Nhạc Linh đi ở phía sau.

Hai người đi về phía thông đạo nhỏ, thông đạo cũng không dài, vèn vẹn chỉ có chừng mười thước.

Vào lúc này, Diệp Thiên mới phát hiện ra ở bên trong thông đạo này chứa cái gì, hai người bọn hắn phảng phất như bước vào một mảnh thiên địa khác vậy.

Bên trong là một mảnh không gian to lớn chiếm cứ chu vi mấy ngàn thước, ở giữa có một cái hồ nước cỡ nhỏ, nước bên trong hồ cũng không phải là nước đọng, có lẽ là nối liền với mạch nước ngầm, cho nên mới có thể ở trong ngọn núi tạo thành một cái hồ nước.

Mà ở bên trên hồ nước có một đóa hoa sen sinh trưởng, đóa hoa sen này cũng không phải là hoa sen phổ thông, cả đóa hoa trắng nõn như tuyết, bốn phía có các sợi tơ màu vàng óng, phảng phất như là nữ hoàng của các loài hoa.

Ở bên trên mặt hồ có một tảng đá, trên tảng đá có phủ một tấm da thú rất dày, có dấu vết hung thú dừng lại.

"Nơi này mới là chỗ ở chân chính của Hắc Lang, khó trách vì sao khi chúng ta bước vào sơn động lại không thấy được Hắc Lang, đột nhiên thấy nó xuất hiện, nguyên lai là nó một mực ở chỗ này, sau khi cảm ứng được chúng ta bước vào sơn động, nó mới thuận đi đi ra!" Nhạc Linh bừng tỉnh đại ngộ nói.

Diệp Thiên sờ gật đầu, xem như đáp lại Nhạc Linh, mà ánh mắt của hắn từ đầu đến cuối đều nhìn chằm chằm vào đóa hoa sen kia.

"Chính là vật kia đã khiến cho trong lòng của ta phát ra sự khát vọng hay sao!" Diệp Thiên khát vọng.

Mà Nhạc Linh rốt cục cũng cảm ứng được sự biến hóa trong ánh mắt của Diệp Thiên, theo ánh mắt của hắn nhìn về phía đóa hoa sen ở trong hồ.

Ngay từ đầu, nàng không có phản ứng gì, nhưng rất nhanh liền biến sắc.

"Cái này chẳng lẽ là Địa Dũng Kim Liên trong truyền thuyết!" Nhạc Linh kinh hô.

"Địa Dũng Kim Liên, đó là cái gì?" Diệp Thiên có ý dò từ trong miệng của Nhạc Linh biết được nhiều tin tức hơn.

Nhạc Linh bình tĩnh trở lại, mở miệng giải thích: "Nghe nói hơn một trăm năm trước, trong rất nhiều tiểu thuyết có nói tới Thiên Hoa Loạn Trụ, Địa Dũng Kim Liên, hình dung các hiện tượng trong thiên địa, nhưng trên thực tế Thiên Hoa Loạn Trụ cùng với Địa Dũng Kim Liên là tồn tại chân thật, nghe nói tại thời đại Viễn Cổ, nhóm cổ nhân đã chiếm được Địa Dũng Kim Liên, lợi dụng Địa Dũng Kim Liên thu được không ít chỗ tốt, trở thành thần tiên trong truyền thuyết, cho nên Địa Dũng Kim Liên dần dần được tiên hóa. Đương nhiên, thần tiên xuất hiện ở thời cổ đại chẳng qua chỉ là Võ Giả ở thời đại này mà thôi, thực lực có lẽ còn không bằng Đại Võ Giả, nhưng ở thời cổ đại lại được xem như là thần tiên."

"Mà Địa Dũng Kim Liên chính là một loại thiên tài địa bảo đặc thù, nói về trân quý, như vậy thì nó sẽ trân quý đến trình độ cực kỳ hiếm thấy. Nhưng nếu nói không trân quý, vào một số thời điểm nó chỉ là găng gà, thậm chí là không có tác dụng gì!" Nhạc Linh nói ra lời nói quái dị.

Diệp Thiên nghe câu này cảm thấy vô cùng mơ hồ, nhưng rất nhanh liền biết được nguyên nhân.

Nguyên lai Địa Dũng Kim Liên là bảo vật hữu dụng đối với thiên phú, lại không phân cấp độ cùng với cấp bậc. Coi như là thiên phú cấp siêu phẩm nói không chừng đều có thể dùng Địa Dũng Kim Liên để tăng cường lên, nhưng chỉ giới hạn tăng lên đối với năng lực thiên phú, mà không thể tăng cường đẳng cấp của thiên phú.

Ví dụ như là thiên phú Phong Nhận, nếu như là một Võ Giả nắm giữ thiên phú Phong Nhận đỉnh cấp phục dụng một đoá Địa Dũng Kim Liên, thiên phú Phong Nhận của hắn khẳng định sẽ vẫn ở cấp độ đỉnh cấp, nhưng năng lực Phong Nhận sẽ được cải tạo.

Ví dụ như Phong Nhận có thể biến hóa hình thái, biến thành thương gió, đao gió, thậm chí là khiến cho Phong Nhận sinh ra các loại hiệu quả sắc bén.

Tóm lại, tác dụng chân chính của Địa Dũng Kim Liên không phải là tăng cường đẳng cấp thiên phú, mà là tăng cường các loại biến hóa cho thiên phú.

Có một vài biến hóa có một chút tác dụng, nhưng cũng có một số biến hóa không dùng được.

Trong tin đồn đã có người lợi dụng Địa Dũng Kim Liên khiến cho bản thân thiên phú tốc độ sinh ra hiệu quả huyền ảnh, khiến cho tốc độ trở nên vô cùng quý dị, nhưng đối với thực lực cũng không có tác dụng quá lớn.

Bất quá, bởi vì nó có hiệu quả đặc biệt cải tạo bất luận một loại thiên phú nào, cho nên dẫn đến Địa Dũng Kim Liên là một trong những thiên tài địa bảo có giá cả vô cùng cao nhưng lại có tác dụng như găng gà.

Giá cả kém xa so với thu hoạch, nhưng vẫn như cũ có rất nhiều người mua Địa Dũng Kim Liên, bọn hắn mong đợi vào vận khí, khát vọng có thể lợi dụng Địa Dũng Kim Liên khiến cho thiên phú bản thân sinh ra hiệu quả đặc biệt phi thường tốt.

"Một đoá Địa Dũng Kim Liên, có giá trị bao nhiêu?" Diệp Thiên hỏi.

Nhạc Linh vươn năm ngón tay, ở trong ánh mắt ngạc đến ngây người của Diệp Thiên kinh, nói ra: "50 tỷ!"

"Cái gì!" Diệp Thiên kinh hãi, cái giá cả này cũng quá đắt a!

"Không đắt!" Nhạc Linh giải thích: "Đối với Đại Võ Giả mà nói, là đắt đến mức không hợp thói thường, thậm chí căn bản là không có lợi, nhưng Tông Sư cùng với Vương Cấp thì sao? Những người kia cũng không quan tâm đến 50 tỷ, cho dù chỉ có một chút tác dụng đối với thiên phú, bọn hắn cũng nguyện ý lãng phí 50 tỷ, thậm chí là nguyện ý lãng phí 100 tỷ. Cho nên nói, giá trị của Địa Dũng Kim Liên được quyết định bởi những người cảm thấy hứng thú, tại các căn cứ nhỏ nó không đáng tiền, nhưng ở Đại căn cứ Ma Hải, nó liền có giá trị 50 tỷ!"

Diệp Thiên gật gật đầu, giá trị của loại bảo vật này được quyết định bởi thị trường, mà không phải là giá cả tự thân của bảo vật.

Có thời điểm, đồ vật mà Võ Giả này không cần, nhưng những Võ Giả khác lại hết sức khát vọng. Chính là cái đạo lý này!

Mà bảo vật Địa Dũng Kim Liên đối với Diệp Thiên lại có tác dụng viễn siêu bất luận một kẻ nào, nó có thể làm cho thiên phú Sao Chép sinh ra những biến hóa khác, hơn nữa còn là biến hóa phi thường tốt.

Diệp Thiên suy đoán khóa trái cây màu vàng óng lúc trước cũng nắm giữ hiệu quả cùng loại, thế nhưng khóa trái cây kia còn có thể tăng cường đẳng cấp thiên phú cho tiểu Kim, nói không chừng giá trị cũng không thấp hơn đoá Địa Dũng Kim Liên này, thậm chí là còn cao hơn!

Nhìn qua Nhạc Linh thật sâu, Diệp Thiên mở miệng nói: "Nhạc Linh, ta đối với đoá Địa Dũng Kim Liên này cảm thấy hết sức hứng thú, ta nguyện ý dùng 3 đoá Thiên Hồn Hoa đổi lấy, 3 đoá Thiên Hồn Hoa có giá trị 30 tỷ, mà đoá Địa Dũng Kim Liên này, cô với ta chia đều mà nói, cô có thể được chia 25 tỷ, tính toán như vậy, cô cũng không chịu thiệt thòi!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 89: Thêm một lần

"Được, nhưng như vậy thì ngươi sẽ bị thua thiệt, công lao lần này của ngươi là nhiều nhất, ta không thể chiếm tiện nghi của ngươi như thế. Như vậy đi, ngươi chỉ cần đưa cho ta 2 đoá Thiên Hồn Hoa, đoá Địa Dũng Kim Liên này liền thuộc về ngươi!" Nhạc Linh phân phối như thế.

Hai người cũng không có ý kiến gì, đạt thành hiệp nghị.

Lần hành động này, Diệp Thiên thu được tổng cộng một bộ thi thể Độn Không Nguyệt Lang, 2 đoá Thiên Hồn Hoa cùng với 1 đoá Địa Dũng Kim Liên.

Thu hoạch khổng lồ như thế, đã hoàn toàn vượt qua toàn bộ tài sản của Diệp Thiên, hơn nữa còn vượt qua rất nhiều lần.

Có thể nói, không đến nửa tiếng thời gian, giá trị bản thân của Diệp Thiên liền tăng vọt lên rất nhiều lần.

Nhạc Linh lúc này cũng vô cùng hưng phấn, 6 đoá Thiên Hồn Hoa, hoàn toàn tương đương với 60 tỷ đồng tiền a!

Đương nhiên, đổi hoàn toàn thành tiền không thể nghĩ ngờ là một loại thao tác kém cỏi nhất. Đối với loại bảo vật Thiên Hồn Hoa này, là bảo vật mà bất luận một gia tộc nào đều hết sức khát vọng, không thể dùng tiền để cân nhắc.

Nàng hoàn toàn có thể đem Thiên Hồn Hoa cống hiến cho Nhạc gia, đổi thành điểm cống hiến, như vậy mà nói, nàng liền có thể đổi được mấy món bảo vật mà nàng tha thiết ước mơ, mà Nhạc gia cũng sẽ bởi vì vậy mà có thêm sáu vị thiên tài nắm giữ thiên phú tu luyện đỉnh cấp, khiến cho thực lực của Nhạc gia lớn mạnh. Đây chính là nhất cử lưỡng tiện a!

Huru! Diệp Thiên khởi động thiên phú tốc độ, lấy một tốc độ cực nhanh vọt vào trong hồ, nhẹ nhàng hái đi Địa Dũng Kim Liên, sau đó điểm nhẹ lên mặt nước, lùi trở về, toàn bộ quá trình giống như mây trôi nước chảy.

Nhìn thoáng qua đóa Địa Dũng Kim Liên, Diệp Thiên vô cùng hưng phấn, hận không thể nuốt vào ngay tại chỗ, nhưng hắn vẫn kìm chế được loại khát vọng này.

[Truyện được cập nhật nhanh nhất tại truyệnyy.com

link: (bitlylink.com/DzK51)]

"Nhạc Linh, ta muốn phục dụng Địa Dũng Kim Liên, cô có thể thủ hộ cho ta một chút được không, mặc kệ sau khi ta phục dụng Địa Dũng Kim Liên xảy ra chuyện gì, cô cũng không nên quấy rầy ta!" Diệp Thiên nói ra.

"Có thể a! Bất quá người thật sự muốn phục dụng Địa Dũng Kim Liên hay sao, ta luôn cảm thấy có một chút lãng phí, bán ra ngoài mà nói sẽ có lời hơn đó!" Nhạc Linh đề nghị.

"Ta tương đối có hứng thú với thứ này, nói không chừng có thể khiến cho thiên phú của ta phát sinh biến hóa tốt đấy!" Diệp Thiên cười nói.

"Vậy thì được rồi!" Nhạc Linh không khuyên nữa, dù sao thì Địa Dũng Kim Liên cũng là của Diệp Thiên a, Diệp Thiên xử lý như thế nào cũng là việc của hắn, coi như lãng phí cũng tốt, nàng cũng không có quyền hỏi đến.

Nhạc Linh đứng ở đằng xa, cứ như vậy nhìn chăm chăm vào Diệp Thiên, mà Diệp Thiên thì dùng một ngụm nuốt hết Địa Dũng Kim Liên, đóa Địa Dũng Kim Liên to lớn ở trong miệng của Diệp Thiên hóa thành một cỗ chất lỏng giống như quýnh tương ngọc dịch, chảy vào trong bụng.

Tiếp theo, có một cỗ năng lượng ôn hòa tràn vào bên trong não hải của Diệp Thiên.

Vào lúc này, Diệp Thiên chỉ cảm thấy bên trong não hải vô cùng đau nhức, một mực đang hấp thu năng lượng khổng lồ của Địa Dũng Kim Liên, nhưng so với lần trước hấp thu khóa trái cây màu vàng óng thì tốt hơn, cũng không bị hôn mê.

Oanh!!!! Trong đầu, có từng điểm sáng hiển hiện, điểm sáng màu vàng óng đại biểu cho thiên phú Sao Chép bắt đầu hấp thu năng lượng Địa Dũng Kim Liên, đang phát sinh biến hóa đặc thù.

Ý thức của Diệp Thiên đắm chìm ở trong não hải, rốt cục cũng phát hiện ra tình huống ở trong đầu.

"Đây là..." Hắn nhìn qua những điểm sáng kia, nhìn như rất gần, nhưng ý thức làm như thế nào cũng không thể đi qua, nhưng hắn biết rõ những điểm sáng kia đại biểu cho cái gì.

"Những điểm sáng này chính là thiên phú ẩn kỹ của ta a, mà cái điểm sáng màu vàng óng kia có lẽ đại biểu cho thiên phú Sao Chép!" Diệp Thiên phán đoán.

Thiên phú Sao Chép không có phân chia đẳng cấp, bởi vì nó có thể sao chép bất luận một loại thiên phú nào, nói là đẳng cấp cao nhất cũng không đủ.

Ở bên trong tất cả các thiên phú ẩn kỹ, thiên phú Sao Chép là sáng nhất, cũng là cao nhất quý, những thiên phú khác đều vây quanh thiên phú Sao Chép, phảng phất như là một nhóm thần tử, thần phục ở dưới uy áp của thiên phú Sao Chép.

Hắn rõ ràng cảm ứng được sự biến hóa của thiên phú Sao Chép, ở dưới cỗ năng lượng Địa Dũng Kim Liên trút vào, thiên phú Sao Chép đang phát sinh sự tiến hóa cùng với cái biến đặc thù.

Ước chừng trôi qua năm, sáu tiếng.

Rốt cục ——Ong ong ong ~~~thiên phú Sao Chép bỗng nhiên chấn động, quá trình thuế biến kết thúc, mà Diệp Thiên cũng bỗng nhiên cảm thấy não hải trở nên nhẹ nhõm, tinh thần lực dĩ nhiên lại tăng lên một chút nữa, nhưng lại không nhiều.

(* Dịch giả: tr u yện đã được dịch tới 1300 chương tại .c.o.m)

Diệp Thiên vô cùng rõ ràng, tinh thần lực biến hóa chỉ là hiệu quả bổ sung, biến hóa chân chính vẫn thuộc về thiên phú Sao Chép.

"Thử xem thiên phú Sao Chép có biến hóa gì." Diệp Thiên vô cùng chờ mong.

Đầu tiên là phạm vi dò xét, phạm vi dò xét trước đó là 200 mét, mà bây giờ Diệp Thiên thử dò xét một chút, dĩ nhiên có thể cảm ứng được tình huống thiên phú của một con hung thú cấp thấp ở bên ngoài sơn động 500 mét.

Về phân địa phương xa hơn, hắn lại không có cách nào dò xét. Điều này nói rõ phạm vi dò xét thiên phú của Diệp Thiên đã tăng lên tới chu vi 500 mét, đây thế nhưng chính là một sự tiến bộ lớn, sau này muốn sao chép những thiên phú khác sẽ thuận tiện hơn nhiều lắm.

Thậm chí là cho dù đối phương trốn ở trong nhà, hắn cũng có thể nhẹ nhõm sao chép thiên phú của đối phương.

Sau đó, Diệp Thiên quan sát một chút tình huống thiên phú của Độn Không Nguyệt Lang.

—————
Chủng loại: Độn Không Nguyệt Lang

Thiên phú huyết mạch: Đỉnh cấp (có thể sao chép)

Thiên phú không gian: Trung đẳng (có thể sao chép)

Thiên phú Cự hóa: Trung đẳng (có thể sao chép)

—————

Thiên phú nguyên bản của Độn Không Nguyệt Lang, Diệp Thiên ngay cả một loại cũng không có cách nào sao chép, bởi vì thiên phú Sao Chép của hắn đang ở vào trạng thái làm lạnh. Nhưng bây giờ, thiên phú Sao Chép của hắn lại có thể sao chép.

"Tình huống này là như thế nào?" Diệp Thiên có một chút phát mộng.

Nghiên cứu trong chốc lát, hắn rốt cuộc đã hiểu rõ, đây là do số lần sao chép đã được tăng lên! Nguyên bản, hắn một tháng chỉ có thể sao chép một lần, mà hiện tại trong một tháng hắn đã có thể sao chép hai lần, trước đó đã dùng mất một lần, mà bây giờ vẫn còn có thể sao chép thêm một lần.

"Quá trâu bò, phục dụng Địa Dũng Kim Liên tuyệt đối là quyết định sáng suốt nhất của mình, đừng nói là bỏ ra 2 đóa Thiên Hồn Hoa, coi như là mười đóa Thiên Hồn Hoa, ta cũng không quan tâm a!" Diệp Thiên hết sức kích động, còn kém chút nữa là đứng lên hét to, nhưng nghĩ tới còn có một người ở bên cạnh, liền nhẫn nhịn.

"Vừa vặn mượn cơ hội phục dụng Địa Dũng Kim Liên, sao chép thiên phú không gian của Độn Không Nguyệt Lang Trung đẳng rồi dung hợp, coi như thân thể có phát sinh một số biến hóa, cũng xem như là do phục dụng Địa Dũng Kim Liên gây ra. Nếu như hiện tại không dung hợp mà nói, sau này một mực ở cùng một chỗ với Nhạc Linh, cũng không có cơ hội dung hợp."

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Không gian tùy thân

Nghĩ đến liền làm

"Sao chép!" Trong nháy mắt, thiên phú không gian Trung đẳng liền được sao chép.

Oanh!!! Dung hợp bắt đầu! Thiên phú không gian Trung đẳng mang đến biến hóa quá kịch liệt, thậm chí so với biến hóa do thiên phú đỉnh cấp mang đến còn muốn lớn hơn, Diệp Thiên thừa nhận sự đau nhức khó có thể tưởng tượng, thậm chí ngay cả linh hồn cũng muốn nổ tung.

Toàn thân run rẩy, toát ra mồ hôi lạnh, từng giọt mồ hôi chảy ra, thấm ướt y phục không nói, còn thấm ướt cả mặt đất. Nếu như là người bình thường mà nói, chảy ra nhiều mồ hôi như vậy, chỉ sợ thân thể sẽ khô cạn mà chết.

Mà Diệp Thiên là Đại Võ Giả, ngược lại cũng không quan trọng, chỉ hơi bị ảnh hưởng một chút mà thôi.

Cách đó không xa, Nhạc Linh kinh ngạc nhìn qua Diệp Thiên, không biết trên người của Diệp Thiên đang phát sinh cái gì mà đổ mồ hôi đầm đìa, hơn nữa còn biểu lộ ra vẻ hết sức thống khổ, phảng phất như chịu đựng một nỗi đau đớn không có cách nào tưởng tượng.

Phục dụng Địa Dũng Kim Liên sẽ thống khổ như vậy hay sao?

"Địa Dũng Kim Liên sẽ tiến hành cải tạo thiên phú, mà sau khi cải tạo sẽ có hiệu quả như thế nào, ai cũng không rõ ràng, có lẽ đây chính là tác dụng phụ sau khi thiên phú của Diệp Thiên được cải tạo a!" Nhạc Linh phỏng đoán như thế.

Rất nhanh, Diệp Thiên liền dung hợp thành công thiên phú không gian Trung đẳng.

Nhân loại: Diệp Thiên

Thiên phú tu luyện: Siêu phẩm cấp

Thiên phú tốc độ: Đỉnh cấp

Thiên phú đao pháp: Cao đẳng

Thiên phú Âm Ảnh: Sơ đẳng

Thiên phú khép lại: Đỉnh cấp

Thiên phú lực lượng: Cao đẳng

Thiên phú sức chịu đựng: Trung đẳng

Thiên phú phòng ngự: Trung đẳng

Thiên phú không gian: Trung đẳng

Nhìn thấy dòng thiên phú không gian Trung đẳng cuối cùng bên trên vòng mạc, Diệp Thiên liền không nhịn được trở nên kích động. Ở trong suy nghĩ của hắn, cái gọi là thiên phú không gian Trung đẳng này còn muốn trân quý hơn xa những thiên phú đỉnh cấp khác.

"Thiên phú không gian!" Diệp Thiên âm thầm thúc giục thiên phú không gian, lập tức cảm ứng được đủ loại biến hóa không gian.

Phảng phất như tâm niệm vừa động, liền có thể xuất hiện ở một địa phương khác, đây là năng lực thuần di.

Hơi chuyển động ý nghĩ một chút, liền có thể thông qua không gian cảm giác được địa phương khác, đây là cảm giác không gian.

Hơn nữa hắn còn có thể sáng tạo ra một cái không gian tùy thân, phảng phất như là bộ phận thân thể của hắn.

(Truyện được dịch hơn 1300 chương tại link: bom.to/8f0rTe)

"Tắm trước, thân thể quá bốc mùi!" Diệp Thiên nhủ nhủ mày, lại ngửi mùi trên thân thể, liền vội vàng đứng lên, nhảy vào bên trong hồ nước.

Sau khi tắm xong, hắn liền thôi động nguyên lực, khiến cho nhiệt độ thân thể tăng cao, rất nhanh liền hơi khô quần áo. Không cần phơi quần áo, đây cũng là một loại năng lực của Võ Giả a.

"Diệp Thiên, ngươi không sao chứ?" Nhạc Linh đi tới, hỏi.

"Không có việc gì!" Diệp Thiên lắc lắc đầu.

Không những không có việc gì, còn kiếm lợi lớn, nhưng những chuyện này lại không thể đề cập cùng với Nhạc Linh.

"Diệp Thiên, thiên phú của ngươi có phát sinh biến hóa gì hay không?" Nhạc Linh hiếu kỳ hỏi.

"Chuyện này tạm thời còn không rõ ràng, chỉ cảm thấy tinh thần lực trở nên cường đại không ít, những biến hóa khác còn chưa phát giác được!" Diệp Thiên nói như thế.

"Ngươi cứ kích phát thiên phú nhiều lần, có lẽ sẽ có thể phát giác ra!" Nhạc Linh thử an ủi Diệp Thiên.

Kỳ thật, trong lòng của nàng đang nghĩ chính là, thiên phú của Diệp Thiên cũng không có biến hóa gì, lãng phí một đóa Địa Dũng Kim Liên, nhưng nàng sợ đã kích đến Diệp Thiên, chỉ có thể nói như thế để an ủi. Nhưng mà, nàng đã suy nghĩ nhiều.

"Chúng ta đi thôi!" Bây giờ Diệp Thiên đã lấy được đồ vật mà mình muốn, ở lại nơi này cũng không có tác dụng, còn không bằng đi đến những địa phương khác tìm kiếm cơ duyên.

Nhạc Linh tự nhiên là đồng ý, đi theo Diệp Thiên rời khỏi cái sơn động này.

Trước khi đi, Diệp Thiên nhờ Nhạc Linh hỗ trợ đem thi thể của Độn Không Nguyệt Lang chứa vào trong túi trữ vật. Dù sao, trước đó hắn đã nói là cần thi thể của Độn Không Nguyệt Lang, tuy nói thi thể Độn Không Nguyệt Lang hiện tại đã không còn tác dụng, nhưng cũng không thể đột nhiên nói từ bỏ, vậy thì cũng khó giải thích.

Ở dưới sự bắt buộc, hắn chỉ có thể nhờ Nhạc Linh hỗ trợ mang đi, thi thể của Độn Không Nguyệt Lang không lớn, có thể dễ dàng bỏ vào túi trữ vật, Nhạc Linh cũng vui vẻ giúp đỡ.

Trên đường đi, Diệp Thiên chậm rãi nghiên cứu thiên phú không gian năng lực, mà Nhạc Linh lại không cảm ứng được không gian ba động, cho nên căn bản sẽ không phát hiện ra được Diệp Thiên đang vụng trộm nghiên cứu thiên phú không gian, nếu không mà nói tuyệt đối sẽ giật nảy cả mình.

(Dịch giả: truyện được cập nhật nhanh nhất tại truyệnyy.com link: bom.to/8f0rTe)

Không qua bao lâu, ngoại trừ năng lực thuần di, năng lực cảm giác không gian cùng với không gian ẩn ký đã được Diệp Thiên vận dụng tự nhiên.

Hơn nữa Diệp Thiên còn phát hiện ra không gian ẩn ký cùng với thuần di còn có thể kết hợp lẫn nhau, ví dụ như lưu lại không gian ẩn ký ở một chỗ, sau đó từ một địa phương khác thuần di đến địa phương đã lưu lại không gian ẩn ký. Đây chính là thuần di định vị!

Bất quá, bởi vì có Nhạc Linh ở bên cạnh, muốn thí nghiệm chỉ có thể đợi đến thời gian sau này.

"Tiếp theo mình nên mở ra không gian tùy thân!" Diệp Thiên đối với loại năng lực này vô cùng chờ mong, có không gian tùy thân, hắn liền có thể mang theo rất nhiều thứ, không cần phải công một đồng đồ hầm bà lằng ở trên lưng nữa.

Đương nhiên, mở ra không gian tùy thân nhất định cũng phải âm thầm tiến hành, không thể để cho Nhạc Linh phát giác ra.

Mở ra không gian tùy thân cũng không quá khó khăn, chỉ cần vận dụng thiên phú không gian lưu lại không gian ẩn ký ở trên thân thể, sau đó rút lực lượng không gian vào bên trong không gian ẩn ký, tạo ra một không gian nhỏ, sau đó khuếch trương không gian ở bên trong ra là được.

Về phần thể tích ở bên trong không gian tùy thân rộng bao nhiêu thì có quan hệ cùng với đẳng cấp thiên phú và thực lực của bản thân.

"Bắt đầu đi!" Diệp Thiên lưu lại một đạo không gian ẩn ký bên trên xương cổ tay trái. Tiếp theo, hắn điều khiển thiên phú không gian chậm rãi rút lực lượng không gian vào bên trong không gian ẩn ký.

Oanh!!!! Một lượng lớn lực lượng không gian hội tụ ở bên trên không gian ẩn ký, rốt cục cũng đưa tới sự thuế biến.

Chỉ thấy bên trên xương cổ tay nơi đặt không gian ẩn ký xuất hiện một cái cửa vào, mở ra dị không gian. Theo lực lượng không gian được trút vào, ở bên trong ý thức của Diệp Thiên, xuất hiện một cái điểm đen nhỏ.

Cái điểm đen nhỏ này được xem như là nguyên điểm, nguyên điểm sau khi hấp thu một lượng lớn lực lượng không gian, chậm rãi tạo thành một cái không gian nhỏ, có thể tích ước chừng 1 cm².

Không gian tùy thân không có khả năng nhỏ như vậy, cái không gian nhỏ này vẫn có thể biến to hơn. Lực lượng không gian tràn vào càng nhiều, không gian nhỏ sẽ dần dần biến to hơn.

Ước chừng trôi qua 10 phút, không gian nhỏ rốt cục cũng có thể tích ước chừng 1 m².

Nhưng Diệp Thiên vẫn chưa cảm giác được cực hạn, hắn còn có thể tiếp tục mở rộng thể tích của không gian tùy thân.

Nửa ngày sau, Diệp Thiên rốt cục cũng cảm thấy cực hạn, vô luận hắn làm sao cũng không có cách nào mở rộng được thêm thể tích.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 91: Hỏa Linh Thiên Phú Thảo

Ý thức tiến vào không gian tùy thân, hần quan sát tỉ mỉ một chút. Không gian tùy thân giống như một căn phòng hình lập phương vậy, có chiều dài là 5 mét, nói một cách khác toàn bộ không gian có 125 m2.

Không gian như thế này đã là rất rộng lớn, có rất ít Túi Trữ Vật có không gian lớn như vậy. Coi như là Túi Trữ Vật tương đối tốt của Nhạc Linh, cũng chỉ có không gian 30 m2 mà thôi, kỳ thật cũng không chứa được quá nhiều đồ vật.

Hơn nữa Túi Trữ Vật lại dễ dàng bị người đoạt đi, một khi bị cướp đi, đồ vật ở bên trong sẽ mất hết. Nhưng không gian tùy thân sẽ không bị đoạt đi được, coi như cánh tay bị chém đứt, Diệp Thiên vẫn có thể câu thông với không gian tùy thân, sẽ không sợ bị người khác mở ra, trừ phi có thể phá hư không gian tùy thân, nhưng không gian sẽ kiên cố cỡ nào, cũng không dễ dàng bị phá hỏng.

Tóm lại, có không gian tùy thân đúng là vô cùng thuận tiện, sau khi có không gian tùy thân, Diệp Thiên đã âm thầm đem một số vật phẩm quý giá từ bên trong bao đồ chuyển vào bên trong không gian tùy thân. Ví dụ như hai đóa Thiên Hồn Hoa, hần liền lạng lẽ dúi vào bên trong không gian tùy thân.

Mặt khác, hần còn dúi những dược tài nấy trăm năm vào bên trong không gian tùy thân. Về phần những vật khác thì vẫn vật đặt ở bên trong bao đồ, làm ra vẻ như hần không hề có Túi Trữ Vật.

Àm!!!! Ở nơi xa, có âm thanh chiến đấu truyền đến, từ nguyên khí ba động mà nói thì vô cùng kịch liệt.

"Nhạc Linh, có người hoặc là hung thủ đang chiến đấu!" Diệp Thiên nói ra, từ âm thanh chiến đấu mà nói, nơi phát sinh chiến đấu chỉ cách nơi này 10 dặm, loại khoảng cách này đối với Đại Võ Giả mà nói cũng không tính là xa.

"Đi qua nhìn một chút đi!" Nhạc Linh nói ra.

Diệp Thiên gật đầu, nhanh chóng đi qua cùng với Nhạc Linh, vào thời điểm cách nơi chiến đấu khoảng 3 dặm, Diệp Thiên dùng năng lực cảm giác không gian dò xét một chút.

Ồ...ồ...n...g —— Cảm giác không gian ba động tàn ra, lấy một tốc độ không thể tưởng tượng nổi tiến về phía trước.

Vào giờ khắc này, Diệp Thiên có cảm giác giống như là có thể nhìn thấu không gian vậy, thẳng tới bên ngoài 3 dặm.

Mà cảnh tượng bên ngoài 3 dặm cũng bị Diệp Thiên nhìn không sót một cái gì, đây chính là sự cường hãn của năng lực cảm giác không gian, không những có thể dò xét cự ly xa, hơn nữa còn nhìn thấy rất rõ ràng, nếu như dùng tinh thần lực để cảm ứng mà nói, nhiều lắm là chỉ có thể cảm ứng được đại khái tình huống, không có cách nào nhìn thấy rõ ràng giống như Diệp Thiên.

"Võ Giả!" Diệp Thiên nhìn thấy được năm vị Võ Giả, đang vây công một con hung thú, mà cách con hung thú này không xa có một gốc cỏ non màu đỏ, trên gốc cỏ vậy mà có hoa điểm bốc cháy, nhìn qua vô cùng bắt mắt.

"Đây là cỏ gì?" Tri thức không đầy đủ của Diệp Thiên khiến cho hần không nhận ra được loại cỏ này, nhưng Nhạc Linh có lẽ sẽ biết.

Năm vị Đại Võ Giả kia đều là Đại Võ Giả đỉnh phong, hai người trong đó còn nắm giữ loại hình thiên phú công kích, thực lực ở bên trong Đại Võ Giả đều thuộc về cấp độ đỉnh tiêm, mà con hung thú cao cấp đang bị năm vị Võ Giả này vây công cũng là một con hung thú nắm giữ loại hình thiên phú công kích.

Nếu như chậm rãi vây công, cẩn thận một chút mà nói, con hung thú này tuyệt đối sẽ chết chắc, mà năm vị Võ Giả cũng sẽ không bị thương.

Nhưng trước mắt, năm người này lại vô cùng điên cuồng, liên tục thả ra tuyệt chiêu, hoàn toàn không thèm để ý đến phương diện tiêu hao, thậm chí là lấy thương thế đổi thương thế, muốn nhanh chóng chém giết con hung thú này.

"Năm người này cấp bách như thế, xem ra gốc cỏ non này cũng không đơn giản a!" Diệp Thiên suy đoán.

"Nhạc Linh, chúng ta mau tăng nhanh tốc độ a!" Diệp Thiên quay đầu nói với Nhạc Linh.

"Tốt!" Nhạc Linh không biết ở phía trước phát sinh ra chuyện gì, nhưng vẫn di chuyển nhanh chóng theo Diệp Thiên.

Chỉ tiếc là, ở bên trong bí cảnh có quá nhiều cây cối, ảnh hưởng nghiêm trọng tới tốc độ, Nhạc Linh chỉ có thể tăng lên một chút tốc độ, vậy mà đã khó có thể khống chế thân thể, xém chút nữa đã đâm vào đại thụ.

Mười mấy giây sau, bọn hần đã vượt qua ba dặm đường, Diệp Thiên cùng với Nhạc Linh đã đi đến nơi xảy ra chiến đấu.

Vào thời điểm hai người Diệp Thiên cùng với Nhạc Linh đến nơi này, năm vị Võ Giả cũng vừa mới chém chết con hung thú kia.

"Có người đến! Nhanh một chút!" Một vị Đại Võ Giả trong đó vội vàng thúc giục.

Vù! Một vị Đại Võ Giả nhanh chóng đi tới và hái gốc cỏ non, ném vào bên trong Túi Trữ Vật.

Nhưng mà, tất cả những chuyện này đều bị Nhạc Linh nhìn thấy rõ ràng.

"Đó là Hỏa Linh Thiên Phú Thảo!" Nhạc Linh không nhịn được kinh hô.

Vù!!!! Một cỗ sát ý bao phủ đến, rõ ràng là sát ý của năm vị Võ Giả trước mặt.

Ngay lập tức, năm người liền tiến hành bao vây Diệp Thiên cùng với Nhạc Linh.

"Trương Khải, ngươi muốn làm gì?" Nhạc Linh phản nộ chỉ vào một vị Đại Võ Giả trong đó nói.

(Dịch giả: truyện được cập nhật hơn 1000 chương tại truyenyy.com link: bit.ly/2BX4wJ9)

Trương Khải lộ ra vẻ mặt dữ tợn nói: "Nhạc Linh, ngươi nói ta muốn làm gì, ngươi thấy được Hỏa Linh Thiên Phú Thảo, giá trị của Hỏa Linh Thiên Phú Thảo, ngươi nên rõ ràng hơn ta a, ngươi cho rằng ta sẽ để cho ngươi còn sống đi ra ngoài hay sao?"

Biểu tình của Nhạc Linh trở nên ngưng trọng, nàng tự nhiên minh bạch ý tứ của Trương Khải, nếu như nàng ở vào cái tình huống này giống như Trương Khải, nói không chừng cũng sẽ làm ra cử động giống như Trương Khải.

Không chỉ bởi vì tầm quan trọng của Hóa Linh Thiên Phú Thảo, càng trọng yếu hơn là Nhạc gia cùng với Trương gia trên phương diện sinh ý có cạnh tranh lẫn nhau, xem như là gia tộc đối địch.

Tại Đại căn cứ Ma Hải, hai nhà bởi vì quy tắc của Đại căn cứ Ma Hải, không dám động thủ, chỉ có thể phân cao thấp trên phương diện sinh ý. Nhưng ở nơi này là bí cảnh, Đại Võ Giả của hai gia tộc có thể có chém giết lẫn nhau, cố sao lại không làm?

"Giết hai người bọn họ, sự tình Trương gia chúng ta thu hoạch được Hóa Linh Thiên Phú Thảo tuyệt đối sẽ không thể bị tiết lộ ra bên ngoài." Trương Khải tàn ra sát ý nồng đậm.

"Vâng, thiếu chủ!" Bốn vị Đại Võ Giả còn lại đáp lời.

Bọn họ đều là Đại Võ Giả tinh nhuệ của Trương gia, lần này được phái vào bên trong bí cảnh để phụ trợ Trương Khải, khiến cho Trương Khải có thể thu hoạch được nhiều chỗ tốt hơn, mà đệ tử Đại Võ Giả dòng chính thế hệ này của Trương gia cũng không có nhiều, cho nên mới dám lãng phí nhiều danh ngạch như thế.

Còn Nhạc gia thì lại có nhiều đệ tử Đại Võ Giả lắm, chính là bởi vì như thế, Nhạc Linh cho Diệp Thiên một cái danh ngạch, mới đưa tới sự bất mãn của không ít người.

Năm vị Đại Võ Giả, đều là Đại Võ Giả đỉnh phong.

Theo suy nghĩ của Trương Khải, dạng Đại Võ Giả hậu kỳ này như Nhạc Linh coi như nắm giữ kiếm kỹ cấp Thanh Đồng, cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của bọn hắn, còn vị Đại Võ Giả ở bên cạnh Nhạc Linh, bọn hắn căn bản không đặt ở vào mắt.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Có thể giết

Những Đại Võ Giả có thực lực cường đại ở Đại căn cứ Ma Hải, bọn hắn đều có ấn tượng, trong đó cũng không có nhân vật nào giống như Diệp Thiên, đoán chừng chỉ là một nhân vật nhỏ.

"Nhạc Linh, có thể giết những người này hay không?" Diệp Thiên hỏi.

"Có thể giết!" Nhạc Linh gật đầu.

Nàng không giết được năm người Trương Khải, nhưng Diệp Thiên lại có thể a, thực lực của Diệp Thiên, nàng thế nhưng đã thấy tận mắt, không kém gì đệ nhất thiên tài chiến đấu Vân Phong của Đại căn cứ Ma Hải bao nhiêu a, đủ được xếp vào Top 10 chiến lực Đại Võ Giả của Đại căn cứ Ma Hải, mà dạng mặt hàng này như Trương Khải đoán chừng ngay cả Top 100 cũng không tiến vào được.

"Vậy thì tốt, ta sẽ giết hết!" Diệp Thiên nhàn nhạt nói xong, phảng phất như tuyên án tử hình đám người Trương Khải.

"Tiểu tử, chỉ bằng vào ngươi cũng muốn giết chúng ta, ha ha ha!!!!" Mấy người cười to không ngớt.

Mà ở trong khoảng thời gian ngắn này, năm người đã xông tới, đang muốn dùng một đợt công kích tiêu diệt Diệp Thiên cùng với Nhạc Linh.

"Ảnh Sát!" Giọng nói nhàn nhạt quanh quẩn trong không khí.

Sau một khắc, ý thức của năm người dần dần tan biến, hơn nữa những gì bọn hắn nhìn thấy cuối cùng chính là một đám thân thể không đầu.

"Những cỗ thân thể này rất quen thuộc a!" Đây chính là một tia ý thức cuối cùng của bọn hắn.

Bịch bịch bịch bịch bịch!!!! Năm cỗ thân thể không đầu rơi xuống mặt đất, mà Nhạc Linh ở bên cạnh lại kinh hãi lần thứ hai.

Mặc dù đã thấy Diệp Thiên xuất thủ nhiều lần, nhưng mỗi một lần vẫn rất là rung động.

Trương Khải ở Đại căn cứ Ma Hải cũng được coi là thiên tài, có thiên phú không kém gì nàng, hơn nữa còn đạt tới cảnh giới Đại Võ Giả đỉnh phong, cho nên thực lực so với nàng hiện tại còn muốn cường đại hơn một chút. Coi như là dạng Đại Võ Giả này mà Diệp Thiên vẫn dùng một chiêu miểu sát năm người.

Sau khi Diệp Thiên giết năm vị Đại Võ Giả, liền tiến hành lục soát thi thể của năm người, phát hiện ra hai cái Túi Trữ Vật.

"Tốt quá, có cái này thì có thể che giấu không gian tùy thân!" Diệp Thiên cảm Túi Trữ Vật hưng phấn nghĩ thầm.

Hắn một mực không dám đem thu hoạch trên đường đi bỏ vào không gian tùy thân, chính là sợ gây nên sự chú ý của Nhạc Linh, hiện tại đã cướp đoạt được Túi Trữ Vật, hắn liền có thể đeo Túi Trữ Vật, đem mấy thứ này bỏ vào. Nhưng vô luận là hắn bỏ vào bên trong Túi Trữ Vật, hay là bỏ vào bên trong không gian tùy thân, cũng sẽ không có ai hoài nghi nữa, Nhạc Linh cũng chỉ cho rằng Diệp Thiên đã đem đồ đạc bỏ vào bên trong Túi Trữ Vật.

Túi Trữ Vật chính là vật phẩm Diệp Thiên dùng để che giấu không gian tùy thân.

"Nhạc Linh, hai cái Túi Trữ Vật, chúng ta mỗi người một cái!" Diệp Thiên nói ra.

Thần sắc của Nhạc Linh giờ phút này cũng vô cùng khẩn trương, cũng vô cùng hưng phấn, vội vàng nói: "Diệp Thiên, mau lấy Hóa Linh Thiên Phú Thảo ra, ta muốn nhìn một chút!"

"Được!" Diệp Thiên gật đầu, chủ nhân Túi Trữ Vật đã tử vong, cho nên hắn cùng với Nhạc Linh đều có thể luyện hóa Túi Trữ Vật, rất nhanh liền nhận chủ thành công, hắn liền lấy Hóa Linh Thiên Phú Thảo ra!

"Lại có thể là Hóa Linh Thiên Phú Thảo cấp bậc Tam Linh!" Hô hấp của Nhạc Linh trở nên dồn dập, thu hoạch được thứ này so với Thiên Hồn Hoa còn kích động hơn vạn phần a!

Diệp Thiên nhìn hết thầy mọi chuyện vào trong mắt, biết rõ loại Hóa Linh Thiên Phú Thảo này chỉ sợ không phải là đồ vật bình thường, nếu không thì đám người Trương Khai cũng sẽ không điên cuồng như vậy, thậm chí ngay cả Nhạc Linh cũng không thể không chế nổi tâm tình...

"Nhạc Linh, Hóa Linh Thiên Phú Thảo rốt cuộc là cái gì?" Diệp Thiên hỏi.

Nhạc Linh nhìn qua Diệp Thiên, cắn chặt hàm răng, lộ ra vẻ mặt chán chờ, nhưng cuối cùng vẫn thình cầu: "Diệp Thiên, tất cả mọi thứ bên trong hai cái Túi Trữ Vật đều có thể cho người, ta chỉ cần gốc Hóa Linh Thiên Phú Thảo này. Không, ta còn có thể bồi thường cho người bảo vật trị giá 50 tỷ."

"Nhạc Linh, vật này có lợi như thế nào, nếu như thật sự có tác dụng lớn đối với cô, ta sẽ nhường cho cô!" Diệp Thiên vội vàng nói.

Nhạc Linh sau khi chán chờ rốt cục vẫn nói ra tác dụng của Hóa Linh Thiên Phú Thảo: "Nó có thể khiến cho Võ Giả sinh ra thiên phú mới, hơn nữa nó còn là Hóa Linh Thiên Phú Thảo cấp bậc Tam Linh, nếu như để cho Đại Võ Giả hoặc là Tông Sư luyện hóa nó, đủ để sinh ra thiên phú hóa điểm có cấp bậc Sơ đẳng. Thậm chí ngay cả tồn tại Vương Cấp cũng có thể luyện hóa Hóa Linh Thiên Phú Thảo, nhưng chỉ có thể sinh ra thiên phú hóa điểm Thấp thậm chí là thiên phú hóa điểm Yếu. Mặc dù là như thế, nó cũng có giá trị vô cùng cao. Ví dụ như một vị Vương Cấp không có thiên phú đặc thù, nếu như chiếm được gốc Hóa Linh Thiên Phú Thảo này, liền có thể tăng sức chiến đấu lên gấp đôi a!"

Diệp Thiên nghe xong, rốt cuộc cũng hiểu rõ giá trị của gốc Hóa Linh Thiên Phú Thảo này, đây không phải là bảo vật giống như thiên phú Sao Chép của hắc hắc sao, nhưng hiệu quả lại kém xa so với thiên phú Sao Chép.

Vật này tối đa chỉ có thể khiến cho một người nắm giữ thiên phú hóa điểm Sơ đẳng, hắc hắc còn không để vào mắt, nhưng lại vô cùng có sức hấp dẫn với những Võ Giả khác a!

Võ Giả nắm giữ thiên phú đặc thù vẫn thuộc về số ít, đại bộ phận Võ Giả đều không có thiên phú đặc thù, trong đó còn không thiếu một số thiên tài tu luyện.

(*) Truyện được cập nhật nhanh nhất tại truyệnyy

"Diệp Thiên, trong Nhạc gia chúng ta có một vị lão tổ Vương Cấp, nhưng vị lão tổ này chỉ nắm giữ thiên phú tu luyện lợi hại, cũng không có thiên phú đặc thù, nếu như ta cầm gốc Hóa Linh Thiên Phú Thảo này về cho lão tổ, vậy thì thực lực của lão tổ Nhạc gia sẽ tăng lên từ 2 đến 3 lần, chuyện này đối với Nhạc gia chúng ta mà nói chính là một lần kỳ ngộ to lớn. Mà người lại có không ít thiên phú, hơn nữa đẳng cấp cũng rất cao, Hóa Linh Thiên Phú Thảo rất khó có thể tăng thực lực của người lên, nhiều lắm chỉ có thể gia tăng thêm cho người một loại thủ đoạn công kích mà thôi, cho nên ta hi vọng người có thể nhường lại Hóa Linh Thiên Phú Thảo cho ta!" Nhạc Linh chân thành thỉnh cầu.

Diệp Thiên ra vẻ trầm tư một phút, lúc này mới nói: "Được, vậy thì ta sẽ nhường nó cho cô."

Nghe vậy, Nhạc Linh liền vui vẻ đến mức cười nở hoa.

Đồ vật trong hai Túi Trữ Vật cũng không ít, trong đó còn không thiếu đồ vật có giá trị cao, ví dụ như một lượng lớn được tài trăm năm, được tài mấy trăm năm, thậm chí còn có một số bảo vật có giá trị vô cùng cao.

Dù sao thì thu hoạch của năm người Trương Khai trong bí cảnh cũng không nhỏ, cũng không phải là chỉ có một loại bảo vật Hóa Linh Thiên Phú Thảo. Huống hồ, bản thân của hai cái Túi Trữ Vật cũng là thu hoạch không tệ, vền vẹn chỉ là một cái Túi Trữ Vật cũng có giá cả không thấp, mặc dù có thể mua sắm trên thị trường, nhưng không có 2 tỷ thì sẽ mua không được.

Nhường ra một gốc Hóa Linh Thiên Phú Thảo không có tác dụng gì với mình, thu hoạch được nhiều bảo vật như vậy tăng thêm hai Túi Trữ Vật, Diệp Thiên đã kiếm lời lớn a!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Ra sớm

Sau đó, Diệp Thiên bắt đầu tiến hành chỉnh lý bảo vật bên trong hai cái Túi Trữ Vật, nhưng bảo vật có giá trị tương đối đắt đỏ thì đều vụng trộm ném vào không gian tùy thân, những vật khác thì bỏ vào bên trong một cái Túi Trữ Vật, còn một cái Túi Trữ Vật trống không thì bỏ vào trong ngực, chỉ đeo một cái Túi Trữ Vật ở bên ngoài.

Mà Nhạc Linh thì lại tiến hành làm ra từng tầng bảo hộ cho Hóa Linh Thiên Phú Thảo, sợ làm tổn hao được hiệu của Hóa Linh Thiên Phú Thảo.

Hai người sau khi chỉnh lý đồ đạc xong, liền tiếp tục đi tới.

Trên đường đi, Nhạc Linh rốt cục không nhịn được nói: "Diệp Thiên, ta không muốn tiếp tục tìm kiếm bảo vật nữa, Hóa Linh Thiên Phú Thảo đối với Nhạc gia chúng ta quá mức trọng yếu, ta muốn đi ra ngoài trước. Dù sao thì ở trong bí cảnh cũng quá nguy hiểm, nói không chừng sẽ gặp phải nguy cơ không thể ngăn cản, ta chết đi không sao cả, nhưng lại không thể làm mất Hóa Linh Thiên Phú Thảo!"

Diệp Thiên nhìn chăm chăm vào Nhạc Linh, hắc hắc biết rõ ý nghĩ của Nhạc Linh, đây là một biện pháp ổn thỏa, đi ra ngoài sớm sẽ không gây ra chuyện ngoài ý muốn, về phần những bảo vật khác, Nhạc Linh đã không còn sự quan tâm.

"Được, ta sẽ đưa cô ra ngoài! Nhưng ta sẽ không ra ngoài! Ta sẽ đợi hết thời gian quy định mới ra ngoài!" Diệp Thiên nói.

"Đó là chuyện đương nhiên, lấy thực lực của người thì chỉ cần không trêu chọc những hung thú nghịch thiên cùng với mấy người Vân Phong bên trong bí cảnh, thì cơ bản sẽ không có nguy hiểm quá lớn!" Nhạc Linh tỏ ra là đã hiểu.

Dù sao nàng cũng không thể yêu cầu Diệp Thiên từ bỏ thời gian còn lại để đi ra ngoài cùng với nàng, chuyện này cũng không có ý nghĩa gì. Mà Diệp Thiên lưu lại ở bên trong bí cảnh, hoàn toàn có thể thu hoạch được nhiều chỗ tốt hơn, cho dù là ai cũng không thể mình có nhiều bảo vật.

Sau khi thương nghị, Diệp Thiên mang theo Nhạc Linh tiến về khu vực vết nứt không gian.

Mà Nhạc Linh không biết là, lúc này Diệp Thiên đã sững đến phát rồ rồi, hắc hắc sớm muốn hành động một mình, nhưng trở ngại cùng với ước định của Nhạc Linh, nên không có cách nào thoát thân.

Hiện tại thì quá tốt, Nhạc Linh chủ động muốn rời khỏi bí cảnh, như vậy hắc hắc liền có thể hoạt động tự do.

Lấy thực lực của hắn, ở bên trong bí cảnh có thể tự do hoạt động, tốc độ thu hoạch tài nguyên tuyệt đối sẽ nhanh hơn nhiều. Có lẽ dựa vào lần thu hoạch này, đủ để chèo chống cho hắn và em gái tu hành mấy năm.

Hai ngày sau, Diệp Thiên rốt cục cũng đưa Nhạc Linh đi tới khu vực vết nứt không gian.

Dọc theo con đường này mặc dù gặp mấy lần nguy hiểm, trong đó có một lần gặp phải một nhóm hung thú đáng sợ, mỗi một con hung thú đều vô cùng cường đại, lực công kích đơn thể đều mạnh mẽ hơn Nhạc Linh.

Một mình Diệp Thiên bảo mệnh là không có vấn đề, nhưng Nhạc Linh lại không được.

Ở dưới sự bắt buộc dĩ, hắn chỉ có thể ôm Nhạc Linh chạy trốn. Trải qua lần nguy cơ này, Nhạc Linh đã khẩn trương lại càng thêm khẩn trương, thần kinh cả người đều trở nên căng thẳng.

Sau khi nhìn thấy vết nứt không gian ở trên đỉnh đầu, thần kinh cả người của nàng mới trở nên thư giãn, kém chút nữa đã mệt đến mức ngã xuống đất.

"Nơi này không có ai!" Diệp Thiên kiểm tra một hồi.

Bây giờ còn cách kỳ hạn một tháng rất sớm, những người khác còn đang bận tìm kiếm bảo vật cùng với cơ duyên, tự nhiên sẽ không rời đi sớm như Nhạc Linh.

Nghỉ ngơi nửa giờ, Nhạc Linh đã khôi phục lại, tiến hành cáo biệt với Diệp Thiên: "Diệp Thiên, người ở bên trong bí cảnh hãy cẩn thận một chút, ta sẽ ra ngoài trước!"

"Được!" Diệp Thiên phát tay nói.

Nhạc Linh nhẹ nhàng nhảy một cái, bước vào bên trong vết nứt không gian, cả người trong nháy mắt biến mất không thấy.

Trước khi thu hoạch được thiên phú không gian, Diệp Thiên không cảm ứng được lực lượng không gian vận chuyển, nhưng lúc này hắn lại thấy vô cùng rõ ràng.

Vào thời điểm Nhạc Linh tiến vào vết nứt không gian, có một cỗ lực lượng không gian bao vây lấy Nhạc Linh, đem Nhạc Linh truyền tống ra bên ngoài.

Loại thủ đoạn này, hắn tạm thời còn không có! Nhưng hắn rất tin tưởng, chỉ cần không ngừng tăng cường thiên phú không gian, trong tương lai hắn có thể tùy tiện làm được chuyện này.

...

Ở ngoại giới, Nhạc Linh từ bên trong vết nứt không gian đi ra, mà lực lượng ở trong bí cảnh lại không thể ảnh hưởng tới ngoại giới, cho nên Nhạc Linh cũng không bị truyền tống đến nơi khác, mà trực tiếp đi ra từ bên trong vết nứt không gian nguyên bản.

Các Tông Sư của các đại gia tộc liền lập tức phát hiện ra Nhạc Linh.

Vũ! Nhạc Bôn là người trước tiên vọt tới, bảo vệ Nhạc Linh.

"Nhạc Linh, người làm sao lại ra sớm như vậy?" Nhạc Bôn nhíu mày hỏi.

"Trưởng lão, ta gặp phải một con hung thú đáng sợ, ta lại trùng hợp cách vết nứt không gian không xa, liền chạy tới phương hướng vết nứt không gian, vì bảo mệnh, chỉ có thể đi ra ngoài sớm! Con hung thú kia có hình thể rất khổng lồ, ta đánh không lại nó." Nhạc Linh bắt đầu kể, bộ dáng tràn đầy sự không cam tâm của nàng đúng là đã lừa được các vị Tông Sư gia tộc khác.

Nguyên một đám Tông Sư ngay lập tức cảm thấy há hê, nhao nhao trào phúng Nhạc gia vô năng.

"Tiến vào Ngự Phong thuyền lại nói!" Nhạc Bôn mang theo Nhạc Linh đi vào 1 chiếc Ngự Phong thuyền, đó là Ngự Phong thuyền của Nhạc gia.

Sau khi đám Đại Võ Giả tiến vào bí cảnh, những Tông Sư của các đại gia tộc cũng không đi, chính là vì lo lắng có tộc nhân đi ra sớm, sẽ không có ai bảo hộ. Dù sao thì nơi này cũng là hoang dã, thỉnh thoảng sẽ có hung thú đi qua nơi này, bọn hắn nhất định phải bảo hộ cửa vào vết nứt không gian.

Mà vào lúc này, Ngự Phong thuyền không bay ở trên trời, mà đang hạ trên mặt đất, như vậy thì không cần phải duy trì Ngự Phong thuyền, cũng không hao tổn năng lượng.

Tiến vào Ngự Phong thuyền, Nhạc Bôn mở ra trận pháp cách âm trong Ngự Phong thuyền.

"Nhạc Linh, nơi này không có người, mau nói đi đã xảy ra chuyện gì, tiểu nha đầu ngươi gạt được người khác, nhưng không lừa được ta, ta có thể cảm ứng được tốc độ lưu thông máu của ngươi chảy rất nhanh, đó chính là biểu hiện khi phi thường kích động." Nhạc Bôn vạch trần.

"Trưởng lão, ngài hãy mời lão tổ đến đi!" Nhạc Linh nói ra một câu khiến cho Nhạc Bôn khiếp sợ.

"Mời lão tổ? Lão tổ có thân phận gì, làm sao có thể tùy tiện đến đây, người đã phát hiện ra cái gì?" Nhạc Bôn kinh hãi.

"Hóa Linh Thiên Phú Thảo!" Nhạc Linh trực tiếp nói ra.

Nàng không sợ Nhạc Bôn tham lam, bởi vì nàng biết rõ Nhạc Bôn có tính tình gì, là một người rất trung thành với gia tộc, hơn nữa lão tổ còn là ông nội của Nhạc Bôn, Nhạc Bôn càng không thể lừa gạt lão tổ.

"Thật sự là Hóa Linh Thiên Phú Thảo hay sao? Mấy linh?" Nhạc Bôn cũng kích động.

"Tam Linh!" Nhạc Linh trả lời.

"Tam Linh rất hiếm thấy, có thể làm cho cường giả Vương Cấp sinh ra thiên phú Hoả Diễm Yếu hoặc là Thấp, lão tổ không có thiên phú đặc thù, nếu như luyện hóa Hóa Linh Thiên Phú Thảo, thực lực tất nhiên sẽ tăng vọt, vậy thì địa vị của Nhạc gia chúng ta cũng sẽ tăng vọt theo!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Nhạc lão tổ

Nhạc Bôn không nói hai lời, liền sử dụng máy truyền tin liên hệ với lão tổ.

Không đến 10 giây đồng hồ.

Oanh!!!! Một cỗ khí tức Vương Cấp từ một nơi rất xa truyền đến, triệt để chấn kinh tất cả các gia tộc.

"Lại có cường giả Vương Cấp đến?" Có không ít Tông Sư cảm thấy kinh ngạc không thôi.

"Nhạc huynh, sao người lại tới đây?" Văn Hà Vương xuất hiện, đứng ở bên trong hư không, nhìn một người trung niên ở phía xa đang bay tới.

Người trung niên này cũng có thể ngờ không phi hành, trong nháy mắt liền từ nơi xa xuất hiện ở trước mặt của mọi người. Hắn chính là Nhạc lão tổ, tồn tại Vương Cấp—— Nhạc Lăng!

"Văn Hà Vương, ta tới có việc, sẽ không làm hư quy củ!" Nhạc Lăng nói xong, liền kích mình tiến vào Ngự Phong thuyền Nhạc gia.

Lúc này, tất cả mọi người đã phán đoán ra vấn đề mấu chốt, chuyện này tất nhiên có quan hệ cùng với Nhạc Linh!

"Chẳng lẽ Nhạc Linh đã mang ra bảo vật mà ngay cả cường giả Vương Cấp cũng cảm thấy động tâm?" Có không ít Tông Sư suy đoán.

Vô luận là Nhạc Linh mang ra thứ gì, bọn hắn cũng không dám nhúng chàm, nếu không lửa giận của một vị Vương Cấp sẽ khiến cho bọn hắn biết cái gì là tuyệt vọng.

Nơi này cũng không phải là Đại căn cứ Ma Hải, coi như cường giả Vương Cấp giết hết bọn hắn, cường giả Vương Cấp cũng sẽ không bị trừng trị.

Coi như là sau này gia tộc sẽ báo thù cho bọn hắn, đó cũng là chuyện sau này, bọn hắn cũng không có cách nào sống lại.

Mặt khác, bọn hắn cũng không dám thông tri cho lão tổ gia tộc. Ở dưới tình huống cái gì cũng không biết thông tri cho lão tổ gia tộc, bọn hắn chính là đang chán sống.

Đám Tông Sư mặc dù không dám nhúng chàm vào chuyện này, nhưng Văn Hà Vương lại có một chút hứng thú. Thực lực của hắn còn cường đại hơn rất nhiều so với Nhạc lão tổ, thậm chí còn thể đơn độc chém giết Nhạc Lăng, bởi vì Nhạc Lăng không có thiên phú đặc thù, ở bên trong Vương Cấp chỉ thuộc về loại phổ thông.

Đương nhiên, ở dưới tình huống không có quá nhiều lợi ích mà nói, Vương Cấp cũng sẽ không dễ dàng bộc phát chiến đấu. Huống hồ, Văn Hà Vương cùng với Nhạc Lăng cũng không có cừu hận, tự nhiên sẽ không nguyện ý kết thù.

Nhưng không có nghĩa là hắn không được hiếu kỳ!

Thế là, Văn Hà Vương mở ra cảm giác không gian, ánh mắt xuyên thấu qua tầng tầng không gian, có ý đồ dò xét tình huống.

Nhưng hiển nhiên thất bại! cường giả Vương Cấp tự nhiên sẽ có thủ đoạn cắt đứt cảm giác không gian, hắn nếu như muốn thần không biết quỷ không hay tiến hành dò xét, cơ hồ là không có cách nào làm được.

"Thiên phú không gian của ta chỉ là Sơ đẳng, nếu như là Trung đẳng mà nói, năng lực cảm giác không gian của ta tất nhiên sẽ cường đại gấp bội, Nhạc Lăng sẽ rất khó che giấu cảm giác không gian của ta!" Văn Hà Vương thở dài.

Bên trong Ngự Phong thuyền Nhạc gia, Nhạc Lăng dùng ánh mắt cấp bách nhìn về phía Nhạc Linh.

"Người chính là nha đầu Nhạc Linh sao?" Nhạc Lăng hỏi.

"Vâng, lão tổ!" Nhạc Linh có một chút khẩn trương.

Nàng chỉ mới gặp lão tổ mấy lần, còn là nhìn thấy khi gia tộc xảy ra chuyện trọng đại, mà khi đó nàng chỉ đứng ở bên trong nhóm người Nhạc gia, đây chính là lần thứ nhất nàng đứng trước mặt nói chuyện với lão tổ.

Nàng bắt quả chỉ là Đại Võ Giả mà thôi, mà lão tổ lại là cường giả Vương Cấp, đứng ở trước mặt một vị cường giả Vương Cấp, coi như là Tông Sư bình thường cũng sẽ cảm thấy khẩn trương a.

"Hóa Linh Thiên Phú Thảo, phải chăng ở trong tay của người?" Nhạc Lăng cấp bách hỏi.

"Vâng!" Nhạc Linh từ bên trong Túi Trữ Vật lấy ra một cái hộp ngọc lớn, sau đó đem hộp ngọc mở ra, bên trong lại có một cái hộp ngọc nhỏ, ở dưới tầng tầng bảo hộ, cuối cùng mới mở ra hộp ngọc chứa Hóa Linh Thiên Phú Thảo.

Nhạc Lăng dùng ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào Hóa Linh Thiên Phú Thảo, toàn thân gốc cỏ này đỏ bừng, còn có hóa diễm nhàn nhạt lan tràn ra ngoài.

Toàn bộ Hóa Linh Thiên Phú Thảo có ba mảnh lá cây, bên trên mỗi một cái lá đều có một đạo đường vân hóa diễm, cái này biểu lộ ra cấp bậc của Hóa Linh Thiên Phú Thảo chính là Tam Linh.

"Quả thật là Hóa Linh Thiên Phú Thảo cấp bậc Tam Linh, có tác dụng quá lớn đối với ta!" Nhạc Lăng vô cùng hưng phấn, chợt dùng ánh mắt ôn hòa nhìn về phía Nhạc Linh nói: "Nha đầu Nhạc Linh, gốc Hóa Linh Thiên Phú Thảo cấp bậc Tam Linh này có giá trị rất cao, dùng kim tiền là không có cách nào hình dung, người muốn bán thường cái gì?"

"Lão tổ, ta muốn một cơ hội, vào thời điểm ta đạt tới Tông Sư đỉnh phong, lĩnh hội bia đá ngộ đạo một lần!" Nhạc Linh khẩn cầu.

"Cái gì, lĩnh hội bia đá ngộ đạo!"" Nhạc Bôn ở bên cạnh đột nhiên rụt con người lại, triệt để chấn kinh, ngay cả hắn cũng đều không có tư cách được lĩnh hội bia đá ngộ đạo, bởi vì bia đá ngộ đạo chính là căn cơ của gia tộc, thu hoạch được từ một khu vực thần bí, mà Nhạc Lăng kỳ thật cũng không phải là nắm giữ thiên phú tu luyện siêu phẩm, chỉ nắm giữ thiên phú tu luyện đỉnh cấp, sở dĩ có thể đánh vỡ bình cảnh, tấn thăng đến cường giả Vương Cấp, dựa vào chính là bia đá ngộ đạo.

Nhưng mà, hiệu quả của bia đá ngộ đạo cũng không phải là vạn năng, mỗi một lần lĩnh ngộ bia đá ngộ đạo, khí tức thần bí ở phía trên sẽ tiêu tán đi một chút, bây giờ bia đá ngộ đạo của

Nhạc gia đã không còn có thể lĩnh ngộ thêm được mấy lần.

Cho nên ở dưới tình huống không được cho phép, không thể khai phá bia đá ngộ đạo, Tông Sư ở Nhạc gia có không ít, nhưng không có người nào có tư cách lĩnh hội bia đá ngộ đạo.

"Cái này..." Nhạc Lăng do dự.

Giá trị của Hòa Linh Thiên Phú Thảo xác thực là rất cao, đối với thực lực của hắn có trợ giúp rất lớn, nhưng vèn vèn chỉ có sự trợ giúp đối với hắn, đối với những người khác lại không có trợ giúp, nếu như đáp ứng Nhạc Linh mở ra bia đá ngộ đạo, những tộc nhân khác khẳng định sẽ không phục.

"Lão tổ, ở đây ta còn có 6 đóa Thiên Hồn Hoa, đủ để cho Nhạc gia chúng ta sinh ra sáu vị thiên tài nắm giữ thiên phú tu luyện đỉnh cấp!" Nhạc Linh lại lấy ra 6 đóa Thiên Hồn Hoa, nói.

"Lại có thể là Thiên Hồn Hoa, còn là 6 đóa!" Nhạc Lăng chấn kinh.

Tác dụng của Thiên Hồn Hoa mặc dù kém xa Hòa Linh Thiên Phú Thảo, nhưng cũng là bảo vật hiếm có, trước kia Nhạc gia bắt quả cũng chỉ có một đóa mà thôi, nhưng cũng là bảo vật cực kỳ trân quý, một mực được đặt ở trong bảo khố của gia tộc.

Nếu không có cống hiến lớn, căn bản sẽ không ban xuống, bởi vì một khi ban xuống, sẽ không còn Thiên Hồn Hoa, Nhạc gia cũng cảm thấy rất bất đắc dĩ a!

Hiện tại có thêm 6 đóa Thiên Hồn Hoa, đối với thực lực của Nhạc gia sẽ có tác dụng rất lớn a!

Ví dụ như Nhạc gia có một vài tộc nhân, nắm giữ thiên phú đặc thù vô cùng cường đại, thậm chí còn có loại hình thiên phú công kích Cao đẳng, nhưng bởi vì thiên phú tu luyện quá kém cỏi, ngay cả cảnh giới Tinh Anh Vô Giả hoặc là Đại Vô Giả cũng khó mà bước vào, dạng thiên tài chiến đấu này cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Diên cuồng săn giết

Nhưng nếu có Thiên Hồn Hoa thì lại không giống, dạng thiên tài chiến đấu này nếu phục dụng Thiên Hồn Hoa, thiên phú tu luyện tăng lên tới đỉnh cấp, tu vi liền có thể tăng lên tới Tông Sư đỉnh phong, sức chiến đấu cũng sẽ viễn siêu Tông Sư đỉnh phong phổ thông.

Ở dưới tình huống không có cường giả Vương Cấp, các đại gia tộc đều dựa vào sức chiến đấu của Tông Sư đỉnh phong.

Cho nên, 6 đóa Thiên Hồn Hoa này có tác dụng quá lớn!

"Lão tổ, có 6 đóa Thiên Hồn Hoa này, ta tin tưởng sẽ có không ít cao tăng đồng ý mở ra bia đá ngộ đạo." Nhạc Linh nói ra.

"Tốt, ta đáp ứng!" Nhạc Lăng gật đầu đồng ý.

Nếu như chỉ vèn vèn là một gốc Hòa Linh Thiên Phú Thảo mà nói, hắn nếu như bởi vì tự tư đáp ứng thỉnh cầu của Nhạc Linh, những người khác có lẽ sẽ không phục, nhưng có 6 đóa Thiên Hồn Hoa, thanh âm phản đối của toàn bộ gia tộc tuyệt đối sẽ giảm xuống đến mức thấp nhất.

Cho nên hắn hoàn toàn có thể đáp ứng thỉnh cầu của Nhạc Linh.

"Đa tạ lão tổ!" Nhạc Linh hết sức kích động nói, ước mơ tha thiết của nàng rốt cục cũng đã hoàn thành.

Phải biết rằng, thiên phú tu luyện của nàng bắt quả chỉ là đỉnh cấp mà thôi, đây là một hạn chế rất lớn, lại mất đi mấy vị thủ hạ hạch tâm mới thu được bảo vật ở trong hồ Tử Vong, lợi dụng món bảo vật kia đem thiên phú tu luyện tăng lên tới đỉnh cấp.

Mà sau khi thiên phú tu luyện biến trở thành đỉnh cấp, rất khó có thể tiếp tục tăng lên. Có lẽ đẳng cấp đỉnh cấp chính là thiên phú tu luyện cả một đời của nàng.

Mà người nắm giữ thiên phú tu luyện đỉnh cấp chỉ có một thành tán cấp tới cảnh giới Vương Cấp, nếu như không có cơ duyên đặc thù mà nói, nàng dùng cả một đời cũng sẽ không có cách nào bước vào Vương Cấp.

Tông Sư đỉnh phong chính là cực hạn, cả một đời không thể đạt tới Vương cấp, nàng sẽ cam tâm hay sao? Không, nàng không cam tâm.

Mà bia đá ngộ đạo tại gia tộc lại là một hy vọng, nghe nói có thể gia tăng thêm hai thành hi vọng. Kể từ đó, nàng liền có ước chừng ba thành hi vọng bước vào đến cảnh giới Vương Cấp.

Cho dù cái xác xuất thành công này vẫn không cao, nhưng tối thiểu nhất là còn có hi vọng, vạn nhất sau này ở bên trong quá trình tu luyện nàng chiếm được bảo vật khác, có thể gia tăng thêm một, hai thành tỷ lệ thành công, chẳng phải là nàng sẽ có cơ hội rất cao trở thành Vương cấp?

Cho nên, nàng không do dự cống hiến ra Hòa Linh Thiên Phú Thảo cùng với 6 đóa Thiên Hồn Hoa.

Bây giờ, nàng đã thành công! Trong bất tri bất giác, có một giọt nước mắt từ trong mắt nàng chảy ra, đó là nước mắt kích động.

Trong bí cảnh.

Diệp Thiên lúc này căn bản không biết Nhạc Linh vì tu hoạch được một lần cơ hội trùng kích vào cảnh giới Vương Cấp, đã cống hiến toàn bộ Hòa Linh Thiên Phú Thảo cùng với 6 đóa Thiên Hồn Hoa cho gia tộc, nếu như hắn biết rõ mà nói, chỉ có thể thở dài một tiếng.

Đối với hắn mà nói, trùng kích vào cảnh giới Vương Cấp cũng không khó, bởi vì hắn đã nắm giữ thiên phú tu luyện siêu phẩm, thậm chí so với thiên phú tu luyện siêu phẩm bình thường còn tốt hơn, dù sao thì thiên phú tu luyện siêu phẩm của hắn là dung hợp từ đỉnh cấp cùng với siêu phẩm mà thành.

"Ồ bên ngoài 800 mét, có một gốc Hà Thủ Ô 500 năm!" Ánh mắt của Diệp Thiên xuyên thấu qua tầng tầng không gian, thấy được ở trong một vách đá cách hắn 800 mét có một gốc

Hà Thủ Ô, thần sắc khê động.

Đây là năng lực cảm giác không gian, có thể khiến cho hần nhẹ nhõm tìm tới từng gốc được tài. Trước đó, vào thời điểm Nhạc Linh ở bên cạnh, hần không dám điên cuồng thu thập được tài như vậy, nhưng bây giờ Nhạc Linh đã ly khai, hần liền không cần phải cố kỵ.

Vù! Qua trong giây lát, Diệp Thiên đã đi tới địa phương Hà Thủ Ô sinh trưởng, cẩn thận từng li từng tí đem Hà Thủ Ô lấy đi, đặt ở bên trong một cái hộp gỗ vừa mới chế tạo, sau đó bỏ vào không gian tùy thân.

Tiếp tục tìm kiếm! Bên trong Bí cảnh có rất nhiều được tài trên trăm năm, Diệp Thiên rất dễ dàng liền có thể tìm tới. Đối với hần mà nói, bí cảnh chính là một toà bảo khố tự nhiên.

Mà số lượng hung thú cao cấp bên trong bí cảnh cũng không phải là ít, mỗi một con hung thú cao cấp đều có thể thu thập được rất nhiều phần Máu hung thú cao cấp, mà Diệp Thiên ngoại trừ thu thập được tài, trọng yếu nhất chính là thu thập Máu hung thú cao cấp.

Ở ngoại giới, hung thú cao cấp mặc dù cũng có rất nhiều, nhưng nếu như điên cuồng săn giết hung thú cao cấp mà nói, không tới một ngày thời gian cũng sẽ bị hung thú đỉnh cấp truy sát, vô cùng nguy hiểm. Nhưng ở bên trong bí cảnh lại không giống nhau, ở nơi này hung thú cường đại nhất cũng chỉ là hung thú cao cấp mà thôi, sẽ không xuất hiện hung thú đỉnh cấp.

Trong dĩ vãng, Diệp Thiên sẽ còn lo lắng vì số lượng Máu hung thú cao cấp có quá nhiều, không có cách nào mang đi, nhưng bây giờ hần có hai Túi Trữ Vật cùng với một cái không gian tùy thân, đủ để thu thập rất nhiều Máu hung thú cao cấp.

Trong nháy mắt, nửa tháng thời gian đã trôi qua, trong nửa tháng này, Diệp Thiên đã điên cuồng săn giết hung thú cao cấp cùng với thu thập được tài, dựa vào thiên phú khép lại đỉnh cấp, gắng gượng còn sống ở dưới sự vây giết của vô số hung thú.

Mà hung thú cao cấp chết ở trên tay của hần cũng không biết có bao nhiêu, hần chỉ biết rõ không gian tùy thân của bản thân cùng với hai Túi Trữ Vật cơ hồ đều tràn đầy.

"Không thể săn giết thêm hung thú cao cấp, dù sao thì không có chỗ để chứa!" Diệp Thiên từ bỏ hành động săn giết hung thú cao cấp, nhưng ở bên trong bí cảnh còn có rất nhiều bảo vật còn chưa được khai quật, mà bảo vật ở dưới mặt đất không thể nghi ngờ là nhiều nhất.

Dùng tinh thần lực rất khó tìm tòi ở dưới đất, mà năng lực cảm giác không gian lại có thể nhìn xuyên mặt đất, đã tăng, có thể cảm giác tình huống ở dưới mặt đất.

Ví dụ như nhiều lần, hần đã cảm ứng được khoáng mạch tồn tại, chỉ tiếc không phải là khoáng mạch Nguyên Khí Thạch, mà là khoáng mạch kim loại, như mỏ đồng, quặng sắt cùng với mỏ bạc.

Khoáng mạch kim loại ở cái thế giới này cũng rất đáng tiền, nhưng Diệp Thiên lại không có cách nào khai phá a! Một mình hần có thể thu thập được bao nhiêu khoáng mạch? Coi như chất đầy không gian tùy thân, cũng không bán được bao nhiêu tiền, kém xa giá trị của Máu hung thú cao cấp cùng với được tài.

Cho nên, hần chỉ có thể bắt đầu từ bỏ những khoáng mạch kim loại này.

"Đại khái còn khoảng 10 ngày thời gian, lại đi tìm tiếp, trọng điểm là tìm kiếm khoáng mạch Nguyên Khí Thạch, nếu như không tìm thấy mà nói, chỉ có thể từ bỏ rồi đi!" Diệp Thiên đề ra kế hoạch.

Căn cứ theo phỏng đoán của hần, khoáng mạch Nguyên Khí Thạch hần là sẽ ở những địa phương có nguyên khí phi thường nồng đậm, ở những địa phương có nguyên khí nồng đậm, khả năng sinh ra khoáng mạch Nguyên Khí Thạch cũng lớn hơn.

Nhưng bởi vì bí cảnh quá lớn, phạm vi cảm ứng của Diệp Thiên lại không lớn, tự nhiên khó có thể nhìn ra được nơi nào có nguyên khí tương đối nồng đậm.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Tử Kim Bảo Thủ

Bằng không mà nói, hần đã sớm tìm tới khoáng mạch Nguyên Khí Thạch.

Lại tìm thêm hai ngày, Diệp Thiên ban đầu đối với việc tìm kiếm khoáng mạch Nguyên Khí Thạch vô cùng khó khăn, phảng phất như là sẽ phải từ bỏ, dĩ nhiên lại cho Diệp Thiên một cái cơ hội.

"Đó là..." Diệp Thiên dừng ánh mắt lại tại một con chuột trước mắt 100 mét.

Toàn thân con chuột này có màu tím, trên mí mắt có một đốm lông màu vàng, nhìn qua vô cùng bắt mắt. Mà sau khi Diệp Thiên quan sát tình huống thiên phú của nó một chút, đối phương xác thực là vô cùng bắt mắt.

Chủng loại: Tử Kim Bảo Thủ

Thiên phú huyết mạch: Đỉnh cấp

Thiên phú tâm bảo: Cao đẳng

"Lại có thể là Tử Kim Bảo Thủ nắm giữ thiên phú tâm bảo!!!" Diệp Thiên có một cảm giác là ông trời đang chiếu cố mình, ngay cả dạng chuột như thể này cũng khiến cho hần phát hiện ra được.

Thiên phú tâm bảo Cao đẳng là một loại thiên phú phi thường hiếm thấy, Diệp Thiên rất muốn sao chép, nhưng thiên phú Sao Chép của hần vẫn còn đang ở trong quá trình làm lạnh, bắt quá không bao lâu nữa thời gian làm lạnh sẽ kết thúc, nhưng khi đó, hần đã rời đi khỏi bí cảnh.

Cho nên, hần nhất định phải bắt con Từ Kim Bảo Thử này, hơn nữa còn muốn lợi dụng Từ Kim Bảo Thử tìm kiếm bảo vật trong bí cảnh, tốt nhất là tìm tới được khoáng mạch Nguyên Khí Thạch.

Hưu! Diệp Thiên thuận đi tới, đi thẳng tới bên người Từ Kim Bảo Thử. Từ Kim Bảo Thử lúc đầu đang tìm kiếm bảo vật, tăng cường thực lực cho bản thân, đột nhiên nhìn thấy Diệp Thiên xuất hiện, có một cỗ nguy cơ giăng lăm.

Nó muốn chạy trốn, nhưng mà Diệp Thiên đã dùng bàn tay bắt tới.

Oanh!!! Ở dưới thiên phủ lực lượng cùng với sự tăng cường của nguyên lực, lực công kích trên tay của Diệp Thiên đã đạt đến 5 Trọng, hơn nữa còn có tốc độ rất nhanh, viễn siêu lực phản ứng của Từ Kim Bảo Thử.

Cho nên, Từ Kim Bảo Thử đã bị Diệp Thiên dùng một phát bắt được, vô luận làm như thế nào đều chạy không thoát.

"Tiểu gia hòa, nếu như ngươi thần phục ta, ta sẽ không giết ngươi, nếu không..." Diệp Thiên uy hiếp.

Tuy nói uy hiếp một con hung thú, hơn nữa còn là hung thú khá ái như thế có một chút không tốt lắm, nhưng nhân loại cùng với hung thú vốn là hai chủng loài độc lập, không cần giằng cừu đạo đức lễ nghi.

"Chi chi chi ~~~ " Từ Kim Bảo Thử liên tục kêu, dường như đang nổi giận, nhưng khi Diệp Thiên phóng xuất ra sát ý, nó thoáng một cái liền trở nên ngoan ngoãn.

Tiếp theo, Từ Kim Bảo Thử liên tục gật đầu, phảng phất như đang nói: Ta nguyện ý thần phục!

"Nhận chủ bằng miệng ai sẽ tin?" Diệp Thiên cười tà nói.

Từ Kim Bảo Thử liên tục vung vẩy đôi móng vuốt nhỏ, dường như muốn nói: Ngươi là người xấu, ngươi quá vô sỉ...

"Nhận chủ!" Diệp Thiên dùng sức bóp chặt, một cỗ lực lượng to lớn khiến cho thân thể của Từ Kim Bảo Thử liên tục rung động, đó là do xương cốt của Từ Kim Bảo Thử đang vỡ vụn.

Lúc này, Từ Kim Bảo Thử mới luống cuống, nó cũng không phải là hung thú bình thường, mà là Từ Kim Bảo Thử a, không biết đã ăn qua bao nhiêu thiên tài địa bảo, thậm chí ngay cả bảo vật thông tuệ cũng đã ném qua, trí tuệ có thể còn không thua kém nhân loại.

Nó, cũng sợ chết a! Mắt thấy Diệp Thiên thật sự ra tay, nó vội vàng giao ra Linh Hồn Chi Quang của bản thân, bay vào trong linh hồn của Diệp Thiên.

Vào thời điểm Linh Hồn Chi Quang của Từ Kim Bảo Thử bị Diệp Thiên hấp thu, quá trình nhận chủ liền hoàn thành.

"Chủ nhân!" Một giọng thiếu nữ xuất hiện ở trong đầu của Diệp Thiên.

"Ngươi là nữ?" Diệp Thiên nghe được giọng nói của Từ Kim Bảo Thử, lúc này mới chú ý tới thân hình của Từ Kim Bảo Thử.

Đột nhiên, hần lật thân thể của Từ Kim Bảo Thử lại, nhìn kỹ một chút rồi nói: "Thật sự là nữ!"

"Chủ nhân, ngươi đúng là một đại lưu manh!" Từ Kim Bảo Thử thờ phỉ phò nói ở trong đầu của Diệp Thiên.

Diệp Thiên cũng không để ý tới sự trách móc của Từ Kim Bảo Thử.

"Từ Kim Bảo Thử, ta sẽ đặt tên cho ngươi, gọi là tiểu Từ, thế nào?" Diệp Thiên hỏi.

"Ừm!" Từ Kim Bảo Thử nhẹ nhàng gật đầu, coi như hài lòng đối với cái tên này.

"Tiểu Từ, thiên phủ tâm bảo của ngươi có thể dò xét ở nơi nào có khoáng mạch Nguyên Khí Thạch hay không?" Diệp Thiên có chút chờ mong hỏi.

"Nguyên Khí Thạch, ta biết rõ ở nơi nào có!" Tiểu Từ vội vàng giờ móng vuốt nhỏ, nói.

"Thật sao?" Thần sắc của Diệp Thiên khẽ động, có một chút hưng phấn.

Tiểu Từ dĩ nhiên lại biết rõ nơi nào có Nguyên Khí Thạch, chuyện này đã nằm ngoài dự liệu của hắn.

Nhưng cẩn thận ngẫm lại cũng rất là bình thường, tiểu Từ không biết đã sinh sống ở bí cảnh bao lâu, dựa vào thiên phủ tâm bảo tất nhiên sẽ biết được rất nhiều nơi có bảo vật, mà Nguyên Khí Thạch cũng thuộc về một loại bảo vật, tiểu Từ có thể dò xét được Nguyên Khí Thạch cũng là một chuyện rất bình thường.

"Tiểu Từ, ngươi hãy dẫn ta đi tìm Nguyên Khí Thạch!" Diệp Thiên hạ mệnh lệnh.

"Đi theo ta!" Tiểu Từ chạy về phía trước, mang theo Diệp Thiên đi tìm kiếm Nguyên Khí Thạch.

Nhưng bởi vì tốc độ của tiểu Từ quá chậm, cuối cùng Diệp Thiên đành phải cầm lấy tiểu Từ, mà Tiểu Từ chỉ cần phụ trách chỉ dẫn phương hướng.

Liên tục chạy đi trong thời gian một ngày rưỡi, Diệp Thiên rốt cục ở dưới sự chỉ dẫn của tiểu Từ đi tới địa điểm mục tiêu.

Nhưng tình huống ở đây là không giống như hắn dự đoán.

"Thi thể!" Diệp Thiên thấy được thi thể của một vị Vô Giả, từ tình huống thi thể mà nói, hẳn là chưa chết được bao lâu.

"Cảm giác không gian!" Một cỗ không gian ba động tán ra, kéo dài về phía trước tiến hành dò xét.

Rất nhanh, có vô số cỗ thi thể Vô Giả xuất hiện ở trong tầm mắt của Diệp Thiên.

"Ở phía trước có tới mười mấy thi thể bộ Vô Giả!" Diệp Thiên chau mày.

Từ tình huống trước mắt mà nói, khoáng mạch Nguyên Khí Thạch cách đó không xa hẳn là đã bị phát hiện, nếu không sẽ không chết đi nhiều Vô Giả như vậy.

Phải biết rằng, cái bí cảnh này rất lớn, khả năng Vô Giả vô tình gặp được nhau là không lớn, mà có nhiều Vô Giả chết ở nơi này như vậy, vậy thì chỉ xảy ra ở trong tình huống có một

lượng lớn Võ Giả chém giết nhau ở nơi này.

Vừa nghĩ tới khoáng mạch Nguyên Khí Thạch bị bại lộ, Diệp Thiên lại có một chút cấp bách. Vạn nhất khoáng mạch Nguyên Khí Thạch đã được khai thác hoàn thành, vậy thì một chuyến đi này của hắn liền trở nên vô ích.

"Đi!" Diệp Thiên chậm rãi tiến lên, có cảm giác không gian dò xét, hắn cũng không sợ có tình huống ngoài ý muốn, chỉ có hắn phát hiện ra địch nhân trước tiên, chứ không có chuyện địch nhân phát hiện ra hắn trước.

Chậm rãi đi qua lộ trình hơn ngàn mét, rốt cục cũng thấy được một nhóm người. Mà nhóm người này đang tiến hành chém giết, hoặc có lẽ là đang vây giết.

"Là hắn!" Diệp Thiên thấy được một người có chút quen thuộc, nói là quen thuộc, là bởi vì đối phương là một nhân vật trọng điểm mà hắn quan tâm

Người này chính là Văn Phong, chính là đệ nhất thiên tài chiến đấu ở Đại căn cứ Ma Hải, mà hắn là bên đang bị vây công. Một bên khác có hết thảy 20 người, trên người mặc quần áo giống nhau, không thể nghi ngờ là người cùng một gia tộc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Hách Liên Bích

"Văn Phong, sức chiến đấu của ngươi không hổ là thiên tài chiến đấu đệ nhất, đáng tiếc ngươi cũng không phải là đối thủ của chúng ta!" Một Đại Võ Giả hơi lớn tuổi lạnh lùng nói.

"Hách Liên Bích, lần trước ngươi là Đại Võ Giả, không nghĩ tới vậy mà có thể sống trong bí cảnh 10 năm, còn phát hiện ra một chỗ có khoáng mạch Nguyên Khí Thạch. Ta với ngươi cũng không có thù hận, ta cam đoan sẽ không tranh đoạt Nguyên Khí Thạch cùng với các ngươi, tại sao các ngươi lại nhất định muốn vây giết ta? Coi như các ngươi giết ta, bên trong các ngươi cũng phải chết hơn phân nửa, ngươi có tin hay không?" Văn Phong quát lạnh.

"Ta đương nhiên tin tưởng!" Hách Liên Bích nói ra: "Có thể sẽ chết đi một vài Đại Võ Giả, nhưng đổi lấy cái mạng của Văn Phong ngươi, cuộc mua bán này rất có lời a! Toàn bộ Đại căn cứ Ma Hải đều coi là bên trong thế hệ tuổi trẻ Văn gia, Văn Thiên có thiên phú tu luyện cao nhất, bởi vì thiên phú tu luyện của hắn là siêu phẩm, mà Văn Phong ngươi thì chỉ có sức chiến đấu mạnh, thiên phú tu luyện bất quá chỉ là đỉnh cấp mà thôi. Nếu như ngươi vèn vèn chỉ nắm giữ thiên phú tu luyện đỉnh cấp mà nói, ta sẽ không hao tổn tâm tư để giết ngươi, nhưng ngươi không phải là thiên phú tu luyện đỉnh cấp a!"

"Hừ, ta nếu không phải là nắm giữ thiên phú tu luyện đỉnh cấp mà nói, chẳng lẽ là thiên phú tu luyện siêu phẩm hay sao?" Văn Phong cười lạnh.

"Không sai, ngươi thật sự là nắm giữ thiên phú tu luyện siêu phẩm. Có lẽ trước đó ngươi chỉ nắm giữ thiên phú tu luyện đỉnh cấp, nhưng bây giờ ngươi đã nắm giữ thiên phú tu luyện siêu phẩm. Nếu như ta đoán không sai mà nói, ngươi ở bên trong bí cảnh tìm được bảo vật tăng cường thiên phú, hơn nữa loại này bảo vật dĩ nhiên đã khiến cho thiên phú tu luyện của ngươi tăng lên tới cấp siêu phẩm. Ta thực sự là hâm mộ a, dạng bảo vật này ngay cả ta đều mơ tưởng a, ta nguyên bản chỉ có thiên phú tu luyện Cao đẳng, 10 năm trước đi vào bí cảnh, hao tổn rất nhiều tâm tư mới có thể khiến cho thiên phú tu luyện tăng lên tới đỉnh cấp. Vì món bảo vật tăng cường thiên phú kia, ta phải mưu đồ rất lâu, lúc này mới bỏ qua cơ hội ra ngoài."

"Vốn cho rằng ta đã là người phi thường may mắn, nhưng ngươi so với ta càng thêm may mắn, dĩ nhiên lại tìm được bảo vật có thể đem thiên phú tu luyện tăng lên tới cấp siêu phẩm, nói không chừng trên người của ngươi vẫn còn loại bảo vật này!"

Nói xong, Hách Liên Bích liền cảm thấy động lòng, lộ ra thần sắc tham lam.

"Ngươi nói láo như vậy sẽ có người tin hay sao?" Văn Phong cười lạnh không ngớt.

"Nói láo?" Hách Liên Bích cười to: "Văn Phong, ngươi xác thực rất bình tĩnh, nhưng ngươi không biết là, ta có một loại thiên phú hết sức đặc thù, loại thiên phú này được gọi là thiên phú thẩm dò, có thể thẩm dò tình huống thiên phú tu luyện của người khác, nhưng có một điều kiện tiên quyết là thiên phú tu luyện của người kia sẽ không vượt qua ta. Nếu thiên phú tu luyện của ngươi là đỉnh cấp, ta hẳn là sẽ nhìn thấy được đẳng cấp thiên phú tu luyện của ngươi, nhưng ta bây giờ lại không nhìn thấy được, chuyện này mang ý nghĩa gì, bản thân ta rất rõ ràng!"

Lúc này, Văn Phong rốt cục cũng biến sắc.

"Không nghĩ đến ngươi lại có loại thiên phú này, không sai, ta nắm giữ thiên phú tu luyện siêu phẩm thì lại như thế nào, thật sự muốn liều mạng, ta nhất định có thể giết chết được ngươi!" Văn Phong uy hiếp Hách Liên Bích.

"Vậy thì chiến thôi!" Hách Liên Bích ngay cả một chút cũng không sợ, hôm nay, hắn nhất định phải giết chết Văn Phong. Một thiên tài chiến đấu đệ nhất nắm giữ thiên phú tu luyện siêu phẩm, một khi trưởng thành, đó là tồn tại đáng sợ cỡ nào a!

Sau này, Văn Phong nếu bước vào cánh giới Vương Cấp, tuyệt đối sẽ trở thành cường giả Vương Cấp rất cường đại. Thực lực của Văn gia hiện tại đã vô cùng cường đại, lại tăng thêm một vị Vương Cấp vô địch mà nói, như vậy thì không còn ai có thể ngăn cản được Văn gia.

Gia tộc của Hách Liên có địa vị gần với Văn gia, tự nhiên sẽ không hy vọng nhìn thấy loại thế cục này.

Hách Liên Bích không chỉ vì Hách Liên gia, mà còn muốn thu hoạch được bảo vật trên người của Văn Phong, vạn nhất loại bảo vật tăng cường thiên phú mà Văn Phong lấy được không chỉ có một phần thì sao? Vậy thì hẳn chẳng phải là cũng sẽ có hi vọng nắm giữ thiên phú tu luyện siêu phẩm.

Vèn vèn chỉ là một chút khả năng, cũng đáng để cho hắn vây giết Văn Phong. Huống hồ, ở dưới mặt đất còn có một tòa khoáng mạch Nguyên Khí Thạch cỡ nhỏ, giết xong Văn Phong, hắn sẽ cùng với tộc nhân Hách Liên gia giết chết con hung thủ đang thủ hộ khoáng mạch Nguyên Khí Thạch, đến thời điểm đó tất cả Nguyên Khí Thạch đều sẽ thuộc về Hách Liên gia tộc!

Ở nơi xa, Diệp Thiên không những dòm ngó được tình huống của Văn Phong, còn nghe được được đoạn đối thoại của bọn hắn, không khỏi cảm thấy kinh hãi.

"Văn Phong dĩ nhiên đã nắm giữ thiên phú tu luyện siêu phẩm, vào thời điểm ở ngoại giới, hắn vẫn là thiên phú tu luyện đỉnh cấp a, cái tên này có vận khí quá nghịch thiên a, quả thực là con riêng của ông trời a!" Diệp Thiên thầm nghĩ.

Tới gần! Tiếp tục tới gần!

Hừu! Diệp Thiên thoáng một cái đã thuận đi đến đằng sau một tảng đá lớn cách đám người 500 mét.

Bởi vì Diệp Thiên thuận đi rất nhanh, cũng không lộ ra một chút dấu vết nào, cho nên đám người Vân Phong căn bản không thể nhìn thấy được Diệp Thiên.

"Dò xét!" Thiên phú Sao Chép trong nháy mắt liền tra xét rõ ràng tình huống thiên phú của nhóm người này.

Vào thời điểm Diệp Thiên nhìn thấy rõ ràng tình huống thiên phú của Vân Phong, không khỏi cười một tiếng: "Đám người Hách Liên gia tộc xong đời rồi!"

- ---

Nhân loại: Vân Phong

Thiên phú tu luyện: Siêu phẩm

Thiên phú Phong Nhận: Đinh cấp

Thiên phú tốc độ: Trung đẳng

- ---

Ngoại giới lưu truyền là, Vân Phong nắm giữ thiên phú tốc độ Sơ đẳng, mà bây giờ thiên phú tốc độ của Vân Phong đã biến thành Trung đẳng, dùng nhìn Sơ đẳng chỉ chênh lệch một cấp bậc so với Trung đẳng, nhưng tốc độ chênh lệch lại rất lớn.

Thiên phú tốc độ Sơ đẳng chỉ có thể tăng cường 3 lần tốc độ, mà thiên phú tốc độ Trung đẳng lại có thể tăng cường 5 lần tốc độ.

Ví dụ như thiên phú tốc độ của Vân Phong là 5 lần vận tốc âm thanh mà nói, như vậy thiên phú tốc độ Sơ đẳng chỉ có thể khiến cho hắn nắm giữ tốc độ 15 lần vận tốc âm thanh, mà thiên phú tốc độ Trung đẳng lại có thể khiến cho hắn nắm giữ tốc độ 25 lần vận tốc âm thanh.

15 lần vận tốc âm thanh cùng với 25 lần vận tốc âm thanh có chênh lệch quá lớn, giống như là một trời một vực vậy.

"Vận khí của Vân Phong quả nhiên là rất tốt, không những ở bên trong bí cảnh đem thiên phú tu luyện tăng lên tới cấp siêu phẩm, còn đem thiên phú tốc độ từ Sơ đẳng tăng lên Trung đẳng. Có thiên phú tốc độ Trung đẳng, những người này căn bản không dả thương được Vân Phong, mà Vân Phong sử dụng thiên phú Phong Nhận đỉnh cấp phóng xuất ra Phong Nhận đủ để miểu sát phần lớn đám người Hách Liên gia!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Địa hành xuyên sơn giáp

Bên trong 20 người Hách Liên gia tộc đương nhiên cũng có cường giả chân chính, ví dụ như vị Hách Liên Bích kia cũng vô cùng cường đại, nắm giữ ba loại thiên phú đặc thù ——

Thiên phú thăm dò: Trung đẳng, thiên phú tốc độ Sơ đẳng cùng với thiên phú Thổ Mậu Cao đẳng.

Luận thực lực mà nói, Hách Liên Bích cũng phi thường cường đại, gần với loại thiên tài chiến đấu như Vân Phong.

Diệp Thiên sau khi nhìn thấy nội tình của đám người này, liền không có hứng thú xem trận chiến này nữa, bởi vì kết cục đã được quyết định.

Hắn dùng năng lực cảm giác không gian không ngừng xâm nhập xuống dưới lòng đất, dò xét khoáng mạch Nguyên Khí Thạch.

Đột nhiên, có một con hung thú to lớn hiện lên ở bên trong cảm giác không gian của Diệp Thiên. Con hung thú này ở dưới mặt đất 420 mét, ở trong phạm vi dò xét thiên phú của hắn.

- ---

Chủng loại: Địa Hành Xuyên Sơn Giáp

Thiên phú huyết mạch: Đinh cấp

Thiên phú phòng ngự: Trung đẳng

Thiên phú độn thổ: Trung đẳng

Thiên phú lực lượng: Trung đẳng

- ---

"Con hung thú này quả nhiên là quá trâu bò a, dĩ nhiên lại nắm giữ ba loại thiên phú đặc thù, hơn nữa còn có thiên phú độn thổ, chiến đấu ở dưới đất mà nói, coi như là Võ Giả có thực lực mạnh hơn nó rất nhiều cũng không nhất định có thể đánh thắng được nó."

Diệp Thiên rốt cuộc cũng minh bạch tại sao Hách Liên Bích ở bên trong bí cảnh 10 năm mà vẫn chưa khai thác tòa khoáng mạch Nguyên Khí Thạch này, đúng là do hắn không phải là đối thủ của con Địa Hành Xuyên Sơn Giáp này.

"Đám Võ Giả Hách Liên Bích trấn giữ ở nơi này, hẳn là ở nơi đó sẽ có đường hầm đi vào khoáng mạch Nguyên Khí Thạch, ta nếu như đào một đường hầm khác, thời gian sẽ không còn kịp nữa, động tĩnh cũng sẽ rất lớn, nhất định sẽ làm kinh động đến bọn hắn."

Mà trực tiếp thuận đi đi vào lại không thực tế, bởi vì thuận đi chỉ có thể đi đến nơi mà ánh mắt có thể nhìn thấy, nếu như thuận đi đến cửa vào đường hầm, tất nhiên sẽ bị phát hiện.

Còn nếu trực tiếp thuần đi qua lớp đất dày, thì là chuyện không thực tế. Nếu thiên phú không gian của Diệp Thiên đạt đến đẳng cấp Cao đẳng, có lẽ sẽ có thể làm được, nhưng bây giờ lại không được.

Diệp Thiên lo trái nghĩ phải, vẫn không nghĩ ra được một biện pháp nào tốt.

"Tiểu Tử, ngươi có biết con đường nào khác tiến vào khoáng mạch Nguyên Khí Thạch hay không?" Diệp Thiên vỗ vỗ vào mông của tiểu Tử, hỏi.

"Lưu manh chủ nhân!" Tiểu Tử bắt mắt hừ một tiếng, nhưng vẫn nói: "Ta xác thực biết một đường hầm khác, chính là đường hầm do con Địa Hành Xuyên Sơn Giáp đục ra để đi lên mặt đất, bởi vì nó sẽ không một mực ở dưới lòng đất, thỉnh thoảng sẽ ra ngoài săn giết những hung khác để bổ sung năng lượng, nếu không nó cũng sẽ bị suy yếu. Mà ta lại vừa vận phát hiện ra cái đường hầm này!"

Vừa vận? Diệp Thiên suy đoán tiểu Tử khẳng định là coi trọng Nguyên Khí Thạch, cho nên mới trăm phương ngàn kế tìm ra một con đường đi vào, mà thực lực của nó yếu hơn Địa Hành Xuyên Sơn Giáp nhiều lắm, cho nên vẫn không thể đạt được mục đích!

"Ồ vị trí nào?" Diệp Thiên hỏi.

Tiểu Tử chỉ chỉ về nơi xa, Diệp Thiên sau khi hiểu ý, liền bật người thuần đi tới.

Diệp Thiên thuần đi một lần được khoảng 1000 mét, nếu như dùng không gian ẩn ký định vị mà nói, ngược lại là có thể thoáng một cái thuần đi được 2000 mét.

Phạm vi 1000 mét đã vượt ra khỏi phạm vi cảm ứng tinh thần lực của những Vô Giả kia, lại tăng thêm việc Diệp Thiên liên tục thuần đi, tốc độ rất nhanh, cho nên không có người nào phát hiện ra tung tích của Diệp Thiên.

Rất nhanh, Diệp Thiên liền đi tới vị trí mà tiểu Tử nói, đó là một mảnh hồ nước nhỏ.

"Chủ nhân, ở bên dưới cái hồ nước này có một cái hang kết nối với không gian dưới lòng đất, ở dưới không gian dưới lòng đất này có thể tiến vào đường hầm mà Địa Hành Xuyên Sơn Giáp đã đục ra!" Tiểu Tử nói.

Kỳ thật không cần tiểu Tử nhắc nhở, Diệp Thiên cũng đã cảm ứng được.

"Trời đất, con Địa Hành Xuyên Sơn Giáp này thật sự có thể đào hang, còn giấu cửa hang ở trong hồ nước, nếu như không có tiểu Tử dẫn đường, ta cho dù có dùng năng lực cảm giác không gian chậm rãi cảm ứng tình huống dưới mặt đất, nếu muốn tìm được nơi này cũng vô cùng tốn sức a!" Diệp Thiên sợ hãi thần phục nói.

Thế là, Diệp Thiên mang theo tiểu Tử tiến vào hồ nước, lại dọc theo cái hang dưới nước, đi tới một cái không gian nhỏ dưới đất. Vào lúc này, hắn phát hiện ra không ít đường hầm, giống như là một cái mê cung ở dưới lòng đất vậy.

Bất quá, dạng mê cung này ở dưới cảm giác không gian của Diệp Thiên cũng chỉ là thùng rỗng kêu to.

"Đi!" Diệp Thiên bảo tiểu Tử dẫn đường, chậm rãi tiếp cận đến khoáng mạch Nguyên Khí Thạch.

"Nguyên khí ở dưới này thật là nồng đậm!" Diệp Thiên bỗng nhiên phát giác ra nguyên khí trở nên đậm đặc, hiển nhiên đã sắp đến khoáng mạch Nguyên Khí Thạch.

"Nơi này có một khối Nguyên Khí Thạch!" Trên đường Diệp Thiên đi tới, phát hiện ra ở bên trên vách đá có một khối Nguyên Khí Thạch.

Toàn thân khối Nguyên Khí Thạch có màu trắng, phát ra nguyên khí nồng đậm đến cực điểm.

"Bên trong khối Nguyên Khí Thạch này hội tụ không biết bao nhiêu nguyên khí a, trách không được lại trân quý như vậy!" Diệp Thiên chậm rãi đào khối Nguyên Khí Thạch này ra, bởi vì sợ làm kinh động tới con hung thú kia, cho nên rất cẩn thận, không gây ra động tĩnh gì.

Không thể không nói là vách đá ở nơi này vô cùng kiên cố, hiển nhiên là ở dưới sự tắm bổ của nguyên khí, vách đá ở nơi này cũng phát sinh biến hóa, người bình thường chỉ sợ ngay cả một chút bột đá cũng đục không ra.

Kết! Nương theo một âm thanh nhỏ vang lên, khối Nguyên Khí Thạch thứ nhất đã bị Diệp Thiên thành công đào ra, nằm gọn ở trong không gian tùy thân của hắn.

Tiếp tục tìm kiếm! Rất nhanh, Diệp Thiên liền tìm được thêm 10 khối Nguyên Khí Thạch, được hắn đào ra toàn bộ, ném vào không gian tùy thân.

"Chiến đấu sắp kết thúc rồi!" Diệp Thiên dùng cảm giác không gian thấy được tình huống ở phía trên.

Ở dưới tình huống Vân Phong bộc phát toàn bộ thực lực, đám người Hách Liên gia tộc chết đi một đám, hoàn toàn không thể ngăn được Vân Phong.

Lúc này, Hách Liên tộc đã chết mất mười mấy người.

"Nếu đám người Hách Liên gia tộc chết hết mà nói, Vân Phong khẳng định sẽ không bỏ qua khoáng mạch Nguyên Khí Thạch, vậy thì cứ để cho hắn dây dưa với Địa Hành Xuyên Sơn Giáp, còn mình sẽ thừa dịp này nhanh chóng đào Nguyên Khí Thạch đi, thần không biết quỷ không hay!" Nghĩ đến cái kế hoạch này, Diệp Thiên liền cười hết sức vui vẻ.

Kỳ thật, hắn còn có một lựa chọn, đó là xử lý toàn bộ đám người này bao gồm cả Vân Phong, như thế hắn liền có thể độc hưởng cả tòa khoáng mạch Nguyên Khí Thạch. Nhưng hắn không có ý định làm như vậy, bởi vì hắn không muốn cổ ý giết người, đây là một trong những chuẩn tắc làm người của hắn.

11 khối!

12 khối!

13 khối!

20 khối!

Diệp Thiên vui vẻ đào lấy từng khối Nguyên Khí Thạch, căn bản không gây ra bất cứ sự chú ý nào cho hung thú hoặc là người khác, ngoại trừ tiểu Tử.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 99: Đào móc

Trên mặt đất, Vân Phong cũng bị thương nhẹ một chút, là Đại Võ Giả, trên người đều có một số con át chủ bài, hoặc là vũ khí kinh người, nếu muốn không bị thương mà chém giết những Đại Võ Giả Hách Liên gia này là không quá thực tế.

Ở dưới thiên phú tốc độ Trung đẳng, đám người Hách Liên gia tộc muốn trốn cũng không có hy vọng.

10 phút trôi qua, giữa chiến trường chỉ còn lại một người —— Hách Liên Bích!

"Ha ha, không ngờ được ta đã đánh giá thấp người, thiên phú tốc độ của người dĩ nhiên đã đạt đến Trung đẳng, ta không cam tâm a!" Hách Liên Bích miệng phun máu tươi, không cam lòng cười giận dữ nói.

"Chết đi!" Vân Phong vung tay lên, một đạo Phong Nhận xuyên thủng lồng ngực của Hách Liên Bích, hoàn toàn không cho Hách Liên Bích cơ hội nói nhảm.

Một kích này đã trực tiếp giết chết Hách Liên Bích đã trọng thương.

"May mắn là mình lấy được một gốc Phong Linh Thảo, đem thiên phú tốc độ tăng lên tới Trung đẳng, nếu không thì bị đám Đại Võ Giả này vây công, không chết cũng phải bị thương nặng!" Vân Phong cảm thấy may mắn nói.

Bỗng nhiên hắn trở nên kích động, vội vàng lấy đi Túi Trữ Vật của những người này. Nhiều Túi Trữ Vật như vậy, đặc biệt là Túi Trữ Vật của Hách Liên Bích, bảo vật ở bên trong tuyệt đối có rất nhiều rất nhiều, giá trị của những thứ này là không tưởng.

Hắn chỉ là thiên tài chi thứ của Vân gia mà thôi, mặc dù có thiên phú chiến đấu rất cao, nhưng lại không đạt được quá nhiều sự bồi dưỡng của Vân gia, tất cả tài nguyên tu luyện của hắn vẫn phải dựa vào bản thân.

Bây giờ, thiên phú tu luyện của hắn đã đạt đến cấp siêu phàm, đã là thiên phú tu luyện cao cấp nhất trong Đại căn cứ Ma Hải, lại chiếm được nhiều tài nguyên như vậy, trong tương lai hắn đã không cần lo lắng về vấn đề tu luyện nữa.

"Còn có tòa khoáng mạch Nguyên Khí Thạch này!" Trong hai con người của Vân Phong đều là lửa nóng.

Giá trị của tòa khoáng mạch Nguyên Khí Thạch này còn có giá trị cao hơn, một khi giết chết con hung thú kia, toàn bộ khoáng mạch sẽ chính là của hắn. Tòa khoáng mạch Nguyên Khí Thạch này mới chân chính là đại thụ hoạch a!

"Trước tiên phải tiến hành chữa thương, dù sao thì khoáng mạch Nguyên Khí Thạch cũng sẽ không chạy mất, sau khi khôi phục thương thế, liền đi giết con hung thú này!" Vân Phong hạ quyết định.

Bỏ ra ước chừng nửa giờ, hắn đã khôi phục toàn bộ thương thế, sau đó lại tiến hành khôi phục nguyên lực cùng với thể lực.

Một lát sau hắn liền đạt tới trạng thái đỉnh phong.

Oanh! Vân Phong bước vào cửa đường hầm, đi vào bên trong lòng đất.

Một trận chiến đấu là không thể tránh khỏi.

Mà vào thời điểm Vân Phong đang chém giết cùng với Địa Hành Xuyên Sơn Giáp, Diệp Thiên đã đào được hơn 200 khối Nguyên Khí Thạch.

"Hắc hắc, các người cứ đánh đi, chờ các người đánh đến lúc không sai biệt lắm, đại bộ phận Nguyên Khí Thạch đã rơi vào trong tay của ta!" Diệp Thiên nói thầm.

Căn cứ theo sự thăm dò cảm giác không gian của hắn, Nguyên Khí Thạch trong tòa khoáng mạch Nguyên Khí Thạch này đã bị con Địa Hành Xuyên Sơn Giáp kia ăn đi không ít, hơn nữa còn là khoáng mạch cỡ nhỏ, căn bản không có nhiều Nguyên Khí Thạch.

Bây giờ, toàn bộ khoáng mạch Nguyên Khí Thạch đại khái chỉ còn hơn 3000 khối, so với tòa khoáng mạch Nguyên Khí Thạch 10 năm trước ít hơn rất nhiều, nhưng đối với Diệp Thiên mà nói, 3000 khối Nguyên Khí Thạch đã là một gia tài không có cách nào tưởng tượng.

Vào giờ phút này, Vân Phong đang chém giết cùng với Địa Hành Xuyên Sơn Giáp, thanh âm chiến đấu rất lớn, cho nên cho dù Diệp Thiên đang nhanh chóng đào Nguyên Khí Thạch, chỉ cần không gây ra động tĩnh quá lớn thì sẽ không gây ra sự chú ý của bọn hắn.

"Tiểu Tử, người cũng đừng có biếng nhác, mau đào với ta!" Diệp Thiên hạ mệnh lệnh.

"Chủ nhân, ta nhất định sẽ cố gắng đào!" Tiểu Tử liên tục gật đầu.

Loại chuyện đào bảo vật này, là chuyện mà nó thích làm nhất. Nó đã sớm muốn đào Nguyên Khí Thạch, chỉ là do có con Địa Hành Xuyên Sơn Giáp kia ở đây, nó không dám vào đây để đào.

Hiện tại thì quá tốt, có chủ nhân làm chỗ dựa, nó cũng không sợ.

Một người một thú bắt đầu ở bên trong khoáng mạch Nguyên Khí Thạch điên cuồng đào móc, nếu như là người bình thường đào mà nói, đoán chừng thật lâu mới có thể đào ra một khối Nguyên Khí Thạch, bởi vì rất khó tìm ra Nguyên Khí Thạch, nơi này đại bộ phận đều là đá tảng.

Nhưng Diệp Thiên lại có thể dùng năng lực cảm giác không gian xuyên thấu qua tầng đá tảng tìm tới Nguyên Khí Thạch, chuẩn xác tìm tới vị trí Nguyên Khí Thạch, cho nên tốc độ đào móc mới trở nên rất nhanh.

Đương nhiên, Diệp Thiên cũng không đào những khối Nguyên Khí Thạch ở sâu bên trong đá tảng, mà chỉ đào những khối Nguyên Khí Thạch ở ngoài rìa.

300 khối!

400 khối!

500 khối!

...

"Đáng chết, con hung thú này có phòng ngự quá cao, thiên phú Phong Nhận đỉnh cấp của ta không có cách nào dùng một kích giết chết nó, trừ phi đánh trúng khuyết điểm của nó. Nhưng nó lại có thể lần lượt dùng thuật dộn thổ để bỏ chạy, quá khó giết!" Vân Phong nhíu mày nghĩ thầm.

Nhưng nếu từ bỏ đánh giết con hung thú này là chuyện không có khả năng, hẳn đã bị theo dõi, vụng trộm đào móc sẽ không có khả năng, chỉ có thể xử lý nó mới có thể đào móc Nguyên Khí Thạch.

"Ta đã làm cho nó bị thương, nó hẳn là sẽ rất phần nộ, ta hoàn toàn có thể dẫn dụ nó ra bên ngoài, không gian ở bên ngoài rất lớn, thiên phú Phong Nhận của ta liền có thể phóng xuất ra tốt hơn!" Vân Phong trầm nghĩ.

Thế là, hẳn có ý đồ dẫn dụ Địa Hành Xuyên Sơn Giáp ra bên ngoài.

Mà hành động này lại khiến cho Diệp Thiên vui mừng hết lớn. Lúc đầu Diệp Thiên còn lo lắng bị Địa Hành Xuyên Sơn Giáp phát hiện ra, cho nên mới cố ý ở một địa phương khá xa đảo móc Nguyên Khí Thạch.

Hiện tại thì tốt rồi, Địa Hành Xuyên Sơn Giáp bị dẫn dụ lên trên mặt đất, Diệp Thiên liền có thể đào móc một cách trắng trợn.

600 khối!

700 khối!

800 khối!

Diệp Thiên không ngừng gia tăng tốc độ đào móc, thanh âm dần dần lớn lên, mà thanh âm này cũng truyền lên trên mặt đất.

Vân Phong đang chém giết cùng với Địa Hành Xuyên Sơn Giáp nghe thấy thanh âm ở dưới đất truyền lên, mặc dù yếu ớt, nhưng vẫn nghe được, nghĩ thầm: "Ồ dưới mặt đất có động tĩnh?"

Bất quá, hẳn cũng không suy nghĩ quá nhiều.

Mà Địa Hành Xuyên Sơn Giáp cũng không quá coi trọng Nguyên Khí Thạch, nó ăn Nguyên Khí Thạch cũng không có cách nào tăng thực lực lên, Nguyên Khí Thạch ở trong mắt của nó bất quá chỉ là một loại đồ ăn vặt mà thôi, ăn nhiều cũng không còn hứng thú.

Người mà nó hận nhất hiện tại là Vân Phong, bởi vì Vân Phong đã đã thương nó. Cho dù nó biết rõ ở dưới mặt đất có người xông vào, cũng muốn xử lý Vân Phong trước.

Nó rất là dấn động, có thể nói là ngu như heo, còn lâu mới có được sự nhạy bén giống như tiểu Tử cùng với tiểu Kim, nếu như nó có một chút nhạy bén mà nói, Diệp Thiên cũng không dễ dàng đào được Nguyên Khí Thạch như vậy.

Thời gian trôi qua từng chút một, động tĩnh dưới mặt đất cũng càng ngày càng lớn. Vân Phong thậm chí còn nghe được thanh âm đào móc, phảng phất như là...

"Chẳng lẽ có người đang đào Nguyên Khí Thạch?" Vân Phong suy đoán, vừa nghĩ tới loại khả năng này, Vân Phong liền cảm thấy cấp bách.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Dụ dỗ

"Nhất định phải sử dụng lá bài tẩy!" Chỉ thấy trong tay của Vân Phong xuất hiện một hạt châu.

Đây không phải là hạt châu phổ thông, mà là trận châu, ở bên trong khắc một cái trận pháp cỡ nhỏ, tên là Huyền Trận.

Dạng trận châu này được gọi là Huyền Châu, cũng là một kiện bảo vật vô cùng trân quý.

Nếu như dẫn động lực lượng bên trong trận châu, đủ để tạo thành một cái Huyền Trận cỡ nhỏ, nhưng một khi vận dụng dạng trận châu này, trận pháp ở bên trong cũng sẽ hư hỏng, cũng là một loại bảo vật sử dụng một lần duy nhất.

Dạng bảo vật này đối với Đại Võ Giả cũng có hiệu quả không quá tốt, nhưng đối với hung thú có trí tuệ không cao mà nói, hoàn toàn có thể nhẹ nhõm mê hoặc hung thú.

Oanh!!! Trận châu bị dẫn động trận pháp, lực lượng Huyền Trận tràn ngập ra, trong nháy mắt đem con Địa Hành Xuyên Sơn Giáp vừa mới lộ đầu ra vây khốn.

Ở bên trong Huyền Trận, Địa Hành Xuyên Sơn Giáp cho rằng là bản thân đã đã thương Vân Phong, vào thời điểm đang đắc ý, con mắt đột nhiên đau xót, bộ óc trong đầu bị quấy thành bột nhão.

Sau một khắc, ý thức của Địa Hành Xuyên Sơn Giáp tiêu tán, hóa thành một cỗ thi thể.

Ngay vào lúc vừa rồi, Vân Phong đã lợi dụng cơ hội khi Địa Hành Xuyên Sơn Giáp lâm vào Huyền Trận, lợi dụng Phong Nhận đâm xuyên qua con mắt của Địa Hành Xuyên Sơn Giáp, lợi thông qua con mắt tiến nhập vào trong đại não, xoắn nát đại não, giết chết nó.

Nhìn qua trận châu đã trở nên âm đạm, Vân Phong có một chút đau lòng. Nhưng hẳn cũng không đau lòng được quá lâu, liền nhanh chóng đi xuống đường hầm.

...

Ở dưới mặt đất, ở bên trong một cái đường hầm nào đó.

Diệp Thiên quan sát được tình huống ở phía trên, bắt đầu dĩ thời dài: "Không thể tiếp tục đào móc, không ngờ được Vân Phong còn có át chủ bài như thế, nhanh như vậy đã giết chết Địa Hành Xuyên Sơn Giáp. Bất quá cũng không sai biệt lắm, ta đã đào được gần 1800 khối Nguyên Khí Thạch, tiểu Tử cũng đào được không ít. Mặc dù còn thừa lại không ít Nguyên Khí Thạch, nhưng cơ bản đều ở sâu trong đá tảng, Vân Phong đoán chừng cũng không đào được quá nhiều!"

Hưu! Thân hình của Diệp Thiên khẽ động, nhanh chóng rời đi, cũng thông tri tiểu Tử rời đi theo.

Một người một thú, thông qua đường hầm dưới mặt đất, rất nhanh liền đi tới không gian nhỏ dưới mặt đất, xuyên qua hồ nước, chạy trốn mất tăm.

Đến tận đây, Vân Phong cũng không biết là ở dưới mặt đất có một người một thú đã đào đi rất nhiều Nguyên Khí Thạch.

Sau khi chạy ra bên ngoài hơn mười dặm, Diệp Thiên cùng với tiểu Tử mới ngừng lại, đây là thời điểm kiểm kê số lượng Nguyên Khí Thạch mà tiểu Tử đào được.

"Tiểu Tử, Nguyên Khí Thạch đâu?" Diệp Thiên hỏi.

Tiểu Tử có một chút không tình nguyện há miệng ra, phun ra một cái Túi Trữ Vật.

Cái Túi Trữ Vật này, là Diệp Thiên tạm thời đưa cho tiểu Tử đựng Nguyên Khí Thạch.

Mở Túi Trữ Vật ra, Diệp Thiên cẩn thận đếm.

"412 khối Nguyên Khí Thạch, không tệ!" Diệp Thiên tán thưởng nói.

Lực lượng của Tiểu Tử vốn cũng không phải là rất lớn, mà tảng đá tảng kia lại vô cùng kiên cố, lấy năng lực của tiểu Tử có thể ở trong một thời gian ngắn đào ra 412 khối Nguyên Khí Thạch cũng đã tương đối không dễ dàng.

"Hào hào cố gắng, lần này sau khi trở về, ta sẽ xử lý sạch đồ vật trong cái Túi Trữ Vật này, cái Túi Trữ Vật này liền thuộc về ngươi!" Diệp Thiên hứa hẹn nói.

"Chủ nhân, ngài đang nói thật sao?" Toàn thân của Tiểu Tử run lên, đây không phải là sợ hãi, mà là đang kích động a!

Nó thế nhưng là lần đầu tiên nhìn thấy loại vật Túi Trữ Vật này, có thể chứa đựng bảo vật rất nhẹ nhõm, sau này nếu như tìm được bảo vật mà nói, liền có thể ném hết vào Túi Trữ Vật, mang theo người sẽ thuận tiện cỡ nào a!

Trong dĩ vãng, nó coi như cũng gặp được không ít bảo vật, nhưng lại không có cách nào mang đi, cũng là bởi vì vóc dáng quá nhỏ, mang theo không được quá nhiều đồ vật.

Hiện tại thì tốt rồi! Chủ nhân lại muốn ban thưởng cho nó một cái Túi Trữ Vật, chuyện này khiến cho nó cảm thấy quá hưng phấn.

"Chủ nhân, ta nhất định sẽ cố gắng lao động, tìm thêm bảo vật!" Tiểu Tử cam đoan nói.

Diệp Thiên mỉm cười, hần bắt quả cũng chỉ vì ở bên trong bí cảnh, khiến cho tiểu Tử tìm nhiều hơn bảo vật mà thôi, ra khỏi bí cảnh, không bao lâu nữa hần liền có thể sao chép thiên phú của tiểu Tử.

Đến thời điểm đó, hần cũng không cần tiểu Tử nữa. Đương nhiên, hần cũng sẽ không từ bỏ tiểu Tử, mà trực tiếp ném cho em gái Diệp Vũ, chắc chắn Diệp Vũ sẽ vô cùng ưa thích tiểu Tử.

"Đi, chúng ta tiếp tục tìm kiếm bảo vật!" Diệp Thiên thúc giục nói.

"Ừm, chủ nhân, ở bên kia cũng có một bảo vật, chúng ta mau đi đoạt!" Tiểu Tử phảng phất như hóa thân thành nữ cường đạo, hào hứng dẫn Diệp Thiên đi tìm kiếm bảo vật.

Lúc này, Vân Phong đã tiến vào khoáng mạch Nguyên Khí Thạch, sau đó liền tròn tròn mắt.

Chỉ thấy ở khắp nơi bên trong đường hầm, trên vách đá có lít nha lít nhít lỗ nhỏ, từ những cái lỗ nhỏ này không khó nhìn ra, vừa rồi đã có người ở đây đào móc, đoán chừng đã đào đi rất nhiều Nguyên Khí Thạch.

"Rốt cuộc là tên tiểu tặc nào đã đào Nguyên Khí Thạch của ta?" Vân Phong phẫn nộ, hần chém giết ở phía trên, lại bị người khác vụng trộm đào đi Nguyên Khí Thạch, ngấm lại liền cảm thấy phiền muộn.

Bất quá nghĩ tới bản thân vừa mới thu hoạch được toàn bộ bảo vật của đám người Hách Liên Bích, tâm tình lúc này mới trở nên tốt hơn một chút.

"Tên tiểu tặc kia có lẽ đã chạy, ta cho dù có đi tìm cũng không tìm được, thanh âm đào móc cũng đã biến mất. Hừ, ta cũng không tin người ở trong một khoảng thời gian ngắn như thế đào đi được bao nhiêu Nguyên Khí Thạch? Đại bộ phận Nguyên Khí Thạch ở đây có lẽ vẫn thuộc về ta!"

Thế là, Vân Phong cũng bắt đầu quá trình đào móc.

Chỉ là thời gian còn lại không nhiều lắm, cũng chỉ còn 7 ~ 8 ngày thời gian, mà hần nhất định phải tốn hai ngày thời gian để chạy tới vết nứt không gian, thời gian đào móc chân chính cũng chỉ có năm, sáu ngày mà thôi.

Vô luận là như thế nào, sau 5, 6 ngày nữa, hần nhất định phải ly khai, nếu không sẽ phải ở bên trong bí cảnh thêm 10 năm giống như Hách Liên Bích, hần sẽ buồn bực đến chết.

Đào!

Đào!

Đào!

Vân Phong điên cuồng đào móc, mất rất lâu mới có thể đào được một khối Nguyên Khí Thạch, hơn nữa còn phá hư vách đá nghiêm trọng, khiến cho những đường hầm này sụp đổ.

Liên tiếp trong năm, sáu ngày thời gian, Vân Phong đều đang đào móc, hơn nữa còn không nghỉ ngơi một chút nào. Sau năm, sáu ngày, toàn thân của Vân Phong đều là tro bụi, cả

người cũng vô cùng tiêu tụy, nhưng trong đôi con ngươi của hắn lại tràn đầy sự thất vọng.

"Đáng chết, vì sao mất nhiều thời gian như vậy mà chỉ moi ra được 500 khối Nguyên Khí Thạch!" Văn Phong phi thường phiền muộn, theo tin đồn trong khoáng mạch Nguyên Khí Thạch động một tí đều có một 1 vạn khối Nguyên Khí Thạch, đây là số lượng của khoáng mạch Nguyên Khí Thạch cỡ nhỏ, mà một số khoáng mạch Nguyên Khí Thạch cỡ lớn lại có mấy chục vạn khối Nguyên Khí Thạch, nhưng đó chỉ là tin đồn mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Có bán hay không?

Thế nhưng đã từng có một lần khai thác khoáng mạch Nguyên Khí Thạch cỡ nhỏ được ghi chép lại cẩn kẽ, trọn vẹn moi ra được 10.000 khối Nguyên Khí Thạch a!

Làm sao đến lượt hắn, chỉ moi ra được 500 khối? Chênh lệch giữa 10.000 cùng với 500 khối quá xa a!

"Cái tên tiểu tác gia ở bên trong một thời gian ngắn như vậy khẳng định không đào được quá nhiều Nguyên Khí Thạch, nhiều lắm là 100 khối mà thôi, mà ta chỉ moi ra được 500 khối, toà khoáng mạch Nguyên Khí Thạch này hẳn còn có Nguyên Khí Thạch ẩn giấu tương đối sâu, nhưng tính trên tổng thể, số lượng dự trữ của toà khoáng mạch Nguyên Khí Thạch này đoán chừng cũng chỉ có 1000 khối mà thôi!" Văn Phong tính toán.

1000 khối Nguyên Khí Thạch thật sự là quá ít, chuyện này không phù hợp với cái tên khoáng mạch Nguyên Khí Thạch, nhưng Văn Phong chỉ có thể suy đoán là do con hung thú kia đã ăn hết một lượng lớn Nguyên Khí Thạch, mà cũng chỉ có thể giải thích như vậy. Nếu để cho hắn biết là Diệp Thiên đã vụng trộm đào đi hơn 2000 khối Nguyên Khí Thạch, tuyệt đối sẽ tức điên.

Văn Phong cũng không tiếp tục đào móc, mà chạy tới vị trí vết nứt không gian.

Mà Diệp Thiên cũng không đi tìm kiếm bảo vật cùng với tiểu Tử nữa, mà cũng chạy tới vị trí vết nứt không gian. Những ngày gần đây, thu hoạch của Diệp Thiên cũng không kém hơn so với thu hoạch tại khoáng mạch Nguyên Khí Thạch.

Có tiểu Tử chỉ dẫn, tăng thêm hoàn cảnh bảo khổ tự nhiên của bí cảnh, tốc độ thu thập bảo vật của Diệp Thiên tất nhiên là không thể tưởng tượng.

Chỉ tính được tài ngàn năm, hắn đã góp nhặt được hơn 50 gốc, hơn nữa còn góp nhặt không ít hơn 1000 gốc được tài mấy trăm năm tuổi.

Đồng thời, hắn còn tìm được ba gốc bảo vật có thể tăng cường thiên phú tu luyện cùng với một gốc Băng Linh thảo có thể tăng cường thiên phú hệ thủy hoặc là hàn băng, Diệp Vũ vừa vận có thiên phú hàn băng, vừa vận có thể dùng được.

"Quá thỏa mãn!" Diệp Thiên dám cam đoan là bên trong tất cả đám Võ Giả tiến vào bí cảnh lần này, không có người nào có thu hoạch nhiều hơn hắn, ngay cả Văn Phong là con riêng của ông trời cũng không thu hoạch nhiều bằng hắn.

...

Tại vết nứt không gian, ở cửa ra.

Có từng Võ Giả chạy tới nơi này, trong đó có không ít Võ Giả không có Túi Trữ Vật, cộng nguyên một cái bao to trên lưng, vô cùng nổi bật.

Nhưng ở nơi này có tương đối nhiều Võ Giả, cũng không có ai dám cướp bóc chém giết, nếu không đi ra bên ngoài sẽ gặp rất nhiều phiền phức.

Ào ào ào!!! Từng Võ Giả thoát ra khỏi bí cảnh.

Lúc này, Diệp Thiên cũng đã chạy tới, lắc mình một cái xông vào vết nứt không gian, đi ra ngoại giới.

"Diệp Thiên, ở bên này!" Giọng nói của Nhạc Linh truyền đến, Diệp Thiên vội vàng chạy tới, tiến vào bên trong Ngự Phong thuyền Nhạc gia.

"Thu hoạch như thế nào?" Nhạc Linh hiếu kỳ hỏi.

"Tương đối tốt!" Diệp Thiên gật gật đầu.

Đúng lúc này, ánh mắt của Nhạc Linh rơi lên trên người của tiểu Tử, lập tức cảm thấy kinh ngạc vô cùng.

"Đây chẳng lẽ là Tử Kim Bảo Thử?" Nhạc Linh không nhịn được hỏi.

"Đúng vậy a!" Diệp Thiên nói ra.

Nhạc Linh có kiến thức rất rộng, nhận biết được Tử Kim Bảo Thử là điều rất bình thường, hắn không cảm thấy kỳ quái một chút nào.

"Diệp Thiên, ngươi có biết Tử Kim Bảo Thử trân quý dường nào hay không? Ngươi dĩ nhiên có thể thu phục được một con!" Nhạc Linh có chút hâm mộ.

"Đất cở nào?" Diệp Thiên cũng không biết rõ lắm.

"Một con 100 tỷ, hơn nữa còn có tiền mà không mua được! Bởi vì dạng Tử Kim Bảo Thử này căn bản không dễ dàng tìm được, dù sao thì nếu có Tử Kim Bảo Thử, ra ngoài tìm kiếm bảo vật sẽ tương đối dễ dàng, hơn nữa con Tử Kim Bảo Thử này của ngươi khẳng định đã ăn bảo vật tăng cường thiên phú huyết mạch, huyết mạch tất nhiên sẽ không thua kém hung thú cao cấp a, giá cả sẽ càng thêm đắt, coi như là 200 tỷ cũng có người mua. Nếu không, ngươi bán cho ta đi?" Nhạc Linh động lòng nói.

Tiểu Tử nghe được đoạn đối thoại giữa Diệp Thiên cùng với Nhạc Linh, toàn thân run lên, khẩn trương nói: "Chủ nhân, không nên bán tiểu Tử nha!"

Diệp Thiên vỗ vỗ vào cái mông của tiểu Tử, bảo nó không phải cần lo lắng.

"Nhạc Linh, không được, nó đã nhận chủ rồi!" Diệp Thiên nói ra.

Nhạc Linh cười một tiếng: "Nhận chủ thì cũng có thể giải trừ nhận chủ mà, mà Nhạc gia ta lại vừa vận có biện pháp giải trừ nhận chủ, chỉ cần người nguyện ý bán, chuyện này liền không thành vấn đề."

Hiển nhiên, nàng vẫn chưa từ bỏ ý nghĩ mua sắm tiểu Tử.

"Không bán!" Diệp Thiên vẫn cự tuyệt như cũ.

Nói đùa cái gì, chỉ là 200 tỷ liền muốn mua tiểu Tử? Không có cửa, tiểu Tử ở bên trong bí cảnh tìm kiếm bảo vật cho hắn, tổng giá trị bảo vật đã vượt qua 200 tỷ.

Chỉ bằng vào Nguyên Khí Thạch mà nói, một khối Nguyên Khí Thạch có giá 1 tỷ, 2.200 khối Nguyên Khí Thạch, tổng giá trị đạt đến 2.200 tỷ a, 200 tỷ bất quá chỉ là số lẻ của đồng Nguyên Khí Thạch này mà thôi.

Đối với Diệp Thiên mà nói, 200 tỷ thật sự không tính là gì. Huống hồ, Diệp Thiên cũng không cho rằng tiểu Tử chỉ đáng giá 200 tỷ.

Tiểu Tử thế nhưng lại nắm giữ thiên phú tâm bảo Cao đẳng, mà những con Tử Kim Bảo Thử khác nhiều lắm là chỉ có thiên phú tâm bảo Sơ đẳng hoặc là Trung đẳng thôi a, một con Tử Kim Bảo Thử nắm giữ thiên phú tâm bảo Sơ đẳng tăng thêm thiên phú huyết mạch đỉnh cấp, có lẽ còn có giá trị hơn 200 tỷ, mà tiểu Tử nắm giữ thiên phú tâm bảo Cao đẳng tăng thêm thiên phú huyết mạch đỉnh cấp, giá trị của nó căn bản không có cách nào dùng tiền để cân nhắc.

Diệp Thiên nếu như bán tiểu Tử đi, thì mới là kẻ ngốc đấy! Coi như sau này tặng tiểu Tử cho em gái, thì cũng tốt hơn nhiều so với bán đi. Đồ tốt, hắn sẽ không để người khác tiện nghi.

Nhạc Linh thấy Diệp Thiên thật sự là một chút ý tứ bán đi đều không có, lúc này mới coi như thôi, bỏ đi ý nghĩ mua sắm tiểu Tử.

"Diệp Thiên, người hãy cẩn thận một chút a, giá trị của Tử Kim Bảo Thử cũng không thấp, ở Đại căn cứ Ma Hải mà nói, có lẽ sẽ không có ai dám cướp đoạt Tử Kim Bảo Thử của người, nhưng nếu người rời khỏi Đại căn cứ Ma Hải, nói không chừng sẽ có không ít người âm thầm hạ thủ!" Nhạc Linh nhắc nhở.

"Ta đã hiểu!" Diệp Thiên gật đầu.

Nhưng hắn lại không có một chút lo lắng nào, lần này, hắn thu được một lượng lớn bảo vật, trong thời gian ngắn là không có khả năng ly khai khỏi Đại căn cứ Ma Hải, mà chỉ cần cho hắn thêm một chút thời gian, tốc độ trưởng thành của hắn tuyệt đối sẽ vượt qua sự tưởng tượng của những người khác.

Chờ đến một khắc hắn ly khai khỏi Đại căn cứ Ma Hải, thực lực của hắn sẽ tuyệt đối khiến cho đám người muốn âm thầm cướp đoạt tiểu Tử cảm thấy tuyệt vọng không thôi.

"Chủ nhân, ngài thật là tốt, không có bán tiểu Tử đi, tiểu Tử về sau khẳng định sẽ cố gắng đền bù cho ngài 200 tỷ!" Tiểu Tử đơn thuần chỉ biết là con số 200 tỷ này phi thường khổng lồ, nhưng lại không biết 200 tỷ rốt cuộc là khái niệm gì, càng không biết giá trị của số bảo vật mà bản thân tìm kiếm được đã vượt xa cái con số 200 tỷ này.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Đấu giá hội

Nếu như biết rõ mà nói, nó nhất định sẽ cho Nhạc Linh một ánh mắt khinh bỉ. Chỉ bằng vào 200 tỷ cũng muốn mua sắm nó? Nó cũng không có cái giá tiện nghi như vậy!

Nguyên một đám Đại Võ Giả Nhạc gia trở về, nhưng vào thời điểm vết nứt không gian sắp khép kín, nhóm Đại Võ Giả Nhạc gia đã trở về cũng chỉ có 6 người, tăng thêm Nhạc Linh chỉ mới có 7 người.

"Đại Võ Giả Nhạc gia tồn thất hơn phân nửa a!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Tương đối may mắn là, một thiên tài Nhạc gia khác nắm giữ thiên phú tu luyện đỉnh cấp cũng không có vấn đề, cho nên tồn thất cũng không tính là quá lớn.

Ở giữa không trung, vết nứt không gian bắt đầu co rút lại, tốc độ thu hẹp rất nhanh, coi như là Văn Hà Vương muốn ngăn cản cũng ngăn không được, trừ phi hắn nguyện ý liều tính mạng của mình, có lẽ sẽ có thể duy trì thêm vài ngày thời gian, nhưng Văn Hà Vương không có lý do gì để làm như vậy.

"1000 vị Đại Võ Giả đi vào, đi ra lại không đến 300 người!" Nhạc Linh lúc này mới cảm thán nói.

Diệp Thiên không nói chuyện, nhưng trong nội tâm kỳ thật lại cảm thấy lần đi vào bí cảnh này quá tàn khốc. Nếu không phải hắn nắm giữ thiên phú khép lại đỉnh cấp cùng với thuận di, lấy loại hành vi điên cuồng thu thập bảo vật của hắn, chỉ sợ cũng đã sớm chết ở trong sự vây công của hung thú.

Bởi vậy có thể thấy được tình cảnh của những Đại Võ Giả khác là nguy hiểm cỡ nào, có thể còn sống chính là may mắn.

"Nếu như những Đại Võ Giả ở căn cứ Lâm Hải biết rõ chỉ là một lần tiến vào bí cảnh liền chết đi hơn 700 vị Đại Võ Giả mà nói, khẳng định sẽ trợn mắt há hốc mồm a!" Diệp Thiên nghĩ như vậy.

Kỳ thật, nếu như không đến Đại căn cứ Ma Hải, hắn cũng không dám tưởng tượng tràng cảnh vẫn lạc hơn 700 vị Đại Võ Giả là bức nào.

Dù sao thì một tiểu địa phương như căn cứ Lâm Hải, Đại Võ Giả cũng là đại nhân vật a, vẫn lạc một người sẽ dẫn đến sự oanh động to lớn.

Mà ở Đại căn cứ Ma Hải, Đại Võ Giả phảng phất như là không đáng tiền, chết nhiều như vậy cũng không hề đau lòng, bởi vì chết đi một nhóm, lại có một nhóm Tinh Anh Võ Giả khác tấn thăng lên.

"Đi thôi!" Nhạc Bôn thấy vết nứt không gian đã triệt để bị phong bế, liền không chờ đợi thêm. Cho dù mấy vị Đại Võ Giả Nhạc gia kia còn sống, bây giờ cũng không đi ra được, chỉ có thể chờ đợi đến 10 năm sau.

Oanh!!! Ngự Phong thuyền bay vào không trung, hướng về Đại căn cứ Ma Hải mà đi.

Các chiếc Ngự Phong thuyền của các gia tộc khác cũng bay vọt đi, rất nhanh ở trên đây núi to lớn liền không còn tung tích nhân loại, mà đám hung thủ rất nhanh cũng một lần nữa chiếm lĩnh nơi này.

Tại Nhạc gia, Ngự Phong thuyền giáng lâm, Diệp Thiên nhảy xuống mặt đất.

"Diệp Thiên, người ở bên trong bí cảnh thu hoạch được bảo vật sẽ thuộc về bản thân của người, nhưng những bảo vật không cần đến, có thể bán cho Võ Các hay không?" Nhạc Linh hỏi.

"Có thể!" Diệp Thiên đồng ý, hắn vốn đang muốn đem một số bảo vật bán ra bên ngoài, dù sao thì số lượng bảo vật mà hắn thu hoạch được có nhiều lắm, không những là không gian tùy thân, hai Túi Trữ Vật cũng đều tràn đầy.

"Đi, ta dẫn người đi đến Võ Các!" Nhạc Linh mang theo Diệp Thiên ly khai khỏi Nhạc gia, đi đến phân bộ Võ Các cách đó không xa.

Rất nhanh, đã đến phân bộ Võ Các!

"Toà Võ Các này thật là lớn!" Diệp Thiên nhìn lên toà lầu các mang phong cách cổ đại cao 50 mét trước mắt, âm thầm giật mình.

Số sánh cùng với phân bộ Võ Các tại Đại căn cứ Ma Hải, phân bộ Võ Các tại căn cứ Lâm Hải quả thực là quá kém.

"Dạng phân bộ Võ Các như thế này, toàn bộ Đại căn cứ Ma Hải có hết thảy mười toà, mà lầu các tổng bộ Võ Các còn muốn lớn hơn toà nhà này, đạt đến 100 mét!" Nhạc Linh giới thiệu.

Đi vào Võ Các, Nhạc Linh tự mình an bài giao dịch với Diệp Thiên, ở dưới sự an bài của Nhạc Linh, một vị đại sư bình trắc có kinh nghiệm lâu năm đã đi ra tiến hành xem xét cùng với định giá bảo vật của Diệp Thiên.

"Vị thiếu gia này, xin mời ngài xuất bảo vật ra!" Đại sư bình trắc nói.

Diệp Thiên lấy Túi Trữ Vật ra, lấy từng kiện từng kiện bảo vật ra, chỉ trong chốc lát liền chất đầy trên bàn.

Nhạc Linh co rụt còn người lại, dùng ánh mắt bất khả tư nghị nhìn qua Diệp Thiên.

Số lượng bảo vật như thế này cũng quá nhiều a! Bất quá rất nhanh, nàng liền hiểu rõ, nàng nhớ tới Từ Kim Bảo Thử, ở trong loại hoàn cảnh bảo khổ tự nhiên trong bí cảnh, có dạng súng vật này như Từ Kim Bảo Thử, muốn tìm kiếm thiên tài địa bảo là một chuyện quá đơn giản.

"Vị thiếu gia này, ngài thật sự muốn bán hết những bảo vật này cho Võ Các hay sao?" Cảm xúc của Đại sư bình trắc có một chút kích động, trong mấy chục năm hành nghề của hắn, đây là lần đầu tiên định giá nhiều bảo vật như vậy.

"Đúng vậy, bán đi toàn bộ!" Diệp Thiên vô cùng bình tĩnh nói ra.

Số lượng của những bảo vật này nhìn như rất nhiều, nhưng kỳ thật chỉ có một phần mười số lượng bảo vật mà hắn nắm giữ, hơn nữa đều là bảo vật có giá trị tương đối, đồ tốt chân chính, hắn cũng chưa lấy ra.

Bởi vì bảo vật bán ra có giá trị quá cao, Nhạc Linh lại mời thêm tới mấy vị đại sư bình trắc, thậm chí còn đưa tới một vị chủ quản Võ Các cao cấp đến, tự thân định giá bảo vật cho Diệp Thiên.

Nửa ngày trôi qua, chủ quản Võ Các nói: "Diệp Thiên thiếu gia, tổng giá trị của những bảo vật này là 321,4 tỷ, Võ Các chúng ta sẽ thu mua với giá 325 tỷ, hơn nữa còn tặng cho ngài một tấm thẻ khách quý, về sau mua đồ tại Võ Các có thể được chiết khấu 5%, ngài cảm thấy thế nào?"

"Được, vậy thì 325 tỷ!" Diệp Thiên vô cùng hài lòng gật đầu.

Sau khi đi ra từ phân bộ Võ Các, Nhạc Linh dùng đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm vào Diệp Thiên nói: "Diệp Thiên, người bây giờ chính là tỷ phú a, 325 tỷ, ngay cả ta cũng muốn cướp bóc người!"

"Vậy cô phải nhanh chóng tăng thực lực lên mới được, cô bây giờ còn chưa thể cướp bóc được ta!" Diệp Thiên nói đùa.

"Tốt, người bây giờ cũng dám trêu chọc ta ~!" Nhạc Linh ra vẻ giận dữ.

Hai người chỉ là đang trêu chọc nhau, chơi đùa một hồi, liền chuẩn bị rời đi.

Trước khi đi, Nhạc Linh nhắc nhở: "Diệp Thiên, người bây giờ có rất nhiều tiền, mười ngày sau Võ Các sẽ tổ chức một lần đấu giá hội, ta cảm thấy người nên đi tham gia một chút, bởi vì ở bên trong lần đấu giá hội này có không ít đồ vật mà người cần, dù sao thì người cũng không gia nhập vào bất luận một thế lực nào, có rất nhiều thứ chỉ có thể tự mua."

"Nhạc Linh, có thể tiết lộ một chút hay không, có loại đồ tốt gì?" Diệp Thiên tò mò, hắn hiện tại xác thực rất có tiền, nhưng có nhiều đồ tốt lại không mua được ở trên thị trường.

Ví dụ như Túi Trữ Vật, hắn vừa rời ở trong phân bộ Võ Các cũng đã thuận miệng hỏi một chút, kết quả là mua không được.

"Nguyên Lực Đoán Thẻ Pháp cao cấp!" Nhạc Linh mở miệng nói.

"Thực sự sẽ đấu giá cái này?" Diệp Thiên tràn đầy hứng thú hỏi!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 103: Thiên phú tâm bảo

Hắn đi tới Đại căn cứ Ma Hải cũng đã được một khoảng thời gian, tự nhiên đã sớm nghe ngóng tin tức liên quan tới Nguyên Lực Đoán Thẻ Pháp cao cấp, nhưng vật này đều là bí mật

hạch tâm của các đại thể lực, căn bản sẽ không xuất hiện ở trên thị trường.

Từ phi hấn gia nhập vào một đại thể lực nào đó, tuyên bố hiệu trung, nếu không sẽ không chiếm được Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp.

Hấn hiện tại chỉ có Nguyên Lực Đoán Thể Pháp trung cấp, còn là do Nhạc Linh cho hấn, Nguyên Lực Đoán Thể Pháp trung cấp có hiệu quả rất tốt, nhưng nếu như đến cảnh giới Tông Sư, hiệu quả của Nguyên Lực Đoán Thể Pháp trung cấp sẽ rất nhỏ bé, tăng cường không được bao nhiêu.

Nếu như muốn tiếp tục tu luyện, chỉ có thể dựa vào Máu hung thú đỉnh cấp.

Tông Sư nắm giữ Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp cùng với Tông Sư không có Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp, tốc độ tiến bộ của cả hai chính là một trời một vực.

Diệp Thiên vốn còn cho rằng sau khi đạt đến cảnh giới Tông Sư, lại đi tranh đoạt một phần Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp, bây giờ xem ra là đã có cơ hội.

"Nhạc Linh, ta khẳng định sẽ đi!" Diệp Thiên khẳng định.

"Vậy thì tốt, hai ngày này ta sẽ chuẩn bị cho ngươi một tấm thiệp mời tham gia đấu giá hội, đến thời điểm đó ngươi cứ trực tiếp đi đến nơi tổ chức đấu giá là được!" Nhạc Linh nói.

"Đa tạ!" Diệp Thiên chân thành cảm tạ, nếu để cho hấn tự mình đi kiếm thiệp mời mà nói, đoán chừng phải tốn không ít thời gian.

Sau đó hai người liền tách ra.

Về đến nhà thì đã chạng vạng tối, Diệp Vũ đã trở về từ trường học Võ Giả, khi nhìn thấy Diệp Thiên trở về, liền hưng phấn mà nhảy dựng lên.

"Anh trai, anh rốt cục cũng đã trở về!" Diệp Vũ chạy tới.

Nhưng rất nhanh, nàng liền bị tiểu Từ hấp dẫn.

"Wow, con chuột nhỏ này thật là xinh đẹp, anh trai, đây là tiểu lễ vật mà anh tặng cho em hay sao?" Trong đôi mắt của Diệp Vũ đều là ánh sao.

Không thể trách được nàng, tiểu Từ quả thực là quá đáng yêu, đặc biệt là nhúm lông màu vàng trên mi tâm đã khiến cho khí chất của tiểu Từ tăng lên một vài cấp độ.

"Ừm, đây là tiểu lễ vật cho em!" Diệp Thiên gật đầu.

Vào thời điểm Diệp Thiên đem tiểu Từ đưa cho Diệp Vũ, tiểu Từ liền phát mộng.

Tình huống này là như thế nào? Nữ nhân này là ai, nó không phải là sủng vật đáng yêu của chủ nhân hay sao, làm sao lại biến thành của nữ nhân này rồi?

"Chủ nhân, ngài có phải là đã bán ta rồi hay không?" Tiểu Từ ủy khuất nói ra ở trong đầu của Diệp Thiên.

"Không bán, chỉ là do bình thường ta bận rộn rất nhiều việc, không có thời gian chăm sóc ngươi. Đây là Diệp Vũ, em gái của ta, sau này ngươi hãy đi theo nàng, ta thấy nàng thật sự yêu thích ngươi, khẳng định sẽ không bạc đãi ngươi!" Diệp Thiên giải thích.

"Không bán thì tốt, tiểu Từ sẽ nghe lời của chủ nhân!" Tiểu Từ nhu thuận nói.

Trong nhà có tiểu Từ, địa vị của tiểu Kim trong nháy mắt bị giảm đi. Nguyên bản, Diệp Vũ thường chơi đùa cùng với tiểu Kim, nhưng bây giờ có tiểu Từ, tiểu Kim kém chút nữa đã bị ném bỏ.

Đương nhiên, Diệp Vũ cũng thường xuyên tu luyện, không có cách nào bồi tiếp tiểu Từ cùng với tiểu Kim, hai con sủng vật này cũng làm quen với nhau.

Tiểu Từ: Ta gọi là tiểu Từ, to con, ngươi tên gì?

Tiểu Kim: Ta gọi là tiểu Kim, là tên do chủ nhân đặt.

Tiểu Từ: To con, ngươi có bản lĩnh gì?

Tiểu Kim: Ta có tốc độ rất nhanh, hơn nữa thể lực của ta cũng rất mạnh!

Tiểu Từ: Xem ra năng lực của ngươi cũng không được tốt lắm nha? Ngươi có biết năng lực của ta là gì hay không? Ta thế nhưng lại nắm giữ thiên phú tâm bảo, cho dù là loại bảo vật nào cũng đều trốn không thoát khỏi con mắt của ta, ngươi nếu như trở thành tiểu đệ của ta mà nói, về sau ta sẽ mang ngươi đi tìm thật nhiều bảo vật!

Tiểu Kim: Chào đại ca!

Tiểu Từ: Ta là nữ, gọi ta là đại tỷ!

Tiểu Kim: Vâng, đại tỷ!

Chỉ cần vài câu, tiểu Kim liền bị tiểu Từ thu làm tiểu đệ, sau đó tiểu Từ cũng không cần phải đi bộ nữa, mà ngồi luôn ở trên thân hình khổng lồ của tiểu Kim, dĩ nhiên coi tiểu Kim là thú cưỡi.

Vào thời điểm Diệp Thiên nhìn thấy cảnh này, quả thực đã cười rất vui vẻ.

Thấy tiểu Kim, tiểu Từ cùng với Diệp Vũ sống với nhau tương đối hoà thuận, Diệp Thiên cũng không muốn quản nhiều.

Ngày thứ tư sau khi trở về, Nhạc Linh phái người đưa tới một tấm thiệp mời, là thiệp mời tham gia đấu giá hội. Nhận lấy thiệp mời đấu giá hội, Diệp Thiên đang chuẩn bị tu luyện, đột nhiên nghĩ tới thời gian làm lạnh của thiên phú Sao Chép đã kết thúc.

"Trước tiên liền sao chép thiên phú tâm bảo của tiểu Từ!" Diệp Thiên quyết định, loại thiên phú này quả thực là quá trâu bò, không sao chép thì đúng là có lỗi với bản thân.

"Sao chép!"

"Dung hợp!"

Thiên phú tâm bảo Cao đẳng cũng không khiến cho Diệp Thiên tiếp nhận thống khổ quá lớn, toàn thân chỉ là hơi nóng, lưu lại một chút mồ hôi mà thôi.

10 phút trôi qua, quá trình dung hợp kết thúc.

[thiên phú tâm bảo: Cao đẳng]

Nhìn qua dòng thiên phú này, Diệp Thiên vô cùng hài lòng, bắt đầu thí nghiệm một chút sự lợi hại của thiên phú tâm bảo Cao đẳng.

Một gốc nhân sâm trăm năm, một gốc Hà Thủ Ô ngàn năm, một khối Nguyên Khí Thạch.

Diệp Thiên đem ba món đồ này đặt lên trên bàn, rồi mở ra thiên phú tâm bảo.

Tiếp theo, một màn không thể tưởng tượng nổi xuất hiện.

Xoạt! Ba luồng quang mang phát ra từ bên trên ba kiện bảo vật.

Nhân sâm trăm năm phát ra quang mang màu trắng nhạt, Hà Thủ Ô ngàn năm phát ra quang mang màu trắng nồng đậm, mà quang mang Nguyên Khí Thạch hiện lên lại là màu đỏ nhạt.

Tiếp theo, Diệp Thiên lại lấy ra không ít bảo vật, dùng thiên phú tâm bảo nhìn từng cái một.

Cuối cùng, hắn cho ra một cái kết luận.

Màu sắc của quang mang có quan hệ cùng với cấp bậc bảo vật, thể đem bảo vật phân chia thành mấy cái cấp bậc từ thấp đến cao.

Bạch quang (ánh sáng trắng), hồng quang (ánh sáng đỏ), hoàng quang (ánh sáng vàng), đây là ba loại cấp bậc quang mang từ thấp đến cao.

Mà bên trong đại đa số bảo vật của Diệp Thiên đều tán mát ra bạch quang, hồng quang tương đối ít, mà tán mát ra hoàng quang thì chỉ có thiên tài địa bảo Thiên Hồn Hoa.

Về phần phía trên hoàng quang là cái gì, Diệp Thiên cũng không rõ ràng.

Cùng lúc đó, Diệp Thiên cũng thí nghiệm một chút phạm vi của thiên phú tâm bảo, kết quả biểu thị là phạm vi 10 dặm.

Chỉ cần ở bên trong phạm vi 10 dặm, hắn đều có thể cảm ứng được sự tồn tại của bảo vật, sau đó sơ bộ phán đoán ra cấp bậc của bảo vật.

Vì thế, hắn vận dụng thiên phú tâm bảo, đã thấy được ánh sáng của bảo vật lít nhít trong phạm vi 10 dặm chung quanh bản thân.

Đáng tiếc là những bảo vật này đều đã có chủ, hắn không có cách nào lấy được. Mà bên trong những bảo vật này, trân quý nhất cũng chỉ là hoàng quang mà thôi.

"Còn lại một cơ hội sao chép, đi sao chép một người nắm giữ thiên phú tu luyện siêu phẩm!" Diệp Thiên dự định.

Căn cứ theo sự hiểu biết của hắn, thiên phú cao nhất tại Đại căn cứ Ma Hải chính là thiên phú tu luyện siêu phẩm, hắn không có cách nào sao chép được thiên phú tu luyện cao cấp hơn, vậy cũng chỉ có thể dung hợp thêm thiên phú tu luyện siêu phẩm, dự định thăng cấp thiên phú tu luyện của mình.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 104: Tâm đắc tu luyện

Đây cũng là một biện pháp không tệ!

"Trước tiên đi đến phụ cận Vân gia dò xét một chút!" Diệp Thiên rời khỏi nhà.

Vân gia chiếm cứ diện tích rất lớn, có chu vi vài dặm, bên trong có vô số cao ốc, giống như là một tiểu vương quốc.

Hơn nữa nhân khẩu của Vân gia cũng rất đông đảo, dòng chính tăng thêm các dòng thứ không sai biệt lắm có mười vạn người, đây chính là nội tình của gia tộc đệ nhất Đại căn cứ Ma Hải.

Diệp Thiên đi đến phụ cận Vân gia dạo chơi, cũng là vì mang theo tâm tư sao chép thiên phú tu luyện siêu phẩm. Thiên phú Sao Chép có thể bao trùm phạm vi 500 mét, chỉ cần Vân Thiên xuất hiện ở bên trong phạm vi 500 mét, hắn liền có thể thần không biết quỷ không hay sao chép thiên phú tu luyện siêu phẩm của đối phương.

Nhưng Diệp Thiên rất nhanh liền cảm thấy thất vọng, hắn tìm không ra tung tích của Vân Thiên, thậm chí là ngay cả những thiên tài Vân gia khác nắm giữ thiên phú tu luyện siêu phẩm cũng không thấy, hiển nhiên là bọn hắn đều đang ở sâu bên trong Vân gia, trừ phi tiến vào Vân gia hoặc là chờ đợi bọn hắn đi ra bên ngoài, bằng không thì hắn rất khó có thể sao chép thiên phú của bọn hắn.

Rời khỏi Vân gia, Diệp Thiên lại đi trên đường phố tìm kiếm những thiên tài nắm giữ thiên phú tu luyện siêu phẩm khác, nhưng đều thất bại.

Hiển nhiên, mặc dù có thể dò xét thiên phú trong phạm vi 500 mét, nhưng không tìm thấy người cũng không có cách nào sao chép.

"Qua mấy ngày nữa là tới đấu giá hội, đến thời điểm đó hắn là sẽ gặp phải người nắm giữ thiên phú tu luyện siêu phẩm a!" Diệp Thiên chỉ có thể đem hi vọng ký thác vào đấu giá hội lần này.

Thời gian rất nhanh liền tới thời điểm tổ chức đấu giá hội.

Đấu giá hội lần này do Võ Các tổ chức có quy mô cũng không lớn lắm, chỉ là đấu giá hội bình thường được tổ chức hai tháng một lần, nhưng cũng là do tổng bộ Võ Các tổ chức, có không ít người đến tham gia.

Sáng sớm, Diệp Thiên liền đi ra bên ngoài, chạy tới tổng bộ Võ Các.

...

"Quả nhiên là rất hùng vĩ!" Diệp Thiên nhìn tổng bộ Võ Các cao 100 mét, không khỏi cảm thán.

Tổng bộ Võ Các bố trí rất nhiều nhân thủ, binh sĩ thủ hộ cơ hồ đều là Đại Võ Giả, hơn nữa còn có Tông Sư tọa trấn. Hơn nữa đây chỉ ven vện là ở bên ngoài, nhân thủ được bố trí ở bên trong chỉ sợ sẽ càng thêm cường đại, nói không chừng còn có Vương Cấp tọa trấn.

Võ Các được tạo thành từ tam đại gia tộc, mà Nhạc gia ở trong đó chỉ là gia tộc yếu nhất, hơn nữa Võ Các còn có Vương Cấp cung phụng, cho nên có Vương Cấp tọa trấn là một chuyện vô cùng bình thường.

Tại tổng bộ Võ Các, coi như là cường giả Vương Cấp cũng không dám giương oai.

- ----

Truyện Siêu Cấp Thiên Phú được dịch hơn 1300 chương ở link này:

<http://bit.ly/2BX4wJ9>

- ----

Diệp Thiên đi vào tổng bộ Võ Các, lấy thiệp mời ra, sau đó ở dưới sự dẫn đường của một nữ nhân viên đi tới tầng thứ năm Võ Các.

Đấu giá hội được tổ chức tại tầng thứ năm Võ Các.

Tiến vào đấu giá hội, Diệp Thiên dựa theo thiệp mời đi tới chỗ ngồi của bản thân.

Sàn bán đấu giá không giống cùng với bên trong tưởng tượng của Diệp Thiên, nơi này cũng không có phòng riêng, tất cả mọi người đều ngồi ở trong hội trường rộng lớn, điều duy nhất không tệ là, giữa các chỗ ngồi có khoảng cách khá xa, cũng không lộ ra vẻ chen chúc.

Toàn bộ đấu giá hội đại khái có thể dung nạp được 1000 người, nhưng không nhất định sẽ có nhiều người như vậy đến tham gia đấu giá hội.

"Thiên phú Sao Chép!" Diệp Thiên vừa động tâm niệm, thiên phú Sao Chép liền bao phủ toàn bộ phòng đấu giá.

Rất nhanh, tình huống thiên phú của tất cả mọi người đều hiện ra.

"Thiên phú cũng rất cao a!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Võ Giả có thể đến tham gia đấu giá hội đều không phải là tiểu nhân vật, cho nên thiên phú cũng sẽ không kém, kém cỏi nhất cũng là thiên phú tu luyện Cao đẳng, mà cũng có không ít thiên phú tu luyện đỉnh cấp.

Về phần thiên phú tu luyện siêu phẩm, Diệp Thiên còn chưa nhìn thấy.

"Mở rộng!" Phạm vi bao phủ của thiên phú Sao Chép không ngừng được mở rộng, rất nhanh liền bao phủ toàn bộ tổng bộ Võ Các.

"Tìm được rồi!" Diệp Thiên mừng rỡ không thôi.

Tại tầng mười lăm của Võ Các, chính là ở trên tầng cao nhất, tình huống thiên phú của một người xuất hiện ở trong mắt của Diệp Thiên.

Nhân loại: Thường Nguyên

Thiên phú tu luyện: Siêu phẩm

Thiên phú Trọng Lực: Sơ đẳng

"Đối phương nắm giữ thiên phú tu luyện siêu phẩm, đoán chừng là cường giả Vương Cấp. Họ Thường, không phải là Võ Giả của tam đại gia tộc Võ Các, hẳn là một loại cung phụng." Diệp Thiên suy đoán.

Không nói hai lời, sao chép! Nhưng hẳn cũng không lựa chọn dung hợp, nơi này là sàn bán đấu giá, mà nếu như dung hợp thiên phú, thân thể sẽ sinh ra dị trạng, tự nhiên sẽ không thể ở bên trong nơi này tiến hành dung hợp, chỉ có thể chờ đến khi về nhà lại dung hợp.

Ước chừng chờ đợi khoảng nửa giờ, đấu giá hội mới bắt đầu.

Các thứ được bán đấu giá lúc đầu cũng không phải là quá trân quý, nhưng đối với Đại Võ Giả mà nói đều hết sức không tệ, ví dụ như một số bảo vật có thể phụ trợ tu luyện, có thể gia tăng tốc độ tu luyện lên gấp 2 lần thậm chí là gấp 3 lần, đáng tiếc là thời gian có hạn, nhiều nhất chỉ có thể duy trì trong một tháng thời gian.

Nhưng chỉ cần duy trì trong một tháng thời gian, giá cả động một tí cũng là 1 tỷ đến 2 tỷ.

Diệp Thiên có không biết bao nhiêu bảo vật, tự nhiên không quan tâm đến những bảo vật bình thường này, mục tiêu của hắn là Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp.

Nhưng mà, Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp còn chưa bắt đầu được bán đấu giá, đã có một kiện vật phẩm đấu giá khiến cho Diệp Thiên cảm thấy hứng thú xuất hiện.

"Vật phẩm đấu giá kế tiếp là tâm đắc tu luyện của một vị cường giả Vương Cấp, là tâm đắc tu luyện của Cụ Phong Vương đã vắng lạc trong thú triều 40 năm trước, giá khởi điểm là 5 tỷ!" Đấu giá sư giới thiệu.

Cụ Phong Vương! Cái tên này có thể nói là vô cùng vang dội, mặc dù đã chết từ 40 năm trước, nhưng cổ sự liên quan tới Cụ Phong Vương lại được lưu truyền rộng rãi, mọi người đều không xa lạ gì.

Tâm đắc tu luyện của một vị cường giả Vương Cấp xác thực có giá trị rất cao, nhưng người chân chính muốn mua lại không có bao nhiêu.

Tu luyện, chính là dựa vào thiên phú cùng với tài nguyên, mà cái gọi là tâm đắc tu luyện thì sẽ có bao nhiêu tác dụng?

Có lẽ đối với thiên tài tu luyện mà nói, phần tâm đắc này có thể mang tới trợ giúp rất lớn, nhưng những người ở đây không phải đều là cao tăng đại tài phiệt, mà đa số đều là đệ tử hạch tâm hoặc là trưởng lão của đại gia tộc.

Bạn hẳn hoàn toàn có thể tiến vào Tầng Kinh Các thế lực của mình, muốn biết đủ loại bí mật tu luyện cũng không khó, không tất yếu phải tốn tiền uống phí đi mua sắm tâm đắc tu luyện của cường giả Vương Cấp.

Mặc dù những người khác cảm thấy không quá hứng thú, nhưng Diệp Thiên lại cảm thấy hứng thú a!

Quá trình tu luyện của hắn chính là tự mình tìm tòi, thậm chí đối với cảnh giới Tông Sư cũng vô cùng mơ hồ, phần tâm đắc này có tác dụng rất lớn đối với hắn.

"5,5 tỷ!" Diệp Thiên giờ bâng cạng tranh.

"6 tỷ!"

"7 tỷ!"

"8 tỷ!"

- ----

Truyện Siêu Cấp Thiên Phú được dịch hơn 1300 chương ở link này:

<http://bit.ly/2BX4wJ9>

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Thuật Rèn Thể Tử Huyết

Cạnh tranh cũng không quá kịch liệt, chỉ có rải rác vài người cạnh tranh, cuối cùng vẫn là Diệp Thiên tài đại khí thô, lấy giá cả 11 tỷ mua được phần tâm đắc tu luyện này.

Lúc này, có rất nhiều người dùng một loại ánh mắt đối đãi với bại gia tử nhìn qua Diệp Thiên, cho rằng Diệp Thiên tiêu nhiều tiền như vậy là không đáng.

11 tỷ a! Đây cũng không phải là rau cải trắng, mà là tiền thật giá thật.

Thiên Hồn Hoa có thể tăng cường thiên phú, bất quá cũng chỉ có 10 tỷ mà thôi.

Đương nhiên, Thiên Hồn Hoa mặc dù chỉ có giá cả 10 tỷ, nhưng chỉ có điều là không có ai bán ra mà thôi.

Đấu giá hội được tiếp tục, từng kiện từng kiện bảo vật lục tục được bán đấu giá, hơn nữa còn xuất hiện một kiện bảo vật có thể tăng cường thiên phú, nhưng cũng không phải là tăng cường thiên phú tu luyện, mà là bảo vật tăng cường thiên phú hệ hỏa, tên là Xích Viêm Linh Chi.

Gốc Xích Viêm Linh Chi này chỉ có hiệu quả đối với thiên phú hệ hỏa Sơ đẳng, mà còn không cam đoan là sẽ có thể 100% tăng cường thiên phú, cho nên giá cả cũng không quá đắt đỏ, chỉ có 12 tỷ.

"Đồ tốt xác thực có rất nhiều, ở bên ngoài cơ hồ là mua không được, cũng chỉ có ở trong đấu giá hội mới có thể nhìn thấy!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Ở bên trong sự chờ đợi dài đằng đặc, Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp mà Diệp Thiên khát vọng nhất cũng đã xuất hiện.

"Một phần Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp Đến từ căn cứ siêu cấp —— căn cứ Trung Hải —— Thuật Rèn Thể Tử Huyết, mọi người không cần lo lắng về lai lịch của nó, Vô Các chúng ta có thể tuyệt đối bảo đảm là không có vấn đề."

"Giá cả khởi điểm là 30 tỷ!" Đấu giá sư mở miệng nói.

"Chỉ có 30 tỷ, tiện nghi như thế? Một môn Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp thế nhưng có thể khai sáng ra một đại gia tộc!" Một vị Tông Sư nghĩ hoặc hỏi.

Những Vô Giả tham dự đấu giá cũng nhao nhao cảm thấy hiếu kỳ, đại gia tộc ở Đại căn cứ Ma Hải sở dĩ không có nhiều, cũng là bởi vì Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp bị khống chế.

Nguyên Lực Đoán Thể Pháp trung cấp thì không có gì khác biệt, rất nhiều người đều có, nhưng Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp lại có rất nhiều loại, mỗi một loại cũng không giống nhau, bởi vì Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp hết sức phức tạp, liên quan đến rất nhiều phương diện.

Một phần Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp đủ để khiến cho một gia tộc nhỏ thuế biến trở thành một đại gia tộc. Chính là bởi vì như thế, Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp mới vô cùng trân quý, giá khởi điểm 30 tỷ thật sự là quá thấp, thậm chí làm cho người ta không nguyện ý tin tưởng đây là sự thật.

Đấu giá sư thấy rất nhiều người đang nghi vấn, liền giải thích: "Các vị, phần Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp này tự nhiên là thật, nhưng lại không có cách nào truyền bá, bởi vì nó dùng truyền thừa châu để ghi chép lại, bên trong bố trí trận pháp linh hồn, muốn học tập được phần Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp này, nhất định phải lập xuống lời thề, chỉ có thể tu hành cho bản thân, cho nên giá trị mới giảm mạnh, giá khởi điểm 30 tỷ chính là kết quả do Vô Các chúng ta thương thảo ra!"

"Nguyên lai là dạng này!" Rất nhiều người bùng tỉnh đại ngộ, chợt không còn cảm thấy hứng thú nữa.

Ở đây có không ít người đều là thành viên của các đại thế lực, đã có con đường học tập được Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp, mặc dù cũng đồng dạng là lập xuống lời thề không thể truyền thụ, nhưng lại có thể học tập miễn phí a.

Nhưng mà phần Thuật Rèn Thể Từ Huyết này lại cần phải tốn nhiều tiền như vậy, bọn hắn tự nhiên không vui.

Nhưng dạng người cô độc giống như Diệp Thiên lại hết sức kích động, nhao nhao nhìn chăm chăm vào Thuật Rèn Thể Từ Huyết, trong đó cũng không thiếu Tông Sư.

"Xem ra người cạnh tranh cũng không ít!" Diệp Thiên nhìn thấy ánh mắt của không ít người, âm thầm suy nghĩ.

Nhưng Thuật Rèn Thể Từ Huyết là tình thế bắt buộc đối với hắn, luận tài lực, hắn tin tưởng cho dù là Tông Sư cũng không so nổi với hắn.

"Thuật Rèn Thể Từ Huyết, căn cứ siêu cấp —— căn cứ Trung Hải, nguyên lai phía trên đại căn cứ thật sự còn có căn cứ càng lớn hơn a!" Diệp Thiên đối với cái gọi là căn cứ siêu cấp cảm thấy hết sức hứng thú.

Hắn thậm chí còn có một loại nghi hoặc, cái gọi là Nguyên Lực Đoán Thể Pháp trung cấp cùng với Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp rốt cuộc là do ai tạo ra.

Nguyên bản, hắn còn tưởng rằng là do đại căn cứ tạo ra, nhưng sau khi đi tới đại căn cứ, hắn mới biết được đại căn cứ căn bản không có năng lực sáng tạo ra Nguyên Lực Đoán Thể Pháp, có lẽ những phần Nguyên Lực Đoán Thể Pháp này đều là do căn cứ siêu cấp tạo ra.

Chi tiếc là địa vị của hắn còn chưa đủ, thậm chí ngay cả căn cứ Trung Hải cũng chỉ biết đó là một cái tên, ngoại trừ cái đó ra thì một mực không biết.

"Trái đất bây giờ đã mở rộng đến cỡ nào, có bao nhiêu đại căn cứ, có bao nhiêu căn cứ siêu cấp?" Trong đầu của Diệp Thiên xuất hiện một đồng vấn đề, mà đáp án của những vấn đề này đang chờ đợi hắn đi tìm trong tương lai.

"35 tỷ!"

"38 tỷ!"

"40 tỷ!"

...

Người cạnh tranh Thuật Rèn Thể Từ Huyết đều là Tông Sư, Tông Sư có rất nhiều phương thức kiếm tiền, tài phú tích lũy dựa theo thời gian là một con số mà Đại Võ Giả không có cách nào tưởng tượng, mấy chục tỷ cũng không tính là cái gì.

Huống hồ, cơ hội thu hoạch được Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp cũng không có nhiều, mà có một vài Tông Sư không nguyện ý hiệu trung với đại thế lực, cho nên tuyệt đối sẽ không từ bỏ cơ hội trước mắt.

"80 tỷ!" Một người cạnh tranh báo ra một cái giá kinh người.

Lúc này, đã không còn mấy người tiếp tục cạnh tranh, giá cả cạnh tranh quả thực là đã quá cao.

Tông Sư xác thực có không ít tiền, nhưng quá trình Tông Sư tu luyện cũng cần rất nhiều tài nguyên, Tông Sư có tài sản trên 100 tỷ đều là những Tông Sư đỉnh phong, những Tông Sư đỉnh phong này cơ bản đều đã có Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp, mà Tông Sư muốn mua Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp cơ bản đều là những Tông Sư phổ thông, tài lực không có khả năng phong phú đến cỡ này.

Cho nên sau khi giá cả cạnh tranh đạt tới 80 tỷ, bọn hắn liền bắt lực đấu giá.

Lúc này, Diệp Thiên mới ra giá.

"100 tỷ!" Một cái giá khác khiến cho Tông Sư triệt để tuyệt vọng được Diệp Thiên báo ra.

Vù! Có không ít Võ Giả hướng ánh mắt vào trên người của Diệp Thiên.

"Là hắn, vừa mới bỏ ra 11 tỷ mua tâm đắc tu luyện Vương Cấp, bây giờ lại tiêu tốn 100 tỷ mua sắm Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp, không biết hắn có bao nhiêu tài phú a?" Có không ít Tông Sư ghen ghét nói.

"Có thể hay không là một vị đệ tử đại gia tộc nào đó?" Có người thấp giọng nói.

"Có khả năng, người trẻ tuổi có thể lấy ra 100 tỷ, nói không chừng là một vị hậu đại của cường gia Vương Cấp nào đó, thật sự là hâm mộ những công tử nhà giàu này a, vừa ra đời liền có vô số tài nguyên để tiêu xài, làm gì giống như chúng ta phải dựa vào sinh mệnh để phấn đấu!" Một vị Tông Sư cảm khái nói.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: Quả trứng thần bí

Nếu như bọn hắn biết rõ thân phận chân chính của Diệp Thiên, cũng không phải là đệ tử đại gia tộc, nhất định sẽ không ngừng rung động.

100 tỷ không phải là một con số nhỏ, những Tông Sư khác chỉ có thể thở dài, bắt đầu dĩ thối lui khỏi trận cạnh tranh.

Đến tận đây, Diệp Thiên đã lấy giá cao 100 tỷ mua được Thuật Rèn Thể Từ Huyết, mục đích tham gia lần đấu giá hội này coi như là đã hoàn thành.

Nhưng đấu giá hội còn chưa kết thúc, Thuật Rèn Thể Từ Huyết mặc dù vô cùng trân quý, nhưng cũng không được tính là vật phẩm áp trực.

Rất nhanh, quốc bảo chân chính đã ra sân.

"Long Huyết Đằng Tráp, là bảo vật có thể gia tăng tỷ lệ thành công khi Đại Võ Giả trùng kích tới cảnh giới Tông Sư, giá khởi điểm là 10 tỷ!" Đấu giá sư nói.

Trong nháy mắt, có không ít Đại Võ Giả nhao nhao nhìn về phía bình chất lỏng màu đỏ trên đài đấu giá.

"Bảo vật hoàng quang!" Diệp Thiên mở thiên phú tâm bảo ra, thấy được hoàng quang do Long Huyết Đằng Tráp phát ra, liền đoán được bình Long Huyết Đằng Tráp này thuộc về bảo vật cấp bậc Hoàng cấp.

Mà từ bên trong sự bàn luận của mọi người chung quanh, hắn cũng biết được tác dụng của Long Huyết Đằng Tráp.

Nó là một loại chất lỏng sinh ra từ bên trong một loại thực vật tên là Long Huyết Đằng, có thể trợ giúp Đại Võ Giả rèn luyện kinh mạch, mà cảnh giới Tông Sư chính là quá trình rèn luyện kinh mạch.

Cho nên, Đại Võ Giả nếu như muốn trùng kích cảnh giới Tông Sư mà nói, có thể sử dụng Long Huyết Đằng Tráp.

Người nắm giữ thiên phú tu luyện đỉnh cấp rất nhẹ nhàng liền có thể thành công rèn luyện kinh mạch, bước vào cảnh giới Tông Sư, nhưng người nắm giữ thiên phú tu luyện Cao đẳng lại tương đối khó khăn, bọn hắn rất khó rèn luyện được kinh mạch, xác suất thành công quá thấp.

Một khi trùng kích kinh mạch thất bại, kinh mạch bị hao tổn mà nói, cho dù chữa tốt, nhưng căn cơ tổn thương, cả một đời liền khó có thể bước vào cảnh giới Tông Sư.

Đây cũng là sự bất đắc dĩ của người nắm giữ thiên phú tu luyện Cao đẳng.

Nhưng nếu có Long Huyết Đằng Tráp thì lại không giống, nó có thể gia tăng tối thiểu ba thành tỷ lệ đột phá, đối với Đại Võ Giả nắm giữ thiên phú tu luyện Cao đẳng mà nói nhất định chính là tin mừng.

Huống hồ, Tông Sư ở đây người nào không có hậu bối nắm giữ thiên phú tu luyện Cao đẳng? Cho nên cũng muốn mua Long Huyết Đằng Tráp.

Bảo vật tu luyện là thứ trân quý nhất ở cái thời đại này, mà cái gọi là bí tịch, binh khí cùng với kinh nghiệm, đều không trân quý bằng bảo vật tu luyện, đặc biệt là loại bảo vật có thể phụ trợ đánh vỡ bình cảnh này, giá cả sẽ trở nên cao quá đáng.

Ở bên trong đám người cạnh tranh, Long Huyết Đằng Tráp được ra giá cao tới 60 tỷ, được một vị Tông Sư mua đi.

Tiếp đó, một loại bảo vật cùng loại với Long Huyết Đằng Tráp xuất hiện một lần nữa, khiến cho phòng đấu giá triệt để sôi trào.

Nhưng mà, Diệp Thiên cũng không xuất thủ, những vật này cũng không có tác dụng đối với hắn.

Đột nhiên.

Một loại bảo vật xuất hiện ở trên đài đấu giá.

Diệp Thiên sử dụng thiên phú tâm bảo dò xét, lại thất bại, hiển nhiên là do Võ Các đã ngăn cách thủ đoạn dò xét.

Thiên phú tâm bảo cũng không phải là vạn năng, ví dụ như hắn muốn dò xét bảo khố Võ Các, nhưng lại không có cách nào nhìn trộm, bởi vì bảo khố Võ Các có thể ngăn cách hết thấy thủ đoạn dò xét, nếu không bí mật Võ Các đã sớm bị bại lộ, còn làm sinh ý như thế nào.

Đấu giá sư chỉ vào bảo vật bị che giấu, nói ra: "Loại vật phẩm đấu giá này có một chút đặc thù, ngay cả Võ Các chúng ta đều không có cách nào xem thấu, nhưng bởi vì đây là vật phẩm do người khác gửi đấu giá, cho nên mới lấy ra đấu giá, giá cả khởi điểm là 1 tỷ!"

Lời này vừa nói ra, tất cả Võ Giả đều cảm thấy hiếu kỳ không ngớt.

Thần sắc của Diệp Thiên cũng khẽ động, hắn cũng vô cùng hiếu kỳ đây là loại bảo vật gì.

"Rốt cuộc là bảo vật gì, lại thần bí như vậy?" Có người không nhịn được hỏi.

Đấu giá sư vén màn che giấu lên, lộ ra một cái hộp.

Cái hộp đại khái có chiều dài hơn một người trưởng thành, mà bên trên cái hộp lại phủ đầy trận văn, hiển nhiên là đã được bố trí trận pháp.

Đấu giá sư mở cái hộp ra, một quả trứng to lớn xuất hiện, toàn bộ quả trứng có màu vàng óng, có rung động sinh mệnh, chứng minh nó là một quả trứng, tuyệt đối không phải là cái gì vàng ròng.

"Trứng Hung thú sao?" Có người nghi hoặc hỏi.

Chỉ là một quả trứng hung thú có cần phải làm ra vẻ thần bí như vậy hay không, hơn nữa còn không có cách nào dò xét, quá kỳ quái a.

"Là một quả trứng, nhưng chúng ta cũng không cảm ứng được khí tức hung thú, bất luận là loại hung thú nào đều có khí tức hung thú, nhưng quả trứng này lại không có!"

Đấu giá sư giới thiệu: "Càng khiến cho người ta kinh ngạc chính là, quả trứng này vô cùng kiên cố, coi như là cường giả cấp Tông Sư cũng không có cách nào đánh vỡ vỏ trứng, mà thần niệm của cường giả Vương Cấp cũng không có cách nào xuyên thấu vỏ trứng, quan sát tình huống bên trong quả trứng. Nếu không phải quả trứng này là do người khác gửi bán đấu giá, thì chúng ta đã sớm nghĩ biện pháp mở cái quả trứng này ra. Bởi vì không có cách nào xem xét, không biết phương pháp ấp trứng, cho nên không có cách nào cam đoan cái gì cho người tham dự đấu giá. Cho nên, quả trứng này mặc dù có khả năng là vô cùng trân quý, nhưng chỉ có giá khởi điểm là 1 tỷ."

"Chẳng lẽ là trứng của một sinh vật cường đại nào đó? Một khi thai nghén đi ra, chẳng phải là sẽ kiếm lợi lớn?" Có người kinh hô.

"Ha ha, có lẽ chỉ là khí tức sinh mệnh kim loại? Sự tình gì cũng đều có khả năng a! Nếu như không có cách nào ấp trứng, như vậy quả trứng này chỉ có thể xem như là vật trang trí!"

"Hừ, mặc kệ như thế nào, giá trị của nó tuyệt đối sẽ không tầm thường, cũng chỉ có giá khởi điểm 1 tỷ mà thôi!"

"Hắc hắc, vậy chúng ta liền cạnh tranh một chút a!"

Tùng vị Vô Giả bắt đầu cạnh tranh, từ giá khởi điểm 1 tỷ, không ngừng tăng lên.

Mà Diệp Thiên thì lại nhìn chăm chăm vào quả trứng này, trong ánh mắt tràn đầy sự kinh hãi.

Ở dưới thiên phú tầm bảo, quả trứng này tràn đầy ánh sáng màu vàng óng, phảng phất như là quà tặng đến từ Thần Linh.

Nó, tuyệt đối là vật phi phàm.

"Thiên phú Sao Chép!" Diệp Thiên có ý đồ dùng thiên phú Sao Chép để dò xét một chút, nếu như là trứng hung thú mà nói, có lẽ dùng thiên phú Sao Chép sẽ có thể dò xét ra tình huống thiên phú của nó, liền có thể phán đoán ra lai lịch của quả trứng này.

Vốn tưởng rằng là không có hiệu quả, nhưng bên trên vòng mạc lại xuất hiện một phần tin tức, chứng minh nó thật sự là một quả trứng, hơn nữa còn có một cái tên vô cùng bá khí.

Chủng loại: Chiến Huyết Thiên Long

Thiên phú huyết mạch:???

Thiên phú lực lượng:???

Thiên phú phi hành:???

Thiên phú tốc độ:???

Thiên phú phòng ngự:???

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Căn cơ hoàn mỹ

Một loạt thiên phú làm cho Diệp Thiên triệt để sợ ngây người, đây tuyệt đối là loại hung thú có nhiều thiên phú nhất mà hắn đã từng gặp.

Không, có lẽ không nên gọi là hung thú, mà là một loại rồng!

"Đây là trứng rồng trong truyền thuyết a, đám gia hỏa không có kiến thức này dĩ nhiên lại đem ra bán đấu giá?" Diệp Thiên khinh bỉ nói.

Nhưng mà hắn cũng không nghĩ thử một chút, nếu như không có thiên phú Sao Chép, hắn có thể nhìn ra được lai lịch của quả trứng này hay sao? Đối với vấn đề này, Diệp Thiên tự động không để ý đến.

"Kỳ quái, làm sao lại không nhìn thấy đẳng cấp của thiên phú vậy, chẳng lẽ là bởi vì duyên cớ đẳng cấp quá cao?" Diệp Thiên tự hỏi.

Nhưng trong nháy mắt hắn liền bác bỏ cái ý nghĩ này, nhiều thiên phú như vậy, không tồn tại tình huống không nhìn thấy toàn bộ đẳng cấp, nếu như những thiên phú này thật sự siêu việt cực hạn xem xét của thiên phú Sao Chép, như vậy thì con Chiến Huyết Thiên Long này sẽ nghịch thiên tới trình độ nào a, chỉ cần hất xì một cái liền hủy diệt trái đất?

Căn cứ theo phỏng đoán của Diệp Thiên, chỉ có một loại khả năng.

Đó chính là Chiến Huyết Thiên Long còn chưa được thai nghén hoàn chỉnh, thiên phú còn chưa triệt để thành hình, chỉ có đến thời điểm nó ra đời, thiên phú mới có thể được định hình, đây cũng là quy tắc mà hết thảy sinh vật nhất định phải tuân theo.

"Nhất định phải mua, một có rồng có tiềm lực vô hạn, còn trâu bò hơn tiểu Kim cùng với tiểu Từ nhiều. Sau này, ta dự định để cho tiểu Kim cùng với tiểu Từ làm sủng vật của em gái, ta tự nhiên nhất định phải dùng một con sủng vật có tiềm lực vô hạn, mà con rồng này cũng không tệ, hơn nữa còn biết bay, ngày sau cưỡi rồng phi hành sẽ bá khí cỡ nào!"

Diệp Thiên coi trọng quả trứng rồng này, cho nên không có một chút do dự tham dự cạnh tranh. Tuy nói trứng rồng có giá khởi điểm rất thấp, nhưng rất nhanh liền tăng lên tới 10 tỷ, nhưng cũng có không ít đại lão có tiền, căn bản không quan tâm tới một chút tiền ấy.

20 tỷ!

30 tỷ!

40 tỷ!

50 tỷ!

Những người cạnh tranh cuối cùng không thể nghi ngờ chính là Tổng Sư cao cấp nhất, chỉ có một mình Đại Vô Giả Diệp Thiên kẹt ở trong này, quả thực là có một chút quái dị.

"80 tỷ!" Diệp Thiên báo ra một cái giá khiến cho người ta tuyệt vọng, có một chút Tổng Sư cau mày, cảm thấy tiếp tục cạnh tranh với cái giá này là không đáng.

Bọn hắn còn muốn cạnh tranh bảo vật khác, mục tiêu chân chính không phải là quả trứng rồng này, nếu như tiêu tốn quá nhiều tiền trên quả trứng rồng này, dẫn đến không còn đủ tiền để mua được bảo vật mình muốn, vậy thì sẽ thua lỗ lớn.

Thế là, toàn bộ những Tổng Sư khác từ bỏ cạnh tranh, quả trứng rồng này được Diệp Thiên mua đi.

Cạnh tranh những bảo vật còn lại, Diệp Thiên cũng không tham dự.

Không phải là không đủ tiền, mà là những bảo vật kia có tác dụng không lớn đối với hắn, cơ bản đều là bảo vật phụ trợ Tông Sư tu luyện, một kiện vật phẩm áp trực cuối cùng càng là chỉ bảo có thể tăng tỷ lệ thành công khi Tông Sư trùng kích Vương Cấp, mặc dù chỉ có thể tăng tỷ lệ lên nửa thành, nhưng cũng bán ra được với cái giá 1000 tỷ, khiến cho tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm.

Đầu giá hội kết thúc, Diệp Thiên đi đến lấy bảo vật, trả tiền, quay người liền rời đi.

Sau khi ly khai khỏi tổng bộ Võ Các sau, có mấy người cảm thấy hứng thú đối với thân phận của hắn, âm thầm đi theo hắn.

Bất quá, Diệp Thiên đã sớm thông qua cảm giác không gian phát hiện ra sự tồn tại của bọn hắn, liền đi đến một nơi hẻo lánh không người, thuận đi rồi đi, bỏ rơi mấy người này.

...

Về đến nhà, Diệp Thiên lấy bảo vật đầu giá được ra.

Trần quý nhất không thể nghĩ ngờ là quả trứng rồng kia, nhưng nghiên cứu một hồi, cái gì cũng không nghiên cứu ra được, liền ném sang một bên, đợi sau này sẽ chậm rãi nghiên cứu.

"Tâm đắc tu luyện Vương Cấp!" Diệp Thiên lấy bản tâm đắc vô cùng quý giá này ra, cẩn thận tỉ mỉ lật xem.

Phần tâm đắc tu luyện này rất dày, hơn nữa chất liệu còn vô cùng cứng cỏi, rõ ràng là da của một loại hung thú đỉnh cấp.

Phần tâm đắc này bắt đầu từ khi còn là võ đồ, một đường thẳng đến cấp độ Vương Cấp, lại ghi chép kỹ càng những chú ý về mỗi một cảnh giới, còn có không ít biện pháp phụ trợ tu luyện hoặc là phụ trợ trùng kích bình cảnh.

Nhưng nội dung làm cho Diệp Thiên cảm thấy hứng thú nhất chính là những chú ý khi trùng kích cảnh giới Tông Sư cùng với cảnh giới trùng kích Vương Cấp.

"Trùng kích Tông Sư cần tu vi đạt đến Đại Võ Giả đỉnh phong, mà căn cơ càng vững chắc, xác suất đột phá thành công sẽ càng cao. Nếu như căn cơ bất ổn mà nói, cho dù thiên phú tu luyện đạt đến Siêu phẩm, rất dễ dàng trở thành Tông Sư, nhưng xác suất thành công khi trùng kích Vương Cấp lại bị giảm xuống!"

"Thiên phú tu luyện Siêu phẩm trùng kích Vương Cấp vốn là có xác suất thành công 100%, nhưng cơ hồ hết thảy người nắm giữ thiên phú tu luyện Siêu phẩm đều không có cách nào đúc thành căn cơ hoàn mỹ, cho nên xác suất trùng kích thành công chỉ còn có tám thành, mà căn cơ không hoàn mỹ dẫn đến trùng kích cảnh giới cao hơn sau này có chỗ trở ngại!"

Diệp Thiên đọc đoạn chú ý này, triệt để sợ hãi người, hết thảy người nắm giữ thiên phú tu luyện Siêu phẩm đều không có cách nào đúc thành căn cơ hoàn mỹ, cái tình huống này là như thế nào?

Hắn tiếp tục lật tới để xem, rốt cục cũng tìm được nội dung đúc căn cơ hoàn mỹ.

"Muốn đúc thành căn cơ hoàn mỹ nhất định phải làm trước cảnh giới Tông Sư, một khi đạt tới cảnh giới Tông Sư, phối thai căn cơ đã được tạo thành, nếu như phối thai căn cơ không hoàn mỹ, sau này sẽ không có cách nào lại đúc thành căn cơ hoàn mỹ! Mà đúc thành căn cơ hoàn mỹ nhất định phải đánh vỡ cực hạn luyện da, luyện thịt, luyện cốt, thay máu cùng với rèn luyện lực phủ ngũ tạng, mới có thể đúc thành căn cơ hoàn mỹ!"

Đánh vỡ cực hạn? Đây là lần đầu tiên Diệp Thiên nghe được loại thuyết pháp này, nhưng Vương Cấp Cụ Phong Vương hiển nhiên sẽ không nói lung tung, khẳng định là có cơ sở.

Lúc này, Diệp Thiên bắt đầu cảm thấy may mắn khi mua được phần tâm đắc tu luyện này, nếu không nhìn thấy mà nói, hắn có lẽ rất nhanh liền sẽ trùng kích cảnh giới Tông Sư, dẫn đến căn cơ không hoàn chỉnh, nói như vậy tuyệt đối sẽ hối hận suốt đời.

"Đánh vỡ cực hạn, làm như thế nào để đánh vỡ đây?" Diệp Thiên nhíu mày.

Hắn cũng muốn đúc thành căn cơ hoàn mỹ, nhưng Cụ Phong Vương cũng đã nói, ngay cả người nắm giữ thiên phú tu luyện Siêu phẩm cũng rất khó đúc thành căn cơ hoàn mỹ, tối thiểu là ở Đại căn cơ Mu Hài còn chưa có ai có thể đánh vỡ cực hạn đúc thành căn cơ hoàn mỹ. Về phần căn cứ siêu cấp, tất nhiên là có, nhưng tuyệt đối vô cùng hiếm thấy.

Diệp Thiên tiếp tục đọc, mà Cụ Phong Vương cũng cấp ra mấy biện pháp giống như là có thể làm được.

"Loại thứ nhất là lợi dụng đủ loại thiên tài địa bảo hiếm thấy phụ trợ đánh vỡ các hạn cực hạn, nhưng loại phương thức này quá xa xỉ, coi như là Vương Cấp cũng đừng hòng bồi dưỡng ra được một thiên tài nắm giữ căn cơ hoàn mỹ."

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 108: Thiên phú kim cương cốt Cao đẳng

"Loại thứ hai là lợi dụng thiên phú để đánh vỡ cực hạn, luyện da đối ứng với thiên phú phòng ngự, luyện thịt đối ứng với thiên phú lực lượng, luyện cốt đối ứng với một loại thiên phú xương cốt, thay máu đối ứng với loại thiên phú hệ Huyết, lực phủ ngũ tạng tương đối phức tạp, rất khó có thiên phú đối ứng, chỉ có thể lợi dụng trọng lực để rèn luyện lực phủ ngũ tạng yếu ớt, khiến cho lực phủ ngũ tạng phá toái sau đó tái tạo lại, trong lúc đó nhất định phải lợi dụng được vật chữa thương trân quý để bảo vệ sinh cơ."

Diệp Thiên đọc xong hai loại biện pháp này, trong lòng lập tức trở nên vui vẻ. Đối với những người khác mà nói, biện pháp thứ nhất có lẽ là không có khả năng thực hiện, biện pháp thứ hai cơ hồ là cũng không có khả năng thực hiện, bởi vì một người không có khả năng có nhiều thiên phú như vậy, ngoại trừ Diệp Thiên.

Hắn nắm giữ thiên phú Sao Chép, có thể sao chép được rất nhiều thiên phú. Cho nên, hắn có thể thử nghiệm loại biện pháp thứ hai, còn loại biện pháp thứ nhất thì cho dù là hắn cũng không làm được.

Mà làm như thế nào để lợi dụng thiên phú đánh vỡ cực hạn, ở trong tâm đắc tu luyện cũng được ghi chép.

"10 năm trước, có một vị thiên tài nắm giữ thiên phú Đốt Huyết (thiếu đốt máu) Đỉnh cấp, mở ra thiên phú Đốt Huyết tiến hành tu luyện, rốt cục ở trong một thời gian ngắn phá vỡ cực hạn thay máu, khiến cho máu tươi trở nên càng thêm cường đại. Bởi vậy Cụ Phong Vương suy đoán, chỉ cần nắm giữ thiên phú phòng ngự Đỉnh cấp, sau đó vào thời điểm rèn luyện da để mở ra thiên phú phòng ngự, liền có thể đánh vỡ cực hạn luyện da, phương pháp đánh vỡ cực hạn những phương diện còn lại cũng tương tự."

Diệp Thiên đọc đến nơi này, đã triệt để hiểu rõ. Nhưng bây giờ hắn còn chưa có cách nào thử nghiệm loại biện pháp này, bởi vì hắn không có thiên phú phòng ngự Đỉnh cấp, thiên phú lực lượng Đỉnh cấp, thiên phú xương cốt Đỉnh cấp cùng với thiên phú hệ Huyết Đỉnh cấp.

Muốn tích lũy được bốn loại thiên phú này cũng không phải là một sự tình đơn giản, mà trước khi đánh vỡ cực hạn luyện da, luyện thịt, luyện cốt cùng với thay máu, là không thể tiến hành đánh vỡ cực hạn lực phủ ngũ tạng, rất dễ dàng khiến cho nhục thân sụp đổ.

Chỉ có đánh vỡ cực hạn các phương diện khác, thân thể cơ hồ chỉ còn lại lực phủ ngũ tạng là nhược điểm, mới có thể ở trong hoàn cảnh trọng lực cực cao thử nghiệm đánh vỡ cực hạn. Đây chính là một biện pháp tốt nhất!

"Xem ra sau này nhất định phải sao chép thiên phú phòng ngự Đỉnh cấp, thiên phú lực lượng Đỉnh cấp, thiên phú xương cốt Đỉnh cấp cùng với thiên phú hệ Huyết Đỉnh cấp!" Diệp Thiên hạ quyết định.

Một tháng chỉ có thể sao chép hai lần, chỉ cần có vận khí không tệ mà nói, hẳn chắc là sẽ có hi vọng sao chép được những loại thiên phú Đỉnh cấp này, thậm chí còn có thể đúc thành căn cơ hoàn mỹ trong vòng 1, 2 năm.

Mà trước mắt có khả năng hoàn thành nhất chính là thiên phú lực lượng Đỉnh cấp, bởi vì thiên phú lực lượng của hắn đã là Cao đẳng, cho dù không tìm thấy được thiên phú lực lượng Đỉnh cấp, vậy thì dung hợp hai lần thiên phú lực lượng Cao đẳng, có lẽ liền có thể thăng cấp thành thiên phú lực lượng Đỉnh cấp.

"Trước tiên phải tu luyện, tăng cường thực lực, mới có thể đi tìm kiếm nhiều thiên phú hơn!" Diệp Thiên nghĩ như vậy.

Thế là, hắn lấy ra truyền thừa châu ghi chép Thuật Rèn Thể Từ Huyết. Thuật Rèn Thể Từ Huyết là Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp, nếu như có thể thay thế Nguyên Lực Đoán Thể Pháp trung cấp, tốc độ tu luyện của hắn còn có thể gia tăng thêm không ít.

Dùng tinh thần lực tiến vào truyền thừa châu, Diệp Thiên liền đọc được nội dung của Thuật Rèn Thể Từ Huyết, sau một lát truyền thừa châu liền triệt để vỡ vụn.

"Ồ, Thuật Rèn Thể Từ Huyết dĩ nhiên không phải là cả bộ động tác, mà là căn cứ theo tu vi phân chia thành từng loạt động tác!" Diệp Thiên hơi kinh ngạc.

Thuật Luyện Thể Từ Huyết!

Thuật Luyện Nhục Từ Huyết!

Thuật Đoán Cốt Từ Huyết!

Thuật Luyện Cốt Từ Huyết!

Thuật Chấn Đẳng Từ Huyết!

Thuật Luyện Mạch Từ Huyết!

...

Mỗi một loại thuật rèn thể đều đối ứng với một loại cảnh giới, tạo thành thuật rèn thể đơn độc, tinh diệu hơn xa Nguyên Lực Đoán Thể Pháp trung cấp.

Diệp Thiên bắt đầu tu luyện từ Thuật Luyện Thể Từ Huyết, phát hiện ra làn da của hắn có thể tiếp tục rèn luyện, nhưng sau khi tu luyện thêm vài lần, liền không có cách nào tiếp tục rèn luyện, hiển nhiên là đã chân chính đạt đến cực hạn, nếu như không đánh vỡ cực hạn mà nói, là sẽ không có cách nào tiếp tục rèn luyện.

Sau đó, Diệp Thiên đem các phương diện luyện thịt, luyện cốt, thay máu đều rèn luyện thêm mấy lần, khiến cho căn cơ càng thêm vững chắc.

Cuối cùng, Diệp Thiên mới bắt đầu tu luyện Thuật Chấn Đẳng Từ Huyết! Thuật Chấn Đẳng Từ Huyết là lợi dụng một bộ động tác, hình thành nên lực chấn động, chấn động lực phủ ngũ tạng trong thể nội, gia tốc tốc độ rèn luyện lực phủ ngũ tạng.

Căn cứ theo sự kiểm tra của Diệp Thiên, Thuật Chấn Đẳng Từ Huyết có hiệu quả gấp 2 lần Nguyên Lực Đoán Thể Pháp trung cấp.

"Lực lượng thân thể của ta đã đạt đến 30 vạn cân, có đầy đủ Máu hung thú cao cấp, lại tăng thêm Thuật Rèn Thể Từ Huyết cùng với thiên phú tu luyện Siêu phẩm mà nói, không tới 1 tháng thời gian, liền có thể chân chính đạt đến cảnh giới Đại Võ Giả đỉnh phong!" Diệp Thiên phỏng đoán.

Trong vòng một tháng tiếp theo, Diệp Thiên cơ hồ không đi ra bên ngoài, toàn lực bắt đầu tu luyện.

Một tháng sau, tu vi của Diệp Thiên tăng vọt, lực lượng thân thể đạt đến 68 vạn cân.

Bởi vì thiên phú Sao Chép đã hết thời gian làm lạnh, Diệp Thiên lại tiến hành đi dạo một vòng xung quanh Đại căn cứ Ma Hải, rốt cục cũng tìm được một đối tượng nắm giữ thiên phú phòng ngự Cao đẳng, không phải là sao chép từ trên người của nhân loại, mà là từ trên người sùng vật của một thiên tài.

Ngoại trừ thiên phú phòng ngự Cao đẳng, hắn còn tìm được thiên phú kim cương cốt Cao đẳng, là sao chép được từ trên người của Kim Cương Thú.

Thiên phú kim cương cốt cùng loại với thiên phú phòng ngự, nhưng nó không phòng ngự nhục thân, mà là phòng ngự xương cốt.

Một khi khởi động thiên phú kim cương cốt, có thể khiến cho xương cốt biến thành vô cùng kiên cố, thậm chí có thể dùng xương ngón tay nhẹ nhõm đâm thủng sắt thép. Hơn nữa cho dù là có người phá vỡ phòng ngự của hắn, cũng sẽ bị kim cương cốt chặn lại, tương đương với tăng phòng ngự thứ hai, hiệu quả cũng vô cùng không tệ.

Chỉ là dạng thiên phú này đối với sức chiến đấu của Diệp Thiên không có quá nhiều trợ giúp, nhưng vì đúc thành căn cơ hoàn mỹ, hắn nhất định phải sao chép, chỉ cần gấp thêm vài kẻ nắm giữ thiên phú kim cương cốt Cao đẳng, liền có thể tạo thành thiên phú kim cương cốt Đỉnh cấp.

Sau khi sao chép hai loại thiên phú này, Diệp Thiên lại tiếp tục tu luyện.

Lại tốn thêm một tháng thời gian, lực lượng thân thể của Diệp Thiên đã đạt đến Đại Võ Giả đỉnh phong —— 100 vạn cân. Mà vào lúc này, thực lực của hắn cũng cường đại hơn nhiều lần so với hai tháng trước.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 109: Giun đé

"100 vạn cân chính là 1 Tượng, dưới sự tăng cường của nguyên lực là 2 Tượng, thêm vào thiên phú lực lượng Cao đẳng chính là 20 Tượng, lại tăng thêm 6 lần tăng cường của Thanh Phong Trảm, như vậy chính là 120 Tượng!" Diệp Thiên tính toán một chút lực công kích của bản thân, không khỏi cảm thấy khiếp sợ vì bản thân mình.

Đại Võ Giả đã có được lực công kích 120 Tượng, chuyện này nói ra ngoài cũng không có ai tin.

Mà tốc độ của Diệp Thiên cũng phát sinh biến hóa to lớn, tốc độ bây giờ của hắn đã đạt đến 120 lần vận tốc âm thanh kinh người.

Tốc độ của Đại Võ Giả nhiều lắm thì chỉ có 6 lần vận tốc âm thanh, nhưng hắn có thiên phú tốc độ Đỉnh cấp, có thể tăng cường 20 lần, cho nên mới có thể đạt tới 120 lần vận tốc âm thanh.

Diệp Thiên tin tưởng coi như là cường giả Tông Sư đỉnh phong, tốc độ bất quá cũng chỉ gấp mấy chục lần vận tốc âm thanh mà thôi, mà tốc độ của hắn đã tiếp cận với Vương Cấp.

"Đã đạt đến Đại Võ Giả đỉnh phong, tiếp theo liền nỗ lực để đánh vỡ toàn bộ cực hạn!" Diệp Thiên tràn đầy ý chí chiến đấu cùng với khát vọng.

Luyện da là cái thứ nhất cần phải đánh vỡ cực hạn, cho nên Diệp Thiên chuẩn bị sao chép dung hợp ra một cái thiên phú phòng ngự Đỉnh cấp.

Có quá ít người nắm giữ thiên phú phòng ngự Đỉnh cấp bên trong nhân loại, mà ở trong Đại căn cứ Ma Hải đã không còn người nào nắm giữ thiên phú phòng ngự Cao đẳng hoặc là thiên phú phòng ngự Đỉnh cấp, cao nhất cũng chỉ là thiên phú phòng ngự Trung đẳng mà thôi.

Nhưng ở bên trong hung thú, số lượng nắm giữ thiên phú phòng ngự Đỉnh cấp cùng với thiên phú phòng ngự Cao đẳng lại có không ít. Diệp Thiên nếu muốn sao chép được thiên phú phòng ngự Cao đẳng hoặc là thiên phú phòng ngự Đỉnh cấp chỉ có thể từ tay từ trên người của hung thú.

"Có thể may mắn gặp phải một con hung thú nắm giữ thiên phú phòng ngự Cao đẳng, vận khí đã không tệ, nhưng vận khí lại không có cách nào tiếp tục kéo dài, muốn ở trong Đại căn cứ Ma Hải gom góp bốn loại thiên phú Đỉnh cấp là không có khả năng, nhất định phải tiến vào nơi hoang dã!" Diệp Thiên trầm tư.

Nguyên bản, hắn còn dự định sau khi trở thành Tông Sư mới tiến vào nơi hoang dã, nhưng bây giờ vì đánh vỡ cực hạn thân thể, đúc thành căn cơ hoàn mỹ, không thể không ly khai khỏi Đại căn cứ Ma Hải tiến vào nơi hoang dã.

Khẩn cho Diệp Thiên cảm thấy tương đối may mắn là, sự hiểu rõ của Đại căn cứ Ma Hải đối với hung thú cận kề hơn xa so với căn cứ Lâm Hải.

Hung thú nắm giữ thiên phú phòng ngự, hung thú nắm giữ thiên phú lực lượng, hung thú nắm giữ thiên phú kim cương cốt, cùng với hung thú nắm giữ thiên phú hệ Huyền, đều được ghi chép lại, hơn nữa còn có không ít chủng loại.

Diệp Thiên mua những tài liệu này, chuẩn bị rời khỏi Đại căn cứ Ma Hải tiến vào nơi hoang dã.

Trước khi đi, Diệp Thiên căn dặn tiểu Tử cùng với tiểu Kim "Các ngươi nhất định phải bảo vệ tốt tiểu Vũ, hiểu chưa?"

Tiểu Tử cùng với tiểu Kim liên tục gật đầu, nhớ kỹ lời căn dặn của Diệp Thiên.

Có tiểu Kim cùng với tiểu Tử bảo hộ em gái, hắn đã hết sức yên tâm.

Bởi vì tiểu Tử đã đột phá đến cấp độ hung thú đỉnh cấp, trước đó là bởi vì ở bên trong bí cảnh, bị quy tắc bí cảnh hạn chế, không có cách nào đánh vỡ quy tắc bước vào đến cấp độ hung thú đỉnh cấp, mà bây giờ đã rời khỏi bí cảnh, liền có thể nhẹ nhàng đột phá đến cấp bậc hung thú đỉnh cấp.

Mà tiểu Kim cũng đã ở cấp độ hung thú cao cấp đỉnh phong, lại tăng thêm thiên phú tốc độ Đỉnh cấp, đây chính là tốc độ tiếp cận với Vương Cấp a.

Tiểu Kim một khi phối hợp cùng với tiểu Tử, đủ để chém giết Tông Sư phổ thông, có thể dư xăng bảo hộ em gái Diệp Vũ. Lại tăng thêm việc ở Đại căn cứ Ma Hải hết sức an toàn, không có ai dám nháo sự, cho nên không cần phải lo lắng đến sự an toàn của em gái Diệp Vũ.

Thế là ngay trong ngày, Diệp Thiên rời khỏi Đại căn cứ Ma Hải, mà sau khi hắn xuyên qua màn ánh sáng trận pháp tiến ra ngoài Đại căn cứ Ma Hải, có năm vị Tông Sư cũng đi theo Diệp Thiên, một mực bám theo hắn.

"5 con chuột nhỏ?" Diệp Thiên dùng cảm giác không gian cảm ứng được năm vị Tông Sư ở đằng sau, không khỏi cười lạnh.

Hắn đã sớm biết rõ sẽ có người theo dõi bản thân, dù sao thì hắn cũng đã ở trong đấu giá hội Võ Các hao tổn 190 tỷ, đưa tới sự chú ý của rất nhiều người.

Mặc dù lúc ấy hắn đã thoát khỏi người theo dõi, nhưng chỉ cần cẩn thận điều tra liền sẽ phát hiện ra thân phận của hắn.

"Có không ít người khẳng định đã điều tra ra lai lịch của ta, biết rõ ta không có bối cảnh gì, hơn nữa ở bên trong bí cảnh có thu hoạch rất lớn, là một con dê béo, cho nên muốn săn giết ta ở trong nơi hoang dã." Diệp Thiên phân tích.

Năm vị Tông Sư muốn giết hắn này chắc là tới từ một thế lực, nếu như đổi thành một Đại Võ Giả khác, bị năm vị Tông Sư để mắt tới mà nói, nhất định sẽ vô cùng tuyệt vọng.

Nhưng Diệp Thiên lại không sợ! Bây giờ hắn có thể lợi dụng thuận di hoặc là 120 lần vận tốc âm thanh thoát khỏi năm vị Tông Sư này, nhưng cứ như vậy mà nói, thiên phú tốc độ Đỉnh cấp hoặc là thiên phú không gian của hắn liền bị bại lộ.

Lựa chọn thứ hai chính là giết chết năm vị Tông Sư này, thì sẽ có thể ung dung giải quyết phiền toái. Chỉ suy tính trong một giây, Diệp Thiên liền có quyết định.

"Vậy thì đành phải xử lý bọn hắn!" Diệp Thiên thì thào.

Năm vị Tông Sư cũng không muốn động thủ gần Đại căn cứ Ma Hải, chỉ sợ xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, mà Diệp Thiên cũng không muốn động thủ tại phụ cận Đại căn cứ Ma Hải, sợ nhân vật phía sau năm vị Tông Sư này xuất thủ.

Song phương đều mang ý nghĩ đồng dạng, dần dần rời khỏi Đại căn cứ Ma Hải càng ngày càng xa.

...

"Nơi này không tệ!" Diệp Thiên ngừng lại trước mặt một khu rừng, nơi này là Vân Hải Sâm Lâm, so với rừng rậm Thiên Diệp còn muốn to lớn hơn, ở bên trong có không ít hung thú đỉnh cấp, thậm chí còn có cả hung thú Vương Cấp.

Hắn lựa chọn trước khi tiến vào Vân Hải Sâm Lâm giải quyết hết năm con chuột ở đằng sau, khiến cho bọn hắn chôn thây ở đây.

Rất nhanh, năm vị Tông Sư cũng đến!

"Động thủ!" Năm vị Tông Sư cấp tốc xuất thủ, không muốn làm chậm trễ thời gian.

Rầm rầm rầm!!!! Năm cỗ khí thế cường đại phảng phất xuyên thấu thiên địa, mang theo tư thái ngập trời giết đến.

Tốc độ của bọn hắn cũng vô cùng nhanh, không sai biệt lắm đạt tới 20 lần vận tốc âm thanh, nhanh hơn nhiều so với Đại Võ Giả.

Đối mặt với dạng vậy công này, chỉ sợ là chỉ có thiên tài chiến đấu đệ nhất Vân Phong của Đại căn cứ Ma Hải mới có tư cách đối kháng.

Bất quá, Diệp Thiên lại chính là yêu nghiệt mạnh hơn rất nhiều lần so với thiên tài chiến đấu Vân Phong.

"Giun dế!" Diệp Thiên than nhẹ một tiếng, xuất thủ trong nháy mắt.

Ở dưới 120 lần vận tốc âm thanh, Diệp Thiên chém ra Ảnh Sát.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Hắc Giáp Hùng

Phốc phốc phốc!!!! Từng cái đầu bay lên, năm vị Tông Sư phảng phất giống như năm người bình thường bị Diệp Thiên nhẹ nhõm miểu sát, thi thể không đầu ngã bịch một tiếng trên mặt đất.

"Năm cái Túi Trữ Vật, không sai, có thể chứa thêm được nhiều thứ!" Diệp Thiên lấy đi năm cái Túi Trữ Vật của năm vị Tông Sư, sau đó lách mình tiến vào Vân Hải Sâm Lâm.

Sau gần nửa ngày, có một nam tử trung niên đi đến, hắn tìm kiếm bốn phía, rất nhanh liền tìm được thi thể của năm vị Tông Sư.

"Bị một đao miểu sát, một đao giết năm vị Tông Sư, chẳng lẽ là Tông Sư đỉnh phong xuất thủ?" Nam tử trung niên khiếp sợ.

Hắn cũng là Tông Sư đỉnh phong, biết rõ sự đáng sợ của Tông Sư đỉnh phong, mà năm vị Tông Sư đã chết này chỉ là Tông Sư phổ thông mà thôi, vèn vèn chỉ mạnh hơn một chút so với Tông Sư vừa đột phá mà thôi.

Đối mặt với Tông Sư đỉnh phong, năm vị Tông Sư này căn bản là ngay cả cơ hội hoàn thủ đều không có.

"Đáng chết, nguyên bản còn cho rằng năm vị Tông Sư vây giết một Đại Võ Giả là sự tình dễ như trở bàn tay, không ngờ lại bị người giết ngược, chẳng lẽ tên tiểu tử kia có Tông Sư đỉnh phong âm thầm bảo hộ?" Nam tử trung niên hỏi hận, sớm biết như vậy, hắn tự mình xuất thủ là được rồi.

Tồn thất năm thủ hạ, tài vật còn không có tới tay, đúng là cực kỳ thiệt thòi, hắn liếc mắt nhìn chăm chăm vào Vân Hải Sâm Lâm, chợt thở dài một tiếng, từ bỏ truy sát Diệp Thiên.

Thời gian đã trôi qua rất lâu rồi, hắn căn bản không có biện pháp tìm được Diệp Thiên, sở dĩ có thể tìm tới thi thể của năm vị Tông Sư này, là do đồng hồ định vị mà bọn hắn đeo.

Về phần tìm kiếm Diệp Thiên, hắn chỉ có thể bất đắc dĩ từ bỏ. Sau khi chôn xong thi thể của năm thủ hạ, nam tử trung niên liền lập tức rời đi.

Bên trong Vân Hải Sâm Lâm, Diệp Thiên tìm kiếm thật lâu, đúng là tìm được không ít hung thú, nhưng hung thú có thiên phú phòng ngự Đỉnh cấp hoặc là thiên phú phòng ngự Cao đẳng, lại không gặp được một con nào.

Nhưng căn cứ theo tư liệu, Vân Hải Sâm Lâm có rất nhiều loại hung thú, hắn chỉ cần chăm chỉ đi tìm kiếm là có thể tìm được.

Cảm giác không gian ba động lan tràn ra, bên trong chu vi 5000 mét, hết thảy đều nằm ở trong tầm mắt của hắn. Có thể thoát một cái bao trùm chu vi 5000 mét, điều này chủ yếu là bởi vì tu vi của Diệp Thiên đã đạt đến Đại Võ Giả đỉnh phong, so với quá khứ cường đại hơn nhiều lắm, tu vi tăng lên, năng lực cảm giác không gian tự nhiên cũng tăng lên.

Trong nháy mắt, đã trôi qua năm ngày thời gian, vào lúc Diệp Thiên đang sầu mi khổ kiếm, có một con hung thú xuất hiện.

"Hắc Giáp Hùng!" Diệp Thiên nhìn qua một con Hắc Giáp Hùng (Gấu giáp đen) ở bên ngoài hơn 4000 mét, lộ ra tiểu dung.

Căn cứ theo tư liệu, Hắc Giáp Hùng có thể nắm giữ thiên phú phòng ngự Cao đẳng cùng với thiên phú lực lượng Cao đẳng, lại còn là một loại hung thú cao cấp, cơ hồ là bá chủ bên trong hung thú cao cấp, nếu không phải tốc độ của nó không bằng hung thú đỉnh cấp, thì nó có thể đánh bại phần lớn hung thú đỉnh cấp.

- ----

Truyện Siêu Cấp Thiên Phú được dịch hơn 1300 chương ở link này:

<http://bit.ly/2BX4wJ9>

- ----

"Chính là nó!" Diệp Thiên nhanh chóng đuổi tới, chỉ có đi tới gần Hắc Giáp Hùng trong phạm vi 600 mét, hắn mới có thể tiến hành sao chép, cho dù tu vi của hắn tăng lên, cái phạm vi này cũng chỉ gia tăng thêm 100 mét, hắn cũng cảm thấy rất bất đắc dĩ.

Tốc độ của Diệp Thiên rất nhanh, thuận đi hai lần liền nhích tới gần Hắc Giáp Hùng, ngừng lại ở địa phương cách nó hơn 500 mét, giấu mình ở trong bóng cây đại thụ, thu liễm khí tức, cũng không săn giết con Hắc Giáp Hùng này.

"Sao chép!" Diệp Thiên tiến hành sao chép thiên phú phòng ngự Cao đẳng của Hắc Giáp Hùng, sau đó bắt đầu dung hợp.

Dung hợp thiên phú phòng ngự Cao đẳng đối với Diệp Thiên mà nói cũng không tính là thống khổ, ý thức sẽ vô cùng thanh tỉnh, cho dù là vào cái thời điểm này có hung thú công kích hắn, hắn cũng có thể kịp thời phản kích, không có nguy hiểm gì.

10 phút trôi qua, Diệp Thiên lưu lại một chút mồ hôi, hoàn thành dung hợp thiên phú phòng ngự Cao đẳng.

"Ta cảm thấy, chỉ thiếu một chút nữa là có thể làm cho thiên phú phòng ngự Cao đẳng lột xác. Suy đoán trước đó hắn là không sai, chỉ cần dung hợp ba lần thiên phú phòng ngự Cao đẳng, liền có thể thăng cấp thành thiên phú phòng ngự Đỉnh cấp!" Diệp Thiên thì thào.

Vào giờ phút này, hắn chỉ kém một lần dung hợp thiên phú phòng ngự Cao đẳng nữa, liền có thể có được thiên phú phòng ngự Đỉnh cấp, đến thời điểm đó liền có thể đánh vỡ cực hạn luyện da.

"Căn cứ theo tư liệu giới thiệu, loại hung thú Hắc Giáp Hùng này căn bản là sinh hoạt theo một đực một cái, con Hắc Giáp Hùng vừa rồi là đực, vậy khẳng định là còn một con cái. Đi theo nó có lẽ sẽ tìm được con Hắc Giáp Hùng cái kia, ta còn có thể sao chép thêm một lần nữa, tìm được con Hắc Giáp Hùng cái kia, liền có thể nắm giữ được thiên phú phòng ngự Đỉnh cấp!"

Thế là, Diệp Thiên cảm giác một chút vị trí của con Hắc Giáp Hùng đực kia. Lúc này, con Hắc Giáp Hùng kia đã chạy ra bên ngoài hơn 4000 mét, đang chém giết cùng với một con cự xà khổng lồ.

Con hung thú cự xà kia chính là hung thú đỉnh cấp, nhưng thuộc về kẻ yếu ở bên trong hung thú đỉnh cấp, tốc độ xác thực là nhanh hơn Hắc Giáp Hùng rất nhiều, nhưng cũng không thể dùng thân thể để nghiền chết Hắc Giáp Hùng.

Bằng vào lực lượng của nó ở trước mặt Hắc Giáp Hùng nắm giữ thiên phú phòng ngự Cao đẳng, giống như là cù lét vậy.

Kết quả cuối cùng, hung thú cự xà bị Hắc Giáp Hùng mạnh mẽ xé rách thân thể, chết thảm ngay tại chỗ.

Sau đó, Hắc Giáp Hùng kéo lấy thi thể hung thú cự xà đi về một phương hướng.

"Con hung thú cự xà này chết rất không may, thân làm hung thú đỉnh cấp lại bị hung thú cao cấp Hắc Giáp Hùng giết chết, nếu như nó muốn trốn mà nói, Hắc Giáp Hùng căn bản không đuổi kịp, nhưng lại ngoan cố vật lộn với Hắc Giáp Hùng, đây không phải là tự tìm cái chết hay sao!" Diệp Thiên cảm thấy đáng tiếc cho con hung thú cự xà có trí tuệ không cao kia.

"Truy đuổi!" Diệp Thiên thuận đi tới, theo dõi con Hắc Giáp Hùng kia.

Chỉ thấy Hắc Giáp Hùng chạy trốn ven mấy chục cây số, lúc này mới đi vào một ngọn núi, bước vào một cái hang động to lớn.

Diệp Thiên cũng không đi vào, mà chỉ đứng ở ngoài hang, nhưng thiên phú Sao Chép đã triệt để bao phủ Hắc Giáp Hùng ở trong hang.

Chủng loại: Hắc Giáp Hùng

Thiên phú huyết mạch: Cao đẳng

Thiên phú lực lượng: Cao đẳng

Thiên phú phòng ngự: Cao đẳng

"Quả nhiên là có một con Hắc Giáp Hùng cái!" Diệp Thiên kinh hi.

Không nói hai lời, hắn liền sao chép thiên phú phòng ngự Cao đẳng của con Hắc Giáp Hùng cái. Sau khi sao chép thành công, Diệp Thiên cũng không vội vã dung hợp, mà tiến nhập vào bên trong hang động.

"Xin lỗi, thiên phú lực lượng Cao đẳng của các ngươi, ta cũng rất muốn sao chép. Nhưng hiện tại lại không có cách nào sao chép, chỉ có thể giết các ngươi, giữ lại thi thể của các ngươi, một tháng sau lại sao chép!" Diệp Thiên lạnh lùng nói với Hắc Giáp Hùng.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 111: Đánh vỡ cực hạn

Chém giết hung thú, hắn không có nửa điểm hồ thẹn, so sánh với hung thú mà nói, nhân loại mới là bên vô tội chân chính.

Lúc đầu nhân loại đang sinh sống thật tốt trên trái đất, trong vòng một đêm, vết nứt không gian xuất hiện, vô số hung thú giáng lâm, có không biết bao nhiêu nhân loại chết ở trong miệng hung thú.

Mà ở trong 100 năm này, nhân loại chết đi càng là nhiều vô số kể. Cho nên, hắn không có cảm giác đồng tình với hung thú.

"Giết!" Một trận chiến đấu nghiêng về một bên bắt đầu.

Lực lượng của Hắc Giáp Hùng không cường đại bằng Diệp Thiên, tốc độ lại còn chậm hơn rất nhiều, trong một cái chớp mắt liền bị Diệp Thiên đâm xuyên con mắt, xoắn nát đại não, chết đi ngay tại chỗ.

Nhìn qua thi thể của hai con Hắc Giáp Hùng, Diệp Thiên thu vào không gian tùy thân. Bây giờ, không gian tùy thân của hắn cũng tăng lên theo tu vi, đạt đến trình độ 200 m2.

Mặt khác, trong 2 tháng này hắn lại đi đến Vô Các mấy lần, bán ra không ít bảo vật, không gian tùy thân cũng dồi dào không ít không gian, đã đầy đủ dung nạp thi thể của hai con Hắc Giáp Hùng.

Sau khi thu thi thể của Hắc Giáp Hùng, Diệp Thiên ở trong hang động Hắc Giáp Hùng bắt đầu dung hợp thiên phú phòng ngự Cao đẳng.

"Dung hợp!" Tâm niệm vừa động, một cỗ lực lượng cường đại xuất hiện.

Trong phút chốc, Diệp Thiên có thể cảm giác được da dê phảng phất như bị xé nứt vỡ số lần, lại khép lại vô số lần, hết sức thống khổ.

Quá trình thiên phú phòng ngự Cao đẳng lột xác thành thiên phú phòng ngự Đỉnh cấp so với bên trong sự tưởng tượng của Diệp Thiên còn thống khổ hơn, nhưng Diệp Thiên vẫn còn có thể chịu được.

Không biết trôi qua bao lâu, Diệp Thiên mới cảm thấy thống khổ biến mất, cả người ở vào bên trong một loại trạng thái sáng khoái cực độ.

"Phù ~ " Diệp Thiên thở ra một ngụm trọc khí, sau đó nhìn một chút tình huống thiên phú.

[thiên phú phòng ngự: Đỉnh cấp]

Nhìn qua đẳng cấp thiên phú phòng ngự đã biến thành Đỉnh cấp, Diệp Thiên cười hết sức vui vẻ.

Mục tiêu kế tiếp chính là khiến cho thiên phú lực lượng từ Cao đẳng biến thành Đỉnh cấp, mà cái mục tiêu này kỳ thật không sai biệt lắm đã được thực hiện, bởi vì hắn đã có được thi thể của Hắc Giáp Hùng, một tháng sau liền có thể sao chép và dung hợp hai lần thiên phú lực lượng Cao đẳng, khiến cho thiên phú lực lượng Cao đẳng biến thành thiên phú lực lượng Đỉnh cấp, mà sau đó thực lực của hắn cũng sẽ tăng vọt.

Thiên phú phòng ngự đã biến thành Đỉnh cấp, có thể đánh vỡ cực hạn luyện da hay không, chỉ cần thí nghiệm một chút là biết.

"Hi vọng là Cụ Phong Vương suy đoán không sai!" Diệp Thiên chờ đợi nói.

"Thiên phú phòng ngự!" Diệp Thiên mở ra thiên phú phòng ngự, phòng ngự cả người trong nháy mắt gia tăng lên 20 lần, đây là phòng ngự mà phần lớn Tông Sư cũng dùng hòng đánh vỡ được.

"Bắt đầu tu luyện Thuật Luyện Thể Từ Huyết!" Diệp Thiên thực hiện từng cái động tác một, hấp thu một lượng lớn thiên địa nguyên khí bắt đầu rèn luyện da dê, lập tức nhận thấy làn da truyền đến cảm giác tê tê.

"Loại cảm giác này..." Diệp Thiên lập tức mừng rỡ.

Đây là rèn luyện! Không sai! Hắn cảm giác được làn da của mình đang được rèn luyện, hơn nữa hiệu quả còn hết sức tốt, làn da nguyên bản đã không còn cách nào rèn luyện lại được rèn luyện lần thứ hai, chứng minh suy đoán của Cụ Phong Vương cũng không có sai.

Thiên phú Đỉnh cấp có thể phụ trợ đánh vỡ cực hạn thân thể!

"Loại tốc độ này quá chậm, dựa theo loại tốc độ rèn luyện này mà nói, muốn đánh vỡ cực hạn thân thể tối thiểu phải mất hai tháng thời gian!" Diệp Thiên tính toán.

Bỗng nhiên hắn uống vào một ngụm Máu hung thú cao cấp, lại bắt đầu tu luyện Thuật Luyện Thể Từ Huyết rèn luyện da dê. Lúc này tốc độ tu luyện tăng lên gấp 2 lần, có thể khiến cho hắn trong vòng một tháng đánh vỡ cực hạn luyện da.

"Một tháng, không sai biệt lắm, một tháng này ta sẽ tu hành ở trong này a, em gái đã trưởng thành, cũng nên sinh sống tự lập, ta sẽ không có khả năng một mực chiều cổ nàng!" Sau khi nghĩ thông suốt, Diệp Thiên liền ở lại nơi này an tâm tu luyện.

Ngày ngày tu luyện, ngày ngày rèn luyện da dê.

Mỗi một ngày Diệp Thiên đều có thể cảm giác được da dê thuế biến, lực phòng ngự không tăng lên, nhưng căn cơ lại tăng lên, bản chất da dê đang tăng lên, đây mới là chuyện trọng yếu nhất.

Tu luyện vào ngày thứ 26, Diệp Thiên rốt cục cũng cảm thấy một loại gồng cùm xiềng xích bên trong quá trình luyện da. Sau khi dùng một ngụm nuốt vào mấy chục phần Máu hung thú cao cấp, Diệp Thiên liền liều mạng tu luyện Thuật Luyện Thể Từ Huyết, điên cuồng rèn luyện da dê, đánh thẳng vào gồng cùm xiềng xích.

Không biết đánh vào bao nhiêu lần, cũng không biết hao tổn bao nhiêu thời gian.

Đột nhiên, gồng cùm xiềng xích bị phá vỡ, vô số thiên địa nguyên khí tràn vào bên trong thân thể của Diệp Thiên rèn luyện da dê, hoàn thành một bước thuế biến cuối cùng.

Vào giờ khắc này, Diệp Thiên hiểu rõ, hắn đã triệt để phá vỡ cực hạn, khiến cho luyện da đạt đến một cảnh giới mới.

"Thử nghiệm năng lực phòng ngự!" Diệp Thiên thử một chút, lại phát hiện ra năng lực phòng ngự khác biệt không lớn so với lúc trước, chỉ là ở dưới tình huống không sử dụng thiên phú khép lại, tốc độ khôi phục của da dê sẽ nhanh hơn trước đó không ít.

"Kỳ quái, chẳng lẽ đánh vỡ cực hạn luyện da chỉ là để cho da dê gia tăng tốc độ khôi phục?" Diệp Thiên nghi hoặc nói.

Hắn lại một lần nữa mở ra thiên phú phòng ngự.

Lúc này, có một loại cảm ứng đặc thù xuất hiện.

Thiên phú phòng ngự dường như đang tiến hành một loại dung hợp đặc thù nào đó với da dê, phảng phất như là một loại lạc ấn.

Hắn có một loại cảm giác, nếu như cứ dung hợp tiếp như thế, thiên phú phòng ngự Đỉnh cấp tất nhiên sẽ phát sinh biến hóa to lớn, thậm chí là thuế biến long trời lở đất.

"Cụ Phong Vương cũng không có đề cập qua loại tình huống này, có lẽ là có quan hệ cùng với việc ông ta không thể đánh vỡ cực hạn, chỉ biết được là có người ở trên phương diện máu tươi phá vỡ cực hạn, khiến cho máu tươi trở nên càng thêm cường đại, không giống như là thay máu như bình thường. Nhưng bản thân của ông ta lại không có đánh vỡ bất luận một cái cực hạn nào, không biết tình huống sau khi đánh vỡ cực hạn, tất cả chỉ là nghe nói mà thôi!"

Diệp Thiên biết rõ bản thân không có cách nào dựa vào kinh nghiệm của Cụ Phong Vương, nhất định phải tự mình tìm tòi một phen.

Nhưng hắn vẫn loáng thoáng có một chút suy đoán, sau khi dung hợp thêm thiên phú phòng ngự Đỉnh cấp, có phải hay không sẽ đánh vỡ cực hạn phòng ngự Đỉnh cấp, tấn thăng đến một cái cấp độ khác.

Đi đến Đại căn cứ Ma Hải nhiều tháng như vậy, hắn đã nghe nói qua thiên phú tu luyện Đỉnh cấp có thể biến thành thiên phú tu luyện Siêu phẩm, nhưng lại chưa từng nghe nói qua có thiên phú đặc thù Siêu phẩm, thậm chí rất nhiều người còn cho rằng thiên phú đặc thù Đỉnh cấp chính là cực hạn.

Nhưng theo suy đoán của Diệp Thiên thiên phú đặc thù Đỉnh cấp khẳng định không phải là cực hạn, nhưng muốn đánh vỡ cực hạn khẳng định sẽ rất khó.

Nếu như không khó khăn mà nói, vậy liền không phù hợp với quy tắc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Cực hạn luyện thịt

Thiên phú lực lượng Đỉnh cấp đã có thể tăng cường 20 lần lực lượng, sau khi đánh vỡ cực hạn mà nói, chẳng lẽ có thể tăng cường 50 lần lực lượng thậm chí là nhiều hơn?

Vậy cũng quá biến thái! Cho nên, muốn đánh vỡ cực hạn thiên phú đặc thù Đỉnh cấp là cực kỳ khó khăn, nếu như bên trong hung thú thật sự xuất hiện thiên phú đặc thù Đỉnh cấp trở lên, như vậy con hung thú này tuyệt đối có thể chém giết địch nhân vượt hai đại cảnh giới.

"Cũng không biết lúc nào mới có khiến cho thiên phú phòng ngự dung hợp cùng với da dẻ, có lẽ chỉ có chờ đến sau khi đúc thành căn cơ hoàn mỹ, thiên phú phòng ngự mới có thể dung hợp chân chính cùng với da dẻ, mà lúc đó cũng có thể biết được thiên phú có tấn thăng hay không!"

Diệp Thiên cũng không cần nhắc thêm về vấn đề này, mà sau khi đánh vỡ cực hạn luyện da, lại bắt đầu lĩnh hội đạo ý. Vào thời điểm không có cách nào tăng cao tu vi cùng với lực lượng, lĩnh hội đạo ý là mục tiêu chủ yếu của hắn.

Bây giờ, hắn đã đạt đến hai thành đạo ý, đạo ý có thể chém giết linh hồn, một sợi đạo ý thậm chí có thể cách không chém giết Vô Giã phổ thông cách trăm ngàn mét, nhưng đối với Vô Giã đồng cấp lại có ảnh hưởng không lớn.

Bất quá, đạo ý đối với đạo kỹ cũng có sự tăng cường nhất định, thậm chí còn có thể tiến hành chấn nhiếp địch nhân, đạo kỹ sau khi dung hợp đạo ý sẽ càng tùy tâm sở dục. Cho nên, hắn sẽ không từ bỏ lĩnh hội đạo ý.

Huống hồ, đạo ý là mấu chốt để lĩnh hội đạo kỹ, đạo kỹ cấp Thanh Đồng của hắn đã đạt đến viên mãn, không cần lĩnh hội, nhưng nếu muốn tu luyện đạo kỹ cấp Bạch Ngân, nhất định phải lĩnh hội đạo ý đến ba thành cảnh giới, mà muốn đem đạo kỹ cấp Bạch Ngân tu luyện tới cảnh giới tiểu thành, thì cần đạo ý phải đạt tới bốn thành; đem đạo kỹ cấp Bạch Ngân tu luyện tới đại thành, thì đạo ý cần phải đạt tới năm thành; nhưng nếu muốn đem một môn đạo kỹ cấp Bạch Ngân tu luyện tới viên mãn, đạo ý nhất định phải đi đến sáu thành.

Chính là bởi vì cảnh giới đạo ý không đủ, Diệp Thiên mới không đi tìm kiếm đạo kỹ cấp Bạch Ngân.

"Đạo kỹ là nhất định phải tu luyện, loại thủ đoạn đặc thù có thể chồng chất cùng với lực lượng này quá đáng sợ, nếu như không có đạo kỹ tăng cường, ta không có khả năng nắm giữ lực công kích cường đại như vậy, hơn nữa đạo kỹ cùng với thiên phú lực lượng hắn là hai loại thủ đoạn duy nhất có thể chồng chất lên nhau a, tuyệt đối không thể từ bỏ!" Diệp Thiên tiếp tục lĩnh hội đạo ý, dù loại huyền ảo liên quan tới đạo chậm rãi tuôn ra.

Nhoáng một cái, đã trôi qua bốn ngày thời gian, đạo ý chỉ hơi có một chút tiến bộ, xem như gần đạt đến ba thành đạo ý a.

"Nên sao chép thiên phú lực lượng!" Diệp Thiên lấy thi thể của hai con Hắc Giáp Hùng ra ngoài, thi thể ở trong không gian tùy thân vẫn giống như cũ, không có một chút dấu vết hư thối nào.

Diệp Thiên nhanh chóng sao chép thiên phú lực lượng Cao đẳng của bọn chúng. Liên tiếp dung hợp hai lần thiên phú, khiến cho Diệp Thiên càng thêm thống khổ so với trước đây.

Cũng may là sau khi thống khổ, thiên phú lực lượng liền bắt đầu phát sinh thuế biến.

[Thiên phú lực lượng: Đỉnh cấp]

Thấy thiên phú lực lượng đã biến thành Thiên phú Đỉnh cấp, Diệp Thiên vô cùng hưng phấn. Đây chính là thủ đoạn có thể trực tiếp gia tăng lực công kích a!

"Thiên phú lực lượng Đỉnh cấp có thể tăng cường lực công kích lên 20 lần, mà đạo kỹ Thanh Phong Trảm có thể tăng cường 6 lần, thiên phú lực lượng cùng với đạo kỹ có thể chồng chất lên nhau, chẳng phải là có thể tăng cường lực công kích lên 120 lần?" Vừa nghĩ tới điểm này, hồ hấp của Diệp Thiên liền trở nên dồn dập.

Chồng chất lực công kích lên 120 lần, đây là khái niệm gì a!

"Thử nghiệm xem!" Diệp Thiên không kịp chờ đợi tiến hành thí nghiệm.

Ở ngoài hang động.

"Thiên phú lực lượng Đỉnh cấp, khởi động!"

"Thanh Phong Trảm, trảm!"

Một tiếng nổ ầm vang! Diệp Thiên dùng một đao chém tới, trên mặt đất xuất hiện một cái hào rộng kéo dài hơn ngàn mét, dọc theo đường đi có vô số cây cối bị đánh vỡ nát thành tro bụi.

Lúc này nếu đổ nước vào trong cái hào này mà nói, có lẽ sẽ có thể tạo ra một dòng sông nhỏ. Dạng lực phá hoại này đã là hết sức kinh người, nhưng Diệp Thiên lại nhún nhún mày.

"Không phải là lực công kích 120 lần, chỉ có lực công kích 100 lần. Phảng phất như là có một loại công cụ xiềng xích nào đó, khi lực công kích đạt đến 100 lần, liền không có cách nào tăng cường! Chẳng lẽ lực công kích 100 lần chính là cực hạn hay sao?" Diệp Thiên không tin cái này là cực hạn, đây chẳng qua là cực hạn mà hắn chưa đánh vỡ mà thôi.

Dù sao thì hiện tại hắn cũng đã biết, cái gọi là cực hạn là có thể đánh vỡ, chỉ cần xem người có năng lực đánh vỡ cực hạn hay không mà thôi.

"Khẳng định là có thể đánh vỡ cực hạn, chỉ là do hiện tại ta chưa biết rõ mà thôi, trước tiên mặc kệ cái này, đúc thành căn cơ hoàn mỹ lại nói. Dù sao thì lực công kích 100 lần, đủ khiến cho thực lực của ta phát sinh sự tăng vọt long trời lở đất!" Diệp Thiên thỏa mãn nói.

Sau đó hắn tính toán lực công kích của mình một chút, lực lượng thân thể là 1 Trọng, sau khi được nguyên lực tăng cường là 2 Trọng, tăng thêm thiên phú lực lượng Đỉnh cấp cùng với đao kỹ, có thể đạt đến 200 Trọng.

Mà lực công kích của Tông Sư đỉnh phong phổ thông bất quá cũng chỉ có 200 Trọng mà thôi, điều này đại biểu cho lực công kích của Diệp Thiên đã sánh ngang với Tông Sư đỉnh phong phổ thông.

"Minh hiện tại đã tương đương với Tông Sư đỉnh phong phổ thông, tốc độ cùng với lực công kích không có gì khác biệt. Bây giờ chỉ có loại Tông Sư nắm giữ loại hình thiên phú công kích đặc thù mới mạnh hơn mình, những Tông Sư khác, cũng không cần phải e ngại!" Diệp Thiên vô cùng tự tin nói.

Diệp Thiên cũng không có quên sự tình trọng yếu nhất, hắn còn cần phải đánh vỡ cực hạn luyện thịt.

"Mở ra thiên phú lực lượng!"

"Tu luyện Thuật Luyện Nhục Từ Huyết!"

Oanh!!!! Một lượng lớn thiên địa nguyên khí tràn vào trong cơ thể của Diệp Thiên, rèn luyện bắp thịt cả người, cảm giác tê tê đại đại quả nhiên đã xuất hiện lần thứ hai.

Cảnh giới luyện thịt của hắn hiện tại vẫn có thể rèn luyện, giống nhau cùng với cảnh giới luyện da. Diệp Thiên đã tính toán một chút, ở dưới sự phụ trợ của Máu hung thú cao cấp, đại khái không tới một tháng thời gian liền có thể đánh vỡ cực hạn luyện thịt.

"Vậy liền tận lực tu luyện a!" Diệp Thiên bắt đầu điên cuồng khổ tu.

Trong nháy mắt, đã trôi qua 28 ngày.

Giống với công cụ xiềng xích luyện da lần trước, lúc này Diệp Thiên cũng đã chạm đến công cụ xiềng xích cảnh giới luyện thịt. Chỉ tốn mấy giờ, Diệp Thiên liền phá vỡ công cụ xiềng xích, thành công đánh vỡ cực hạn luyện thịt.

"Quả nhiên, thiên phú lực lượng cùng với cơ bắp toàn thân cũng đang tiến hành dung hợp, nhưng tốc độ dung hợp rất chậm, đoán chừng phải sau khi chân chính đúc thành căn cơ hoàn mỹ, mới có thể biết được tình huống này là như thế nào." Diệp Thiên nghĩ thầm.

- Kính chúc mọi người một năm mới tràn đầy niềm vui và hạnh phúc: Vui trong sức khỏe, trẻ trong tâm hồn, khôn trong lý tưởng và trưởng thành trong mọi lĩnh vực.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Đội ngũ không hài hoà

Bây giờ, thiên phú lực lượng cùng với thiên phú phòng ngự của hắn đều đã đạt đến Đỉnh cấp, hơn nữa cũng đã phá vỡ cực hạn luyện da cùng với luyện thịt, tiếp theo chính là tìm kiếm thiên phú xương cốt Cao đẳng hoặc là Đỉnh cấp.

Nhưng thiên phú xương cốt Cao đẳng hoặc là Đỉnh cấp lại rất khó tìm kiếm, bởi vì thiên phú xương cốt vô cùng hiếm thấy, chỉ có mấy loại hung thú nắm giữ loại thiên phú này.

Kim Cương Thú chính là một trong số đó.

"Kim Cương Thú bình thường là hung thú quần cư, chỉ cần tìm tới đàn Kim Cương Thú, liền có thể dung hợp thành thiên phú kim cương cốt Đỉnh cấp, nhưng nếu muốn tìm đàn Kim Cương Thú lại rất khó. Vân Hải Sâm Lâm quá lớn, hơn nữa mấu chốt là còn có hung thú Vương Cấp tồn tại, xâm nhập vào Vân Hải Sâm Lâm sẽ vô cùng nguy hiểm. Nếu như đàn Kim Cương Thú ở sâu bên trong Vân Hải Sâm Lâm mà nói, ta nói không chừng sẽ không có biện pháp sao chép thiên phú kim cương cốt. Bất quá, Kim Cương Thú đã từng bị người ta bắt được một con, hắn cũng là bắt được ở bên trong Vân Hải Sâm Lâm, vậy ta hẳn là vẫn còn hi vọng tìm tới Đàn Kim Cương Thú!"

Diệp Thiên cũng không có biện pháp nào, hắn chỉ có thể mong đợi đối với thiên phú kim cương cốt của Kim Cương Thú, bởi vì hắn đã có thiên phú kim cương cốt Cao đẳng, nếu sao chép được thêm hai lần nữa có thể liền hoàn thành mục đích, dễ dàng hơn rất nhiều so với tìm kiếm một loại thiên phú xương cốt Cao đẳng khác.

Tiếp đó, Diệp Thiên bắt đầu lữ trình tìm kiếm Kim Cương Thú.

Bất quá, vào ngày thứ ba, Diệp Thiên đã đụng phải một đoàn người.

Số lượng của đoàn người này có 40 người, trong đó có 5 vị Tông Sư, 35 vị Đại Võ Giả đỉnh phong, 5 vị Tông Sư trong đó còn không phải là Tông Sư bình thường, mà là Tông Sư có thực lực phi thường cường đại, so với năm vị Tông Sư Diệp Thiên chém giết lần trước cường đại hơn không ít.

Mà bên trong 35 vị Đại Võ Giả đỉnh phong này cũng có mấy thiên tài nắm giữ loại hình thiên phú công kích, cái đội ngũ này hiển nhiên là một đội ngũ cực kỳ cường đại.

Nhưng Diệp Thiên lại nhìn ra được cái đội ngũ này không được hài hòa.

Không sai, không được hài hòa, ở bên trong cái đội ngũ này không có một chút kỷ luật nào. Hơn nữa, bọn hắn dường như đang tìm kiếm thứ gì đó.

Diệp Thiên muốn từ trên người của bọn hắn thu hoạch được tin tức liên quan tới Kim Cương Thủ, có lẽ là bọn hắn sẽ nắm giữ tình báo liên quan tới Kim Cương Thủ.

Thế là, hắn cố ý gặp gỡ cùng với cái đội ngũ này.

"Dừng lại!" Một vị Tông Sư thấy được Diệp Thiên, hô lên.

"Chuyện gì? Ta đang bận tìm kiếm Kim Cương Thủ!" Diệp Thiên cố ý nói.

"Tìm kiếm Kim Cương Thủ?" Thần sắc của mấy vị Tông Sư khẽ động, cười nói: "Người chỉ là Đại Võ Giả đỉnh phong cũng muốn đối phó với Kim Cương Thủ hay sao? Kim Cương Thủ thế nhưng lại có được thiên phú kim cương cốt Cao đẳng, vô cùng khó giết. Hơn nữa bằng vào thân thể của người nếu bị Kim Cương Thủ dùng một bàn tay đập tới, chỉ sợ là xương cốt cả người đều sẽ vỡ nát."

"Ta có thù đoạn đối phó với Kim Cương Thủ!" Diệp Thiên tự tin nói.

"Ồ, chẳng lẽ người nắm giữ thiên phú đặc thù hay sao? Đội ngũ chúng ta còn thiếu người, chuẩn bị đi đối phó với một con Thủ Vương cường đại, người có muốn đi săn giết con Thủ Vương kia cùng với chúng ta hay không, căn cứ theo tình báo, thủ hạ của con Thủ Vương này cũng có mấy con Kim Cương Thủ." Một vị Tông Sư trong đó nói.

"Thật sự?" Diệp Thiên có chút hoài nghi hỏi.

"Tự nhiên là thật, ta vừa gạt một Đại Võ Giả đỉnh phong như người để làm gì, nhưng nếu thực lực của người quá kém cỏi mà nói, cũng không có tư cách gia nhập vào đội ngũ của chúng ta." Một vị Tông Sư khác nói.

Vù! Thân hình của Diệp Thiên khẽ động, thể hiện ra tốc độ, bất quá hắn cũng không thể hiện 120 lần tốc độ, mà chỉ thể hiện 18 lần tốc độ, tương đương với người nắm giữ thiên phú tốc độ Sơ đẳng.

"Thiên phú tốc độ Sơ đẳng, không tệ, có tư cách gia nhập vào chúng ta!" Năm vị Tông Sư đại hi nói.

Một người nắm giữ thiên phú tốc độ Sơ đẳng, hơn nữa còn là Đại Võ Giả đỉnh phong, đủ để ứng phó với phần lớn hung thủ cao cấp.

Mà con Thủ Vương lần này bọn hắn đối phó, có rất nhiều thủ hạ hung thủ cao cấp, bọn hắn chỉ cần phụ trách đối phó với Thủ Vương là được, đám thủ hạ hung thủ cao cấp chỉ có thể giao cho nhóm Đại Võ Giả đối phó.

Chính là bởi vì như vậy, bọn hắn mới lôi kéo một lượng lớn Đại Võ Giả giúp bọn hắn đối phó với hung thủ cao cấp.

"Thủ Vương? Chẳng lẽ là Vương Thủ hay sao?" Diệp Thiên hỏi.

Đương nhiên, ở trong lòng của hắn có thể khẳng định con Thủ Vương kia không phải là Vương Thủ, nếu không thì cái đội ngũ này làm gì dám đánh chủ ý với nó, gặp phải nó còn chạy không kịp, đây là do hắn cố ý hỏi.

"Tại sao có thể là Vương Thủ, nếu là Vương Thủ mà nói, đội ngũ của chúng ta cho dù có nhiều người hơn nữa cũng không phải là đối thủ của nó. Tiểu gia hỏa, người yên tâm đi, thực lực của năm vị Tông Sư chúng ta đủ để đối phó với con Thủ Vương kia, các người sẽ không có nguy hiểm gì. Ta có thể bảo đảm, sau khi chuyện này thành công, sẽ tặng người bảo vật trị giá 5 tỷ." Mấy vị Tông Sư hứa hẹn nói.

5 tỷ! Cái con số này đối với Đại Võ Giả mà nói tuyệt đối là một khoản tiền lớn, có rất ít Đại Võ Giả sẽ cự tuyệt khoản thù lao như thế này.

Nhưng Diệp Thiên sẽ không tin tưởng mấy vị Tông Sư này sẽ xuất ra 5 tỷ, phải biết nếu trả thù lao cho đám Đại Võ Giả này cần phải bỏ ra hơn 100 tỷ, năm vị Tông Sư này sẽ cam lòng bỏ ra hơn 100 tỷ hay sao.

Chỉ cần là người thông minh đều có thể nhìn thấu chuyện này, nhưng tại sao lại có nhiều Đại Võ Giả gia nhập vào đội ngũ này như vậy?

"Nếu như mình không gia nhập, bọn hắn sẽ không dễ nói chuyện như thế, thậm chí là sẽ xuất thủ đối với mình!" Diệp Thiên âm thầm cười lạnh.

Nhưng mục đích của hắn là Kim Cương Thủ, nếu như đoàn người này thật sự có thể dẫn hắn tìm tới Kim Cương Thủ mà nói, gia nhập vào đoàn người này là một chuyện tốt.

Hơn nữa, Diệp Thiên vẫn cảm giác được lời nói của năm vị Tông Sư này cũng không hoàn toàn là giả, con Thủ Vương kia có lẽ thật sự có vài thủ hạ Kim Cương Thủ.

"Ta nguyện ý gia nhập!" Diệp Thiên gật đầu nói.

"Chúc mừng người gia nhập vào đội ngũ lâm thời của chúng ta, cùng đi a!" Năm vị Tông Sư cười nói.

Đội ngũ tiếp tục đi tới, tìm kiếm những Võ Giả khác.

Rất nhanh, sau ba ngày thời gian, năm vị Tông Sư lại tìm được thêm năm vị Đại Võ Giả đỉnh phong, nhưng lại không lôi kéo một vị Tông Sư nào.

Một khi gặp được Tông Sư, năm vị Tông Sư này sẽ lập tức dùng tinh thần lực cảnh cáo đối phương, không gặp gỡ cùng với đối phương. Rất hiển nhiên, bọn hắn không muốn chia sẻ con Thủ Vương kia cùng với các Tông Sư khác.

"Không sai biệt lắm, chúng ta có thể hành động!" Một vị Tông Sư mở miệng nói.

Đội ngũ liền tiến sâu vào bên trong Vân Hải Sâm Lâm, di chuyển khoảng một ngày thời gian, bọn hắn rốt cuộc đã tới một cái sơn cốc.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 114: Vương Thú còn nhỏ

Năm vị Tông Sư đi đầu dẫn đường, đám Đại Võ Giả đình phong đi theo ở phía sau, cùng nhau tiến vào sơn cốc.

Oanh!!!! Một lượng lớn hung thú xông tới, đại bộ phận đều là hung thú trung cấp, đủ loại hung thú đều có, những con hung thú này nguyên bản sẽ không có khả năng sinh sống cùng một chỗ, rất hiển nhiên là có một con hung thú đã tập hợp bọn chúng.

Con hung thú kia chính là Thú Vương mà năm vị Tông Sư muốn đối phó.

"Các người xuất thủ đi!" Một vị Tông Sư mở miệng nói, hiển nhiên, năm vị Tông Sư sẽ không đối phó với đám hung thú trung cấp này.

Xoạt!!! Đám Đại Võ Giả vọt tới, rất nhanh liền giết sạch đám hung thú trung cấp này.

Đúng lúc này, có một cỗ khí tức cường đại lan tràn tới, trước mặt xuất hiện một lượng lớn khí tức của hung thú cao cấp.

Hiển nhiên, Thú Vương đã điều đám thú hạ tinh nhuệ của mình đến.

Trong nháy mắt, Thú Vương liền xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Mà thiên phú Sao Chép của Diệp Thiên cũng bao phủ chu vi 600 mét, tra được tình huống thiên phú của Thú Vương.

Vừa xem xét, hần liền triệt để sợ ngây người.

"Lại có thể là..."

Chủng loại: Tấn Tật Long Thú

Thiên phú huyết mạch: Siêu phàm

Thiên phú phòng ngự: Sơ đẳng

Thiên phú lực lượng: Sơ đẳng

Thiên phú tốc độ: Sơ đẳng

Nhìn qua tình huống thiên phú của con Thú Vương này, Diệp Thiên rốt cục cũng biết rõ con Thú Vương mà đoàn người này muốn đối phó đến cùng có lai lịch như thế nào.

Đây rõ ràng là Vương Thú còn nhỏ a!

Trước đó Diệp Thiên đã tra xét rất nhiều chủng loại hung thú, trong đó cũng bao gồm Tấn Tật Long Thú, đây thế nhưng là hung thú nắm giữ thiên phú huyết mạch Siêu phàm, một khi chân chính trưởng thành liền có tỷ lệ rất lớn trở thành Vương Thú, sánh ngang với cường giả Vương Cấp của nhân loại.

Mà khí tức của con Tấn Tật Long Thú trước mắt này chỉ vừa mới tiến vào hung thú đỉnh cấp không lâu, nhưng có thiên phú phòng ngự Sơ đẳng, thiên phú lực lượng Sơ đẳng cùng với thiên phú tốc độ Sơ đẳng, muốn đối phó với nó cũng không dễ.

Diệp Thiên có thể đối phó với con Tấn Tật Long Thú này, thế nhưng năm vị Tông Sư nếu muốn đối phó với con Tấn Tật Long Thú phải đánh đổi khá nhiều.

"Trách không được năm người này lại lôi kéo nhiều Đại Võ Giả như vậy, bản thân bọn hần muốn đối phó với Tấn Tật Long Thú đoán chừng còn không dám phân tâm, mà những con hung thú cao cấp kia lại có thực lực không yếu, trong đó không thiếu hung thú cao cấp nắm giữ thiên phú đặc thù, nếu như hợp lại vây công bọn hần, bọn hần sẽ gặp phải phiền toái." Diệp Thiên nghĩ thầm.

Ầm!!!! Năm vị Tông Sư chém giết cùng với Tấn Tật Long Thú, cơ hồ là khó phân thắng bại.

Đám Đại Võ Giả thì ngăn cản những con hung thú cao cấp kia, mà Diệp Thiên thì cũng chém giết cùng với một con hung thú cao cấp, nhưng cũng không giết chết đối phương.

Vào lúc này, Diệp Thiên đang tìm kiếm Kim Cương Thú! Hung thú cao cấp có số lượng không ít, có khoảng chừng 100 con.

Rất nhanh, Diệp Thiên liền thông qua thiên phú Sao Chép tìm ra được Kim Cương Thú, hơn nữa còn là ba con Kim Cương Thú.

Ba con Kim Cương Thú này vô cùng uy mãnh, đánh cho ba vị Đại Võ Giả nắm giữ thiên phú đặc thù liên tiếp lui về phía sau.

Xương cốt của Kim Cương Thú quả thực là quá mức kiên cố, coi như là công kích sánh ngang với Tông Sư rơi xuống trên người, cũng chỉ có thể đánh vỡ da thịt, mà lại không có cách nào xuyên qua thân thể.

Mà một vạ của Kim Cương Thú vô cùng cường ngạnh, có thể cường hãn sánh ngang với Nguyên binh, binh khí của đám Đại Võ Giả cũng sẽ bị Kim Cương Thú dùng bàn tay đánh nát.

Thiên phú kim cương cốt Cao đẳng đúng là rất kinh khủng!

Diệp Thiên âm thầm sao chép thiên phú kim cương cốt Cao đẳng của hai con Kim Cương Thú, sau đó liền không chú ý tới Kim Cương Thú nữa.

Chỉ chốc lát sau, từng Võ Giả chết đi, số lượng Đại Võ Giả kịch liệt giảm bớt.

"Đám Đại Võ Giả sẽ chết hết!" Diệp Thiên âm thầm lắc lắc đầu.

Thế nhưng năm vị Tông Sư hiển nhiên không quan tâm đến tính mệnh của đám Đại Võ Giả, bọn hần chỉ cần nhanh chóng giết chết Tấn Tật Long Thú, đám hung thú cao cấp này sẽ không làm được trò trống gì.

Về phần đám Đại Võ Giả sẽ chết sạch? Chuyện này còn nằm trong kỳ vọng của bọn hần, cao hứng còn không kịp đây!

"Nhanh sử dụng vật kia, đám Đại Võ Giả kia đã sắp không được, đến thời điểm bọn hần chết sạch, chúng ta sẽ bị đám hung thú cao cấp này vây công!" Một vị Tông Sư dùng tinh thần lực truyền âm.

Một vị Tông Sư khác hiểu ý, vội vàng lấy ra một đồ vật giống như ống tiêm.

Trong một cái chớp mắt tiếp theo, hần va chạm cùng với Tần Tật Long Thú, lấy cái giá bị Tần Tật Long Thú dụng bay đem ống tiêm thành công đánh vào thân thể của Tần Tật Long Thú, xuyên qua lớp da.

Phòng ngự của Tần Tật Long Thú cường hãn đến cỡ nào, nắm giữ thiên phú phòng ngự Sơ đẳng, thế nhưng kim tiêm được chế tạo từ kim loại đặc thù, ở dưới sự tăng cường của nguyên lực nắm giữ lực xuyên thấu cường đại, cho nên mới có thể đánh vỡ phòng ngự của Tần Tật Long Thú.

Bên trong ống tiêm có một loại thuốc mê hết sức đặc thù, là thuốc gây mê sử dụng nhiều loại thiên tài địa bảo hỗn hợp với nhau mà thành, cơ hồ có thể gây mê đại bộ phận hung thú đỉnh cấp. Trừ phi là hung thú nắm giữ thiên phú kháng độc, nếu không sẽ không có cách nào ngăn trở hiệu quả gây mê.

"Thành công!" Năm vị Tông Sư hưng phấn nói.

Bọn hần kỳ thật đã chuẩn bị mấy cái ống tiêm, toàn bộ đều được vị Tông Sư nắm giữ thiên phú tốc độ kia mang theo, lúc đầu cũng không trông cậy là sẽ thành công trong một lần duy nhất, không ngờ được con Tần Tật Long Thú này lại không phòng bị một chút nào, bị chích thành công.

Cách đó không xa, Diệp Thiên hoàn toàn nhìn thấy một màn này, không khỏi hiểu ra: "Nguyên lai bọn hần không phải là muốn săn giết Tần Tật Long Thú, mà là muốn bắt sống Tần Tật Long Thú. Có rất nhiều Tông Sư bắt sống hung thú đỉnh cấp để về bán lại, Đại căn cứ Ma Hải có không ít hung thú chính là vì như vậy. Một con Vương Thú còn nhỏ, giá trị của nó sẽ khó có thể tưởng tượng, trách không được bọn hần lại muốn tới bắt!"

Một con Vương Thú còn nhỏ, nếu như bắt sống thành công, đừng nói là hi sinh 100 vị Đại Võ Giả, coi như hi sinh 1000 vị Đại Võ Giả cũng đều đáng giá.

Con Vương Thú còn nhỏ này, một khi bị khống chế, trong tương lai chẳng khác nào nắm giữ một con Vương Thú, đủ để chấn hưng một đại gia tộc.

Dạng Vương Thú còn nhỏ này, coi như là Diệp Thiên cũng không nhất định mua được.

Nhưng Diệp Thiên cũng không có tâm tư bắt con Vương Thú còn nhỏ này, thứ nhất là trước mắt hần cũng không thiếu tiền, hơn nữa nếu bắt con Vương Thú còn nhỏ này không thể nghi ngờ sẽ đắc tội với nó, thậm chí sẽ đắc tội Vương Thú chân chính phía sau nó.

Một khi bắt được một con Vương Thú còn nhỏ, rất dễ dàng gây nên thú triều.

Nghe nói vào bốn mươi năm trước, chính là do một con Vương Thú còn nhỏ bị bắt, chọc giận một con Vương Thú đáng sợ, suất lĩnh một lượng lớn Vương Thú cùng với vô số hung thú đỉnh cấp kèm chút nữa đã công phá Đại căn cứ Ma Hải.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 115: Vương Thú Tần Tật Long Thú

Mà ở trong trận chiến kia, Cụ Phong Vương chết trận, còn chết không ít hơn năm vị Vương Cấp cường đại, về phần Tông Sư chết đi thì đếm không hết.

Tần Tật Long Thú mặc dù chỉ là Vương Thú tương đối nhỏ yếu, nhưng nếu chọc giận một con Vương Thú đối với hần hiện tại mà nói cũng không phải là chuyện tốt, nói không chừng hần vừa mới bán Vương Thú còn nhỏ đi, sẽ lập tức bị người khác bán rẻ.

Vạn nhất thú triều thật sự xuất hiện, hần nói không chừng sẽ bị người ta đẩy ra làm đối tượng cho đám hung thú trút giận.

Cho nên, cho dù là giết con Vương Thú còn nhỏ này, cũng không thể mang về Đại căn cứ Ma Hải. Không thể không nói, năm vị Tông Sư này có lá gan rất lớn, dám săn bắt Vương Thú còn nhỏ.

Đương nhiên, năm người này nói không chừng là đang đánh liều một lần, sau khi bán xong sẽ trốn sang căn cứ khác.

Rất nhanh, Tần Tật Long Thú tiếp nhận hiệu quả gây mê, ngã ảm trên mặt đất.

Nhìn thấy một màn này, năm vị Tông Sư liền đại hỉ.

"Trước tiên phải giải quyết toàn bộ đám hung thú này!" Năm vị Tông Sư chợt triển khai một trận đồ sát đối với đám hung thú cao cấp.

Chỉ chốc lát sau, đám hung thú cao cấp này cơ hồ bị giết sạch, chỉ có một vài con hung thú cao cấp chạy được.

"Vẫn còn sống!" Một vị Đại Võ Giả may mắn nói.

Nhưng mà hần còn chưa kịp thở ra một hơi, đã có một thanh kiếm chém vỡ yết hầu của hần.

Trước khi chết, hần thấy được một đạo thân ảnh quen thuộc, rõ ràng là một trong năm vị Tông Sư. Chi tiếc là hần đã chết, không có cơ hội hỏi vị Tông Sư này tại sao phải giết hần.

Mấy vị Đại Võ Giả còn lại cảm thấy hoảng sợ, bọn hần đã biết được chuyện gì sắp phát sinh.

"Ta không muốn 5 tỷ, thả ta đi a!"

"Ta là người của Hồng gia Đại căn cứ Ma Hải, các ngươi nếu như giết ta, Hồng gia sẽ không bỏ qua cho các ngươi!"

"Ta không muốn chết, ta sẽ làm người hầu cho các ngài, cầu xin các ngài tha cho ta!"

Vô luận là mấy vị Đại Võ Giả cầu xin tha thứ như thế nào, uy hiếp hoặc là thỏa hiệp, đều không có cách nào cải biến quyết định của năm vị Tông Sư.

"Quần các người có bối cảnh như thế nào, sự tình chúng ta săn bắt Tần Tật Long Thú cũng không thể bại lộ, cho nên các người phải chết!" Một vị Tông Sư âm trầm nói.

Xoạt!!!! Mấy vị Đại Võ Giả còn lại chia nhau chạy trốn theo các phương hướng khác nhau.

Nhưng mà, vị Tông Sư nắm giữ thiên phú tốc độ đã xuất thủ, liền có thể dễ dàng giết hết những Đại Võ Giả này.

Cuối cùng, chỉ còn lại một mình Diệp Thiên.

"Tiểu tử, người nắm giữ thiên phú tốc độ Sơ đẳng, nói không chừng sẽ có một tia hi vọng đào tẩu, người sao lại không trốn?" Năm vị Tông Sư hiếu kỳ nhìn qua Diệp Thiên.

Diệp Thiên há miệng cười, lộ ra hàm răng trắng bóc, ôn hoà nói: "Bởi vì ta có thể giết các người a!"

"Giết chúng ta?" Năm vị Tông Sư nghe xong, liền cười nhạt không ngớt.

Tên tiểu tử trước mắt có phải là điên rồi hay không, chỉ là một Đại Võ Giả cũng muốn giết năm vị Tông Sư bọn hắn?

Phải biết rằng, năm người bọn hắn cũng không phải là loại Tông Sư nhỏ yếu kia, coi như là Văn Phong thiên tài chiến đấu đệ nhất Đại căn cứ Ma Hải cũng không có cách nào giết bọn hắn, gặp phải bọn hắn thậm chí ngay cả chạy trốn đều không có hy vọng gì.

Tên tiểu tử trước mắt này dựa vào cái gì mà đòi giết bọn hắn?

"Một tên tiểu tử sự quá đã hoá điên, người nào muốn giết hắn?" Một vị Tông Sư hỏi.

Vù! Một vị Tông Sư khác xuất thủ, đánh tới một quyền.

Một khắc sau, thân thể của vị Tông Sư này khựng lại, cả người hóa thành hai đoạn thì thể rơi xuống đất.

"Một đao giết Thiết Lâm!" Bốn vị Tông Sư phát mộng, hoàn toàn không dám tin!

Thiết Lâm cũng không phải là Võ Giả phổ thông, mà là một vị Tông Sư cường đại a, coi như là Đại Võ Giả cầm Nguyên binh cũng không có biện pháp cho tạo thành thương tổn quá lớn cho Tông Sư, nhưng Diệp Thiên lại có thể dùng một đao miểu sát một vị Tông Sư.

"Đáng chết, cùng tiến lên, giết hắn!" Bốn vị Tông Sư phần nộ nói.

Nhưng mà, đối với Diệp Thiên mà nói, một Tông Sư cùng với bốn Tông Sư cũng không có gì khác biệt.

- ----

Truyện Siêu Cấp Thiên Phú được dịch hơn 1300 chương ở link này:

<http://bit.ly/2BX4wj9>

- ----

"Ảnh Sát!" Diệp Thiên phát huy ra tốc độ 120 lần vận tốc âm thanh, nhanh chóng chém tới.

Ở dưới trạng thái 120 lần vận tốc âm thanh, bốn vị Tông Sư này giống như là một đứa trẻ đang bước đi vậy.

Phốc phốc phốc phốc!!!! Một đao một người, bốn đao miểu sát bốn vị Tông Sư, mà bốn vị Tông Sư này còn chưa kịp phản ứng, liền bị một đao của Diệp Thiên chém đứt đầu, chết thảm ngay tại chỗ.

Năm vị Tông Sư chết đi, Diệp Thiên đem Túi Trữ Vật trên người của bọn hắn lấy đi.

"Con Tần Tật Long Thú này..." Diệp Thiên nhìn Tần Tật Long Thú trầm tư một hồi, chợt chém tới một đao, trực tiếp chém chết Tần Tật Long Thú.

Tiếp theo, Diệp Thiên liền thu thập máu tươi của Tần Tật Long Thú, đây thế nhưng chính là Máu hung thú đỉnh cấp, hơn nữa còn là Vương Thú còn nhỏ, chất lượng máu tươi của nó so với hung thú đỉnh cấp khác còn muốn tốt hơn nhiều, phi thường thích hợp để rèn luyện thân thể, cũng coi như là một lần thu hoạch không nhỏ.

"1000 phần Máu hung thú đỉnh cấp, thu hoạch cũng không tệ!" Diệp Thiên hài lòng nói.

Về phần thi thể Tần Tật Long Thú, hắn không muốn lấy đi, dù sao thi thể của một con hung thú đỉnh cấp cũng không đáng quá nhiều tiền, hơn nữa trên người của con Tần Tật Long Thú này cũng không có thiên phú gì tốt, giữ lại thi thể cũng không có chỗ dùng, thi thể dài hơn 30m còn chiếm cứ rất nhiều diện tích trong không gian tùy thân.

Cho nên, Diệp Thiên chỉ có thể từ bỏ thi thể của Tần Tật Long Thú, quay người rời đi. Sau khi Diệp Thiên ly khai ba tiếng, có một con Tần Tật Long Thú kinh khủng dài đến 100 mét đi vào trong sơn cốc. Nó, chính là Vương Thú Tần Tật Long Thú!

Khi nó đi tới sơn cốc, thấy được thi thể Tần Tật Long Thú còn nhỏ, lập tức nổi điên.

"Rống!!!!" Chu vi mấy trăm dặm đều bao phủ phía dưới hung uy của Vương Thú.

"Nếu gặp được nhân loại, giết bọn hắn!" Vương Thú Tần Tật Long Thú ra lệnh cho vô số hung thú.

Diệp Thiên đã rời đi rất xa, cũng cảm thụ được sự biến hoá của Văn Hải Sâm Lâm, có một cỗ áp lực bao phủ phía khu vực này.

"Khẳng định là do sự tình Tần Tật Long Thú, tốt nhất là nên rời khỏi Văn Hải Sâm Lâm!" Diệp Thiên quyết đoán rời khỏi Văn Hải Sâm Lâm.

Mà vào ngày này, rất nhiều nhân loại đang ở bên trong Vân Hải Sâm Lâm liên tục bị hung thú tập kích, mà Vương Thú Tấn Tật Long Thú cũng tự mình xuất thủ, chém giết không ít Tổng Sư.

Cuối cùng, một vị Vương Cấp Đại căn cứ Ma Hải đã tự mình đến nơi này, đại chiến một trận cùng với Tấn Tật Long Thú, lấy việc Tấn Tật Long Thú bại lui kết thúc phân tranh.

Về phần thú triều cũng không có phát sinh, dù sao thì phân lượng của Tấn Tật Long Thú ở trong Vân Hải Sâm Lâm vẫn quá thấp, không có tư cách phát động thú triều, chỉ có thể truy sát một chút nhân loại đang ở bên trong Vân Hải Sâm Lâm.

...

- ----

Truyện Siêu Cấp Thiên Phú được dịch hơn 1300 chương ở link này:

<http://bit.ly/2BX4wJ9>

- ----

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Long Xà Thú

Diệp Thiên ly khai khỏi Vân Hải Sâm Lâm, tìm được một ngọn núi, ở bên trong ngọn núi này tạo ra một cái động phủ tạm thời, tiến vào trong động phủ bắt đầu dung hợp thiên phú kim cương cốt Cao đẳng.

"Dung hợp!"

"Dung hợp!"

Một trước một sau, Diệp Thiên liền dung hợp hai lần thiên phú kim cương cốt Cao đẳng.

Oanh!!!! Xương cốt toàn thân phảng phất như bị xé rách vô số lần, nếu như là người bình thường sớm đã ngất đi, mà Diệp Thiên sau khi trải qua nhiều lần dung hợp thiên phú, vẫn có thể cố gắng nhẫn nhịn.

Ước chừng trôi qua nửa giờ, quá trình dung hợp kết thúc, toàn thân của Diệp Thiên lúc này đã ướt đẫm.

"Dò xét!" Bên trên vồng ngực của Diệp Thiên xuất hiện tình huống thiên phú của bản thân.

Đúng như dự liệu của hắn, thiên phú kim cương cốt đã phát sinh biến đổi.

[Thiên phú kim cương cốt: Đỉnh cấp]

"Rất cực cũng đem thiên phú kim cương cốt tăng lên tới Đỉnh cấp, như vậy chỉ còn thiếu thiên phú hệ Huyết Đỉnh cấp!" Diệp Thiên thở ra một hơi nhẹ nhõm nói.

Nguyên bản hắn còn lo lắng rằng bản thân có thể trong một thời gian ngắn thu thập được 4 loại thiên phú phòng ngự, lực lượng, xương cốt, hệ Huyết Đỉnh cấp hay không, hiện tại đã hoàn thành ba loại, hắn tự nhiên liền không còn lo lắng.

Cự ly đúc thành căn cơ hoàn mỹ lại tiến thêm một bước!

"Không vội tìm kiếm thiên phú hệ Huyết Đỉnh cấp, trước tiên đánh vỡ cực hạn luyện cốt!" Diệp Thiên đề ra kế hoạch.

Nghỉ ngơi thời gian nửa ngày, sau khi triệt để khôi phục lại thể lực, Diệp Thiên mới bắt đầu tu luyện Thuật Đoán Cốt Từ Huyết.

Nhưng mà, vào lúc Diệp Thiên đang chuẩn bị lấy máu tươi của Tấn Tật Long Thú ra để phục dụng, phụ trợ tu luyện Thuật Đoán Cốt Từ Huyết, hắn liền triệt để trợn tròn mắt.

"Máu tươi của Tấn Tật Long Thú đâu?" Diệp Thiên lần lượt tìm kiếm trong không gian tùy thân, nhưng lại không phát hiện ra tung tích của máu tươi Tấn Tật Long Thú, cái bình chứa máu tươi Tấn Tật Long Thú không biết đã mở ra từ lúc nào, bên trong không còn lại một giọt máu tươi nào.

...

"Không có khả năng a, coi như nắp bình mở ra ngoài ý muốn, máu tươi cũng sẽ chảy ra bên trong không gian tùy thân, không đến mức biến mất không thấy gì nữa a?" Diệp Thiên nghi hoặc không thôi.

Vấn đề này quá quý giá, nếu như không biết được rõ ràng mà nói, hắn làm sao còn dám đem bảo vật đặt ở bên trong không gian tùy thân a!

Sau khi dùng tinh thần lực lần lượt quét hình, Diệp Thiên cũng dừng lại trên người của quả trứng rồng kia.

"Sinh mệnh lực của quả trứng rồng này đã cường đại hơn không ít, ánh sáng màu vàng cũng càng thêm nồng nặc, chẳng lẽ..." Diệp Thiên nghĩ tới một loại khả năng, 1000 phần máu tươi của Tấn Tật Long Thú đã bị quả trứng rồng này ăn trọn.

"Ta hiểu được!" Diệp Thiên bừng tỉnh đại ngộ.

Tấn Tật Long Thú có cái chữ "Long" này, có lẽ là do nắm giữ long huyết mạch, mà trứng Chiến Huyết Thiên Long sở dĩ một mực không có cách nào ấp trứng ra, cũng là bởi vì khuyết thiếu lực lượng long, mà máu tươi của Tấn Tật Long Thú lại vừa lúc có lực lượng long, cho nên mới bị trứng Chiến Huyết Thiên Long thôn phệ.

Đột nhiên, Diệp Thiên nghĩ tới một loại khả năng, nếu như một mực cho trứng Chiến Huyết Thiên Long thôn phệ Máu hung thú nắm giữ long huyết mạch, vậy thì Chiến Huyết Thiên Long có phải hay không sẽ được thành công thai nghén?

"Trên người của Chiến Huyết Thiên Long có hết thảy mười loại thiên phú đặc thù, trong đó một loại giống như là thiên phú hệ Huyết." Diệp Thiên vì muốn xác nhận một chút, đã lần thứ hai dùng thiên phú Sao Chép quan sát một chút.

[thiên phú phệ huyết:???)

Bởi vì Chiến Huyết Thiên Long còn chưa sinh ra, cho nên không biết đẳng cấp của thiên phú phệ huyết, vạn nhất là thiên phú Đỉnh cấp thì sao? Vậy thì hẳn chẳng phải sẽ không cần phải đi tìm kiếm thêm Chiến Huyết Thiên Long, mà có thể trực tiếp sao chép thiên phú phệ huyết Đỉnh cấp của Chiến Huyết Thiên Long hay sao.

Như vậy mà nói, liền góp đủ bốn loại thiên phú Đỉnh cấp!

"Có thể thử một chút, hung thú nắm giữ long huyết mạch cũng có không ít, chỉ là long huyết mạch mỏng manh mà thôi, ta nhớ kỹ trên tư liệu mà Đại căn cứ Ma Hải biểu hiện ở một địa phương cách nơi này không xa có một nhóm hung thú cao cấp nắm giữ long huyết mạch, nếu như tiêu diệt nhóm hung thú cao cấp này, dùng máu tươi của nhóm hung thú cao cấp này cho trứng Chiến Huyết Thiên Long hấp thụ, hẳn là có thể khiến cho Chiến Huyết Thiên Long thai nghén hoàn thành." Diệp Thiên suy đoán.

Thế là, hẳn chuẩn bị sau khi đánh vỡ cực hạn luyện cốt, liền đi tìm kiếm nhóm hung thú cao cấp kia.

Trong một tháng tiếp theo, Diệp Thiên cũng không đi đâu, một mực ở bên trong toà động phủ tạm thời này, mỗi ngày đều tu luyện Thuật Đoán Cốt Từ Huyết cùng với lĩnh hội đạo ý.

Hao phí một lượng lớn Máu hung thú cao cấp cùng với gần 29 ngày thời gian, Diệp Thiên rốt cục cũng đã phá vỡ cực hạn luyện cốt, xương cốt cả người phảng phất như được tái tạo lại, mà thiên phú kim cương cốt cũng đang thông thả dung hợp cùng với xương cốt toàn thân.

Luyện da, luyện thịt, luyện cốt, ba phương diện thân thể đã đánh vỡ cực hạn toàn bộ, tiếp theo chỉ cần đánh vỡ cực hạn luyện huyết, liền hoàn thành điều kiện cơ sở, chuyện còn lại cuối cùng chính là đánh vỡ cực hạn lục phủ ngũ tạng.

"Nên đi tìm nhóm hung thú cao cấp nắm giữ long huyết mạch kia!" Diệp Thiên thì thào.

...

Tại Đại căn cứ Ma Hải, ở phía Tây 8.000 cây số bên trong một hẻm núi, ở bên này có một đàn hung thú khổng lồ sinh sống, chúng nó có tên là Long Xà Thú.

Long Xà Thú có thân thể giống như rắn, cùng với bốn cái chân, nhưng không có cái gọi là đầu rỗng, sừng rỗng, nhưng thực lực của chúng nó lại không yếu, chính là là hung thú cao cấp, mà bên trong Long Xà Thú cũng có hung thú đỉnh cấp, nhưng số lượng lại vô cùng thưa thớt, không đủ 20 con.

Bất quá, Long Xà Thú có hình thể không lớn, cũng chỉ dài khoảng 1 mét, không có cách nào thu thập được quá nhiều Máu hung thú, thì thế lại có giá trị không cao.

Chính là bởi vì như thế, mới không có Tông Sư cùng với Vương Cấp cường đại đến tiêu diệt Long Xà Thú ở nơi này.

Mà vào lúc này Diệp Thiên đã đi đến cái hẻm núi này, vừa mới bước vào cái hẻm núi này, liền có tám mươi con Long Xà Thú phát hiện ra Diệp Thiên, bò tới vây công.

Diệp Thiên dùng bàn nhẹ nhàng bóp, bóp chết từng con Long Xà Thú.

Sau đó, Diệp Thiên lấy trứng Chiến Huyết Thiên Long ra, lấy máu tươi của Long Xà Thú nhỏ lên trên vỏ trứng Chiến Huyết Thiên Long.

"Nhất định phải thành công a!" Diệp Thiên mong mỏi.

Xoạt! Quang mang màu vàng lóe lên, máu tươi trên vỏ trứng Long Xà Thú liền bị thôn phệ.

"Thật sự có thể!" Diệp Thiên kích động.

Sau khi thu hồi trứng Chiến Huyết Thiên Long, hẳn bắt đầu điên cuồng săn giết Long Xà Thú.

Giết!

Giết!

Giết!

Mỗi khi giết một con Long Xà Thú, Diệp Thiên liền thu thập máu tươi, ném vào không gian tùy thân. Sau một khoảng thời gian, thật sự là không kịp thu thập máu tươi.

Thế là, Diệp Thiên trực tiếp ở bên trong hẻm núi đào ra một cái hố, ném thi thể của từng con Long Xà thú vào, tạo thành một cái bể máu tươi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 117: Trở về Đại căn cứ

"Long Xà Thú cấp bậc đỉnh cấp đã đến!" Diệp Thiên thấp giọng nói.

Xoạt!!!! Từng đạo từng đạo quang mang xông tới, mang theo sát ý ngập trời.

Mỗi một đạo quang mang đều đại biểu cho một con hung thú đỉnh cấp, hết thảy có 20 con hung thú đỉnh cấp đến.

Luận thực lực mà nói, mỗi một con hung thú đỉnh cấp đều mạnh hơn so với Tông Sư phổ thông một chút, 20 con hung thú đỉnh cấp đủ để sánh ngang với một vị Tông Sư cường đại,

nhưng thực lực của Diệp Thiên lại sánh ngang với cường giả Tông Sư đỉnh phong phổ thông.

Hung thú đỉnh cấp giống như Long Xà Thú, đến bao nhiêu chết bấy nhiêu!

Oanh!!!! Thanh Phong Trảm giống như là cắt cỏ, chém giết từng con Long Xà Thú cấp bậc đỉnh cấp, một loạt thi thể rơi xuống mặt đất.

Rõ ràng trong nửa ngày thời gian, Diệp Thiên đều tiến hành săn giết Long Xà Thú, thi thể trải khắp hẻm núi.

Rốt cục ——Diệp Thiên cũng đã giết sạch Long Xà Thú.

"Phù, may mắn là mình đã sao chép thiên phú sức chịu đựng Trung đẳng từ tiểu Kim, nếu không thể lực của mình đã sớm tiêu hao không còn!" Diệp Thiên thở phào một hơi.

Sau đó Diệp Thiên đem máu tươi của Long Xà Thú đổ vào cùng một chỗ, tạo thành một bể máu tươi to lớn.

"Đi thôi!" Diệp Thiên ném trứng Chiến Huyết Thiên Long vào bên trong bể máu tươi.

Xoạt! Bên trong bể máu tươi xuất hiện một cái vòng xoáy, ở trung tâm vòng xoáy chính là trứng Long Xà Thú, nó đang nhanh chóng hấp thu máu tươi.

"Năng lực hút máu của trứng Chiến Huyết Thiên Long thật là biến thái a, đây không phải là hiệu quả của thiên phú phế huyết đó chứ?" Diệp Thiên suy đoán.

Một bể máu tươi Long Xà Thú to lớn, không đến 10 phút thời gian ngắn ngủi liền bị trứng Chiến Huyết Thiên Long hấp thu sạch sẽ.

Mà vào lúc này, trứng Chiến Huyết Thiên Long cũng phát ra long uy mãnh liệt, so sánh cùng với trứng rồng bình bình đạm đạm trước đây, hiện tại mới được coi như là trứng rồng chân chính.

"Vô Cáo nếu lúc trước có quả trứng rồng chân chính này, nói không chừng căn bản sẽ không đem ra để bán đấu giá, coi như đem ra bán đấu giá, ta cũng không đủ tiền để mà mua, có lẽ sẽ có nguyên một đám Vương Cấp xuất hiện để đấu giá!" Diệp Thiên cảm thấy may mắn nói.

Hấp thu một lượng lớn máu tươi Long Xà Thú, trứng Chiến Huyết Thiên Long phảng phất như bắt đầu dựng dục chân chính, Diệp Thiên có thể rõ ràng cảm ứng được sinh mệnh lực bên trong trứng Chiến Huyết Thiên Long đang chậm rãi tăng trưởng.

Trước đó mặc dù có sinh mệnh lực rung động, nhưng sinh mệnh lực hoàn toàn không tăng trưởng. Nhưng bây giờ, sinh mệnh lực lại tăng trưởng, điều này đại biểu cho quả trứng này thực sự còn sống, có thể dựng dục ra sinh mệnh.....

"Có lẽ qua không bao lâu nữa, quả trứng này liền có thể dựng dục ra Chiến Huyết Thiên Long!" Diệp Thiên xem chừng nói.

Nhưng bây giờ còn có một chuyện cần phải giải quyết, đó chính là làm như thế nào để khống chế con Chiến Huyết Thiên Long này.

Đây thế nhưng chính là một con rồng chân chính a! Vạn nhất sau khi Chiến Huyết Thiên Long xuất thế, hán không có cách nào khống chế, để nó chạy đi mà nói, chẳng phải là thua thiệt đến chết?

Dựa theo ý nghĩ của Diệp Thiên, đem con Chiến Huyết Thiên Long thu làm sủng vật bản thân, đó mới là chuyện an toàn nhất.

"Đại căn cứ Ma Hải có người buôn bán hung thú, có không ít hung thú cũng không phải là dễ dàng thuần phục, cũng không sợ uy hiếp, nhưng vẫn như cũ bị người ta thu làm sủng vật, như vậy khẳng định có biện pháp thu phục sủng vật, mà cũng không cần uy hiếp tiểu Kim cùng với tiểu Tử giống như mình, khiến cho chúng nó chủ động nhận chủ." Diệp Thiên trước tiên chuẩn bị trở về Đại căn cứ Ma Hải, tìm Nhạc Linh hỏi một chút tình huống, nói không chừng ở chỗ Nhạc Linh có thể tìm được một biện pháp tương đối tốt để thu phục hung thú.

...

Tại Đại căn cứ Ma Hải, thời gian đã trôi qua mấy tháng, Diệp Thiên mới trở về.

Trước tiên, hắn trở về nhà.

"Chủ nhân!" Tiểu Kim ở trong nhà vừa nhìn thấy Diệp Thiên, liền hưng phấn bật người lên, chạy tới khoe khoang nói: "Chủ nhân, ta đã đột phá trở thành hung thú đỉnh cấp!"

"Không tệ!" Diệp Thiên gật gật đầu.

Trong vòng mấy tháng trở thành hung thú đỉnh cấp, đây cũng không tính là khó khăn. Nếu như ở nơi hoang dã mà nói, có đầy đủ máu thịt, tốc độ tấn thăng của nó sẽ càng nhanh.

"Chủ nhân, ngài vì sao vẫn là Đại Vô Giả a?" Tiểu Kim nghi hoặc hỏi.

"Ngươi cho rằng ngươi có thể đánh thắng được ta?" Diệp Thiên nhìn chằm chằm tiểu Kim, hỏi.

"Chủ nhân, ta nào dám đánh ngài a, 4 kẻ như ta cũng không phải là đối thủ của ngài!" Tiểu Kim cúi đầu nói.

Nó biết rõ sự đáng sợ của chủ nhân, vượt cấp giết địch giống như là uống nước ăn cơm, nó coi như trở thành hung thú đỉnh cấp, cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của chủ nhân.

Nếu luận tốc độ mà nói, nó tự nhận là chủ nhân không nhanh bằng nó. Bất quá, nó cũng vô cùng trung thành với chủ nhân, sẽ không có tâm tư khác.

Vào lúc chạng vạng tối, Diệp Vũ đã trở về!

Mấy tháng trước, Diệp Vũ chỉ mới là Vô Giả trung kỳ, mà bây giờ Diệp Vũ đã là Vô Giả hậu kỳ, chỉ thiếu một chút nữa là đạt tới Tinh Anh Vô Giả.

Khi Diệp Vũ trở về, Diệp Thiên đưa cho Diệp Vũ một cái Túi Trữ Vật, Máu hung thú trung cấp cùng với Máu hung thú cao cấp, như vậy đã đủ cho Diệp Vũ tu luyện trong một thời gian dài.

Bây giờ, hắn ngoại trừ cung cấp cho Diệp Vũ tài nguyên tu luyện, những phương diện khác lại không có cách nào trợ giúp.

Ngày thứ hai, Diệp Thiên dùng máy truyền tin liên lạc với Nhạc Linh, hẹn Nhạc Linh ăn cơm ở một khách sạn.

Nhạc Linh đúng hẹn mà tới, hai người gặp mặt.

"Diệp Thiên, hơn mấy tháng không thấy ngươi, làm sao lại đột nhiên liên hệ với ta?" Nhạc Linh ra vẻ giận dỗi nói.

"Mấy tháng này ta một mực ở nơi hoang dã săn giết hung thú!" Diệp Thiên hơi có vẻ xấu hổ, giải thích.

Nhạc Linh tự nhiên đã biết rõ là Diệp Thiên rời khỏi Đại căn cứ Ma Hải, hỏi như thế bất quá chỉ là cố ý trêu ghẹo Diệp Thiên mà thôi.

"Ngươi tìm ta rốt cuộc là có chuyện gì?" Nhạc Linh hỏi.

Diệp Thiên cũng không quanh co lòng vòng, trực tiếp hỏi: "Ta muốn hỏi cô, có biện pháp gì thu phục một con hung thú hay không?"

Nhạc Linh kỳ quái nhìn Diệp Thiên hỏi: "Ta nhớ rõ là ngươi không phải đã có hai con sủng vật rồi hay sao? Làm sao còn hỏi ta?"

"Khụ khụ, hai con hung thú kia là do ta uy hiếp bắt chúng nó nhận chủ, chứ ta căn bản không biết làm sao để thu phục hung thú." Diệp Thiên bất đắc dĩ nói.

"Uy hiếp?" Nhạc Linh trừng lớn hai con ngươi.

Hung thú có thể bị uy hiếp tiến hành nhận chủ, như vậy trí tuệ của chúng nó cũng khá cao a! Chính là bởi vì có trí tuệ cao, mới biết báo mệnh, mới có thể đầu hàng nhận chủ, nếu là lũ hung thú ngu ngốc kia, cho dù bị đánh chết cũng không biết đầu hàng là gì a!

"Ngươi có vận khí thật tốt!" Nhạc Linh hâm mộ nói.

Đối mặt với vấn đề của Diệp Thiên, nàng vẫn thành thật trả lời: "Diệp Thiên, muốn thu phục hung thú mà nói, có mấy loại biện pháp. Loại thứ nhất chính là giống như ngươi, trực tiếp uy hiếp, nhưng xác suất thành công thật sự là quá thấp."

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 118: Thiên phú Khổng Thú

"Loại thứ hai chính là nhờ vả cường giả Vương Cấp trực tiếp rút Linh Hồn Chi Quang của hung thú ra, để cho những người khác hấp thụ, liền có thể hoàn thành thu phục; loại thứ ba, những Võ Giả nắm giữ thiên phú Khổng Thú liền trực tiếp có thể khống chế hung thú, dùng thiên phú để thu phục hung thú. Mà hung thú ở Đại căn cứ Ma Hải cơ bản đều là bị Võ Giả nắm giữ thiên phú Khổng Thú khống chế, chế tạo ra thể bài khống chế hung thú, chỉ cần luyện hóa thể bài khống chế hung thú, liền có thể thu phục hung thú. Nếu như ngươi muốn thu phục một con hung thú nào đó, có thể đi mời một vị Võ Giả nắm giữ thiên phú Khổng Thú hỗ trợ, phí tổn sẽ dựa theo đẳng cấp hung thú, ngươi cũng không thiếu một chút tiền này."

"Thiên phú Khổng Thú? Còn có loại thiên phú này!!!" Diệp Thiên hơi kinh ngạc.

Thật đúng là loại thiên phú kỳ quái nào cũng đều có, nhưng sau khi nghe được cái biện pháp này, hắn liền không cần phải lo lắng nữa. Hắn chỉ cần trực tiếp đi sao chép một loại thiên phú Khổng Thú là được, căn bản không cần phải đi tìm Võ Giả nắm giữ thiên phú Khổng Thú hỗ trợ.

"Đa tạ cô!" Diệp Thiên nói lời cảm tạ.

"Ha ha, chúng ta thế nhưng chính là bằng hữu, chỉ là một vấn đề mà thôi, cũng không tính là giúp đỡ gì. Bất quá, ngươi nếu như đến tìm ta chậm một chút, ta đoán chừng đã tiến hành bế quan." Nhạc Linh thuận miệng nói.

"Cô muốn bế quan tiến hành trùng kích cảnh giới Tông Sư hay sao?" Diệp Thiên hỏi.

"Ừm!" Nhạc Linh gật đầu: "Ta nắm giữ thiên phú tu luyện Đỉnh cấp, tỷ lệ thành công khi trùng kích cảnh giới Tông Sư là 100%, lần tiếp theo ngươi nhìn thấy ta, ta đã chính là Tông Sư. Ta nhìn thấy ngươi cũng đạt tới Đại Võ Giả đỉnh phong a, vẫn nên mau chóng trùng kích cảnh giới Tông Sư đi a, chỉ có trở thành cường giả Tông Sư, mới có thể có được tuổi thọ dài 200 năm, mới có thể biết được những sự tình kỳ diệu hơn. Đại Võ Giả cũng chỉ là ở tầng dưới chót, không cần thiết phải lưu lại tại cấp độ Đại Võ Giả quá lâu."

"Ta đã hiểu!" Diệp Thiên cười nhạt một tiếng, cũng không phản bác Nhạc Linh.

Có lẽ Nhạc Linh sẽ biết về căn cơ hoàn mỹ, có lẽ là không biết. Nhưng đối với tuyệt đại bộ phận Đại Võ Giả mà nói, đức thành căn cơ hoàn mỹ bất quá là chỉ là nằm mơ nói sáng mà thôi, căn bản không có cách nào thực hiện.

Cho nên, hắn cũng không muốn đề cập đến chuyện này, cũng không nhắc nhở Nhạc Linh nên đức thành căn cơ hoàn mỹ. Bởi vì hắn vô cùng rõ ràng, lấy tình huống của Nhạc Linh căn bản không biện pháp đức thành căn cơ hoàn mỹ, cần gì phải cường cầu đây!

Hai người sau khi ăn cơm, liền cáo biệt.

Diệp Thiên cũng không về nhà, mà đi về phía tổng bộ Hung Thú Quán.

Hung Thú Quán cũng là một đại thể lực, tại Đại căn cứ Ma Hải có rất nhiều phân bộ, chuyên môn làm sinh ý buôn bán hung thú.

Trong Hung Thú Quán có nhốt một lượng lớn hung thú, trong đó không thiếu hung thú đỉnh cấp, mà thiên phú kim cương cốt Cao đẳng Diệp Thiên sao chép lúc trước chính là từ một phân bộ Hung Thú Quán.

Lần này, hắn đi thẳng tới tổng bộ Hung Thú Quán, hắn tin tưởng là Võ Giả nắm giữ thiên phú Khổng Thú tất nhiên sẽ có ở tổng bộ Hung Thú Quán, một khi bao trùm vị trí tổng bộ Hung Thú Quán, liền có thể nhẹ nhõm sao chép thiên phú Khổng Thú của đối phương.

Đi vào Hung Thú Quán, có một nữ nhân viên xinh đẹp tiến tới giới thiệu cho Diệp Thiên đủ loại hung thú. Đối mặt với sự nhiệt tình của nữ nhân viên, Diệp Thiên cũng chỉ hòa theo, tâm tư đều đặt lên thiên phú Sao Chép.

Xoạt! Chu vi 600 mét bị thiên phú Sao Chép bao phủ toàn bộ.

Tình huống thiên phú của nguyên một đám hung thú, từng vị Võ Giả đều bị Diệp Thiên nhìn thấy nhất thanh nhị sở.

"Quá tốt rồi!" Thần sắc của Diệp Thiên trở nên vui vẻ, hẳn không những phát hiện ra Võ Giả nắm giữ thiên phú Không Thú, còn phát hiện ra một vị Võ Giả nắm giữ thiên phú tu luyện Siêu phẩm

---

Nhân loại: Lý Bồi

Thiên phú tu luyện: Đỉnh cấp

Thiên phú Không Thú: Cao đẳng

Nhân loại: Triệu Kha

Thiên phú tu luyện: Siêu phẩm

Thiên phú Hoả Đạo: Trung đẳng

"Triệu Kha, dường như là quán chủ tổng bộ Hung Thú Quán, hẳn hẳn là Vương Cấp, hơn nữa còn là Vương Cấp nắm giữ thiên phú Hoả Đạo Trung đẳng, vô cùng lợi hại. Đoán chừng ở bên trong Vương Cấp, hẳn cũng là một loại tương đối cường đại a!" Diệp Thiên nghĩ thầm

Không nói hai lời, thiên phú tu luyện Siêu phẩm, sao chép! Trước đó hẳn đã thành công sao chép qua hai lần thiên phú tu luyện Siêu phẩm, bây giờ chỉ cần lại sao chép thêm một lần thiên phú tu luyện Siêu phẩm, liền có thể tấn thăng thiên phú tu luyện lên một đẳng cấp mới.

Nguyên bản, hẳn cũng không vội tăng cường thiên phú tu luyện, mục đích chủ yếu vẫn là đúc thành căn cơ hoàn mỹ, nhưng nếu gặp phải thiên phú tu luyện Siêu phẩm, không sao chép chính là nguoi ngu a!

Sao chép thiên phú tu luyện Siêu phẩm, Diệp Thiên vẫn còn một lần sao chép thiên phú, thế là liền sao chép thiên phú Không Thú của Lý Bồi.

Sử dụng hết hai lần cơ hội sao chép, Diệp Thiên tự nhiên sẽ không ở lại Hung Thú Quán.

"Người đẹp, không có ý tứ, ta có một số việc cần phải làm, lần sau lại đến mua hung thú!" Diệp Thiên cũng không để ý tới ánh mắt đáng thương của nữ nhân viên, dứt khoát rời khỏi Hung Thú Quán.

Về đến nhà, Diệp Thiên liền không kịp chờ đợi bắt đầu dung hợp thiên phú Không Thú cùng với thiên phú tu luyện Siêu phẩm

Trước tiên hẳn bắt đầu dung hợp thiên phú Không Thú Cao đẳng, rất dễ dàng liền dung hợp thành công, chỉ đồ ra một chút mồ hôi.

Sau khi tu luyện nửa giờ, Diệp Thiên bắt đầu dung hợp thiên phú tu luyện Siêu phẩm

"Hắn là rất đau nhức a?" Diệp Thiên suy đoán.

Đây thế nhưng chính là quá trình thăng cấp thiên phú tu luyện Siêu phẩm tới đẳng cấp cao hơn, dạng thăng cấp này tuyệt đối sẽ mang đến sự thống khổ vượt qua bất kỳ lần dung hợp nào trong quá khứ.

Hít vào một hơi thật sâu, Diệp Thiên bắt đầu dung hợp.

Đau nhức! Đau nhức thấu tim! So với nữ nhân sinh con còn muốn đau nhức hơn trăm lần, nếu không phải lực ý chí của Diệp Thiên viễn siêu thường nhân, nói không chừng sẽ đau đến mức ngất đi.

Ở bên trong ý thức của Diệp Thiên, một giây phẳng phất so với một thế kỷ còn muốn dài hơn. Cũng không biết đã trôi đi bao lâu, Diệp Thiên cuối cùng cũng từ bên trong sự đau đớn thoát ra.

"Quá đau, thật sự không muốn chịu đựng một lần nào nữa!" Diệp Thiên khẩu thị tâm phi nói, nếu như thật sự có dạng cơ hội này, lại đau hơn gấp 2 lần, hẳn cũng nguyện ý tiếp nhận.

"Nhìn xem thiên phú đã biến thành cái gì?" Diệp Thiên dùng thiên phú Sao Chép tra xét tình huống thiên phú của bản thân.

Lúc này, hẳn thấy được một đẳng cấp thiên phú hoàn toàn mới ——[thiên phú tu luyện: Thần Tĩnh]

"Thiên phú tu luyện cấp Thần Tĩnh, đây chính là đẳng cấp bên trên thiên phú Siêu phẩm hay sao? Diệp Thiên tràn đầy chờ mong đối với loại thiên phú cấp Thần Tĩnh này.

"Ta hiện tại đã là Đại Võ Giả đỉnh phong, không có cách nào kiểm tra được tốc độ thiên phú tu luyện cấp Thần Tĩnh sẽ gấp bao nhiêu lần thiên phú tu luyện Siêu phẩm, chỉ có thể đợi đến khi đột phá đến cảnh giới Tông Sư lại bắt đầu kiểm tra!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 119: Cấp Hi Nhật

Diệp Thiên đề ép sự kinh hi do thiên phú tu luyện cấp Thần Tĩnh mang đến, bắt đầu nghiên cứu thiên phú Không Thú.

Thông qua thiên phú Không Thủ, Diệp Thiên phát hiện ra bản thân lại có thể tùy thời giải trừ quan hệ nhận chủ giữa mình cùng với tiểu Kim và tiểu Tử, bởi vì thiên phú Không Thủ có thể tùy tiện bóc ra Linh Hồn Chi Quang.

Diệp Thiên dùng tiểu Tử thí nghiệm một chút, phát hiện ra là hắn có thể rất nhẹ nhàng hoàn thành quá trình nhận chủ, không có gì khác biệt cùng với quá trình nhận chủ lúc trước.

Nhưng vào thời điểm cưỡng ép tiểu Kim nhận chủ, lại thất bại, chỉ có thể bất đắc dĩ khiến cho tiểu Kim chủ động nhận chủ.

Trải qua từng lần thí nghiệm, Diệp Thiên đã cho ra một cái kết luận ——

"Thiên phú Không Thủ phải có quan hệ cùng với linh hồn, ta chỉ là Đại Vô Giả đình phong, mà tiểu Kim đã là hung thủ đỉnh cấp, nhìn trên phương diện cảnh giới, cảnh giới của tiểu Kim cường đại hơn so với ta, linh hồn cũng cường đại hơn so với ta, cho nên ta không có cách nào tiến hành nhận chủ đối với tiểu Kim!" Diệp Thiên tỉnh ngộ.

Tổng kết lại mà nói, thiên phú Không Thủ Cao đẳng vẫn rất cường đại, chỉ cần cảnh giới của Chiến Huyết Thiên Long không cao bằng hắn, hắn liền có thể cưỡng ép nhận chủ.

Diệp Thiên lấy trứng Chiến Huyết Thiên Long ra ngoài, phát hiện ra sinh mệnh lực bên trên trứng Chiến Huyết Thiên Long lại càng thêm nồng nặc, phảng phất như là muốn phun ra ngoài vậy.

"Sắp rồi, ta cảm thấy không tới 10 ngày nữa, nó liền có thể phá trứng ra ngoài!" Diệp Thiên phỏng đoán.

Mười ngày thời gian cũng không dài, hắn có thể chờ được.

Thế là, trong mười ngày tiếp theo, Diệp Thiên chỉ an tâm lĩnh hội đạo ý, tạm thời buông những phương diện tu luyện khác xuống.

Nhoáng một cái, đã trôi qua mười ngày thời gian.

Vào ngày này, Diệp Thiên cảm thấy không gian tùy thân chấn động, lập tức biết được Chiến Huyết Thiên Long sắp xuất thế. Hắn liền lấy trứng Chiến Huyết Thiên Long ra, mở ra trận pháp ẩn tàng và cách âm bên trong biệt thự.

Ở bên cạnh, Tiểu Kim tròn to hai mắt nhìn quả trứng Chiến Huyết Thiên Long, nó không xa lạ gì đối với quả trứng này, chủ nhân thường xuyên lấy ra ngoài để xem xét. Trước đó, nó vẫn không cảm thấy quả trứng này có cái gì thần kỳ, nhưng bây giờ uy áp phát ra trên quả trứng lại khiến cho nó có một chút cảm giác áp bách.

Rất nhanh, uy áp càng ngày càng lớn, đây không phải là áp chế trên thực lực, mà là áp chế bên trên huyết mạch. Hung thủ chính là nói chuyện bằng huyết mạch, hoàn toàn là dựa vào huyết mạch mà trường thành.

Ví dụ như Tiểu Kim, bởi vì nắm giữ thiên phú huyết mạch Đỉnh cấp, cho dù không ăn bảo vật, thịt hung thú, cũng có thể đơn độc dựa vào thiên địa nguyên khí rèn luyện huyết mạch cùng với nhục thân, trường thành đến cấp độ hung thủ đỉnh cấp.

Đây chính là tốt chỗ của thiên phú huyết mạch Đỉnh cấp! Nhưng bây giờ, thân làm hung thủ nắm giữ thiên phú huyết mạch Đỉnh cấp như nó dĩ nhiên lại nhận phải sự áp chế trên huyết mạch!

"Chủ nhân không phải đã mang về trứng của Vương Thú đó chứ?" Tiểu Kim kinh ngạc đến ngây người hỏi, không biết vì cái gì, nó luôn cảm thấy khi sinh vật trong quả trứng này ra đời, là nó sẽ thất sủng.

"Hắn là ảo giác a!" Tiểu Kim an ủi bản thân.

Nhưng mà, nó căn bản không hề nghĩ sai, nó xác thực sẽ thất sủng, bởi vì Diệp Thiên sắp chuẩn bị biến nó trở thành sủng vật của Diệp Vũ.

Một người nắm giữ sủng vật là có hạn, bởi vì sức chịu đựng của linh hồn là có hạn, vì thế có thể khống chế Chiến Huyết Thiên Long, Diệp Thiên đã giải trừ quan hệ nhận chủ với tiểu Tử, khiến cho tiểu Tử nhận chủ với Diệp Vũ.

Rất nhanh, hắn cũng sẽ khiến cho tiểu Kim nhận chủ với Diệp Vũ.

Cho nên, sự lo lắng của tiểu Kim là không sai.

Trên mặt đất, trứng Chiến Huyết Thiên Long lung lay kịch liệt.

Bỗng nhiên.

Két một tiếng! Vô trứng Chiến Huyết Thiên Long kiên cố không thể phá vỡ, ngay cả Tông Sư cũng khó phá hư đã nứt ra một cái khe hở.

Theo thời gian trôi qua, vết nứt càng ngày càng nhiều. Ước chừng trôi qua nửa giờ, toàn bộ trứng Chiến Huyết Thiên Long đã nứt ra một cái lỗ hổng to lớn, có một cái đầu chui ra ngoài.

Cái đầu này rất giống với đầu rồng (Diệp Thiên cũng chưa từng gặp qua rồng, hoàn toàn là dựa vào truyền thuyết ở kiếp trước), Chiến Huyết Thiên Long nhô cái đầu ra trước, thân thể cũng từ bên trong vỏ trứng thoát ra bên ngoài.

Rất nhanh, có một con rồng dài một mét xuất hiện, toàn thân có màu đỏ. Không có cánh, không phải là rồng phương Tây, mà là rồng phương Đông.

"Dò xét!" Diệp Thiên lập tức dùng thiên phú Sao Chép tra xét tình huống thiên phú của Chiến Huyết Thiên Long, trong lòng tràn đầy chờ mong.

Chủng loại: Chiến Huyết Thiên Long

Thiên phú huyết mạch: Hi Nhật

Thiên phú lực lượng: Đỉnh cấp

Thiên phú phòng ngự: Đỉnh cấp

Thiên phú tốc độ: Trung đẳng

Thiên phú phệ huyết: Đinh cấp

Thiên phú phi hành: Cao đẳng

Thiên phú Long Viêm: Cao đẳng

Thiên phú khép lại: Trung đẳng

Thiên phú Long Ngân: Cao đẳng

Thiên phú Huyết Cốt: Trung đẳng

Thiên phú Long Hồn: Trung đẳng

Mười đại thiên phú đặc thù, cơ hồ có thể sánh ngang với tình huống thiên phú của Diệp Thiên. Đương nhiên, Diệp Thiên nếu như muốn sao chép nhiều thiên phú hơn, cũng là chuyện dễ như trở bàn tay, chỉ là nếu tùy tiện sao chép những thiên phú vô dụng, chỉ đơn thuần là lãng phí.

Hắn đối với mỗi một lần sao chép thiên phú đều có yêu cầu nghiêm khắc, phạm là thiên phú vô dụng đối với bản thân, hắn sẽ không sao chép.

"Thiên phú của Chiến Huyết Thiên Long quả nhiên là quá biến thái, đáng tiếc là chỉ có ba loại thiên phú Đinh cấp!" Diệp Thiên mang theo bất mãn nói.

Nếu để cho Chiến Huyết Thiên Long biết rõ ý nghĩ của Diệp Thiên, tuyệt đối sẽ mắng to: "Người có ngon thì tìm một con hung thú nào có thiên phú lợi hại hơn ta đi!"

Rất nhanh, Diệp Thiên liền không còn chú ý tới mười đại thiên phú đặc thù này nữa, mà chú ý tới thiên phú huyết mạch của Chiến Huyết Thiên Long—— cấp Hi Nhật!

"Cấp Hi Nhật hẳn là thiên phú siêu việt bên trên cấp Thần Tinh a, nhưng không biết là siêu việt mấy cái cấp độ!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Đột nhiên hắn cảm thấy vô cùng đáng tiếc, con đường hắn đi là tu luyện, mà không phải là con đường huyết mạch, cho nên cho dù thiên phú huyết mạch của Chiến Huyết Thiên Long có yêu nghiệt hơn, hắn cũng không dám sao chép a.

Một khi hắn sao chép, huyết mạch của hắn sẽ biến thành huyết mạch Chiến Huyết Thiên Long, sẽ có loại di chứng gì, hắn cũng không biết.

Nhưng hắn vô cùng rõ ràng, sau này hắn sẽ không có cách nào tu luyện giống như nhân loại, chỉ có thể tấn cấp giống như hung thú. Nhìn như vậy dường như rất tốt, nhưng sau khi hắn đạt đến đẳng cấp cực hạn của Chiến Huyết Thiên Long, làm sao để tiến bộ?

Hắn cũng không có khả năng đi sao chép huyết mạch của hung thú cường đại hơn, nếu không huyết mạch xung đột thì làm sao, chỉ có thể sao chép thiên phú huyết mạch của Chiến Huyết Thiên Long cao cấp hơn, nhưng vạn nhất bên trong Chiến Huyết Thiên Long chỉ có huyết mạch cấp Hi Nhật là cao nhất, chẳng phải là hắn sẽ không có cách nào tiến bộ?

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 120: Chiến Huyết Thiên Long

Lựa chọn con đường huyết mạch của rồng, thậm chí khiến cho thiên phú Sao Chép biến thành vật vô dụng, cùng với một con đường có thể tiến bộ vô hạn, Diệp Thiên tự nhiên biết rõ sẽ phải lựa chọn như thế nào.

"Cũng chỉ là thiên phú cấp Hi Nhật mà thôi, ở bên trong nhân loại khẳng định cũng có!" Diệp Thiên nghĩ như vậy.

"Trước tiên khiến cho Chiến Huyết Thiên Long nhận chủ!" Diệp Thiên vội vàng thì triển thiên phú Không Thú đối với Chiến Huyết Thiên Long.

Chiến Huyết Thiên Long mặc dù nắm giữ thiên phú huyết mạch cao quý cấp Hi Nhật, nhưng bây giờ nó chỉ mới là hung thú trung cấp mà thôi, không khó để khống chế.

Hơn nữa, Chiến Huyết Thiên Long vừa mới ra đời, người đầu tiên nhìn thấy chính là Diệp Thiên, vô cùng ý lại đối với Diệp Thiên, làm cho Diệp Thiên rất nhẹ nhõm liền có thể hoàn thành nhận chủ đối với Chiến Huyết Thiên Long, thành công thu phục Chiến Huyết Thiên Long.

"Đói, ăn." Bên trong ý niệm của Chiến Huyết Thiên Long truyền đến một đạo tin tức.

Sau một khắc, Chiến Huyết Thiên Long chạy tới chỗ vô trứng, bắt đầu chậm rãi nhai nuốt.

Vô trứng kiên cố không gì phá nổi vừa tiến vào trong miệng của Chiến Huyết Thiên Long, lại tự động hòa tan, tiến nhập vào bên trong thân thể của Chiến Huyết Thiên Long.

Diệp Thiên khiếp sợ phát hiện ra, vào thời điểm Chiến Huyết Thiên Long ăn vô trứng, khí tức trên người càng ngày càng cường đại, khi nó ăn xong hết vô trứng, khí tức trên người bỗng nhiên tăng vọt một cái, thoáng một cái đã bước vào cấp độ hung thú cao cấp.

Mặt khác, làn giáp màu đỏ trên người của nó cũng trở nên cứng cáp hơn, lấp lòe tỏa sáng.

"Thiên phú của nó quá nghịch thiên, có tốc độ trưởng thành quá nhanh!" Diệp Thiên cảm khái nói.

May mắn là hắn đã kịp thời khống chế Chiến Huyết Thiên Long, nếu như muộn mất vài ngày, Chiến Huyết Thiên Long bước vào cấp độ hung thú đỉnh cấp mà nói, hẳn đúng là khóc không ra tiếng a!

"Thiên phú Sao Chép vẫn còn đang làm lạnh, sau khi kết thúc thời gian làm lạnh, liền sao chép thiên phú phệ huyết của Chiến Huyết Thiên Long!" Diệp Thiên dự định.

Thời gian làm lạnh của thiên phú Sao Chép còn khoảng 20 ngày, thời gian còn rất dài.

Trong lúc này, mỗi ngày hần ngoại trừ lĩnh hội đạo ý, chính là bồi dưỡng tình cảm cùng với Chiến Huyết Thiên Long. Chiến Huyết Thiên Long bởi vì vừa mới ra đời, lĩnh trí còn chưa hoàn chỉnh, giống như là trẻ sơ sinh vậy, cần có thời gian trưởng thành nhất định.

Hơn nữa Diệp Thiên cũng phát hiện ra một chuyện, Chiến Huyết Thiên Long phi thường yêu thích Máu hung thú, mỗi ngày đều muốn hấp thu một lượng lớn Máu hung thú, cho dù là Máu hung thú không nắm giữ long huyết mạch, nó cũng sẽ uống vào.

Đối với Chiến Huyết Thiên Long mà nói, Máu hung thú không sai biệt lắm cùng với sữa, có thể khiến cho nó trưởng thành.

Diệp Thiên thấy Chiến Huyết Thiên Long trưởng thành từng ngày, thân thể càng ngày càng lớn, cho dù tiêu hao một lượng lớn Máu hung thú, trong lòng cũng vô cùng vui vẻ.

Bất quá ở trong nhà tồn tại hần và Chiến Huyết Thiên Long, hai kẻ uống Máu hung thú như nước, sau này có lẽ sẽ không đủ Máu hung thú để cung cấp.

May mắn là số lượng Máu hung thú mà Diệp Thiên còn lưu trữ cũng không ít, tạm thời còn chưa thiếu hụt Máu hung thú, nhưng sau này sợ rằng phải thường xuyên đi đến nơi hoang dã, nếu không cần bản sẽ không đủ cho quá trình tu luyện.

Mấy ngày sau, Diệp Thiên làm ra một cái quyết định, giải trừ quan hệ nhận chủ cùng với tiểu Kim, để cho tiểu Kim nhận chủ với Diệp Vũ. Bởi vì chuyện này, tiểu Kim đã oán trách rất lâu, nhưng vẫn như cũ thành thành thật thật mà trở thành sủng vật của Diệp Vũ.

Kỳ thật, trở thành sủng vật của Diệp Vũ cũng không phải là sự tình mất mặt gì, dù sao Diệp Vũ bây giờ cũng đã phục dựng Thiên Hồn Hoa mà Diệp Thiên cho, thiên phú tu luyện đã thuộc biến trở thành cấp độ Đỉnh cấp, trong tương lai khẳng định là có thể trở thành Tông Sư, thậm chí còn có một tia hi vọng trở thành Vương Cấp.

Cho nên, tiểu Kim rất nhanh cũng công nhận sự tình bản thân trở thành sủng vật của Diệp Vũ.

Trước một ngày khi thiên phú Sao Chép sắp kết thúc thời gian làm lạnh.

Diệp Thiên sau khi kết thúc quá trình lĩnh ngộ đạo ý, khẽ nhả ra một ngụm trọc khí, thì thảo nói: "Rốt cục cũng lĩnh ngộ đạo ý tới hai thành chín, cũng không uống công mấy tháng này điên cuồng lĩnh ngộ đạo ý!"

Hai thành chín đạo ý, chỉ cần lại lĩnh hội thêm một chút nữa liền biến thành ba thành đạo ý, mà ba thành đạo ý chính là ngưỡng cửa tu luyện đạo kỹ cấp Bạch Ngân, đến lúc đó hần liền có thể tu luyện đạo kỹ cấp Bạch Ngân.

Nghe nói có rất nhiều đạo kỹ cấp Bạch Ngân tồn tại hiệu quả đặc biệt, cũng không phải là tăng cường chiến lực đơn giản như vậy, cho nên hần vô cùng chờ mong.

Lại qua thêm một ngày, thiên phú Sao Chép đã kết thúc thời gian làm lạnh, Diệp Thiên có thêm hai lần cơ hội sao chép thiên phú Sao Chép.

Loại thứ nhất cần sao chép tự nhiên là thiên phú phế huyết, đây thế nhưng chính là thiên phú hệ Huyết Đỉnh cấp, đúng lúc là thiên phú Đỉnh cấp mà hần cần.

Một khi sao chép tới tay, hần liền có thể đánh vỡ cực hạn luyện huyết, khiến cho luyện da, luyện thịt, luyện cốt cùng luyện huyết đều bước vào cảnh giới phía trên cực hạn, lại thử nghiệm trùng kích một bước cuối cùng —— đánh vỡ cực hạn lực phủ ngũ tạng, liền có thể đúc thành căn cơ hoàn mỹ.

"Dung hợp!" Thiên phú phế huyết dung nhập vào bên trong thân thể của Diệp Thiên.

Quá trình cải tạo bắt đầu! 10 phút trôi qua, Diệp Thiên đã thành công dung hợp thiên phú phế huyết, rất nhanh liền biết được tác dụng chân chính của thiên phú phế huyết.

"Thôn phế huyết dịch, khôi phục sinh cơ!" Diệp Thiên lập tức biết được đây là một loại thiên phú nghịch thiên.

Đây thế nhưng chính là khôi phục sinh cơ a, so với thiên phú khép lại còn muốn nghịch thiên hơn. Thiên phú khép lại chỉ có thể khép lại thương thế, nhưng cũng không thể khôi phục sinh cơ, bởi vì sinh cơ mọc nổi cùng với sinh mệnh lực, không phải là thiên phú khép lại có thể khôi phục.

Ví dụ như Diệp Thiên sau khi thi triển một ít cấm thuật, hao phí sinh mệnh lực, thiên phú khép lại sẽ không có cách nào bổ sung sinh mệnh lực, nhưng chỉ cần có thiên phú phế huyết, thôn phế một lượng lớn Máu hung thú, liền có thể từ bên trong Máu hung thú hấp thu sinh cơ bổ sung cho sinh cơ bản thân.

Đây là nghịch thiên bực nào a!

"Kiếm lời, kiếm bộn rồi!" Diệp Thiên đại hi.

Có Thiên phú phế huyết Đỉnh cấp và thiên phú khép lại Đỉnh cấp, sau này nếu có bị trọng thương, mang tới di chứng mạnh hơn, hần đều có thể nhanh chóng khôi phục lại.

Thiên phú phế huyết Đỉnh cấp đã tới tay, Diệp Thiên liền bắt đầu thi triển Thuật Luyện Cốt Từ Huyết.

Lúc này, Diệp Thiên phát hiện ra một chuyện kinh người đó là thiên phú phế huyết cùng với Thuật Luyện Cốt Từ Huyết có thể phối hợp tu luyện rất hoàn mỹ, bởi vì thiên phú phế huyết có thể trong nháy mắt hấp thu một lượng lớn Máu hung thú cao cấp, mà Thuật Luyện Cốt Từ Huyết thì có thể đem lực lượng bên trong máu tươi dẫn đi ra, rèn luyện huyết dịch toàn thân.

Cho nên, vào thời điểm tu luyện Thuật Luyện Cốt Từ Huyết mà thúc giục thiên phú phế huyết, tốc độ tiến bộ sẽ trở nên cực nhanh.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 121: Phòng trọng lực

Dựa theo cái tốc độ này, Diệp Thiên tin tưởng rằng trong vòng mười ngày liền có thể đánh vỡ cực hạn luyện huyết, so với đánh vỡ luyện da, luyện thịt cùng với luyện cốt nhanh hơn rất nhiều, đây coi như là một niềm vui ngoài ý muốn.

Đương nhiên, tốc độ tiến bộ nhanh, đại biểu cho quá trình tiêu hao Máu hung thú cũng nhanh hơn.

Vén vén chỉ có vài ngày, Máu hung thú mà Diệp Thiên dự trữ đã tiêu hao sạch sẽ, phải tốn thêm mấy tỷ để mua Máu hung thú, lúc này mới có đủ Máu hung thú để tu luyện.

Mười ngày thoáng một cái đã trôi qua, trong ngày này, Diệp Thiên rốt cục cũng cảm thụ được cực hạn luyện huyết.

"Phá!" Thiên phú phệ huyết cùng với Thuật Luyện Cốt Từ Huyết hội tụ năng lượng khổng lồ, trong nháy mắt đánh vỡ cực hạn luyện huyết, bước vào một cái cảnh giới mới.

Lúc này, huyết dịch của Diệp Thiên đã phát sinh biến hóa to lớn, huyết dịch giống như thủy ngân, thậm chí còn hàm chứa quang mang màu vàng kim nhật.

Lúc này, huyết dịch của hắn đã cao hơn một cấp so với người bình thường, đang tiến hóa về cảnh giới cao hơn. Nhưng trước mắt, cho dù đã đánh vỡ cực hạn luyện huyết, thì tại cái cấp độ này đã không có cách nào tăng lên nữa.

"Bước kế tiếp chính là đánh vỡ cực hạn lực phủ ngũ tạng, lực phủ ngũ tạng quá phức tạp, muốn dựa vào thiên phú cơ hồ khó có thể làm được, chỉ có thể sử dụng trận pháp trọng lực, nghiền nát lực phủ ngũ tạng rồi tái tạo lại, dùng cái biện pháp này để đánh vỡ cực hạn!" Diệp Thiên đề ra kế hoạch.

Nếu như là người bình thường, căn bản là không dám làm như thế, coi như làm như vậy rồi, cũng nhất định phải chuẩn bị một lượng lớn dịch chữa thương cao cấp, còn lãng phí một khoảng thời gian thật lâu, sau khi thử một lần liền phải nghỉ ngơi thật lâu để dưỡng thương.

Nhưng Diệp Thiên lại không giống.

"Ta có thiên phú khép lại Đinh cấp, hoàn toàn có thể nhanh chóng khép lại thương thế, lực phủ ngũ tạng chỉ cần không phải phá toái hoàn toàn liền có thể nhanh chóng khép lại, trên cơ bản ta chỉ cần kịp thời khép lại, trừ phi phản đầu xảy ra vấn đề, mới không có cách nào khôi phục." Diệp Thiên có cái tự tin này, có thể đánh vỡ cực hạn lực phủ ngũ tạng.

Trước mắt, hắn cần phải tìm một cái trận pháp trọng lực đủ mạnh để phụ trợ tu luyện, nếu không căn bản sẽ không có biện pháp đánh vỡ cực hạn lực phủ ngũ tạng.

"Trận pháp trọng lực? Mình nhớ Đại căn cứ Ma Hải có một tòa tháp tu luyện, được mấy đại gia tộc đầu tư." Diệp Thiên hồi tưởng.

Toà tháp tu luyện kia có một lượng lớn trận pháp nguyên khí, trận pháp trọng lực cùng với trận pháp phụ trợ tu luyện, trận pháp lực phản ứng cùng với trận pháp sức chiến đấu, có thể nói là có rất nhiều phương diện, nhưng muốn tiến vào bên trong toà tháp tu luyện này cần tốn rất nhiều tiền, trên cơ bản chỉ có người giàu có mới có tài lực đi đến tháp tu luyện để tu luyện.

"Đến tháp tu luyện!" Diệp Thiên ra khỏi nhà, trực tiếp tiến về tháp tu luyện.

Tại khu vực trung ương Đại căn cứ Ma Hải, ở tháp tu luyện Ma Hải.

Toàn bộ tháp tu luyện cao 500 mét, có 50 tầng, mỗi một tầng cao 10 mét, bên trong mỗi một tầng có một lượng lớn mật thất tu luyện.

Tại cửa vào tầng thứ nhất của tháp tu luyện, có nhân viên chuyên môn thu phí.

Diệp Thiên xuất ra thẻ căn cước, hỏi: "Phòng trọng lực có đẳng cấp cao nhất, bao nhiêu tiền một ngày?"

"Đẳng cấp cao nhất?" Nhân viên công tác nói: "Đẳng cấp cao nhất là phòng trọng lực Vương Cấp, dùng để hỗ trợ Vương Cấp tu luyện, chỉ có ba tòa, trước mắt đã được ba vị Vương Cấp đại nhân trưng dụng, kém hơn một chút là phòng trọng lực Thiên Cấp đủ để cho Tổng Sư đình phong sử dụng, ngài bắt quá chỉ là Đại Võ Giả mà thôi, không cần thiết phải sử dụng phòng trọng lực cao cấp như vậy."

"Vậy liền cho ta một phòng trọng lực Thiên Cấp." Diệp Thiên không có một chút do dự nói.

"Được rồi, một ngày 50 triệu!" Nhân viên công tác mở miệng nói.

"Ta muốn thuê trong 1 tháng!" Diệp Thiên nói ra.

"Một tháng 1,5 tỷ!" Nhân viên công tác có một chút giật mình nhìn qua Diệp Thiên, không thể tin được một Đại Võ Giả như Diệp Thiên lại có thể nguyện ý thuê phòng trọng lực Thiên Cấp trong vòng 1 tháng.

Đây quả thực là hành vi bại gia a! Cho dù là Tổng Sư cũng không dám tu luyện bên trong phòng trọng lực Thiên Cấp một tháng a, nhiều lắm là chỉ tu luyện vài ngày thời gian.

Mà tác dụng chân chính của phòng trọng lực chính là dùng để đánh vỡ binh cảnh, ở dưới sự trợ giúp của trọng lực, có thể dễ dàng đánh vỡ gông cùm xiềng xích của nhục thân, tấn thăng đến cấp độ mới, cho nên cũng không có nhiều người sử dụng phòng trọng lực, được hoan nghênh nhất chính là phòng tu luyện nguyên khí, nếu tu luyện ở bên trong mà nói, so với ở bên ngoài tốt hơn nhiều, có thể gia tăng tốc độ tu luyện.

Diệp Thiên rất nhanh liền bỏ ra 1,5 tỷ, lấy được chìa khoá tiến vào phòng trọng lực Thiên Cấp.

"Phòng trọng lực Thiên Cấp ở tầng thứ tám, phàm là phòng trọng lực không có người đang sử dụng thì đều có thể đi vào." Nhân viên công tác giới thiệu.

Diệp Thiên hiểu ý gật đầu, sử dụng thang máy nguyên lực đi tới tầng thứ tám của tháp tu luyện. Tùy ý tìm một phòng trọng lực không người, sau khi tiến vào, Diệp Thiên liền mở ra trận pháp phòng ngự cùng với trận pháp cách âm, như vậy sẽ không có ai vào quấy rầy hắn.

"Thiên địa nguyên khí thật là nồng đậm, tối thiểu cũng phải hơn bên ngoài gấp 3 lần!" Diệp Thiên cảm ứng một chút, thấp giọng nói.

Đây là phòng trọng lực, mà không phải là phòng tu luyện nguyên khí, có thể tưởng tượng được thiên địa nguyên khí trong phòng tu luyện nguyên khí sẽ còn nồng đậm cỡ nào.

Bất quá, một mực tu luyện ở bên trong phòng tu luyện nguyên khí cũng không phải chuyện mà người bình thường có thể chống đỡ, bởi vì phòng tu luyện nguyên khí còn muốn trần quý hơn phòng trọng lực.

"Nếu như mình biết bố trí trận pháp mà nói, sẽ kiến tạo nên một căn phòng tu luyện nguyên khí thật lớn, như vậy liền có thể gia tốc tốc độ tu luyện, tốc độ tăng tu vi lên sẽ còn nhanh hơn khổ tu!" Diệp Thiên thầm nghĩ.

Nhưng chuyện này tạm thời không vội, chờ đến khi hắn tiến vào cảnh giới Tổng Sư lại thử một chút.

Trước mắt trọng yếu nhất vẫn là đánh vỡ cực hạn lực phủ ngũ tạng, đúc thành căn cơ hoàn mỹ. Diệp Thiên kiểm tra một chút trọng lực, bên trong có một quyển sách, chuyên môn giới

thiếu làm như thế nào để sử dụng phòng trọng lực.

Phòng trọng lực Thiên Cấp có phạm vi trọng lực từ 1 lần cho đến 1000 lần, trọng lực thích hợp cho Võ Giả là từ 1 lần cho đến 5 lần, trọng lực thích hợp cho Tinh Anh Võ Giả là từ 5 lần đến 20 lần, mà trọng lực thích hợp cho Đại Võ Giả là 20 lần đến 100 lần, trọng lực thích hợp cho Tông Sư là từ 100 lần đến 1000 lần.

Đây là lần đầu tiên Diệp Thiên sử dụng phòng trọng lực, cũng không dám khinh thường, chỉ mở ra 100 lần trọng lực.

Oanh!!!! Một cỗ áp lực cự đại đánh tới, Diệp Thiên cảm thấy lực phù ngũ tạng chấn động mãnh liệt, lập tức bị thương.

Kỳ thật, lấy cảnh giới của hắn là đã có thể tiếp nhận 100 lần trọng lực, nhưng do đây là lần thứ nhất hắn sử dụng phòng trọng lực, lực phù ngũ tạng còn chưa quen thuộc với trọng lực cao như vậy nên mới bị thương.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: Thiết bị kiểm trắc

Diệp Thiên mở ra thiên phú khép lại, thương thế trong chớp mắt liền khôi phục lại.

Ước chừng trôi qua 10 phút, Diệp Thiên đã có thể hoàn toàn chịu đựng được 100 lần trọng lực.

"100 lần trọng lực là cực hạn mà Đại Võ Giả có thể tiếp nhận, ta cần phải tiếp nhận trọng lực cao hơn, mới có hi vọng đánh vỡ cực hạn lực phù ngũ tạng." Diệp Thiên xem chừng nói.

Thế là, hắn tăng trọng lực lên!

101 lần trọng lực!

102 lần trọng lực!

103 lần trọng lực!

Diệp Thiên gia tăng từng chút một, các vị trí trên thân thể khác đều không có sự tình gì, chỉ có lực phù ngũ tạng là khó có thể chịu đựng được trọng lực cao, rạn nứt từng chút một, nhưng Diệp Thiên lúc nào cũng triển khai thiên phú khép lại Đỉnh cấp, cho nên thương thế thoáng qua một cái liền khôi phục, hoàn toàn không gây nguy hiểm đến tính mạng.

Thời gian trôi qua từng ngày, cực hạn mà Diệp Thiên tiếp nhận cũng đang tăng thêm.

Nửa tháng trôi qua, Diệp Thiên đã có thể thừa nhận được 108 lần trọng lực, nhưng vẫn chưa chạm đến cực hạn lực phù ngũ tạng.

110 lần trọng lực!

115 lần trọng lực!

120 lần trọng lực!

Diệp Thiên lần lượt gia tăng trọng lực, rất nhanh liền hết một tháng thời gian.

Ở dưới sự bất đắc dĩ, Diệp Thiên lại trả tiền thuê thêm một tháng thời gian, tiếp tục tu luyện bên trong phòng trọng lực.

Muốn đánh vỡ cực hạn lực phù ngũ tạng, độ khó so với mấy loại khác càng thêm khó khăn. Đối với chuyện này, Diệp Thiên cũng có thể lý giải được, dù sao thì biện pháp mà hắn dùng để đánh vỡ cực hạn võ lực phù ngũ tạng, cũng không phải là sử dụng thiên phú đối ứng.

Nhưng hắn vô cùng rõ ràng, biện pháp này là có thể làm được.

"124 lần!" Diệp Thiên hít vào thật sâu nói.

Lúc này đã là hắn đã ở bên trong phòng trọng lực 50 ngày, mà hắn cũng đã tiếp nhận được 124 lần trọng lực, càng về sau càng khó gia tăng trọng lực.

Mà hắn cũng đã cảm thụ được một loại gồng cùm xiềng xích hoặc là cực hạn.

"Có lẽ tiếp nhận được 125 lần trọng lực là có thể đánh vỡ cực hạn!" Diệp Thiên suy tính.

Thế là, hắn tiến hành nghỉ ngơi một hồi lâu, sau khi khôi phục đến trạng thái đỉnh phong, mở ra 125 lần trọng lực.

Tạch tạch tạch!!!! Lực phù ngũ tạng vỡ vụn, may mắn là Diệp Thiên có thiên phú khép lại Đỉnh cấp có thể nhanh chóng khôi phục lại lực phù ngũ tạng.

Phá toái! chữa trị, lại phá toái! Đây là một cái quá trình tuần hoàn, mà thống khổ trong cái quá trình này là không thể tưởng tượng.

Nhưng vì đạt thành mục tiêu đúc thành căn cơ hoàn mỹ, Diệp Thiên chỉ có thể liều mạng!

Mấy tiếng đồng hồ trôi qua, cuối cùng vào một cái thời khắc nào đó, gồng cùm xiềng xích đã bị Diệp Thiên triệt để phá vỡ.

Oanh!!!! Vô số thiên địa nguyên khí tràn vào bên trong lực phù ngũ tạng của Diệp Thiên, khiến cho lực phù ngũ tạng càng ngày càng trở nên cường đại, rất nhanh liền có thể nhẹ nhõm tiếp nhận 125 lần trọng lực, thậm chí lực phù ngũ tạng còn phát ra quang mang 5 màu nhàn nhạt.

"Thành công!" Diệp Thiên cuồng hi.

Trong lúc hân đang hưng phấn, biến hóa chân chính đã bắt đầu.

Da dê, cơ bắp, xương cốt, huyết dịch cùng với lực phủ ngũ tạng sinh ra phản ứng kêu gọi lẫn nhau, có một cỗ năng lượng thần bí trút vào bên trong thân thể của Diệp Thiên, thân thể phát sinh sự thuế biến không hiểu.

Vô số tạp chất từ chỗ sâu trong thân thể bị ép ra ngoài, những tạp chất này cơ hồ đều có màu đen, phát ra mùi hôi thối, là đủ loại độc tố, tạp chất cùng với máy thứ bản thiu ở chỗ sâu trong tế bào, ở dưới tình huống bình thường căn bản không có cách nào ép đi ra, nhưng bây giờ ở trong quá trình thuế biến không hiểu lại bị ép ra bên ngoài.

..

Dạng thuế biến này kéo dài cho đến 1 giờ.

"Thối quá!" Diệp Thiên nhìn tạp chất đầy trên người, nhúu nhúu này.

Cũng may là tầng thứ tám có địa phương chuyên môn để tắm rửa, Diệp Thiên vội vàng đi tắm một phát, lúc này mới quay trở về phòng trọng lực.

"Căn cơ của ta hẳn đã là hoàn mỹ rồi, hơn nữa ta đã cảm giác được thiên phú phòng ngự, thiên phú lực lượng, thiên phú kim cương cốt cùng với thiên phú phế huyết đang dung hợp sơ bộ cùng với các bộ vị trên thân thể!" Diệp Thiên cảm ứng một chút.

"Nói không chừng còn có thể khiến cho thiên phú phát sinh biến hoá!" Diệp Thiên suy đoán.

Trong vô thức, hắn nhìn tình huống thiên phú của bản thân một chút.

"Cái này..." Diệp Thiên có một chút phát mộng, tình huống thiên phú của hắn dĩ nhiên lại phát sinh biến hoá to lớn.

Trong đó phát sinh biến hóa là thiên phú phòng ngự, thiên phú lực lượng, thiên phú kim cương cốt cùng với thiên phú phế huyết.

[thiên phú phòng ngự: Áo Nghĩa (nguy)]

[Thiên phú lực lượng: Áo Nghĩa (nguy)]

[Thiên phú kim cương cốt: Áo Nghĩa (nguy)]

[thiên phú phế huyết: Áo Nghĩa (nguy)]

Bốn loại thiên phú này dĩ nhiên không còn là thiên phú Đỉnh cấp nữa, mà đã biến thành thiên phú Áo Nghĩa, nhưng đằng sau còn mang theo một chữ "nguy", nói rõ đây chính là thiên phú nguy Áo Nghĩa.

"Có lẽ phía trên thiên phú đặc thù Đỉnh cấp chính là thiên phú Áo Nghĩa, không giống với thiên phú tu luyện, ta còn tưởng rằng sẽ là thiên phú đặc phù Siêu phẩm cơ đấy!" Diệp Thiên thì thào.

Đối với loại thiên phú Áo Nghĩa đột nhiên xuất hiện này, hắn vô cùng hiếu kỳ, thế là mới đi thuê một phòng kiểm trắc trong tháp tu luyện, kiểm tra một chút hiệu quả tăng cường của thiên phú Áo Nghĩa.

Trong phòng kiểm trắc, Diệp Thiên dùng lực lượng thân thể thuần túy phối hợp với nguyên lực đánh một quyền vào thiết bị kiểm trắc.

"2 Trọng!" Tiếp theo, Diệp Thiên thúc giục thiên phú lực lượng nguy Áo Nghĩa.

Oanh!!!! Thiết bị kiểm trắc chấn động, cả căn phòng cũng chấn động theo, sau đó ở trên màn hình xuất hiện một con số kinh người.

"60 Trọng!"

"Lại có thể là 60 Trọng, tăng lên 30 lần, trời ạ!" Diệp Thiên kinh ngạc nói.

Bất quá, hắn còn muốn tiến hành một lần kiểm tra mấu chốt nhất, đó chính là bản thân có thể đánh vỡ cực hạn 100 lần hay không.

Trước đó, lực công kích của hắn sau khi được tăng cường đến 100 lần liền không có biện pháp tiếp tục tăng cường, nếu như không có cách nào đánh vỡ cực hạn mà nói, thiên phú lực lượng đạt đến cấp nguy Áo Nghĩa cũng không có ý nghĩa gì, dù sao thì cũng chỉ tăng cường được 100 lần, khác biệt cũng không lớn.

Chỉ thấy Diệp Thiên lấy ra đao Nguyên binh, hung hăng chém một phát về phía thiết bị kiểm trắc.

"Thanh Phong Trảm!"

"Thiên phú lực lượng nguy Áo Nghĩa!"

Một cái tăng cường 6 lần, một cái tăng cường 30 lần, cả hai chồng chất lên nhau có thể tăng cường 180 lần lực công kích, nếu như có thể phá vỡ cực hạn, thật sự đạt đến 180 lần tăng cường mà nói, lực công kích của Diệp Thiên liền có thể đạt tới 360 Trọng.

Oanh!!!! Không khí vỡ ra, cả căn phòng run rẩy kịch liệt, mà thiết bị kiểm trắc thậm chí còn bị một kích này đánh bay, va chạm vào vách tường.

Diệp Thiên có thể nhìn thấy ở trên thiết bị kiểm trắc xuất hiện một vết đao, sâu khoảng 1 tấc.

May mắn là thiết bị kiểm trắc được chế tạo từ vật liệu hết sức đặc thù, là một loại kim loại ký ức, cho dù bị phá hủy, cũng có thể chậm chạp khôi phục, nếu không Diệp Thiên đoán chừng phải bồi thường tiền.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 123: Bước vào Tông Sư

Thiết bị kiểm trắc cũng không bị hư hao, phía trên màn hình hiện ra một con số ——

"360 Trọng!" Nhìn thấy con số này, Diệp Thiên thật lâu không có nói chuyện, bởi vì hắn đã quá kích động.

"Rốt cục cũng đánh vỡ cái hạn chế 100 lần này, xem ra là bởi vì mình đã đúc thành căn cơ hoàn mỹ, phá vỡ cực hạn, từ đó phá vỡ một loại quy tắc nào đó giữa thiên địa, cho nên mới có thể phát huy ra 180 lần tăng cường!" Diệp Thiên phỏng đoán.

180 lần tăng cường, đây là sự tăng cường đáng sợ cỡ nào a!

Vén vén chỉ bằng vào lực lượng thân thể 2 Trọng, liền có thể phát huy ra lực công kích 360 Trọng, mà Tông Sư đỉnh phong phổ thông cũng chỉ có 200 Trọng a, lực công kích còn không bằng hắn.

Có thể tưởng tượng được, một khi tu vi của Diệp Thiên bước vào đến cảnh giới Tông Sư, thực lực của hắn sẽ đạt tới sự kinh khủng cỡ nào.

"Thanh Phong Trảm chỉ là đạo kỹ cấp Thanh Đồng phổ thông, đạo ý của mình rất nhanh liền có thể đạt đến ba thành cảnh giới, đến thời điểm đó liền có thể tu luyện đạo kỹ cấp Bạch Ngân càng cường đại hơn, tuyệt đối có thể tăng cường lực công kích lên nhiều hơn. Hơn nữa thiên phú lực lượng của mình cũng chỉ là cấp nguy Áo Nghĩa, nếu như đạt đến cấp Áo Nghĩa chân chính thì sao? Như vậy chẳng phải là..." Nghĩ đến đây, hô hấp của Diệp Thiên liền trở nên dồn dập.

Nhưng muốn thiên phú đặc thù đạt đến cấp Áo Nghĩa, có thể tưởng tượng được là khó cỡ nào, trừ phi hắn gặp phải hung thú hoặc là Võ Giả nắm giữ thiên phú cấp Áo Nghĩa, như vậy liền có thể nhẹ nhõm sao chép được.

Đáng tiếc, dạng Võ Giả hoặc là hung thú này tuyệt đối sẽ là tồn tại vô cùng hiếm hoi, không phải là bằng vào hắn trước mắt có thể tiếp xúc đến.

Nếu như không thể sao chép thiên phú cấp Áo Nghĩa từ những người khác, vậy cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp tăng thiên phú của bản thân lên tới cấp Áo Nghĩa, nhưng hắn căn bản cũng không biết làm như thế nào để tăng lên?

Cũng không thể trông cậy vào Võ Giả ở Đại căn cứ Ma Hải, đoán chừng cũng không có ai biết về thiên phú cấp Áo Nghĩa, có lẽ là chỉ có vài người nghe thấy qua.

"Trước tiên mặc kệ thiên phú cấp Áo Nghĩa, chuyện tiếp theo là trùng kích cảnh giới Tông Sư!" Diệp Thiên đã dừng lại ở cấp độ Đại Võ Giả đỉnh phong đã lâu, bây giờ đã thành công đúc thành căn cơ hoàn mỹ, không cần thiết phải dừng lại nữa.

Thế là, Diệp Thiên mượn một phòng tu luyện nguyên khí tại tháp tu luyện, ở bên trong nơi này bắt đầu trùng kích cảnh giới Tông Sư.

Bên trong phòng tu luyện nguyên khí, Diệp Thiên ngồi xếp bằng, bắt đầu hồi tưởng nội dung liên quan tới Thuật Luyện Mạch Từ Huyết.

Không giống như là Đại Võ Giả, Tông Sư tu hành là dựa vào quá trình rèn luyện kinh mạch.

Nhân thể có kỳ kinh bát mạch, mà rèn luyện cảnh giới Tông Sư chính là tám loại kinh mạch này, mỗi khi rèn luyện được một loại kinh mạch liền có thể gia tăng lực lượng lên 10 Trọng, một khi rèn luyện hoàn tất toàn bộ kỳ kinh bát mạch liền có thể đạt đến cấp độ Tông Sư hậu kỳ, sau đó tiếp tục rèn luyện thân thể liền có thể tăng lên tới cấp độ Tông Sư đỉnh phong 100 Trọng.

Nếu như không có Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp, vậy thì cũng chỉ có thể dựa vào Nguyên Lực Đoán Thể Pháp trung cấp hấp thu thiên địa linh khí cùng với Máu hung thú chậm rãi rèn luyện một loại kinh mạch trong đó, tốc độ tất nhiên sẽ rất chậm.

Mà Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp tồn tại trình tự rèn luyện nghiêm ngặt, ví dụ như Thuật Luyện Mạch Từ Huyết rèn luyện loại kinh mạch thứ nhất chính là Âm Duy Mạch.

Nếu muốn trùng kích cảnh giới Tông Sư thành công, nhất định phải quán thông Âm Duy Mạch, làm cho kinh mạch quán thông mới có thể rèn luyện kinh mạch, đây là một công đoạn nhất định phải thực hiện.

Người nắm giữ thiên phú tu luyện Đỉnh cấp rất dễ dàng liền có thể quán thông kinh mạch, tấn thăng đến cảnh giới Tông Sư, nhưng người nắm giữ thiên phú tu luyện Cao đẳng lại rất khó làm được, một khi không cẩn thận sẽ khiến cho kinh mạch rối loạn hoặc là tắc nghẽn, dẫn đến tấn thăng thất bại.

Diệp Thiên chính là người nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh, so với thiên phú tu luyện Siêu phẩm còn hơn một cái cấp bậc, tự nhiên sẽ không lo lắng tấn thăng thất bại.

"Bắt đầu đi!" Diệp Thiên uống một ngụm Máu hung thú đỉnh cấp, tu luyện Thuật Luyện Mạch Từ Huyết, bắt đầu quán thông Âm Duy Mạch...

Oanh!!!! Một cỗ lực lượng trong nháy mắt liền liền quán thông Âm Duy Mạch, khiến cho Âm Duy Mạch trở nên thông suốt.

Cùng lúc đó, gong cùm xiềng xích giữa Đại Võ Giả cùng với Tông Sư đã biến mất, vô số thiên địa nguyên khí tràn vào trong thể nội của Diệp Thiên, gia tăng các loại lực lượng, tốc độ cùng với phòng ngự cho Diệp Thiên.

Diệp Thiên đang tiến vào một quá trình lột xác nhanh chóng. Quá trình này kéo dài hết thảy ba ngày thời gian mới kết thúc, mà ba ngày sau Diệp Thiên dĩ nhiên đã trở thành Tông Sư chân chính.

Sau đó, Diệp Thiên thử đo lực lượng thân thể của bản thân——2,1 Trọng!

Đây là lực lượng thân thể sau khi đột phá cảnh giới Tông Sư, mà Diệp Thiên cũng đang tính toán một chút tốc độ tu luyện của thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh.

Ở trong hoàn cảnh bình thường, tu luyện một ngày có thể gia tăng 10 vạn cân lực lượng, một tháng liền có thể gia tăng 300 vạn cân lực lượng, chính là 3 Trọng, 1 năm có thể gia tăng được 36 Trọng.

Mà lực lượng của Tông Sư đỉnh phong là 100 Trọng, dựa theo suy tính của hắn, nhiều lắm chỉ cần 3 năm thời gian, hắn liền có thể tu luyện tới Tông Sư đỉnh phong.

Mà căn cứ theo sự điều tra của Diệp Thiên, đại bộ phận người nắm giữ thiên phú tu luyện Siêu phẩm chỉ ít phải tiêu tốn 10 năm thời gian mới có thể tu luyện tới Tông Sư đỉnh phong, người nắm giữ thiên phú tu luyện Đỉnh cấp chỉ ít phải tiêu tốn 30 năm thời gian mới có thể tu luyện tới Tông Sư đỉnh phong.

"Thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh có lẽ có tốc độ tu luyện nhanh hơn thiên phú tu luyện Siêu phẩm khoảng 5 lần, dù sao thì ở trong hoàn cảnh bình thường mình chỉ cần 3 năm liền có thể tấn thăng đến Tông Sư đỉnh phong, nếu như ngẫu nhiên tiến vào phòng tu luyện nguyên khí để tu luyện, còn có thể tiếp tục rút ngắn thời gian, nói không chừng chỉ cần 2 năm là có

thể đạt đến Tông Sư đỉnh phong." Diệp Thiên tính toán.

Nếu như nói sự tính toán này ra ngoài, tuyệt đối sẽ gây nên sự oanh động to lớn.

2 năm bước vào Tông Sư đỉnh phong, hơn nữa bằng vào thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh của Diệp Thiên, muốn bước vào cảnh giới Vương Cấp là một chuyện dễ như trở bàn tay.

Điều này đại biểu cho việc Diệp Thiên vào hai, ba năm sau tất nhiên sẽ trở thành cường giả Vương Cấp, mà cường giả Vương Cấp chính là tồn tại chí cường tại Đại căn cứ Ma Hải a!

Sau khi trở thành Tông Sư, Diệp Thiên càng chú ý về tuổi thọ của bản thân hơn. Các Tông Sư khác đều có tuổi thọ là 200 năm, mà Diệp Thiên lại thông qua thiên phú phế huyết cảm ứng được sinh cơ của bản thân lại mãnh liệt hơn 1/2 so với các Tông Sư khác, các Tông Sư khác có tuổi thọ 200 năm, hẳn đoán chừng còn phải nhiều hơn 100 năm, tương đương với tuổi thọ 300 năm.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Hiệp hội trận pháp sư

Tại sao hẳn lại có tuổi thọ 300 năm, Diệp Thiên đoán chừng là bởi vì duyên cớ căn cơ hoàn mỹ, khiến cho hẳn sau khi trở thành Tông Sư, quá trình cải tạo thân thể mang đến nhiều chỗ tốt hơn.

Lãng phí cơ hội sao chép trong 2 tháng, Diệp Thiên sau khi bước vào cảnh giới Tông Sư, liền chuẩn bị sử dụng hai lần cơ hội sao chép của mình.

Mà lần này, mục tiêu của hẳn là một loại thiên phú tương đối đặc thù.

Thiên phú Trận Pháp! Đây là một loại thiên phú thần kỳ, rất nhiều trận pháp ở trong Đại căn cứ Ma Hải đều là do trận pháp sư bố trí, năng lực chiến đấu của bọn hẳn có lẽ cũng không cường đại, nhưng thủ đoạn bày trận lại hết sức đa dạng.

Sát trận, phòng ngự trận, huyền trận, cách âm trận, trọng lực trận, Tụ Nguyên trận, vân vân.

Diệp Thiên muốn sao chép thiên phú Trận Pháp, mục đích của hẳn không phải là muốn tinh thông trận pháp, mà là muốn bố trí cho mình một căn phòng tu luyện nguyên khí, như vậy liền không cần phải đi tới tháp tu luyện.

Trận pháp sư cũng không khó tìm, bọn họ đều là nhân vật trọng yếu của Đại căn cứ Ma Hải, rất nhiều đại thế lực đều có trận pháp sư đóng giữ, mà tổng bộ Vô Các cũng có một vị trận pháp sư, hơn nữa còn là trận pháp sư nắm giữ thiên phú Trận Pháp Cao đẳng.

Lần đầu tiên tới tổng bộ Vô Các, Diệp Thiên liền nhìn thấy được tình huống thiên phú của một vị trận pháp sư, chỉ là mục tiêu lần trước hẳn sao chép không phải là thiên phú Trận Pháp, cho nên cũng không sao chép.

Hôm nay, Diệp Thiên đi tới tổng bộ Vô Các lần thứ hai.

Xoạt! Thiên phú Sao Chép bao phủ toàn bộ Vô Các, rốt cục cũng tìm được vị trận pháp sư kia.

Nhân loại: Nhiếp Khai

Thiên phú tu luyện: Đỉnh cấp

Thiên phú Trận Pháp: Cao đẳng

"Sao chép!" Diệp Thiên lặng yên không một tiếng động sao chép thiên phú Trận Pháp của đối phương, sau đó lại phát hiện ra một người nắm giữ thiên phú đao pháp Cao đẳng.

"Thiên phú đao pháp của mình chỉ là Cao đẳng, nếu như dung hợp thêm hai lần thiên phú đao pháp Cao đẳng nữa liền có thể tăng lên thành Đỉnh cấp!" Diệp Thiên hưng phấn nghĩ thầm.

Thế là, hẳn lại sao chép thiên phú đao pháp Cao đẳng, dù sao thì dạng thiên phú này chỉ có thể gặp không thể cầu, không thể bỏ qua.

Sao chép hai loại thiên phú xong, nhiệm vụ của Diệp Thiên hoàn thành, nhưng cũng không rời đi như vậy, mà muốn mua một phần bí tịch trận văn cơ sở cùng với bản thiết kế Tụ Nguyên trận.

Muốn kiến tạo phòng tu luyện nguyên khí, nhất định phải bố trí ra Tụ Nguyên trận, hội tụ thiên địa nguyên khí.

Mà bản thiết kế Tụ Nguyên trận là đồ vật nhất định phải lấy được, mà cũng cần phải học tập trận pháp cơ sở, dù sao thì Diệp Thiên coi như đã sao chép thiên phú Trận Pháp, nếu không khắc họa trận văn cũng không có cách nào bố trí ra trận pháp.

"Xin hỏi ở nơi này có bí tịch trận văn cơ sở cùng với bản thiết kế Tụ Nguyên trận hay không?" Diệp Thiên đi tới một quầy hàng, hỏi.

Nữ nhân viên mỉm cười nói: "Tông Sư đại nhân tôn kính, bí tịch trận văn cơ sở chúng ta có, nhưng bản thiết kế Tụ Nguyên trận, ở nơi này chúng ta cũng không có, phải đi tới hiệp hội trận pháp sư mới có thể mua được."

"Hiệp hội trận pháp sư!" Diệp Thiên minh bạch, đồ vật có cơ mật cao giống như bản thiết kế Tụ Nguyên trận, bình thường là không có cách nào giao dịch, đều do hiệp hội trận pháp sư nắm giữ.

Mà hiệp hội trận pháp sư chính là do nhóm trận pháp sư ở Đại căn cứ Ma Hải tổ kiến, là một tổ chức của trận pháp sư.

"Xem ra trước tiên phải trở thành trận pháp sư, sau đó gia nhập vào hiệp hội trận pháp sư mới có thể lấy được bản thiết kế Tụ Nguyên trận!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Gia nhập vào hiệp hội trận pháp sư cũng không có gì khó, hấn đối với hiệp hội trận pháp sư cũng có sự hiểu rõ nhất định, hoàn toàn là một tổ chức lỏng lẻo, cũng không bó buộc các trận pháp sư, hơn nữa những trận pháp sư này đều thuộc về các thế lực, còn có trận pháp sư nhân tản.

Cho nên, hấn có gia nhập vào loại tổ chức lỏng lẻo này cũng không sao.

"Vậy thì hãy bán cho ta một phần bí tịch trận pháp cơ sở!" Diệp Thiên mở miệng nói.

Nữ nhân viên gật đầu nói: "Được, một phần bí tịch trận pháp cơ sở cần 50 triệu!" Diệp Thiên trả tiền, nữ nhân viên rất nhanh liền mang tới một phần bí tịch trận pháp cơ sở, đưa cho Diệp Thiên.

Sau đó, Diệp Thiên về nhà, bắt đầu nghiên cứu đường văn trận pháp cơ sở.

...

Mở ra bí tịch trận pháp cơ sở, ở bên trong có một lượng lớn trận văn, những cái trận văn này giống như là một đồng văn tự thần bí.

Nhìn qua một lúc, cái gì cũng không rõ ràng, hoàn toàn không biết những cái trận văn này có tác dụng gì.

Thế là, Diệp Thiên thúc giục thiên phú Trận Pháp Cao đẳng.

Oanh!!!! Thế giới trước mắt đại biến, nguyên một đám trận văn hóa thành quang ảnh, bay ra từ trên bí tịch trận pháp.

Đây là trận pháp thuộc về thế giới!

"Lực!"

"Ngự!"

"Huyền!"

Diệp Thiên nhìn đám trận văn này, bắt đầu có sự hiểu biết về giá trị của những trận văn cơ sở này, biết rõ những trận văn này có tác dụng như thế nào.

"Trách không được chỉ có người nắm giữ thiên phú Trận Pháp mới có thể trở thành trận pháp sư, nếu như không có thiên phú Trận Pháp, ngay cả trận văn cũng xem không hiểu, vậy phải làm như thế nào để trở thành trận pháp sư?" Diệp Thiên lộ ra vẻ mặt bưng bít đại ngộ.

Thế là hấn bắt đầu học tập khắc họa trận văn, mà muốn học tập khắc họa trận văn cần phải có Minh Văn Bút, Máu hung thú cùng với trang giấy hoặc là tài liệu có thể ẩn chứa nguyên lực.

Vì chuẩn bị những vật này, Diệp Thiên lại tốn thêm mấy triệu đồng tiền. Có thể tưởng tượng được, trận pháp sư cũng là một ngành nghề đắt tiền, nếu như không có đủ tiền tài thì ngay cả muốn nhập môn cũng tương đối khó khăn, trừ phi lựa chọn gia nhập vào một đại thế lực nào đó, được đại thế lực này bồi dưỡng thành trận pháp sư.

Nhưng như thế mà nói, không thể nghi ngờ là sẽ mất đi tự do.

Loại trận pháp sư thứ hai chính là những người chậm rãi góp nhặt tiền tài để học tập tri thức trận pháp, một khi thành công nhập môn, liền có thể dễ dàng kiếm tiền.

Diệp Thiên cũng không thiếu khoản tiền này, mua sắm một lượng lớn vật liệu, điên cuồng luyện tập trận văn. Lại tăng thêm thiên phú Trận Pháp Cao đẳng, tốc độ tiến bộ của hấn so với trận pháp sư phổ thông không biết nhanh hơn bao nhiêu lần.

Ngày đầu tiên, hấn đã nắm giữ mười loại trận văn, ngày thứ hai nắm giữ 8 loại trận văn, ngày thứ ba nắm giữ bảy loại trận văn...càng về sau, trận văn nắm giữ sẽ càng ngày càng phức tạp, cũng tốn nhiều thời gian hơn.

Nhưng chỉ nửa tháng sau, Diệp Thiên đã nắm giữ 50 trận văn, mà nắm giữ 20 trận văn liền được coi là trận pháp sư sơ cấp, Diệp Thiên đã nắm giữ 50 trận văn tuyệt đối là trận pháp sư chân chính, chỉ cần có được bản thiết kế trận pháp, liền có thể bố trí ra trận pháp.

"Nên đi tới hiệp hội trận pháp sư!" Diệp Thiên rời khỏi nhà khởi hành đến hiệp hội trận pháp sư.

Không qua bao lâu, một tòa kiến trúc huy hoàng xuất hiện ở trước mặt của hấn.

"Hiệp hội trận pháp sư!" Năm chữ cổ được khắc bên trên bảng hiệu của hiệp hội.

- - - -

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 125: Khảo hạch

"Chữ rất đẹp!" Diệp Thiên sợ hãi thán phục.

Kỳ thật đây cũng không phải là chữ, mà là một đồng trận văn, được người ta tổ hợp xảo diệu với nhau, tạo thành năm chữ "hiệp hội trận pháp sư" to lớn, nhưng nếu như thôi động thiên phú Trận Pháp, sẽ nhìn thấy một hình ảnh khác, đó chính là một đồng trận văn. Chỉ bất quá, người bình thường không có thiên phú Trận Pháp, cho nên không có cách nào quan sát được ảo diệu của năm chữ này.

Diệp Thiên đi vào hiệp hội trận pháp sư, có một cô gái đi tới.

"Tông Sư đại nhân, ta có thể giúp được gì cho ngài?" Cô gái khom lưng hỏi.

Hiển nhiên, nàng là nhân viên công tác của hiệp hội trận pháp sư.

Diệp Thiên nhìn nàng một cái, phát hiện ra nàng căn bản là không có thiên phú Trận Pháp, bằng không cũng sẽ không ở bên trong nơi này làm một nhân viên phổ thông.

Sau đó Diệp Thiên dùng thiên phú Sao Chép kiểm tra một hồi, toàn bộ hiệp hội trận pháp sư cũng không có nhiều trận pháp sư, cũng chỉ có khoảng 20 người mà thôi, cơ bản đều là thiên phú Trận Pháp Sơ đẳng và thiên phú Trận Pháp Trung đẳng.

Chuyện này cùng với dự đoán lúc trước của hắn không sai biệt lắm, trận pháp sư chân chính là sẽ không ở bên trong hiệp hội trận pháp sư, hoặc là có chỗ ở của mình, hoặc chính là người của các đại thế lực.

Cũng chính bởi vì như thế, hắn mới không đi đến hiệp hội trận pháp sư để sao chép thiên phú Trận Pháp, mà lại đi đến tổng bộ Võ Các.

"Ta muốn tham gia khảo hạch trận pháp sư!" Diệp Thiên nói ra mục đích của bản thân.

"Ồ, Tông Sư đại nhân cũng có thiên phú Trận Pháp hay sao?" Cô gái kinh ngạc.

"Đúng vậy!" Diệp Thiên gật đầu.

"Được, vậy ta sẽ làm thủ tục khảo hạch cho Tông Sư đại nhân." Cô gái dẫn Diệp Thiên đi, làm thủ tục khảo hạch và đóng phí khảo hạch.

Sau đó không lâu, có một tờ thông báo được đưa cho Diệp Thiên.

"Ba ngày nữa sẽ tiến hành khảo hạch!"

Ba ngày sau, Diệp Thiên lần thứ hai đi tới hiệp hội trận pháp sư, sau đó được dẫn tới đại sảnh trên tầng hai của hiệp hội trận pháp sư.

"Mười người!" Diệp Thiên nhìn thấy được ở bên trong đại sảnh có tám người trẻ tuổi, một người trung niên, cùng với một ông lão đang đứng đợi, tăng thêm hắn mà nói, tổng cộng có 11 người.

Diệp Thiên sau khi đến đại sảnh, nhân viên công tác dẫn đường liền rời đi.

"Vị Tông Sư đại nhân này, ngài là giám khảo hay sao?" Một vị Võ Giả trẻ tuổi đi tới, khẩn trương hỏi.

"Không, ta cũng là người đến tham gia khảo hạch trận pháp sư!" Diệp Thiên nhàn nhạt nói.

Xoạt!!! Những người tới tham gia khảo hạch quay đầu nhìn lại, có người lộ ra thần sắc kính sợ, cũng có người xem thường.

Ở bên trong suy nghĩ của mấy người tham gia khảo hạch này, Diệp Thiên có thể trở thành Tông Sư, thiên phú tu luyện của hắn xác thực là rất cao, nhưng tới bây giờ còn đến tham gia khảo hạch trận pháp sư, có lẽ là do thiên phú Trận Pháp tương đối rác rưởi, nếu không thì đã sớm trở thành trận pháp sư.

Tông Sư xác thực làm cho người ta kính sợ, nhưng so sánh cùng với trận pháp sư cũng không có gì là cao ngạo, coi như là một vị trận pháp sư sơ cấp, cũng đủ làm cho Tông Sư không dám đắc tội, bởi vì trận pháp sư vô cùng đoàn kết, mặc dù có số lượng rất ít, nhưng đối với Đại căn cứ Ma Hải mà nói đều là những nhân vật trọng yếu.

Cho nên, không có ai dám đắc tội với đoàn thể trận pháp sư.

Cũng chính bởi vì như thế, trận pháp sư mới có cái tên cao quý là trận pháp sư, coi như là trận pháp sư có cấp bậc Võ Giả cũng muốn cao quý hơn so với Đại Võ Giả.

"Xem ra mình đã bị đánh giá thấp a!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Dù sao thì tuổi tác của Tông Sư cũng không dễ dàng nhìn ra, Tông Sư 27 ~ 28 tuổi, nhìn qua cũng không sai biệt lắm với người 17 ~ 18 tuổi, dù sao thì Tông Sư đều có tuổi thọ dài đến 200 tuổi, chỉ cần vào lúc 17 ~ 18 tuổi trở thành Tông Sư, những năm sau này tương mạo cũng không có quá nhiều sự biến hoá.

Không có ai cho rằng Diệp Thiên chỉ mới có 17 ~ 18 tuổi, chỉ cho rằng Diệp Thiên đã đạt đến 27 ~ 28 tuổi.

Vào lúc 15 tuổi liền có thể kiểm tra ra thiên phú Trận Pháp, cho tới năm 27 ~ 28 tuổi còn chưa trở thành trận pháp sư, chỉ có thể chứng minh là thiên phú Trận Pháp có đẳng cấp không cao, không phải là thiên phú Trận Pháp Yếu thì cũng là thiên phú Trận Pháp Thấp.

Diệp Thiên rõ ràng cảm ứng được sự xem thường của mấy người này, những người này đều nắm giữ thiên phú Trận Pháp Sơ đẳng, tất nhiên sẽ có thể trở thành trận pháp sư sơ cấp.

"Thú vị, mấy tên Tinh Anh Võ Giả cùng với Đại Võ Giả cũng dám xem thường Tông Sư như ta?" Diệp Thiên cười lạnh.

Trong lúc vô tình, Diệp Thiên thả ra một sợi đao thể, áp bức những người trẻ tuổi này.

Oanh! Áp lực đánh tới, khiến cho những người trẻ tuổi lùi về phía sau một bước, sắc mặt trở nên tái nhợt.

Những người trẻ tuổi ăn phải thiệt thòi này không dám nhìn về phía Diệp Thiên, giờ mới hiểu được bản thân mình đã lỗ mãng, nếu như bọn hắn là trận pháp sư sơ cấp thì không nói, mấu chốt là bọn hắn cũng chưa trở thành trận pháp sư sơ cấp, cũng dám bất kính đối với Tông Sư?

Nếu như không phải ở Đại căn cứ Ma Hải không thể chân chính động thủ đã thương người, thì mấy người này đã trở thành thi thể.

"Tông Sư đại nhân, lão hủ đã tham gia rất nhiều lần khảo hạch, chưa bao giờ thấy qua đại nhân, đại nhân hẳn là lần đầu tiên tới tham gia khảo hạch à?" Ông lão duy nhất trong đám người tham gia khảo hạch đi tới, cung kính hỏi.

"Đúng vậy, đây xác thực là lần đầu tiên ta tới tham gia khảo hạch!" Diệp Thiên gật đầu.

Sau đó hắn liền quan sát ông lão tí mỉ một chút, từ tình huống thiên phú của ông lão này, lão tên là Lý Trung, nắm giữ thiên phú Trận Pháp Yếu, bằng vào loại thiên phú này, chỉ sợ là không có hi vọng trở thành trận pháp sư a?

Bất quá cũng không hoàn toàn chính xác, cái nghề nghiệp trận pháp sư này có một chút đặc thù, chỉ cần có thiên phú Trận Pháp, lại áp dụng thêm một số thủ đoạn đặc thù, ngược lại cũng không phải là không có hi vọng tấn thăng thành trận pháp sư sơ cấp, chỉ là có độ khó rất lớn, xác suất thành công cũng không tới 1%.

Lý Trung già như vậy, còn đến tham gia khảo hạch trận pháp sư, hiển nhiên là có nghị lực vô cùng cường hãn a!

"Tông Sư đại nhân, không biết ngài có biết gì về khảo hạch hay không?" Lý Trung hỏi.

"Không hiểu rõ!" Diệp Thiên lắc đầu.

Lý Trung giới thiệu: "Vậy thì lão hủ sẽ giải thích cho Tông Sư đại nhân một chút, khảo hạch trận pháp sư được chia làm ba giai đoạn, giai đoạn thứ nhất là khắc họa trận văn, chỉ cần khắc họa ra 20 trận văn là coi như thông qua, phần là người đến tham gia khảo hạch đều có thể thông qua; giai đoạn thứ hai là bố trí ra một cái trận pháp đơn giản, giai đoạn này rất khó khăn, bởi vì độ khó của khắc họa trận văn hoàn toàn khác biệt cùng với độ khó của bố trí trận pháp, đại bộ phận người tham gia khảo hạch đều thất bại ở giai đoạn này; về phần giai đoạn thứ ba, nói khó cũng không khó, nói dễ dàng cũng không dễ dàng, bởi vì giai đoạn này cần phải tìm ra lỗ hổng trên một cái trận pháp, tìm ra càng nhiều thì được đánh giá càng cao, tối thiểu nhất cần phải tìm được một cái mới xem như là thông qua, mà lão hủ đã thất bại 100 lần ở cái giai đoạn này!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 126: Đánh cược

"Thất bại 100 lần?" Diệp Thiên kinh ngạc, cái giai đoạn thứ ba này lại khó khăn như thế hay sao?

Phải biết rằng, lấy thiên phú Trận Pháp Yếu của Lý Trung lại có thể khắc họa ra 20 trận văn, lại bố trí ra được một cái trận pháp đơn giản, ông ta phải bỏ ra cái giá lớn cỡ nào, tuyệt đối có thể được gọi là người phi thường.

Một người có nghị lực cường đại như Lý Trung, vậy mà lại thất bại 100 lần ở giai đoạn thứ ba. Tuy nói Lý Trung không thể khảo hạch thành công, nhưng cũng coi như là một học viên trận pháp không tệ, có thể bố trí ra trận pháp đơn giản, ngược lại cũng có thể lợi dụng trận pháp để kiếm tiền, chỉ là không có cách nào thu hoạch được vinh dự trận pháp sư sơ cấp mà thôi.

Chỉ chốc lát sau, có một vị trận pháp sư trung cấp 30 tuổi đi đến.

"Ta là trận pháp sư trung cấp Trần Diệu của hiệp hội trận pháp sư, hôm nay tới chủ trì lần khảo hạch trận pháp sư này, hiện tại là giai đoạn khảo hạch thứ nhất. Người đầu, cấp cho bọn hần Minh Văn Bút, Máu hung thú cùng với giấy nguyên lực!" Trận pháp sư trung cấp Trần Diệu mở miệng nói.

Từng người tiếp nhận Minh Văn Bút, Máu hung thú cùng với giấy nguyên lực do nhân viên công tác mang tới.

Khảo hạch bắt đầu!

Xoạt!!! Diệp Thiên cầm lấy Minh Văn Bút, nhẹ nhõm khắc họa ra 20 trận văn.

"Thiên phú Trận Pháp!" Diệp Thiên âm thầm thúc giục thiên phú Trận Pháp của bản thân, nhìn về phía trận văn trên giấy nguyên lực, chỉ thấy trận văn ở phía trên giấy nguyên lực phát ra quang mang, bay ra khỏi giấy nguyên lực, một đám trận văn hiện ra rõ ràng, ý tứ của mỗi một trận văn đều rất rõ ràng.

Điều này chứng minh là những trận văn này đã được khắc chuẩn xác, là hợp cách, nếu như không phải là hợp cách mà nói, ở dưới sự thôi động thiên phú Trận Pháp sẽ không thấy trận văn có bất luận sự biến hóa nào, hoặc là không trọn vẹn.

Chỉ trong chốc lát sau, những người khác cũng đã khắc xong.

Giám khảo Trần Diệu quét mắt qua một cái, gật đầu nói: "Tốt, toàn bộ mọi người đều thông qua, tiếp theo chính là giai đoạn khảo hạch thứ hai, lấy bản thiết kế trận pháp tới!" Một cô gái cầm 11 bản thiết kế đến, đưa cho Trần Diệu.

"Đây là trận pháp cách âm cấp thấp nhất, chỉ dính tới 20 trận văn cơ bản nhất, mỗi người các ngươi hãy nhận một bản, nhớ kỹ là không được sử dụng bản thiết kế này để kiếm lợi, nếu không các ngươi sẽ biết rõ hậu quả, hiệp hội trận pháp sư sẽ vĩnh viễn không muốn ngươi!" Trần Diệu trình trọng cảnh cáo.

Sau đó, nhân viên công tác đem bản thiết kế trận pháp phát cho từng người đến đây làm khảo hạch.

Diệp Thiên sau khi nhận lấy một bản thiết kế trận pháp cách âm, liền cầm lên xem xét.

"Ồ, lại có thể là như vậy!" Diệp Thiên kinh ngạc.

Cái bản thiết kế trận pháp này giống như là bản thiết kế xây nhà vậy, cái gọi là trận văn chính là đặt vững cơ sở, cấu tạo thành một không gian ba chiều, hình thành một không gian trận pháp tuần hoàn hoàn mỹ, mà không gian trận pháp tuần hoàn hoàn mỹ này ở dưới sự gia trì của nguyên lực sẽ trở thành một cái trận pháp.

Bộ trận pháp cách âm này cũng không phức tạp, Diệp Thiên nhìn thoáng qua liền biết.

Đúng vào lúc này, một người trẻ tuổi đột nhiên mở miệng nói: "Tông Sư đại nhân, ngài có muốn tỷ thí xem ai là người bố trí bộ trận pháp cách âm này nhanh hơn hay không?"

Diệp Thiên quét ánh mắt tới, phát hiện ra người khiêu khích này chính là một người đã bị hần dùng đao thế chấn nhiếp.

"Được, có muốn thêm tiền đặt cược hay không?" Diệp Thiên lộ ra nụ cười xấu xa.

"Tiền đặt cược? Tốt!" Người trẻ tuổi suy nghĩ một chút, liền mở miệng nói: "Cược tiền cũng không có gì hay, không bằng chúng ta hãy cược điểm tích lũy a, một khi trở thành trận pháp sư sơ cấp, liền có thể thu hoạch được ban thưởng 100 điểm tích lũy của hiệp hội trận pháp sư, điểm tích lũy không thể dùng tiền để mua được, chỉ có tiếp nhận nhiệm vụ của hiệp hội trận pháp sư, mới có thể thu hoạch được điểm tích lũy, cho nên điểm tích lũy vô cùng trân quý. Ta đối với việc trở thành trận pháp sư có nắm chắc 100%, mặc dù không biết người có thể trở thành trận pháp sư hay không, nhưng ta vẫn cho ngươi cơ hội cược, cảm thấy thế nào?"

"Được!" Diệp Thiên đồng ý, hắn cũng không thiếu tiền, nhưng đúng là thiếu điểm tích lũy, mặc dù không biết bản thiết kế Tụ Nguyên trận cần bao nhiêu điểm tích lũy, nhưng có thể kiếm được nhiều điểm tích lũy hơn không thể nghĩ ngờ là một chuyện tốt.

Người trẻ tuổi này nguyện ý tặng điểm tích lũy cho hắn, hắn tại sao lại không đồng ý?

Nhân loại: Hà Đông

Thiên phú tu luyện: Cao đẳng

Thiên phú Trận Pháp: Sơ đẳng

Diệp Thiên nhìn qua tình huống thiên phú của Hà Đông, âm thầm cười lạnh: "Chỉ là thiên phú Trận Pháp Sơ đẳng, cho dù người nghiên cứu trận văn lâu hơn ta thì lại như thế nào, chênh lệch giữa thiên phú Trận Pháp Cao đẳng cùng với thiên phú Trận Pháp Sơ đẳng không phải chỉ cần dùng thời gian là có thể đền bù được."

Giai đoạn khảo hạch thứ hai bắt đầu.

Các nhân viên công tác mang trận bàn phối thai ra, phát cho mỗi người một cái.

Trận bàn phối thai được chế tạo từ tài liệu đặc biệt, có thể dung nạp trận pháp, mà giấy nguyên lực chỉ có thể chứa đựng trận văn, nếu như muốn đem trận văn hợp thành trận pháp mà nói, giấy nguyên lực tất nhiên sẽ vỡ nát, không thể thừa nhận uy lực của trận pháp.

Cho nên, muốn bố trí trận pháp, nhất định phải dùng trận bàn phối thai.

"Bắt đầu!" Theo tiếng hô của giám khảo Trần Diệu rơi xuống, từng người tham gia khảo hạch bắt đầu bố trí trận pháp.

Diệp Thiên cảm Minh Văn Bút, nhưng một chút Máu hung thú, bắt đầu khắc họa.

Thiên phú Trận Pháp Cao đẳng được mờ ra, hắn hạ bút khắc trận văn thứ nhất. Tiếp theo, hắn ở trên cơ sở của trận văn thứ nhất, khắc ra những trận văn còn lại.

Ở dưới sự phụ trợ của thiên phú Trận Pháp Cao đẳng, nguyên một đám trận văn trước mắt dần dần cấu tạo thành trận pháp không gian ba chiều.

"Nơi này vẽ một bút, nơi này cũng vẽ một bút..." Diệp Thiên có sự tăng cường của thiên phú Trận Pháp Cao đẳng, có thể hiểu rõ ràng trận pháp cách âm, không phải là bằng vào thiên phú Trận Pháp Sơ đẳng là có thể so sánh được.

Rất nhanh, Diệp Thiên đã khắc họa xong 20 trận văn, tạo thành một trận pháp không gian.

"Còn kém một bước cuối cùng!" Diệp Thiên nghĩ thầm, sau đó hắn hướng về trận pháp không gian ba chiều trút vào một chút nguyên lực.

Oanh!!!! Hào quang trên trận bàn tỏa sáng, tạo thành một cái trận pháp đơn giản!

Trận pháp cách âm đã thành công được bố trí!

Trần Diệu nhìn thoáng qua Diệp Thiên, lộ ra vẻ tán thưởng, gật đầu với Diệp Thiên một cái, sau đó tiếp tục chờ đợi những người khác kết thúc khảo hạch.

Diệp Thiên nhìn thoáng qua Trần Đông ở bên cạnh, chỉ thấy Trần Đông vào lúc này vô cùng khần trương, bởi vì hắn phát hiện ra Diệp Thiên đã bố trí xong trận pháp, mà hắn chỉ mới khắc họa ra 12 trận văn.

"Thua, xong đời rồi, ta sẽ thua hết 100 điểm tích lũy!" Trần Đông tuyệt vọng nói.

Tâm thần ba động mãnh liệt, tay run một cái, khắc họa thất bại một cái trận văn.

Xoạt! Trận bàn báo hỏng, bố trí trận pháp thất bại.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 127: Tìm ra toàn bộ

Một lần thất bại thì không sao cả, khảo hạch có thể cho phép thất bại một lần, nhưng nếu như thất bại một lần nữa mà nói, vậy liền mất đi tư cách khảo hạch.

Một nhân viên công tác đưa cho Trần Đông trận bàn phối thai thứ hai, Trần Đông biết rõ đây chính là cơ hội cuối cùng, nếu như thất bại nữa mà nói, chỉ có thể tham gia lần khảo hạch tiếp theo, mà phí báo danh khảo hạch cũng không phải là số lượng nhỏ a!

Huống hồ, hắn tuyệt đối không thể thất bại trong lần khảo hạch này, nếu không trở về sau, không biết sẽ bị bao nhiêu người chế nhạo.

"Thua thì thua, trước tiên thông qua khảo hạch rồi lại nói!" Trần Đông đè nén cảm xúc, bắt đầu nghiêm túc bố trí trận pháp cách âm.

Lần này, Trần Đông phát huy ra phong độ vô cùng ổn định, không mất bao lâu liền khắc họa ra trận pháp cách âm.

Cho dù thất bại một lần, hắn cũng không phải là người cuối cùng bố trí thành công trận pháp, người cuối cùng chính là ông lão Lý Trung kia.

Thiên phú Trận Pháp của Lý Trung thật sự là quá kém, cho nên tốc độ bố trí trận pháp rất là chậm, không dám có một tia sai lầm, bởi vì thiên phú Trận Pháp Yếu đối với việc bố trí trận

pháp cơ hồ không có hiệu quả tăng cường gì, kém một chút là sẽ thất bại.

"Rất tốt, toàn bộ đều đã thông qua giai đoạn thứ hai, như vậy chúng ta sẽ bắt đầu giai đoạn thứ ba!" Trần Diệu hài lòng gật đầu nói.

Giai đoạn khảo hạch thứ ba là một giai đoạn rất trọng yếu, cần tìm ra lỗ thủng của trận pháp.

Chỉ thấy Trần Diệu lấy ra một cái trận bàn, là trận bàn chân chính. Tiếp theo, Trần Diệu khởi động trận bàn, có một tòa trận pháp trong nháy mắt bao phủ toàn bộ đại sảnh.

Lúc này, tất cả mọi người đều bị trận pháp bao phủ ở bên trong.

"Trận pháp sơ cấp!" Diệp Thiên cảm ứng một chút đẳng cấp của trận pháp, cũng không tính là quá mạnh, lại là khôn trận.

Bất quá, dạng trận pháp này, hẳn tiện tay liền có thể đánh tan. Nhưng khảo hạch lần này không phải là đánh vỡ trận pháp, mà là tìm kiếm đến lỗ thủng của trận pháp.

"Bộ trận pháp này tên là Thanh Nguyên Khốn trận, nhưng bởi vì duyên cớ luyện chế sai lầm, trận pháp mặc dù đã luyện thành, nhưng lại có vài lỗ thủng. Ta có thể nói cho mọi người biết, tìm ra một cái lỗ thủng, sẽ trở thành trận pháp sơ cấp. Sau đó, mỗi khi tìm ra thêm một lỗ thủng, sẽ được ban thưởng thêm 100 điểm tích lũy. Trái lại, nếu như tìm sai một chỗ, vậy thì sẽ bị khấu trừ 100 điểm tích lũy, mọi người không nên mơ tưởng xa vời, nếu không sau khi tìm đúng một lỗ thủng, lại tìm nhầm một lỗ thủng, thì sẽ không còn điểm tích lũy, khảo hạch sẽ được tính là thất bại! Thời gian khảo hạch là nửa giờ!" Trần Diệu giới thiệu.

Diệp Thiên nghe xong, liền lập tức đại hì, tìm thêm ra một lỗ thủng liền có thể thu hoạch được 100 điểm tích lũy, hẳn vừa vặn còn đang thiếu điểm tích lũy đây.

Bắt đầu theo sự tuyên bố của Trần Diệu, Diệp Thiên liền mở thiên phú Trận Pháp Cao đẳng ra.

Ồ...ồ...n...g —— Toàn bộ trận pháp ở trong mắt Diệp Thiên hóa thành bộ dáng trận pháp không gian ba chiều, ước chừng có 50 trận văn tạo thành cái trận pháp không gian ba chiều này.

Hắn bắt đầu xem xét kỹ 50 cái trận văn này, tìm kiếm lỗ thủng ở trong đó.

"Cái trận văn này cùng với cái trận văn này không được hài hòa, khắc họa sai lầm, ghi chép lại!"

"Cái này cũng sai rồi, ghi chép lại!"

"Ồ, nơi này có lẽ phải khắc họa một cái trận văn khác mới đúng, hẳn khắc họa sai rồi, hai cái trận văn này mặc dù rất giống, chỉ khác biệt một chút, nhưng vẫn khắc họa sai rồi, uy lực của toàn bộ trận pháp đã bị giảm đi một thành a, ghi chép lại!"

...

Nửa giờ trôi qua, khảo hạch kết thúc.

Mặt mày của Diệp Thiên hớn hờ, bởi vì hắn tìm được bảy lỗ thủng, lại có thể vô cùng xác định là bản thân không có sai lầm.

Ở bên cạnh, ông lão Lý Trung lộ ra vẻ mặt như tro tàn, bởi vì ông ta ngay cả một lỗ thủng cũng không tìm ra được.

Diệp Thiên chú ý tới thần sắc của Lý Trung, biết rõ là ông lão này lại thất bại, trong lòng dĩ nhiên đã hiểu được chuyện gì đã xảy.

Đơn giản mà nói chính là do vấn đề thiên phú, thiên phú Yêu không có cách nào quan sát được trận pháp không gian hoàn chỉnh, thậm chí ngay cả trận văn cũng không thể nhìn rõ ràng, vậy làm sao có thể tìm ra lỗ thủng?

Cho nên giai đoạn khảo hạch thứ ba chính là sàng chọn thiên phú, chỉ là do ông lão không hiểu rõ đạo lý này mà thôi, cũng không có ai nhắc nhở ông ta.

Đừng nói là khảo hạch 100 lần, coi như khảo hạch vạn lần, ông lão Lý Trung này cũng đừng hòng khảo hạch thành công.

Đây là thời đại thiên phú, thiên phú sẽ quyết định tất cả, ông lão Lý Trung không có thiên phú Trận Pháp tốt, có cố gắng hơn nữa cũng chỉ toi công, trừ phi ông ta có thể tìm được bảo vật tăng cường thiên phú Trận Pháp.

"Đem lỗ thủng viết lên trên giấy, sau đó nộp lại cho ta!" Trần Diệu thu hồi trận bàn, nói ra.

Đám người Diệp Thiên liền hí hoáy viết lên trên giấy, mà ông lão Lý Trung cũng viết xuống một lỗ thủng, nhưng chỉ là đoán mò, dù sao thì đây cũng là một loại biện pháp, vạn nhất thật sự thành công thì sao?

Chỉ là, loại khả năng này thật sự là quá thấp!

Sau khi viết xong, đám người nộp bài cho Trần Diệu.

Sau đó, trận pháp sơ trung cấp Trần Diệu bắt đầu tuyên bố: "Người thông qua khảo hạch có hết thảy bảy người, Diệp Thiên, Trần Đông, Lý Đức Hải..."

Bốn người thất bại còn lại, ông lão Lý Trung là một người, thiên phú của người trung niên kia cũng không tốt, chỉ là thiên phú Trận Pháp Thấp, cho nên cũng thất bại, còn có hai người trẻ tuổi mặc dù nắm giữ thiên phú Trận Pháp Sơ đẳng, nhưng cơ sở nắm giữ chưa được vững chắc, cũng thất bại.

"Tiếp theo chính là tuyên bố số lượng lỗ thủng mà bảy người các người đã tìm ra!" Trần Diệu lại nói.

"Lý Đức Hải, tìm ra một cái lỗ thủng!"

"Trương Khả Khả, tìm ra hai cái lỗ thủng!"

...

"Trần Đông, tìm ra 4 cái lỗ thủng!"

Lúc này, Trần Đông hưng phấn đến mức hận không thể nhảy dựng lên, chợt dùng ánh mắt khiêu khích nhìn chằm chằm vào Diệp Thiên.

Hắn cũng không sợ đắc tội Diệp Thiên. Bấy giờ, hắn đã là trận pháp sư sơ cấp, là một thành viên của hiệp hội trận pháp sư, Diệp Thiên là Tông Sư thì lại như thế nào, còn dám giáo huấn hắn hay sao?

Huống hồ, hắn cũng không rời khỏi Đại căn cứ Ma Hải, Diệp Thiên cho dù muốn trả thù hắn cũng không làm được. Cho nên, hắn không sợ!

"Diệp Thiên, tìm ra bảy cái lỗ thủng, cũng là người tham gia khảo hạch duy nhất tìm ra toàn bộ lỗ thủng!" Nói xong, Trần Diệu đi tới trước mặt Diệp Thiên nói: "Diệp Thiên, thiên phú của ngươi hẳn là Cao đẳng a, Thanh Vân khốn trận có thiếu hụt này là do một vị đại sư cao cấp bỏ trí ra, chỉ có người nắm giữ thiên phú Trận Pháp Cao đẳng mới có thể tìm ra toàn bộ lỗ thủng ở bên trong cái trận pháp này."

Thiên phú Trận Pháp Cao đẳng? Trần Đông bất khả tư nghị nhìn qua Diệp Thiên, trên khuôn mặt lộ ra vẻ tuyệt vọng cùng với ghen ghét.

Hắn chỉ nắm giữ thiên phú Trận Pháp Sơ đẳng mà thôi, mặc dù tốt hơn một chút so với những người nắm giữ thiên phú Trận Pháp Sơ đẳng khác, nhưng xa xa không có cách nào so sánh cùng với thiên phú Trận Pháp Cao đẳng a, địa vị của cả hai căn bản là không cùng một cấp độ.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Thập trận pháp Thương Hà

"Đúng vậy!" Diệp Thiên cũng không phản bác, mà hào phóng thừa nhận.

"Diệp Thiên, nếu như ngươi nguyện ý kiểm tra thiên phú Trận Pháp mà nói, một khi xác nhận được đẳng cấp thiên phú Trận Pháp của ngươi, hiệp hội trận pháp sư sẽ ban thưởng 1000 điểm tích lũy ngoài định mức cho ngươi, ngươi có nguyện ý kiểm tra hay không?" Trần Diệu hỏi.

Kiểm tra thiên phú, đây là sự tình bí ẩn, mà dạng tổ chức lỏng lẻo như hiệp hội trận pháp sư này sẽ không yêu cầu trận pháp sư công khai đẳng cấp thiên phú Trận Pháp, tất cả đều là tự nguyện.

Cho nên, hiệp hội trận pháp sư sẽ không bức bách bất luận một trận pháp sư nào. Nếu như Diệp Thiên không nguyện ý kiểm tra mà nói, hiệp hội trận pháp sư cũng sẽ không bắt buộc, nhưng cũng sẽ không ban thưởng ngoài định mức.

"Trận pháp sư Trần Diệu, ta muốn hỏi là bản thiết kế Tự Nguyên trận cần bao nhiêu điểm tích lũy?" Diệp Thiên đột nhiên hỏi.

"Bản thiết kế Tự Nguyên trận có thể hội tụ 3 lần nguyên khí, cần 500 điểm tích lũy; bản thiết kế Tự Nguyên trận hội tụ 5 lần nguyên khí cần 1000 điểm tích lũy, bản thiết kế Tự Nguyên trận hội tụ 6 lần nguyên khí cần 2000 điểm tích lũy!" Trần Diệu giới thiệu.

Bất quá, hắn có một chút nghi hoặc chính là, Diệp Thiên đột nhiên hỏi cái vấn đề này để làm gì?

"Bản thiết kế Tự Nguyên trận hội tụ 6 lần nguyên khí cần tới 2000 điểm tích lũy?" Diệp Thiên khẽ nhíu mày.

Hội tụ 6 lần nguyên khí cũng không phải là đại biểu cho việc có thể tăng tốc độ tu luyện lên 6 lần, nếu nói như vậy, việc tu luyện cũng không khỏi quá mức dễ dàng.

Có thể tăng cường được gấp bao nhiêu lần, không những có quan hệ cùng với nồng độ nguyên khí, mà còn có quan hệ cùng với đẳng cấp thiên phú tu luyện của bản thân.

Dựa theo sự tính toán của Diệp Thiên, nếu như tu luyện ở trong hoàn cảnh gấp 6 lần nguyên khí, lấy tốc độ luyện hóa bây giờ của thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh, hẳn là sẽ có thể gia tăng tốc độ tu luyện lên 3 lần, nếu như là người nắm giữ thiên phú tu luyện Siêu phẩm mà nói, gia tăng tốc độ tu luyện lên 2 lần cũng không tệ rồi, người nắm giữ thiên phú tu luyện Đỉnh cấp nhiều lắm chỉ có thể gia tăng tốc độ tu luyện lên 1,5 lần.

"Nhất định phải mua được bản thiết kế Tự Nguyên trận hội tụ 6 lần nguyên khí, nếu như tiến hành kiểm tra thiên phú Trận Pháp, ta có thể lấy được thêm 1000 điểm tích lũy, tăng thêm 700 điểm tích lũy thu hoạch được trong lần khảo hạch này, cùng với 100 điểm tích lũy thắng được Trần Đông, tổng cộng ta thu hoạch được 1800 điểm tích lũy, như vậy cũng chỉ còn thiếu 200 điểm tích lũy, cự ly so với 2000 điểm tích lũy cũng không xa!" Diệp Thiên tính toán một chút.

Thế là hắn gật đầu đồng ý: "Được, ta nguyện ý kiểm tra!"

"Rất tốt, vậy thì ta sẽ đi lấy quả cầu kiểm tra thiên phú Trận Pháp!" Trần Diệu hưng phấn nói.

Bởi vì nếu chiêu nạp được một vị trận pháp sư nắm giữ thiên phú Trận Pháp Cao đẳng, một khi xác nhận không sai mà nói, nhiệm vụ chủ khảo lần này của hắn liền có thể lấy thêm được một khoản điểm tích lũy. Cho nên, hắn mới tích cực như thế.

"Trận pháp sư Trần Diệu, quả cầu kiểm tra sẽ không kiểm tra những thiên phú khác đó chứ?" Diệp Thiên hỏi trước, để tránh bại lộ thiên phú của bản thân.

"Sẽ không!" Trần Diệu cam đoan nói: "Hiệp hội trận pháp sư sẽ không làm loại sự tình nhòm ngó bí ẩn của người khác này, quả cầu kiểm tra của chúng ta chỉ có thể kiểm tra thiên phú Trận Pháp."

"Vậy thì ta đã an tâm!" Diệp Thiên nói ra.

Sau đó, Trần Diệu mang tới một quả cầu kiểm tra, tiến hành kiểm tra đối với thiên phú Trận Pháp của Diệp Thiên.

Quá trình kiểm tra rất nhanh liền kết thúc ——

"Quả nhiên là thiên phú Trận Pháp Cao đẳng, chúc mừng ngươi, đã ngoài định mức thu được 1000 điểm tích lũy của hiệp hội trận pháp sư!" Trần Diệu có chút hâm mộ nói.

Dù sao thì coi như là hắn, muốn thực hiện một nhiệm vụ duy nhất thu được 1000 điểm tích lũy, độ khó cũng sẽ phi thường cao, mà Diệp Thiên lại có thể nhẹ nhõm thu được 1000 điểm tích lũy như vậy, người nào không hâm mộ?

Nhưng không có biện pháp nào, người nắm giữ thiên phú cao thì liền sẽ có đãi ngộ như thế!

Không lâu sau, Trần Diệu phát huy chương trận pháp sư và thẻ điểm tích lũy cho 7 người thông qua khảo hạch, điểm tích lũy đều được cộng vào bên trong thẻ điểm tích lũy, chỉ có người nắm giữ thẻ điểm tích lũy mới có thể sử dụng, trói chặt cùng một chỗ cùng với thẻ căn cước, những người khác coi như lấy được cũng không có cách nào sử dụng.

"Trần Đông, 100 điểm tích lũy!" Diệp Thiên hướng về phía Trần Đông đòi hỏi.

Trần Đông cũng không dám đắc tội Diệp Thiên, nếu Diệp Thiên vền vẹn chỉ là Tông Sư, còn không quân được hắn, nhưng Diệp Thiên lại chính là trận pháp sư nắm giữ thiên phú Trận Pháp Cao đẳng a, về sau nhất định là cao tăng của hiệp hội trận pháp sư, nếu như hắn dám đắc tội Diệp Thiên, ngày tháng sau này hắn cũng sống không tốt.

"Diệp Thiên Tông Sư, thật xin lỗi, ta sai rồi, 100 điểm tích lũy, ta sẽ chuyển ngay cho ngài!" Trần Đông nhận sợ, cũng không cảm thấy mất mặt, đối mặt với một vị Tông Sư cộng thêm thiên phú Trận Pháp Cao đẳng, có mấy người dám không nhận sợ?

Coi như truyền đi, hắn cũng không sợ bị mất mặt, ngược lại còn vô cùng tự hào, dù sao thì bản thân cũng đã từng va chạm với một vị Tông Sư nắm giữ thiên phú Trận Pháp Cao đẳng.

"Chuyển đến đây đi!" Diệp Thiên bình thản nói ra.

...

Sau khi Trần Đông chuyển tới 100 điểm tích lũy, hắn liền hoàn toàn không thèm để ý đến cái tên Trần Đông này. Quá so đo với giun dế giống như Trần Đông, chỉ tổ làm lãng phí thời gian của hắn.

Trong hiệp hội trận pháp sư, tại đại sảnh nhiệm vụ tầng thứ nhất.

Diệp Thiên đang quan sát nhiệm vụ, hắn muốn tìm kiếm nhiệm vụ phù hợp với mình, mau chóng thu hoạch thêm 200 điểm tích lũy.

Xoạt!!!! Nguyên một đồng nhiệm vụ lóe lên, Diệp Thiên xem xét qua một lượt, nhưng đại đa số nhiệm vụ đều không thích hợp với hắn, nếu không phải là nhiệm vụ tốn nhiều thời gian, thì chính là có yêu cầu cao đối với trận pháp sư.

Đột nhiên, có một cái nhiệm vụ hấp dẫn Diệp Thiên.

[Nhiệm vụ Thập trận pháp Thương Hà: Tiếp nhận nhiệm vụ tiến vào Tháp trận pháp Thương Hà, 1 năm tiếp nhận một lần, yêu cầu nhiệm vụ: Tông Sư, thiên phú Trận Pháp Cao đẳng, trận pháp sơ cấp trở lên, ba loại yêu cầu, thiếu một loại cũng không được! Ban thưởng điểm tích lũy: tính toán theo mức độ hoàn thành]

Nhìn thấy cái nhiệm vụ này, Diệp Thiên liền cảm thấy khiếp sợ không thôi. Cái nhiệm vụ này chẳng lẽ là chuyên môn chuẩn bị cho hắn hay sao, nhưng khi hắn nhìn vào thời điểm thiết lập nhiệm vụ liền biết không phải là như vậy, cái nhiệm vụ này đã một mực được ban bố ở nơi này trong thời gian vài thập kỷ.

"Ta muốn tiếp nhận nhiệm vụ Tháp trận pháp Thương Hà!" Diệp Thiên đi tới quầy nhiệm vụ, mở miệng nói.

"Mời xuất trình thẻ căn cước." Nhân viên công tác đứng lên, vô cùng khách khí.

Dù sao thì có thể có tư cách tiếp nhận nhiệm vụ Tháp trận pháp Thương Hà đều là người nắm giữ thiên phú Trận Pháp Cao đẳng, người như vậy tất nhiên sẽ trở thành trận pháp sư cao cấp a, thậm chí ngay cả cường giả Vương Cấp gặp được trận pháp sư cao cấp cũng sẽ vô cùng khách khí.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 129: Giao nhiệm vụ

Diệp Thiên đem thẻ căn cước đưa cho nhân viên công tác, nhân viên công tác kiểm tra một hồi, rất nhanh liền công nhận tư cách của Diệp Thiên.

Sau khi tiếp nhận nhiệm vụ, Diệp Thiên lấy được một phần tư liệu, là tư liệu liên quan tới Tháp trận pháp Thương Hà.

Mở tài liệu ra, nội dung tương quan liên quan tới Tháp trận pháp Thương Hà được thể hiện ra từng cái.

Tháp trận pháp Thương Hà chính là do Thương Hà Vương thành lập, Thương Hà Vương cũng đã từng là đại nhân vật nổi danh hiển hách tại Đại căn cứ Ma Hải, không chỉ là cường giả Vương Cấp, bản thân cũng là một vị trận pháp sư Đinh cấp, là một trong mấy người có tạo nghệ cao nhất bên trên trận pháp của Đại căn cứ Ma Hải, cũng là một trong những người tham dự kiến thiết đại trận phòng ngự của Đại căn cứ Ma Hải.

Chỉ tiếc là, trong một lần ngoài ý muốn, Thương Hà Vương trọng thương trở về Đại căn cứ Ma Hải, vội vàng thành lập tháp trận pháp, lưu lại truyền thừa của bản thân.

Chỉ cần là người nắm giữ thiên phú Trận Pháp Cao đẳng đều có tư cách tiến vào Tháp trận pháp Thương Hà, mỗi khi xong qua một tầng, liền có thể thu hoạch được một bản thiết kế trận pháp, một khi xong qua chín tầng, liền có thể trở thành người thừa kế của Thương Hà Vương.

Nhưng mà, cho đến nay cũng không có người nào trở thành người thừa kế của Thương Hà Vương, về phần nguyên nhân thì không ai biết rõ, chỉ biết là có không ít người nắm giữ thiên phú Trận Pháp Cao đẳng sau khi xong đến tầng thứ tám, liền tự động từ bỏ khảo hạch.

Nhưng không thể không nói là không có lợi ích, Tháp trận pháp Thương Hà có rất nhiều bản thiết kế trận pháp, tiến vào Tháp trận pháp Thương Hà sẽ đạt được rất nhiều lợi ích, nhưng cũng có nguy hiểm, bên trong đa số đều là sát trận, cho nên yêu cầu nhất định phải là Tông Sư mới có thể tiếp nhận nhiệm vụ này, nếu không để cho Đại Võ Giả đi mà nói, sẽ rất dễ dàng vấp lạc ở bên trong Tháp trận pháp Thương Hà.

Sau khi biết được tình huống của Tháp trận pháp Thương Hà, Diệp Thiên liền đi đến Tháp trận pháp Thương Hà.

"Chính là nơi này!" Diệp Thiên đi tới một khu nhà, nơi này là khu nhà nội thành được thành lập sớm nhất, bây giờ lại ở vào khu vực biên giới của Đại căn cứ Ma Hải, ở nơi này cũng không có nhiều hộ gia đình, nhưng lại vô cùng yên tĩnh, có không ít Võ Giả chọn nơi này để dưỡng lão.

Tháp trận pháp Thương Hà mặc dù ở khu vực này, nhưng lại được hiệp hội trận pháp sư bảo vệ, thuê một nhóm quân đội chờ ở bên trong nơi này, ngày đêm trông coi Tháp trận pháp Thương Hà, người bình thường sẽ không thể tới gần.

Diệp Thiên lấy ra bằng chứng nhiệm vụ cùng với thẻ căn cước, thành công tiến nhập vào bên trong Tháp trận pháp Thương Hà.

Trong tháp trận pháp, Diệp Thiên bước vào tầng trận pháp thứ nhất.

Oanh!!! Thiên Địa đại biến, vô số hòa diễm tuôn ra, phảng phất như đưa thân thể của Diệp Thiên vào bên trong thế giới hòa diễm.

"Là loại hình trận pháp công kích hòa diễm!" Thần sắc của Diệp Thiên khẽ động, có một chút hứng thú.

Lực công kích của những ngọn lửa này vô cùng cường đại, nếu như Đại Vô Giả đến mà nói, sẽ rất khó bảo mệnh, chỉ có một ít Đại Vô Giả đặc thù mới có thể miễn cưỡng bảo mệnh.

Diệp Thiên thử một cái, thử xem có thể dùng lực lượng cường đại để phá vỡ trận pháp hay không.

"Thiên phú lực lượng nguyên Áo Nghĩa "

"Thanh Phong Trầm!"

Một kích ẩn chứa lực công kích mạnh nhất của Diệp Thiên rơi vào bên trong trận pháp, nhưng rất nhanh lại bị một cỗ lực lượng dồi dào.

"Quả nhiên, không có cách nào đầu cơ trục lợi, trừ phi lực lượng của ta có thể đi đến loại cấp độ Vương Cấp kia như Thương Hà Vương, mới có thể đánh vỡ trận pháp, nếu không đều sẽ bị một cỗ lực lượng không hiểu dồi dào lực công kích đi chỗ khác!" Diệp Thiên nhún mày nói.

Phá trận, vẫn phải dựa vào thiên phú Trận Pháp.

Thế là, Diệp Thiên mở ra thiên phú Trận Pháp Cao đẳng.

Trong phút chốc, thế giới hòa diễm liền biến thành một tòa trận pháp không gian, có một lượng lớn trận văn hiện lên trước mặt của Diệp Thiên.

Chỉ thấy những cái trận văn này tổ hợp lẫn nhau, tạo thành từng đoá từng đoá hòa diễm đánh tới.

Sau khi thấy được trận văn tạo thành trận pháp hòa diễm, Diệp Thiên dần dần có đối sách.

"Phá hư tiết điểm trận pháp là được!" Diệp Thiên thử một phen, thông qua sự phụ trợ của thiên phú Trận Pháp Cao đẳng, rất nhanh tìm được một cái tiết điểm trận pháp, tiết điểm chính là điểm nối giữa trận văn cùng với trận văn.

"Phá!" Diệp Thiên ngưng tụ một chỉ, đánh vào phía trên tiết điểm.

Tiết điểm bị phá vỡ, trận pháp hòa diễm bắt đầu trở nên bất ổn.

Sau đó, Diệp Thiên tìm từng cái tiết điểm một, sau đó lần lượt phá vỡ.

Sau khi đánh vỡ hơn mười cái tiết điểm, trận pháp nổ âm một tiếng, hóa thành mảnh vỡ.

Công phá trận pháp tầng thứ nhất!

Xoạt! Hư không tan biến, một bản vẽ xuất hiện ở trong tay của Diệp Thiên.

"Bản thiết kế trận pháp phòng ngự Sơ cấp: Vũ Mạc!" Diệp Thiên thu hồi bản thiết kế trận pháp sơ cấp này, bắt đầu xông vào tầng thứ hai.

Tầng thứ hai tương đối phức tạp, là Hàn Băng trận, Diệp Thiên bỏ ra mấy giờ đồng hồ mới có thể phá vỡ trận pháp, cũng may mắn là Diệp Thiên có thực lực cường đại, có thể kiên trì thật lâu bên trong trận pháp không gian, nếu như là Tông Sư bình thường đến đây, còn chưa kịp đánh vỡ trận pháp, đã không chịu nổi sự công kích của Hàn Băng trận.

Tầng thứ ba chính là Thanh Mộc trận pháp, là trận pháp công kích hệ Mộc, Diệp Thiên phải bỏ ra trọn vẹn một ngày thời gian mới có thể phá trận, mà nguyên lực cơ hồ đã hao hết, cũng hao tổn rất nhiều thể lực.

Ở dưới sự bất đắc dĩ, Diệp Thiên đành phải từ bỏ tiếp tục khảo hạch.

"Xông qua ba tầng, nhận được một bản thiết kế trận pháp phòng ngự Sơ cấp: Vũ Mạc, một bản thiết kế trận pháp hòa diễm Sơ cấp: Hòa Long Trùng Thiên, một bản thiết kế trận pháp ẩn nấp Sơ cấp: Ẩn Tức, thu hoạch được ba bản thiết kế, cũng coi như là thu hoạch không tệ, nhưng không biết là có thể đạt được bao nhiêu điểm tích lũy?"

Diệp Thiên mang theo ba bản thiết kế, rời khỏi Tháp trận pháp Thương Hà.

Nghỉ ngơi một đêm, ngày thứ hai, Diệp Thiên mới đi đến hiệp hội trận pháp sư....

...

"Ta tới giao nhiệm vụ!" Diệp Thiên đi tới quầy nhiệm vụ, đưa ra nhiệm vụ Tháp trận pháp Thương Hà.

Nhân viên công tác cầm thẻ căn cước của Diệp Thiên, kiểm tra một chút, sau đó xác nhận nói: "Tháp trận pháp Thương Hà đã sớm truyền đến tin tức, ngài xác thực đã hoàn thành nhiệm vụ, còn xông qua được tầng thứ ba, ban thưởng 900 điểm tích lũy, trong đó tầng thứ nhất được ban thưởng 100 điểm tích lũy, tầng thứ hai được ban thưởng 200 điểm tích lũy, tầng thứ ba được ban thưởng 400 điểm tích lũy. Trận pháp sư Diệp Thiên, ta muốn nhắc nhở ngài một chút, năm tiếp theo, ngài vẫn có thể tiếp nhận nhiệm vụ này, nhưng nếu như không thể xông đến tầng thứ tư, sẽ không có bất kỳ một ban thưởng nào."

"Hiểu rõ!" Diệp Thiên gật đầu.

Nhân viên công tác đem 900 điểm tích lũy chuyển cho Diệp Thiên, lại hỏi: "Diệp Thiên trận pháp sư, ngài có lẽ đã thu hoạch được ba bản thiết kế trận pháp từ Tháp trận pháp Thương Hà a? Nếu như là bản thiết kế mà hiệp hội trận pháp sư không có, có thể đổi lấy điểm tích lũy nhất định, xin hỏi ngài có nguyện ý giao dịch hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 130: Bố trí Tụ Nguyên trận

"Nguyên ý!" Diệp Thiên lấy ba bản thiết kế trận pháp ra.

Đáng tiếc là, chỉ có một bản thiết kế trận pháp ẩn nấp: Ẩn Tức là hiệp hội trận pháp sư không có, còn hai bản thiết kế trận pháp còn lại, hiệp hội trận pháp sư đã có, không thể giao dịch.

Nhưng chỉ dựa vào một bản thiết kế trận pháp ẩn nấp, Diệp Thiên liền thu hoạch được 500 điểm tích lũy, quả thực là khiến cho số điểm tích lũy của Diệp Thiên tăng vọt.

Diệp Thiên cẩn thận tính toán một chút, bây giờ hắn đã nắm giữ 3.300 điểm tích lũy, đã đầy đủ mua sắm bản thiết kế Tụ Nguyên trận hội tụ 6 lần nguyên khí.

Bản thiết kế kỳ thật cũng không quý, dù sao thì vật này, hiệp hội trận pháp sư muốn bao nhiêu có bao nhiêu, đừng nhìn thấy một bản thiết kế trận pháp sơ cấp liền đổi được 500 điểm tích lũy, nhưng đó là bởi vì trước mắt hiệp hội trận pháp sư chưa có bản thiết kế này.

Nếu như mua sắm một bản thiết kế trận pháp sơ cấp, chỉ cần mười mấy điểm tích lũy mà thôi, bản thiết kế Tụ Nguyên trận hội tụ 6 lần nguyên khí, mặc dù là trận pháp trung cấp, nhưng giá trị lại sánh ngang với trận pháp cao cấp, cho nên mới được bán với cái giá 2000 điểm tích lũy mắc như vậy.

Diệp Thiên không có một chút do dự mua một bản thiết kế Tụ Nguyên trận hội tụ 6 lần nguyên khí, lại tốn thêm 1000 điểm tích lũy mua một số trận bàn phối thai cao cấp, dù sao thì nếu không dùng điểm tích lũy cũng sẽ lãng phí.

Bản thiết kế Tụ Nguyên trận tới tay, trận bàn phối thai cũng đã tới tay, tất cả cơ hồ đã được chuẩn bị ổn thỏa. Tiếp theo chính là học tập trận văn, sớm ngày đạt đến trình độ có thể bố trí Tụ Nguyên trận, đến thời điểm đó hắn liền có thể bố trí trận pháp.

Tụ Nguyên trận một khi được bố trí hoàn thành, trong vòng một năm, Diệp Thiên liền có thể bước vào cấp độ Tông Sư đỉnh phong.

Trong nhà, Diệp Thiên xem xét bản thiết kế Tụ Nguyên trận, lúc này mới biết muốn bố trí thành công Tụ Nguyên trận không chỉ cần phải nắm giữ 100 trận văn, mà còn cần phải có Nguyên Khí Thạch mới có thể mở ra Tụ Nguyên trận.

"Tụ Nguyên trận phổ thông không cần Nguyên Khí Thạch, nhưng dựa vào Tụ Nguyên trận phổ thông chậm rãi hấp thu nguyên khí từ ngoại giới căn bản không được quá nhiều, chỉ có Tụ Nguyên trận trung cấp ở dưới sự trợ giúp của Nguyên Khí Thạch mới có thể nhanh chóng ngưng tụ thiên địa nguyên khí. Trách không được không có một căn biệt thự nào có Tụ Nguyên trận trung cấp, nguyên lai là cần phải có Nguyên Khí Thạch. Người bình thường căn bản không có được Nguyên Khí Thạch, cho dù có Tụ Nguyên trận, cũng không có cách nào khởi động!" Diệp Thiên bưng tỉnh đại ngộ.

Sau đó hắn liền cười rất vui vẻ, Nguyên Khí Thạch, hắn cũng không hề thiếu a! Ở bên trong bí cảnh, hắn thế nhưng đã đào móc được hơn 2000 khối Nguyên Khí Thạch, mà một khối Nguyên Khí Thạch cũng có thể sử dụng trong vòng một tháng, 2000 khối Nguyên Khí Thạch phải dùng được bao nhiêu năm a?

Cho nên, Diệp Thiên cũng không thiếu hụt Nguyên Khí Thạch.

"Như vậy mục tiêu tiếp theo cần phải làm, chính là tu luyện Thuật Luyện Mạch Từ Huyết, lĩnh hội đạo ý cùng với lĩnh hội trận văn."

Nhiệm vụ tu luyện tương đối nhiều, nhưng Diệp Thiên lại rất vui vẻ.

Nhoáng một cái, thời gian đã trôi qua nửa tháng.

Trong khoảng thời gian này, tu vi của Diệp Thiên cũng không gia tăng quá nhiều, thời gian hắn tu luyện Thuật Luyện Mạch Từ Huyết tương đối ít, nhưng lực lượng thân thể cũng đạt tới 2 Tượng, mà đạo ý cũng rốt cục bước vào cảnh giới ba thành đạo ý, đã có thể tu luyện đạo kỹ cấp Bạch Ngân.

Nhưng trước mắt hắn không có đạo kỹ cấp Bạch Ngân, cho nên phải tạm thời buông xuống cái kế hoạch này.

Về phần trận văn, trước mắt Diệp Thiên cũng chỉ khắc họa ra được 71 trận văn, đây đã một trận pháp sư sơ cấp có tài nghệ tương đối lợi hại, bởi vì chỉ cần khắc họa đến 80 trận văn, lại nắm giữ một số trận pháp trung cấp liền có thể trở thành trận pháp sư trung cấp.

Nhưng Diệp Thiên có cảm giác nếu muốn khắc họa ra 100 trận văn, tối thiểu nhất cần phải có từ hai cho đến ba tháng thời gian, nhưng với thời gian dài như vậy, hắn lại chò không nổi.

"Nhất định phải sao chép thiên phú Trận Pháp Cao đẳng!" Diệp Thiên hạ quyết định.

Thiên phú Trận Pháp Đỉnh cấp thật sự là rất khó gặp được, nhưng thiên phú Trận Pháp Cao đẳng lại không khó gặp, huống hồ thiên phú Sao Chép của hắn đã kết thúc thời gian làm lạnh, hắn đã có hai lần cơ hội sao chép.

Lần này, hắn chuẩn bị sao chép và dung hợp hai lần thiên phú Trận Pháp Cao đẳng, đem thiên phú Trận Pháp của bản thân tăng lên tới cấp độ Đỉnh cấp.

Chỉ cần nắm giữ thiên phú Trận Pháp Đỉnh cấp, hắn liền có thể ở trong một thời gian ngắn khắc họa thành công 100 trận văn, bố trí ra Tụ Nguyên trận.

Thậm chí trong tương lai khi hắn rời khỏi Đại căn cứ Ma Hải, cũng có thể tùy thời bố trí ra Tụ Nguyên trận.

Hôm nay, Diệp Thiên chạy đến trụ sở của các đại thể lực, kiểm tra một vòng, rốt cục tại Hách Liên gia cùng với tổng bộ ngân hàng Ma Hải phát hiện ra tung tích của hai vị trận pháp sư cao cấp, sao chép thiên phú Trận Pháp Cao đẳng trên người của bọn hắn.

Sau đó, Diệp Thiên quay lại căn biệt thự của mình, dung hợp hai lần thiên phú Trận Pháp Cao đẳng.

Nửa giờ trôi qua, Diệp Thiên Hơi có vẻ mệt mỏi mang theo ý cười đầy mặt nhìn qua dòng chữ thiên phú Trận Pháp hiện ở bên trên vồng mạc ——

[thiên phú Trận Pháp: Đỉnh cấp]

"Thiên phú Trận Pháp Đỉnh cấp, mình hắn là có thể trong vòng một tháng khắc họa ra 100 trận văn, đến thời điểm đó liền có thể bố trí ra Tụ Nguyên trận, cũng không uổng thời gian và tâm tư của mình!" Diệp Thiên cảm khái nói.

Tiếp tục lĩnh hội trận văn, tranh thủ sớm ngày khắc họa ra 100 trận văn. Vì đã sắp hoàn thành mục tiêu, Diệp Thiên thậm chí còn tiếp tục giảm bớt thời gian tu luyện Thuật Luyện Mạch Tử Huyết, thậm chí là tạm thời bỏ việc lĩnh hội đạo ý qua một bên.

Cứ như vậy, rốt cục vào 26 ngày sau, Diệp Thiên mượn nhờ thiên phú Trận Pháp Đỉnh cấp, thành công khắc họa ra 100 trận văn.

Như vậy là tất cả đã được chuẩn bị đầy đủ, Diệp Thiên lấy ra một cái trận bàn phôi thai cao cấp, sau đó bắt đầu khắc họa trận văn của Tụ Nguyên trận trung cấp.

Bởi vì chỉ mới đạt tới tư cách miễn cưỡng luyện chế Tụ Nguyên trận, lại tăng thêm độ khó khi khắc họa Tụ Nguyên trận trung cấp, cho dù Diệp Thiên có thiên phú Trận Pháp Đỉnh cấp tăng cường hiệu quả, cũng không dám chắc là sẽ thành công 100%.

"Bắt đầu!" Trận văn thứ nhất được khắc họa thành công, tiếp theo là cái thứ hai, cái thứ ba, cái thứ tư...vào thời điểm khắc họa trận văn thứ 12, bởi vì xuất hiện một chút sai sót, khắc họa thất bại, trận bàn phôi thai bị hư hỏng.

Một lần nữa lấy ra một cái trận bàn phôi thai, Diệp Thiên tiếp tục khắc họa.

Cứ như vậy, Diệp Thiên liên tiếp làm hỏng ba cái trận bàn phôi thai, mới có thể khắc họa thành công.

Tiếp theo, Diệp Thiên đem trận bàn khảm nạm vào bên dưới mật thất tu luyện, sau đó khảm một khối Nguyên Khí Thạch vào bên trên trận bàn, mở ra Tụ Nguyên trận.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Thú triều

Oanh!!!! Vô số thiên địa nguyên khí vọt tới, khiến cho thiên địa nguyên khí bên trong không gian Tụ Nguyên trận dần dần trở nên nồng nặc, ước chừng trôi qua nửa giờ, nồng độ nguyên khí trong toàn bộ mật thất tu luyện đã đạt tới mức độ gấp 6 lần ngoại giới.

"Thiên địa nguyên khí thật là nồng nặc, hít thở một cái cũng cảm thấy thông thuận hơn rất nhiều!" Diệp Thiên vô cùng hài lòng về hiệu quả của Tụ Nguyên trận.

Tiếp đó, hắn có thể toàn lực tu luyện.

Thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh, Nguyên Lực Đoán Thê Pháp cao cấp —— Thuật Luyện Mạch Tử Huyết, tăng thêm Tụ Nguyên trận. Tốc độ tiến bộ trong một ngày của Diệp Thiên đúng là không thể tưởng tượng, nếu để cho người bên ngoài biết, tuyệt đối sẽ gọi hắn là yêu nghiệt bên trong yêu nghiệt.

Sau khi tu luyện được một ngày, Diệp Thiên thì thào: "Dựa theo dạng tốc độ tu luyện này, trong một tháng ta liền có thể gia tăng 9 Trọng!"

Một tháng 9 Trọng, mười tháng liền có thể đạt đến 90 Trọng, cần nhắc đến giai đoạn tu luyện về sau tốc độ sẽ hơi chậm đi một chút, trong vòng 1 năm hắn liền có thể đạt tới cấp độ Tông Sư đỉnh phong.

Lại qua thêm mấy ngày, Diệp Thiên lần thứ hai nắm giữ hai lần cơ hội sao chép. Nhưng lúc này, Diệp Thiên lại có một chút do dự, không biết nên sao chép loại thiên phú gì?

"Đúng rồi, tiểu Huyết cũng có không ít thiên phú, ta còn chưa kịp sao chép cơ mà!" Diệp Thiên nhớ tới một chuyện.

Tiểu Huyết là tên của Chiến Huyết Thiên Long, là do hắn đặt cho Chiến Huyết Thiên Long. Hắn quét ánh mắt qua, thấy tiểu Huyết đang chơi đùa cùng với tiểu Kim và tiểu Tử, cũng không có quấy rầy bọn chúng.

"Sao chép cái nào đây?" Diệp Thiên do dự, cuối cùng, ánh mắt của hắn dừng lại trên hai loại thiên phú của tiểu Huyết.

[thiên phú phi hành: Cao đẳng]

[thiên phú Huyết Cốt: Trung đẳng]

Diệp Thiên không phải là không muốn sao chép những thiên phú khác, mà bởi vì những thiên phú khác đều có quan hệ cùng với rồng, hắn không có long huyết mạch, nếu như sao chép mà nói, có lẽ uy lực phát ra cũng sẽ không quá cường đại.

"Thiên phú phi hành rất không tệ, ta đã sớm muốn sao chép, chẳng qua là bởi vì cảm thấy bản thân tạm thời còn chưa rời khỏi Đại căn cứ Ma Hải, cho nên không cần thiên phú phi hành, cũng không vội vã sao chép, bây giờ nếu không biết nên sao chép loại thiên phú nào, vậy thì lựa chọn nó cũng không tệ!" Diệp Thiên nghĩ như vậy.

Sao chép, dung hợp!

Rất nhanh, Diệp Thiên liền nắm giữ thiên phú phi hành, hắn thử phi hành ở trong phòng một chút.

Kết quả là không cần mượn nhờ bất luận một loại lực lượng gì, Diệp Thiên ở dưới sự trợ giúp của thiên phú phi hành liền có thể thành công lơ lửng, tùy tâm sở dục bay đến bất kỳ nơi nào.

Nghỉ ngơi một hồi, Diệp Thiên bắt đầu sao chép thiên phú Huyết Cốt Trung đẳng. Đối với loại thiên phú này, trải qua việc tiểu Huyết thi triển mấy lần hắn đã biết đây là thiên phú gì.

Thiên phú Huyết Cốt là một loại thiên phú hết sức đặc thù, có thể ở trong thể nội lựa chọn một khúc xương tiến hành huyết luyện bồi dưỡng, cuối cùng rèn luyện nó thành một thanh binh khí huyết cốt, tùy thời có thể lấy ra từ bên trong thể nội xem như là binh khí, cũng có thể tùy thời thu hồi vào bên trong thể nội.

Mấu chốt là, rèn luyện đến hậu kỳ, có thể đem huyết cốt hóa thành bất luận bộ dáng của một loại binh khí nào, thậm chí là một thanh đao.

Mật khác, xương cốt sau khi được huyết luyện sẽ biến thành huyết cốt thoát ly khỏi nhân thể, ở vị trí nguyên bản sẽ sinh ra xương cốt mới, mà huyết cốt sẽ phụ thuộc vào xương cốt mới, không làm ảnh hưởng tới thân thể.

Điều đáng tiếc duy nhất là, thiên phú Huyền Cốt chỉ là thiên phú Trung đẳng, cao nhất chỉ có thể ngưng tụ thành Nguyên binh cao cấp, chờ đến khi hấn bước vào cảnh giới Vương Cấp, loại thiên phú này sẽ không còn bao nhiêu tác dụng.

Nhưng có chút ít còn hơn không, vạn nhất về sau có thể tăng cường thiên phú Huyền Cốt lên mà nói, loại thiên phú này sẽ rất trâu bò.

Diệp Thiên vốn định tu luyện tới cảnh giới Tông Sư định phong rồi mới rời khỏi Đại căn cứ Ma Hải, nhưng vên vện chỉ mới tu luyện hơn hai mươi ngày, lực lượng thân thể vừa tăng lên được 10 Trọng, đã có một tin tức truyền đến, làm rối loạn kế hoạch của Diệp Thiên.

"Căn cứ Lâm Hải đã xảy ra chuyện?" Diệp Thiên nhíu mày.

Tin tức này là do Nhạc Linh truyền đến, có độ chuẩn xác rất cao.

Đối với căn cứ Lâm Hải, Diệp Thiên nếu nói không có tình cảm thì đó là giả, đó chính là địa phương mà hấn từng sinh hoạt, cũng là quê nhà của hấn cùng với em gái Diệp Vũ.

Mặc dù nói bây giờ đã chuyển nhà, đi tới Đại căn cứ Ma Hải, nhưng không có nghĩa là sẽ quên nơi này, hấn còn chưa bán căn biệt thự ở căn cứ Lâm Hải, chứng minh rằng hấn vẫn muốn trở về thăm nơi này.

Nhưng bây giờ căn cứ Lâm Hải lại xảy ra chuyện.

Trước tiên, Diệp Thiên liên lạc với Nhạc Linh, muốn từ trong miệng của Nhạc Linh lấy được tin tức chính xác hơn, dù sao thì tin tức do Nhạc Linh phái người đưa tới chỉ có một câu đơn giản, rất khó biết được tình huống cụ thể.

Sau một tiếng, Nhạc Linh mới gọi lại cho Diệp Thiên.

"Nhạc Linh, căn cứ Lâm Hải đã xảy ra chuyện gì?" Diệp Thiên nhíu mày hỏi.

Sắc mặt của Nhạc Linh có một chút ngưng trọng nói: "Thú triều sắp bạo phát, mà căn cứ Lâm Hải lại ở trong phạm vi bị liên luy, nếu như là tình huống bình thường mà nói, Đại căn cứ Ma Hải sẽ không nhìn căn cứ Lâm Hải bị hủy diệt, bởi vì vị trí địa lý của căn cứ Lâm Hải quá trọng yếu, đó là cửa ngõ của Đại căn cứ Ma Hải. Nhưng bây giờ, Đại căn cứ Ma Hải lại không để ý tới căn cứ Lâm Hải, bởi vì lần thú triều này bao phủ tới mấy đại căn cứ, căn cứ Lâm Hải chỉ bị liên luy mà thôi. Loại tin tức này trước mắt chỉ có các thành viên trung tâm đại gia tộc của Đại căn cứ Ma Hải mới biết được, ta bởi vì đã đột phá trở thành Tông Sư, địa vị ở Nhạc gia được tăng lên, mới biết được chuyện này. Người sau khi nghe xong, cũng đứng nên truyền đi, nếu không sẽ gây nên sự hỗn loạn. Ta có cảm giác, lần thú triều này so với lần thú triều ở bốn mươi năm trước kia còn muốn đáng sợ hơn!"

"So với lần thú triều ở bốn mươi năm trước kia còn muốn đáng sợ hơn!" Diệp Thiên co rụt con người lại, bây giờ mới chân chính ý thức được Đại căn cứ Ma Hải tại sao lại không để ý tới căn cứ Lâm Hải, bởi vì Đại căn cứ Ma Hải cũng có nguy cơ bị hủy diệt, làm sao còn có thể quan tâm đến căn cứ Lâm Hải a!

Bên trong lần thú triều này, căn cứ Lâm Hải chỉ có thể dựa vào bản thân.

"Nhạc Linh, tỷ lệ căn cứ Lâm Hải bị hủy diệt, cô cảm thấy là bao nhiêu?" Diệp Thiên hỏi.

"Cơ hồ là 100%!" Nhạc Linh cảm thán nói: "Diệp Thiên, người không biết trong 100 năm này đã có bao nhiêu căn cứ bị hủy diệt đâu, những thứ mà Nhạc gia chúng ta biết rõ cũng không ít, đứng nhìn đại căn cứ huy hoàng như vậy, nhưng bất cứ lúc nào cũng có thể bị hủy diệt, hơn nữa tình cảnh của nhân loại cũng không khả quan. Nghe nói, vết nứt không gian vẫn còn đang khuếch đại, theo thời gian trôi qua, sẽ càng ngày có càng nhiều hung thú cường đại giăng lăm, nói không chừng có một ngày nhân loại sẽ bị hủy diệt, cũng không phải là không có khả năng."

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 132: Ta biết phi hành hay sao?

Một cỗ khí tức trầm trọng tràn ngập giữa hai người.

Đúng lúc này, Diệp Thiên mới mở miệng nói: "Ta chuẩn bị tiến về căn cứ Lâm Hải, ta hi vọng cô có thể trợ giúp ta chiếu cố em gái một chút ta, coi như ta nợ cô một ân tình!"

"Ta giúp người chiếu cố em gái của người chỉ là một việc nhỏ, nhưng người muốn đi đến căn cứ Lâm Hải, người không muốn sống nữa hay sao?" Nhạc Linh sợ hãi nói.

Đại căn cứ Ma Hải mặc dù có nguy hiểm bị hủy diệt, nhưng khả năng có thể phòng thủ được vẫn là rất lớn, nếu thực sự không được còn có thể nhờ căn cứ siêu cấp giúp đỡ, bởi vì Đại căn cứ Ma Hải vẫn rất thường xuyên liên lạc với căn cứ siêu cấp.

Nhưng căn cứ Lâm Hải thậm chí ngay cả trận pháp phòng ngự cũng đều không có, một khi thú triều xông về căn cứ Lâm Hải, thoáng một cái có thể phá tan toàn bộ căn cứ, coi như là cường giả Vương Cấp cũng rất khó có thể chống lại thú triều.

Diệp Thiên mới có tu vi gì? Tông Sư mà thôi!

Một Tông Sư muốn chống lại thú triều, coi như chỉ là một đội ngũ của thú triều, cũng không phải là một Tông Sư có thể chống lại.

"Diệp Thiên, người làm chuyện như vậy là quá nguy hiểm, không đáng!" Nhạc Linh khuyên bảo.

Diệp Thiên mỉm cười nói: "Yên tâm đi, ta cũng không ngu. Ta chỉ muốn ngăn cản một chút mà thôi, nếu thật sự không ngăn cản được, ta sẽ rời đi! Ta nếu như muốn ly khai, hung thú có thể ngăn cản được ta cũng không có mấy."

Lời nói này của hấn mặc dù có một chút tự phụ, nhưng bằng vào cảnh giới của hấn bây giờ tăng thêm thiên phú tốc độ Đỉnh cấp, có tốc độ so với phần lớn Vương Cấp còn muốn nhanh hơn không ít, hơn nữa hấn còn có thiên phú phi hành Cao đẳng, hoàn toàn có thể bay đi.

Thiên phú phi hành Cao đẳng cũng có thể gia tăng tốc độ lên 10 lần, mặc dù không bằng thiên phú tốc độ Đỉnh cấp, nhưng tốt hơn ở chỗ là trên không trung không có chướng ngại vật, có thể phi hành toàn lực, coi như là hung thú Đỉnh cấp biết bay cũng không ngăn được hấn.

Diệp Thiên nắm giữ nhiều thiên phú đặc thù, tuyệt đối là một Võ Giả khó bị giết nhất ở trên cái thế giới này. Chính là vì có những con át chủ bài này, hắn mới dám tiến về căn cứ Lâm Hải, bằng không hắn cũng sẽ không ngu ngốc tới mức đi chịu chết.

Nhạc Linh biết rõ bản thân không thể khuyên bảo được Diệp Thiên, liền căn dặn: "Diệp Thiên, ngươi hãy cẩn thận một chút, nếu thực sự không được hãy tranh thủ thời gian trở về."

Diệp Thiên gật đầu, sau đó kết thúc cuộc gọi điện với Nhạc Linh.

Trước khi đi, Diệp Thiên dặn dò Diệp Vũ một ít chuyện, nhưng lại không đề cập đến những sự tình liên quan tới thú triều cùng với nguy cơ ở căn cứ Lâm Hải, nói cũng không có tác dụng gì, ngược lại còn gây ra sự lo lắng cho Diệp Vũ.

"Tiểu Huyết, đi, ta mang ngươi đến một chỗ, không phải là ngươi hay nói mỗi ngày đều ăn không đủ no hay sao? Lần này, ta sẽ để cho ngươi ăn thật no, thế nào?" Diệp Thiên đá vào Chiến Huyết Thiên Long đang nằm ngáy o o, nói.

"Thật sao?" Chiến Huyết Thiên Long tỉnh lại, nghe được câu nói của Diệp Thiên, ngóc đầu lên, hưng phấn nói.

"Tự nhiên là thật, đi thôi!" Diệp Thiên thúc giục.

"Được!" Chiến Huyết Thiên Long bật người đi theo Diệp Thiên.

Một con rồng đi ở trên đường cái cũng không có gây nên náo động quá lớn, dù sao thì nhân loại của cái thời đại này cũng chưa từng gặp qua rồng, mà Chiến Huyết Thiên Long cũng không giống nhau cùng với rồng trong tiểu thuyết, thân thể của nó cũng không thanh mảnh, ngược lại còn vô cùng cường tráng.

Ở trong mắt của người khác, chỉ xem Chiến Huyết Thiên Long như là hung thú có long huyết mạch bình thường mà thôi. Huống chi, tiểu Huyết đã triệt để thu liễm long uy, cho nên khả năng bị nhận ra sẽ thấp hơn.

Rất nhanh, Diệp Thiên cùng với tiểu Huyết đã rời khỏi Đại căn cứ Ma Hải, đi tới nơi hoang dã.

"Tiểu Huyết, ngươi hãy chờ ta phi hành đi, chúng ta đi đến căn cứ Lâm Hải!" Diệp Thiên hạ mệnh lệnh.

"Phi hành? Ta biết phi hành hay sao?" Tiểu Huyết phát mộng nói.

Nó ở trong Đại căn cứ Ma Hải căn bản chưa bao giờ phi hành, cho nên vẫn không biết là nó có thiên phú phi hành. Trong lòng của nó thậm chí còn cho rằng mình là hung thú lục địa!

"..."

Diệp Thiên nhìn chăm chú tiểu Huyết thật lâu, rất muốn đánh nó một trận, nó thế nhưng chính là rồng a, hơn nữa còn có thiên phú phi hành Cao đẳng, dĩ nhiên còn hỏi là nó biết phi hành hay sao?

"Ngươi có thiên phú phi hành Cao đẳng, nhất định có thể bay, ngươi hãy thử bay xem, nếu như bay lên không được mà nói, lần này ngươi sẽ không có Máu hung thú để uống!" Diệp Thiên bắt đầu dùng Máu hung thú để uy hiếp tiểu Huyết.

Vừa nghe nói không có Máu hung thú để uống, tiểu Huyết lập tức trở nên gấp gáp. Nó thôi động thiên phú phi hành, chỉ vèn vèn trong vài giây đồng hồ, tiểu Huyết đã thành công bay lên bầu trời, đồng thời rất nhanh còn nắm giữ thuật phi hành.

"Nguyên lai tiểu Huyết ta chính là rồng biết bay a!" Tiểu Huyết kích động nói.

Vù! Quang mang lóe lên, tiểu Huyết xuất hiện ở bên người Diệp Thiên, nói: "Thần ái chủ nhân, hãy leo lên lưng của tiểu Huyết, tiểu Huyết sẽ mang ngài phi hành!"

Diệp Thiên nhảy lên trên lưng của tiểu Huyết, ngồi xếp bằng, chỉ về phương hướng căn cứ Lâm Hải, nói: "Cất cánh a, chúng ta đi đến căn cứ Lâm Hải!"

Tại căn cứ Lâm Hải.

Đám Võ Giả vẫn như cũ đi ra ngoài nơi hoang dã săn giết hung thú, người bình thường hoặc là nhóm võ đồ vẫn đang làm việc như thường ngày, hoàn toàn không phát giác được nguy hiểm sắp giáng lâm.

Mà Đại căn cứ Ma Hải đã triệt để từ bỏ căn cứ Lâm Hải, bắt đầu thông báo cho người của mình rút lui khỏi căn cứ Lâm Hải.

Nhưng có không ít cao tăng ở căn cứ Lâm Hải lại phát giác ra tình huống quý dị, cũng không phải là phát hiện ra thú triều, mà là phát hiện người của Võ Các cùng với ngân hàng Ma Hải đang âm thầm rút lui.

Đối với loại tình huống này, đã có một hội nghị được bắt đầu.

Tổng Sư Lý lão đầu, cùng với một đám Đại Võ Giả, nhao nhao đi đến Lâm gia.

Lâm gia dù sao cũng là người quản lý trên danh nghĩa, tổ chức hội nghị tự nhiên sẽ lựa chọn Lâm gia.

Nhưng lần này, người chủ trì hội nghị lại không phải là Lâm Vạn, mà là Tổng Sư Lý lão đầu, cũng chỉ có Lý lão đầu mới có cái tư cách này.

Trong hội nghị, Lý lão đầu mở miệng phát biểu: "Các vị, chắc chắn là các vị đều vô cùng rõ ràng, người của Võ các cơ hồ đều đang âm thầm rời đi, các chủ Võ Các Vũ Trọng cũng không thấy bóng dáng, toàn bộ Võ Các chỉ còn lại một số Võ Giả cùng với võ đồ của căn cứ Lâm Hải chúng ta. Mặt khác, ngân hàng Ma Hải cũng như thế, các cao tăng cơ hồ đều không nhìn thấy. Căn cứ theo sự điều tra, bọn hắn đều đã trở về Đại căn cứ Ma Hải."

"Trở về Đại căn cứ Ma Hải?" Một đám Đại Võ Giả nhao nhao nhíu mày.

"Đại căn cứ Ma Hải đã xảy ra chuyện rồi hay sao?" Có Đại Võ Giả hỏi.

Lý lão đầu lắc đầu nói: "Không rõ ràng, có lẽ là do Đại căn cứ Ma Hải đã xảy ra chuyện gì đó, nhưng cũng có thể là do căn cứ Lâm Hải chúng ta sắp xảy ra chuyện!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 133: Tông Sư Diệt Thiên trở về

"Cái gì, căn cứ Lâm Hải sắp xảy ra chuyện?" Một vị Đại Võ Giả nguyên bản thuộc về căn cứ Thiết Nha hét lên sợ hãi.

Hắn thế nhưng vừa mới trải qua sự tình căn cứ Thiết Nha bị hủy diệt cách đây không lâu, chẳng lẽ căn cứ Lâm Hải cũng sắp xảy ra chuyện rồi?

Lúc này, Lý lão đầu mới phân tích: "Các người cứ ngẫm lại đi, nếu như Đại căn cứ Ma Hải xảy ra chuyện, những người ở ngân hàng Ma Hải cùng với Võ Các kia trở về để làm gì, bọn hắn ở Đại căn cứ Ma Hải bắt quả chỉ là tăng dưới chót mà thôi, làm sao có thể sống thoải mái như ở căn cứ Lâm Hải được. Nhưng bây giờ, toàn bộ bọn hắn đều rời đi, rõ ràng là đã vội vã ly khai khỏi căn cứ Lâm Hải của chúng ta, không muốn lưu lại nơi này, ngoại trừ việc căn cứ Lâm Hải gặp nguy hiểm, ta không nghĩ ra được nguyên nhân nào khác."

"Có thể liên lạc với Đại căn cứ Ma Hải hay không? Tốt nhất cần phải biết chuyện gì sắp phát sinh!" Lâm Vạn nhũu mày hỏi.

"Không liên hệ được!" Lý lão đầu lắc lắc đầu nói: "Toàn bộ dụng cụ liên lạc đã bị mang đi, hơn nữa máy truyền tin chúng ta mua sắm chỉ có thể sử dụng tại căn cứ Lâm Hải, căn bản không liên lạc được với người ở Đại căn cứ Ma Hải."

"Có phải là nhóm hung thủ hủy diệt căn cứ Thiết Nha lúc trước muốn đi tới căn cứ Lâm Hải hay không? Thủ lĩnh của đám hung thủ kia thế nhưng chính là một con Vương thú a, mặc dù là Vương thú yếu nhất, nhưng chỉ cần thổi một ngụm khí liền đủ để giết chúng ta, nếu như bị Vương thú tấn công mà nói, căn cứ Lâm Hải tuyệt đối sẽ không ngăn cản được, cho nên người của ngân hàng Ma Hải cùng với Võ Các mới rút đi." Một vị Đại Võ Giả suy đoán.

"Rất không có khả năng!" Lý lão đầu phản bác: "Ta đã phái người đi điều tra, nhóm hung thủ kia cũng không có động tác gì, cũng không có ý định đi tới căn cứ Lâm Hải. Mặt khác, coi như Vương thú tấn công thì lại như thế nào, con Vương Thú kia bắt quả chỉ là Vương thú yếu nhất, hơn nữa còn lợi dụng biện pháp đặc thù cưỡng ép trở thành Vương thú, chiến lực chân chính chỉ tương đương với nửa bước Vương thú. Chỉ có lực lượng cùng với phòng ngự của Vương thú, mà lại không có tốc độ của Vương thú. Đại căn cứ Ma Hải có không ít cường giả Vương Cấp, chỉ cần tùy tiện phái một vị cường giả Vương Cấp liền đủ để hủy diệt đám hung thủ kia."

"Như vậy tình huống bây giờ là như thế nào?" Có Đại Võ Giả hỏi.

"Nếu không chúng ta cũng đi đến Đại căn cứ Ma Hải tránh một chút?" Có Đại Võ Giả đề nghị.

"Không được!" Lâm Vạn là người thứ nhất không đáp ứng.

"Bên trong chúng ta phần lớn đều là người của các gia tộc, chẳng lẽ muốn vứt bỏ gia tộc hay sao? Huống hồ làm sao có thể xác định là ở Đại căn cứ Ma Hải không xảy ra chuyện? Vạn nhất ở bên kia đang giao chiến thì sao, chúng ta đi qua bên đó chẳng phải là chịu chết?"

Lời nói của Lâm Vạn được không ít Đại Võ Giả đồng ý, mà Đại Võ Giả vừa mới đề nghị tránh đi lại bị Lý lão đầu cảnh cáo một chút.

Đúng lúc này, có một vị Tinh Anh Võ Giả chạy vào báo cáo: "Tông Sư đại nhân, không xong rồi, có một con hung thú vô cùng đáng sợ tiến vào căn cứ!"

Lý lão đầu liền vội hỏi: "Là hung thú gì? Đã xảy ra chuyện gì rồi?"

Những Đại Võ Giả khác cũng nhao nhao nhìn chăm chú vào vị Tinh Anh Võ Giả kia, bọn hắn cũng muốn biết đã xảy ra chuyện gì.

"Các đại nhân, ngay vào lúc vừa rồi, có một con hung thú dài mười mét bay vào bên trong căn cứ, tốc độ của nó quá nhanh, những người khác căn bản không kịp phản ứng, cuối cùng con hung thú kia giống như đã hạ xuống khu biệt thự!" Tinh Anh Võ Giả nói ra.

"Khu biệt thự!" Đám người ở đây cũng không xa lạ gì đối với cái khu vực này, nếu như là thật lâu trước kia, nơi này chỉ là một khu vực phổ thông, nhưng từ khi Diệt Thiên quật khởi, giá cả biệt thự ở khu này liền tăng vọt lên, chỉ là theo việc Diệt Thiên rời đi, giá cả của biệt thự mới bình ổn trở lại.

"Đi, đi xem một chút!" Lý lão đầu dẫn đường, nhóm Đại Võ Giả đi theo.

Rất nhanh, bọn hắn đã đi tới khu biệt thự.

Lúc này, đã có người chạy tới báo cáo: "Các vị đại nhân, Tông Sư Diệt Thiên đã trở về!"

"Tông Sư Diệt Thiên đã trở về?" Đám người vui vẻ.

Diệt Thiên đã di chuyển đến Đại căn cứ Ma Hải, hơn nữa còn ở lại Đại căn cứ Ma Hải một thời gian dài như vậy, khẳng định là biết rõ nội tình của chuyện này, bọn hắn có lẽ sẽ từ trong miệng của Diệt Thiên biết được nguyên nhân mà người của Võ Các cùng với ngân hàng Ma Hải rút đi.

Lý lão đầu lúc này lại nửa vui nửa buồn, vui là tình huống quý dị ở căn cứ Lâm Hải có lẽ sẽ được giải thích, nhưng buồn là mình sẽ không còn là người đứng đầu ở đây nữa, mà phải thân phục với Diệt Thiên, tất cả đều phải nghe theo lời nói của Diệt Thiên, đây chính là sự tình mà hắn cảm thấy khó chịu.

Nhưng hắn vẫn nói: "Cùng ta cùng đi bái kiến Tông Sư Diệt Thiên!"

Một nhóm Đại Võ Giả đi theo một vị Tông Sư đến khu biệt thự đã đưa tới sự oanh động to lớn, mà tin tức Tông Sư Diệt Thiên trở về cũng nhanh chóng truyền ra khắp căn cứ Lâm Hải, có vô số người biết được chuyện này.

Nhưng chuyện này cũng không gây ra ảnh hưởng gì, mọi người cũng không có cảm xúc gì quá lớn, dù sao thì nhân vật có cấp độ như Diệt Thiên cũng không có qua lại gì với bọn hắn, có chú ý cũng không có tác dụng.

Tại biệt thự của Diệt Thiên.

Lúc này, Diệt Thiên đang quét dọn một chút, dù sao thì ở trong đoạn thời gian tiếp theo, hắn cũng muốn ở chỗ này.

Mà tiểu Huyết lại có một chút ghét bỏ nhìn qua bốn phía nói: "Chủ nhân, nơi rách nát này kém xa so với nhà của chúng ta, chúng ta tại sao lại phải ở nơi này?"

"Đây là nhà trước kia của ta!" Diệt Thiên trừng tiểu Huyết một cái.

Tiểu Huyết lập tức đổi giọng: "Chú nhân, ta cảm thấy được ở nơi này rất có phong cách cổ điển, tuyệt đối là một nơi ở tốt a!"

"Tốc độ phản ứng của ngươi đúng là rất nhanh a, thân thể trưởng thành cũng rất nhanh a!" Diệp Thiên mặc dù nói rất bình tĩnh, nhưng trong nội tâm lại hết sức kinh ngạc.

Hắn nhớ kỹ vào thời điểm tiểu Huyết mới ra đời, chỉ biết nói vài từ đơn giản như đói, khát, đi ngủ, vậy mà mới qua bao lâu, thân thể của tiểu Huyết chẳng những dài đến 10 mét, thậm chí ngay cả trí tuệ cũng vượt xa thiếu niên nhân loại.

Loại tư chất cùng với tốc độ trưởng thành này làm cho người ta phải chấn kinh.

"Không hổ là thiên phú huyết mạch cấp Hi Nhật!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

"Có người đến!" Diệp Thiên cảm ứng được ở bên ngoài biệt thự có một đám người, rõ ràng là các cao tăng của căn cứ Lâm Hải.

"Bái kiến Diệp Tông Sư!" Lý lão đầu cùng với nhóm Đại Võ Giả đứng ở ngoài cửa biệt thự, khom lưng cung kính nói.

"Vào đi!" Thanh âm của Diệp Thiên truyền đến.

Lý lão đầu cùng với nhóm Đại Võ Giả đi vào, rất nhanh liền nhìn thấy Diệp Thiên cùng với Chiến Huyết Thiên Long.

Chiến Huyết Thiên Long mặc dù đã thu liễm long uy, nhưng khí thế cùng với cảnh giới trên người lại không che lấp một chút nào.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Nguy cơ

Hung thú đỉnh cấp! Lý lão đầu nhìn thấy tiểu Huyết, toàn thân run lên. Hắn có một loại cảm giác, con hung thú này nắm giữ được thực lực miêu sát hắn, tuyệt đối là loại hung thú đỉnh cấp kinh khủng nhất kia.

Sau đó hắn xoay đầu nhìn về phía Diệp Thiên, lập tức kinh hãi.

"Tông Sư!" Cảnh giới của Diệp Thiên vào giờ phút này rõ ràng là Tông Sư, mà không phải là Đại Võ Giả.

Không những Lý lão đầu sợ ngây người, những Đại Võ Giả khác cũng sợ ngây người.

Bọn hắn sơ dĩ gọi Diệp Thiên là Tông Sư, chỉ là bởi vì sức chiến đấu của Diệp Thiên đã vượt qua Tông Sư, nắm giữ chiến lực chém giết Tông Sư phổ thông, nhưng tu vi chân chính lại như cũ thuộc về Đại Võ Giả.

Nhưng bây giờ, Diệp Thiên dĩ nhiên đã bước vào đến cảnh giới Tông Sư.

Diệp Thiên ở cấp độ Đại Võ Giả liền có thể chém giết Tông Sư, bây giờ Diệp Thiên trở thành Tông Sư, chẳng phải là có thể giết Tông Sư nhẹ nhõm như giết gà giết chó?

Kính sợ! Đám người càng thêm kính sợ Diệp Thiên, không dám chậm trễ một chút nào.

"Diệp Tông Sư, ngài làm sao lại trở về?" Lý lão đầu biểu hiện ra bộ dáng rất khúm núm, làm gì còn có bá khí cùng với uy áp của Tông Sư, phảng phất như chỉ là một gã sai vặt.

"Căn cứ Lâm Hải sẽ có một trận nguy cơ, cho nên ta đã trở về!" Diệp Thiên cũng không giấu diếm, hắn cần phải thông báo cho đám người căn cứ Lâm Hải biết, để cho bọn hắn nắm rõ tình hình.

Huống hồ, hắn còn hi vọng đám người Lý lão đầu giúp hắn làm một ít chuyện, tự nhiên phải nói ra tình hình thực tế.

"Căn cứ Lâm Hải gặp nguy cơ!!!!" Trong lòng của Lý lão đầu xuất hiện sự khủng hoảng.

Hắn vốn đã suy đoán đến loại tình huống này, cho nên mới tổ chức hội nghị, nhưng vẫn chưa xác định được, trong lòng vẫn còn có một tia hi vọng.

Nhưng bây giờ, Diệp Thiên từ Đại căn cứ Ma Hải trở về đây nói là căn cứ Lâm Hải gặp nguy cơ, vậy chuyện này tất nhiên là sẽ không sai.

"Diệp Tông Sư, mong ngài hãy cứu căn cứ Lâm Hải!" Lâm Vạn van cầu.

Nhóm Đại Võ Giả cùng với Lý lão đầu cũng vội vàng van cầu Diệp Thiên: "Diệp Tông Sư, xin ngài hãy xuất thủ cứu vớt căn cứ Lâm Hải!"

"Ài!" Diệp Thiên thở dài một tiếng thật sâu, nói: "Lần này ta trở về chính là muốn xử lý chuyện này, nhưng ta cũng phải nhắc nhở các ngươi, nếu như không thể địch lại mà nói, ta sẽ không lưu lại căn cứ Lâm Hải, sẽ là người chạy trốn trước tiên. Các ngươi...cũng nên làm tốt chuẩn bị chạy trốn, nhưng có thể chạy trốn được hay không, vậy phải dựa vào vận khí của mỗi người!"

Lý lão đầu biến sắc, hỏi: "Diệp Tông Sư, chẳng lẽ là con Vương Thú hủy diệt căn cứ Thiết Nha kia muốn xuất thủ đối với căn cứ Lâm Hải hay sao?"

"Không phải!" Diệp Thiên lắc lắc đầu nói: "Nếu chỉ vèn vẹn là một con Vương thú, Đại căn cứ Ma Hải sẽ không bỏ mặc căn cứ Lâm Hải, nơi này thế nhưng là cánh cửa ngõ của Đại căn cứ Ma Hải, nhưng bây giờ Đại căn cứ Ma Hải lại không có cách nào tiếp viện căn cứ Lâm Hải, bởi vì Đại căn cứ Ma Hải cũng có nguy cơ bị hủy diệt!"

Oanh!!! Cái tin tức này đã triệt để khiến cho đám người Lý lão đầu chấn kinh.

- ----

Bạn nào muốn mua đến chương mới nhất với giá rẻ thì pm facebook hoặc zalo của mình:

- ----

Đại căn cứ Ma Hải chính là đại căn cứ a, có vô số Tông Sư, Vương Cấp cũng có không ít, ngay cả dạng đại căn cứ này dĩ nhiên cũng sẽ có nguy cơ bị hủy diệt?

Đây rốt cuộc là loại tai nạn gì? Bọn hắn không có cách nào tưởng tượng, thậm chí là không dám tưởng tượng a!

"Căn cứ Lâm Hải chúng ta cũng sẽ đứng trước nguy cơ đồng dạng như Đại căn cứ Ma Hải hay sao?" Lâm Vạn tuyệt vọng nói.

"Đúng vậy!" Diệp Thiên vô cùng ngưng trọng nói: "Ta cũng không rõ ràng tình huống cụ thể, ta chỉ biết rõ là sẽ có một trận thú triều trước nay chưa từng có sắp bạo phát, Đại căn cứ Ma Hải cùng với mấy đại căn cứ khác đều ở bên trong phạm vi công kích, về phần căn cứ Lâm Hải chỉ nằm trong phạm vi liên lụy, nhưng cho dù thú triều ở đây nhỏ hơn, cũng không phải là một căn cứ cỡ nhỏ có thể chống đỡ được. Ở dưới tình huống như vậy, Đại căn cứ Ma Hải tuyệt đối sẽ phải tận lực phòng thủ, không có khả năng đi trợ giúp những căn cứ khác."

"Ta hiểu được!" Lâm Vạn rốt cục cũng biết vì sao đám người Võ Các cùng với ngân hàng Ma Hải lại rời đi.

Ở dưới ánh mắt của bọn hắn, Đại căn cứ Ma Hải mặc dù cũng gặp nguy hiểm, nhưng khả năng có thể bảo tồn lớn hơn so với căn cứ Lâm Hải, căn cứ Lâm Hải nếu như không có gì ngoài ý muốn mà nói, tất nhiên sẽ bị hủy diệt.

"Diệp Tông Sư, bây giờ chúng ta có thể dời vào Đại căn cứ Ma Hải hay không?" Lâm Vạn chờ mong.

"Tuyệt đối không thể!" Diệp Thiên lập tức bác bỏ đề nghị của Lâm Vạn, giải thích: "Sự tình thú triều, tuyệt đại bộ phận người ở Đại căn cứ Ma Hải đều không biết, chính là vì sợ gây ra khủng hoảng, trước mắt chỉ có thành viên trung tâm của các đại gia tộc mới biết. Các người nếu di chuyển đến Đại căn cứ Ma Hải, chẳng phải là sẽ khiến cho mọi người đều biết? Người có tin là những đại thể lực kia sẽ phải người ra bên ngoài Đại căn cứ Ma Hải giết sạch các người?"

Vù! Đám người biến sắc, lúc này mới bỏ đi cái ý nghĩ này.

"Diệp Tông Sư, vậy phải làm sao bây giờ?" Lý lão đầu hỏi, hắn là Tông Sư, bây giờ còn tới hơn 100 năm để hưởng thụ, tự nhiên không muốn chết a!

"Trước tiên phải bày trận, dựa theo dự đoán của ta, ít nhất phải vài ngày nữa thú triều mới bộc phát, chúng ta vẫn còn thời gian, trong mấy ngày này ta sẽ bố trí một số trận pháp phòng ngự, tối thiểu cũng có thể đưa đến một chút tác dụng" Diệp Thiên nói ra.

"Trận pháp? Diệp Tông Sư, ngài chẳng lẽ còn là trận pháp sư?" Lý lão đầu kinh ngạc, hắn đã đi đến Đại căn cứ Ma Hải, tự nhiên biết rõ ràng trận pháp của Đại căn cứ Ma Hải, cũng biết rõ địa vị của trận pháp sư là cao cỡ nào.

"Không sai!" Diệp Thiên gật đầu nói.

"Diệp Tông Sư, vậy chúng ta có thể giúp được gì hay không?" Lý lão đầu nhìn về phía Diệp Thiên.

"Các người hãy giúp ta chế tạo ra trận bàn phối thai, vật này cũng không phức tạp, chỉ là có yêu cầu rất cao đối với vật liệu, cần vật liệu nguyên lực, chế tạo thành bộ dáng trận bàn là được, thợ rèn của căn cứ Lâm Hải chắc là có thể làm được, các người hãy giúp ta chế tạo ra nhiều một chút." Diệp Thiên phân phó cho đám người.

"Được, chúng ta sẽ lập tức đi làm!" Đám người vội vàng đi kiểm vật liệu chế tạo trận bàn phối thai, mà Diệp Thiên cũng bắt đầu luyện chế trận pháp, chủ yếu là trận pháp phòng ngự cùng với trận pháp công kích.

.....

Lần này, hắn cũng mang đến không ít trận bàn phối thai, nhưng khẳng định là không đủ dùng, cho nên mới yêu cầu đám người Lý lão đầu hỗ trợ làm thêm trận bàn phối thai.

Luyện chế! Diệp Thiên khắc họa trận văn lên trận bàn phối thai, lấy hiệu quả tăng cường của thiên phú Trận Pháp Đình cấp, không đến 10 phút hắn liền có thể khắc ra trận pháp sơ cấp, không đến nửa giờ liền có thể khắc họa ra trận pháp trung cấp.

Về phần trận pháp cao cấp, bây giờ hắn còn chưa có năng lực khắc họa, bởi vì cảnh giới trận pháp của hắn mới chỉ là trung cấp mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 135: Vết nứt không gian mới

"Lấy trận bàn sơ cấp làm chủ, trận bàn trung cấp làm phụ!" Đây là kế hoạch luyện chế mà Diệp Thiên đề ra.

Thời gian trôi qua từng ngày—— mỗi ngày Diệp Thiên đều có thể luyện chế ra 100 trận bàn sơ cấp, còn trận bàn trung cấp hắn chỉ luyện chế được mấy cái. Mà Diệp Thiên cũng phải trả một cái giá là không nghĩ ngợi một chút nào, cũng không có thời gian tu luyện.

Nhoáng một cái, năm ngày đã trôi qua, Diệp Thiên đã luyện chế ra tổng cộng 489 trận bàn sơ cấp, 18 trận bàn trung cấp.

Sau đó, Diệp Thiên đem tất cả trận bàn phòng ngự đưa cho đám người Lý lão đầu khám nghiệm bốn phía bên trên tường thành căn cứ Lâm Hải, về phần loại hình trận bàn công kích thì đặt ở trên đất trống bên ngoài căn cứ Lâm Hải.

Mà trong khoảng thời gian này, căn cứ Lâm Hải cũng tiến hành phong tỏa, không cho phép đám người ra vào, để tránh xúc động đến trận pháp.

Diệp Thiên có được nửa ngày nghỉ ngơi hiếm hoi, cũng không tiếp tục luyện chế, nếu không khôi phục lại được trạng thái, sức chiến đấu giảm xuống mà nói, đó mới là chuyện lớn.

Trận pháp chỉ có thể kiềm chế thú triều một chút, tránh khỏi việc bị công phá trong một lần, chủ yếu vẫn phải dựa vào sức chiến đấu của hần. Cho nên, hần nhất định phải bảo trì trạng thái đỉnh phong.

Đột nhiên, có một đạo thân ảnh bay vọt vào bên trong biệt thự của Diệp Thiên, đạo thân ảnh này thành linh chính là tiểu Huyết!

Mấy ngày nay, Diệp Thiên điên cuồng luyện chế trận bàn, mà tiểu Huyết thì bị Diệp Thiên phái ra ngoài dò xét tình báo.

Không sai, tiểu Huyết trở về để hồi báo tình hình dò xét được trong ngày hôm nay.

"Tiểu Huyết, khí tức của ngươi có vẻ mạnh hơn một chút, có phải là đã thôn phệ rất nhiều Máu hung thú ở bên ngoài hay không?" Diệp Thiên hỏi.

"Cũng không nhiều, chỉ có một chút mà thôi!" Tiểu Huyết phản bác.

"Một chút là bao nhiêu?" Diệp Thiên buồn cười hỏi.

"Cũng chỉ có mấy trăm con hung thú cao cấp, bảy, tám con hung thú đỉnh cấp mà thôi!" Tiểu Huyết nói ra.

"Như vậy mà chỉ có một chút?" Diệp Thiên hung hăng trừng tiểu Huyết một cái, rồi hỏi tiếp: "Dò xét được thế nào, thú triều đại khái sẽ bộc phát vào lúc nào?"

Tiểu Huyết nghiêm túc trả lời: "Ta quan sát một chút từ trên trời, ở phía Đông có một lượng lớn hung thú tụ tập, hơn nữa ta còn cảm ứng được không ít khí tức đáng sợ, cho nên không dám tới gần. Ước chừng ở bên ngoài 3 vạn cây số ở phía Đông, ta nhìn thấy một vết nứt không gian, có không ít hung thú từ bên trong vết nứt không gian đi ra."

"Vết nứt không gian!" Diệp Thiên khiếp sợ, hần rốt cục cũng biết rõ vì sao thú triều lại bộc phát, tất cả đều bắt nguồn từ vết nứt không gian.

"Nguyên lai lại là như vậy, đám Võ Giả tại Đại căn cứ Ma Hải khẳng định là đã phát hiện ra vết nứt không gian, đoán chừng chính là vết nứt không gian mà tiểu Huyết nhìn thấy, 6 vạn cây số nhìn như rất xa, nhưng ở trong mắt của Vương Cấp chỉ là một khoảng cách ngắn, Đại căn cứ Ma Hải có cự ly rất gần so với căn cứ Lâm Hải, cho nên vết nứt không gian cũng chỉ cách Đại căn cứ Ma Hải khoảng 6 vạn cây số, loại khoảng cách này đối với Đại căn cứ Ma Hải mà nói là vô cùng nguy hiểm." Diệp Thiên thì thào.

Một vết nứt không gian mới xuất hiện, chuyện này đối với Đại căn cứ Ma Hải cùng với mấy đại căn cứ ở phụ cận mà nói tuyệt đối là tai nạn, nếu không cẩn thận liền sẽ bị hủy diệt, trừ phi có thể chém giết những con hung thú cường đại đi ra từ vết nứt không gian, triệt để khống chế cái vết nứt không gian này.

Nhưng điều này có thể sao? Mặc dù Diệp Thiên không rõ ràng tình huống của vết nứt không gian, nhưng nguy cơ trên trái đất chính là đến từ vết nứt không gian, vết nứt không gian tuyệt đối là hang ổ của hung thú, muốn khống chế vết nứt không gian, nhất định phải đánh vào thế giới ở bên kia vết nứt.

Như vậy có thể tưởng tượng được độ khó sẽ lớn đến cỡ nào!

"Trước tiên không nên nghĩ nhiều như vậy, bảo trụ căn cứ Lâm Hải mới là điều quan trọng!" Diệp Thiên cũng không suy nghĩ đến sự tình vết nứt không gian nữa, mà lại để cho tiểu Huyết ly khai khỏi căn cứ Lâm Hải, bay lên bầu trời quan sát tình huống của thú triều.

Một khi thú triều vọt tới, tiểu Huyết sẽ tới báo tin trước tiên.

Tiểu Huyết đi rồi, Diệp Thiên cũng không tiếp tục luyện chế trận bàn, chừng đó trận bàn là đủ rồi, làm nhiều hơn nữa cũng không có tác dụng.

Diệp Thiên bắt đầu tu luyện, tu luyện thêm một ngày, thực lực của hần sẽ tăng lên không ít, cho nên nếu có thể tăng được bao nhiêu thì tốt bấy nhiêu, dù sao thì cũng tốt hơn so với lãng phí thời gian.

Các cao tăng của căn cứ Lâm Hải cũng không phải là không làm gì, bọn hần bắt đầu gây dựng từng nhánh đội ngũ Võ Giả, chỉ cần là Võ Giả nhất định phải gia nhập, bất luận là kẻ nào cũng đều không thể vi phạm.

Mặt khác, người bình thường cùng với nhóm võ đồ thì bắt đầu đào hầm.

Hung thú có thể di chuyển dưới đất cũng phi thường hiếm thấy, cho nên mọi người mới đào rất nhiều đường hầm, có thể để cho người bình thường hoặc là trẻ nhỏ tiến vào bên trong đường hầm, tránh khỏi việc bị trận chiến của các Võ Giả ảnh hưởng đến.

Coi như căn cứ Lâm Hải bị công phá, vạn nhất có vận khí cực tốt, trốn ở trong đường hầm còn sống thì sao? Đây cũng là một loại hy vọng a!

Có thể nói, toàn bộ căn cứ Lâm Hải đã bắt đầu tổng động viên.

Ba ngày trôi qua, Tiểu Huyết bay trở về, báo cáo cho Diệp Thiên về động thái của thú triều.

"Chủ nhân, thú triều đã động, đang di chuyển về bốn phía, có một vài nhánh đội ngũ hung thú đang hướng về căn cứ Lâm Hải mà đến!" Tiểu Huyết báo cáo.

"Có Vương thú hay không?" Diệp Thiên hỏi.

Đây là sự tình mà hần rất muốn biết, nếu như có Vương thú mà nói, vậy thì sẽ khá là phiền toái, thực lực của Vương thú không phải là hung thú đỉnh cấp có thể so sánh.

Nếu là là Vương thú nhỏ yếu thì cũng không sao, Diệp Thiên có tốc độ không kém gì Vương thú, lực công kích cũng viễn siêu Tông Sư đỉnh phong, sánh ngang với Vương Cấp, cho nên ngược lại cũng có thể đánh với Vương thú một trận, thậm chí có thể chém giết Vương thú nhỏ yếu.

Cái mà hần sợ là Vương thú có thực lực cường đại, bởi vì thực lực sai biệt giữa các Vương thú cũng vô cùng lớn.

"Chỉ có một con Vương thú, nhưng hung thú đỉnh cấp thì có khoảng chừng 100 con, hung thú cao cấp thì có hơn 1 vạn, những hung thú khác thì có mấy chục vạn!" Tiểu Huyết nói ra một con số kinh người.

"Nhiều hung thú như vậy?" Diệp Thiên nhú mày.

Lấy tình huống hiện tại của căn cứ Lâm Hải, nhiều lắm là chỉ có thể đối phó với những hung thú cao cấp, về phần hung thú đỉnh cấp cùng với Vương thú thì chỉ có hần và tiểu Huyết mới có thể đối phó.

"Tiểu Huyết, hung thú đỉnh cấp sẽ giao toàn bộ cho ngươi, có nắm chắc hay không?" Diệp Thiên hỏi.

"Có nắm chắc, bắt quá chỉ là một nhóm hung thú đỉnh cấp có huyết mạch thấp mà thôi, làm sao có thể so sánh cùng với ta?" Tiểu Huyết tràn đầy tự tin.

"Vậy là tốt rồi!" Diệp Thiên xem như thờ ra một hơi nhẹ nhõm.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 136: Hắc bối chiến hùng

Có tiểu Huyết kiềm chế những con hung thú đỉnh cấp kia, Lý lão đầu cùng với nhóm Đại Võ Giả, Tinh Anh Võ Giả đối phó với hung thú cao cấp cùng với hung thú trung cấp, hung thú cấp thấp, mặc dù không ngăn được, nhưng mượn nhờ trận pháp có thể miễn cưỡng chống lại được một chút.

Còn nhiệm vụ của hắn chính là nhanh chóng chém giết Vương Thú!

"Ta đã rèn luyện xong Âm Duyệt Mạch, tăng lên được 10 Trọng, lực lượng thân thể bây giờ của ta đã đạt đến 11 Trọng, dưới sự tăng cường của nguyên lực có thể đạt đến 22 Trọng, Thanh Phong Trảm có thể tăng cường 6 lần công kích, thiên phú lực lượng nguy. Áo Nghĩa có thể tăng cường 30 lần, như vậy thì lực công kích mạnh nhất có thể đạt đến 3.960 Trọng... Tổng Sur đỉnh phong phổ thông chỉ có 200 Trọng, mà lực công kích của Vương thú nhỏ yếu bất quá cũng chỉ là 400, 500 Trọng, nhưng chưa chắc Vương thú đến đây đã là Vương Thú nhỏ yếu, một khi đôi phương nắm giữ thiên phú loại hình công kích, vậy liền khó đối phó!" Diệp Thiên phân tích.

Bây giờ, hắn chỉ có thể kỳ vọng là thực lực của con Vương Thú kia sẽ không quá cường đại, nếu không tất nhiên sẽ là một phen khổ chiến.

Vù! Thân hình của Diệp Thiên khẽ động, hướng về địa phương Lý lão đầu đang ở.

Rất nhanh, Diệp Thiên liền tìm được Lý lão đầu.

"Diệp Tông Sur, sao ngài lại tới đây?" Lý lão đầu kinh ngạc.

"Thú triều đã đến, chỉ còn lại không đầy nửa canh giờ, nhanh chuẩn bị nghênh chiến a!" Diệp Thiên ngưng trọng nói.

"Cái gì, thú triều đã đến!" Lý lão đầu cảm thấy bối rối.

"Diệp Tông Sur, thú triều có quy mô như thế nào?" Lý lão đầu lộ ra sắc mặt trắng bệch.

"Một con Vương thú, hơn 100 con hung thú đỉnh cấp, hơn vạn con hung thú cao cấp, mấy chục vạn hung thú cấp thấp!" Diệp Thiên nói ra số lượng cụ thể, coi như là Lý lão đầu cũng cảm thấy hoảng sợ không thôi.

Oanh!!!! Một cỗ tuyệt vọng bao trùm tâm thần của Lý lão đầu, thật lâu không có cách nào mở miệng.

"Vương thú cùng với hơn 100 con hung thú đỉnh cấp sẽ do ta cùng với sủng vật của ta đối phó, căn cứ Lâm Hải chỉ cần nghênh chiến hung thú cao cấp cùng với hung thú cấp thấp, các người dựa vào trận pháp do ta bố trí tối thiểu có thể ngăn cản được một hồi, chuyện các người cần làm chính là kéo dài thời gian, ta chém giết xong Vương thú sẽ tới trợ giúp các người." Đây là lời hứa hẹn cùng với cam đoan của Diệp Thiên.

"Diệp Tông Sur, ngài có thể chém giết Vương thú?" Lý lão đầu kinh ngạc đến ngây người.

Nếu như là những Tông Sur khác nói lời này, hắn khẳng định sẽ không bao giờ tin, nhưng người mở miệng lại là Diệp Thiên, trong lòng của hắn lại có một chút tin tưởng.

"Chỉ cần không phải là Vương thú quá cường đại, ta đều có thể chém giết!" Diệp Thiên trả lời vô cùng khẳng định.

Trong nháy mắt, Lý lão đầu liền tràn đầy lòng tin, cam đoan nói: "Diệp Tông Sur, ta tuyệt đối sẽ suất lĩnh những Võ Giả khác ngăn trở hung thú, kéo dài thời gian cho Diệp Tông Sur."

Diệp Thiên gật gật đầu, thân hình khẽ động, biến mất không thấy.

Mà Lý lão đầu cũng lập tức triệu tập những Võ Giả khác đi lên bên trên tường thành, thủ hộ căn cứ Lâm Hải.

Về phần người bình thường, sau khi mệnh lệnh được đưa ra, liền nhao nhao trốn vào thông đạo dưới mặt đất.

Một trận đại chiến giữa người cùng với hung thú sắp bắt đầu!

Căn cứ Lâm Hải, ở phía trên thành tường.

Có một lượng lớn Võ Giả đang đứng ở bên trên, hướng ánh mắt nhìn về phía nơi xa.

Lúc này, trong lòng của bọn họ tràn đầy sự kinh hoàng, thậm chí có một số người ngay cả Nguyên binh ở trong tay cũng không có cách nào cầm vững.

Lý lão đầu Tông Sur đã nói rõ tình huống cho bọn hắn, thú triều đã sắp tới, hơn nữa còn có một con Vương thú, hơn một trăm con hung thú đỉnh cấp suất lĩnh mấy chục vạn hung thú.

Nếu như không phải là đám người Lý lão đầu liên tục cam đoan, sẽ có người đi đối phó với Vương thú cùng với hung thú đỉnh cấp, thì bọn hắn tuyệt đối sẽ không có một chút tâm tư chiến đấu nào.

Thời gian trôi đi từng chút một, tâm tình của đám người cũng càng ngày càng khẩn trương.

Vào lúc này, một vị Tinh Anh Võ Giả nắm giữ thiên phú mất ung, đột nhiên hô to: "Thú triều đã đến, giống như sóng biển vô biên, dẫn đầu là một con Hắc Hùng (gấu đen) cao hơn 100 mét!"

Oanh! Tiếng hô này triệt để khiến cho đám người hoảng sợ la hét.

"Yên lặng, một trận chiến này, nếu như không có cách nào ngăn trở, không những chúng ta sẽ chết trận, thậm chí ngay cả thân nhân bằng hữu phía sau chúng ta cũng sẽ chết, cho nên, chúng ta không còn lựa chọn nào khác, chỉ có chiến!" Lý lão đầu lộ ra vẻ mặt nghiêm túc nói.

Nhưng mà, trong nội tâm của Lý lão đầu cũng sợ muốn chết, nhưng hắn chính là Tổng Sư, tóm lại cũng không thể lộ ra sự sợ hãi trước mắt đám võ giả a. Bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể cưỡng ép trấn định.

Ở bên trên bầu trời, Diệp Thiên cùng với Tiểu Huyết đứng lơ lửng trên không trung, hướng ánh mắt nhìn về phía thú triều ở nơi xa.

"Tiểu Huyết, trước tiên ta sẽ ngăn cản con Vương Thú kia, qua một hồi, ngươi lại ngăn lại những con hung thú đỉnh cấp kia, về những hung thú khác, không cần phải quản!" Diệp Thiên phân phó.

Kỳ thật, hắn cũng rất muốn ngăn cản hết thấy hung thú, thế nhưng chuyện này lại không thực tế.

Chiến tuyến của hung thú kéo dài đằng đẵng, hắn không có khả năng ngăn cản toàn bộ, coi như là cường giả Vương Cấp rất cường đại cũng không có cách nào ngăn cản lại nhiều hung thú như vậy trong một lúc, chỉ có thể thực hiện kế hoạch chém tướng.

Diệp Thiên bay về phía thú triều, cũng không sử dụng thuật di.

Thuần di là át chủ bài của hắn, tạm thời không thể bại lộ.

Trong nháy mắt, Diệp Thiên liền đi tới trước mặt con Vương thú, dùng ánh mắt nhìn chăm chú con Vương thú.

Mà phạm vi bao trùm của thiên phú Sao Chép bây giờ cũng đã đạt tới 1000 mét, vừa vặn bao trùm tới con Vương thú, thấy được tình huống thiên phú của con Vương thú này.

—————
Chủng loại: Hắc Bối Chiến Hùng

Thiên phú huyết mạch: Đỉnh cấp

Thiên phú phòng ngự: Trung đẳng

Thiên phú lực lượng: Trung đẳng

—————

"Con Vương thú này không đơn giản a!" Trên mặt mũi của Diệp Thiên tràn đầy sự ngưng trọng.

Thiên phú huyết mạch của con Vương Thú này chỉ là Đỉnh cấp, đoán chừng là do may mắn mới có thể trở thành Vương thú, sẽ không còn cách nào tiến bộ.

Lấy lực lượng thân thể của Vương thú, vừa mới đột phá liền nắm giữ 300 Trọng, không sai biệt lắm cùng với Vương Cấp nhân loại nắm giữ 150 Trọng sau khi được nguyên lực tăng cường đạt đến 300 Trọng.

Nhưng điều mấu chốt là, thiên phú lực lượng của Hắc Bối Chiến Hùng lại là Trung đẳng, có thể tăng cường lực lượng từ 5 lần trở lên, tương đương với 1.500 Trọng.

Nếu vèn vèn chỉ là như vậy mà nói, vẫn còn có thể đối phó được, nhưng con Vương Thú này còn có thiên phú phòng ngự Trung đẳng, có thể triệt tiêu đi không ít lực công kích.

Lực công kích của Diệp Thiên có thể làm cho Hắc Bối Chiến Hùng bị thương, nhưng muốn giết được nó lại phải tiêu tốn không ít thời gian.

Mà thời gian lại là điểm trí mạng nhất, hắn cũng không có nhiều thời gian để kéo dài.

"Giết!" Diệp Thiên không dám trễ nãi một giây thời gian nào, xuất ra Thanh Phong Trảm chém về phía Hắc Bối Chiến Hùng.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 137: Thủ thành

"Rống!" Hắc Bối Chiến Hùng phẫn nộ vỗ về phía Diệp Thiên, đôi bàn tay to lớn của nó giống như có thể bao phủ bầu trời.

Oanh!!! Dao mang Thanh Phong Trảm bổ trúng vào hai bàn tay của Hắc Bối Chiến Hùng, lưu lại một vết máu dài ba tấc, mà thân thể của Hắc Bối Chiến Hùng cũng lui về phía sau mấy bước, đập chết một con hung thú đỉnh cấp, cùng với rất nhiều hung thú cao cấp.

"Hống hống hống!!!!" Hắc Bối Chiến Hùng ra lệnh cho những con hung thú khác xông lên, tiến đánh căn cứ Lâm Hải, không muốn để cho chúng nó ảnh hưởng tới bản thân của mình.

Diệp Thiên thì tiếp tục lao đến chém giết với Hắc Bối Chiến Hùng.

Trảm! Diệp Thiên lần lượt phóng thích Thanh Phong Trảm chém vào trên người của Hắc Bối Chiến Hùng, khiến cho Hắc Bối Chiến Hùng lần lượt bị tổn thương, nhưng rất khó đánh trúng chỗ yếu của Hắc Bối Chiến Hùng, dù sao thì Hắc Bối Chiến Hùng cũng là Vương thú, lực phản ứng cũng không hề chậm, tốc độ cũng không kém, chỉ là lực công kích hơi yếu một chút mà thôi.

Ở phía sau Diệp Thiên, Tiểu Huyết cũng đã xuất thủ, nó xông vào bên trong thú triều, tấn công đám hung thú đỉnh cấp, lúc này nó cũng mặc kệ công kích của đám hung thú đỉnh cấp này.

Tốc độ của Tiểu Huyết cũng không phải là quá nhanh, dù sao thì cảnh giới của nó cũng không cao, thiên phú tốc độ chỉ là Trung đẳng, thiên phú phi hành cũng chỉ là Cao đẳng, ở dưới

sự tăng cường của hai loại thiên phú này, nhiều lắm chỉ có tốc độ không sai biệt lắm với đám hung thú đỉnh cấp này, nhưng bên trong đám hung thú đỉnh cấp này nếu như có hung thú nắm giữ thiên phú tốc độ mà nói, tốc độ của tiểu Huyết liền không thể sánh bằng.

Nhưng tiểu Huyết có phòng ngự rất cao a, nắm giữ thiên phú phòng ngự Đỉnh cấp khiến cho nó hoàn toàn không sợ công kích của hung thú Đỉnh cấp, mà thiên phú lực lượng của nó lại là Đỉnh cấp, lực lượng một kích của nó lại có thể siêu việt hung thú đỉnh cấp.

Càng trọng yếu hơn là, nó còn có những thiên phú phụ trợ khác.

"Thiên phú Long Hồn!"

Oanh! Một đạo hư ảnh cự long hiện lên ở trên đỉnh đầu của tiểu Huyết, đạo long ảnh này vừa xuất hiện, đám hung thú trong chu vi 10 dặm nhao nhao bị chấn nhiếp, cảm nhận được một cỗ uy áp chí cao.

Đây là sự áp chế của long hồn đối với các hung thú khác, khiến cho thực lực của chúng nó không phát huy ra trạng thái mạnh nhất.

Tiếp theo.

"Rống ~~~" Tiểu Huyết phát ra tiếng long ngâm, đây rõ ràng là thiên phú Long Ngâm Cao đẳng của nó.

Lập tức, có một cỗ sóng âm cường đại tản ra tứ phía.

Vô số hung thú nhao nhao bị đánh chết, trong đó không thiếu một vài con hung thú đỉnh cấp yếu kém. Từng mảnh lại từng mảnh thi thể hung thú nằm la liệt phía trên đại địa.

Ở nơi xa, bên trên tường thành của căn cứ Lâm Hải, Lý lão đầu liên tục nuốt nước bọt, hoàn toàn bị sức chiến đấu của tiểu Huyết làm cho sợ ngây người.

Luận tốc độ giết chết hung thú, coi như là Diệp Thiên cũng không sánh bằng tiểu Huyết a! Tiểu Huyết quả thực là có quá nhiều năng lực, công kích lại có thể bao trùm trên phạm vi lớn, chuyện này được quyết định bởi long huyết mạch của tiểu Huyết, không phải là những tộc quần khác có thể so sánh.

"Có hi vọng!" Đám người Lý lão đầu nghĩ thầm.

Nhưng hung thú cũng không phải là kẻ ngu, sẽ không có khả năng để cho tiểu Huyết đồ sát như vậy.

Hống hống hống!!!! Từng con hung thú đỉnh cấp cường đại bao vây tiểu Huyết, chuẩn bị giết kẻ làm phản này.

Không sai, bọn chúng cho rằng tiểu Huyết là dị loại, là hung thú lại đi tấn công bọn chúng. Dạng phản đồ dị loại này phải chết!

Tiểu Huyết đã thành công hấp dẫn tất cả hung thú đỉnh cấp, nhưng đám hung thú còn lại cũng không ngừng bước chân, vẫn như cũ đánh về phía căn cứ Lâm Hải.

Bọn chúng đều được tồn tại vì đại mệnh lệnh, công phá căn cứ nhân loại, cho nên chỉ cần không chết, sẽ không có khả năng dừng bước chân.

Hung thú cao cấp, hung thú trung cấp cùng với hung thú cấp thấp lít nha lít nhít vọt tới, rất nhanh liền chạm đến sát trận do Diệp Thiên bố trí bên ngoài căn cứ.

Từng con hung thú xông vào bên trong trận pháp, bị trận pháp chém giết một mảng lớn.

Những con hung thú này không hiểu được cách phá trận, chỉ có thể dùng số lượng để lấp đầy.

Đám hung thú dùng một biện pháp dã man, sau khi bỏ ra một lượng lớn sinh mệnh, liền công phá sát trận của Diệp Thiên.

Ở bên trên tường thành, Lý lão đầu nhìn thấy một màn này, liền bước về phía trước nói: "Võ Giả dùng tên công kích, toàn bộ Tinh Anh Võ Giả công kích vào hung thú trung cấp, Đại Võ Giả theo ta đi ra bên ngoài chém giết hung thú cao cấp, nếu như người nào dám trốn, ta sẽ là người đầu tiên giết hắn!"

Không nói hai lời, Lý lão đầu là người thứ nhất nhảy xuống tường thành, chém giết cùng với một nhóm hung thú cao cấp.

Những Đại Võ Giả khác cũng nhao nhao nhảy xuống bắt đầu chiến đấu, không có ai dám trốn, nếu như không ngăn cản được, trốn đi cũng chỉ có một con đường chết.

Mỗi thời mỗi khác, đều có Võ Giả chết trận, cũng có không ít hung thú bị chém giết.

Có mấy vạn Võ Giả chặn đường, đám hung thú còn lại khó có thể đánh vỡ trận bàn phòng ngự bên trên tường thành, trong lúc nhất thời căn cứ Lâm Hải dĩ nhiên lại có thể thật sự chống đỡ được thú triều, không bị công phá trong một đợt duy nhất.

Nhưng tất cả Võ Giả lại vẫn rõ ràng, trận chiến đấu chân chính là giữa Diệp Thiên cùng với Vương thú.

Diệp Thiên thắng, căn cứ Lâm Hải sẽ được bảo trụ.

Vương thú thắng, căn cứ Lâm Hải sẽ bị hủy diệt!

10 phút trôi qua, Vương thú Hắc Bối Chiến Hùng còn chưa bị Diệp Thiên chém chết, mặc dù trên người tràn đầy thương thế, không ngừng chảy máu, nhuộm đỏ một mảnh đất đai.

Nhưng nó vẫn đang chiến đấu như cũ, cả người tràn đầy chiến ý.

Diệp Thiên thì trái lại, mặc dù không có thương thế, nhưng thể lực lại tiêu hao không ít, nguyên lực cũng tiêu hao không ít.

Đúng lúc này, Diệp Thiên phát động thiên phú cấp nguy Áo Nghĩa —— thiên phú phệ huyết.

"Nuốt!" Một lượng lớn máu tươi của Hắc Bối Chiến Hùng bay vào trong miệng của Diệp Thiên, bị hắn dùng một ngụm nuốt vào, bổ sung thể lực cùng với nguyên lực.

Đây chính là chỗ kinh khủng của thiên phú phệ huyết, có thể thôn phệ máu tươi khôi phục lực lượng tự thân, lấy chiến dưỡng chiến, mà Hắc Bối Chiến Hùng lại không có cách nào khôi phục thương thế cùng với lực lượng của bản thân.

Diệp Thiên quay đầu nhìn một chút về phía căn cứ Lâm Hải, liền nhíu mày nói: "Hung thú có quá nhiều, tôi thiếu cũng đã có hơn 1 vạn Võ Giả chết đi, nếu cứ tiếp tục như vậy mà nói, căn cứ Lâm Hải sẽ thủ không được!"

Đột nhiên Diệp Thiên có quyết định.

"Thuần đi!" Diệp Thiên thuận đi đến trước con mắt của Hắc Bối Chiến Hùng.

Tiếp đó, hắn dùng một kích toàn lực đâm xuyên vào con mắt của Hắc Bối Chiến Hùng, đao khí kinh khủng xuyên vào bên trong đại não của Hắc Bối Chiến Hùng.

Nhưng vào một khắc này, một bàn tay của Hắc Bối Chiến Hùng cũng đã đánh bay Diệp Thiên ra bên ngoài.

Trong nháy mắt bị đánh bay, Diệp Thiên khởi động hai loại thiên phú ——

"Thiên phú phòng ngự cấp nguy Áo Nghĩa!"

"Thiên phú kim cương cốt cấp nguy Áo Nghĩa!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Chém giết Vương Thú

Có hai loại thiên phú cấp nguy Áo Nghĩa chịu đựng một kích của Vương thú, nhưng lực phủ ngũ tạng của Diệp Thiên vẫn bị chấn động làm cho bị thương.

"Thiên phú khép lại Đinh cấp!" Thương thể của Diệp Thiên ở dưới thiên phú khép lại Đinh cấp nhanh chóng khôi phục lại.

Nhưng vào lúc này, Hắc Bối Chiến Hùng lại thống khổ kêu thảm, não bộ thụ thương, đây thế nhưng chính là trọng thương.

Nhân cơ hội này, Diệp Thiên lần thứ hai dùng thuận đi phát động nhiều lần công kích vào Hắc Bối Chiến Hùng, mỗi một lần đều nhắm ngay vào con mắt của Hắc Bối Chiến Hùng mà công kích.

Sau mấy đợt công kích, khí tức của Hắc Bối Chiến Hùng càng ngày càng yếu, cuối cùng ngã trên mặt đất.

Sau khi xác nhận Hắc Bối Chiến Hùng đã chết đi, Diệp Thiên ngay cả thời gian thu thập máu tươi của Vương Thú cũng đều không có, lập tức trở về trợ giúp đám người Lý lão đầu.

Cự ly thuận đi bây giờ của Diệp Thiên đã xa hơn so với trước kia rất nhiều, một lần thuận đi có thể vượt qua mười cây số, sau vài lần thuận đi liền xuất hiện ở bên dưới tường thành.

Hắn cũng không sợ bị bại lộ ra năng lực thuận đi, dù sao thì những người này căn bản không thể nhìn ra được đó là thuận đi, chỉ coi là do Diệp Thiên có tốc độ quá nhanh.

"Chết 〜〜!" Diệp Thiên chém ra một đao, vô số đao quang mang theo ba thành đao ý, giết chết một mảng hung thú, thậm chí ngay cả hung thú đỉnh cấp cũng khó có thể ngăn cản được.

Giết! Diệp Thiên thể hiện ra một tốc độ cực nhanh, giống như máy cắt cỏ vậy, chém giết từng mảng hung thú một.

Có Diệp Thiên gia nhập, áp lực của đám Võ Giả căn cứ Lâm Hải liền được giảm đi rất nhiều.

Không đến nửa tiếng thời gian, mấy chục vạn hung thú bị giết sạch toàn bộ, ngay cả đám hung thú đỉnh cấp cũng bị tiểu Huyết mài chết hơn phân nửa, chỉ còn lại mấy chục con nhanh chân chạy trốn, nhưng rất nhanh liền bị Diệp Thiên đuổi theo, giết sạch sẽ.

Đến tận đây, lần thú triều này mới tạm thời có một kết thúc.

Đám Võ Giả phổ thông nhìn thấy thú triều lui bước, vô cùng cao hứng, nguyên một đám chạy ra bên ngoài trụ sở thu thập Máu hung thú cùng với thi thể hung thú, nhưng Diệp Thiên cùng với đám người Lý lão đầu lại không buông lỏng tâm tình.

Bọn hắn biết rõ nguyên nhân của lần thú triều này, trước mắt đánh tới chỉ là vài đội ngũ hung thú mà thôi, cũng không phải là đại quân hung thú chủ lực.

Thú triều tạm thời kết thúc, Diệp Thiên bay đến địa phương Vương thú Hắc Bối Chiến Hùng chết đi, thu thập lại Máu hung thú Vương Cấp, góp nhặt được ước chừng 10.000 phần, nhiều như vậy chủ yếu là vì Hắc Bối Chiến Hùng có thân thể quá lớn, máu tươi tự nhiên sẽ có rất nhiều.

Về phần thi thể của Hắc Bối Chiến Hùng, Diệp Thiên cũng ban cho tiểu Huyết. Tiểu Huyết mặc dù thích uống Máu hung thú, nhưng cũng có thể ăn thịt hung thú, chuyện này cùng với phương thức tăng thực lực của hung thú không sai biệt lắm.

"Chủ nhân!" Tiểu Huyết chạy tới.

"Có chuyện gì?" Diệp Thiên hỏi.

Tiểu Huyết có chút xấu hổ nói: "Chủ nhân, những con hung thú đỉnh cấp mà ta giết kia, ta có thể uống máu trên người của bọn nó hay không?"

Diệp Thiên cười ha ha một tiếng, vô vô đầu của tiểu Huyết, nói: "Tốt, cho ngươi, cho ngươi toàn bộ!"

Tiểu Huyết cảm thấy vui vẻ, nhưng vẫn như cũ không rời đi, mà nịnh nọt nói: "Chủ nhân, ta nhớ là ngài có không ít Túi Trữ Vật a, nhưng ta lại không có một cái nào, số lượng Máu hung thú kia có nhiều lắm, ta uống một lần cũng không hết, ngài cho ta vài cái Túi Trữ Vật có được hay không?"

"Cho ngươi!" Diệp Thiên lấy ra hai cái Túi Trữ Vật, đem đồ ở bên trong đổ vào bên trong không gian tùy thân, xóa đi ấn ký Túi Trữ Vật, lúc này mới giao cho tiểu Huyết.

Tiểu Huyết vội vàng luyện hóa Túi Trữ Vật, lúc này mới cảm thấy hài lòng.

Nó thế nhưng nhớ rõ trên người của tiểu Tử có một cái Túi Trữ Vật, mỗi lần đều xuất từ bên trong Túi Trữ Vật một vài thứ, khiến cho nó cảm thấy vô cùng hâm mộ. Lần này rốt cục nó cũng đã nhân cơ hội này lừa gạt được chủ nhân hai cái Túi Trữ Vật.

"Hừ, Túi Trữ Vật là của ta, chủ nhân muốn lấy lại cũng không cho!" Tiểu Huyết nghĩ thầm.

Vù! Nó vọt vàng chạy đến địa phương đám hung thú đỉnh cấp chết, thu thập máu tươi của từng con hung thú, trực tiếp đổ vào bên trong Túi Trữ Vật.

Chỉ trong chốc lát sau, hai cái Túi Trữ Vật đều tràn đầy Máu hung thú.

Số máu tươi còn lại, nó điên cuồng nuốt chửng vào trong bụng, bắt đầu luyện hóa, tăng cường thực lực cho bản thân.

Rõ ràng trong ba ngày thời gian, mới có thể xử lý hoàn tất thì thể hung thú bên ngoài căn cứ, từng người đều được cung cấp thịt và máu hung thú, mà người thân của những Võ Giả chết trận cũng được bồi thường thỏa đáng.

Tại Lâm gia, có một cuộc hội nghị bắt đầu.

"Diệp Tông Sư, thông qua thống kê, trong trận chiến này có 12.120 Võ Giả chết trận, mà người bình thường thì tử vong chừng 20.000 người!" Lâm Vạn báo cáo cho Diệp Thiên.

"Vì sao lại có nhiều người bình thường chết như vậy?" Diệp Thiên nhíu mày.

"Bởi vì có vài con hung thú cao cấp xông vào bên trong căn cứ, đường hầm dưới lòng đất không chứa được nhiều người như vậy, cũng có không ít người bình thường không nguyện ý đi vào dưới lòng đất, cho nên mới bị liên lụy. Bởi vì số lượng Võ Giả không đủ, không kịp giết chết bọn nó, cho nên mới tạo thành thảm trạng như vậy!" Lâm Vạn bắt đầu kể.

Diệp Thiên thờ dài, đây cũng là sự tình không có cách nào.

Hung thú có nhiều lắm, ở dưới sự trùng kích của mấy chục vạn hung thú, căn cứ Lâm Hải có thể bảo tồn đã là không tệ rồi.

Đối với chiến tích đạt được mà nói, tình huống tử thương của căn cứ Lâm Hải thậm chí có thể nói là quá nhẹ.

"Diệp Tông Sư, tiếp theo phải làm sao bây giờ, thú triều hần là còn chưa kết thúc đâu?" Lý lão đầu rút cục cũng mở miệng.

"Hần là chưa kết thúc, ta muốn đi đến Đại căn cứ Ma Hải quan sát một chút tình huống, về phần bên này, các người phải liên tục chú ý tình huống trong nơi hoang dã. Đây là mấy truyền tin, có thể truyền một vài tin tức đơn giản cho ta, cho dù ta đang ở Đại căn cứ Ma Hải, các người cũng có thể liên lạc với ta, nếu có thú triều xuất hiện, hãy liên hệ với ta." Diệp Thiên phân phó.

"Diệp Thiên đại nhân, ngài muốn đi tới Đại căn cứ Ma Hải? Có phải hay không là quá nguy hiểm?" Thần sắc của Lý lão đầu đại biến. Kỳ thật, hần cũng không lo lắng cho sự an toàn của Diệp Thiên, chỉ là sợ Diệp Thiên rời đi, căn cứ Lâm Hải sẽ không có người bảo hộ.

Mặc dù Diệp Thiên đáp ứng sẽ tùy thời tới cứu viện, nhưng nếu thật sự gặp thú triều, vạn nhất không kịp cứu viện thì làm sao bây giờ? Cho nên, hần tự nhiên hy vọng Diệp Thiên có thể một mực ở lại căn cứ Lâm Hải.

"Ý ta đã quyết, cứ làm như vậy đi!" Diệp Thiên nói xong liền rời đi, không để cho bọn hần có cơ hội nói chuyện.

"Tiểu Huyết, chúng ta đi!" Diệp Thiên nhảy lên trên lưng của tiểu Huyết, tiểu Huyết bay vào không trung, bay về phía Đại căn cứ Ma Hải.

Rất nhanh, tiểu Huyết liền bay tới gần Đại căn cứ Ma Hải.

Rầm rầm rầm!!! Từ nơi xa truyền đến âm thanh chiến đấu.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 139: Vương Thú vô địch

"Chiến đấu thật là kịch liệt!" Diệp Thiên co rụt con ngươi lại, âm thầm giật mình.

Ở nơi xa, có lít nha lít nhít hung thú đang vây công Đại căn cứ Ma Hải, hơn nữa còn là công kích đồng thời từ trên trời và dưới mặt đất.

Trên trời là một nhóm hung thú phi hành cùng với Vương Thú, không ngừng công kích vào trận bàn phòng ngự, mà dưới mặt đất thì có một lượng lớn hung thú đỉnh cấp, hung thú cao cấp cùng với vô số hung thú cấp thấp, có số lượng quá nhiều không có cách nào thống kê.

Nếu chỉ luận về quy mô mà nói, đại quân hung thú này tối thiểu phải gấp hơn 100 lần đội ngũ hung thú tấn công căn cứ Lâm Hải, hơn nữa chất lượng còn cao hơn rất nhiều.

Nhưng từ đầu đến cuối, có một con hung thú lại không có động thủ.

Đó là một con Viên Hầu màu vàng óng, thân thể cũng không cao lắm, ước chừng chỉ có khoảng 50 mét, nhưng khí thế của nó phảng phất như có thể xuyên qua chân trời, coi như là Vương thú ở trước mặt nó cũng chỉ là giun dế.

Đột nhiên, con Viên Hầu này quay đầu nhìn về phía Diệp Thiên, chỉ vờn vờn nhìn một cái đã khiến cho Diệp Thiên lạnh cả người.

"Quá khủng bố!" Diệp Thiên đã chấn chỉnh ý thức được sự cường đại của con hung thú Viên Hầu này.

Hần cách đối phương tối thiểu 18 cây số a, hơn nữa còn đang ở trên không trung cách mặt đất 1000 mét, nhưng lại bị đối phương phát hiện.

Nhưng mà, con Viên Hầu này chỉ vờn vờn nhìn Diệp Thiên một cái, sau đó liền không để ý.

"Là cảm thấy ta quá yếu, không cần thiết phải động thủ hay sao?" Diệp Thiên thì thào.

Cũng đúng, tu vi bên ngoài của hắn bất quá chỉ là Tông Sư mới rèn luyện một loại kinh mạch mà thôi, mà con Viên Hầu này lại không có năng lực nhìn thấu thiên phú, tự nhiên sẽ không để ý đến một vị Tông Sư nhỏ nhỏ.

"Trước tiên tiến vào Đại căn cứ Ma Hải, hỏi một chút tình huống a!" Diệp Thiên quan chiến một hồi, liền hạ quyết định.

Dựa theo tình huống trước mắt mà nói, đám hung thú này cũng không đến nỗi quay đầu đi công kích một cái căn cứ nhỏ yếu như căn cứ Lâm Hải, coi như công kích căn cứ Lâm Hải, vậy cũng là chuyện sau khi công phá Đại căn cứ Ma Hải

Cho nên Diệp Thiên ở lại căn cứ Lâm Hải chỉ tổ lãng phí thời gian, còn không bằng tiến vào Đại căn cứ Ma Hải dò xét tình huống. Đem so sánh mà nói, Đại căn cứ Ma Hải khẳng định sẽ biết rõ nhiều tin tức hơn.

Thế là, Diệp Thiên từ một phương hướng khác bay đến Đại căn cứ Ma Hải, bên trên đường đi cũng gặp phải mấy con hung thú bay đến chặn đường, nhưng lại bị Diệp Thiên đánh chết.

Đại căn cứ Ma Hải đã đóng hết thấy các cửa vào, nhưng sau khi Diệp Thiên lấy ra thẻ căn cước cùng với huy chương trận pháp sư, liền được cho phép tiến vào Đại căn cứ Ma Hải, trận pháp phòng thủ tạm thời mở ra một cánh cửa nhỏ, để cho Diệp Thiên tiến vào bên trong Đại căn cứ Ma Hải.

Sau khi tiến vào căn cứ, Diệp Thiên cảm ứng được Đại căn cứ Ma Hải đã rõ ràng tiêu điều đi rất nhiều, dù sao thì cũng có rất nhiều Võ Giả đang chiến đấu ở bên ngoài.

Diệp Thiên không biết là Nhạc Linh có đang chiến đấu ở bên ngoài hay không, nhưng vẫn cố gắng liên lạc với Nhạc Linh.

"Diệp Thiên, ngươi đã trở về? Chờ ta một chút!" Nhạc Linh gửi tới cho Diệp Thiên một tin nhắn.

Sau đó không lâu, Diệp Thiên rốt cục cũng gặp được Nhạc Linh.

"Cô bị thương?" Diệp Thiên rõ ràng nhìn thấy được Nhạc Linh có trạng thái không tốt, sắc mặt có một chút tái nhợt, hơn nữa còn thả lỏng một cánh tay, hiển nhiên cánh tay này đã bị thương nghiêm trọng.

"Ừm, sau khi tiến nhập vào chiến trường, ta liền bị trọng thương, nếu không phải được một vị Tông Sư đỉnh phong của gia tộc cứu giúp, ta đoán chừng sẽ không về được. Bất quá cũng may mắn, bởi vì thụ thương, cho nên mới có cơ hội lui vào bên trong căn cứ." Nhạc Linh cười khổ nói.

Nàng hỏi tiếp: "Căn cứ Lâm Hải thế nào rồi?"

Diệp Thiên nói: "Cũng có thú triều bạo phát, nhưng thực lực của đám hung thú đó lại không mạnh, bị ta giải quyết!"

"Bị ngươi giải quyết!" Nhạc Linh kinh ngạc không thôi.

Nàng biết đội ngũ vây công căn cứ cỡ nhỏ sẽ không bằng đại căn cứ, nhưng tuyệt đối sẽ có một lượng lớn hung thú đỉnh cấp, nói không chừng còn có Vương thú, vậy mà lại bị Diệp Thiên giải quyết.

Phần thực lực này tuyệt đối là không thể tưởng tượng nổi!

"Đúng rồi, em gái của ta sao rồi?" Trước khi Diệp Thiên đi, đã nhờ Nhạc Linh chiếu cố em gái của hắn, hơn nữa còn tạm thời chuyển đến Nhạc gia sinh sống.

"Em gái của ngươi không có việc gì!" Nhạc Linh nói ra: "Em gái của ngươi chỉ là Tinh Anh Võ Giả, ngoại trừ những Tinh Anh Võ Giả không có tiềm lực, những Tinh Anh Võ Giả khác đều được giữ lại ở trong căn cứ. Nếu như là Đại Võ Giả mà nói, vậy thì nhất định phải tiến vào chiến trường!"

Nghe vậy, Diệp Thiên liền thở ra một hơi nhẹ nhõm.

Em gái không có việc gì là tốt rồi, đây chính là thân nhân duy nhất của hắn trên cái thế giới này.

"Bây giờ tình hình chiến đấu dường như rất là khốc liệt, cô có biết tình huống cụ thể hay không?" Diệp Thiên lại hỏi.

Nhạc Linh thở dài nói: "Rất phức tạp, lần này, bên trong chu vi 10 vạn dặm, có ba đại căn cứ bị công kích, mỗi một đại căn cứ đều bị một lượng lớn hung thú công kích, hơn nữa ba đại quân hung thú đều được một Vương thú vô địch suất lĩnh!"

"Vương Thú vô địch!" Diệp Thiên nghĩ tới con Viên Hầu màu vàng kia, nó hẳn là Vương Thú vô địch.

Vương Thú vô địch cũng giống như là Vương Cấp vô địch trong nhân loại, cơ hồ là tồn tại vô địch bên trong đồng cấp, nắm giữ thực lực cô cùng đáng sợ, coi như là cường giả Vương Cấp ở trước mặt Vương Cấp vô địch cũng chỉ là giun dế.

Cũng giống như hắn, hoàn toàn có thể được gọi là Tông Sư vô địch.

Đồng thời cũng có một cách nói khác, Vương Cấp vô địch hoặc là Vương Thú vô địch nắm giữ năng lực vượt cấp khiêu chiến.

"Đại căn cứ Ma Hải có biện pháp đối phó với con Vương Thú vô địch kia hay không?" Diệp Thiên không rõ ràng là Đại căn cứ Ma Hải có Vương Cấp vô địch hay không, nếu như không có mà nói, vậy thì phiền toái.

"Không có!" Nhạc Linh lắc đầu nói: "Đại căn cứ Ma Hải trước mắt cũng không có Vương Cấp vô địch, kỳ thật vốn là có một vị, chính là lão tổ của Vân gia, thế nhưng vị này đã đi tới căn cứ siêu cấp. Bất quá, lão tổ Vân gia trước khi đi đã để lại một kiện đồ vật, tàn ra khí tức Vương Cấp vô địch, khiến cho con Vương Thú vô địch ở bên ngoài căn cứ cảm thấy kiêng kị, tưởng là có một vị Vương Cấp vô địch ở bên trong căn cứ, cho nên không dám chân chính động thủ. Nếu bằng không mà nói, một khi nó động thủ mà nói, chỉ sợ là trận bàn phòng ngự của Đại căn cứ Ma Hải không nhất định có thể ngăn cản được bao lâu! Nhưng qua một đoạn thời gian nữa, nhất định sẽ bị phát hiện, chỉ có thể hy vọng lão tổ Vân gia có thể kịp thời trở về a."

Diệp Thiên nhú mày, hắn không ngờ được tình hình của Đại căn cứ Ma Hải lại nghiêm trọng như thế, hiện tại chính là đang câu giờ a!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 140: Phản công

Diệp Thiên là trận pháp sư, bởi vì vậy cho nên không cần phải đi chiến đấu. Nhưng cũng chỉ là hiện tại, một khi đến thời khắc nguy cơ, đừng nói là trận pháp sư, coi như là Võ Giả 15 tuổi cũng nhất định phải ra trận.

Rất nhanh, Diệp Thiên liền bị hiệp hội trận pháp sư triệu tập đi luyện chế trận bàn, cung cấp trận bàn cho chiến trường. Mỗi khi luyện chế ra một cái trận bàn liền có thể giết chết thêm một vài hung thú, cho nên nhiệm vụ của nhóm trận pháp sư cũng mười phần trọng yếu.

Nhiệm vụ của Diệp Thiên là mỗi ngày luyện chế ra 50 trận bàn sơ cấp, nhiệm vụ cũng không nhiều, luyện chế hoàn thành, còn có thời gian dư thừa để tu luyện.

Đương nhiên, luyện chế thêm một cái trận bàn sơ cấp, còn có thêm điểm tích lũy ban thưởng, nhưng điểm tích lũy của hiệp hội trận pháp sư bây giờ lại không có tác dụng đối với Diệp Thiên, huống hồ chỉ là một số trận bàn cấp thấp căn bản không thể cải biến được thế cục, Diệp Thiên tự nhiên sẽ không lãng phí thời gian đi luyện chế nhiều trận bàn như vậy.

Thế là, Diệp Thiên dùng thời gian dư thừa để tu luyện.

Chiến tranh vẫn tiếp tục, lại trôi qua thêm năm ngày thời gian, Diệp Thiên cũng không nhận được tin cầu cứu của căn cứ Lâm Hải, hiển nhiên là căn cứ Lâm Hải đã tạm thời an toàn.

"Lực lượng thân thể của ta đã là 13 Trọng, đáng tiếc là mặc dù có thiên phú lực lượng cấp nguy. Áo Nghĩa và Thanh Phong Trảm, bằng vào chừng này lực lượng bắt quá cũng chỉ có thể đối phó với Vương thú nhỏ yếu mà thôi." Diệp Thiên thì thào.

Nhưng mà đúng vào lúc này, Nhạc Linh đã truyền tới một tin tức tốt.

Lão tổ Vân gia đã trở về!

Nghe được tin tức này, thần sắc của Diệp Thiên liền trở nên vui vẻ.

Lão tổ Vân gia trở về, Đại căn cứ Ma Hải tối thiểu nhất là vẫn có thể bảo trụ, chuyện này đối với Diệp Thiên mà nói là một chuyện tốt, hẳn cũng không hi vọng Đại căn cứ Ma Hải bị hủy diệt, bản thân phải mang theo em gái đào vong.

Rất nhanh, tin tức lão tổ Vân gia trở về được truyền khắp Đại căn cứ Ma Hải, các cao tầng của Đại căn cứ Ma Hải thở ra một hơi nhẹ nhõm.

Trong khoảng thời gian này, tồn thất của bọn hắn cũng không nhỏ, không biết chết đi bao nhiêu Tông Sư, thậm chí ngay cả cường giả Vương Cấp cũng chết mất mấy người.

Nếu như lão tổ Vân gia vẫn không trở lại mà nói, chỉ sợ đám hung thú sẽ chờ không nổi mà phát động tổng tiến công, đến khi đó Vương Thú vô địch tất nhiên sẽ xuất thủ, Đại căn cứ Ma Hải sẽ gặp nguy hiểm.

Vào ngày thứ hai khi lão tổ Vân gia trở về, Nhạc Linh thông báo cho Diệp Thiên, Vân gia đã thương lượng cùng với những đại thế lực khác, chuẩn bị phản công hung thú, đánh lui đám hung thú, giải trừ nguy cơ cho Đại căn cứ Ma Hải.

Mà một trận chiến này, tất cả Võ Giả có cảnh giới Đại Võ Giả trở lên đều phải xuất động, coi như là dạng trận pháp sư như Diệp Thiên cũng nhất định phải xuất thủ, dù sao thì ở trên chiến trường, trận pháp sư mới có thể chân chính phát huy ra uy lực của trận pháp.

Trong ngày này, Diệp Thiên đi theo đại quân Võ Giả tiến nhập vào chiến trường, mấy chục vạn Võ Giả từ cảnh giới Đại Võ Giả trở lên chiếm cứ khu vực có phạm vi ngàn dặm, mà so sánh cùng với hung thú, số lượng Võ Giả của nhân loại không thể nghĩ ngờ là ít hơn rất nhiều.

- ----

Bạn nào muốn mua đến chương mới nhất với giá rẻ thì pm facebook hoặc zalo của mình:

facebook.com/minh.tuan.3192479

0968.412.279

- ----

Nhưng nhân loại cũng có ưu thế, ví dụ như là có thể sử dụng vũ khí, sử dụng trận pháp, còn có các loại vật phẩm chữa thương, có trí tuệ cao hơn.

Cho nên, sự chênh lệch về số lượng cũng ảnh hưởng không lớn, điều trọng yếu ảnh hưởng tới chiến cuộc là trận chiến đấu giữa Vương Cấp, đặc biệt là trận chiến đấu giữa Vương Cấp vô địch cùng với Vương Thú vô địch.

Lão tổ Vân gia cùng với Vương Thú vô địch, ai là kẻ thắng lợi, thì phương đó sẽ chiến thắng.

Ở giữa không trung, lão tổ Vân gia xuất hiện, gã mặc áo bào màu trắng, có bộ dáng vô cùng trẻ tuổi, giống như một công tử nhà giàu.

Lão tổ Vân gia tên là Vân Mộng Ly, cái tên này giống như tên của một cô gái, nhưng chiến tích của gã lại hết sức hiển hách, ở cảnh giới Tông Sư đã từng chém giết ba con Vương thú trong một trận chiến, sau khi bước vào cảnh giới Vương Cấp, chỉ dùng vẹn vẹn mười năm thời gian liền trở thành tồn tại vô địch trong Vương Cấp, sau đó liền bề quan tiêm tu, không hỏi tới thế sự.

Nhưng mọi người lại không biết, gã đã sớm rời khỏi Đại căn cứ Ma Hải, tiến nhập vào căn cứ siêu cấp, nếu không phải lần này xảy ra sự kiện thú triều, Vân Mộng Ly vẫn còn đang ở bên trong căn cứ siêu cấp.

"Lui đi!" Vân Mộng Ly quát lạnh, gã đang nói với con Viên Hầu, bảo rằng Viên Hầu hãy suất lĩnh đàn thú rời đi.

Nhưng mà, Viên Hầu lại nhe răng cười, phảng phất như là đang trào phúng Vân Mộng Ly.

Không nói hai lời, Viên Hầu liền trực tiếp khai chiến!

Rầm rầm rầm!!!! Hai nhân vật vô địch chém giết ở trên không trung, đánh đến mức hư không chấn động kịch liệt, Vô Già bình thường nếu như dám ngẩng đầu lên nhìn, tâm thần đều sẽ đại chấn, cảm thấy hoa mắt chóng mặt.

Mà ở phía dưới, Vô Già cũng chém giết cùng một chỗ với đám hung thủ, tạo ra một cảnh tượng vô cùng thảm liệt, toàn bộ chiến trường giống như là một chiếc cối xay thịt, coi như là Tông Sư cũng không dám chắc là có thể bảo vệ được tính mạng của mình.

Diệp Thiên ở cùng một chỗ với đội ngũ Nhạc gia, cùng với mấy vị trận pháp sư Nhạc gia thôi động một bộ trận pháp cao cấp, bao trùm chu vi 10 dặm, điên cuồng đồ sát đám hung thủ.

Thi thể của hung thủ chất đầy đại địa, coi như là hung thủ đỉnh cấp ở dưới sự công kích của trận pháp cao cấp cũng không kiên trì được bao lâu.

"Tiểu huynh đệ Diệp Thiên, ngươi hãy nghỉ ngơi một chút đi, ngươi đã duy trì trận pháp trong nửa giờ, đã hao tổn rất nhiều tinh thần lực cùng với nguyên lực, hãy để ta thay cho!" Một ông lão mở miệng nói.

Ông lão này là một vị trận pháp sư trung cấp của Nhạc gia, tên là Nhạc Lai, tu vi cũng chỉ có cấp bậc Đại Vô Già, cho nên chỉ vờn vờn trong vài phút liền tiêu hao hết nguyên lực, cho nên mới đi ra ngoài nghỉ ngơi. Mà bây giờ, ông ta đã khôi phục lại.

"Ta không sao, ông hãy đi trợ giúp những trận pháp sư khác đi!" Diệp Thiên mở miệng nói.

Hắn cũng không nói láo, mặc dù duy trì trận pháp cao cấp xác thực là rất hao tổn nguyên lực cùng với thể lực, thậm chí ngay cả tinh thần lực cũng tiêu hao không ít, nhưng ở dưới chân tất cả đều là thi thể của hung thủ, có một lượng lớn máu tươi ở bên người.

Thế là hắn âm thầm thôi động thiên phú phế huyết, hấp thu lực lượng máu tươi để khôi phục lại thể lực, cho nên lực sinh cơ của hắn rất sung mãn, cho dù cường ép tiêu hao sinh mệnh lực để thôi động trận pháp cũng có thể rất nhanh bổ sung trở về, dù sao thì cái mà thiên phú phế huyết chân chính bổ sung chính là sinh cơ, thể lực và nguyên lực chỉ là hiệu quả bổ sung.

Nhưng Nhạc Lai lại cho rằng Diệp Thiên chỉ đang ráng chống đỡ, không ngừng khuyên Diệp Thiên đi nghỉ ngơi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Vân Mộng Linh

Đột nhiên, sắc mặt của Nhạc Lai đại biến nói: "Không tốt, có một con Vương thú đã xông vào trận pháp, người Nhạc gia chúng ta sắp gặp nguy hiểm!"

Các vị Tông Sư Nhạc gia đều đang ở bên trong trận pháp chém giết hung thủ, chỉ đơn thuần dựa vào trận pháp cao cấp để giết chết nhiều hung thủ như vậy là không thực tế, cần phải có Tông Sư tiến hành phối hợp.

Chỉ có như vậy, đám hung thủ mới không có cách nào phá hư trận pháp, mặc cho lực lượng của trận pháp thu hoạch tính mạng của bọn chúng.

Nhưng bây giờ, Vương thú lại xông tới, các vị Tông Sư Nhạc gia căn bản là ngăn không được.

"Nhạc Lai, ông hãy tới đây chủ trì trận pháp, ta tiến vào trong trận pháp!" Diệp Thiên vội vàng nói.

"Diệp Thiên, người là trận pháp sư, làm sao có thể tiến vào bên trong trận pháp?" Nhạc Lai khẩn trương, chỉ sợ Diệp Thiên mất mạng.

Nhưng mà, Diệp Thiên đã nhảy vọt vào bên trong trận pháp, Nhạc Lai thấy vậy chỉ có thể tiến tới chủ trì trận pháp, thay thế Diệp Thiên.

Bên trong trận pháp, các vị Tông Sư Nhạc gia lộ ra vẻ mặt tuyệt vọng nhìn con Vương thú vừa mới xông vào, mặc dù không được tính là Vương thú quá mức cường đại, nhưng cũng không phải là Tông Sư có thể đối phó được.

Trừ phi là Tông Sư đồng thời nắm giữ lực công kích cùng với tốc độ Vương Cấp mới có thể đối phó được với con Vương thú này, dạng Tông Sư này đã đủ được gọi là Tông Sư vô địch.

Nhưng ở nơi này lại không có dạng Tông Sư vô địch này, mà cường giả Vương Cấp của Nhạc gia lại đang ở một chiến trường khác, căn bản không có thời gian đến trợ giúp bọn hắn.

"Phải chết sao?" Nhạc Linh tuyệt vọng nhìn qua con Vương thú cực kỳ kinh khủng kia, trầm nghĩ.

Chỉ thấy hai vị cường giả Tông Sư đỉnh phong Nhạc gia vọt tới, hai người bọn họ đều có thiên phú Kiếm Pháp Trung đẳng, thi triển kiếm kỹ cấp Thanh Đòng có thể phát huy ra lực công kích gấp mấy lần, sánh ngang với lực công kích của Vương thú yếu nhất.

Nhưng luận tốc độ cùng với phòng ngự, bọn hắn lại kém xa tít tắp. Mà con Vương Thú này cũng không phải Vương thú yếu nhất, lực công kích của nó cũng đã đạt đến 1000 Trọng.

Oanh!!! Vương thú dùng một bàn tay đánh bay hai vị cường giả Tông Sư đỉnh phong Nhạc gia.

Kiểm quang lập tức vỡ nát, hai vị cường giả Tông Sư đỉnh phong bị đánh bay ngược ra bên ngoài, không biết là còn sống hay đã chết.

Vào thời điểm Nhạc Linh cùng với một đám Tông Sư chuẩn bị kích phát chiêu thức liễu mạng, chuẩn bị lấy số lượng liễu mạng chém giết con Vương Thú này, bỗng nhiên có một bóng người xuất hiện ở trước mặt Vương thú.

"Là hắn!" Có Tông Sư Nhạc gia nhận ra Diệp Thiên, chính là vị Tông Sư Nhạc Bôn kia.

Mà Nhạc Linh cũng chú ý tới Diệp Thiên, không khỏi hô to: "Diệp Thiên, ngươi không phải là đối thủ của Vương thú, chạy mau!"

Nhưng mà, Diệp Thiên vẫn như cũ bất vi sở động, hắn yên lặng nhìn chăm chăm vào Vương thú, nhìn tình huống thiên phú của đối phương.

- ----

Chủng loại: Cự Linh Chiến Thú

Thiên phú huyết mạch: Siêu phẩm

- ----

Đây là một con Vương Thú không có bất kỳ một loại thiên phú đặc thù nào, chỉ có thiên phú huyết mạch không tồi, đạt đến cấp Siêu phẩm, nếu như một mực tiếp tục trưởng thành mà nói, có thể trưởng thành đến cấp độ Vương Cấp đỉnh phong.

Nếu như nó thật sự phát triển đến cấp độ Vương Cấp đỉnh phong, cho dù không có bất kỳ thiên phú đặc thù nào, nó cũng có thể dùng một bàn tay đập nát Diệp Thiên, nhưng còn rất lâu nữa nó mới đạt tới cái cấp độ đó, bây giờ nó chỉ năm giữ 1000 Tuổi, xem ra nó bước vào cảnh giới Vương thú cũng chưa được lâu.

Diệp Thiên rút đao chém một cái, ánh đao sáng chói phá không mà đi.

Ở dưới sự chống chọi của thiên phú lực lượng nguy Áo Nghĩa cùng với đao kỹ cấp Thanh Đồng, lực công kích của một đao này đã đạt tới cực hạn.

Cự Linh Chiến Thú muốn dùng tay cầm đao mang của Diệp Thiên, lại bị một đao này chém đứt cánh tay, thống khổ hét to.

"Hừ, một con Vương thú rác rưởi mà ngay cả thiên phú phòng ngự cũng không có, còn không bằng con Hắc Bối Chiến Hùng kia!" Diệp Thiên khinh bỉ nói.

Thân hình của hắn khẽ động, lại chém tới một đao, một kích này chém vào trên cổ của Cự Linh Chiến Thú, đao mang không có một chút trở ngại nào cắt đứt cổ của Cự Linh Chiến Thú, kèm một chút nữa đã chém rơi đầu của nó.

Àm! Cự Linh Chiến Thú ngã xuống, sinh cơ dần dần mất đi.

Một con Vương thú lại bị Diệp Thiên giết đi như vậy!

Cách đó không xa, đám người Nhạc gia lộ ra vẻ phát mộng, không dám tin.

"Diệp Thiên đã giết một con Vương thú!" Nhạc Linh không thể tin được đây là do Diệp Thiên làm, nàng đối với Diệp Thiên hiểu rất rõ, vào thời điểm Diệp Thiên còn nhỏ yếu nàng đã nhận biết Diệp Thiên, nàng còn được Diệp Thiên cứu một mạng.

Nhưng khi đó tu vi và thực lực của Diệp Thiên đều kém xa nàng, nàng thậm chí còn cho rằng Diệp Thiên chỉ là một người nắm giữ thiên phú tu luyện Cao đẳng, còn chuẩn bị đem hắn thả làm thú hạ, bây giờ nhớ tới liền cảm thấy vô cùng buồn cười.

"Thiên phú của Diệp Thiên tuyệt đối là Siêu phẩm, hơn nữa còn nắm giữ thiên phú đao pháp, thiên phú lực lượng và thiên phú tốc độ vô cùng cường đại!"

"Hắn dĩ nhiên đã trở thành Tông Sư vô địch!" Không sai, ở trong mắt của Nhạc Linh, Diệp Thiên không thể nghi ngờ chính là người nắm giữ xưng hào Tông Sư vô địch, dùng hai đao chém giết một con Vương thú, đây không phải là Tông Sư vô địch thì còn là cái gì?

Vào giờ phút này, Nhạc Linh rốt cuộc cũng minh bạch tại sao Diệp Thiên lại có thể giải quyết nguy cơ thú triều cho căn cứ Lâm Hải, đây thế nhưng chính là Tông Sư vô địch a, cho dù có một con Vương thú phổ thông tiến công căn cứ Lâm Hải, cũng không phải là đối thủ của Diệp Thiên.

Chi cần không gặp phải Vương thú quá cường đại, Diệp Thiên cơ hồ chính là vô địch.

Thực lực đã bị bại lộ, Diệp Thiên cũng sẽ không ẩn giấu nữa, mà trợ giúp đám người Nhạc gia chém giết hung thú bên trong trận pháp.

Lúc này, Nhạc Linh đi tới, mang theo sự kinh ngạc nhìn Diệp Thiên nói: "Diệp Thiên, ta một mực cho rằng thực lực của ngươi nhiều lắm chỉ sánh ngang với Tông Sư đỉnh phong, thậm chí còn không bằng Tông Sư đỉnh phong, không ngờ được thực lực của ngươi dĩ nhiên đã sánh ngang với Vương Cấp, thậm chí có thể chém giết Vương thú phổ thông!"

"Thiên phú tốt, không có cách nào!" Diệp Thiên không có một chút khiêm tốn nào.

"Đúng vậy a, thiên phú tốt, đây là do thượng thiên quyết định!" Nhạc Linh vô cùng đồng ý với lời nói của Diệp Thiên, nhưng sâu bên trong nội tâm vẫn có một chút cô đơn.

Cùng so sánh với Diệp Thiên, nàng quá yếu, cũng quá bình thường.

Trong dĩ vãng, nàng còn cảm thấy mình và Diệp Thiên ở cùng một cấp độ, chỉ là sức chiến đấu của Diệp Thiên so với nàng cường đại hơn mà thôi, mà nàng có sự duy trì của Nhạc gia, lại đạt được cơ duyên, trong tương lai có thể trở thành Vương Cấp, mà Diệp Thiên không nhất định có thể trở thành Vương Cấp.

Hiện tại ngắm lại đúng là nàng đã quá xem trọng bản thân, mục tiêu mà nàng dùng cả một đời để phấn đấu, ở trong mắt của Diệp Thiên bất quá chỉ là một chuyện vô cùng đơn giản mà thôi.

Chênh lệch giữa hai người, chỉ có thể dùng từ một trời một vực.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 142: Chuyển di linh hồn

"Đó mới là mục tiêu của Diệp Thiên a!" Nhạc Linh hướng ánh mắt nhìn lên trên trời, nơi đó là chiến trường giữa Vân Mộng Ly cùng với Vương Thú vô địch.

"Đi trợ giúp những địa phương khác đi!" Diệp Thiên vỗ vỗ vào bả vai của Nhạc Linh, nói ra.

"Ừm!" Nhạc Linh lấy lại tinh thần, gật gật đầu.

Vù vù!! Thân hình của hai người khẽ động, di chuyển đến địa phương khác, trợ giúp những Võ Giả khác đánh giết hung thú.

Mà ở giữa không trung,

Trận chiến đấu giữa Vân Mộng Ly cùng với Vương Thú vô địch cũng đã sắp chuẩn bị kết thúc.

Vào lúc này, Vân Mộng Ly cùng với Vương Thú vô địch đều đã bị thương, nhưng thần sắc của Vân Mộng Ly vẫn một mực mười phần đậm mạc, ngược lại thì con Vương Thú vô địch này lại có một chút gấp gáp.

"Lui lại, ta có thể tha mạng cho ngươi, nếu không hôm nay ngươi sẽ phải chết!" Vân Mộng Ly uy hiếp.

Vương Thú vô địch làm sao có thể nhận thua, hơn nữa hiện tại nó đang đánh ngang tay cùng với Vân Mộng Ly, không có khả năng nhận thua.

Nhưng đột nhiên, Vân Mộng Ly lấy ra một kiện đồ vật, thần sắc của Vương Thú vô địch liền biến đổi.

Đó chính là một cây cung! Một cây trường cung màu vàng, ẩn chứa từng đạo từng đạo đường vân thần bí, tràn đầy uy nghiêm vô thượng.

Vương Thú vô địch không nhận ra được cây cung này, nhưng lại từ phía trên cây cung cảm thụ được uy hiếp trí mạng.

Nếu như vào lúc bình thường, nếu gặp phải địch nhân như vậy, nó nhất định sẽ trốn. Nhưng hiện tại nó không dám chạy trốn, nếu nó chạy trốn, vị tồn tại kia sẽ không buông tha cho nó.

"Rống!!!" Vương Thú vô địch điên cuồng rống lên, khí huyết toàn thân quay cuồng.

Nó đang thúc giục lực lượng huyết mạch của bản thân, khí tức bỗng nhiên tăng vọt.

Nó, đã liều mạng!

"Đáng chết, đám hung thú này phát điên hết rồi!" Vân Mộng Ly giận dữ.

Ở dưới sự bất đắc dĩ, hắn không thể không sử dụng cây cung này. Cây cung này chính là Nguyên binh Định cấp, cũng được gọi với một cái tên khác là Thần binh, mà Thần binh cũng chia thành Thần binh hạ phẩm, Thần binh trung phẩm cùng với Thần binh thượng phẩm, trong truyền thuyết còn có cả Thần binh cực phẩm.

Nhưng mà, lấy tu vi của gã muốn thôi động Thần binh hạ phẩm cũng tương đối miễn cưỡng, mà cây cung này lại là Thần binh trung phẩm, một khi thôi động cây trường cung màu vàng này, gã sẽ bị suy yếu trong vài ngày.

Nếu không phải là ở trong tình huống đặc thù, gã cũng không muốn vận dụng trường cung màu vàng.

Nhưng Vương Thú vô địch lại tình nguyện chiến đến chết cũng không chịu rút lui, hắn cũng chỉ có thể chịu hậu quả suy yếu mấy ngày, thôi động cây trường cung màu vàng chém giết Vương Thú vô địch.

"Chết đi!" Vân Mộng Ly đem nguyên lực toàn thân, khí huyết cùng với một bộ phận sinh cơ trút vào vào bên trong trường cung, cưỡng ép thôi động trường cung.

Có một mũi tên màu vàng bay ra, phảng phất như có thể xuyên thấu không gian, cho dù tốc độ của Vương Thú vô địch có nhanh cỡ nào, phản ứng có linh mẫn cỡ nào, nó cũng không có cách nào tránh thoát khỏi mũi tên màu vàng này.

Phốc một tiếng! Mũi tên màu vàng xuyên thấu qua mi tâm của Vương Thú vô địch, triệt để xoắn nát đại não của Vương Thú vô địch.

Coi như là Vương Thú vô địch, đại não bị xoắn nát, cũng chết đến mức không thể chết lại. Vương Thú vô địch chết trận, thi thể rơi xuống phía dưới.

Vân Mộng Ly muốn thu lấy thi thể của Vương Thú vô địch, nhưng thân thể quá hư nhược, ngay cả việc duy trì phi hành cũng có một chút miễn cưỡng.....ở dưới sự bất đắc dĩ, gã đành bay vào Đại căn cứ Ma Hải, bắt đầu chữa thương.

Àm!!! Thi thể của Vương Thú Viên Hầu vô địch rơi xuống mặt đất, hấp dẫn lực chú ý của vô số người cùng với hung thú.

"Vương Thú vô địch đã bị giết?" Diệp Thiên nhìn thấy được thi thể của con Viên Hầu, lập tức kinh hãi.

Đều là Vương Cấp vô địch, Vân Mộng Ly dĩ nhiên lại có thể chém giết được con Vương Thú Viên Hầu vô địch này, quả thực là nằm ngoài dự đoán của Diệp Thiên.

Nhưng đây dù sao cũng là chuyện tốt!

"Ha ha ha, lão tổ Vân gia của chúng ta đã chém giết Vương Thú vô địch, lão tổ đã truyền âm cho ta, chờ đợi lão tổ nghỉ ngơi một hồi, sẽ tiếp tục xuất thủ chém giết nhóm Vương thú!" Một vị Vương Cấp Vân gia hưng phấn nói.

Khí thế của đám Võ Giả toàn trường sôi trào, sức chiến đấu dĩ nhiên tăng vọt lên một đoạn, mà đám hung thú bởi vì mất đi Vương Thú vô địch, bắt đầu sụp đổ.

Nửa tiếng sau, Vân Mộng Ly bay ra từ bên trong căn cứ, lần thứ hai gia nhập vào chiến trường.

Rất nhanh, từng con Vương thú chết ở trong tay của Vân Mộng Ly. Đám hung thú triệt để sụp đổ chạy trốn, đám Võ Giả truy sát một đường, thẳng đến khi truy sát được 3 vạn cây số mới đành chỉ truy sát.

Tiếp theo chính là quá trình quét dọn chiến trường.

Mà đám người lại không biết là, Diệp Thiên lại lên kút nhích tới gần thi thể của Vương Thú vô địch.

Vào thời điểm tiếp cận Vương Thú vô địch đại khái 1000 mét, thiên phú Sao Chép của Diệp Thiên liền bao trùm đối phương, kiểm tra tình huống thiên phú của con Vương Thú vô địch này.

Chùng loại: Kim Linh Viên Hầu

Thiên phú huyết mạch: Siêu phẩm

Thiên phú phòng ngự: Trung đẳng

Thiên phú lực lượng: Trung đẳng

Thiên phú tốc độ: Trung đẳng

Thiên phú chuyển di linh hồn: Cao đẳng

"Thiên phú chuyển di linh hồn???" Đây là lần đầu tiên Diệp Thiên nhìn thấy loại thiên phú này, lập tức cảm thấy vô cùng hiếu kỳ cùng với hứng thú.

"Sao chép!" Diệp Thiên vung trộm sao chép loại thiên phú này, sau khi trở về dung hợp liền biết nó là cái gì. Về phần những loại thiên phú khác, hắn cũng không sao chép, bởi vì những loại thiên phú còn lại này quá bình thường.

"Con Kim Linh Viên Hầu này cũng không có thiên phú quá nghịch thiên, tu vi có lẽ đã đạt đến Vương thú đỉnh phong, nhưng ngay cả một thiên phú loại hình công kích Cao đẳng đều không có, coi như là Vương Thú vô địch, cũng tương đối nhỏ yếu bên trong các Vương Thú vô địch." Diệp Thiên phán đoán, sau đó hắn cũng bắt đầu quét dọn chiến trường.

Ba ngày sau, chiến trường được quét dọn xong, Diệp Thiên trở về nhà, mà Nhạc Linh cũng đã dẫn Diệp Vũ trở về.

Ban đêm, Diệp Thiên rốt cục cũng có thời gian nhàn rỗi, lúc này mới nhớ tới thiên phú chuyển di linh hồn Cao đẳng mà hắn mới sao chép được.

"Dung hợp!" Diệp Thiên động tâm niệm.

Oanh!!!! Quá trình thuật biến linh hồn kinh khủng bắt đầu.

Vào giờ khắc này, Diệp Thiên có cảm giác linh hồn bản thân phảng phất như bị một cỗ năng lượng không hiểu nhào nặn qua lại tiến hành cải tạo, hết sức thống khổ, loại thống khổ này không giống như nhục thân thống khổ, mà là một loại thống khổ không có cách nào nói rõ.

Vô cùng khó chịu, nhưng Diệp Thiên chỉ có thể chịu đựng, hơn nữa còn cắn răng không để phát ra thanh âm, để tránh đánh thức Diệp Vũ.

10 phút trôi qua, quá trình dung hợp kết thúc, Diệp Thiên đã thành công dung hợp thiên phú chuyển di linh hồn Cao đẳng.

Hắn vô thức nhìn tình huống thiên phú một chút, liền nhìn thấy được thiên phú mà hắn mới dung hợp: [thiên phú chuyển di linh hồn: Cao đẳng]

"Linh hồn chuyển di, chẳng lẽ là có thể chuyển dời linh hồn bản thân đến một địa phương khác hoặc là lên bên trên đồ vật?" Diệp Thiên suy đoán.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 143: Vòng tròn Vương Cấp

Thế là hắn dùng ý thức đắm chìm vào bên trong linh hồn hải, tìm kiếm ở bên trong một đồng điểm sáng thiên phú ẩn ký.

Rất nhanh, hắn liền tìm được điểm sáng đại biểu cho thiên phú chuyển di linh hồn, ý thức hòa tan vào bên trong, đọc được một số tin tức.

Đây là một biện pháp mà hắn tìm hiểu được trước đó không lâu, là một phương pháp nhanh nhất để hiểu rõ thiên phú, mà không cần phải thử nghiệm từng chút một.

"Thiên phú chuyển di linh hồn lại có thể là cái này!" Diệp Thiên cảm thấy sợ hãi.

Như vậy thì loại thiên phú này quá biến thái, cũng quá quý dị.

Cái gọi là chuyển di linh hồn chính là đem linh hồn bản thân chuyển dời vào bên trong thân thể của một sinh vật khác, xóa linh hồn của đối phương đi, để cho linh hồn bản thân chiếm cứ thân thể của đối phương.

Càng nghịch thiên hơn là, còn có thể lợi dụng thân thể của sinh vật khác thi triển đủ loại thiên phú, bởi vì thiên phú ẩn ký tồn tại ở bên trong linh hồn, chỉ là đẳng cấp thiên phú có lẽ sẽ giảm xuống một chút, không có cách nào đạt đến đẳng cấp như lúc ban đầu.

Nếu như thân thể chiếm cứ bị giết chết, linh hồn sẽ trở về bản tôn, bất quá linh hồn sẽ bị thương, cần một khoảng thời gian mới có thể chữa trị được.

Đương nhiên, thiên phú chuyển di linh hồn cũng có hạn chế, một khi khởi động, chỉ có thể chiếm cứ thân thể của đối phương trong một tháng thời gian, mà thời gian làm lạnh cần 1 năm.

Đây chỉ là thiên phú chuyển di linh hồn Cao đẳng, nếu như là thiên phú chuyển di linh hồn Đỉnh cấp mà nói, có lẽ là sẽ có thể chiếm cứ thân thể của đối phương trong thời gian dài hơn, thời gian làm lạnh có lẽ cũng sẽ ngắn hơn.

Nhưng Diệp Thiên cũng chỉ có thiên phú chuyển di linh hồn Cao đẳng, nếu muốn tăng thiên phú chuyển di linh hồn lên cấp độ Đỉnh cấp nói không chừng là không có hy vọng gì, bởi vì loại thiên phú này quá thực là có chút hiếm thấy a!

"Nói như vậy, con Kim Linh Cự Viên này có lẽ còn chưa chết? Không, hắn không phải là Kim Linh Cự Viên, Kim Linh Cự Viên hắn chỉ là thân thể mà đối phương dùng thiên phú chuyển di linh hồn để chiếm cứ, trách không được vì sao nó không chạy trốn, muốn chém giết đến chết cùng với Vân Mộng Ly!" Diệp Thiên đã triệt để hiểu rõ.

"Chiếm cứ một cỗ thân thể trong một tháng, thời gian làm lạnh là một năm, loại thiên phú này cũng rất có ích!" Diệp Thiên âm thầm định ra kế hoạch.

Vào mấy ngày kế tiếp, các cao tăng của Đại căn cứ Ma Hải bắt đầu phân phát ban thưởng.

Mỗi một vị Đại Vô Già, Tông Sư cùng với Vương Cấp xuất lực đều thu được ban thưởng phong phú, ở dưới thiết bị ghi hình chiến trường của Đại căn cứ Ma Hải, mọi người được phân phối thịt hung thú, máu hung thú cùng với những ban thưởng khác dựa theo công lao.

Về phần Vô Già chết trận, người thân sẽ nhận được ban thưởng gấp đôi, những người khác cũng không có ý kiến gì.

Diệp Thiên tự nhiên thu hoạch được rất nhiều ban thưởng, con Vương thú do hắn chém giết cũng được người ta đưa đến biệt thự.

Chỉ là thi thể của Vương thú quá lớn, hắn chỉ có thể bán đi, đổi lấy không ít tiền tài.

Mà Diệp Thiên lại không biết là, nhóm cường giả Vương Cấp của Đại căn cứ Ma Hải trong mấy ngày này lại bận rộn, chạy tới hai đại căn cứ khác, trợ giúp bọn họ đánh lui thú triều.

Vân Mộng Ly cũng hợp tác với Vương Cấp vô địch của hai đại căn cứ kia, chém giết thêm hai con Vương Thú vô địch.

Nguy cơ của ba đại căn cứ được giải trừ, thú triều thoái lui.

Trong ngày này, Diệp Thiên đang tu luyện ở trong nhà, lão tổ Nhạc gia, Nhạc Lăng lại tự mình đến thăm.

"Nhạc Lăng đại nhân!" Diệp Thiên nhìn thấy vị Vương Cấp này, liền chào hỏi.

"Diệp Thiên tiểu hữu không cần phải khách khí, tiểu hữu có thể chém giết Vương thú, mặc dù tiểu hữu còn chưa đạt tới Vương Cấp, nhưng đã đủ tương giao ngang hàng cùng với Vương Cấp, nếu tiểu hữu không chê mà nói, liền gọi ta là Nhạc đại ca a." Nhạc Lăng vui vẻ nói.

Hắn có thể không vui hay sao? Bằng vào thiên phú của Diệp Thiên, trong tương lai Diệp Thiên tất nhiên sẽ trở thành Vương Cấp vô địch a, mà Nhạc gia lại có quan hệ vô cùng không tệ với Diệp Thiên, hắn về sau còn muốn dựa vào Diệp Thiên đây, tự nhiên muốn cùng kết giao thật tốt với Diệp Thiên một chút, cái gọi là giá đỡ Vương Cấp tự nhiên không thể dùng ở trên người của Diệp Thiên.

"Như vậy... Nhạc đại ca, người tìm ta có chuyện gì? Không phải là chỉ đến chào hỏi thôi đó chứ?" Diệp Thiên hiểu kỳ.

"Ta tới mời người tham gia hội nghị Vương Cấp!" Nhạc Lăng nói ra.

"Hội nghị Vương Cấp? Mời ta?" Diệp Thiên kinh ngạc.

"Đúng vậy!" Nhạc Lăng chân thành nói: "Thật sự muốn mời người, nhưng không phải là ta mời người, mà là nhóm Vương Cấp của Đại căn cứ Ma Hải. Người dùng hai dao chém giết một con Vương thú, thực lực của người đã được bọn hắn tán thành, thậm chí ngay cả Mộng Ly Vương cũng công nhận thân phận của người."

"Hội nghị được tổ chức vào lúc nào?" Diệp Thiên cũng muốn tham dự vào vòng tròn Vương Cấp, chỉ có như vậy hắn mới có thể biết được nhiều bí mật hơn, thậm chí ngay cả tin tức về căn cứ siêu cấp có lẽ cũng có thể biết được, nếu không cứ sống cô lập một mình như thế này, hắn tuyệt đối sẽ không có cách nào nhanh chóng tăng cường thực lực.

"Ngày mai, mười giờ sáng, tầng thứ 10 ở tháp Vân gia! Đây là thiệp mời, người hãy cất kỹ!" Nhạc Lăng đưa thiệp mời cho Diệp Thiên, sau đó nói chuyện thêm vài câu mới rời khỏi.

"Vòng tròn Vương Cấp nha, không ngờ được nhanh như vậy ta đã được gia nhập!" Diệp Thiên cảm thiệp mời, mỉm cười nói.

Tu luyện một đêm.

Vào ngày thứ hai, Diệp Thiên đứng giờ đi tới Vân gia.

Lúc này, hắn thấy được một người quen —— Vân Phong.

Vân Phong lúc này cũng đã tiến vào cảnh giới Tông Sư, lấy sự cường đại của thiên phú Phong Nhận Định cấp, tuyệt đối là một tồn tại cường đại ở bên trong Tông Sư, hơn nữa thiên phú tốc độ cũng vô cùng không tệ, đạt đến trình độ Trung đẳng, trong tương lai có hi vọng trở thành Tông Sư vô địch, nhưng chuyện này cần phải có thời gian, cả chục năm thậm chí là hai mươi năm thời gian.

Chỉ nhìn Vân Phong một cái, Diệp Thiên liền thu hồi ánh mắt lại, ở dưới sự dẫn đường của người hầu Vân gia tiến vào Vân tháp.

Vân tháp cũng không phải là người bình thường có thể tiến vào, chỉ có Vương Cấp mới có thể tiến vào.

Vân Phong chú ý tới Diệp Thiên, Diệp Thiên đã tiến vào Vân tháp, lúc này mới kéo vị người hầu kia lại, hỏi: "Vị vừa rồi kia là người nào, ta nhìn thấy cũng mới chỉ là Tông Sư, làm sao lại được tiến vào Vân tháp?"

Người hầu nhìn thấy đây là Vân Phong thiếu gia, liền cung kính nói: "Vân Phong thiếu gia, người kia là Diệp Thiên, Tông Sư vô địch!"

"Là hắn sao!" Vân Phong kinh ngạc nói.

Tin tức Diệp Thiên chém giết Vương thú đã sớm truyền khắp toàn bộ Đại căn cứ Ma Hải, hắn tự nhiên cũng đã sớm biết.

Nhưng hắn vẫn không có bất cứ một sự e ngại nào, mà còn tràn đầy chiến ý! Hắn tin tưởng sau khi mình đạt đến cấp độ Tông Sư đỉnh phong, cũng có thể chém giết Vương thú.

"Trở về tu luyện, ta muốn trở nên càng thêm cường đại!" Trong nội tâm của Vân Phong nghĩ thầm.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 144: Tam Tinh

Tiến vào Vân tháp, Diệp Thiên đi tới tầng thứ 10.

Vừa mới đi vào đại sảnh tầng thứ 10, liền có từng ánh mắt rơi lên trên người của hắn.

Diệp Thiên thấy được từng vị Vô Giả trong đại sảnh, tu vi rõ ràng của bọn hắn——tất cả đều là Vương Cấp! Chỉ có một mình hắn là Tông Sư, có vẻ hơi khác loại!

"Xin chào các vị!" Diệp Thiên ôm quyền chào hỏi.

Ở phía trên, Văn Mộng Ly nhìn thoáng qua Diệp Thiên, khẽ gật đầu, nói: "Diệp tiểu huynh đệ cứ tùy ý ngồi đi!"

Diệp Thiên gật đầu, tìm một cái ghế dựa ngồi xuống.

Những cường giả Vương Cấp khác cũng không nhìn Diệp Thiên quá lâu, Diệp Thiên dù sao cũng chỉ là một vị Tông Sư mà thôi, mặc dù nắm giữ chiến lực Vương Cấp, nhưng cũng chỉ sánh ngang với Vương Cấp không cường đại mà thôi, cường giả Vương Cấp chân chính không phải là Diệp Thiên bây giờ có thể tưởng tượng.

Vào trước khi Diệp Thiên chân chính trưởng thành, bọn hắn sẽ không có quá nhiều sự chú ý đối với Diệp Thiên.

Lần lượt có từng vị Vương Cấp lục tục đến, rất nhanh bên trong đại sảnh liền có hơn 60 vị Vương Cấp tập trung.

Diệp Thiên ngồi nguyên tại chỗ, không nói một câu nào, âm thầm dò xét tình huống thiên phú của đám người.

"Đại bộ phận đều là thiên phú tu luyện Siêu phẩm, chỉ có Nhạc Lăng và mấy vị Vương Cấp là nắm giữ thiên phú tu luyện Đinh cấp, hẳn là do may mắn tấn thăng. Về phần thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh, một người cũng không có!"

Diệp Thiên đối với chuyện này cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, nếu như bọn hắn nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh mà nói, có lẽ đã có thể nhẹ nhõm đánh vỡ bình cảnh Vương Cấp đỉnh phong, tấn thăng đến cảnh giới kế tiếp.

Lại qua thêm nửa giờ, số lượng Vương Cấp đã có tới 73 vị. Có thể nói, cơ hồ hết thấy Vương Cấp của Đại căn cứ Ma Hải đều đến.

Nguyên bản, số lượng Vương Cấp của Đại căn cứ Ma Hải cũng không chỉ có như thế này, nhưng trải qua trận đại chiến vừa rồi, khiến cho Đại căn cứ Ma Hải hy sinh không ít Vương Cấp, cho nên nhân số chỉ còn 73 vị, nếu như không tính Diệp Thiên mà nói, vậy cũng chỉ có 72 vị.

Thành viên tham gia đã đến đông đủ, Văn Mộng Ly ngồi ở phía trên mở miệng nói: "Các vị, lần này tổ chức hội nghị là để thương thảo về sự tình vết nứt không gian bên ngoài 6 vạn cây số kia. Mặc dù tam đại căn cứ bây giờ đã đánh lui thủ triều, chém giết ba con Vương Thú vô địch, nhưng đối với đám hung thú mà nói, một chút tổn thất này là không đáng kể chút nào, nội tình của bọn chúng quá cường đại, mà nhân loại chúng ta chỉ mới tiếp xúc với nguyên khí khoảng 100 năm, luận nội tình tự nhiên không có cách nào so sánh cùng với hung thú, nếu như không có sự áp chế của thể giới, hung thú đáng sợ chân chính đã sớm tiến vào trái đất, xóa bỏ sự tồn tại của nhân loại chúng ta."

Đám Vương Cấp ở phía dưới liền tục gật đầu, đồng ý với thuyết pháp của Văn Mộng Ly. Nhân loại xác thực là quá yếu, càng hiểu rõ hung thú hơn, càng khiếp sợ về thực lực của bọn chúng.

Chênh lệch giữa song phương là quá lớn!

Văn Mộng Ly tiếp tục nói: "Nếu như không xử lý được cái vết nứt không gian kia, sẽ có càng nhiều Vương Thú vô địch giáng lâm, thủ triều vẫn sẽ bộc phát. Ta đã thương lượng qua cùng với Vương Cấp vô địch của hai đại căn cứ khác, ba đại căn cứ sẽ liên thủ với nhau, chuẩn bị phong ấn vết nứt không gian!"

"Phong ấn vết nứt không gian, điều này có thể làm được hay sao?" Một vị Vương Cấp nghi hoặc nói.

"Có thể!" Văn Mộng Ly khẳng định nói: "Căn cứ siêu cấp đã nghiên cứu ra một loại đại trận đỉnh cấp, có thể phong tỏa hư không, trấn áp vết nứt không gian, nhưng cũng chỉ có thể trấn áp vết nứt không gian cấp Tam Tinh hoặc là phía dưới cấp Tam Tinh, đối với vết nứt không gian bên trên cấp Tam Tinh thì lại bất lực. Mà vết nứt không gian bên ngoài 6 vạn cây số kia trải qua sự dò xét chỉ là vết nứt không gian cấp Tam Tinh, tối đa chỉ có thể đưa Vương Thú vô địch đi qua, hơn nữa chỉ có thể đưa qua được hai, ba con, nếu không mà nói, tam đại căn cứ chúng ta căn bản sẽ không ngăn được thủ triều!"

"Căn cứ siêu cấp dĩ nhiên đã nghiên cứu ra đại trận đỉnh cấp có thể trấn áp vết nứt không gian cấp Tam Tinh!" Có không ít Vương Cấp khiếp sợ.

Diệp Thiên nghe vậy liền có một chút phát mộng, cũng không nói gì, nhưng rất nhanh liền từ trong lời nói của các vị Vương Cấp biết được chuyện liên quan tới đẳng cấp phân chia của vết nứt không gian.

Nguyên lai, vết nứt không gian căn cứ theo độ lớn nhỏ cùng với uy áp không gian, liền có thể xác định ra cấp độ, mà vết nứt không gian xuất hiện trong bí cảnh lần trước là không có cấp độ, được gọi là vết nứt không gian cấp 0 Tinh, nhiều lắm chỉ có thể liên thông với bí cảnh, chứ không có khả năng liên thông đến thể giới hung thú.

Ở phía trên chính là vết nứt không gian cấp Nhất Tinh, cấp Nhị Tinh, cấp Tam Tinh, về phần vết nứt không gian cấp Tứ Tinh, cấp Ngũ Tinh cũng không phải là đồ vật mà Vương Cấp có thể tưởng tượng, đó là vết nứt không gian mà chỉ có căn cứ siêu cấp mới có thể trấn thủ.

Vào một trăm năm trước, vào thời điểm vết nứt không gian mới vừa mới xuất hiện, cơ bản đều là vết nứt không gian cấp Nhất Tinh, bằng không thì nhân loại đã sớm bị hủy diệt.

Hơn nữa vết nứt không gian sẽ theo thời gian trôi qua chậm rãi thăng cấp, thậm chí sẽ trưởng thành đến cấp Nhị Tinh, cấp Tam Tinh thậm chí là vết nứt không gian cấp Tứ Tinh, trước mắt trên trái đất đều là các vết nứt không gian đã trưởng thành.

Nếu để cho vết nứt không gian bên ngoài 6 vạn cây số kia chậm rãi trưởng thành đến cấp Tứ Tinh, đến thời điểm đó sẽ xuất hiện một lượng lớn Vương Thú vô địch, thậm chí còn xuất hiện tồn tại mạnh hơn Vương Thú.

Đến khi đó, Đại căn cứ Ma Hải sẽ nhẹ nhõm bị quét ngang, biến mất trên trái đất. Cho nên, nhất định phải trấn áp hoặc là phong ấn vết nứt không gian!

"Mộng Ly Vương, đại trận đỉnh cấp cũng không phải là dễ dàng bố trí a, hơn nữa còn là đại trận đỉnh cấp có thể trấn áp vết nứt không gian cấp Tam Tinh, tất nhiên là đại trận đỉnh cấp cao cấp nhất, đại trận như vậy sẽ vô cùng khó bố trí. Huống hồ, bố trí đại trận nhất định phải có trận pháp sư, mà vị trận pháp sư Đinh cấp của Đại căn cứ Ma Hải chúng ta cũng không có trình độ cao như vậy!" Một vị Vương Cấp nói ra vấn đề.

"Không sai!" Văn Mộng Ly thừa nhận nói: "Đại trận đỉnh cấp có thể trấn áp vết nứt không gian cấp Tam Tinh cũng không phải là dễ dàng bố trí, coi như là có bản thiết kế cùng với vật liệu, bằng vào một mình vị trận pháp sư Đinh cấp của Đại căn cứ Ma Hải chúng ta là không thể nào bố trí thành công, nhưng tam đại căn cứ lại có hết thấy 4 vị trận pháp sư Đinh cấp, 50 vị trận pháp sư cao cấp, mấy trăm vị trận pháp sư trung cấp cùng với mấy ngàn vị trận pháp sư cấp thấp, những trận pháp sư này liên hợp lại, đủ để bố trí ra dạng đại trận đỉnh cấp này!"

"Liên hợp tất cả trận pháp sư, phân công hợp tác? Như thế liền có hi vọng bố trí ra đại trận đỉnh cấp!" Đám Vương Cấp gật đầu.

Chương 145: Khởi hành

Đột nhiên, Vân Mộng Ly trầm giọng nói: "Bất quá, đám hung thú cũng sẽ không để cho chúng ta nhẹ nhõm bố trí ra đại trận đỉnh cấp, nhất định sẽ công kích chúng ta, mà nhiệm vụ của chúng chính ta là ngăn cản hung thú, giúp cho nhóm trận pháp sư an tâm bố trí đại trận đỉnh cấp."

"Mộng Ly Vương, chúng ta tất nhiên phải đánh đuổi đám hung thú này lui vào vết nứt không gian, không cho bọn chúng cơ hội phá hư quá trình bố trí đại trận đỉnh cấp!" Một đám Vương Cấp nhao nhao nói.

"Tốt!" Vân Mộng Ly Vương hài lòng gật đầu, chợt tuyên bố: "Sáu ngày sau, vật liệu dùng để bố trí đại trận đỉnh cấp sẽ được thu thập hoàn tất, đến thời điểm đó chúng ta sẽ di chuyển đến vị trí vết nứt không gian, chậm thì sinh biến, vạn nhất lại xuất hiện thêm Vương Thú vô địch, chúng ta liền gặp phiền toái! Vương Thú vô địch lần này cũng không tính là cường đại, có lẽ chỉ là đợt thăm dò đầu tiên, Vương Thú vô địch được phái ra lần tiếp theo nói không chừng sẽ chính là loại Vương Thú vô địch vô cùng nghịch thiên kia, Vương Thú vô địch như thế không phải bằng vào ta là có thể đối phó được!"

Vào thời điểm nói tới Vương Thú vô địch vô cùng nghịch thiên, hai con người của Vân Mộng Ly thoáng hiện một tia kinh sợ, ngay cả Diệp Thiên thậm chí là nhiều vị Vương Cấp đều nhận thấy được.

Hiển nhiên, Vân Mộng Ly đã từng đụng độ với dạng Vương Thú vô địch này, hẳn là gặp được ở căn cứ siêu cấp.

Hội nghị kết thúc, đông đảo Vương Cấp rời đi.

Diệp Thiên cũng trở về nhà, thừa dịp mấy ngày thời gian này háo hức tu luyện một chút, về phần cơ hội sao chép còn thừa, tạm thời hẳn sẽ không sử dụng, đợi đến 6 ngày nữa lại nói.

Nhoáng một cái, sáu ngày thời gian đã trôi qua.

"Sau khi trải qua trận đại chiến kia, tốc độ tu luyện của mình đã tăng lên không ít, lực lượng thân thể đã đạt đến 16 Trọng!" Diệp Thiên sau khi kiểm tra lực lượng một chút, vô cùng hài lòng nói.

Tổng Sư bình thường muốn từ 1.5 Trọng tăng lên tới 16 Trọng, nếu không có mấy năm thậm chí là hơn mười năm thì căn bản sẽ không làm được, coi như nắm giữ thiên phú tu luyện Siêu phẩm, cũng phải cần thời gian một năm mới có thể làm được.

Mà thời gian Diệp Thiên đột phá đến cảnh giới Tổng Sư còn chưa đến 2 tháng, dạng tốc độ tăng tiến này chỉ có thể dùng hai chữ kinh khủng để hình dung!

Tích tích!! Máy truyền tin truyền đến tin tức.

Diệp Thiên nhìn thoáng qua, đây là thông báo đến giờ khởi hành.

Lần này Diệp Thiên tham gia với tư cách nắm giữ chiến lực Vương Cấp, mà không phải là trận pháp sư. Hẳn bất quá cũng chỉ là trận pháp sư trung cấp, hơn nữa tích lũy còn kém xa các trận pháp sư trung cấp khác, không nắm giữ được mấy cái trận pháp, tham dự bố trí đại trận đỉnh cấp cũng không có bao nhiêu tác dụng, còn không bằng sử dụng chiến lực Vương Cấp để chống cự với hung thú.

"Tiểu Huyết, chúng ta đi thôi!" Diệp Thiên chuẩn bị mang tiểu Huyết đi đến vị trí xuất hiện vết nứt không gian, dù sao thì hẳn cũng không muốn bại lộ thiên phú phi hành, nếu như để bại lộ ra quá nhiều thiên phú, sẽ dễ dàng gây nên sự hoài nghi của người khác, cho nên hẳn mới cười tiểu Huyết bay tới.

Về phần tiểu Huyết có thể bị nhận ra hay không, Diệp Thiên cũng không lo lắng. Ở dưới suy nghĩ của hắn, thiên phú huyết mạch cấp Hi Nhật, hoàn toàn không phải là những vị Vương Cấp như Vân Mộng Ly có thể chạm đến, bọn hắn không có khả năng nhận biết tiểu Huyết.

Cho nên, không cần phải lo lắng. Huống hồ, nếu như cứ lo lắng thân phận của tiểu Huyết bị bại lộ, sau này chẳng phải là sẽ vĩnh viễn không dám mang theo tiểu Huyết đi ra bên ngoài?

Một người một thú, đi tới cửa Đông Đại căn cứ Ma Hải.

Ngoài trụ sở, có nguyên một đám Vương Cấp đang đứng lơ lửng trên không trung.

Lúc này, Diệp Thiên cũng đi ra, ngồi trên lưng tiểu Huyết bay lên không trung.

"Diệp tiểu hữu!" Một bóng người bay tới, chính là Nhạc Lăng.

"Nhạc đại ca!" Diệp Thiên ôm quyền nói.

"Con sùng vật này của Diệp tiểu hữu đúng là rất bất phàm, ta dĩ nhiên không thể nhận ra, có một chút giống với rồng trong truyền thuyết, nó là một loại Long Thú có đúng không?" Nhạc Lăng nhìn qua tiểu Huyết, kinh ngạc hỏi.

Tiểu Huyết nghe được lời nói của Nhạc Lăng, hừ hừ mấy tiếng, biểu thị sự bất mãn của bản thân. Nó thể nhưng chính là Huyết Long, lại bị Nhạc Lăng nói là Long thú có huyết mạch thấp!

Diệp Thiên xoa đầu của tiểu Huyết, trấn an nó một chút, sau đó nói với Nhạc Lăng: "Không sai, tiểu Huyết là Long thú, thực lực coi như cũng không tệ!"

Nhạc Lăng cười cười nói: "Lúc đầu ta còn cho rằng Diệp tiểu hữu sẽ không biết bay, chuẩn bị mang người bay theo, nhưng xem ra bây giờ cũng không cần thiết!"

Hai người hàn huyên một hồi, đột nhiên, Diệp Thiên hỏi: "Nhạc đại ca, ngươi có biết gì về tình huống của căn cứ siêu cấp hay không?"

Hắn rất muốn biết về căn cứ siêu cấp, vừa vặn có cái cơ hội này, hỏi thăm Nhạc Lăng một chút.

Nghe được bốn chữ căn cứ siêu cấp này, sắc mặt của Nhạc Lăng trở nên ngưng trọng nói: "Căn cứ siêu cấp vô cùng thần bí, nghe nói ở sâu trong đại lục, mà Đại căn cứ Ma Hải chúng ta trước kia trên thực tế là ở ven bờ Đông Hải, chỉ bất quá là do trái đất mở rộng ra quá nhiều, mới khiến cho chúng ta ở cách đại dương vô cùng xa xôi. Nhân khẩu của căn cứ siêu cấp cũng không nhiều hơn căn cứ của chúng ta, nhưng thực lực của bọn hắn lại không chỉ cao hơn chúng ta một cái cấp độ, ta cũng không rõ ràng tình huống cụ thể, dù sao ta cũng chưa tiến vào căn cứ siêu cấp. Nhưng ta đã nghe Mộng Ly Vương đề cập qua, lấy thực lực Vương Cấp vô địch của Mộng Ly Vương ở trong căn cứ siêu cấp cũng không phải là trung tầng!"

"Vương Cấp vô địch cũng không phải là trung tầng!!!" Trong lòng của Diệp Thiên giật mình, lúc này mới cảm thấy sự kinh khủng của căn cứ siêu cấp!

Đương nhiên, hắn cũng càng muốn hướng tới căn cứ siêu cấp, chỉ có ở nơi đó mới có thể khiến cho hắn sao chép được thiên phú cao cấp hơn.

Không qua bao lâu, đám Vương Cấp cơ bản đã tới đông đủ.

Vân Mộng Ly vùng tay lên, nói: "Xuất phát!"

Hưu hưu hưu!!!! Từng vị Vương Cấp phá toái hư không, tiến về vết nứt không gian, thể hiện ra tốc độ không biết nhanh hơn Ngự Phong Thuyền biết bao nhiêu lần.

6 vạn cây số nhìn như rất xa, nhưng nhóm Vương Cấp rất nhanh liền đi tới vết nứt không gian.

Chỉ thấy ở xung quanh vết nứt không gian còn có rất nhiều hung thú hội tụ, Vương thú cũng có không ít, nhưng lại không có Vương Thú vô địch.

Vân Mộng Ly cũng không vội vã hạ lệnh thanh lý những con hung thú này, mà mở miệng nói: "Trước tiên chờ người của hai đại căn cứ khác tới lại nói!"

Ước chừng trôi qua khoảng 10 phút, Vương Cấp cùng với trận pháp sư của hai đại căn cứ khác cũng đã đến!

"Đại căn cứ Thanh Hà!"

"Đại căn cứ Thâm Hàng!"

Đây là tên của hai đại căn cứ này, hai căn cứ này có thực lực không kém gì Đại căn cứ Ma Hải, nhưng nhân khẩu lại ít hơn một chút so với Đại căn cứ Ma Hải.

Sau khi người của hai đại căn cứ này đến, liền có hai vị Vương Cấp đến chào hỏi cùng với Vân Mộng Ly.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Cự xử long ngạc

Từ trong miệng của Nhạc Lăng, Diệp Thiên liền biết thân phận của hai vị Vương Cấp này.

Là Lý Thanh của Đại căn cứ Thanh Hà —— Thanh Vương, cùng với Triệu Huyết của Đại căn cứ Thâm Hàng —— Huyết Vương.

Hai người bọn họ cũng là Vương Cấp vô địch, là người từ một trăm năm trước một mực sống cho tới bây giờ.

"Mộng Ly Vương, đã chuẩn bị xong vật liệu hay chưa?" Huyết Vương hỏi.

"Đã chuẩn bị đầy đủ, hơn nữa còn có vật liệu dự phòng, không cần phải lo lắng đến vấn đề tài liệu!" Vân Mộng Ly nói ra.

"Như vậy liền bắt đầu đi!" Thanh Vương nói ra.

Nhóm trận pháp sư bắt đầu tản ra, ở bên trong phạm vi ngăn chặn bắt đầu bố trí đại trận đỉnh cấp, bao vây phần khu vực có vết nứt không gian này lại.

Mà những vị Vương Cấp khác thì phụ trách thủ hộ những trận pháp sư này, Diệp Thiên cũng phụ trách thủ hộ nhóm trận pháp sư sơ cấp.

Về phần ba vị Vương Cấp vô địch thì đi tới gần vết nứt không gian, điên cuồng chém giết nhóm Vương thú.

Oanh!!!! Chiến đấu bắt đầu!

Nhóm Vương thú dường như biết nhân loại muốn làm gì, điên cuồng công kích vào nhóm Vương Cấp, hơn nữa từ bên trong vết nứt không gian cũng không ngừng tràn ra từng con Vương thú cùng với một lượng lớn hung thú đỉnh cấp.

Chém giết thảm liệt bắt đầu!

"Diệp Thiên đại nhân, phiền toái rồi!" Có tám mươi vị trận pháp sư sơ cấp ôm quyền nói.

Diệp Thiên khẽ gật đầu, cùng với tiểu Huyết bảo vệ nhóm trận pháp sư sơ cấp này, mặc dù bọn hắn không có nhiều tác dụng, nhưng cũng là một bộ phận tham gia bố trí đại trận đỉnh cấp, không thể xảy ra vấn đề.

Hống hống hống!!!! Từng con hung thú đỉnh cấp xông về phía Diệp Thiên, Diệp Thiên cầm một thanh đao Nguyên binh cao cấp không ngừng vung lên hạ xuống, từng con hung thú đỉnh cấp chết ở dưới đao của Diệp Thiên.

Mà tiểu Huyết thì lại tương đối vô si, thừa dịp Diệp Thiên đang chém giết hung thú, bắt đầu vụng trộm thu thập Máu hung thú, bỏ vào bên trong Túi Trữ Vật của nó, lấy một cái cơ đó là không lãng phí!

Hung thú đỉnh cấp phảng phất như là giết mãi không hết, không ngừng vọt tới, coi như là Diệp Thiên cũng cảm thấy khó giải quyết.

"Diệp tiểu hữu, có một con Vương thú đang chạy về phía ngươi, ngươi hãy kéo dài thời gian một chút, chờ ta chém giết con hung thú này xong liền tới giúp ngươi!" Giọng nói của một vị

Vương Cấp truyền đến.

Diệp Thiên biết rõ vị Vương Cấp kia, cũng được tính là một vị Vương Cấp tương đối cường đại.

Rầm rầm rầm!!! Mặt đất chấn động, có một con cá sấu dài một trăm mét bò tới, tràn ngập hung uy.

Hơn mười trận pháp sư sơ cấp có một chút run rẩy, hiển nhiên đã bị con hung thú này dọa sợ.

"Không nên phân tâm, tiếp tục bố trí trận pháp!" Diệp Thiên nhắc nhở.

Nhóm trận pháp sư nghe vậy liền tập trung ý chí, tiếp tục bố trí trận pháp.

Mà Diệp Thiên cũng gọi tiểu Huyết đang thu thập Máu hung thú trở về. Tiểu Huyết có tốc độ trưởng thành rất nhanh, bây giờ cũng không hề yếu hơn hẳn, dựa vào các loại thiên phú nó cũng có thể chém giết cùng với Vương Cấp.

"Tiểu Huyết, người hãy bảo vệ những trận pháp sư này, ta sẽ đi giết con cá sấu này!" Diệp Thiên truyền âm cho tiểu Huyết.

Tiểu Huyết nhận được mệnh lệnh của Diệp Thiên, bay tới, thủ hộ nhóm trận pháp sư sơ cấp.

Mà Diệp Thiên thì đi nghênh chiến với con cá sấu kia.

Chủng loại: Cự Xi Long Ngạc

Thiên phú huyết mạch: Siêu phẩm

"Trong danh tự mang theo một chữ Long, hẳn là hung thú nắm giữ long huyết mạch, đáng tiếc là tình huống thiên phú quá cùi bắp, ngay cả một loại thiên phú đặc thù cũng không có!"
Diệp Thiên hoàn toàn không nhìn nổi con Cự Xi Long Ngạc này, nhưng con Long Ngạc này lại có thực lực không kém

Oanh!!! Sau một lần va chạm, Diệp Thiên liền đánh giá ra thực lực của đối phương.

"Ước chừng có 3000 Trọng!" Diệp Thiên phán đoán.

Bất quá lại yếu hơn so với lực công kích của hắn rất nhiều, lực lượng thân thể bây giờ của Diệp Thiên là 16 Trọng, thêm sự tăng cường 2 lần của nguyên lực, 6 lần tăng cường của Thanh Phong Trảm cùng với 30 lần tăng cường của thiên phú lực lượng nguy Áo Nghĩa, lực công kích đã đạt đến 5.760 Trọng.

Cự Xi Long Ngạc chỉ nắm giữ 3000 Trọng thật đúng là không đáng chú ý.

Rầm rầm rầm!!!! Ở dưới sự va chạm liên tục, Cự Xi Long Ngạc liên tục bị đánh lùi về phía sau, vết thương trên người càng ngày càng nhiều.

1 phút sau, Diệp Thiên liền triệt để chém giết con Cự Xi Long Ngạc này.

Diệp Thiên sau khi chém giết Cự Xi Long Ngạc xong, có một vị Vương Cấp xuất hiện ở bên người của hắn.

"Diệp tiểu hữu, người dĩ nhiên lại giết được Vương thú Cự Xi Long Ngạc!!!" Hắn chính là người vừa rồi đã truyền âm cho Diệp Thiên, hắn vốn chỉ muốn Diệp Thiên kéo dài thời gian đợi hắn, nhưng không ngờ được Diệp Thiên lại mạnh như vậy, dĩ nhiên lại có thể giết chết Vương thú Cự Xi Long Ngạc.

Vào thời điểm Vương thú Cự Xi Long Ngạc xông qua chỗ của hắn, hắn đã ước chừng được thực lực của con Cự Xi Long Ngạc này, mặc dù yếu hơn hắn một chút, nhưng cũng không phải là quá nhiều.

Coi như là hắn muốn chém giết Cự Xi Long Ngạc cũng phải tốn nhiều công phu, mà Diệp Thiên cũng có thể chém giết Cự Xi Long Ngạc, đủ để chứng minh thực lực của Diệp Thiên không kém gì hắn.

"May mắn!" Diệp Thiên khiêm tốn nói.

"Tôi dạng cấp độ này làm sao còn có thể may mắn!" Vị Vương Cấp này lắc lắc đầu nói: "Được rồi, ta sẽ tiếp tục ngăn cản hung thú ở bên kia!"

Diệp Thiên cũng tiếp tục trấn thủ phiên khu vực này.

Mà tiểu Huyết lại bay tới thu thập máu tươi của Cự Xi Long Ngạc, bởi vì máu tươi của Cự Xi Long Ngạc có long huyết mạch mỏng manh, đối với tiểu Huyết mà nói, máu tươi của Cự Xi Long Ngạc Máu tốt hơn gấp mười lần so với máu tươi của Vương thú bình thường.

"Phát tài rồi!" Tiểu Huyết vừa thu thập máu tươi, vừa hưng phấn nói.

Lần này, Máu hung thú mà nó thu thập đều là từ hung thú đỉnh cấp trở lên, máu tươi của Vương thú cũng có không ít, trong đó không thiếu Vương thú do người khác giết chết, cũng bị nó vô si chạy tới thu thập.

Những vị Vương Cấp ở đây đều biết rõ tiểu Huyết là sủng vật của Diệp Thiên, cũng không nói cái gì.

Thời gian chậm rãi trôi đi, Diệp Thiên không biết đã chém giết bao nhiêu hung thú, trong khi đang chém giết, liền có một đạo thanh âm truyền ra toàn bộ khu vực ngàn dặm.

"Đại trận đã thành, trận pháp sư rời khỏi đại trận, tất cả Vương Cấp hãy di chuyển về phía vết nứt không gian!"

"Đại trận đã thành, trận pháp sư rời khỏi đại trận, tất cả Vương Cấp hãy di chuyển về phía vết nứt không gian!"

"Đại trận đã thành, trận pháp sư rời khỏi đại trận, tất cả Vương Cấp hãy di chuyển về phía vết nứt không gian!"

Liên tiếp ba đạo thanh âm, rõ ràng là lời thông báo của ba vị Vương Cấp vô địch.

"Đại trận đỉnh cấp đã bố trí hoàn thành?" Diệp Thiên thờ ra một hơi nhẹ nhõm.

Điều này đại biểu cho kế hoạch của tam đại căn cứ đã hoàn thành, rốt cục cũng có thể phong ấn cái vết nứt không gian này.

Xoạt!!!! Từng vị Vương Cấp vừa chém giết, vừa dần dần di chuyển về phía vết nứt không gian.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 147: Có kế hoạch

Cùng lúc đó, đại trận đỉnh cấp chậm rãi phát động, lực lượng từ bên trong trận pháp tản ra trong khu vực ngăn chặn, khóa cứng từng con hung thú, hung thú ở dưới cấp độ hung thú đỉnh cấp cơ hồ không có sức phản kháng, mà thực lực của hung thú đỉnh cấp lại bị suy yếu tám thành, thực lực của Vương thú cũng bị suy yếu đi năm thành.

Ở dưới tình huống như vậy, nhóm Vương Cấp nhân loại cơ hồ có thể đủ sát hung thú, cho dù có nhiều hung thú đi ra hơn nữa thì cũng chỉ có một con đường chết.

Diệp Thiên cùng với tiểu Huyết một đường giết tới, dần dần nhích tới gần vết nứt không gian.

Lúc này, Diệp Thiên đột nhiên cảm thấy vui vẻ, hắn vẫn luôn mở ra thiên phú Sao Chép tiến hành dò xét. Ngay vào lúc vừa rồi, có tình huống thiên phú của một vị Vương Cấp xuất hiện ở bên trên vồng mạc của hắn.

Nhân loại: Lý Trần Bắc

Thiên phú huyết mạch: Siêu phẩm

Thiên phú đạo pháp: Cao đẳng

"Lại có thể là thiên phú đạo pháp Cao đẳng!" Diệp Thiên vẫn luôn muốn sao chép thiên phú đạo pháp Cao đẳng, bởi vì hắn đã dung hợp hai lần thiên phú đạo pháp Cao đẳng, nếu như dung hợp thêm một lần nữa mà nói, liền có thể khiến cho thiên phú đạo pháp biến thành Đỉnh cấp.

Chỉ tiếc là, hắn ở Đại căn cứ Ma Hải vẫn không gặp được người nào khác nắm giữ thiên phú đạo pháp Cao đẳng, bây giờ lại nhìn thấy ở trên người của vị Vương Cấp này.

Vị Vương Cấp này không phải là người của Đại căn cứ Ma Hải, mà là người của căn cứ khác.

Trước đó, khoảng cách giữa đám người của ba căn cứ vượt qua hơn ngàn mét, hắn không có cách nào xem xét được tình huống thiên phú của đối phương, nếu không phải lần này vừa vận bao trùm đối phương, thì hắn đã thật sự bỏ lỡ.

"Vẫn còn một lần cơ hội sao chép, sao chép!" Diệp Thiên không có một chút do dự nào sao chép thiên phú đạo pháp Cao đẳng của đối phương.

Sao chép thành công, Diệp Thiên tiếp tục đánh giết hung thú.

Dường như biết rõ là không thể ngăn cản được, hung thú ở bên trong vết nứt không gian không còn tuân ra nữa, mà còn có không ít hung thú cũng bắt đầu chậm rãi rút về bên kia vết nứt không gian.

Chỉ chốc lát sau, một lượng lớn cường giả Vương Cấp tập trung về vết nứt không gian, đánh giết đám hung thú còn sót lại.

Vào thời điểm đám hung thú sắp bị giết sạch, lại bất ngờ xảy ra chuyện.

Có một cỗ khí tức khủng bố không có cách nào tưởng tượng từ bên kia vết nứt không gian lan tràn tới. Cảm thụ được cỗ khí tức này, coi như là Vương Cấp cũng bị áp chế khiến cho thực lực mười không còn một. Chỉ có ba vị Vương Cấp vô địch mới có thể miễn cưỡng chống lại cỗ khí tức này!

"Đó là..." Diệp Thiên nhìn xuyên thấu qua vết nứt không gian, thấy được một đôi tròng mắt, đó là một đôi tròng mắt màu vàng óng, giống như hai mắt của Thần Linh vô thượng, tràn đầy uy nghiêm vô thượng, cũng tràn đầy sự lạnh lùng.

"Hừ, người cho dù có cường đại cỡ nào, cũng không có cách nào bước vào thế giới của chúng ta!" Vân Mộng Ly quát lạnh một tiếng.

"Hừ!" Thanh âm nhàn nhạt quanh quẩn trong hư không, đó là thanh âm của một tồn tại vô thượng ở bên kia vết nứt không gian.

Con hung thú này biết nói chuyện! Đây chính là phản ứng vô thức của hết thảy Vương Cấp!

Rất nhanh, hai con mắt màu vàng óng kia liền biến mất không thấy, đám người lúc này mới thờ ra một hơi nhẹ nhõm. Đối mặt với tồn tại khủng bố như vậy, không có người nào là không sợ.

"Con hung thú kia rốt cuộc có cấp bậc gì, lại có thể khiến cho khí tức xuyên thấu qua vết nứt không gian giáng lâm đến trái đất của chúng ta, hắn là tồn tại ở phía trên Vương Cấp a?" Có một vị Vương Cấp sợ hãi nói.

"Không chỉ là tồn tại ở phía trên Vương Cấp, mà còn là tồn tại vượt qua tối thiểu hai đại cảnh giới!" Vân Mộng Ly ngưng trọng nói.

Vượt qua hai đại cảnh giới, mọi người đã không có cách nào tưởng tượng đây là tồn tại có cấp bậc gì, chuyện này cách bọn hắn quá xa vời.

Đại trận đỉnh cấp đã được bố trí thành công, nhưng vết nứt không gian cũng không có biến mất, mà chỉ chậm rãi thu nhỏ.

Vết nứt không gian nguyên bản cao mấy trăm thước đang dần dần thu nhỏ, đến khi chỉ còn lại 20 mét, mới đình chỉ biến hóa.

"Đại trận đình cấp chỉ có thể áp chế vết nứt không gian, không có khả năng khiến cho vết nứt không gian hoàn toàn biến mất, nhưng bây giờ cái vết nứt không gian này chỉ còn lại tiêu chuẩn cấp Nhất tinh, nhiều lắm chỉ có thể đưa tới một vài con hung thú cao cấp mà thôi, không đủ gây ra chuyện gì. Bất quá sau này, vẫn cần phải có cường giả Vương Cấp cùng với trận pháp sư trấn thủ ở nơi này, duy trì đại trận đình cấp, ai nguyện ý lưu lại?" Vân Mộng Ly hỏi.

Diệp Thiên là người đầu tiên đi ra, nói: "Mộng Ly Vương, ta nguyện ý trấn thủ nơi này một đoạn thời gian, ta không những có chiến lực Vương Cấp, lại còn là một vị trận pháp sư trung cấp, cũng có một chút tác dụng."

Vân Mộng Ly liếc mắt nhìn Diệp Thiên, hài lòng gật đầu nói: "Rất tốt, vậy thì người hãy lưu lại đi!"

Những vị Vương Cấp khác chỉ cho rằng Diệp Thiên có tinh thần trách nhiệm cao, thật tình không biết là Diệp Thiên lại có dự định và kế hoạch của riêng bản thân.

Hắn nhàn nhạt nhìn thoáng qua vết nứt không gian, trên khóe miệng lộ ra một nụ cười mỉm.

Vân Mộng Ly, Thanh Vương, Huyết Vương suất lĩnh phần lớn Vương Cấp cùng với trận pháp sư rời đi, lưu lại nơi này chỉ có một vài vị Vương Cấp cùng với trận pháp sư.

Dù sao thì vết nứt không gian cũng không cần quá nhiều người trấn thủ, hơn nữa đại trận đình cấp cũng đã được bố trí thành công, cơ bản sẽ không xảy ra vấn đề gì.

"2 tháng!" Đây là thời gian mà Diệp Thiên xin trấn thủ.

Mà trên thực tế, sau vài tháng, trận pháp Đình cấp sẽ hoàn toàn ổn định, vết nứt không gian cũng sẽ bị trấn áp và không có cách nào mở rộng, đến thời điểm đó chỉ cần một, hai vị Vương Cấp trấn thủ là đủ rồi, cho nên cũng không cần quá nhiều Vương Cấp trấn thủ ở nơi này.

Đến thời điểm đó, coi như Diệp Thiên muốn trấn thủ cũng không có cơ hội.

Vào lúc này, bên trong vết nứt không gian thỉnh thoảng vẫn có hung thú cao cấp cùng với hung thú cấp thấp chui ra, mấy vị Vương Cấp cũng không chém giết những con hung thú này, dù sao thì nếu cứ ra một con giết một con, bọn hắn sẽ có thời gian để tu luyện hay sao?

Chỉ có đến khi số lượng hung thú đạt đến một trình độ nhất định, bọn hắn mới đi ra dọn dẹp sạch tất cả hung thú. Đây là một cái quá trình tuần hoàn, muốn triệt để ngăn cản đám hung thú này mà nói là không thực tế.

Dù sao thì vết nứt không gian vẫn còn tồn tại, khẳng định sẽ có hung thú không biết rõ tình huống chạy tới, chỉ có một mực phái người trấn thủ, một mực thanh lý hung thú, thẳng đến khi nhân loại có thể thông qua cái vết nứt không gian này tiến hành phản công thế giới hung thú.

Diệp Thiên ở một nơi cách vết nứt không gian 1000 mét xây dựng một căn phòng, nhìn như đang tu luyện, nhưng trên thực tế lại dùng thiên phú Sao Chép bao phủ đám hung thú này, tra xét tình huống thiên phú của bọn chúng.

Hắn có một cái kế hoạch!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 148: Tiến vào thế giới hung thú

Thiên phú chuyển đi linh hồn Cao đẳng! Hắn muốn lợi dụng loại thiên phú này khống chế một con hung thú cao cấp, sau đó tiến vào bên trong vết nứt không gian, nhìn xem thế giới ở bên kia có tình huống như thế nào.

Đối với cái thế giới kia, hắn vô cùng hiếu kỳ.

"Trước tiên tiến hành dung hợp thiên phú đạo pháp Cao đẳng!" Diệp Thiên bắt đầu dung hợp.

Rất nhanh, quá trình dung hợp liền kết thúc.

[thiên phú đạo pháp: Đình cấp]

"Rốt cục cũng đã đem thiên phú đạo pháp tăng lên tới Đình cấp, sau khi trở về đã có thể tìm kiếm một môn đạo kỹ cấp Bạch Ngân, lấy thiên phú đạo pháp hiện tại của ta rất nhanh liền có thể lĩnh hội đạo ý đến một cảnh giới tương đối cao, liền có thể tu luyện đạo kỹ cấp Bạch Ngân tới cấp độ viên mãn, như vậy liền có thể tăng cường chiến lực trên một phạm vi lớn!" Diệp Thiên vô cùng chờ mong.

Thế là hắn vừa tu luyện Thuật Luyện Mạch Từ Huyết, vừa chú ý đến tình huống hung thú cao cấp.

Hắn muốn tìm một con hung thú cao cấp có thiên phú huyết mạch tương đối cao, đồng thời còn đạt tới cấp độ hung thú cao cấp đỉnh phong, như vậy mà nói, sau khi hắn chiếm cứ thân thể của đối phương, liền có thể dựa vào thiên phú huyết mạch nhanh chóng tấn cấp đến cấp độ hung thú đỉnh cấp, như vậy mới có thể đi được nhiều nơi hơn.

Chỉ nếu chiếm cứ một cỗ thân thể rác rưởi, chỉ có cấp độ hung thú cao cấp, đoán chừng chỉ có thể ở trong một khu vực nhỏ, căn bản không dám đi đến những địa phương khác a!

Rất nhanh, ba ngày thời gian liền trôi qua.

Đột nhiên, có một con hung thú cao cấp xuất hiện ở bên trong cảm ứng của thiên phú Sao Chép.

—————
Chủng loại: Thiên Lân Thú

Thiên phú huyết mạch: Siêu phẩm

Thiên phú phòng ngự: Cao đẳng

Thiên phú lực lượng: Sơ đẳng

"Con Thiên Lân Thú này có thiên phú không tồi, chọn nó!" Diệp Thiên mừng rỡ nói.

Bất quá, trước khi thi triển thiên phú chuyển di linh hồn, hắn đã đến thông báo cho các vị Vương Cấp khác, nói là bản thân muốn bế quan một đoạn thời gian, một tháng sau mới xuất quan.

Đối với chuyện Diệp Thiên muốn bế quan, những vị Vương Cấp khác cũng không có bất kỳ ý kiến gì, dù sao thì nơi này cũng không có sự tình gì, thanh lý hung thú căn bản chỉ là một nhiệm vụ vô cùng đơn giản, Diệp Thiên không ra mặt cũng không sao.

Trước khi thực hiện kế hoạch, Diệp Thiên gọi tiểu Huyết tới trước mặt, nói: "Tiểu Huyết, ta sẽ sử dụng một loại thiên phú chuyển dời linh hồn lên trên người của một con hung thú, đi qua vết nứt không gian tìm hiểu tình huống ở thế giới bên kia, ngươi hãy thủ hộ thân thể của ta, bất luận là kẻ nào cũng không cho tiến vào, hiểu chưa?"

"Chủ nhân, tiểu Huyết nhất định sẽ bảo vệ tốt thân thể của chủ nhân!" Tiểu Huyết cam đoan.

"Tốt, vậy thì thân thể của ta phải nhờ vào ngươi!" Diệp Thiên xoa xoa đầu của tiểu Huyết, thấp giọng nói.

Mặc dù tiểu Huyết có một chút vô si, thích chiếm đồ vật của người khác làm của riêng, nhưng khi có chính sự thì lại làm rất tốt.

Thế là, Diệp Thiên đã triệt để yên tâm, tiến hành thi triển thiên phú: "Thiên phú chuyển di linh hồn!"

Ồ...ồ...n...g —— Linh hồn của Diệp Thiên hóa thành một sợi quang mang phá toái hư không, trong nháy mắt liền tiến vào người của Thiên Lân Thú.

Sau một khắc, linh hồn của Diệp Thiên liền tiến vào linh hồn hải của Thiên Lân Thú.

"Người nào?" Thiên Lân Thú rống to, cảm ứng được có người tiến vào linh hồn của mình.

"Diệt!" Linh hồn hoá thành đao quang chém tới, vền vẹn chỉ một đòn liền triệt để chôn vùi linh hồn của Thiên Lân Thú.

Tu hú chiếm tổ chim khách! Diệp Thiên thành công thi triển thiên phú chuyển di linh hồn, chậm rãi khống chế thân thể của Thiên Lân Thú.

Trong lúc đó, Thiên Lân Thú mở hai con mắt ra, bên trong ánh mắt nhiều hơn một tia cơ trí.

"Có một chút không quen!" Diệp Thiên thao túng thi thể của Thiên Lân Thú, làm ra những động tác quái dị.

Sau khi trôi qua 10 phút, Diệp Thiên mới có thể điều khiển cỗ thi thể này tiến hành chiến đấu cơ bản.

"Mau chóng rời đi!" Diệp Thiên cũng không dám kéo dài thời gian, hắn không biết lần thanh lý hung thú tiếp theo của những vị Vương Cấp này là vào lúc nào, vạn nhất bọn hắn đã sắp tiến hành thanh lý, mà hắn vẫn còn ngây người ở nơi này, chẳng phải là sẽ bị bọn hắn giết mất?

Hiện tại tu vi của hắn chỉ là hung thú cao cấp, sức chiến đấu so với Vương Cấp còn kém nhiều lắm....

Xoạt!!! Diệp Thiên điều khiển thân thể của Thiên Lân Thú nhanh chóng chạy về phía vết nứt không gian, trong mấy cái hô hấp liền tiến vào vết nứt không gian.

Dịch chuyển không gian, Diệp Thiên chỉ cảm thấy thiên địa biến hóa, sau một khắc liền đi tới một cái địa phương xa lạ.

Oanh!!!! Một cỗ áp lực cường đại ép tới, làm cho Diệp Thiên phải mất một khoảng thời gian mới có thể thích ứng.

"Trọng lực thật mạnh, đại khái là gấp 20 lần trọng lực ở trái đất!" Diệp Thiên tính toán.

Lúc này, hắn quan sát bốn phía, phát hiện ra đây là một khu rừng rậm, thỉnh thoảng có hung thú chạy tới cảm thấy hiếu kỳ với vết nứt không gian, thế là liền nhảy vào.

"Rời khỏi đây thôi!" Diệp Thiên chạy ra xa xa, cách xa cái vết nứt không gian này.

Hắn biết rõ, cho dù nhóm Vương thú đã không còn cách tiến vào trái đất, nhưng khẳng định vẫn đang chú ý tới cái vết nứt không gian này.

Đặc biệt là chủ nhân của đôi mắt màu vàng óng kia, nói không chừng nó còn đang thời thời khắc khắc chú ý đến tình huống ở nơi này.

Cho nên, Diệp Thiên cũng không muốn lưu lại ở phụ cận vết nứt không gian quá lâu. Cũng không biết chạy được bao xa, Diệp Thiên mới ngừng lại.

"Trước tiên trùng kích tới cấp độ hung thú đỉnh cấp!" Diệp Thiên làm ra quyết định.

Nhưng trước khi trùng kích, hắn liền vô thức nhìn tình huống thiên phú của bản thân.

Xoạt! Bên trên vông mạc xuất hiện tình huống thiên phú của bản thân.

Hiển nhiên, thiên phú Sao Chép cũng có thể sử dụng ở trên cỗ thân thể này, đây là một tin tức tốt.

Nhân loại: Diệp Thiên

Thiên phú huyết mạch: Siêu phẩm

Thiên phú tốc độ: Cao đẳng

Thiên phú đao pháp: Cao đẳng

Thiên phú lực lượng: Đỉnh cấp

Thiên phú phòng ngự: Đỉnh cấp

...

Một loạt thiên phú hiện ra, cơ hồ đều xuất hiện toàn bộ ở trên cỗ thân thể hung thú này, nhưng Diệp Thiên lại phát hiện ra một vấn đề rất lớn.

"Hết thầy thiên phú đều bị giáng cấp!" Diệp Thiên nhủ mày.

Quả nhiên đúng như tin tức mà lúc trước hắn đọc được, một khi sử dụng thiên phú chuyển di linh hồn, sẽ không có khả năng hoàn mỹ thi triển ra thiên phú bản thể, thiên phú sẽ bị giáng cấp.

Đây là một hiện tượng bình thường, một khi trở về bản thể, thiên phú vẫn là thiên phú ban đầu.

"Được rồi, thiên phú lực lượng Đỉnh cấp cũng đã đủ, về phần thiên phú đao pháp, dùng móng vuốt xem như đao, cũng là có thể thi triển Thanh Phong Trâm, chỉ là hiệu quả không tốt lắm, nhưng cũng đã đủ làm cho sức chiến đấu của ta tăng vọt lên rất nhiều lần!" Trong lòng của Diệp Thiên an ủi bản thân như thế.

Ở phía trước, có một con hung thú cao cấp đang lảng vảng.

Diệp Thiên lao vọt tới, dùng móng vuốt chém chết con hung thú cao cấp này, sau đó mở ra thiên phú phế huyết, thôn phế máu tươi của nó, hấp thu lực lượng bên trong máu tươi, nhanh chóng tăng cường thực lực của mình.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 149: Thánh thú sơn

"Đáng tiếc là Thuật Rèn Thể Từ Huyết không có tác dụng đối với thân thể của hung thú, nếu không ta sẽ có thể nhanh chóng tiến vào cấp độ hung thú đỉnh cấp!" Diệp Thiên nuối tiếc nói.

Thế là Diệp Thiên tiếp tục tìm kiếm hung thú để đánh giết. Vào lúc đầu, hắn cũng không tìm kiếm hung thú quá cường đại, mục tiêu của hắn là hung thú cao cấp cùng với một số hung thú đỉnh cấp nhỏ yếu.

Trọn vẹn săn giết điên cuồng trong thời gian ba ngày, Diệp Thiên rốt cuộc cũng tấn thăng trở thành hung thú đỉnh cấp, thực lực tăng vọt.

"Bay lên trời nhìn thử xem!" Diệp Thiên điều khiển thân thể hung thú, thi triển thiên phú phi hành, bay lên trên bầu trời.

Nhưng mà, bay lên càng cao trọng lực càng lớn, có thể thấy được cái thế giới hung thú này kỳ quái cỡ nào.

Bay lên cao ước chừng 3000 mét, Diệp Thiên nhìn xuống, chỉ có thể thấy một mảnh đại địa mênh mông, không có cách nào nhìn thấy toàn cảnh thế giới hung thú.

Nhưng có một điểm không thể không thừa nhận, cái thế giới hung thú này vô cùng cường đại, hung thú đỉnh cấp chạy đầy đất, Vương thú cũng không hiếm thấy, thỉnh thoảng có thể nghe được tiếng gào thét của Vương thú.

Hơn nữa, tài nguyên ở cái thế giới này lại cực kỳ phong phú, ở nơi này mấy ngày, Diệp Thiên đã phát hiện ra không ít được tài mấy ngàn năm, phẳng phất như không có ai cần những thứ này, ở chỗ nào cũng có.

Mặt khác, thiên địa nguyên khí ở thế giới hung thú cũng vô cùng nồng đậm, phải gấp 3 lần trái đất trở lên.

"Thế giới hung thú khẳng định đã tồn tại rất lâu, thiên địa nguyên khí nồng đậm như vậy, sinh ra nhiều được tài ngàn năm như vậy là một điều cực kỳ bình thường, mà đám hung thú lại không biết lợi dụng được tài, cho nên cũng không để ý đến những gốc được tài này." Diệp Thiên suy đoán.

Nếu như nhân loại có thể đánh chiếm thế giới hung thú, vậy thì muốn có bao nhiêu tài nguyên liền có bấy nhiêu a! Đáng tiếc là, hung thú ở nơi này quá cường đại, những gì mà hắn biết về thế giới hung thú hiện tại chỉ là một chút đa lông mà thôi.

Diệp Thiên đi tới thế giới hung thú chỉ có hai mục đích, mục đích thứ nhất là nhìn xem cái thế giới hung thú này có bộ dáng như thế nào, mục đích thứ hai chính là dò xét thử có loại thiên phú nào tốt hay không.

Hắn có thể ở bên trong thế giới hung thú một tháng, mà thiên phú Sao Chép không cần tới một tháng nữa liền kết thúc thời gian làm lạnh, nếu gặp được loại thiên phú tốt nào đó, hoàn toàn có thể sao chép a!

Nơi này là đại bản doanh của hung thú, khẳng định là sẽ rất dễ dàng gặp được thiên phú trâu bò. Hắn chỉ cần kiên nhẫn tìm kiếm liền có thể.

Lại trôi qua thêm vài ngày, vào thời điểm Diệp Thiên đang tìm kiếm hung thú có thiên phú tốt, đột nhiên gặp được một con Thiên Lân Thú khác.

Con Thiên Lân Thú này mạnh mẽ hơn Diệp Thiên rất nhiều, rõ ràng là một con Vương Thú Thiên Lân Thú.

Ở bên trong hung thú, tộc đàn khác biệt sẽ chém giết lẫn nhau, mà đồng tộc thì lại ít chém giết nhau, thậm chí còn đoàn kết hơn xa nhân loại.

Diệp Thiên phát hiện ra con Vương Cấp Thiên Lân Thú này, chẳng những không trốn tránh, ngược lại còn đi tới gần. Hắn muốn tiếp xúc với con Vương Cấp Thiên Lân Thú này, có lẽ

sẽ có thể tiếp xúc đến cao tầng của thế giới hung thú.

Chỉ trong chốc lát sau, Diệp Thiên liền chạm mặt với Vương Cấp Thiên Lân Thú.

"𐄂#@%@@%& & %& " Vương Cấp Thiên Lân Thú nhìn thấy Diệp Thiên, liền truyền ra thanh âm oa oa, không phải là ngôn ngữ chân chính, ngược lại giống như là một loại ba động.

Nhưng Diệp Thiên lại nghe hiểu ý tứ đại biểu cho cỗ ba động này——

"Người là tiểu tử của nhà nào? Thánh Thú Sơn đã sắp mở ra, người còn du đãng ở bên ngoài!" Đây chính là ý tứ của Vương Cấp Thiên Lân Thú.

"Thánh Thú Sơn?" Diệp Thiên có một chút hiếu kỳ, liền mở miệng oa oa một tiếng, trong lòng suy nghĩ nói ra theo bản năng: "Ta lạc đường!"

Đây là ý tứ mà Diệp Thiên biểu đạt, khiến cho Diệp Thiên thở phào nhẹ nhõm là, đối phương lại thật sự nghe hiểu.

"Người đã trở thành hung thú đỉnh cấp, còn lạc đường, tiểu tử đáng thương khẳng định là vào thời điểm xuất sinh đã xảy ra vấn đề, đi theo ta, ta sẽ dẫn người đi đến Thánh Thú Sơn!"

Vương Cấp Thiên Lân Thú dùng ánh mắt đồng tình nhìn Diệp Thiên, nói.

"Được!" Diệp Thiên trả lời, trung thực đi theo Vương Cấp Thiên Lân Thú rời đi.

Trong cuộc trò chuyện vừa rồi, hắn đã phát hiện ra Vương Cấp Thiên Lân Thú nắm giữ trí tuệ không thấp, chỉ thấp hơn nhân loại một chút, hiển nhiên là Thiên Lân Thú ở bên trong hung thú cũng được coi là chủng tộc tương đối cao quý, so với phần lớn hung thú đều cao quý hơn.

Chạy trong chốc lát, Vương Cấp Thiên Lân Thú cảm thấy Diệp Thiên có tốc độ quá chậm, trực tiếp dùng một ngụm ngưng Diệp Thiên, lấy một tốc độ cực nhanh chạy đi.

Không thể không nói, tốc độ của Vương Cấp Thiên Lân Thú xác thực là rất nhanh, ở trên bầu trời bay vèo vèo, coi như là tốc độ của bản thể Diệp Thiên cũng kém xa Vương Cấp Thiên Lân Thú.

Bởi vì con Vương Cấp Thiên Lân Thú này có thực lực rất cường đại, ở bên trong Vương thú cũng tương đối cường đại, hơn nữa còn nắm giữ thiên phú tốc độ Trung đẳng.

Nhưng cho dù là bay với một tốc độ nhanh như vậy, Vương Cấp Thiên Lân Thú cũng phải bay năm, sáu tiếng mới đi tới địa điểm mục đích.

"Thánh Thú Sơn lại xa như vậy!" Diệp Thiên kinh hô.

Nếu như lấy tốc độ hiện tại của hắn, chỉ sợ phải mất nửa tháng mới có thể chạy tới a.

"Đó là..." Diệp Thiên hướng ánh mắt nhìn về phía một tòa cự sơn vô cùng to lớn, cao vút ở trong mây, đoán chừng phải cao khoảng chừng 10 vạn mét, thế núi bằng bạc phẳng phát như có thể trấn áp hư không, khiến cho Diệp Thiên đang ở ngoài mười dặm cũng cảm thấy hô hấp trở nên gấp rút.

"Tiểu gia hỏa, Thánh Thú Sơn không cho phép hung thú từ Vương Cấp trở lên tiến vào, ta không thể vào được, người hãy đi vào một mình đi!" Vương Cấp hung thú thoáng một cái ném Diệp Thiên vào bên trong Thánh Thú Sơn, sau đó liền bay mất.

"Con hung thú Vương Cấp này quá thô lỗ, dĩ nhiên lại trực tiếp ném ta vào!" Diệp Thiên bỏ ra ngoài từ một cái hố to, hết sức bất mãn nói.

Bất quá, hắn cũng không quá so đo về vấn đề này đối với một con hung thú.

Đi vào Thánh Thú Sơn, Diệp Thiên liền thấy được rất nhiều Thiên Lân Thú, đều là Thiên Lân Thú Đỉnh cấp hoặc là Thiên Lân Thú cao cấp, số lượng có rất nhiều. Bởi vậy có thể thấy được, Thiên Lân Thú tại thế giới hung thú tuyệt đối là một tộc đàn khổng lồ.

"Siêu phàm!"

"Siêu phàm!"

"Siêu phàm!"

Diệp Thiên dùng thiên phú Sao Chép kiểm tra một hồi trong chu vi ngàn mét, tất cả đều nắm giữ thiên phú huyết mạch Siêu phàm.

Thật là quá khủng bố! Nếu như đặt ở thế giới nhân loại, điều này đại biểu việc toàn bộ một đại gia tộc đều nắm giữ thiên phú tu luyện Siêu phàm, đây là một chuyện kinh khủng bậc nào a!

"Trách không được nhân loại lại một mực yếu thế trước hung thú, hung thú có ưu thế quá lớn bên trên phương diện thiên phú, tuy nhiên nhân loại cũng có tiềm lực cũng rất khủng bố, bây giờ chỉ là do thời gian quật khởi hơi ngắn, nếu để cho nhân loại triệt để trưởng thành, thiên phú của hậu đại sẽ càng ngày càng cao, cuối cùng cũng sẽ có một ngày siêu việt hung thú nhất tộc!" Diệp Thiên đối với nhân loại vô cùng có lòng tin, cũng rất có lòng tin đối với bản thân

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 150: Ngộ Đạo Thiên Bi

Đám Thiên Lân Thú nhao nhao chạy về phía đỉnh Thánh Thú Sơn, Diệp Thiên không biết chuyện gì, cũng chạy theo chúng nó.

Không biết tại sao, ở bên trên Thánh Thú Sơn không thể phi hành, Diệp Thiên muốn thi triển thiên phú phi hành cũng bay không được, hơn nữa trọng lực ở đây lại quá lớn, tốc độ chậm đến cực hạn, bỏ ra nửa tiếng mới có thể chạy tới giữa sườn núi.

Lúc này, Diệp Thiên còn gặp được nhiều Thiên Lân Thú hơn.

Đột nhiên, Diệp Thiên cảm ứng được một con Thiên Lân Thú có thiên phú siêu cao——

—————

Chúng loại: Thiên Lân Thú

Thiên phú huyết mạch: Thần Tinh

Thiên phú phòng ngự: Trung đẳng

—————

Con Thiên Lân Thú này mặc dù chỉ có một loại thiên phú đặc thù —— thiên phú phòng ngự, nhưng thiên phú huyết mạch quá cao, thành linh đạt đến cấp Thần Tinh, trong tương lai tuyệt đối có thể bước vào đến cảnh giới phía trên Vương Cấp.

Dạng thiên phú này đặt ở bên trong bầy Thiên Lân Thú cũng có thể được tính là nhân vật thiên tài, mà cỗ thân thể hung thú này của hắn chỉ có thể được coi là phổ thông.

Đương nhiên, hắn chiếm cứ cỗ thân thể hung thú này, nắm giữ mười mấy loại thiên phú cường đại, đủ để nghiền ép con Thiên Lân Thú nắm giữ thiên phú huyết mạch Thần Tinh này.

Ở trên Thánh Thú Sơn, Diệp Thiên chậm rãi đi tới, áp lực ở nơi này đã đạt tới 100 lần trọng lực trên trái đất, đây cơ hồ là cực hạn mà Đại Võ Giả có thể chịu đựng.

Cỗ thân thể hung thú này của Diệp Thiên là hung thú đỉnh cấp, ngược lại có thể tiếp nhận 100 lần trọng lực, nhưng tốc độ bước đi cũng rất chậm, nhưng so với một số Thiên Lân Thú cao cấp lại tốt hơn nhiều, bọn chúng hoàn toàn là di động từng chút một, đó cũng không thể gọi là bước đi, mà gọi là bò.

Nhưng coi như là bò, bọn chúng cũng rất muốn leo đến đỉnh Thánh Thú Sơn.

"Ở trên đỉnh núi rốt cuộc có cái gì?" Diệp Thiên vô cùng hiếu kỳ.

Năng lực cảm giác không gian của hắn dĩ nhiên cũng không có cách nào lan tràn đến đỉnh núi, phảng phất như có một loại lực lượng thần kỳ cản trở cảm giác không gian, khiến cho cảm giác không gian của hắn không có cách nào dò xét tình huống trên đỉnh núi.

Lại trôi qua thêm nửa giờ, Diệp Thiên rốt cuộc đã tới đỉnh núi.

Lúc này, hắn nhìn thấy được một tấm bia đá to lớn, tấm bia đá này phảng phất như đã tồn tại giữa thiên địa từ thời Tuyên Cổ, phát ra khí tức cường đại cổ xưa.

Tấm bia đá cao 100 mét, rộng 20 mét, trên tấm bia đá có lít nha lít nhít đường vân, không giống như là trận văn, nhưng lại hàm chứa đạo lý huyền ảo.

Diệp Thiên cũng không vội nghiên cứu tấm bia đá này, mà dùng thiên phú Sao Chép xem xét tình huống thiên phú của Thiên Lân Thú bốn phía.

Vừa xem xét, Diệp Thiên liền kinh ngạc.

"Có tới bốn con nắm giữ thiên phú huyết mạch cấp Thần Tinh!" Diệp Thiên hơi kinh ngạc.

Bất quá nghĩ tới sự cường đại của tộc đàn Thiên Lân Thú liền cảm thấy bình thường.

Nếu như hắn sao chép thiên phú huyết mạch cấp Thần Tinh, cỗ thân thể hung thú này sẽ có thiên phú huyết mạch cấp Thần Tinh, chỉ tiếc là cỗ thân thể này chỉ có thể sống trong thời gian một tháng, một tháng sau, linh hồn của hắn sẽ trở về bản thể.

Cho nên, hắn không cần thiết phải sao chép thiên phú huyết mạch cấp Thần Tinh, làm như vậy sẽ lãng phí một cơ hội sao chép.

Hắn tiếp tục xem xét tình huống thiên phú của những con Thiên Lân Thú khác, chủ yếu là xem xét thiên phú đặc thù.

Trên toàn bộ đỉnh núi hội tụ trọn vẹn 10 vạn con Thiên Lân Thú, hắn không tin là sẽ không tìm được loại thiên phú nào tốt.

Diệp Thiên không ngừng di chuyển khắp nơi trên đỉnh núi, tìm kiếm thiên phú.

Đột nhiên, có một loại thiên phú hấp dẫn sự chú ý của Diệp Thiên.

[thiên phú chết thay: Trung đẳng]

"Loại thiên phú này...có một chút ý tứ!" Diệp Thiên cảm thấy hứng thú.

Mặc dù chỉ là một loại thiên phú Trung đẳng, nhưng có một vài thiên phú đặc thù lại có tác dụng rất lớn, so với một số phương diện thậm chí còn muốn hữu dụng hơn so với thiên phú Đỉnh cấp, ví dụ như thiên phú chuyển di linh hồn Cao đẳng ở trong mắt của Diệp Thiên còn muốn tốt hơn rất nhiều so với thiên phú Phong Nhận, bởi vì hắn không cần Thiên phú Phong Nhận, nhưng thiên phú chuyển di linh hồn lại có tác dụng đối với hắn.

Cho nên, thiên phú cường đại là một chuyện, có hữu dụng hay không lại là một chuyện khác.

"Thiên phú chết thay, hẳn là một loại thiên phú bảo mệnh, từ cái tên hẳn là có thể thay bản thân chết một lần?" Diệp Thiên suy đoán.

Loại thiên phú này rất không tệ, mặc dù Diệp Thiên tạm thời không có cách nào sao chép loại thiên phú này, nhưng lại có thể đánh dấu con hung thú này.

Thế là, Diệp Thiên sử dụng không gian ẩn ký đánh dấu lên trên người của con Thiên Lân Thú nắm giữ thiên phú chết thay này.

Thiên Lân Thú đi lên đỉnh núi càng ngày càng nhiều, đám Thiên Lân Thú này cũng tụm năm tụm ba nói chuyện với nhau.

Diệp Thiên đang chiếm cứ thân thể của Thiên Lân Thú, cho nên cũng có thể hiểu được cuộc nói chuyện của bọn chúng.

Rất nhanh, Diệp Thiên liền biết được cái gọi là Thánh Thú Sơn này là cái gì. Thánh Thú Sơn chính là Thánh Sơn của Thiên Lân Thú, cũng là nơi mà thủ lĩnh Thiên Lân Thú sinh sống, những hung thú khác rất khó đi tới Thánh Thú Sơn, một khi phát hiện ra dấu vết của những hung thú khác, tuyệt đối sẽ giết không tha.

Mà đồ vật trân quý nhất ở Thánh Thú Sơn chính là tấm bia đá kia, nó được gọi là Ngộ Đạo Thiên Bì, là chỉ bảo do thiên địa dựng dựng ra, bởi vì nối liền thành một thể cùng với Thánh Thú Sơn, rất khó lấy đi, cho nên mới một mực lưu tại nơi này.

Cũng bởi vì tấm Ngộ Đạo Thiên Bì này, Thánh Thú Sơn liền bị Thiên Lân Thú chiếm đoạt, xem như Thánh Sơn của bọn chúng.

Ngộ Đạo Thiên Bì có rất nhiều tác dụng, Diệp Thiên từ trong miệng của đám Thiên Lân Thú cũng biết được một chút.

Chỗ tốt thứ nhất là có thể tăng cường trí lực, chỉ cần Ngộ Đạo Thiên Bì chân chính mở ra, bọn chúng ở phụ cận Ngộ Đạo Thiên Bì chậm rãi nhận ảnh hưởng của Ngộ Đạo Thiên Bì sẽ khiến cho trí lực chậm rãi tăng lên.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân khiến cho tộc Thiên Lân Thú có trí lực rất cao.

Chỗ tốt thứ hai là có tỷ lệ nhất định làm cho thiên phú đặc thù phát sinh thuế biến, ví dụ như khiến cho thiên phú tốc độ Sơ đẳng biến thành thiên phú tốc độ Trung đẳng, nhưng xác suất thành công lại không cao, rất hiếm có Thiên Lân Thú nào làm được, bình thường có thể khiến cho thiên phú đặc thù thuế biến đều là Thiên Lân Thú thiên tài.

Chỗ tốt thứ ba là có thể trợ giúp Thiên Lân Thú nắm giữ thiên phú chiến pháp lĩnh ngộ chiến kỹ hung thú, một khi lĩnh ngộ chiến kỹ hung thú, thực lực sẽ tăng vọt lên rất nhiều lần.

Nhưng hung thú nắm giữ thiên phú chiến pháp vô cùng hiếm thấy, số lượng cũng rất ít ỏi.

"Chiến pháp?" Diệp Thiên quét mắt một vòng, phát hiện ra thật sự có một vài con Thiên Lân Thú nắm giữ thiên phú chiến pháp, ngay từ đầu hẳn không biết đây là loại thiên phú gì, sau khi nghe được những con Thiên Lân Thú khác nghị luận, mới biết được tác dụng của loại thiên phú này.

"Chiến pháp có lẽ là cùng loại với thiên phú đao pháp và thiên phú Kiếm Pháp của nhân loại a? Nếu là như vậy, Ngộ Đạo Thiên Bì có thể trợ giúp ta lĩnh ngộ đao kỹ?" Diệp Thiên kinh hãi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 151: Sáng tạo

Chuyện này quá kinh người a! Lĩnh ngộ ra đao kỹ, không phải lĩnh hội ra một loại đao kỹ nào đó, mà là sáng tạo a!

"Đao kỹ, kiếm kỹ cũng không phải là được sáng tạo ra như vậy chứ?" Diệp Thiên nhìn qua Ngộ Đạo Thiên Bì, trong lòng sinh ra một loại ý niệm.

Có lẽ là không, có lẽ là có.

"Đây là đại cơ duyên a!" Trong lòng của Diệp Thiên hết sức kích động.

Ngộ Đạo Thiên Bì đã bị tộc Thiên Lân Thú chiếm giữ, hơn nữa 10 năm mới mở ra một lần, mỗi lần mở ra trong một tháng, hẳn rất may mắn mới có thể gặp được loại chuyện này.

Ong ong ong ~~~~ba động kỳ dị tản ra, Ngộ Đạo Thiên Bì bắt đầu phát ra khí tức cổ lão, đường vân ở phía trên dần dần phát ra quang mang.

Oanh!!!! Toàn bộ đỉnh núi trong nháy mắt bị một loại quang mang bao trùm.

Tất cả Thiên Lân Thú phát hiện ra bản thân bị đưa vào bên trong một mảnh thế giới kỳ dị, ở cái thế giới này không nhìn thấy Thánh Thú Sơn, không nhìn thấy Nhật Nguyệt, không nhìn thấy hoa cỏ cây cối, thậm chí là không nhìn thấy những con Thiên Lân Thú khác.

Ở giữa thiên địa, phảng phất như chỉ có một mình bản thân.

"Đây là không gian ngộ đạo!" Trong đầu của Diệp Thiên sinh ra một loại ý niệm như thế.

"Bắt đầu lĩnh hội, không thể lãng phí thời gian!" Diệp Thiên vội vàng lấy ra một thanh đao Nguyên binh cao cấp, phóng xuất ra đao ý, bắt đầu lĩnh hội đao kỹ.

Có một cỗ khí tức thần bí bao phủ Diệp Thiên, ngộ tính của Diệp Thiên phảng phất như được đề thăng lên rất nhiều lần.

Liên quan tới cảm ngộ về đao tăng lên rất nhiều, sự huyền ảo của Thanh Phong Trảm, Ảnh Sát chậm rãi chảy xuôi trong đáy lòng của Diệp Thiên, cảm ngộ liên quan tới đao lấy một tốc độ không thể tưởng tượng nổi tăng lên.

"Thanh Phong Trảm có thật là nhiều lỗ thủng!" Diệp Thiên đột nhiên tỉnh ngộ nói.

Trước đó, hẳn cảm thấy Thanh Phong Trảm dường như rất là hoàn mỹ, nhưng bây giờ lại cảm thấy sai lầm chông chênh.

Sửa chữa! Sáng tạo thêm một lần nữa! Diệp Thiên dần dần thay đổi hoàn toàn Thanh Phong Trảm, thậm chí còn dung hợp lý niệm khoái đao của Ảnh Sát vào.

Một ngày trôi qua, hai ngày trôi qua...

Trong nháy mắt, Diệp Thiên đã tìm hiểu trọn vẹn năm ngày thời gian.

Trong ngày này, Diệp Thiên đột nhiên cười lớn, nhưng ở dưới trạng thái hung thú hẳn căn bản không có cách nào phát ra tiếng cười nhân loại, mà phát ra tiếng gào hưng phấn của Thiên Lân Thú.

Hắn, rốt cục đã sáng tạo ra được một môn đao kỹ!

"Đao kỹ cấp Bạch Ngân!" Diệp Thiên hết sức kích động, hẳn ngàn nghĩ vạn nghĩ cũng không ngờ được đao kỹ cấp Bạch Ngân lại là do bản thân sáng tạo ra.

Một vị Tông Sư dĩ nhiên lại sáng tạo ra được đao kỹ cấp Bạch Ngân, nói ra bên ngoài sẽ không có ai tin tưởng. Đương nhiên, chuyện này không những là công lao của Ngộ Đạo Thiên

Bỉ, mà còn có công lao của thiên phú đạo pháp Đỉnh cấp.

Nếu như không có thiên phú đạo pháp Đỉnh cấp mà nói, cho dù có Ngô Đạo Thiên Bỉ, hẳn cũng không có khả năng sáng tạo ra đạo kỹ cấp Bạch Ngân, thậm chí là cho dù có thiên phú đạo pháp Sơ đẳng, muốn sáng tạo ra đạo kỹ cấp Thanh Đồng cũng rất không có khả năng.

Thiên phú nghịch thiên, tăng thêm Ngô Đạo Thiên Bỉ nghịch thiên, lúc này mới sáng tạo ra được đạo kỹ cấp Bạch Ngân.

"Ta có một loại cảm giác, chỉ cần có đầy đủ thời gian, ta thậm chí còn có thể sáng tạo ra đạo kỹ cấp Hoàng Kim, nhưng một tháng thời gian còn thiếu rất nhiều, thậm chí là một năm thời gian cũng không nhất định đủ!" Diệp Thiên suy tính.

Cho nên, hẳn đã từ bỏ việc thôi diễn đạo kỹ cấp Hoàng Kim.

Đối với đạo kỹ cấp Bạch Ngân do bản thân sáng tạo, Diệp Thiên cho nó một cái tên —— Thiên Cực Trảm!

Đạo kỹ cấp Bạch Ngân —— Thiên Cực Trảm, dựa theo sự tính toán của Diệp Thiên, môn đạo kỹ cấp Bạch Ngân này hoàn toàn thích hợp với hắn, hắn tu luyện môn đạo kỹ này mà nói sẽ nhanh hơn so với những người khác không ít.

Thiên Cực Trảm cấp độ nhập môn liền có thể tăng cường lực công kích gấp 8 lần, Thiên Cực Trảm cấp tiểu thành có thể tăng cường lực công kích gấp 9 lần, Thiên Cực Trảm cấp đại thành có thể tăng cường lực công kích gấp 10 lần, mà Thiên Cực Trảm cấp viên mãn có thể tăng cường lực công kích gấp 12 lần.

Mà ở dưới tình huống đồng dạng, một môn đạo kỹ cấp Bạch Ngân bình thường nhiều lắm chỉ có thể tăng cường lực công kích gấp 11 lần.

Đương nhiên, nếu chỉ yên yên tăng cường lực công kích gấp 12 lần, Thiên Cực Trảm cũng không tính là quá lợi hại, điểm mấu chốt là nó còn có thể tăng cường tốc độ, tu luyện tới cấp bậc viên mãn có thể tăng cường tốc độ ngoài định mức lên 2 lần.

Một môn cấp đạo kỹ cấp Bạch Ngân viên mãn có thể tăng cường lực công kích gấp mười hai lần và tốc độ gấp 2 lần, dạng đạo kỹ cấp Bạch Ngân này nếu truyền ra bên ngoài mà nói, tuyệt đối sẽ khiến cho những người tu luyện đạo pháp điên cuồng tranh đoạt, thậm chí là không tiếc liều mạng.

"Tạm thời không lĩnh ngộ đạo kỹ nữa, nhưng tác dụng chân chính của Ngô Đạo Thiên Bỉ là tăng cường ngộ tính, chính là bởi vì ngộ tính tăng lên, ta mới có thể sáng tạo ra đạo kỹ cấp Bạch Ngân. Về phần cái gọi là tăng lên trí lực, bất quá chỉ là một chút tác dụng phụ của Ngô Đạo Thiên Bỉ mà thôi, đám Thiên Lân Thú này dĩ nhiên lại coi đó là chỗ tốt? Quá buồn cười! Thời gian còn lại không tới hai mươi ngày, ta không thể lãng phí, chỉ có thể lĩnh hội đạo ý!" Diệp Thiên cảm thấy chỉ có lợi dụng lĩnh hội hợp lý mới có thể phát huy ra tác dụng chân chính của Ngô Đạo Thiên Bỉ.

Cảnh giới đạo ý hiện tại của hắn chỉ là ba thành, nếu như lĩnh hội ở dưới Ngô Đạo Thiên Bỉ tuyệt đối có thể tăng lên nhanh chóng.

Lĩnh hội! Vô số đạo ý huyền ảo lấp lóe trong lòng của Diệp Thiên, Diệp Thiên bắt đầu hấp thu huyền ảo tinh hoa đạo ý.

Dần dần, cảnh giới đạo ý của Diệp Thiên tăng lên rất nhanh chóng.

Ba thành một!

Ba thành hai!

Ba thành bốn!

Đạo ý mỗi thời mỗi khác đều đang tăng lên, loại tốc độ tăng lên này ở ngoại giới căn bản là không làm được, một ngày khổ tu tương đương với một tháng thậm chí là hai tháng.

Tăng thêm thiên phú đạo pháp Đỉnh cấp của hắn, tốc độ tiến bộ của hắn lại càng thêm dọa người!

Mười ngày trôi qua.

"Sáu thành đạo ý!" Diệp Thiên mở hai con ngươi ra, tràn đầy sự hưng phấn.

Sáu thành đạo ý đại biểu cho hắn có thể đem một môn đạo kỹ cấp Bạch Ngân tu luyện tới cảnh giới viên mãn, nếu đạo ý đạt tới bảy thành mà nói, liền có tư cách tu luyện đạo kỹ cấp Hoàng Kim.

Đạo ý có cảnh giới càng cao càng khó tăng lên, còn lại mười mấy ngày, Diệp Thiên tính toán một chút, hẳn căn bản không có biện pháp đem đạo ý lĩnh hội đến cảnh giới bảy thành, coi như thật sự lĩnh hội được, hẳn cũng không có đạo kỹ cấp Hoàng Kim để tu luyện.

Cho nên Diệp Thiên cũng không vội lĩnh hội đạo ý!

"Có lẽ nên tăng cường thiên phú đặc thù!" Diệp Thiên trầm nghĩ.

Những con Thiên Lân Thú khác có thể tăng cường thiên phú đặc thù, hẳn tự nhiên cũng sẽ có thể, chỉ là khả năng tăng lên không lớn, nhưng nếu như thật sự có thể tăng lên, như vậy chẳng phải là sẽ kiếm lời lớn hay sao?

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Lĩnh hội ảo nghĩa

Thế là Diệp Thiên tiến hành lĩnh hội thiên phú phòng ngự.

Ở sâu trong linh hồn, Diệp Thiên liên lạc với ấn ký thiên phú phòng ngự, kết hợp ấn ký thiên phú với Ngô Đạo Thiên Bỉ.

Ấn ký thiên phú của hắn là cấp nguy Áo Nghĩa, chỉ có điều là ở trên cổ thân thể hung thú này chỉ thể hiện ra cấp độ Đỉnh cấp mà thôi, nhưng không có nghĩa là ấn ký thiên phú của hắn

sẽ bị giáng cấp.

Cho nên, Diệp Thiên đang lĩnh hội thiên phú phòng ngự cấp nguy Áo Nghĩa.

Khí tức của Ngô Đạo Thiên bị ảnh hưởng đến Diệp Thiên, Diệp Thiên không nhúc nhích, giống như một pho tượng đá ngồi trên mặt đất, khí tức trên người càng ngày càng trở nên huyền ảo.

Ba ngày trôi qua, Diệp Thiên đột nhiên có một loại hiểu rõ.

"Nguy Áo Nghĩa, vì sao là nguy? Bởi vì ta còn chưa tìm hiểu ra Áo Nghĩa chân chính. Thiên phú Đỉnh cấp chính là một loại cực hạn thiên phú, cái gọi là thiên phú Áo Nghĩa kỳ thật cũng chỉ là thiên phú Đỉnh cấp, chỉ là thiên phú Đỉnh cấp kết hợp cùng với Áo Nghĩa, hình thành nên một loại thiên phú mạnh hơn mà thôi. Hơn nữa chỉ có người nắm giữ thiên phú Đỉnh cấp mới có tư cách lĩnh hội Áo Nghĩa, thiên phú Đỉnh cấp chính là một ngưỡng cửa để lĩnh hội Áo Nghĩa."

Diệp Thiên mặc dù đã hiểu rõ, nhưng cũng chưa tìm hiểu ra được Áo Nghĩa.

Áo Nghĩa là một loại thể hiện của pháp tắc, cũng có thể được gọi là pháp tắc Áo Nghĩa, chỉ là hiện tại Diệp Thiên còn chưa tìm hiểu được mà thôi.

Hắn chỉ biết rõ là Áo Nghĩa tồn tại ở giữa thiên địa, tồn tại ở bên trong vạn vật vũ trụ.

Chỉ có tìm hiểu ra thiên phú Áo Nghĩa mới là thiên phú hoàn mỹ thuộc về bản thân! Nhưng muốn tìm hiểu Áo Nghĩa lại quá khó khăn, ngay cả khi Diệp Thiên ở dưới hiệu quả tăng cường ngộ tính lên rất nhiều lần của Ngô Đạo Thiên Bị, hắn cũng rất khó có thể bước vào cái ngưỡng cửa này.

Chỉ còn lại mười ngày, hắn có thể lĩnh ngộ ra được Áo Nghĩa hay sao?

Diệp Thiên không biết, nhưng hắn cũng không muốn từ bỏ.

Lĩnh hội!

Lĩnh hội!

Lĩnh hội!

Toàn bộ tâm thần của Diệp Thiên đều đầu nhập vào bên trong Áo Nghĩa phòng ngự. Thời gian trôi qua từng chút một, cự ly Ngô Đạo Thiên Bị kết thúc chỉ còn lại một ngày thời gian.

Vào ngày cuối cùng, Diệp Thiên chợt xuất hiện linh quang, vô số cảm ngộ tuôn ra ở trong lòng.

"Nguyên lai đây chính là Áo Nghĩa phòng ngự!" Diệp Thiên cười.

Hắn mở ra thiên phú phòng ngự, lực lượng của thiên phú phòng ngự bắt đầu triệt để dung hợp cùng với thân thể, có một cỗ ba động kỳ dị phát ra, đó là lực lượng thuộc về Áo Nghĩa.

Cùng với dự đoán trước đó của hắn có một chút chênh lệch, lĩnh ngộ ra Áo Nghĩa phòng ngự, thiên phú phòng ngự cũng không có trở thành thiên phú cấp Áo Nghĩa.

[thiên phú phòng ngự: Nguy Áo Nghĩa (ba thành)]

Cái gọi là ba thành đại biểu cho thiên phú phòng ngự cùng với thân thể của Diệp Thiên đã dung hợp được ba thành, mà trước đó thì ngay cả một thành cũng không có.

Chuyện này cũng đại biểu cho thiên phú phòng ngự của hắn đang đi trên con đường thăng cấp thành cấp Áo Nghĩa, chỉ cần độ dung hợp đạt đến mười thành mà nói, thiên phú phòng ngự của hắn sẽ triệt để lột xác thành thiên phú phòng ngự cấp Áo Nghĩa, như thế mới được tính là thiên phú phòng ngự nghịch thiên chân chính!

Diệp Thiên thử đo một chút, bản thân thiên phú phòng ngự cấp nguy Áo Nghĩa cũng không còn là tăng cường 30 lần nữa, mà đã đạt đến tăng cường 35 lần, mặc dù không tăng lên được bao nhiêu, nhưng đây cũng là một sự khởi đầu tốt.

Hắn đã lĩnh ngộ được một tia Áo Nghĩa phòng ngự, chỉ cần tiếp tục lĩnh hội, tất nhiên sẽ có thể chân chính đạt tới cấp Áo Nghĩa, so với những người khác không có hy vọng còn tốt hơn nhiều lắm.

"Càng trọng yếu hơn là, ta còn có thiên phú Sao Chép, nếu như gặp được thiên phú phòng ngự cấp nguy Áo Nghĩa, ta còn có thể sao chép, có thể khiến cho độ dung hợp nhanh chóng tăng lên!"

Diệp Thiên cũng chờ mong đến một ngày này, nhưng hắn lại biết rõ khả năng có thể gặp được thiên phú phòng ngự cấp nguy Áo Nghĩa hoặc là những thiên phú cấp Áo Nghĩa khác có tỷ lệ quá nhỏ.

Hắn bởi vì đã đúc thành căn cơ hoàn mỹ, thiên phú mới có thể bước vào cấp độ nguy Áo Nghĩa, mà những người khác thì sao, nếu không có cách nào đúc thành căn cơ hoàn mỹ cũng sẽ không có biện pháp bước vào cấp độ nguy Áo Nghĩa, trừ phi là có kỳ ngộ đặc thù.

"Không cần phải suy nghĩ quá nhiều, tiếp tục lĩnh hội thôi!" Diệp Thiên chuẩn bị lợi dụng một ngày cuối cùng này tìm hiểu một chút Áo Nghĩa phòng ngự, gia tăng cảnh giới phòng ngự Áo Nghĩa.

Nhưng mà, một chuyện bất ngờ đã xảy ra.

Rầm rầm rầm!!! Có một đạo công kích kinh khủng đánh tới, không gian ngộ đạo bị phá vỡ.

"Chuyện gì đã xảy ra? Đám Thiên Lân Thú hoảng sợ, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Diệp Thiên hướng ánh mắt nhìn lên trên không trung, chỉ thấy bên trên bầu trời xuất hiện từng đạo thân ảnh vĩ ngạn.

Có mười con Thiên Lân Thú kinh khủng dài vài trăm mét dài đang đại chiến cùng với một con Thần Hầu cao mấy chục mét, song phương đại chiến khiến cho hư không chấn động không ngừng, mây đen vạn dặm đều bị đánh thành hư vô, từng đạo từng đạo quang mang xuyên qua chân trời.

Uy năng kinh khủng như vậy khiến cho Diệp Thiên cảm thấy kinh thán không thôi. Đây tuyệt đối không phải là thực lực Vương Cấp, mà là thực lực vượt qua Vương Cấp trở lên!

Diệp Thiên vốn tưởng đây là một trận đại chiến ngang sức, nhưng hắn đã sai rồi.

Chỉ thấy Thần Hẫu dùng một chưởng đánh một con Thiên Lân Thú thành sương máu, sau đó dùng thân thể đánh về phía một con Thiên Lân Thú khác, đụng bay con Thiên Lân Thú này ra bên ngoài, trong nháy mắt con Thiên Lân Thú này bay ra ngoài liền mất đi sinh mệnh lực.

Những con Thiên Lân Thú khác nhao nhao thiếu đốt lực lượng huyết mạch có ý đồ ngăn cản Thần Hẫu, nhưng lúc này con mất thứ ba của Thần Hẫu đã thả ra một đạo Lưỡi Dao Không Gian, trong chớp mắt xuyên qua thân thể của ba con Thiên Lân Thú, miểu sát chúng nó.

"Thiên phú không gian, hơn nữa còn nắm giữ Lưỡi Dao Không Gian, tối thiểu nhất cũng là thiên phú không gian Cao đẳng!" Diệp Thiên kích động, đây là lần thứ nhất hắn nhìn thấy thiên phú không gian bên trên Cao đẳng.

"Sao chép! Nhất định phải sao chép!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Nhưng hắn biết rõ bản thân không thể bay thẳng lên, nếu không sẽ bị đối phương giết chết trong nháy mắt.

Chỉ chốc lát sau, mười con Thiên Lân Thú ở trên bầu trời đã bị giết sạch, mà Thần Hẫu dĩ nhiên không nhìn cảm chế bên trong Thánh Thú Sơn, bay thẳng vào, ánh mắt của nó gắt gao nhìn chăm chăm vào Ngộ Đạo Thiên Bì.

Ngộ Đạo Thiên Bì mới là mục đích của nó!

"Oa oa oa ~~~ " Thần Hẫu kêu to, dùng một đạo Lưỡi Dao Không Gian chém về phía dưới đại địa của Ngộ Đạo Thiên Bì, đánh đến mức mặt đất bắt đầu rạn nứt, Ngộ Đạo Thiên Bì cũng bắt đầu chấn động không ngừng.

Đám Thiên Lân Thú ở tương đối gần Ngộ Đạo Thiên Bì bị đánh chết sạch, nhưng đám Thiên Lân Thú ở phía xa thì lại không có việc gì.

Diệp Thiên cũng bị liên lụy, nhưng hắn có thiên phú khép lại, mặc dù ở trên cổ thân thể này chỉ là thiên phú khép lại Cao đẳng, nhưng vẫn đã có thể bảo vệ được tính mạng, chỉ bị trọng thương mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 153: Cấp Huy Nguyệt

"Sắp rồi, mình chỉ còn cách nó 1500 mét!" Diệp Thiên cấp bách nói.

Nhưng càng là vào cái thời điểm này, lại càng không thể lo lắng. Hắn cũng biết rõ lần này không nhất định có thể còn sống, thế là nhanh chóng sao chép thiên phú chết thay của con Thiên Lân Thú kia, trong lòng lúc này mới cảm thấy yên tâm.

Tiếp theo phải trông đợi vào việc bản thân có thể sao chép thiên phú không gian Cao đẳng hay không!

Tất cả phải nhìn vào vận khí!

Thần Hẫu rõ ràng đang muốn chặt đứt tận gốc Ngộ Đạo Thiên Bì, sau đó mang Ngộ Đạo Thiên Bì đi, hơn nữa nó còn vô cùng cấp bách, hiển nhiên là vì e ngại Thiên Lân Thú nhất tộc, bởi vì cường giả chân chính của Thiên Lân Thú nhất tộc còn chưa đến, mười con Thiên Lân Thú vừa rồi chỉ là thủ hộ giả mà thôi.

Nếu như là cường giả chân chính của Thiên Lân Thú nhất tộc đến, nó sẽ không có cơ hội.

Lưỡi Dao Không Gian vô cùng kinh khủng, ngay cả sự liên hệ của Ngộ Đạo Thiên Bì cùng với Thánh Thú Sơn cũng mơ hồ bị chặt đứt, nếu cho Thần Hẫu thêm thời gian mà nói, nó thật sự có thể mang Ngộ Đạo Thiên Bì đi.

Đúng lúc này, ở đường chân trời có một con Thiên Lân Thú khổng lồ bay tới, dài đến mấy ngàn mét, tản ra khí tức khủng bố khiến cho ánh sáng mặt trời cũng trở nên âm đạm.

Thần Hẫu vô cùng kiêng kỵ nhìn con Thiên Lân Thú khổng lồ, vô cùng bối rối, vội vàng đi tới gần Ngộ Đạo Thiên Bì, vừa chặt đứt liên hệ giữa Ngộ Đạo Thiên Bì cùng với Thánh Thú Sơn, vừa dùng lực rút Ngộ Đạo Thiên Bì lên.

Mà vào lúc này, cự ly của Thần Hẫu đã nằm trong phạm vi bao phủ 1000 mét của Diệp Thiên.

Diệp Thiên lập tức quan sát tình huống thiên phú của nó.

Chủng loại: Thần Hẫu

Thiên phú huyết mạch: cấp Thần Tinh

Thiên phú không gian: Cao đẳng

Thiên phú tốc độ: Trung đẳng

Thiên phú Huyết Đồng: Cao đẳng

Từ tình huống thiên phú, liền biết được Thần Hẫu vô cùng yêu nghiệt, có thể nhẹ nhõm miểu sát hung thú đồng cấp.

"Sao chép!" Diệp Thiên không nói hai lời, lập tức sao chép thiên phú không gian Cao đẳng, những thiên phú khác, hắn nhìn cũng không thèm nhìn.

Thiên phú không gian mới là thiên phú nghịch thiên chân chính, đây chính là một trong hai đại thiên phú chí cường cùng với thiên phú thời gian a, cho dù chỉ là thiên phú không gian Cao đẳng, lực công kích do nó mang đến cũng đã viễn siêu những thiên phú Đỉnh cấp khác thậm chí là thiên phú cấp Áo Nghĩa.

Công kích không gian, cho dù lực công kích không cao, nhưng ai có thể ngăn trở được công kích không gian?

Cho dù Diệp Thiên chỉ mới đạt tới cảnh giới Tông Sư, một khi hấn thả ra Lưỡi Dao Không Gian, ngay cả Vương Cấp cường đại cũng khó mà chống đỡ được!

Một khi hấn sao chép thiên phú không gian Cao đẳng, hấn sẽ có được một con át chủ bài vô cùng cường đại.

Trong chớp mắt, Diệp Thiên đã thành công sao chép thiên phú không gian Cao đẳng.

Mà ngay vào lúc này, ở nơi xa truyền đến một tiếng gầm thét: "Thần Hồn đáng chết!"

Đây không phải là ngôn ngữ nhân loại, mà là ngôn ngữ ba động của Thiên Lân Thú.

Sau một khắc, có một chiếc móng vuốt khổng lồ phá toái hư không, đánh về phía Thần Hồn.

Hư không ngưng kết, ngay cả Diệp Thiên cũng không có cách nào động đậy. Đây tuyệt đối là một tồn tại kinh khủng có thể sánh ngang với chủ nhân của đôi mắt vàng óng lúc trước!

Ở dưới cổ lực lượng kinh khủng này, năng lực thuần di của Thần Hồn bị áp chế, trong lúc nhất thời khó có thể thuần di khỏi nơi này.

"Rống!!!" Thần Hồn cũng không nhận thua, thả ra một đạo Lưỡi Dao Không Gian nghênh đón, va chạm cùng với móng vuốt to lớn của Thiên Lân Thú.

Một cỗ sóng xung kích kinh khủng quét ra bốn phía, mà Diệp Thiên cùng với những con Thiên Lân Thú đứng xung quanh liền bị liên lụy, thân thể trong nháy mắt bị xé nát thành vô số phần, bỏ mình ngay tại chỗ.

...

Tại trái đất, ở bên trong đại trận đỉnh cấp.

Có một đạo linh hồn phá toái hư không chui vào bên trong một căn phòng.

Diệp Thiên mở hai con ngươi ra, cảm thấy não hải hết sức thống khổ.

Hắn đã trở về! Bất quá cũng không phải là hết thời gian một tháng, mà là bị giết chết trở về.

"Linh hồn đã bị hao tổn, ít nhất phải mất ba tháng thời gian mới có thể khôi phục lại. Trong ba tháng thời gian này không thể linh hội trận văn, cũng không thể linh hội đao pháp cùng với những phương diện khác, nhưng nếu so sánh với thu hoạch, tất cả đều đáng giá!" Diệp Thiên lộ ra vẻ mặt hưng phấn cùng với kích động.

Thiên phú chết thay, thiên phú không gian Cao đẳng, Áo Nghĩa phòng ngự, sáu thành đạo ý, một môn đao kỹ cấp Bạch Ngân —— Thiên Cực Trảm.

- - -

Truyện được dịch hơn 1500 chương tại link này:

/truyen/sieu-cap-thien-phu-ban-dich/

- - -

Bất luận một thứ nào ở trong những thu hoạch này đã đủ khiến cho người ta cảm thấy điên cuồng, mà hấn lại thu được tất cả.

Bỗng nhiên, hấn hồi tưởng lại một màn bị giết chết kia, móng vuốt to lớn của Thiên Lân Thú cách hấn không tới một ngàn mét, hấn đã vô thức quan sát một chút tình huống thiên phú của đối phương, bây giờ tình huống thiên phú vẫn còn đang rõ mồn một trước mắt.

_____

Chủng loại: Thiên Lân Thú

Thiên phú huyết mạch: Huy Nguyệt

Thiên phú lực lượng: Trung đẳng

Thiên phú tốc độ: Trung đẳng

_____

"Thiên phú huyết mạch cấp Huy Nguyệt, chẳng lẽ bên trên thiên phú cấp Thần Tinh chính là thiên phú cấp Huy Nguyệt? Mà thiên phú cấp Hi Nhật của tiểu Huyết kháng định còn ở phía trên thiên phú cấp Huy Nguyệt hay sao?!" Diệp Thiên trầm nghĩ.

Thần Tinh, Huy Nguyệt, Hi Nhật, ba loại đẳng cấp thiên phú, Diệp Thiên trước mắt chỉ mới đạt tới Thần Tinh, nhưng đối với người ở Đại căn cứ Ma Hải mà nói, thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh cũng đã là một độ cao không thể với tới.

"Sắp rồi, chờ đến khi ta bước vào Vương Cấp, ta liền đi đến căn cứ siêu cấp, đến thời điểm đó sao chép hai loại thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh liền có thể đạt được thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt, chuyện tăng cường thiên phú tu luyện đối với ta mà nói là không khó!" Diệp Thiên tràn đầy tự tin nói.

"Trước tiên dung hợp hai loại thiên phú mới sao chép được, chỉ có dung hợp xong mới có thể an tâm!" Diệp Thiên vội vàng bắt đầu dung hợp.

Có lẽ là bởi vì duyên cớ linh hồn bị hao tổn, lần dung hợp này so với trong dĩ vãng càng đau đớn hơn gấp bội. Sau nửa giờ, Diệp Thiên đã dung hợp thành công thiên phú chết thay và thiên phú không gian Cao đẳng.

"Thiên phú chết thay!" Diệp Thiên nhắm mắt cảm ứng một chút tình huống của thiên phú chết thay, rất nhanh liền biết được tác dụng của thiên phú chết thay.

"Loại thiên phú này rất trâu bò a!" Diệp Thiên mở hai con ngươi ra, đại hì nói.

Thiên phú chết thay xác thực là giống như suy đoán của Diệp Thiên, có thể chết thay một lần, nhưng không phải là chết thay vô điều kiện, mà cần phải chuẩn bị vật liệu thể thân.

Ví dụ như thu thập thi thể hung thú hoặc là thi thể nhân loại xem như là vật liệu chết thay, lợi dụng lực lượng của thiên phú chết thay cải tạo thi thể, đem thi thể cải tạo thành một bộ phận thân chết thay.

Sau đó, đem phân thân chết thay giấu ở một nơi nào đó, nếu như Diệp Thiên ở bên ngoài bị người ta đánh giết mà nói, có thể trong nháy mắt khôi phục thiên phú chết thay, bản thể cùng với phân thân chết thay sẽ trong nháy mắt thay thế với nhau, khiến cho phân thân chết thay cho bản thể Diệp Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 154: Chế tạo phân thân

Bởi vì phân thân chết thay rất giống với bản thể, cho nên chỉ cần địch nhân không cẩn thận kiểm tra mà nói, sẽ thật sự cho rằng đó là bản thể.

Đương nhiên, thiên phú nghịch thiên như thế cũng có hạn chế, 3 năm mới có thể sử dụng một lần, hơn nữa còn hạn chế cự ly, bản thể không thể ly khai khỏi phân thân chết thay quá cự ly trăm vạn dặm, nếu không thiên phú chết thay sẽ mất đi hiệu lực.

Có lẽ nếu tăng cường thiên phú chết thay lên tới Cao đẳng, khoảng cách mới có thể tăng thêm, thời gian làm lạnh cũng sẽ giảm xuống, nhưng trước mắt mà nói, Diệp Thiên chỉ có thể sử dụng thiên phú chết thay Trung đẳng.

"Tranh thủ thời gian làm ra một cỗ phân thân chết thay, đây là cái mạng thứ hai a!" Diệp Thiên thì thào.

Sau đó hắn lại tập trung vào bên trên thiên phú không gian.

[thiên phú không gian: Cao đẳng]

"Thiên phú không gian Trung đẳng có năng lực cảm giác không gian, không gian ẩn ký, không gian tùy thân cùng với thuần di, bây giờ thiên phú không gian đã tăng lên tới Cao đẳng, không gian tùy thân của ta liền có thể tăng lên gấp 10 lần, sánh ngang với một cái quảng trường nhỏ, hơn nữa những năng lực khác cũng tăng lên rất nhiều, không hổ là thiên phú không gian Cao đẳng!" Diệp Thiên vô cùng hài lòng nói.

Nhưng cái mà hắn coi trọng nhất vẫn là năng lực Lưỡi Dao Không Gian!

"Lưỡi Dao Không Gian!" Hơi chuyển động ý nghĩ một chút, trước mặt Diệp Thiên xuất hiện một lưỡi dao sắc bén, hoàn toàn được tạo thành từ lực lượng không gian, nhìn giống như vết nứt không gian, nhưng lại có bộ dạng như một lưỡi dao.

"Tiêu tán!" Diệp Thiên hủy bỏ Lưỡi Dao Không Gian, hắn cũng không muốn thử nghiệm Lưỡi Dao Không Gian ở nơi này, nếu làm như vậy, những vị Vương Cấp khác phát hiện ra, hắn phải giải thích như thế nào?

Tạm thời không thể bại lộ thiên phú không gian Cao đẳng!

"Vẫn nên tiếp tục tu luyện a!" Diệp Thiên thì thào.

Linh hồn bị hao tổn, linh hội trận văn, đạo ý, đạo pháp sẽ phải chịu ảnh hưởng, nhưng tu luyện Thuật Luyện Mạch Từ Huyết lại không bị ảnh hưởng.

Thế là, Diệp Thiên bắt đầu điên cuồng tu luyện, mỗi ngày đều phục dụng Máu hung thú Vương Cấp để tu luyện Thuật Luyện Mạch Từ Huyết. Hắn đang rèn luyện loại kinh mạch thứ hai là Dương Duy Mạch, hơn nữa khoảng cách rèn luyện xong Dương Duy Mạch cũng còn không xa.

Vén vén mất thời gian mười ngày, Diệp Thiên đã thành công rèn luyện xong Dương Duy Mạch, lực lượng thân thể đã đạt đến 21 Trọng.

Diệp Thiên lựa chọn loại kinh mạch thứ ba bên trong kỳ kinh bát mạch là Âm Khiêu Mạch.

Những ngày tiếp theo Diệp Thiên chỉ có tu luyện và tu luyện, ngẫu nhiên đi ra ngoài dọn dẹp một chút hung thú.

Cứ như vậy, hai tháng thời gian mà Diệp Thiên trấn thủ vết nứt không gian đã trôi qua.

"26 Trọng, không sai biệt lắm!" Diệp Thiên thu thập một chút đồ vật, sau đó đi ra khỏi phòng cùng với tiểu Huyết.

Hôm nay là thời gian hắn ly khai khỏi vết nứt không gian, không những hắn muốn đi, những vị Vương Cấp cùng với trận pháp sư khác cũng rời đi, chỉ lưu lại một vị trận pháp sư cùng với một vị Vương Cấp đóng giữ ở nơi này.

Đại trận đỉnh cấp đã triệt để ổn định, vết nứt không gian cũng đã ổn định, không cần quá nhiều người đóng giữ nữa.

Ào ào!! Một chiếc Ngự Phong thuyền bay tới.

"Ha ha, đã có người đến đóng giữ, chúng ta cũng nên ly khai a!" Một vị Vương Cấp nói ra.

Rất nhanh, ở bên trên Ngự Phong thuyền có một đám người nhảy xuống.

"Nhiều người như vậy?" Diệp Thiên nhíu mày.

Không phải nói là chỉ có một vị trận pháp sư và một vị Vương Cấp tới thôi hay sao? Làm sao lại có nhiều người như vậy, hơn nữa ngoại trừ hai nam nhân, những người còn lại đều là nữ nhân!

Đột nhiên, hần bùng tỉnh đại ngộ, có một chút hiểu rõ.

Vị Vương Cấp cùng với trận pháp sư này phải đóng giữ ở nơi này không chỉ có 2 tháng, mà đóng giữ lâu dài tất nhiên sẽ cảm thấy nhàm chán, mang theo một số nữ bộc ngẫu nhiên còn có thể giải quyết nhu cầu sinh lý cùng với những nhu cầu khác.

Mỗi người có một cách sống khác nhau, Diệp Thiên tự nhiên sẽ không phê phán bọn hần.

Giao nhận nhiệm vụ hoàn thành, Diệp Thiên cùng với những vị Vương Cấp và trận pháp sư khác nhao nhao trở về Đại căn cứ Ma Hải.

Cười tiếu Huyết, Diệp Thiên rất nhanh đã trở về.

Về đến trong nhà, lúc này đã là buổi chiều, Diệp Thiên thấy Diệp Vũ đang tu luyện, Diệp Vũ lúc này đã đạt đến cảnh giới Đại Vô Giả, đồng thời còn tốt nghiệp trường học Vô Giả.

"Anh trai, anh đã trở về!" Diệp Vũ nhìn thấy Diệp Thiên, mấy tháng không gặp, nàng nhớ anh trai rất nhiều, vội vàng nhào vào trong ngực của Diệp Thiên.

"Tiểu Vũ ngoan, hôm nay anh sẽ nấu cơm, chúng ta sẽ ăn một bữa tiệc lớn!" Diệp Thiên xoa đầu của Diệp Vũ, cười nói.

"Ừm!!!" Diệp Vũ gật gật đầu, trong hai con người lộ ra vẻ chờ mong, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra vẻ đáng yêu.

Thế là, Diệp Thiên tự tay xuống bếp nấu ăn, dùng đủ loại thịt hung thú cùng với rau quả, hoa quả làm thành một bữa tiệc lớn, hai anh em ăn thật vui vẻ, mà Diệp Thiên thì hưởng thụ sự ấm áp của gia đình.

"Nếu muốn bảo vệ được em gái nhất định phải có lực lượng càng mạnh hơn, ở cái thời đại này, không tiến bộ đại biểu cho việc lúc nào cũng có thể diệt vong!" Diệp Thiên nhìn qua khuôn mặt tràn đầy ý cười của Diệp Vũ, âm thầm nói trong lòng...

Sau khi ăn xong, Diệp Thiên lại bắt đầu điên cuồng tu luyện, hần muốn ở trong một thời gian ngắn nhất tấn thăng đến cảnh giới Vương Cấp, chỉ có bước vào đến cảnh giới Vương Cấp, hần mới có tư cách chiêm ngưỡng sự long lẫy đặc sắc của thời đại thiên phú.

Đi đến căn cứ siêu cấp, tranh phong cùng với vô số thiên tài.

Nhoáng một cái, mấy ngày đã trôi qua.

Tại biệt thự, trong tầng hầm.

Diệp Thiên đang bận rộn với một bộ thi thể hung thú, đây là một bộ thi thể hung thú cao cấp đỉnh phong, hần chuẩn bị đem cỗ thi thể này cải tạo thành phân thân chết thay.

Đương nhiên, chỉ vẹn vẹn một bộ thi thể là còn chưa đủ, còn cần thêm tài liệu phụ trợ, cùng với máu tươi của Diệp Thiên. Mấy ngày này, hần đã thuê người đi thu mua vật liệu, mặc dù không phải là tài liệu gì quá quý hiếm, nhưng cũng phải mất vài ngày thời gian.

Hôm nay, rốt cục cũng đã thu thập đủ.

Thế là, hần không kịp chờ đợi muốn chế tạo ra một bộ phân thân chết thay, gia tăng cho bản thân thêm một cái mạng. Diệp Thiên sau khi phân phối vật liệu xong, mài thành bụi phấn, lại nhỏ máu tươi của mình vào, trộn lẫn với nhau, sau đó bôi lên thi thể hung thú.

Tất cả đều đã chuẩn bị ổn thỏa!

"Bắt đầu!" Diệp Thiên thúc giục lực lượng của thiên phú chết thay Trung đẳng trút vào trong thi thể hung thú.

Đông đông đông!!! Thi thể hung thú bắt đầu phát sinh biến hóa, dần dần co lại thành một quả cầu thịt.

Sau một lát, thi thể hung thú liền biến thành hình người.

Rốt cục, thi thể hung thú cũng biến thành bộ dáng giống như đúc với Diệp Thiên, chỉ là hoàn toàn không có khí tức, giống như một người chết.

"Phân thân chết thay đã hoàn thành!" Diệp Thiên thở ra một hơi nhẹ nhõm.

Hần có thể cảm ứng được sự liên hệ giữa mình và phân thân chết thay, có thể mở ra thiên phú chết thay, tiến hành thay thế cùng với phân thân chết thay.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 155: 1 triệu cây số

"Ta cũng không rõ ràng lắm, chuyện này là do ta biết được từ trong miệng của một vị Vương Cấp cường đại, hần cũng nghe nói từ một vị Vương Cấp khác, nghe nói ở căn cứ siêu cấp có nhân loại cao hơn ba mét, còn có nhân loại ba mắt, nhưng nhân loại làm sao sẽ có ba mắt, còn cao hơn ba mét?" Nhạc Lăng phảng phất như nói là chuyện này không có khả năng, nhưng hần vẫn biết là nếu không có lừa sẽ không có khó, nếu như không có mà nói, vì sao lại có chuyện như vậy truyền ra bên ngoài!

Diệp Thiên trầm tư, căn cứ siêu cấp thật sự kỳ quái như vậy hay sao, không giống với nhân loại hiện đại, hần chỉ có thể biết được sau khi đi tới đó.

"Có bản đồ đi đến căn cứ siêu cấp hay không?" Đây mới là điều mà Diệp Thiên coi trọng nhất.

Có bản đồ, hần mới có thể tiến vào căn cứ siêu cấp, nếu như không có mà nói, ở bên trên đại địa mệnh mông tìm kiếm căn cứ siêu cấp, không khác gì tự tìm đường chết.

"Có, nhưng chỉ có phương vị đại khái!" Nhạc Lăng xoay ra một tấm bản đồ tự vẽ, ở phía trên có đánh dấu đại biểu cho căn cứ siêu cấp——căn cứ Trung Hải, đây cũng là căn cứ siêu cấp mà Văn Mộng Ly đi đã từng sống.

"Đa tạ!" Diệp Thiên nhận lấy bản đồ, cảm kích nói.

Ở trong ánh mắt kinh ngạc của Nhạc Lăng, Diệp Thiên ném ra một bản bí tịch, nói: "Phản bí tịch này coi như là thù lao của ngươi, ta còn có chuyện phải làm!" Nói xong, Diệp Thiên liền rời đi.

Nhạc Lăng vốn còn định trả bí tịch cho Diệp Thiên, nhưng sau khi lướt qua bản bí tịch, liền giật mình nói: "Đạo kỹ cấp Bạch Ngân —— Thiên Cực Trảm!"

Hắn lật ra đọc kỹ, thấy đạo kỹ cấp Bạch Ngân Thiên Cực Trảm lại có thể đồng thời tăng cường công kích và tốc độ, hơn nữa tu luyện tới cấp độ viên mãn có thể tăng cường lực công kích lên gấp 11 lần và tốc độ xuất đao tiếp cận 2 lần (chỉ có Diệp Thiên mới có thể tăng cường gấp mười hai lần, những người khác chỉ có thể tăng cường mười một lần).

"Phản bí tịch cấp Bạch Ngân này chính là bảo vật vô giá a!" Nhạc Lăng có một chút run rẩy.

Mặc dù Nhạc gia có rất ít thiên tài đạo pháp, nhưng đạo pháp cùng với kiếm pháp cũng trăm sông đổ về một biển, thiên tài nắm giữ thiên phú Kiếm Pháp cũng có thể tu luyện đạo kỹ, chỉ cần hơi biến hoá một chút, đại khái có thể phát huy ra tám, chín thành uy lực của đạo kỹ.

Cho nên, môn đạo kỹ cấp Bạch Ngân này đối với Nhạc gia mà nói là có giá trị vô cùng to lớn, bởi vì Nhạc gia cũng chỉ có một bản đạo kỹ cấp Bạch Ngân không trọn vẹn.

"Phần thù lao này cũng quá nặng đi!" Nhạc Lăng âm thầm cảm kích.

Nhạc Lăng cũng sẽ không già mồm, nếu như phần thù lao này trân quý mà lại không có tác dụng với Nhạc gia, hắn sẽ trả lại cho Diệp Thiên, nhưng đạo kỹ cấp Bạch Ngân xác thực có tác dụng rất lớn đối với Nhạc gia, hắn tự nhiên sẽ không nỡ trả trở về.

"Ngày sau có cơ hội lại báo đáp Diệp Thiên a!" Trong lòng của Nhạc Lăng nghĩ như vậy.

Nhưng hắn cũng biết rõ, loại cơ hội này đoán chừng rất khó có, hắn suy đoán Diệp Thiên rất nhanh sẽ đi đến căn cứ siêu cấp, đến thời điểm đó không biết mọi người còn có cơ hội gặp nhau hay không ấy chứ!

Ở trong nhà, Diệp Thiên mở bản đồ ra, cẩn thận quan sát từng điểm đánh dấu ở phía trên, trên bản đồ cũng không có nhiều điểm đánh dấu, chỉ có một vài căn cứ, trong đó bao gồm tam đại căn cứ cùng với căn cứ Trung Hải, còn có mấy cái căn cứ cỡ trung rải rác, ngoại trừ cái đó ra còn có một số địa điểm mang tính tiêu chí.

"Bản đồ mặc dù đơn giản, nhưng cũng đã thể hiện ra vị trí cùng với cự ly đại khái của căn cứ Trung Hải, 1 triệu cây số a, loại khoảng cách này xác thực đủ xa!" Diệp Thiên thì thào.

Nếu như là ở kiếp trước, 1 triệu cây số chính là một con số vô cùng khoa trương, nhưng ở cái thế giới này lại là một cự ly hết sức bình thường.

Bởi vì trái đất đã mở rộng ra rất nhiều!

"Xem ra trái đất không chỉ mở rộng ra mấy trăm lần, tin đồn ở căn cứ Lâm Hải quả nhiên là giả, nếu như chỉ vèn vèn mở rộng mấy trăm lần, Đại căn cứ Ma Hải không có khả năng cách căn cứ siêu cấp 1 triệu cây số!" Diệp Thiên trầm tư nói.

Trên bản đồ cũng không có vẽ ra bờ biển, xem ra người vẽ bản đồ cũng chưa đi tới bờ biển, theo tin đồn ở trên bờ biển có tồn tại khủng bố, về phần rốt cuộc là tồn tại kinh khủng gì, Diệp Thiên cũng không rõ ràng, nhưng coi như là cường giả Vương Cấp cũng không dám bước vào bờ biển.

Chính là bởi vì như thế, đám người chỉ biết rõ, tam đại căn cứ nằm sát bờ biển, nhưng lại chưa có người nào nhìn thấy bờ biển.

"Từ phương hướng Tây Nam của Đại căn cứ Ma Hải, vượt qua con đường 0.5 triệu cây số, đi ngang qua một con sông lớn, nghe nói đó là chi nhánh của Trường Giang, nhưng bây giờ cũng biến thành một con sông rộng chừng 1 vạn dặm, đoạn đường vượt sông này là nguy hiểm nhất, không có thực lực cường đại, căn bản không vượt được sông, thậm chí là ngay cả Vương Cấp phổ thông cũng sẽ vẫn lạc!"

Đây chính là một vài câu giới thiệu về con sông trên bản đồ, cũng là một đoạn giới thiệu duy nhất.

"Trách không được có rất nhiều Vương Cấp của Đại căn cứ Ma Hải không dám đi đến siêu cấp căn cứ, đoán chừng là do kiêng kỵ dòng sông này!" Diệp Thiên phỏng đoán.

Bất quá, hắn khẳng định là sẽ đi, nguyên bản hắn còn chuẩn bị mang theo Diệp Vũ, tiểu Huyết, tiểu Kim và tiểu Từ cùng đi, nhưng bây giờ hắn lại không có ý định như vậy.

Không phải là không thể mang bọn hắn theo, mà phải đợi thêm một khoảng thời gian nữa. Căn cứ theo lời nói của Nhạc Lăng, nếu không có thực lực Vương Cấp, căn cứ Trung Hải căn bản sẽ không thu nhận.

Diệp Vũ cũng chỉ mới là Đại Võ Giả mà thôi, coi như mang nàng đến căn cứ Trung Hải, căn cứ Trung Hải cũng sẽ không thu nhận nàng, đến thời điểm đó làm sao có thể an bài cho nàng?

Cho nên, Diệp Thiên chuẩn bị đi đến đó trước, sau đó mới nghĩ biện pháp lấy được một cái danh ngạch gia nhập căn cứ Trung Hải cho Diệp Vũ, đến thời điểm đó lại trở về đón Diệp Vũ.

"Chuẩn bị đạt tới Tổng Sư đỉnh phong, một khi trùng kích đến cảnh giới Vương Cấp, liền đi đến căn cứ Trung Hải!" Diệp Thiên làm ra quyết định.

Trong khoảng thời gian tiếp theo, Diệp Thiên bắt đầu cố gắng tu luyện và tu luyện, cơ hồ rất ít khi đi ra bên ngoài, ngẫu nhiên đi ra ngoài cũng chỉ là đi dạo một vòng với em gái.

Vào thời điểm Diệp Thiên tiến bộ, Diệp Vũ cũng đang tiến bộ, được Diệp Thiên cung cấp một lượng lớn Máu hung thú đỉnh cấp, lại tăng thêm việc tư chất của Diệp Vũ cũng không kém, thiên phú tu luyện đã đạt đến cấp độ Đỉnh cấp, cho nên rất nhanh sẽ trở thành Đại Võ Giả đỉnh phong.

Diệp Thiên cũng muốn mua sắm cho Diệp Vũ bảo vật có thể làm cho thiên phú của nàng biến thành thiên phú tu luyện Siêu phẩm, nhưng dạng bảo vật này căn bản là mua không được, thậm chí là ngay cả Văn gia cũng không lấy được, nếu không thì người nắm giữ thiên phú tu luyện Siêu phẩm cũng sẽ không ít như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 156: 1 triệu cây số

"Ta cũng không rõ ràng lắm, chuyện này là do ta biết được từ trong miệng của một vị Vương Cấp cường đại, hẳn cũng nghe nói từ một vị Vương Cấp khác, nghe nói ở căn cứ siêu cấp có nhân loại cao hơn ba mét, còn có nhân loại ba mắt, nhưng nhân loại làm sao sẽ có ba mắt, còn cao hơn ba mét?" Nhạc Lăng phảng phất như nói là chuyện này không có khả năng, nhưng hẳn vẫn biết là nếu không có lửa sẽ không có khói, nếu như không có mà nói, vì sao lại có chuyện như vậy truyền ra bên ngoài!

Diệp Thiên trầm tư, căn cứ siêu cấp thật sự kỳ quái như vậy hay sao, không giống với nhân loại hiện đại, hẳn chỉ có thể biết được sau khi đi tới đó.

"Có bản đồ đi đến căn cứ siêu cấp hay không?" Đây mới là điều mà Diệp Thiên coi trọng nhất.

Có bản đồ, hẳn mới có thể tiến vào căn cứ siêu cấp, nếu như không có mà nói, ở bên trên đại địa mênh mông tìm kiếm căn cứ siêu cấp, không khác gì tự tìm đường chết.

"Có, nhưng chỉ có phương vị đại khái!" Nhạc Lăng xoay ra một tấm bản đồ tự vẽ, ở phía trên có đánh dấu đại biểu cho căn cứ siêu cấp—— căn cứ Trung Hải, đây cũng là căn cứ siêu cấp mà Văn Mộng Ly đi đã từng sống.

"Đa tạ!" Diệp Thiên nhận lấy bản đồ, cảm kích nói.

Ở trong ánh mắt kinh ngạc của Nhạc Lăng, Diệp Thiên ném ra một bản bí tịch, nói: "Phần bí tịch này coi như là thù lao của ngươi, ta còn có chuyện phải làm!" Nói xong, Diệp Thiên liền rời đi.

Nhạc Lăng vốn còn định trả bí tịch cho Diệp Thiên, nhưng sau khi lướt qua bản bí tịch, liền giật mình nói: "Đạo kỹ cấp Bạch Ngân —— Thiên Cực Trảm!"

Hắn lật ra đọc kỹ, thấy đạo kỹ cấp Bạch Ngân Thiên Cực Trảm lại có thể đồng thời tăng cường công kích và tốc độ, hơn nữa tu luyện tới cấp độ viên mãn có thể tăng cường lực công kích lên gấp 11 lần và tốc độ xuất đao tiếp cận 2 lần (chỉ có Diệp Thiên mới có thể tăng cường gấp mười hai lần, những người khác chỉ có thể tăng cường mười một lần).

"Phần bí tịch cấp Bạch Ngân này chính là bảo vật vô giá a!" Nhạc Lăng có một chút run rẩy.

Mặc dù Nhạc gia có rất ít thiên tài đao pháp, nhưng đao pháp cùng với kiếm pháp cũng trăm sông đổ về một biển, thiên tài nắm giữ thiên phú Kiếm Pháp cũng có thể tu luyện đao kỹ, chỉ cần hơi biến hoá một chút, đại khái có thể phát huy ra tám, chín thành uy lực của đao kỹ.

Cho nên, môn đao kỹ cấp Bạch Ngân này đối với Nhạc gia mà nói là có giá trị vô cùng to lớn, bởi vì Nhạc gia cũng chỉ có một bản đao kỹ cấp Bạch Ngân không trọn vẹn.

"Phần thù lao này cũng quá nặng đi!" Nhạc Lăng âm thầm cảm kích.

Nhạc Lăng cũng sẽ không già mồm, nếu như phần thù lao này trân quý mà lại không có tác dụng với Nhạc gia, hẳn sẽ trả lại cho Diệp Thiên, nhưng đao kỹ cấp Bạch Ngân xác thực có tác dụng rất lớn đối với Nhạc gia, hẳn tự nhiên sẽ không nỡ trả trở về.

"Ngày sau có cơ hội lại báo đáp Diệp Thiên a!" Trong lòng của Nhạc Lăng nghĩ như vậy.

Nhưng hẳn cũng biết rõ, loại cơ hội này đoán chừng rất khó có, hẳn suy đoán Diệp Thiên rất nhanh sẽ đi đến căn cứ siêu cấp, đến thời điểm đó không biết mọi người còn có cơ hội gặp nhau hay không ấy chứ!

Ở trong nhà, Diệp Thiên mở bản đồ ra, cẩn thận quan sát từng điểm đánh dấu ở phía trên, trên bản đồ cũng không có nhiều điểm đánh dấu, chỉ có một vài căn cứ, trong đó bao gồm tam đại căn cứ cùng với căn cứ Trung Hải, còn có mấy cái căn cứ cỡ trung rồi rác, ngoại trừ cái đó ra còn có một số địa điểm mang tính tiêu chí.

"Bản đồ mặc dù đơn giản, nhưng cũng đã thể hiện ra vị trí cùng với cự ly đại khái của căn cứ Trung Hải, 1 triệu cây số a, loại khoảng cách này xác thực đủ xa!" Diệp Thiên thì thào.

Nếu như là ở kiếp trước, 1 triệu cây số chính là một con số vô cùng khoa trương, nhưng ở cái thế giới này lại là một cự ly hết sức bình thường.

Bởi vì trái đất đã mở rộng ra rất nhiều!

"Xem ra trái đất không chỉ mở rộng ra mấy trăm lần, tin đồn ở căn cứ Lâm Hải quả nhiên là giả, nếu như chỉ vãn vãn mở rộng mấy trăm lần, Đại căn cứ Ma Hải không có khả năng cách căn cứ siêu cấp 1 triệu cây số!" Diệp Thiên trầm tư nói.

Trên bản đồ cũng không có vẽ ra bờ biển, xem ra người vẽ bản đồ cũng chưa đi tới bờ biển, theo tin đồn ở trên bờ biển có tồn tại khủng bố, về phần rốt cuộc là tồn tại kinh khủng gì, Diệp Thiên cũng không rõ ràng, nhưng coi như là cường giả Vương Cấp cũng không dám bước vào bờ biển.

Chính là bởi vì như thế, đám người chỉ biết rõ, tam đại căn cứ nằm sát bờ biển, nhưng lại chưa có người nào nhìn thấy bờ biển.

"Từ phương hướng Tây Nam của Đại căn cứ Ma Hải, vượt qua con đường 0.5 triệu cây số, đi ngang qua một con sông lớn, nghe nói đó là chi nhánh của Trường Giang, nhưng bây giờ cũng biến thành một con sông rộng chừng 1 vạn dặm, đoạn đường vượt sông này là nguy hiểm nhất, không có thực lực cường đại, căn bản không vượt được sông, thậm chí là ngay cả Vương Cấp phổ thông cũng sẽ vấp lạc!"

Đây chính là một vài câu giới thiệu về con sông trên bản đồ, cũng là một đoạn giới thiệu duy nhất.

"Trách không được có rất nhiều Vương Cấp của Đại căn cứ Ma Hải không dám đi đến siêu cấp căn cứ, đoán chừng là do kiêng kỵ dòng sông này!" Diệp Thiên phỏng đoán.

Bất quá, hẳn khẳng định là sẽ đi, nguyên bản hẳn còn chuẩn bị mang theo Diệp Vũ, tiểu Huyết, tiểu Kim và tiểu Từ cùng đi, nhưng bây giờ hẳn lại không có ý định như vậy.

Không phải là không thể mang bọn hắn theo, mà phải đợi thêm một khoảng thời gian nữa. Căn cứ theo lời nói của Nhạc Lăng, nếu không có thực lực Vương Cấp, căn cứ Trung Hải căn bản sẽ không thu nhận.

Diệp Vũ cũng chỉ mới là Đại Võ Giả mà thôi, coi như mang nàng đến căn cứ Trung Hải, căn cứ Trung Hải cũng sẽ không thu nhận nàng, đến thời điểm đó làm sao có thể an bài cho nàng?

Cho nên, Diệp Thiên chuẩn bị đi đến đó trước, sau đó mới nghĩ biện pháp lấy được một cái danh ngạch gia nhập căn cứ Trung Hải cho Diệp Vũ, đến thời điểm đó lại trở về đón Diệp Vũ.

"Chuẩn bị đạt tới Tổng Sư đỉnh phong, một khi trùng kích đến cảnh giới Vương Cấp, liền đi đến căn cứ Trung Hải!" Diệp Thiên làm ra quyết định.

Trong khoảng thời gian tiếp theo, Diệp Thiên bắt đầu cố gắng tu luyện và tu luyện, cơ hồ rất ít khi đi ra bên ngoài, ngẫu nhiên đi ra ngoài cũng chỉ là đi dạo một vòng với em gái.

Vào thời điểm Diệp Thiên tiến bộ, Diệp Vũ cũng đang tiến bộ, được Diệp Thiên cung cấp một lượng lớn Máu hung thú đỉnh cấp, lại tăng thêm việc tư chất của Diệp Vũ cũng không kém, thiên phú tu luyện đã đạt đến cấp độ Đỉnh cấp, cho nên rất nhanh sẽ trở thành Đại Võ Giả đỉnh phong.

Diệp Thiên cũng muốn mua sắm cho Diệp Vũ bảo vật có thể làm cho thiên phú của nàng biến thành thiên phú tu luyện Siêu phẩm, nhưng dạng bảo vật này căn bản là mua không được, thậm chí là ngay cả Vân gia cũng không lấy được, nếu không thì người nắm giữ thiên phú tu luyện Siêu phẩm cũng sẽ không ít như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Dựa vào vận khí

Bảo vật có hiệu quả đối với thiên phú tu luyện Đỉnh cấp đúng là quá ít, một khi thiên phú tu luyện đạt đến cấp Siêu phẩm, lại muốn tiếp tục tăng lên, đoán chừng là căn bản không thể tìm thấy được dạng bảo vật này.

"Căn cứ Trung Hải hẳn là có!" Diệp Thiên dự định đến thời điểm đi đến căn cứ Trung Hải lại mua sắm bảo vật có thể tăng cường thiên phú Đỉnh cấp thành Siêu phẩm, cho dù phải bỏ ra một cái giá đắt cũng phải mua, dù sao thì hẳn cũng chỉ có một cô em gái này, tự nhiên sẽ không tiếc thứ gì.

Trong nháy mắt, lại là một tháng trôi qua.

Trong thời gian một tháng này, Diệp Thiên đã tăng lên 9 Trọng, lực lượng thân thể đạt đến 62 Trọng, hơn nữa còn sao chép được hai loại thiên phú, một loại là thiên phú truy tung Cao đẳng, có thể phân biệt khí tức lưu lại trong không khí để truy tung địch nhân, còn một loại là thiên phú Hàn Băng Cao đẳng.

Sở dĩ hẳn sao chép thiên phú Hàn Băng Cao đẳng, là bởi vì loại thiên phú này ở trong dòng sông có thể phát huy ra hiệu quả không tệ, có thể đông kết nước sông, có lợi trong lúc chiến đấu.

Chính là bởi vì cân nhắc đến điểm này, hẳn mới sao chép loại thiên phú này, chuẩn bị cho việc vượt mặt sông dài vạn dặm sau này, sẽ không đến mức ăn thiệt thòi ở trên cái dòng sông này.

Trong lúc đó, Diệp Thiên cũng bắt đầu tiếp tục lĩnh hội trận văn, hẳn có được thiên phú Trận Pháp Đỉnh cấp, nếu như không học tập trận văn mà nói, chẳng phải là sẽ lãng phí loại thiên phú này.

Hơn nữa, phòng tu luyện nguyên khí của Diệp Thiên vẫn chỉ là Tụ Nguyên trận trung cấp, trên thực tế vẫn có cả Tụ Nguyên trận cao cấp, mà Tụ Nguyên trận cao cấp có thể hội tụ nguyên khí hơn 10 lần.

Lấy thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh, tăng thêm Thuật Luyện Mạch Tử Huyết, nếu như tu luyện ở trong hoàn cảnh nguyên khí gấp 10 lần, tuyệt đối có thể tăng cường tốc độ tu luyện từ 5 lần trở lên.

Cho nên vì tốc độ tu luyện từ 5 lần trở lên, hẳn ngẫu nhiên cũng tìm hiểu một chút trận văn, tranh thủ đem cấp độ trận pháp sư của mình từ trung cấp tăng lên tới cao cấp, về phần có thể lấy được Tụ Nguyên trận cao cấp hay không, vậy thì phải đợi đến sau này lại nói.

Trong nháy mắt, lại trôi qua thêm hai tháng, lực lượng thân thể của Diệp Thiên đã tăng lên tới 80 Trọng, đã rèn luyện hoàn tất toàn bộ Âm Duy Mạch, Dương Duy Mạch, Âm Khiếu Mạch, Dương Khiếu Mạch, Đái Mạch, Trùng Mạch, chỉ cần rèn luyện Nhâm Mạch thêm một chút nữa là hoàn tất, chỉ còn lại Đốc Mạch là chưa rèn luyện.

Mà lúc này, Diệp Thiên đã lĩnh ngộ được 120 trận văn, rốt cục cũng đạt đến cấp bậc trận pháp sư cao cấp.

Sau đó, hẳn mới đi một chuyến đến hiệp hội trận pháp sư, muốn đạt được Tụ Nguyên trận cao cấp, nhưng sau khi cẩn thận hỏi thăm hẳn mới biết được hiệp hội trận pháp sư thật sự có Tụ Nguyên trận cao cấp, nhưng căn bản không được mua bán, chỉ có vị trận pháp sư đỉnh cấp kia nắm giữ.

Thế nhưng vị trận pháp sư Đỉnh cấp kia căn bản không bán Tụ Nguyên trận cao cấp ra, thậm chí là ngay cả Vương Cấp muốn mua cũng mua không được, bởi vì vị trận pháp sư Đỉnh cấp kia cũng là Vương Cấp.

Người nào cũng muốn giữ lại đồ tốt cho bản thân, không nguyện ý chia sẻ cùng với những người khác. Đối với chuyện này, Diệp Thiên cũng có sự lý giải.

Ở dưới sự bắt bớ đẽ, Diệp Thiên chỉ có thể từ bỏ.

"Như vậy địa phương có thể lấy được Tụ Nguyên trận cao cấp cũng chỉ còn lại một cái!" Diệp Thiên nghĩ tới Tháp trận pháp Thương Hà.

Thương Hà Vương lúc trước cũng là trận pháp sư Đỉnh cấp, trên người hẳn là cũng có bản thiết kế Tụ Nguyên trận cao cấp, chỉ là muốn từ bên trong Tháp trận pháp Thương Hà lấy được bản thiết kế Tụ Nguyên trận cao cấp lại có một chút khó khăn.

Bởi vì mỗi lần xông qua một tầng của Tháp trận pháp Thương Hà, chỉ có thể thu được một bản thiết kế, về phần là bản thiết kế nào thì cần phải xem vào vận khí. Nhưng tầng đã xông qua rồi thì sẽ không có ban thưởng, cho nên số lượng bản thiết kế nhận được là có hạn.

"Chín tầng khảo hạch, thông qua chín tầng liền có thể trở thành người thừa kế của Thương Hà Vương, nhưng tất cả mọi người sau khi xông qua tầng thứ tám liền từ bỏ khảo hạch. Đoán chừng là muốn trở thành người thừa kế Thương Hà Vương có điều mờ ám, bằng không thì cũng sẽ không có người nào không cảm thấy hứng thú với truyền thừa của Thương Hà Vương." Diệp Thiên suy đoán.

Cho nên, hẳn cũng chỉ có thể thu hoạch được tám bản thiết kế, nhưng hẳn đã xông qua ba tầng đầu tiên, thu được ba bản thiết kế trận pháp, chỉ còn lại năm lần cơ hội.

Nhưng bản thiết kế Tụ Nguyên trận cao cấp không có khả năng xuất hiện ở tầng bốn, tầng năm, đoán chừng chỉ có kết thúc khảo hạch ở tầng bảy, tầng tám mới có cơ hội nhận được, loại xác suất này quá thấp.

"Phải dựa vào vận khí a!" Diệp Thiên nghĩ như vậy.

Theo bình thường mà nói, muốn tiến vào Tháp trận pháp Thương Hà tiến hành khảo hạch, chỉ có thể tiếp nhận nhiệm vụ mỗi năm một lần ở hiệp hội trận pháp sư, nhưng trên thực tế cũng không cần phải đợi tới 1 năm mới có thể tiếp nhận nhiệm vụ.

Diệp Thiên tiêu xài một ít tiền, tìm một chút quan hệ, rất nhẹ nhàng liền thu được cơ hội tiến vào Tháp trận pháp Thương Hà tiến hành khảo hạch.

Ban đầu, hắn cũng có thể vụng trộm đi khảo hạch, nhưng vì không muốn gây ra sự phiền phức, hắn cũng không lựa chọn làm như vậy.

Có thể quang minh chính đại đi vào, vì sao lại muốn lén lút đây?

Tại Tháp trận pháp Thương Hà.

Diệp Thiên bắt đầu khảo hạch từ tầng thứ tư.

Lấy tạo nghệ trận pháp sư cao cấp của hắn, rất nhẹ nhàng liền có thể xông qua tầng thứ tư, bước vào tầng thứ năm..

Nửa giờ sau, Diệp Thiên xuất hiện ở tầng thứ bảy.

Trận pháp ở tầng thứ bảy tương đối phức tạp, là một loại trận pháp chống chất giữa hoà điểm cùng với hàn băng, tương đương với hai loại không gian trận pháp xen kẽ vào cùng một chỗ, là một loại trận pháp công kích song thuộc tính.

Mặc dù uy lực của dạng trận pháp thật này không tệ, nhưng nhược điểm cũng rất rõ ràng, chỉ cần tìm tới những điểm tương liên giữa trận pháp hoà điểm và trận pháp hàn băng, đánh nát những điểm tương liên này liền có thể giải trừ trận pháp.

Ở dưới sự phụ trợ của thiên phú Trận Pháp Đỉnh cấp, hắn bỏ ra không đến 10 phút liền có thể tìm được những điểm tương liên kia, dùng một kích đánh nát, phá vỡ trận pháp tầng thứ bảy.

Xoát! Một bản thiết kế xuất hiện, là một bản thiết kế trận pháp cao cấp, nhưng lại không phải là bản thiết kế Tụ Nguyên trận cao cấp mà hắn muốn.

"Bản thiết kế trận pháp Hóa Xà cao cấp, vô dụng!"

Diệp Thiên thất vọng, nhưng vẫn thu hồi cái bản thiết kế này, hắn không muốn nhưng vẫn có thể bán ra bên ngoài a!

Tại tầng thứ tám.

Diệp Thiên đi đến nơi này, phảng phất như đi đến một thế giới lời điện.

"Trận pháp lời điện, một loại trận pháp không tệ, trận pháp lời điện là một loại tương đối cường đại bên trong các trận pháp!" Diệp Thiên thì thào.

Rầm rầm rầm!!! Từng đạo lời điện khổng lồ to như thùng nước đánh vào trên người của Diệp Thiên, nhưng Diệp Thiên ngay cả trốn tránh cũng không thèm làm, chỉ vờn vờn thi triển thiên phú phòng ngự cấp nguy Áo Nghĩa liền có thể nhẹ nhõm chặn lại công kích lời điện.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 158: Tụ nguyên trận cao cấp

Thương Hà Vương bất quá cũng chỉ là Vương Cấp mà thôi, thực lực chân chính còn không bằng Diệp Thiên, trận pháp do hắn bố trí làm sao có thể làm cho Diệp Thiên bị thương được.

Thậm chí nếu Diệp Thiên nguyên ý mà nói, hoàn toàn có thể cường ép đánh vỡ trận pháp, nhưng Thương Hà Vương dường như đã cân nhắc đến chuyện này, một khi có cường giả Vương Cấp cường ép đánh vỡ trận pháp, lực lượng của toàn bộ Tháp trận pháp Thương Hà sẽ tụ lại đối kháng với vị Vương Cấp kia.

Nếu thật sự hiểu thắng đánh vỡ trận pháp mà nói, chỉ có hai loại kết quả, một là đánh vỡ thất bại, hai là Tháp trận pháp Thương Hà sụp đổ.

Diệp Thiên cũng không muốn phá huỷ Tháp trận pháp Thương Hà, nếu không toàn bộ trận pháp sư ở Đại căn cứ Ma Hải đều sẽ ghi hận hắn, hắn có thể rời khỏi Đại căn cứ Ma Hải, nhưng em gái của hắn còn phải sinh hoạt tại Đại căn cứ Ma Hải thêm một thời gian rất lâu.

Cho nên, hắn cũng không muốn làm đến bước này.

"Thiên phú Trận Pháp Đỉnh cấp!" Hai con người của Diệp Thiên thấy được thế giới của trận pháp, thế giới lời điện hiện rõ ở trước mắt.

Tiết điểm! Diệp Thiên chậm rãi tìm kiếm tiết điểm, dù sao thì trận pháp cũng không có cách nào làm cho hắn bị thương, hắn chỉ cần tốn thời gian nghiên cứu là được.

Trình độ trận pháp của Diệp Thiên vẫn hơi kém một chút, mà toà trận pháp lời điện này cần trận pháp sư cao cấp hết sức lợi hại mới có thể đánh vỡ, mà Diệp Thiên chỉ mới miễn cưỡng đi đến trình độ trận pháp sư cao cấp mà thôi.

Một giờ sau, Diệp Thiên rốt cục cũng thờ ra một hơi nhẹ nhõm, hắn đã tìm được một tiết điểm của trận pháp.

Mặc dù chỉ tìm được một chỗ, nhưng chỉ cần đánh vỡ cái chỗ tiết điểm này, trận pháp sẽ trở nên bất ổn, những chỗ tiết điểm khác sẽ xuất hiện lỗ thủng, cũng sẽ dễ dàng phát hiện hơn.

"Phá!" Diệp Thiên dùng một kích phá vỡ chỗ tiết điểm này, toàn bộ không gian lời điện chấn động.

Ở trong mắt của Diệp Thiên, thế giới lời điện lại xuất hiện thêm mấy chỗ tiết điểm, lóe lên một cái rồi biến mất, nhưng đã bị hắn bắt được.

"Ồ nơi này!" Diệp Thiên công kích vào mấy chỗ tiết điểm kia, đánh nát chúng nó.

Cứ như vậy, lại trôi qua thêm 5 phút, toàn bộ không gian lõi điện rốt cục cũng bị Diệp Thiên phá vỡ.

Lúc này, có một bản thiết kế xuất hiện ở trong mắt của Diệp Thiên.

Diệp Thiên mở ra xem, lập tức cảm thấy kích động không thôi.

"Bản thiết kế Tụ Nguyên trận cao cấp!"

"Vận khí của ta dĩ nhiên lại tốt như vậy, khẳng định có không ít trận pháp sư cao cấp đã xông qua tầng thứ tám, nhưng không có người nào thu hoạch được bản thiết kế Tụ Nguyên trận cao cấp, mà ta lại thu được!" Diệp Thiên vô cùng vui vẻ.

Bản thiết kế Tụ Nguyên trận cao cấp đã tới tay, mục đích mà hắn muốn cũng đã đạt được. Nhưng hắn đối với tầng thứ chín cũng vô cùng hiếu kỳ, thế là đi thẳng về phía tầng thứ chín.

Nhưng mà, sau khi hắn đi đến tầng thứ chín, cái gọi là khảo hạch cũng không có, mà chỉ xuất hiện một đoạn văn, là một đoạn văn do Thương Hà Vương lưu lại.

"Kê đến sau, mặc kệ ngươi là trận pháp sư cao cấp, hay là trận pháp sư Đinh cấp, muốn truyền thừa của Thương Hà Vương ta, nhất định phải thề thay ta chém giết một vị Vương Cấp vô địch, cô ta tên là Thủy Thiên Nguyệt, nữ nhân đáng chết này, ngươi nhất định phải giết chết cô ta, chỉ cần ngươi thề, ta liền đem tất cả bảo vật, bản thiết kế trận pháp thậm chí là ba loại Nguyên Lực Đoán Thề Pháp cao cấp dâng ra. Ngươi nhất định phải cam đoan, trong vòng mười năm nghĩ hết tất cả biện pháp giết chết cô ta, nếu như ngươi làm không được, chắc chắn sẽ thân hình câu diệt mà chết!"

"Nhớ kỹ, Thủy Thiên Nguyệt là người của căn cứ Trung Hải!" Sau khi đọc xong dòng chữ này, Diệp Thiên liền cảm thấy bó tay.

Hắn rốt cục cũng biết rõ những trận pháp sư cao cấp khác tại sao lại không hoàn thành khảo hạch tầng thứ chín, là bởi vì cái gọi là khảo hạch này chính là thề độc.

Chỉ có kẻ đàn mới phát ra loại thề độc này!

Thương Hà Vương rõ ràng có cừ hận cùng với Thủy Thiên Nguyệt của căn cứ Trung Hải, về phần ai đúng ai sai, chuyện đó cũng không rõ ràng.

Nhưng từ lời thề độc của Thương Hà Vương mà nói, hắn cũng không phải là người nhân từ gì, chỉ cho ngươi mười năm để giết Thủy Thiên Nguyệt, làm không làm được sẽ bị thân hình câu diệt?

Đây lời nói của một người nhân từ hay sao? Nói không chừng, chính là do Thương Hà Vương gieo gió gặt bão mới bị trọng thương từ vong.

Diệp Thiên không hề nghĩ ngợi, quay người rời đi.

Bảo vật của Thương Hà Vương đối với hắn cũng không có một chút lực hấp dẫn nào, hắn cũng không sẽ không thay Thương Hà Vương đi báo thù, dù sao hắn cũng đã đạt được mục đích của bản thân.

Diệp Thiên cũng không đi tới hiệp hội trận pháp sư giao nhiệm vụ, mà trực tiếp đi về nhà.

Về đến nhà, hắn nhìn thoáng qua bản thiết kế Tụ Nguyên trận cao cấp.

"Ba tầng trận pháp không gian!" Diệp Thiên thấy rõ.

Cái gọi là Tụ Nguyên trận cao cấp liền chính là chồng chất ba cái Tụ Nguyên trận trung cấp, từ đó hình thành Tụ Nguyên trận cao cấp, đương nhiên ở trong này cũng có không ít trận pháp khác dùng để ổn định và liên hợp ba cái Tụ Nguyên trận trung cấp.

Mặc dù đã biết rõ nguyên lý, nhưng nếu như không có bản thiết kế, Diệp Thiên căn bản không thể bố trí ra được.

"Tối thiểu nhất cần phải nắm giữ 125 trận văn mới có thể bố trí được, trước tiên đi thu thập vật liệu a!"

Thế là, Diệp Thiên vừa tu luyện, vừa thu thập vật liệu bố trí Tụ Nguyên trận cao cấp.

Cái gọi là vật liệu không chỉ có trận bản phối thai, còn cần đủ loại quý giá tài liệu, bố trí thành một cái pháp đàn, sau đó khắc họa trận văn lên pháp đàn, mới có thể bố trí ra Tụ Nguyên trận cao cấp.

Đây cũng một trong những sự khác biệt giữa trận pháp cao cấp và trận pháp trung cấp!

Mười ngày sau, Diệp Thiên đã thu thập đủ vật liệu, bắt đầu âm thầm kiến tạo pháp đàn ở bên trong mật thất tu luyện dưới lòng đất.

Lại qua thêm mười ngày, tạo nghệ trận pháp của Diệp Thiên đã đạt đến 125 trận văn, mà pháp đàn cũng đã được kiến tạo hoàn thành.

"Khắc họa!" Diệp Thiên cầm Minh Văn Bút khắc họa một đồng trận văn trên pháp đàn.

Rốt cục sau khi mất nửa ngày thời gian, trận văn cũng được khắc họa hoàn thành.

Diệp Thiên lấy ra 10 khối Nguyên Khí Thạch khám vào trong pháp đàn, mở ra Tụ Nguyên trận cao cấp.

Oanh!!!! Vô số nguyên khí chen chúc đến, tạo thành thủy triều nguyên khí.

Rất nhanh, nguyên khí liền trở nên ổn định.

"Nguyên khí gấp 10 lần, đã thành công!" Diệp Thiên có một chút kích động.

Bố trí xong Tụ Nguyên trận cao cấp hội tụ nguyên khí gấp 10 lần, hắn đã có thể tiến hành tu luyện ở trong này, tốc độ tăng tu vi lên có thể nhiều hơn gấp 5 lần a!

Nguyên bản dựa vào Tụ Nguyên trận trung cấp, tốc độ tu luyện của hắn chỉ được tăng cường lên 3 lần, một tháng chỉ có thể gia tăng được 9 Trọng, bây giờ tu luyện tốc độ đạt đến gấp 5 lần, một tháng tối thiểu nhất cũng có thể gia tăng được 15 Trọng a!

Một tháng 15 Trọng, đây là khái niệm gì?

Chương 159: Trùng kích vương cấp

"Chỉ cần hơn 1 tháng nữa, ta liền có thể bước vào đến cấp độ Tông Sư đỉnh phong, nắm giữ tư cách trùng kích Vương Cấp!" Diệp Thiên thì thầm ở trong lòng.

Thế là, Diệp Thiên bắt đầu điên cuồng tu luyện, hẳn cũng không cho Diệp Vũ biết về sự tình Tự Nguyên trận cao cấp, chỉ cần trước khi rời khỏi Đại căn cứ Ma Hải nói cho Diệp Vũ biết là được, dù sao mà nói mật thất tu luyện trung cấp đã đầy đủ cho Diệp Vũ sử dụng, Diệp Vũ mới chỉ đạt tới cảnh giới Đại Võ Giả, tu luyện quá nhanh cũng không phải sự tình gì tốt, vẫn nên tu luyện ôn hòa một chút, vững chắc căn cơ thì tốt hơn.

Tốc độ tu luyện được tăng cường lên gấp 5 lần, Diệp Thiên càng thêm chịu khó tu luyện.

Tu luyện một ngày lại một ngày, trong lúc này Nhạc Linh cũng tới tìm Diệp Thiên, chỉ là nói chuyện vài câu đơn giản, vào thời điểm Nhạc Linh biết rõ là Diệp Thiên sẽ đi đến căn cứ Trung Hải, ngoại trừ hăm mộ vẫn là hăm mộ,

Đối với nàng mà nói, cả một đời cũng chỉ có thể sinh hoạt tại Đại căn cứ Ma Hải, nếu như may mắn mà nói, còn có thể bước vào cảnh giới Vương Cấp. Nếu như vận khí không tốt mà nói, cả một đời cũng chỉ là Tông Sư đỉnh phong.

Đây chính là kết cục của nàng, cũng là kết cục của rất nhiều thiên tài ở Đại căn cứ Ma Hải.

Diệp Thiên đối với chuyện này cũng chỉ có thể biểu thị sự bất đắc dĩ, hẳn không có khả năng dốc hết toàn lực để trợ giúp Nhạc Linh. Đối với Diệp Thiên mà nói, toàn lực trợ giúp Diệp Vũ tăng cường thiên phú, trùng kích đến cảnh giới cao hơn đã là một chuyện vô cùng gian nan, Nhạc Linh chung quy vẫn là ngoại nhân, không thể sánh bằng Diệp Vũ.

Quan hệ giữa hai người mặc dù không tệ, nhưng cũng chỉ giới hạn là bạn bè mà thôi.

"Có lẽ sống vui vẻ ở Đại căn cứ Ma Hải sẽ thích hợp với nàng hơn!" Diệp Thiên đã từng có thời điểm nghĩ như vậy.

Căn cứ siêu cấp không nhất định sẽ an toàn, nói không chừng cạnh tranh ở nơi đó càng tàn khốc hơn, sinh hoạt ở nơi đó sẽ kém xa ở Đại căn cứ Ma Hải.

Nhạc Linh không thích hợp định cư ở căn cứ siêu cấp, coi như nàng may mắn tăng thiên phú tu luyện lên tới cấp độ Siêu phàm, có thể trở thành Vương Cấp cường đại thì lại như thế nào, nói không chừng ở bên trong căn cứ siêu cấp chỉ là trung tầng hoặc là hạ tầng.

Không đủ thiên phú, không cần thiết phải cưỡng ép tới định cư tại căn cứ siêu cấp.

Diệp Thiên bởi vì có thể sao chép thiên phú, mới khát vọng tiến vào căn cứ siêu cấp như thế, bằng không hẳn cũng sẽ không vội vã đi như thế.

40 ngày trôi qua, Diệp Thiên đã bế quan ròng rã 40 ngày, ngoại trừ mỗi ngày ăn cơm cùng với đi ngủ, hẳn cơ bản đều tu luyện ở bên trong mật thất tu luyện cao cấp.

Bây giờ, tu vi của hắn đã đạt tới cấp độ Tông Sư đỉnh phong.

"Lực lượng thân thể đã đạt tới 100 Tượng, cho dù ta có căn cơ hoàn mỹ, nhưng đây cũng đã là cực hạn của thân thể, trừ phi ta có thể đánh vỡ bình cảnh tấn thăng đến cảnh giới Vương Cấp."

"Cảnh giới Tông Sư là quá trình tu luyện kinh mạch, mà Vương Cấp thì là quá trình tu luyện huyết khiếu, nhân thể có 365 huyết khiếu, đã thông và mở ra 365 huyết khiếu liền có thể đạt đến cấp độ Vương Cấp đỉnh phong, liền có thể nắm giữ 10.000 Tượng, nhưng muốn đạt đến một bước này vô cùng khó khăn!" Đây là tình huống mà Diệp Thiên đọc được từ bên trong tâm ấn tu luyện của Cụ Phong Vương.

Trên thực tế, muốn đã thông 365 huyết khiếu quá khó khăn, có rất nhiều Vương Cấp trên cơ bản chỉ có thể đã thông khoảng 300 huyết khiếu, sau đó liền không có biện pháp nào tiếp tục đã thông, không chỉ là bởi vì vấn đề thiên phú, mà còn là bởi vì vấn đề tài nguyên.

Muốn đã thông một cái huyết khiếu sẽ hao phí rất nhiều tài nguyên, nếu như tu luyện từng bước mà nói, coi như hao hết 500 tuổi thọ cũng không nhất định có thể đã thông toàn bộ huyết khiếu tấn thăng đến cấp độ Vương Cấp đỉnh phong. Ở Đại căn cứ Ma Hải chân chính đạt tới cấp độ Vương Cấp đỉnh phong chỉ có một người —— Văn Mộng Ly.

Bởi vì già được đệ nhất gia tộc Văn gia chào đón, tiêu hao gần hết tài nguyên của Văn gia mới có thể đạt đến cấp độ Vương Cấp đỉnh phong, nhưng cũng phải mất đến 60, 70 năm thời gian.

Vương Cấp phổ thông làm sao có thể có nhiều tài nguyên như vậy? Căn cứ theo sự hiểu biết của Diệp Thiên, cường giả Vương Cấp ở bên trong Đại căn cứ Ma Hải cơ bản chỉ mới đã thông được hơn 200 huyết khiếu, chỉ có không đến năm vị Vương Cấp đã thông được 300 huyết khiếu.

Mà Nhạc Lăng lại thuộc về Vương Cấp có cảnh giới yếu nhất, hẳn chỉ mới đã thông ba cái huyết khiếu, nếu không phải có một lần chiếm được Hỏa Linh Thiên Phú Thảo, khiến cho hắn nắm giữ thiên phú Hoà Diễm Thấp, sức chiến đấu tăng vọt, bằng không chỉ sợ hiện tại hắn vẫn là một trong những Vương Cấp yếu nhất ở Đại căn cứ Ma Hải.

Diệp Thiên nếu lưu lại Đại căn cứ Ma Hải mà nói, mặc dù có mật thất tu luyện cao cấp, có thiên phú cấp Thần Tinh, trong vòng mười năm cũng không có cách nào tấn thăng đến cấp độ Vương Cấp đỉnh phong. Đây là một kết quả mà hắn không thể chịu đựng được.

"Ta hiện tại đã là Tông Sư đỉnh phong, chỉ cần đã thông một cái huyết khiếu liền có thể tấn thăng đến cảnh giới Vương Cấp. Muốn đã thông huyết khiếu mau chóng nhất chính là cảm ứng vị trí huyết khiếu, sau đó trùng kích huyết khiếu, tại vị trí huyết khiếu mở ra một cái không gian huyết khiếu. Huyết khiếu trong nhân thể là chết, cũng không tồn tại không gian huyết khiếu, nhân loại cần phải tự mình mở ra. Người nắm giữ thiên phú tu luyện Đỉnh cấp sơ dĩ rất khó tấn thăng đến cảnh giới Vương Cấp, chính là do bọn hắn rất khó mở ra huyết khiếu, xác xuất thành công thật sự là quá thấp, mà một khi mở ra thất bại mà nói, căn cơ bị hao tổn cũng không có biện pháp trùng kích Vương Cấp lần thứ hai!" Diệp Thiên trầm tư nói.

Hắn không lo lắng về việc trùng kích thất bại, chỉ cần trùng kích dựa theo phương pháp bên trên Thuật Rèn Thể Từ Huyết là được.

"Thuật Trùng Huyết Từ Huyết!" Đây là phương pháp tu luyện nằm ở bên trong Thuật Rèn Thể Từ Huyết.

Diệp Thiên ngồi xếp bằng, uống một hớp lớn Máu hung thú Vương Cấp, dùng ý thức tiến nhập vào bên trong thể nội, bắt đầu vận chuyển Thuật Trùng Huyết Từ Huyết.

Lập tức, có một lượng lớn thiên địa nguyên khí tràn vào trong cơ thể của hắn. Máu hung thú Vương Cấp cùng với thiên địa nguyên khí hóa thành nguyên lực tinh thuần dựa theo Thuật Trùng Huyết Từ Huyết bắt đầu trùng kích vào Văn Môn Huyết, Văn Môn Huyết chính là cái huyết khiếu đầu tiên mà Thuật Trùng Huyết Từ Huyết muốn mở ra.

Rầm rầm rầm!!!! Chỉ vèn vèn đánh sâu vào mấy lần, Văn Môn Huyết liền bị giải khai, bắt đầu chậm rãi mở rộng ra, biến thành một cái không gian huyết khiếu.

Không gian huyết khiếu ngay từ đầu cũng không lớn, nhưng theo quá trình Diệp Thiên không ngừng rèn luyện không gian huyết khiếu, không gian huyết khiếu bắt đầu trở nên ổn định.

Từ lúc mở ra không gian huyết khiếu cho đến khi ổn định cần mất vài ngày thời gian, Diệp Thiên trong liên tiếp mấy ngày cũng không ăn không uống, mà một mực tiến hành rèn luyện.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 160: Trường Linh Hà

Đối với một người sắp bước vào cảnh giới Vương Cấp như hắn mà nói, một tháng không ăn cũng không có sao, thậm chí không ăn không uống trong 1 năm cũng chỉ có một chút không thoải mái mà thôi, dù sao thì đến cái cấp độ này, năng lượng cung ứng cho thân thể hoàn toàn có thể dùng nguyên khí để thay thế, chỉ là người dù sao không cũng không phải là vật chết, vẫn cần phải ăn một chút gì đó, đây chính là tập quán của nhân loại.

Ba ngày trôi qua, Diệp Thiên đã triệt để mở ra Văn Môn Huyết, nguyên lực trong thân thể bắt đầu tràn vào bên trong Văn Môn Huyết, dần dần rót đầy Văn Môn Huyết.

Nguyên lực Vương Cấp không những chứa đựng ở trong đan điền, cũng có thể chứa đựng ở bên trong huyết khiếu, cho nên Vương Cấp có cực kỳ nhiều nguyên lực, cơ hồ sẽ không xuất hiện tình huống hao hết nguyên lực, trừ phi là chiến đấu trường kỳ.

Cũng chính là bởi vì như thế, Vương Cấp có thể chiến đấu bền bỉ hơn Tông Sư rất nhiều.

Văn Môn Huyết sau khi tràn đầy nguyên lực, Diệp Thiên cũng được tính là chân chính mở ra cái huyết khiếu đầu tiên.

Đúng vào lúc này, quá trình thuật biến bắt đầu!

Oanh!!!! Một lượng lớn nguyên khí không thể tính toán tràn vào trong thể nội của Diệp Thiên, rèn luyện các vị trí trên cơ thể, khiến cho thân thể của hắn tiến hoá thành Vương Cấp.

Mỗi thời mỗi khác, Diệp Thiên đều có thể cảm thụ được thân thể đang tiến hoá, tiến hoá tới một cấp độ sinh vật cao hơn.

Không chỉ là tăng cường thực lực, mà sinh cơ trong thể nội cũng điên cuồng tăng vọt.

Ở dưới tình huống bình thường, Tông Sư chỉ có thọ mệnh 200 tuổi, mà Vương Cấp thì có thể sống 500 năm, nhưng Diệp Thiên bởi vì đã đúc thành căn cơ hoàn mỹ, tại cảnh giới Tông Sư liền có thể nắm giữ thọ mệnh 300 tuổi.

Bây giờ, hắn đã đạt tới Vương Cấp, tuổi thọ tất nhiên sẽ nhiều hơn 500 năm.

Không biết trôi qua bao lâu, thân thể của Diệp Thiên rốt cục cũng kết thúc sự thuật biến.

Lúc này, hắn dĩ nhiên đã trở thành một vị Vương Cấp chân chính.

"Tuổi thọ..." Diệp Thiên tinh tế cảm ứng một phen, phát hiện ra tuổi thọ của bản thân tối thiểu nhất cũng phải là 800 năm.

Thọ mệnh 800 tuổi là lâu dài cỡ nào, nhưng Diệp Thiên lại vẫn không vừa lòng như cũ, cái hắn muốn không phải là 800 năm, mà là trường sinh bất lão, tuổi thọ vĩnh hằng.

Chết ở 100 trước, thật vất vả mới có thể xuyên việt tới cái thời đại này, còn nắm giữ thiên phú Sao Chép nghịch thiên như vậy, nếu như không truy cầu tuổi thọ vĩnh hằng, chẳng phải là sẽ lãng phí xuyên việt, lãng phí thiên phú của bản thân?

"Nên rời đi!" Diệp Thiên thì thào.

Hắn chuẩn bị sau khi vững chắc cảnh giới, liền lập tức xuất phát tiến về căn cứ Trung Hải.

Bên trong mấy ngày kế tiếp, Diệp Thiên lại đi báiphòng Nhạc Linh cùng với Nhạc Lăng, nói cho bọn hắn biết sự tình mình sắp rời khỏi Đại căn cứ Ma Hải, nhờ bọn hắn tận lực giúp đỡ một chút vào thời điểm Diệp Vũ gặp phiền phức.

Nhạc Lăng cùng với Nhạc Linh tự nhiên là thuận miệng đáp ứng, đồng thời còn cam đoan là chỉ cần ở bên trong Đại căn cứ Ma Hải, sẽ không có ai dám trêu chọc Diệp Vũ.

Tại biệt thự, Diệp Thiên đem phân thân chết thay thu vào không gian tùy thân, sau đó dẫn Diệp Vũ đến mật thất tu luyện cao cấp ở dưới mật đất.

"Tiểu Vũ, đây chính là mật thất tu luyện cao cấp, sau này em có thể tu luyện ở nơi này, nhớ kỹ, không được làm bại lộ bí mật ở nơi này, một mật thất tu luyện cao cấp đủ gây ra rất nhiều phiền phức." Diệp Thiên căn dặn.

"Ừm, em đã biết!" Diệp Vũ không có nửa điểm hưng phấn, mà lại vô cùng thất lạc cùng với không nổi, nàng đã biết được anh trai muốn rời đi, hơn nữa còn không biết là sẽ rời đi bao lâu, sau này nàng phải sống ở đây một mình.

Không nổi! Hết sức không nổi!

Trong dĩ vãng, anh trai coi như đi vào nơi hoang dã săn giết hung thú, nhiều nhất mấy tháng liền trở về, nhưng bây giờ anh trai lại không dám hứa chắc là bao lâu mới có thể trở về.

"Bên trong mấy cái Tủ Trữ Vật này chứa một lượng lớn tài nguyên, đủ cho em tu luyện trong một thời gian dài, tận lực đừng đi vào nơi hoang dã săn giết hung thú!" Diệp Thiên đem mấy cái Tủ Trữ Vật đưa cho Diệp Vũ, nói.

Diệp Vũ yên lặng nhận Túi Trừ Vật, trong lòng biết rõ Diệp Thiên đang lo lắng cho nàng, cho nên mới căn dặn nàng đừng đi vào nơi hoang dã.

Sau đó, Diệp Thiên cũng căn dặn tiểu Kim cùng với tiểu Từ đều rất nhiều chuyện, bảo bọn nó bảo vệ Diệp Vũ thật tốt, dù sao thì bọn nó cũng là sủng vật của Diệp Vũ.

Hôm nay, Diệp Thiên rời đi khỏi Đại căn cứ Ma Hải, đi về phương hướng Tây Nam.

Lúc này, Diệp Thiên đang ngồi ở trên lưng của tiểu Huyết, dùng ánh mắt ngóng nhìn Đại căn cứ Ma Hải, rất nhanh liền không thấy được bóng dáng của Đại căn cứ Ma Hải.

Trên đường đi, không có hung thú phi hành nào bay đến trêu chọc Diệp Thiên, bởi vì tiểu Huyết đã là Vương thú, thậm chí còn không phải là Vương thú mới tấn cấp, mà là Vương thú tương đương với Vương Thú mở ra bốn, năm cái huyết khiếu.

Trên thực tế cái tốc độ trưởng thành là phi thường chậm, dựa theo sự tính toán của Diệp Thiên, thiên phú huyết mạch cấp Hi Nhật sẽ không chậm như thế.

Nhưng căn cứ theo lời nói của tiểu Huyết, nó hiện tại đang ở vào ấu niên kỳ, tốc độ trưởng thành rất chậm chạp, một khi nó tiến vào thành niên kỳ, tốc độ tu luyện của nó mới có thể chân chính bạo phát.

1 vạn cây số!

2 vạn cây số!

3 vạn cây số!

4 vạn cây số!

...

Tiểu Huyết phi hành không nhanh không chậm, ngược lại cũng gặp phải mấy con hung thú phi hành cấp bậc Vương thú, nhưng chưa kịp tiếp cận liền bị tiểu Huyết dùng một ngụm long viêm tiêu diệt.

Rất cực, Diệp Thiên cùng với tiểu Huyết đã bay tới trước một dòng sông cách Đại căn cứ Ma Hải 10 vạn cây số.

Dòng sông mênh mông, có thể sánh ngang với sự rộng lớn của biển ở kiếp trước.

"Đây là nhánh sông của Trường Giang, bây giờ lại được gọi là Trường Linh Hà, rộng một vạn cây số, lấy tốc độ của tiểu Huyết cùng với ta, chỉ trong một thời gian ngắn liền có thể vượt qua, nhưng bên trong dòng sông có rất nhiều hung thú, Vương thú cũng có không ít, thậm chí còn có hung thú kinh khủng siêu việt Vương thú trở lên!" Diệp Thiên thì thào, trong thần sắc có một chút kiêng kị.

Lấy thực lực của hắn bây giờ thậm chí ngay cả Vương Cấp vô địch cũng không đối phó được, chớ đừng nói chi là đối phó với tồn tại siêu việt Vương Cấp trở lên, vẫn phải điệu thấp một chút.

"Tiểu Huyết, lấy tốc độ nhanh nhất bay qua!" Diệp Thiên hạ mệnh lệnh.

"Vâng, chủ nhân!" Tiểu Huyết cũng vô cùng ngưng trọng, là một con rồng, nó biết rõ sự nguy hiểm của con sông này, nó cảm ứng được rất nhiều khí tức mà nó không đối phó được, cho dù đó là một số hung thú có huyết mạch rác rưởi, nhưng những con hung thú này đều đã trưởng thành, mà nó mới chỉ là ấu niên kỳ, tự nhiên không phải là đối thủ.

Nhanh chóng bay qua, tránh đi những con hung thú đáng sợ này, đây cũng là ý nghĩ của nó!

Hưu! Tiểu Huyết gia tăng tốc độ đến cực hạn, giống như một đạo quang mang xuyên qua hư không. Nhưng mà, tốc độ của nó có nhanh hơn, đám hung thú cường đại ở dưới nước vẫn có thể cảm ứng được.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161: Vu nhân

Oanh!!!! Mặt sông vạn dặm dâng lên, xuyên qua mười vạn dặm chân trời.

Chỉ thấy một lượng lớn hung thú nhao nhao bay lên trên trời, vây công Diệp Thiên và tiểu Huyết.

Một phần trong đó là Vương thú, một phần là hung thú đỉnh cấp.

"Chết!" Diệp Thiên cầm đao Nguyên binh cao cấp trong tay, đao ý bắn ra, vô số đao khí xuyên qua hư không, chém giết từng con hung thú, thi thể rơi la tã vào bên trong Trường Linh Hà.

1000 cây số!

2000 cây số!

3000 cây số!

Cự ly với bờ sông bên kia càng ngày càng gần, nhưng số lượng hung thú cũng càng ngày càng nhiều....

Vào thời khắc Diệp Thiên cùng với tiểu Huyết sắp đến bờ bên kia, có một con cá to lớn dài 300 mét vọt ra, há cái miệng khổng lồ ra nhìn giống như hố đen, có thể nuốt nhật nguyệt tinh thần.

Đương nhiên, đó chỉ là ảo giác, con cá này còn lâu mới có thể khủng bố như vậy, chỉ là một con Vương thú mà thôi, nhưng ở bên trong Vương thú lại không kém.

"Thiên Cực Trảm!" Diệp Thiên chém ra một đao, lần đầu tiên thi triển môn đao kỹ cấp Bạch Ngân này với kẻ địch.

Đao quang cấp tốc chém tới, phảng phất như có thể phá vỡ thời không, một đao này quá nhanh, hoàn toàn siêu việt tốc độ của Vương Cấp đỉnh phong.

Phốc một tiếng! Đao quang cắt con cá to lớn thành hai nửa, thi thể rơi vào dòng sông, văng lên sóng nước cao 100 mét.

Thoáng một cái, có rất nhiều hung thú trong sông bị trấn trụ, lập tức giải tán.

Diệp Thiên thành công bay tới bờ sông bên kia.

"Trường Linh Hà quả nhiên không phải là nơi mà Vương Cấp bình thường có thể vượt qua, Vương Cấp ở Đại căn cứ Ma Hải có thể thành công xông qua nơi này không cao hơn 5 người!" Diệp Thiên đánh giá.

Tiểu Huyết tiếp tục phi hành, lộ trình tiếp theo vô cùng an tĩnh, không gặp phải nguy hiểm gì, hung thú Vương Cấp ngẫu nhiên gặp được cũng không dám trêu chọc tiểu Huyết.

Rất nhanh, khoảng cách so với căn cứ Trung Hải đã càng ngày càng gần, nhưng bởi vì không biết vị trí cụ thể, Diệp Thiên cùng với tiểu Huyết đã mất trọn vẹn ba ngày thời gian, mới có thể tìm được căn cứ Trung Hải.

"Tìm được rồi!" Diệp Thiên nhìn về một tòa căn cứ khổng lồ trước mắt, thò ra một hơi nhẹ nhõm nói.

Tòa căn cứ này so với Đại căn cứ Ma Hải còn muốn to hơn gấp 10 lần, hơn nữa trên bầu trời còn có đủ loại phi thuyền đang đậu lại, thỉnh thoảng còn có từng chiếc phi thuyền bay tới từ nơi xa, hạ xuống bãi đậu phi thuyền.

Mỗi một chiếc phi thuyền đều xa hoa hơn so với Ngự Phong thuyền ngư của Đại căn cứ Ma Hải rất nhiều lần, phảng phất như khác biệt giữa thuyền nhỏ và hàng không mẫu hạm vậy, căn bản là không thể so sánh.

"Nơi này là căn cứ Trung Hải không thể nghi ngờ!" Diệp Thiên vô cùng khẳng định nói.

Vù! Diệp Thiên cười tiểu Huyết bay về phía một tòa tháp của căn cứ Trung Hải.

Rất nhanh, bọn hắn đã đi tới trước tòa tháp, tòa tháp này vô cùng to lớn, cửa tháp cao đến vài trăm mét, ở phía trên khắc lít nha lít nhít trận văn.

Diệp Thiên là trận pháp sư cao cấp, tự nhiên có thể thấy được, cửa tháp được bố trí rất nhiều loại đại trận đỉnh cấp, coi như là Vương Cấp vô địch toàn lực công kích cũng đừng hòng rung chuyển được một chút nào.

"Thề căn cước!" Một vị Vương Cấp trông coi cửa tháp nói.

Giống như là Đại căn cứ Ma Hải, mỗi một cư dân của căn cứ Trung Hải cũng đều có thề căn cước, nhưng rõ ràng, thề căn cước của Đại căn cứ Ma Hải ở nơi này khẳng định là vô dụng.

"Ta là Võ Giả của Đại căn cứ Ma Hải, muốn trở thành một thành viên của căn cứ Trung Hải, không biết phải làm thủ tục như thế nào?" Diệp Thiên hỏi.

"Võ Giả của Đại căn cứ?" Vị Vương Cấp canh cửa có một chút kinh ngạc nhìn qua Diệp Thiên, hẳn rất ít khi gặp được Võ Giả đến từ các Đại căn cứ.

"Rất đơn giản, thứ nhất cần có tu vi Vương Cấp, thứ hai nhất định phải ở trên Bìa Đá Thiên Trận lưu lại ấn ký dài một tấc, như thế liền có thể trở thành một thành viên của căn cứ Trung Hải chúng ta!" Vị Vương Cấp canh cửa nói ra.

"Ta muốn tiến hành kiểm tra!" Diệp Thiên nói ra.

"Đi tới tầng thứ ba của tòa tháp, người nói là muốn tiến hành kiểm tra gia nhập căn cứ, sẽ có người dẫn người đi kiểm tra!" Vị Vương Cấp canh cửa hướng dẫn.

"Đa tạ!" Diệp Thiên ôm quyền nói.

Tòa tháp ngoại trừ ngoài cửa lớn, ở phía trên còn có rất nhiều tầng, Diệp Thiên thông qua thang máy nguyên lực đi lên tầng thứ ba, mà tiểu Huyết thì đứng ở bên ngoài chờ hắn.

Đúng vào lúc này, Diệp Thiên gặp một nhân loại kỳ quái —— là một người cao ba mét.

"Những gì Nhạc Lăng nói lại là thật, thật sự có nhân loại cao ba mét!" Diệp Thiên âm thầm giật mình, nhưng trên khuôn mặt lại không biểu lộ ra bất kỳ dị trạng gì.

Ở trong mắt của hắn, nhân loại cao ba mét có lẽ là rất kỳ quái, nhưng tại căn cứ Trung Hải mà nói, có lẽ là chỉ là một chuyện bình thường, nếu như để lộ ra ánh mắt kỳ quái, nói không chừng sẽ bị cho rằng là khiêu khích người khác, gây ra phiền phức không cần thiết.

"Dò xét!" Diệp Thiên vận dụng thiên phú Sao Chép bao phủ đối phương, tình huống thiên phú của đối phương liền xuất hiện ngay ở bên trên võng mạc của Diệp Thiên.

_____

Vu nhân: Tát Tạt

Thiên phú tu luyện: Siêu phẩm

_____

Đây là một người nắm giữ thiên phú tu luyện Siêu phẩm và không có thiên phú đặc thù, nhưng chủng tộc của đối phương lại là vu nhân, mà không phải là nhân loại.

"Vu nhân, là một chi nhánh bên trong nhân loại hay sao?" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Có lẽ chờ đến khi hắn tiến vào bên trong căn cứ siêu cấp, liền có thể tìm hiểu được cái chủng tộc này.

Rất nhanh, có một Tổng Sư nhân loại đi tới trước mặt của Diệp Thiên.

"Xin hỏi người muốn làm chuyện gì?" Vị Tông Sư này cũng không quá cung kính với Diệp Thiên, chuyện này khiến cho Diệp Thiên biết được Vương Cấp ở bên trong căn cứ Trung Hải không có địa vị quá cao, mà ở Đại căn cứ Ma Hải mà nói, Tông Sư nhìn thấy Vương Cấp nhất định sẽ phải xưng hô một tiếng đại nhân để bày tỏ sự tôn kính.

"Ta muốn tiến hành kiểm tra gia nhập căn cứ, có thể dẫn ta đi hay không?" Diệp Thiên hỏi.

"Có thể!" Vị Tông Sư này dẫn Diệp Thiên đi tới một căn phòng lớn, ở bên trong có một tấm bia đá to lớn, hẳn là Bia Đá Thiên Trận.

Sau đó không lâu, có một vị Vương Cấp đi tới trước mặt Diệp Thiên, đây là một nữ tử trung niên, có tu vi rất mạnh, không sai biệt lắm đã sắp đạt đến cấp độ Vương Cấp đỉnh phong.

Nhân loại: Vương Yển

Thiên phú tu luyện: Siêu phẩm

Thiên phú Kiếm Pháp: Cao đẳng

Thiên phú tốc độ: Trung đẳng

"Rất mạnh!" Diệp Thiên có cảm giác là vị Vương Yển này có thực lực rất mạnh, đối phương nắm giữ thiên phú Kiếm Pháp Cao đẳng, lấy tuổi tác của đối phương nói không chừng đã lĩnh ngộ ra mấy thành kiếm ý, có lẽ đã tu luyện qua kiếm kỹ cấp Bạch Ngân.

Tăng thêm tu vi của vị Vương Yển này, sức chiến đấu của nàng tuyệt đối đã gần với Vương Cấp vô địch, có thực lực tương đương cùng với hắn.

"Tiểu gia hòa, người muốn gia nhập vào căn cứ Trung Hải của chúng ta hay sao?" Vương Yển cười nhìn Diệp Thiên, hỏi.

"Cô làm sao biết ta có tuổi tác nhỏ?" Diệp Thiên có một chút bất mãn với xưng hô của đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 162: Lễ vật

Dù sao thì tất cả mọi người đều là Vương Cấp, tùy tiện gọi người khác là tiểu gia hòa, khó tránh khỏi có một chút không lễ phép.

"Khí tức sinh mệnh của người quá thịnh vượng, không có một chút thu liễm nào, không giống như là Vương Cấp có tuổi tác lớn, đoán chừng chỉ mới hơn 20 tuổi thôi a, mà tỷ tỷ đã sống được 80 năm, gọi người là tiểu gia hòa không có vấn đề gì chứ?" Vương Yển nói.

"Khí tức sinh mệnh..." Thần sắc của Diệp Thiên biến đổi, lúc này hắn mới phát hiện ra khí tức sinh mệnh của Vương Yển rất yếu, không phải là sắp chết, mà là không cảm ứng được, dường như đã bị che giấu.

"Ở bên trong căn cứ siêu cấp, có bí thuật ẩn tàng khí tức sinh mệnh?" Diệp Thiên hiếu kỳ hỏi.

"Không sai, mặc dù có một chút trân quý, nhưng Vương Cấp bỏ ra một số tiền lớn vẫn sẽ có thể học được, tiểu gia hòa, người nếu như có thể đánh ra ấn ký dài mười tám, tỷ tỷ sẽ tặng cho người một loại bí thuật ẩn tàng khí tức sinh mệnh, như thế nào?" Vương Yển giao hoạt nói.

"Thật sao?" Diệp Thiên có một chút tâm động.

Bị Vương Yển nhìn ra tuổi tác, hơn nữa còn phát giác ra khí tức sinh mệnh trên người vô cùng dồi dào, hẳn thật sự có một loại cảm giác không ổn, cho nên muốn lấy được bí thuật ẩn tàng khí tức sinh mệnh.

"Thật!" Vương Yển khẳng định.

"Cần thực lực như thế nào mới có thể đánh ra ấn ký một tác?" Diệp Thiên nhìn Bia Đá Thiên Trận, hỏi.

Vương Yển nói: "Bia Đá Thiên Trận được chế tạo từ một loại vật liệu đặc thù, ở phía trên được khắc một loại trận pháp đỉnh cấp, có thể thừa nhận được lực công kích siêu việt Vương Cấp. Muốn lưu lại ở phía trên ấn ký dài một tác, cần 1000 Trọng."

"1000 Trọng?" Diệp Thiên âm thầm tính toán.

Vào thời điểm Diệp Thiên đột phá Vương Cấp, lực lượng thân thể đã đạt đến 150 Trọng, sau khi vững chắc cảnh giới, lực lượng thân thể đã đạt đến 200 Trọng, sau khi được nguyên lực tăng cường có thể đạt tới 400 Trọng, tăng thêm 30 lần tăng cường của thiên phú lực lượng nguy Áo Nghĩa có thể đạt đến 12.000 Trọng.

Không thể bại lộ đao kỹ cấp Bạch Ngân, nếu không lực công kích đánh ra sẽ cực kỳ biến thái.

"Vậy chỉ cần dùng thiên phú lực lượng nguy Áo Nghĩa tăng cường công kích là được! 12.000 Trọng đủ để lưu lại ấn ký dài 12 tác!" Diệp Thiên đề ra kế hoạch.

Thế là hắn dùng một đao chém lên Bia Đá Thiên Trận, âm thầm thúc giục thiên phú lực lượng nguy Áo Nghĩa.

Oanh!!!! Đao quang bổ vào trên tấm Bia Đá Thiên Trận, lưu lại một đạo vết đao.

Vương Yển đi lên kiểm tra một chút, nói ra: "Ấn ký dài 12 tác, chúc mừng người đã thành công gia nhập vào căn cứ Trung Hải. A, đây là ban thưởng cho người!"

Vương Yển lấy ra một bản bí tịch, ném cho Diệp Thiên, Diệp Thiên cũng không có quan sát, trực tiếp thu vào người, nói: "Cảm ơn!"

"Đi thôi, ta dẫn ngươi đi làm thủ tục!" Vương Yến rất nhanh dẫn Diệp Thiên đi làm xong thủ tục, rất nhanh liền đưa cho Diệp Thiên một tấm thẻ căn cước.

Sau khi Diệp Thiên tiến vào căn cứ Trung Hải.

Ở trong một gian phòng nào đó trên tầng tháp thứ ba, Vương Yến nhìn xuống tài liệu cá nhân của Diệp Thiên, thì thào: "Căn cơ hoàn mỹ nha, ngay cả căn cứ siêu cấp đều không có bao nhiêu người có thể đúc thành căn cơ hoàn mỹ, vậy mà hôm nay dĩ nhiên xuất hiện một người. Tên tiểu gia hỏa này không biết là đệ tử của lão quái vật nào, muốn đúc thành căn cơ hoàn mỹ, coi như là đại gia tộc ở căn cứ siêu cấp cũng khó có thể bồi dưỡng ra một người, tên tiểu gia hỏa nếu thực sự đến từ Đại căn cứ Ma Hải, khẳng định là sẽ không có một gia tộc nào thu thập đủ tài nguyên đúc thành căn cơ hoàn mỹ, trừ phi là do một lão quái nào đó đi ngang qua thu hấn làm đệ tử. Trẻ tuổi như thế liền bước vào Vương Cấp, lại đúc thành căn cơ hoàn mỹ, thiên phú tu luyện tối thiểu nhất cũng là cấp Thần Tinh, thậm chí là cấp Huy Nguyệt. Hắc hắc, cho hấn một chút lễ vật nhỏ, hấn là sẽ thu hoạch được hảo cảm của hấn, có thể kết giao với một vị cường giả tương lai, lần đầu tư này không sai."

Sau khi tiến vào căn cứ siêu cấp.

Diệp Thiên phát hiện ra không ít vu nhân, cùng với một nhân tộc khác —— nhân tộc tam nhân!

Đương nhiên, còn có những nhân tộc khác, Diệp Thiên vô cùng hiếu kỳ đối với hết thảy những thứ này, nhưng trước tiên hấn vẫn tìm một cái khách sạn, thuê một căn phòng, tạm thời ở lại.

Ở bên trong gian phòng, Diệp Thiên lấy ra bản bí tịch mà Vương Yến tặng, phía trên cũng chỉ có 4 chữ.

"Quy Tức Thuật!" Diệp Thiên thấy được tên của loại bí thuật này, nhưng loại bí thuật này vền vẹn chỉ có một trang, đằng sau còn có thật nhiều tư liệu, trong đó có liên quan tới tư liệu của căn cứ Trung Hải, tư liệu của các đại nhân tộc cùng với lịch sử của căn cứ siêu cấp.

"Vị Vương Yến này thật có lòng, nâng tại sao lại làm như thế?" Diệp Thiên nghi hoặc.

Đối phương rõ ràng đã nhìn ra hấn là một con gà, không hiểu rõ đối với căn cứ siêu cấp, lúc này mới tặng cho hấn những thứ này.

Hấn phải dung nhập vào căn cứ siêu cấp nhanh một chút, những thứ này xác thực là một món lễ vật vô cùng cần thiết. Không thể không nói, lần này hấn đã nợ đối phương một nhân tình.

Quy Tức Thuật cũng không tính là phức tạp, thuộc về vận chuyển kỳ kinh bát mạch, từ đó thu liễm khí tức, chỉ cần hoàn thành rèn luyện kỳ kinh bát mạch, liền có thể tu luyện loại Quy Tức Thuật này.

Diệp Thiên bỏ ra nửa giờ, liền thành công thu liễm khí tức.

"Hiện tại người khác nhìn không ra tuổi tác và khí tức sinh mệnh của ta, cuối cùng cũng không cần phải sợ người khác chú ý nữa!" Diệp Thiên thở ra một hơi nhẹ nhõm.

Thế là hấn tiếp tục lật tư liệu liên quan đến căn cứ siêu cấp ra xem. Nhưng mà, hấn càng xem càng cảm thấy khiếp sợ và không dám tin.

Mấy giờ sau đó, tất cả nội dung đều đã được Diệp Thiên đọc xong.

"Nguyên lai căn cứ siêu cấp được hình thành như vậy!" Diệp Thiên hít vào một hơi thật sâu.

Căn cứ siêu cấp cũng không phải là do nhân loại ở 100 năm trước thành lập, mà là do nhân loại ở trong bí cảnh hỗ trợ thành lập.

Khoảng chừng 100 năm trước, vết nứt không gian xuất hiện, có một lượng lớn hung thú giáng lâm, vũ khí nóng của nhân loại mất đi tác dụng, lúc ấy nhân loại cơ hồ đã rơi vào trạng thái diệt tuyệt.

Vào cái thời điểm này, bí cảnh xuất hiện.

Bí cảnh cũng có vết nứt không gian kết nối với trái đất, nhưng mà bên trong bí cảnh cũng có nhân loại, kỳ thật từ thời đại xa xưa trái đất cũng đã có một chút nguyên khí, chỉ là kém xa hiện tại mà thôi.

Khi đó, có một phần nhân loại đã may mắn tiến nhập vào bí cảnh, hoặc là chủ động tiến nhập vào bí cảnh, tránh né đủ loại tai nạn, dần dần ở bên trong bí cảnh nghỉ ngơi lấy lại sức, ngăn cách cùng với ngoại giới.

Khoảng chừng 100 năm trước, trái đất đại biến, vết nứt không gian xuất hiện, mà bí cảnh cùng với ngoại giới cũng một lần nữa đã thông.

Thế là, nhân loại đã sớm dị biến ở bên trong bí cảnh xuất hiện.

Điều này cũng giống nhân loại trên trái đất dị biến thành những nhân tộc có màu da khác nhau, mà nhân loại ở trong bí cảnh cũng phát sinh dị biến, hoặc là tiến hóa.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Liên Minh Tán Tu

Nhân loại ở trong bí cảnh khác biệt cùng với nhân loại hiện đại, ở cái thời đại này được gọi là cổ nhân loại.

Cổ nhân loại thường thường có một số thiên phú đặc thù, ví dụ như nhân loại tam nhân, có không ít nhân loại tam nhân nắm giữ thiên phú đồng thuật, nhưng loại tình huống này cũng không nhiều.

Lại ví dụ như vu nhân, theo tin đồn vu nhân là người ở thời đại Viêm Hoàng, là một chi của Cửu Lê, tiến nhập vào trong một cái bí cảnh một mực sinh sôi cho tới bây giờ, thân thể của bọn hấn vốn đã cường tráng, trải qua nhiều đời diễn hóa ở bí cảnh, rốt cục cũng biến thành vu nhân cao ba mét.

Những cổ nhân loại này sau khi trái đất đại biến, cảm ứng được nguyên khí nồng đậm cùng với vô số hung thú ở ngoại giới, bởi vì tài nguyên trong bí cảnh qua nhiều đời đã tiêu hao hết, cho nên mới nhao nhao đi ra khỏi bí cảnh, cùng với nhân loại hiện đại thành lập căn cứ siêu cấp cùng một chỗ, chống cự với hung thú.

Ngay từ đầu, nhân loại hiện đại phải dựa vào cổ nhân loại, lúc này mới có thể đánh lui hung thú nhiều lần.

Dù sao thì cổ nhân loại ngay từ đầu đã có Võ Giả, Tinh Anh Võ Giả cùng với Đại Võ Giả, thậm chí còn có cả cường giả cấp Tông Sư, cho nên muốn ngăn cản hung thú cũng không khó, bởi vì vậy căn cứ siêu cấp giữ mới có một lượng lớn nhân khẩu.

Ví dụ như căn cứ Trung Hải có 30 triệu dân số, gấp 3 lần dân số của Đại căn cứ Ma Hải.

Mà căn cứ Trung Hải cũng không phải là căn cứ siêu cấp duy nhất, còn có những căn cứ siêu cấp khác, chỉ là có khoảng cách tương đối xa xôi so với căn cứ Trung Hải, giữa các căn cứ này không có nhiều liên hệ mà thôi.

Vào thời điểm kiến tạo căn cứ siêu cấp, cổ nhân loại chiếm cứ quyền chủ đạo, nhưng số lượng của cổ nhân loại cuối cùng cũng không nhiều bằng nhân loại hiện đại, mà thiên phú của nhân loại hiện đại ở dưới nhiều đời ảnh hưởng đã trở nên càng ngày càng cường đại.

Vào thời điểm hiện tại, nhân loại hiện đại có thực lực bất phân cao thấp cùng với cổ nhân loại, thậm chí còn loáng thoáng vượt qua.

Nhưng mà...

"Vương Yến cũng ghi lại phía sau một chút, ở bên trong cổ nhân loại dường như có một ít cường giả cổ đại đáng sợ, đã sống không biết bao nhiêu năm tháng, ai cũng không biết được bọn hắn đã sống bao lâu, có bao nhiêu cường đại, nhưng bọn hắn dường như không thể nào xuất hiện." Diệp Thiên thì thào.

Đột nhiên hắn mỉm cười: "Căn cứ siêu cấp so với bên trong sự tưởng tượng của ta còn muốn đặc sắc hơn a!"

Ở bên trong tư liệu mà Vương Yến đưa, còn có bảng xếp hạng của các đại thể lực.

Đại thể lực xếp hạng đệ nhất là Dong Bình Quán Chiến Phủ, Dong Bình Quán Chiến Phủ là một cái tổ chức lỏng lẻo, nhưng dong binh đoàn Chiến Phủ lại có lực ảnh hưởng hết sức sâu xa, bởi vì phần lớn người ở căn cứ Trung Hải đều là một thành viên của Dong Bình Quán Chiến Phủ, có rất nhiều người là lính đánh thuê của Dong Bình Quán Chiến Phủ, tiếp nhận nhiệm vụ của Dong Bình Quán Chiến Phủ, thu hoạch được các loại thù lao.

Đại thể lực xếp hạng thứ hai là Tàn Tông, đây là thể lực của một cái tông môn, toàn bộ cao tầng của tông môn đều là người Tàn, người Tàn là một nhóm nhân loại của Tàn triều tiến vào bên trong bí cảnh sinh sống. Người Tàn tương tự cùng với nhân loại hiện đại, nhưng bọn hắn vô luận là nam hay nữ đều để tóc dài, rất dễ dàng có thể phân biệt.

Xếp hạng thứ ba là Vu Thần Điện, là một tổ chức được vu nhân thành lập, hoàn toàn không tiếp thụ những nhân loại khác, bởi vì tín ngưỡng của vu nhân là vu nhân chi thần —— Xi Vưu, Xi Vưu là một vị vu nhân tồn tại chân thật, nhưng lại bị Hoàng Đế giết chết.

Chính là bởi vì Xi Vưu chết trận, nhóm vu nhân lúc này mới trốn tránh vào bên trong một bí cảnh, thẳng đến bây giờ mới đi ra khỏi bí cảnh, dung nhập vào bên trong nhân loại.

Bất quá, vu nhân dường như vô cùng cảnh giác đối với những nhân loại khác, vu nhân không hoan nghênh những nhân loại khác gia nhập vào Vu Thần Điện, mà Tàn Tông lại không ngại, ngoại trừ cao tầng của tông môn, trung, hạ tầng của Tàn Tông đều có các nhân tộc khác.

Xếp hạng thứ tư thuộc về Liên Minh Tán Tu.

Liên Minh Tán Tu là một thể lực bên ngoài tông môn và các gia tộc, phạm là Võ Giả không có bối cảnh gì đều thích gia nhập vào Liên Minh Tán Tu, mà ở trong nội bộ Liên Minh Tán Tu có thể tự do giao dịch, thậm chí có thể tìm kiếm sự trợ giúp từ cao tầng của Liên Minh Tán Tu, nhưng đều phải tuân theo nguyên tắc đồng giá.

Liên Minh Tán Tu cũng không có ràng buộc gì quá cao, nhưng hết thảy các giao dịch nhất định phải tuân theo nguyên tắc đồng giá.

Cho nên, thể lực Liên Minh Tán Tu cũng phát triển rất nhanh, lại không có sự ước thúc, thậm chí các Vương Cấp thích độc hành cũng vui vẻ gia nhập vào Liên Minh Tán Tu.

Bốn đại thể lực nắm giữ một nửa quyền thế tại căn cứ Trung Hải, mà một nửa quyền thế khác bị các đại gia tộc chường khống, những đại gia tộc này rất đoàn kết, ngay cả đệ tử của bốn đại thể lực cũng không dám gây sự với người của những đại gia tộc này.

"Liên Minh Tán Tu, cái thể lực này không tệ, rất thích hợp với ta. Hơn nữa ở trong Liên Minh Tán Tu, chỉ cần có tài nguyên liền có thể giao dịch được bảo vật cần thiết, cái thể lực này lại còn tuân theo nguyên tắc trao đổi đồng giá, thậm chí ngay cả giao dịch giữa Võ Giả cùng với Vương Cấp, cũng nhất định phải tuân theo nguyên tắc trao đổi đồng giá, nếu không sẽ bị Liên Minh Tán Tu chế tài!" Diệp Thiên càng đọc, càng cảm thấy thích cái thể lực này.

Hơn nữa, cái thể lực này cũng không hạn chế thành viên phát triển thể lực của bản thân, chỉ cần không được phát triển trở thành đại thể lực, thì sẽ không bị Liên Minh Tán Tu trục xuất ra ngoài.

"Mục tiêu tiếp theo là mua một nơi ở tốt, sau đó gia nhập vào Liên Minh Tán Tu." Diệp Thiên đề ra kế hoạch.

Trong mấy ngày tiếp theo, Diệp Thiên trước tiên đi làm thẻ ngân hàng, sau đó bán ra một số vật tư, đổi lấy không ít tiền tài.

Tiền ở căn cứ Trung Hải có giá trị không giống với tiền ở Đại căn cứ Ma Hải, dựa theo giá hàng mà nói, một đồng tiền của căn cứ Trung Hải tương đương với mười đồng tiền của Đại căn cứ Ma Hải.

Diệp Thiên bán ra được không ít tiền, đổi được 3 tỷ tài chính, nếu đổi thành tiền của Đại căn cứ Ma Hải, sẽ tương đương với 30 tỷ.

Căn cứ Trung Hải được chia làm rất nhiều khu, mà có chút khu cơ bản đều là cổ nhân loại, Diệp Thiên tự nhiên sẽ không đi đến khu cổ nhân loại mua sắm nơi ở, đi tìm một vòng, ở khu Kính Hồ nơi nhân loại hiện đại sinh sống mua sắm một căn biệt thự, hơn nữa còn là một căn biệt thự lớn, trị giá đại khái 2 tỷ.

Sau khi định cư, Diệp Thiên mua một số vật phẩm sinh hoạt, đi làm chứng minh sủng vật cho tiểu Huyết. Vậy mới xem như là chân chính trở thành cư dân của căn cứ Trung Hải!

Tại Liên Minh Tán Tu, phân bộ Kính Hồ.

Diệp Thiên đang ở nơi này, hắn muốn giao dịch một vài thứ.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 164: Thiên tài luận bàn

Vừa mới tiến vào Liên Minh Tán Tu, Diệp Thiên thậm chí còn cho rằng mình đã tiến vào một khu thương mại, bởi vì ở nơi này có rất nhiều cửa hàng, có không ít Tông Sư, thậm chí là Vương Cấp đều mở ra cửa hàng, buôn bán đủ loại bảo vật.

Trong phân bộ Liên Minh Tán Tu còn có một cái màn ảnh khổng lồ, ở phía bên treo bán đủ loại bảo vật, cùng với số điện thoại liên lạc, phàm là người có hứng thú đều có thể liên hệ với đối phương để giao dịch.

"Thú vị!" Diệp Thiên quét ánh mắt qua màn hình một chút, thấy được không ít bảo vật, thậm chí ngay cả Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp đều có bán, mà Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp ở các đại căn cứ chính là bí thuật có thể tạo ra một cái đại gia tộc a, nhưng ở bên trong nơi này lại được bán ra tùy tiện.

Diệp Thiên liền cảm thấy thốn thức không ngớt, cảm thán sự chênh lệch thật lớn giữa đại căn cứ cùng với căn cứ siêu cấp.

Diệp Thiên đi dạo một vòng, mua một số vật liệu trận pháp, hẳn đang chuẩn bị vật liệu để bố trí Tụ Nguyên trận cao cấp, bằng không tốc độ tu luyện của hắn sẽ chậm đi rất nhiều.

Thiên địa nguyên khí ở trong căn cứ siêu cấp cũng cao hơn nhiều so với Đại căn cứ Ma Hải, nếu như bố trí hoàn thành Tụ Nguyên trận cao cấp, tốc độ tu luyện của hắn sẽ được tăng lên 6 lần thậm chí là nhiều hơn.

Vào thời điểm mua đồ, Diệp Thiên đã dùng thiên phú Sao Chép cũng bao phủ phạm vi 1500 mét, phạm vi vốn chỉ là 1000 mét, nhưng sau khi tấn thăng thành Vương Cấp, phạm vi đã tăng lên 500 mét, cũng coi như là không tệ.

"Thiên phú tu luyện Siêu phẩm!"

"Thiên phú tu luyện Siêu phẩm!"

"Thiên phú tu luyện Đỉnh cấp!"

"Thiên phú tu luyện Cao đẳng!"

...

Diệp Thiên tra xét không ít người, phát hiện ra có không ít người nắm giữ thiên phú tu luyện Siêu phẩm, chiếm cứ chừng một thành, mà người nắm giữ thiên phú tu luyện Đỉnh cấp chiếm cứ sáu thành, bởi vậy có thể thấy được đám người ở căn cứ siêu cấp có thiên phú cao cỡ nào.

Nhưng hiển nhiên, người nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh ở trong căn cứ Trung Hải cũng không phải là dễ dàng nhìn thấy, tuyệt đối là thuộc về thiên tài nhất lưu.

"Phát hiện được!" Diệp Thiên nhìn thấy được một cường giả nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh, là một người thanh niên, ở bên trong phân bộ Liên Minh Tán Tu, hẳn là một vị nhân vật cao tầng của Liên Minh Tán Tu.

Có lẽ là cường giả từ Vương Cấp trở lên!

"Sao chép!" Diệp Thiên không nói hai lời, sao chép thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh của đối phương.

Toàn bộ phân bộ Liên Minh Tán Tu cũng chỉ có một vị này nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh, không có người thứ hai

Không qua bao lâu, Diệp Thiên đã thu thập đủ vật liệu cần thiết để bố trí Tụ Nguyên trận cao cấp, hơn nữa cũng bán ra một số vật liệu, tiền chẳng những không ít đi, ngược lại còn nhiều thêm một chút.

Nhưng Diệp Thiên cũng không cần quá nhiều tiền, có nhiều thứ không thể dùng tiền để mua được, ví dụ như đồ tốt ở bên trong Liên Minh Tán Tu cần sử dụng vật đổi vật, dùng tiền căn bản không mua được những vật kia, đổi thành quá nhiều tiền cũng chỉ là lãng phí.

"Không biết bên trong Liên Minh Tán Tu có bảo vật tăng thiên phú tu luyện thành Siêu phẩm hay không?" Diệp Thiên đột nhiên trầm nghĩ.

Hắn muốn mua một phần bảo vật này cho em gái của mình, để cho em gái có thể nhẹ nhõm đạt tới cảnh giới Vương Cấp.

Tìm một hồi, Diệp Thiên đúng là đã thật sự tìm được.

[Liễu Thần Dịch: Có thể tăng thiên phú tu luyện của Võ giả đến cấp Siêu phẩm, yêu cầu giao dịch: một phần bảo vật khiến cho Tông Sư nắm giữ thiên phú Hoà Diễm Trung đẳng]

Đây là một phần giao dịch tin tức, nhưng đối phương yêu cầu lại quá cao.

"Một phần bảo vật khiến cho Tông Sư nắm giữ thiên phú Hoà Diễm Trung đẳng, loại bảo vật này quá hiếm thấy, ta cũng chưa từng nhìn thấy, nhưng tối thiểu nhất là vẫn có thể giao dịch bảo vật tăng thiên phú tu luyện thành cấp Siêu phẩm tại căn cứ Trung Hải, đây chính là một sự hy vọng!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Sau đó, Diệp Thiên lại thấy được một số Nguyên Lực Đoán Thể Pháp đỉnh cấp, nhưng điều kiện giao dịch quá cao, hắn căn bản không có tư cách mua sắm.

Trừ cái đó ra, Liên Minh Tán Tu còn giao dịch đủ loại bảo vật có thể phụ trợ trùng kích huyết khiếu, nhưng mỗi một loại đều hết sức đắt đỏ, không phải là người bình thường có thể mua được, mà phần lớn đều là lấy vật đổi vật.

Diệp Thiên nguyên bản cho rằng bản thân rất giàu có, sau khi nhìn một chút đủ loại tin tức giao dịch trên màn hình lớn của Liên Minh Tán Tu, hắn mới biết được bản thân chính là một người nghèo khổ.

Rời đi khỏi phân bộ Liên Minh Tán Tu, Diệp Thiên trở về nhà. Tiếp theo, hắn bắt đầu bố trí Tụ Nguyên trận cao cấp.

Bỏ ra mấy ngày thời gian, bố trí thành công Tụ Nguyên trận cao cấp, Diệp Thiên ở trong căn cứ Trung Hải rốt cục cũng nắm giữ mật thất tu luyện cao cấp cho bản thân.

"Tạm thời không tu luyện, trước tiên sử dụng hết cơ hội sao chép, ta hiện tại chỉ cần sao chép thêm một lần thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh, thiên phú của bản thân liền có thể lột xác, căn cứ Trung Hải có vô số cường giả, cũng không đến nỗi không tìm thêm được một người nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh chứ?" Diệp Thiên suy nghĩ.

Thế là, hắn đi ra cửa, bắt đầu tìm kiếm người nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh.

Căn cứ siêu cấp quá lớn, tương đương với một tỉnh thành ở kiếp trước, mật độ nhân khẩu lại không lớn, cho nên phạm vi 1.500 mét căn bản không bao trùm được bao nhiêu người, muốn tìm kiếm người nắm giữ thiên phú cấp Thần Tinh cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Đột nhiên, Diệp Thiên nghe được một trận huyền ảo.

"Đi, Nguyệt Linh tiên tử của Nguyệt Thần Tông cùng với thiên tài thế hệ trẻ tuổi của Tần Tông—— Tần Hà đang muốn luận bàn, đang ở sân quyết đấu Chiến Phủ khu Kính Hồ."

"Nguyệt Linh tiên tử cùng với Tần Hà công tử sắp giao thủ? Đây thế nhưng chính là một đại sự kiện, chúng ta nhanh thôi, nếu không thì quyết đấu rất nhanh sẽ kết thúc!"

"Nguyệt Linh tiên tử, đây chính là nữ thần của ta a, ta cũng phải đi xem một chút, hừ, nữ thần của ta nhất định sẽ thắng!"

"Nguyệt Linh tiên tử? Tần Hà?" Diệp Thiên có một chút hứng thú.

Hắn tự nhiên không phải đi nhìn mỹ nữ, mà là đi nhìn thiên phú của bọn hắn.

Có thể được mọi người ở đây gọi là thiên tài, chắc là cũng nắm giữ thiên phú cấp Thần Tinh a?

Thế là, Diệp Thiên đi theo.

Rất nhanh, đã đến sân quyết đấu Chiến Phủ!

Sân quyết đấu Chiến Phủ cũng thuộc về sản nghiệp Dong Bình Quán Chiến Phủ, chuyên môn cung cấp sân quyết đấu cho những người muốn luận bàn, nếu như có mâu thuẫn mà nói, cũng có thể giải quyết ở bên trong nơi này, đây là nơi duy nhất có thể dùng để giải quyết mâu thuẫn, chém giết vô hạn.

Nếu như động thủ ở những địa phương khác mà nói, vậy thì chính là trái quy định, điểm này giống với quy định của Đại căn cứ Ma Hải.

Dù sao thì số lượng của nhân loại vẫn kém xa tất tập hung thú, nếu như nội đấu với nhau, hôm nay ngươi giết ta, ngày mai ta giết ngươi, nhân khẩu của nhân loại làm như thế nào để gia tăng? Làm như thế nào để phát triển?

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 165: Thánh Cấp

Cho nên, đối với vấn đề trị an, căn cứ Trung Hải quản lý rất nghiêm ngặt, thậm chí nếu xảy ra sự kiện ám sát cũng sẽ truy tìm cho ra hung thủ.

Đi vào sân quyết đấu Chiến Phủ, Diệp Thiên thấy được hai người trẻ tuổi đang luận bàn trên một đấu trường.

Xung quanh đấu trường được một vòng phòng ngự bao lại, đây là trận bản phòng ngự, cho dù tu vi của hai người trẻ tuổi cái này đạt đến Vương Cấp, cũng không có cách nào đánh vỡ phòng ngự, cho nên người quan sát sẽ không bị liên lụy.

"Thiên phú Sao Chép!" Diệp Thiên nhìn chằm chằm vào tình huống thiên phú của hai người.

Người Tần: Tần Hà

Thiên phú tu luyện: Siêu phẩm

Thiên phú lực lượng: Cao đẳng

Thiên phú chiến ý: Trung đẳng

Thiên phú Thương Pháp: Trung đẳng

Nhân loại: Lý Nguyệt Linh

Thiên phú tu luyện: cấp Thần Tinh

Thiên phú Nguyệt Thần: Trung đẳng

Thiên phú Kiếm Pháp: Đỉnh cấp

Thiên phú mẫn nước: Sơ đẳng

"Tần Hà chỉ nắm giữ thiên phú tu luyện Siêu phẩm?" Diệp Thiên hơi kinh ngạc, vốn còn cho rằng hai người này có thiên phú tu luyện giống nhau, không ngờ được một người thì nắm giữ

thiên phú tu luyện Siêu phẩm, một người thì nắm giữ thiên phú cấp Thần Tinh, chênh lệch giữa hai đẳng cấp thiên phú này là quá lớn.

Nhưng rất nhanh, Diệp Thiên liền biết rõ nguyên nhân, chủ yếu là vì thiên phú chiến đấu của Tần Hà quá cường đại, thiên phú lực lượng Cao đẳng có thể chống chọi cùng với thiên phú Thương Pháp Trung đẳng, chuyện này khiến cho sức chiến đấu của hắn có thể nhẹ nhõm nghiền ép đồng giai, bằng vào điểm này đã khiến cho hắn bù đắp được thiếu hụt thiên phú tu luyện, khiến cho hắn thu được cái danh hiệu thiên tài.

"Trước tiên sao chép thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh!" Tâm niệm của Diệp Thiên vừa động, trong nháy mắt liền sao chép thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh của Lý Nguyệt Linh.

Sau đó Diệp Thiên bắt đầu quan chiến.

Tu vi của Lý Nguyệt Linh cao hơn không ít so với Tần Hà, mặc dù đều là Vương Cấp, nhưng số lượng huyết khiếu mở ra lại không giống, dựa theo tính toán của Diệp Thiên, Lý Nguyệt Linh tối thiểu cũng đã mở ra 200 huyết khiếu, mà Tần Hà nhiều lắm chỉ mới mở ra 30 cái huyết khiếu.

Chính là bởi vì như thế, chiến lực của Lý Nguyệt Linh mới không kém gì Tần Hà.

"Một trận chiến này, Lý Nguyệt Linh hẳn là sẽ thắng!" Diệp Thiên phán đoán.

Bởi vì Diệp Thiên phát hiện ra thiên phú Nguyệt Thần của Lý Nguyệt Linh vô cùng cường đại, mặc dù chỉ là thiên phú Nguyệt Thần Trung đẳng, nhưng sau khi khởi động loại thiên phú này, ở phía sau Lý Nguyệt Linh sẽ xuất hiện một đạo hư ảnh Nguyệt Thần.

Ở dưới hiệu quả của thiên phú Nguyệt Thần, tốc độ, phản ứng, lực lượng cùng với tốc độ khôi phục của Lý Nguyệt Linh đều có chỗ tăng lên, là một loại thiên phú tăng cường toàn diện.

Nhưng Diệp Thiên lại không có hứng thú, tăng lên toàn diện cũng đại biểu cho việc cường độ tăng cường không cao, loại thiên phú Nguyệt Thần này cũng tương đối bình thường, không thích hợp cho Diệp Thiên.

Hơn nữa Lý Nguyệt Linh cũng tu luyện một môn kiếm kỹ cấp Bạch Ngân cường đại, hơn nữa còn tu luyện đến cảnh giới viên mãn, có thể tăng cường lực công kích lên mười một lần.

Rầm rầm rầm!!!! Song phương đại chiến hồi lâu, cuối cùng Lý Nguyệt Linh cũng một kiếm đánh bay trường thương của Tần Hà, lấy ưu thế nhỏ bé đánh bại Tần Hà.

"Ha ha a, quả nhiên là Nguyệt Linh tiên tử lại thắng!"

"Đó là chuyện đương nhiên, Tần Hà đã khiêu chiến Nguyệt Linh tiên tử rất nhiều lần, làm gì có lần nào thắng nổi? Thật sự không rõ, tại sao hắn phải lần lượt khiêu chiến Nguyệt Linh tiên tử?"

"Chính là bởi vì không thắng nổi, cho nên mới càng muốn thắng hơn a!"

...

Nghe được tiếng nghị luận của rất nhiều người, Tần Hà lộ ra vẻ mặt âm trầm, vút xuống một câu: "Lý Nguyệt Linh, lần tiếp theo ta nhất định sẽ đánh bại cô!"

"Người không có cơ hội, người chỉ nắm giữ thiên phú tu luyện Siêu phẩm tu luyện, mà ta lại nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh, người cũng biết sự chênh lệch giữa thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh cùng với thiên phú tu luyện Siêu phẩm, lấy thiên phú của ta có thể có tới bảy, tám phần tỷ lệ đột phá đến Thánh Cấp, mà người thì sao, ngay cả 1% cơ hội trở thành Thánh Cấp đều không có. Toàn bộ căn cứ Trung Hải, số lượng yêu nghiệt có thể dùng thiên phú tu luyện Siêu phẩm tấn thăng đến Thánh Cấp không đủ một bàn tay, người cho rằng người có thể đi được đến một bước đó hay sao?" Lý Nguyệt Linh nhàn nhạt nói, ngữ khí phảng phất như không có bất cứ sự xem thường nào, chỉ là một loại trần thuật.

Nhưng mà, Tần Hà nghe vào trong tai lại cảm thấy hết sức không thoải mái.

"Lý Nguyệt Linh, con đường trong tương lai không có ai nắm chắc được, huống hồ lấy thiên phú của ta vẫn có hi vọng bước vào chiến lực Ngũ Tinh Vương Cấp, cũng có thể sánh ngang với Thánh Cấp nhỏ yếu, người có thể bước vào được Ngũ Tinh Vương Cấp hay sao?" Tần Hà nói ra.

"Ngũ Tinh Vương Cấp!" Lý Nguyệt Linh cũng không dám nói lời này, nhưng vẫn nói như cũ: "Thì tính sao, chờ người bước vào Ngũ Tinh Vương Cấp, ta đã bước vào Thánh Cấp, chiến lực của người vẫn như cũ không bằng ta, nhiều lời cũng chỉ vô ích, bất quá chỉ là một lần mâu thuẫn nhỏ, người hà tất phải lần lượt khiêu chiến ta như vậy?"

Nói xong, Lý Nguyệt Linh liền rời đi, chỉ lưu lại Tần Hà phần hận không ngớt.

Trên khán đài, Diệp Thiên âm thầm nhớ kỹ hai từ mà bọn hắn nói——

"Thánh Cấp cùng với Ngũ Tinh Vương Cấp!" Thánh Cấp, hắn đã mơ hồ nghe nói qua, chính là cảnh giới ở phía trên Vương Cấp, ở Đại căn cứ Ma Hải không có cường giả Thánh Cấp.

Nhưng đối với Ngũ Tinh Vương Cấp, thì hắn căn bản ngay cả một chút cũng không biết, nhưng trong đó có hai chữ Vương Cấp, hẳn là một loại cấp độ phân chia Vương Cấp a?" Diệp Thiên suy đoán.

"Xem ra cần phải tìm hiểu căn cứ Trung Hải thêm một chút, nếu không thì ngay cả người ta nói cái gì cũng không hiểu." Diệp Thiên bắt đầu đi nói.

Thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh đã sao chép tới tay, mục đích đã đạt được, Diệp Thiên liền đến một cửa hàng mua một phần bách khoa toàn thư về kiến thức căn bản, là những sự tình to nhỏ liên quan tới căn cứ Trung Hải.

Toàn bộ cuốn bách khoa toàn thư rất dày, so với từ điển ở kiếp trước còn dày hơn gấp bội.

Về đến nhà, Diệp Thiên không vội vã lật xem bách khoa toàn thư, mà bắt đầu dung hợp thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh.

"Dung hợp!" Thông khổ quen thuộc ập tới, bởi vì lần này thiên phú tu luyện sẽ thuộc biến tới cấp Huy Nguyệt, cho nên thông khổ mà Diệp Thiên tiếp nhận rất mãnh liệt, nhưng Diệp Thiên vẫn nhận được như cũ.

10 phút qua đi.

[thiên phú tu luyện: cấp Huy Nguyệt]

Nhìn qua dòng thiên phú tu luyện đã từ cấp Thần Tinh tăng lên tới cấp Huy Nguyệt, Diệp Thiên không khỏi trở nên kích động.

Thế là hắn đo thử tốc độ tu luyện một chút.

"Tăng lên gấp 3 lần!" Diệp Thiên kinh hãi không ngớt.

Lúc đầu căn cứ theo sự tính toán của hắn, tu luyện ở bên trong mật thất tu luyện cao cấp tại căn cứ Trung Hải mà nói, không sử dụng bảo vật trợ giúp đã thông huyết khiếu, một tháng có thể đã thông 5 huyết khiếu, mà bây giờ thiên phú tu luyện đã thuộc biến thành cấp Huy Nguyệt, một tháng hắn có thể đã thông 15 huyết khiếu.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 166: Bảng xếp hạng

Mà mỗi khi đã thông một cái huyết khiếu, mở ra một cái không gian huyết khiếu mà nói, lực lượng thân thể đại khái có thể gia tăng từ 25 Trọng cho đến 26 Trọng, nói một cách khác trong một tháng lực lượng thân thể của hắn có thể gia tăng từ 700 cho đến 800 Trọng.

"Chỉ cần hơn một năm liền có thể đạt tới cấp độ Vương Cấp đỉnh phong!" Diệp Thiên quả thực đã bị thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt làm cho sợ ngây người.

Dạng thiên phú này quá nghịch thiên, chỉ sợ là ở căn cứ Trung Hải cũng không có nhiều người nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt a.

Ngăn chặn sự hưng phấn, Diệp Thiên thông thả lật cuốn bách khoa toàn thư ra xem.

Vừa xem xét chính là hai ngày thời gian.

Hai ngày sau Diệp Thiên rốt cục cũng có một chút hiểu biết đối với căn cứ Trung Hải.

"Nguyên lai Ngũ Tinh Vương Cấp chính là phân chia chiến lực Vương Cấp!" Diệp Thiên đã triệt để minh ngộ.

Chiến lực Vương Cấp được phân chia từ Vương Cấp đỉnh phong phổ thông, ví dụ như một Vương Cấp không có thiên phú đặc thù, một khi bước vào Vương Cấp đỉnh phong, sức chiến đấu của hắn chính là Nhất Tinh Vương Cấp, được gọi là Nhất Tinh Vương Giả.

Bắt đầu từ Nhất Tinh Vương Cấp, một mực xếp tới Cửu Tinh Vương Cấp, nhưng Cửu Tinh Vương Cấp thậm chí là Bát Tinh Vương Cấp đều chỉ là truyền thuyết, có người nào đạt tới hay không thì không ai biết rõ.

Căn cứ Trung Hải có một bảng Vương Giả, xếp hạng cho các Tam Tinh Vương Giả trở lên, mà thứ hạng chính là do Tháp Chiến Thần đánh giá.

Chỉ cần đi vào Tháp Chiến Thần tiến hành chiến đấu, liền có thể thu hoạch được sự đánh giá và thứ hạng chiến lực.

Nếu như không tiến vào Tháp Chiến Thần chiến đấu mà nói, tự nhiên không có cách nào thu hoạch được thứ hạng, cũng sẽ không có thanh danh.

Nhưng thu hoạch được thứ hạng của Tháp Chiến Thần kỳ thật còn có một chỗ tốt khác, người người đều mơ tưởng đến cái thứ hạng này, chỉ là ở bên trong cuốn bách khoa toàn thư này lại không đề cập tới, Diệp Thiên cũng không cái thứ hạng này có chỗ tốt gì.

.....

"Tháp Chiến Thần!" Diệp Thiên tự lẩm bẩm, đối với cái gọi là Tháp Chiến Thần này vô cùng hiếu kỳ.

Căn cứ theo giới thiệu sơ lược trong cuốn bách khoa toàn thư, Tháp Chiến Thần dĩ nhiên nắm giữ kỹ thuật giả lập thế giới, nhân loại dùng ý thức tiến vào trong đó chiến đấu cho dù thất bại cũng không từ vong, vô cùng thần kỳ.

Cái này phảng phất như là bảo vật vượt thời đại, cũng không biết là được chế tạo ra như thế nào.

"Thú vị, quá thú vị, phải đi Tháp Chiến Thần thử một chút!" Diệp Thiên hưng phấn nói.

Bất quá, hắn cũng không muốn đi ngay vào lúc này, hắn chuẩn bị tu luyện thêm một đoạn thời gian, tăng cường một chút thực lực, nếu không chỉ sợ ngay cả thứ hạng thấp nhất cũng không đạt được.

Cứ như vậy, Diệp Thiên ở bên trong mật thất tu luyện cao cấp tu luyện ròng rã một tháng thời gian.

"980 Trọng!" Đây là lực lượng thân thể bây giờ của Diệp Thiên.

Sau khi được nguyên lực tăng cường, tăng thêm thiên phú lực lượng nguyên Áo Nghĩa và đao kỹ cấp Bạch Ngân Thiên Cực Trảm, lực công kích của hắn có thể đạt tới 705.600 Trọng, mà lực công kích của Vương Cấp đỉnh phong phổ thông cũng chỉ có 20.000 Trọng.

Lực công kích hiện tại của Diệp Thiên đã tương đương với 35 lần lực công kích của Vương Cấp đỉnh phong phổ thông.

Lực công kích của Diệp Thiên ở cảnh giới Vương Cấp có thể cao như vậy đúng là hiếm thấy, nhưng chiến lực Vương Cấp cũng không chỉ tính mỗi lực công kích, còn có quan hệ với tốc độ, phòng ngự cùng với đủ loại tình huống thiên phú.

Lực công kích của Diệp Thiên xác thực rất biến thái, nhưng tốc độ cùng với phòng ngự lại hơi kém.

Đương nhiên, Diệp Thiên còn có thiên phú không gian vô cùng cường đại, có thể đền bù được rất nhiều chênh lệch.

"Không biết chiến lực của ta bây giờ là Vương Giả cấp mấy?" Diệp Thiên âm thầm chờ mong.

Tháp Chiến Thần nằm ở giữa căn cứ Trung Hải, cũng là vị trí trung ương của căn cứ Trung Hải, Tháp Chiến Thần cao hơn 1000 mét phát ra ánh sáng màu vàng óng cùng với ba động đặc thù, trong chu vi 10 dặm sẽ không có cách nào phi hành.

Coi như là Vương Cấp đi đến nơi này, cũng không có cách nào phi hành, chỉ có thể thành thật thật đi vào từ cổng chính của Tháp Chiến Thần.

Mà bên ngoài Tháp Chiến Thần có một cái màn ảnh khổng lồ, phía trên có ba bảng xếp hạng:

"Vương Giả bảng!"

"Thánh bảng!"

"Đế bảng!"

Có không ít người lúc nào cũng để ý tới ba bảng xếp hạng này, đây chính là một trong những niềm vui thú của bọn hắn, nếu như có người mới xông vào ba bảng xếp hạng, bọn hắn sẽ nghị luận âm ỉ, hoặc là có người biến mất từ ba bảng xếp hạng, cũng sẽ gây nên sự thảo luận của bọn hắn.

Ở bên trong đám người, Diệp Thiên cũng quan sát ba cái bảng xếp hạng này.

"Vương Giả bảng, hạng nhất: Phong Huyết Lục (Dong Bình Quán Chiến Phủ), chiến lực cấp Thất Tinh!"

"Vương Giả bảng, hạng hai: Tần Chiến Thiên (Tần Tông), chiến lực cấp Thất Tinh!"

...

Danh tự của từng thiên tài xuất hiện ở trên bảng Vương Giả, mà cơ bản đều là đệ tử của tam đại thế lực Dong Bình Quán Chiến Phủ, Tần Tông, Vu Thần Điện, là đệ tử chân chính, Dong Bình Quán Chiến Phủ tuy là một tổ chức nhân tàn, nhưng chỉ vẹn vẹn là ở bề ngoài, Dong Bình Quán Chiến Phủ chân chính cũng bồi dưỡng đệ tử cùng với thành viên trung tâm, dù loại dong binh quán mở ra chỉ có thể coi là thế lực ngoại vi mà thôi?

Mà Liên Minh Tán Tu cùng với một số đệ tử đại gia tộc cũng có không ít người ở trên bảng xếp hạng, dù sao thì bên trong tán tu và đệ tử đại gia tộc cũng có không ít thiên tài nha.

"Thánh bảng!" Diệp Thiên hướng ánh mắt nhìn về phía Thánh bảng, có thể tiến vào Thánh bảng cơ bản đều là thiên tài nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh trở lên, thậm chí còn có thiên tài nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt, tự nhiên đáng được hắn coi trọng và chú ý.

"Thánh bảng chỉ có 100 cái tên!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Vương Giả bảng thế nhưng lại có số lượng vô hạn, ở phía trên đã có hơn hai ngàn người tiến vào chiến lực cấp Tam Tinh Vương Cấp trở lên.

Đột nhiên, có một cái tên trên Thánh bảng đã đưa tới sự chú ý của Diệp Thiên ——

"Thủy Thiên Nguyệt! Xếp thứ tám Thánh bảng!"

"Là nàng!" Diệp Thiên hồi tưởng lại lời thề bên trong Tháp trận pháp Thương Hà, Thương Hà Vương yêu cầu người tiếp nhận truyền thừa phải thề độc, trong vòng mười năm phải giết chết Thủy Thiên Nguyệt, nếu không sẽ thân hình câu diệt.

"Thương Hà Vương hẳn là điên rồi đi, trong vòng mười năm giết chết một vị Thánh Cấp, hơn nữa còn là cường giả Thánh Cấp xếp hạng tám Thánh bảng, ở Đại căn cứ Ma Hải sẽ có người nào làm được? Nếu người nào thật sự thề, vậy thì hẳn phải chết không thể nghi ngờ, 10 năm vừa đến, liền thân hình câu diệt!" Diệp Thiên buồn cười nói.

Bất quá, hắn cũng đã phán đoán ra, vào thời điểm Thương Hà Vương trọng thương trở về Đại căn cứ Ma Hải, Thủy Thiên Nguyệt có lẽ vẫn là Vương Cấp, nhưng trôi qua mấy chục năm, Thủy Thiên Nguyệt chẳng những bước vào Thánh Cấp, còn trở thành vật đáng sợ xếp hạng tám Thánh bảng.

Thế là Diệp Thiên không còn chú ý đến chuyện này, hướng ánh mắt tiếp tục nhìn về phía một cái bảng xếp hạng khác —— Đế bảng.

- - -

Truyện được dịch hơn 1500 chương tại link này:

/truyen/sieu-cap-thien-phu-ban-dich/

Bạn nào muốn mua đến chương mới nhất với giá rẻ thì pm facebook hoặc zalo của mình:

facebook.com/minh.tuan.3192479

0968.412.279

- - -

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 167: Tháp chiến thần

Bây giờ, Diệp Thiên đã biết được cảnh giới ở phía trên Thánh Cấp —— Đế Cấp.

Phàm là người đạt tới Đế Cấp đều được gọi là Đại Đế, một vị Đại Đế đủ để sáng tạo một đại thế lực đỉnh tiêm, giống như Liên Minh Tán Tu, Vu Thần Điện, Tần Tông cùng với Dong Bình Quán Chiến Phủ, những cái thế lực này đều có Đế Cấp tọa trấn.

Số lượng Đế Cấp sẽ biểu hiện cho sự cường đại của thế lực, mà Dong Bình Quán Chiến Phủ có nhiều Đế Cấp, cũng là mạnh nhất, lúc này được gọi là thế lực đệ nhất căn cứ Trung Hải.

Đế Cấp trên Đế bảng cũng không nhiều, chỉ có 36 vị.

36 vị này ở căn cứ Trung Hải được gọi là 36 Đế, mà vị Đại Đế thăng cấp cuối cùng là từ ba năm trước.

Xếp hạng đệ nhất là ở bên trong 36 Đế là Chiến Phủ Đại Đế, là người thành lập Dong Binh Quán Chiến Phủ.

"Đại Đế, ta nhất định có thể đạt đến!" Diệp Thiên xiết chặt nắm đấm, có lòng tin mười phần.

Đi vào Tháp Chiến Thần, có một cái hư ảnh xuất hiện ở trước mặt của Diệp Thiên, mà những người khác dường như cũng không nhìn thấy hư ảnh ở trước mặt hắn, hơn nữa hắn còn chứng kiến những người khác nói chuyện với không khí.

"Hắn là ở trước mặt mỗi người đều sẽ xuất hiện một hư ảnh." Diệp Thiên suy đoán.

Hư ảnh nói chuyện: "Ta là một trong những Khí Linh của Tháp Chiến Thần, ta thấy ngươi còn chưa đăng kí hội viên Tháp Chiến Thần, có muốn đăng kí một chút không? Chỉ có đăng kí mới có thể tiến hành khiêu chiến."

"Khí Linh?" Diệp Thiên hơi kinh ngạc, đây không phải là đồ vật trong tiểu thuyết hay sao, trong thế giới hiện thực cũng có à?

Bất quá khi hắn nhớ lại cái thế giới hiện tại này cũng đâu có gì khác với thế giới huyền huyền và tiên hiệp trong tiểu thuyết, có Khí Linh cũng là một chuyện quá bình thường, chỉ là do hắn chưa thấy qua lần nào nên mới có cảm giác kỳ quái như thế mà thôi.

"Được, ta đăng kí!" Diệp Thiên gật đầu.

Rất nhanh, Khí Linh liền chiếu ra một cái bảng đăng ký cho Diệp Thiên, Diệp Thiên điền vào từng dòng một.

_____

Tính danh: Diệp Thiên

Chủng loại nhân tộc: Nhân loại hiện đại

Tu vi: Vương Cấp

Thế lực sở thuộc: Liên Minh Tấn Tu

_____

Rất nhanh liền đăng ký hoàn thành, cũng không liên quan đến bí mật gì, nếu phải điền đăng cấp thiên phú tu luyện mà nói, hắn khẳng định sẽ không đăng ký.

Đột nhiên, có một đạo quang mang tiến nhập vào trên cổ tay phải của Diệp Thiên, ở nơi đó xuất hiện một cái ấn ký: "Đây chính là ấn ký Chiến Thần, có thể dùng tinh thần lực để câu thông với ấn ký Chiến Thần, biết được điểm tích lũy và thứ hạng của bản thân!"

"Điểm tích lũy?" Diệp Thiên hiếu kỳ, hỏi: "Điểm tích lũy là cái gì?"

Đây chính là điểm mù tri thức, ngay cả ở bên trong cuốn bách khoa toàn thư cũng không có giới thiệu qua, cho nên hắn không biết a!

Khí Linh kiên nhẫn giải thích: "Điểm tích lũy là một loại ban thưởng đặc thù của Tháp Chiến Thần, điểm tích lũy ngay từ đầu của mỗi Vương Cấp đều là 0, Tháp Chiến Thần có hết thảy 33 tầng, xông qua tầng thứ nhất sẽ lấy được 1 điểm tích lũy, xông qua tầng thứ hai sẽ lấy được 2 điểm tích lũy, mỗi khi xông qua một tầng, điểm tích lũy đạt được sẽ tăng gấp đôi....sử dụng điểm tích lũy có thể tiến vào Tháp Chiến Thần lĩnh hội Bùa Chiến Thần, Bùa Chiến Thần có thể phụ trợ linh hội đạo ý, kiếm ý thậm chí là Áo Nghĩa, cũng có thể phụ trợ trùng kích huyết khiêu. Hơn nữa một khi đạt đến Lục Tinh Vương Giả, sẽ còn nhiều kinh hi hơn."

"Bùa Chiến Thần!!!" Diệp Thiên đột nhiên nhớ đến Ngô Đạo Thiên Bì nhìn thấy ở bên trong thế giới hung thú, có lẽ cả hai chính là bảo vật cùng loại.

Vừa nhớ tới chỗ tốt của Ngô Đạo Thiên Bì, Diệp Thiên liền trở nên kích động. Hắn vốn cho rằng đã không còn cách nào tiếp tục lĩnh hội Ngô Đạo Thiên Bì, không ngờ được nhanh như vậy đã gặp phải dạng chỉ bảo như Bùa Chiến Thần.

"Điểm tích lũy, nhất định muốn kiếm được điểm tích lũy!" Diệp Thiên kích động nói.

Đương nhiên, hắn cũng không quên đi một cái mục đích khác của chuyến đi này, tìm kiếm thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt cùng với thiên phú tương đối trâu bò.

Nhưng Diệp Thiên lại có một chút phát mộng, thiên phú Sao Chép lúc nào cũng thuận lợi dĩ nhiên lại không có cách nào xem xét thiên phú của những người khác bên trong Tháp Chiến Thần, dường như có một cỗ lực lượng thần bí đã ngăn trở thiên phú Sao Chép cảm ứng.

Cũng không phải là hoàn toàn cắt đứt, mà cái cỗ lực lượng này càng giống như là đã áp súc phạm vi dò xét của thiên phú Sao Chép Diệp xuống, hắn chỉ có thể nhìn thấy tình huống thiên phú ở xung quanh phạm vi 3 mét.

Nhưng trong phạm vi 3 mét có thể nhìn thấy được mấy người?

"Được rồi, trước tiên mặc kệ sự tình về thiên phú, sau khi khiêu chiến xong, ta sẽ ra cửa tháp chờ đợi, chờ bọn hắn đi ra xem mét một lượt là được!" Diệp Thiên thầm nghĩ.

Thế là, hắn chuẩn bị bắt đầu tiến hành khiêu chiến, để cho bản thân thu hoạch được điểm tích lũy.

"Khí Linh, ta muốn khiêu chiến tầng thứ nhất Tháp Chiến Thần!" Diệp Thiên nói với Khí Linh.

"Diệp Thiên, đi theo ta!" Khí Linh dẫn Diệp Thiên đi tới một căn phòng, ở bên trong có một đồ vật giống như một cái mũ.

Mà khi Diệp Thiên đi vào phòng, cửa liền đóng lại, sẽ không còn ai tới quấy rầy hắn.

"Đội nón an toàn lên, linh hồn sẽ tiến vào tầng giả lập thế giới thứ nhất, ở nơi đó, ngươi sẽ gặp được đối thủ của ngươi, chỉ cần đánh bại đối phương liền có thể xông qua tầng thứ nhất, thu hoạch được 1 điểm tích lũy!" Khí Linh nói ra.

Diệp Thiên ngồi xuống, đội nón an toàn lên.

Oanh!!! Thiên Địa chuyển đổi, vào thời điểm trước mắt Diệp Thiên xuất hiện quang mang, liền phát hiện ra bản thân đã ở phía trên một phiến đại điện.

Xoạt! Có một vị Vô Già mặc quần áo màu đen xuất hiện ở trước mặt Diệp Thiên.

Người này lộ ra vẻ mặt lãnh khốc, phảng phất như là không có bất kỳ một chút tình cảm nào.

"Thiên phú Sao Chép!" Diệp Thiên vốn định dò xét tình huống thiên phú của đối phương, kết quả là dò xét không được. Nhưng ngẫm lại coi như là có thể dò xét được, đoán chừng cũng không nhìn thấy tình huống thiên phú, bởi vì người này là già, là một nhân vật được hư cấu ra.

Vù! Vị Vô Già động, lao về phía Diệp Thiên.

Phốc phốc! Diệp Thiên dùng một kích chém giết hấn, miểu sát.

"Quá yếu, có lẽ chỉ tương đương với Vương Cấp đỉnh phong phổ thông, chính là Nhất Tinh Vương Cấp!" Diệp Thiên phán đoán.

Xông qua tầng thứ nhất, điểm tích lũy của Diệp Thiên tăng lên 1 điểm, về phần thứ hạng, còn chưa có, chỉ có Tam Tinh Vương Cấp mới có tư cách tiến vào phía trên bảng xếp hạng Vương Già.

Linh hồn trở về, Khí Linh đứng ở trước mặt Diệp Thiên, hỏi: "Diệp Thiên, có muốn khiêu chiến tầng thứ hai?"

"Muốn!" Diệp Thiên trả lời.

Oanh! Linh hồn của Diệp Thiên lần thứ hai tiến nhập vào một cái địa phương mới, nơi này là tầng thứ hai của Tháp Chiến Thần.

Đồng dạng, Diệp Thiên ở bên trong nơi này cũng gặp phải một vị Vô Già mặc quần áo màu đen, nhưng so với vị Vô Già vừa rồi lại cường đại hơn rất nhiều, vô luận là tốc độ, lực lượng, hay là phòng ngự, đều không phải là Vô Già ở tầng thứ nhất có thể so sánh.

- - -

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168: Biến mất lần thứ hai

Nhưng Diệp Thiên chỉ vèn vèn dùng hai chiêu là có thể chém giết đối phương, thành công xông qua tầng thứ hai, thu được 2 điểm tích lũy.

Tầng thứ ba, vị Vô Già gặp phải lần này có tốc độ hoàn toàn không kém gì Diệp Thiên, thậm chí còn muốn nhanh hơn Diệp Thiên, may mắn là Thiên Cực Trảm của Diệp Thiên có thể tăng cường tốc độ xuất đao lên 2 lần, mới khiến cho công kích của Diệp Thiên nhanh hơn so với tốc độ phản ứng của đối phương, nếu không đúng là không dễ dàng công kích trúng đối phương.

Diệp Thiên nắm chặt cơ hội, dùng ba chiêu miểu sát đối phương.

Xông qua tầng thứ ba, Diệp Thiên thu được 4 điểm tích lũy, tổng điểm tích lũy bây giờ của hắn đã đạt đến 7 điểm tích lũy, nhìn qua hơi ít, nhưng mỗi một điểm tích lũy khẳng định là vô cùng trân quý.

Ở bên ngoài Tháp Chiến Thần.

Vương Già bảng đã xuất hiện một cái tên mới.

[Vương Già bảng, xếp thứ 1023: Diệp Thiên (Liên Minh Tấn Tu), chiến lực cấp Tam Tinh]

Mà vào lúc này, Diệp Thiên sau khi tiến vào Vương Già bảng, lập tức hấp dẫn sự chú ý của rất nhiều người.

"Diệp Thiên, người kia là ai, một cái tên thật là lạ lẫm? Ở căn cứ Trung Hải chúng ta có thiên tài tên là Diệp Thiên hay sao?"

"Ta thật ra có nhận biết một người tên Diệp Thiên, bất quá chỉ mới là Vô Già mà thôi, khẳng định không phải là hắn."

"Người có tên Diệp Thiên không ít, nhưng có thể đi đến cấp bậc thiên tài lại không có người nào, vị Diệp Thiên này rốt cuộc là người nào, vậy mà thoát một cái liền trở thành cường giả Tam Tinh Vương Cấp."

"Các người đoán xem, vị Diệp Thiên này có thể vọt tới hạng bao nhiêu?"

"Ta đoán chừng có thể tiến vào trước hạng 1000 a, dù sao thì Diệp Thiên chỉ vừa mới vượt qua tầng thứ ba, còn chưa kịp tiến vào tầng thứ tư, coi như không xông qua được tầng thứ tư, cũng sẽ căn cứ theo thời gian kiên trì để tiến hành xếp hạng, khẳng định sẽ có thể vượt qua hạng 1000."

"Hắc hắc, nói không chừng Diệp Thiên có thể tiến vào trước hạng 500 đấy?"

"Trước hạng 500? Đây là đang nói đùa hay sao, có thể tiến vào trước hạng 500, người nào không phải là thiên tài đỉnh tiêm có thể xông qua tầng thứ tư, Diệp Thiên đoán chừng là may mắn thu được một chút cơ duyên, quật khởi thoát một cái mà thôi, làm sao có thể đột nhiên nhảy vọt qua hạng 500?"

Vào thời điểm đám người đang nghị luận, Diệp Thiên đã đi tới tầng thứ tư.

Vô Già ở tầng này có tốc độ nhanh hơn rất nhiều so với Diệp Thiên, Diệp Thiên mặc dù có thiên phú tốc độ Đỉnh cấp tăng cường 20 lần tốc độ, nhưng cảnh giới của hắn quá thấp, mới tiến vào Vương Cấp không được bao lâu, nhiều lắm chỉ có tốc độ không sai biệt với Tam Tinh Vương Già mà thôi, còn kém rất nhiều so với Tứ Tinh Vương Cấp.

Đương nhiên, Diệp Thiên cũng không phải là không có lá bài tẩy, hẳn còn có thiên phú không gian.

Bất quá, hẳn cũng không định vận dụng thiên phú không gian, mà thử xem lấy thực lực của bản thân không sử dụng thiên phú không gian có thể chém giết Tứ Tinh Vương Cấp yếu nhất hay không.

"Thiên Cực Trảm!"

"Thiên Cực Trảm!"

"Thiên Cực Trảm!"

Diệp Thiên lần lượt thi triển đao kỹ cấp Bạch Ngân Thiên Cực Trảm, nhưng rất khó đánh trúng vị Vô Giả này, ngẫu nhiên đánh trúng cũng chỉ là quẹt vào đối phương, lấy đi một chút máu của đối phương mà thôi.

Mà công kích của đối phương, Diệp Thiên lại rất khó tránh được.

May mắn là Diệp Thiên nắm giữ thiên phú phòng ngự cấp ngụy Áo Nghĩa, có thể triệt tiêu một bộ phận công kích, lại tăng thêm thiên phú kim cương cốt cấp ngụy Áo Nghĩa, xương cốt cũng có thể ngăn trở công kích, tăng thêm một tầng phòng ngự.

Hơn nữa, Diệp Thiên còn có thiên phú khép lại Đỉnh cấp, lúc này mới có thể lần lượt khôi phục thương thế, muốn giết chết Diệp Thiên rất là khó.

Thời gian trôi qua từng chút một, người ở bên ngoài đều cho rằng Diệp Thiên không thể xông qua tầng thứ tư, đoán chừng vừa mới tiến vào tầng thứ tư liền bị miểu sát, cho nên thứ hạng chỉ có thể xếp ở phía cuối Vương Giả bảng.

Bất quá, cũng không có ai dám châm chọc Diệp Thiên, thiên tài có thể tiến vào Vương Giả bảng đều là thiên tài chiến đấu chân chính, coi như là đám thiên tài Lý Nguyệt Linh, Tần Hà cũng mới sánh ngang với Nhất Tinh Vương Cấp mà thôi, còn kém xa Tam Tinh Vương Cấp.

Muốn trở thành Tam Tinh Vương Cấp thật sự là quá khó khăn, không phải chỉ có lực công kích cao là được, tối thiểu nhất ở phương diện tốc độ phải sánh ngang với Tam Tinh Vương Cấp, nếu không coi như nắm giữ thiên phú phòng ngự cường đại, ở dưới công kích của Tam Tinh Vương Cấp cũng sẽ chậm rãi bị mài chết.

Nếu chỉ có một thiên phú loại hình công kích, sẽ rất khó trở thành Vương Giả cường đại.

Đương nhiên, mỗi một đại thể lực đỉnh tiêm đều có bảo vật có thể gia tăng thiên phú tốc độ hoặc là thiên phú phòng ngự, bằng không cũng sẽ không sinh ra nhiều Vương Giả cấp Tam Tinh trở lên như vậy.

Chỉ là, đại thể lực đỉnh tiêm cũng không có cách nào tăng thiên phú phòng ngự hoặc là thiên phú tốc độ lên quá cao, bởi vì cái giá phải bỏ ra là quá lớn.

Trong nháy mắt, 3 giờ đã trôi qua.

Quần áo trên người của Diệp Thiên đã rách bươm, nhưng thương thế lại không có, bởi vì đều được thiên phú khép lại Đỉnh cấp khôi phục lại.

Mà đối phương lại bị trọng thương, bởi vì lực công kích của Diệp Thiên quá cao, cao hơn đối phương quá nhiều, ngẫu nhiên quẹt trúng là sẽ bị trọng thương.

Bởi vì thương thế quá nặng, tốc độ của vị Vô Giả cũng chịu ảnh hưởng.

Rất cục.

Phốc một tiếng! Thiên Cực Trảm của Diệp Thiên đã chém bay đầu của vị Vô Giả, vị Vô Giả biến mất.

Xông qua tầng thứ tư! Diệp Thiên thu được 8 điểm tích lũy!

Lúc này, ở bên ngoài Tháp Chiến Thần.

Một người đột nhiên nhìn thấy tên của Diệp Thiên biến mất ở phía sau cùng Vương Giả bảng, lập tức hô to: "Trời ạ, các người nhìn đi, danh tự của Diệp Thiên đã biến mất, ở đẳng sau một mực không nhìn thấy, không phải là chết đi rồi đó chứ?"

"Chết cái đầu người à, ở trong Tháp Chiến Thần làm sao sẽ có người chết, khẳng định là tấn cấp a, một khi xông qua tầng thứ tư, thứ tự sẽ tăng lên trên một phạm vi lớn, người tìm ở phía sau tự nhiên sẽ không thấy!" Có người nhắc nhở.

Thế là, có rất nhiều người bắt đầu tìm kiếm ở chung quanh hạng 500, tốn một chút thời gian liền tìm được danh tự của Diệp Thiên.

[Vương Giả bảng, hạng thứ 504: Diệp Thiên (Liên Minh Tấn Tu), chiến lực cấp Tứ Tinh!]

Cái thứ hạng này dù đề nói rõ hết thảy, Diệp Thiên đã thật sự xông qua tầng thứ tư, nắm giữ thực lực Tứ Tinh Vương Cấp.

"Trời ạ, hẳn làm như thế nào mà tốn thời gian dài như vậy mới xông qua tầng thứ tư?" Có người kinh ngạc nói.

"Khẳng định là thực lực chỉ mới tiếp cận với Tứ Tinh Vương Cấp, cho nên mới tiến hành chém giết lâu dài cùng với đối thủ, cuối cùng may mắn chém giết được đối thủ, xông qua tầng thứ tư."

"Hẳn là như vậy, nếu nói như vậy, thứ tự của Diệp Thiên có lẽ phải dừng lại ở nơi này!"

"Nhưng như vậy cũng đã quá lợi hại rồi, Tứ Tinh Vương Cấp a, toàn bộ căn cứ Trung Hải cũng chỉ có 504 vị mà thôi!"

Nhưng mà, bọn hắn còn chưa nói chuyện xong, đã có người chấn kinh phát hiện ra danh tự của Diệp Thiên biến mất lần thứ hai, thậm chí cho đến hạng 400 cũng không tìm thấy tên của Diệp Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 169: Hạng thứ 62

"Chuyện gì đã xảy ra?" Có rất nhiều người cảm thấy nghi hoặc.

Lúc này chưa được bao lâu, danh tự của Diệp Thiên làm sao sẽ biến mất, chẳng lẽ đã xảy ra vấn đề?

Về phần Diệp Thiên có thể xông qua tầng thứ năm, bọn hắc cần bản sẽ không nghĩ tới, dù sao thì trước đó Diệp Thiên chém giết ở tầng thứ tư thật lâu mới có thể xông qua, làm sao có thể xông qua tầng thứ năm với một chút thời gian như vậy?

Chuyện này không thực tế a!

"Diệp Thiên, tên của hắc xuất hiện ở hạng thứ 86!" Có người kinh hô.

Xoạt!!! Có từng đạo ánh mắt nhìn về phía hạng thứ 86 của Vương Giả bảng, nguyên một đám lập tức tròn tròn mắt.

[Vương Giả bảng, hạng thứ 86: Diệp Thiên (Liên Minh Tán Tu), chiến lực cấp Ngũ Tinh!]

Chiến lực cấp Ngũ Tinh, năm chữ này loá mắt cỡ nào, mà hai chữ Diệp Thiên cũng chắc chắn sẽ danh chấn Vương Giả bảng.

Bởi vì chiến lực cấp Ngũ Tinh có thể so sánh với chiến lực Thánh Cấp yếu kém, Thánh Cấp cùng với Vương Cấp là hai cái cấp độ khác biệt, có chênh lệch quá lớn.

Tổng Sư tiến vào Vương Cấp, lực lượng cũng sẽ không gia tăng quá nhiều, có rất nhiều thiên tài đều có thể nhẹ nhõm vượt cấp đánh giết Vương Cấp, nhưng khả năng Vương Cấp có thể đánh giết Thánh Cấp lại rất nhỏ, bởi vì một khi bước vào Thánh Cấp, thân thể sẽ lột xác thành Thánh thể, lực lượng sẽ tăng vọt lên gấp 10 lần, tốc độ thân thể cũng sẽ tăng vọt gấp 10 lần.

Chính bởi vì như thế, có rất nhiều thiên tài chiến đấu tại cấp độ Vương Cấp rất khó có thể chống lại Thánh Cấp vừa mới đột phá, nhưng Vương Cấp có chiến lực cấp Ngũ Tinh lại có thể vượt cấp khiêu chiến Thánh Cấp.

Hơn nữa một khi Ngũ Tinh Vương Cấp bước vào đến Thánh Cấp, tất nhiên sẽ là cường giả bên trong Thánh Cấp, có thể nghiền ép Thánh Cấp đồng giai.

Cho nên, phạm là Vương Cấp đạt đến chiến lực cấp Ngũ Tinh tất nhiên sẽ nhận được sự tôn kính của vô số người, đó chính là thiên tài chiến đấu chân chính.

Nhưng bọn hắc lại vô cùng không hiểu, Diệp Thiên làm sao có thể xông qua tầng thứ năm?

1 phút trước, Diệp Thiên còn đang đi tới tầng thứ năm Tháp Chiến Thần. Một đạo hắc quang loé lên, Diệp Thiên mặc dù đã kịp thời làm ra động tác tránh né, nhưng một cánh tay lại bị chém bay.

"Tốc độ đúng là nhanh hơn ta mấy lần!" Diệp Thiên bất đắc dĩ nói.

Nếu như chém giết cùng với dạng địch nhân này, hắc cần bản ngay cả hi vọng đánh trúng đều không có, làm như thế nào để chém giết đối thủ, huống hồ thiên phú khép lại Đinh cấp cũng không phải là vô địch, một khi tổn thương quá nghiêm trọng, hoặc là đầu lâu bị đánh nát, hắc cũng sẽ chết chắc.

Đương nhiên, ở trong thế giới giả lập sẽ không chết thật, nhưng khiêu chiến nhất định sẽ thất bại.

Hắc đối với Bìa Chiến Thần vô cùng khát vọng, tự nhiên muốn kiểm thêm điểm tích lũy, dạng linh hội Bìa Chiến Thần này sẽ cần rất nhiều thời gian.

Về phần bại lộ thực lực? Căn bản là không có việc gì, hắc coi như xông qua tầng thứ năm thì lại như thế nào? Ở trên Vương Giả trên bảng còn có Vương Cấp kinh khủng xông qua tầng thứ bảy đó.

Một chút thực lực này của hắc tuyệt đối sẽ không khiến cho người khác quá chú ý, nhiều lắm chỉ cho rằng hắc là một thiên tài chiến đấu mà thôi.

Trong một cái chớp mắt tiếp theo.

Vị Vô Giả lại công kích đến, mà lúc này Diệp Thiên đã mở ra thiên phú không gian, kịp thời thuận di tránh thoát.

Thuận di không phải là một năng lực cần sự phản ứng, ý niệm vừa đến, liền có thể ly khai trong nháy mắt, coi như là tốc độ của vị Vô Giả này có viễn siêu Diệp Thiên, cũng không có cách nào công kích trúng Diệp Thiên.

Lần lượt ở dưới sự thuận di, Diệp Thiên bắt đầu phản kích.

Rốt cục, Diệp Thiên cũng bắt được cơ hội, dùng một kích chém giết vị Vô Giả, thậm chí ngay cả Lưỡi Dao Không Gian cũng chưa sử dụng.

Xông qua tầng thứ năm, Diệp Thiên thu được 16 điểm tích lũy, tổng điểm tích lũy đạt đến 31 điểm.

Tầng thứ sáu, Diệp Thiên khiêu chiến với vị Vô Giả ở nơi này, nhưng vừa mới xuất hiện, công kích của đối phương đánh đến, Diệp Thiên thậm chí ngay cả thuận di còn chưa kịp khởi động, đã bị đánh cho bị thương nặng.

Sau nhiều lần tiếp theo, Diệp Thiên cũng không thể tránh thoát đòn công kích của đối phương, tốc độ của đối phương quả thực là đã siêu việt tốc độ phản ứng ý niệm của Diệp Thiên, dù sao thì thuận di cũng cần ý phát động niệm, một khi vượt qua tốc độ phản ứng ý niệm, đối phương liền có thể công kích trúng hắc.

Vén vện chỉ giữ vững được 1 phút, cổ thân thể giả lập này của Diệp Thiên liền bị đánh bể đầu, tiêu tán ở trong thế giới giả lập.

Linh hồn trở về, Diệp Thiên khiếp sợ phát hiện ra linh hồn bản thân không chịu bất kỳ một tổn thương nào, thế nhưng lúc này hắc đã dùng linh hồn tiến vào thế giới giả lập, tại sao sau khi bị giết chết linh hồn lại không bị tổn thương?

"Chẳng lẽ là Tháp Chiến Thần đã bảo hộ linh hồn, kịp thời truyền tống ra?" Diệp Thiên nghĩ như vậy.

Lập tức, hấn càng thêm tò mò đối với lai lịch của Tháp Chiến Thần.

Ở bên ngoài Tháp Chiến Thần, Diệp Thiên đã kết thúc khiêu chiến, thứ hạng cuối cùng của hấn cũng đã được xác định.

[Vương Giả bảng, thứ hạng 62: Diệp Thiên (Liên Minh Tán Tu), chiến lực cấp Ngũ Tinh]

Đồng dạng là chiến lực cấp Ngũ Tinh, nhưng có mạnh có yếu, thời gian kiên trì ở tầng thứ sáu cũng được dùng để xếp thứ hạng, mà có không ít người nắm giữ chiến lực cấp Ngũ Tinh cơ hồ là bị miểu sát, cho nên thứ hạng mới thấp hơn Diệp Thiên.

Đương nhiên, đây là ưu thế do thiên phú khép lại của Diệp Thiên mang lại, nhưng đây cũng là một loại bản sự, biết cách tính toán trong khi đang chiến đấu.

Vào lúc thứ hạng được xác định, có vô số người sôi trào.

Tên của Diệp Thiên rất nhanh được truyền ra, đây thế nhưng chính là người xếp thứ 62 của Vương Giả bảng, hơn nữa còn là lần đầu tiên xông Tháp Chiến Thần, liền vọt tới hạng thứ 62 của Vương Giả bảng, đây là một tình huống vô cùng hi hữu.

Trong lúc nhất thời, có rất nhiều người không dám tin.

"Trời ạ, ta vào lúc đầu còn cho rằng hấn nhiều lắm chỉ xếp ở dưới chót Vương Giả bảng, không ngờ được hấn lại mạnh như vậy, một đường giết tới hạng thứ 62 của Vương Giả, cái thứ hạng này quá cao, đặt ở bên trong bốn đại thế lực, cũng đã khá cao. Mà ở bên trong Liên Minh Tán Tu, cũng chỉ có 1, 4 người cường đại hơn hấn thôi a."

"Người này rốt cuộc là ai vậy, thật sự là một gã tán tu hay sao?"

"Ha ha, người thật sự cho rằng hấn là tán tu hay sao, không có thiên phú chiến đấu nghịch thiên, làm như thế nào để đạt tới chiến lực cấp Ngũ Tinh? Hơn nữa nếu chỉ có một loại thiên phú chiến đấu cũng không có tác dụng. Vô Giả như thế coi như còn có thể vô địch trong đồng giai, nhưng muốn vượt cấp khiêu chiến lại căn bản là không thực tế, thiếu hụt quá lớn. Một người vừa sinh ra đã nắm giữ đủ loại thiên phú chiến đấu, không có thiếu hụt là một chuyện cơ hồ không thực tế, có rất nhiều người đều lợi dụng bảo vật để gia tăng thiên phú, cái này căn phải có hậu trường. Vị Diệp Thiên này khẳng định có hậu trường, bằng không hấn làm sao có thể nắm giữ chiến lực cấp Ngũ Tinh?"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 170: Trận pháp truyền tống

"Chẳng lẽ là đồ đệ của một vị đại lão nào đó hoặc là thiên tài do Liên Minh Tán Tu âm thầm bồi dưỡng?"

"Ha ha, cái vấn đề này thì không có ai biết được, nhưng cái tên Diệp Thiên tất nhiên sẽ danh chấn căn cứ Trung Hải!"

Từng người bắt đầu đem sự tình Diệp Thiên đạt hạng thứ 62 của Vương Giả bảng tuyên truyền ra bên ngoài, rất nhanh liền có rất nhiều người biết về cái danh tự Diệp Thiên.

Trên tay của một số cao tầng đại thế lực cũng nhiều ra một phần tư liệu, là tư liệu liên quan tới Diệp Thiên.

Tại Liên Minh Tán Tu, mấy vị cao tầng tổ chức một cuộc họp nhỏ lâm thời.

"Diệp Thiên, là đệ tử của vị nào?"

"Không biết a, không nghe nói là lão bằng hữu nào thu đệ tử, hấn không phải là đệ tử do những lão gia hỏa của Liên Minh Tán Tu chúng ta bồi dưỡng, có lẽ thật sự là một vị thiên tài trùng hợp gia nhập vào Liên Minh Tán Tu!"

"Có cần phải mời chào một chút hay không?"

"Các vị, đừng quên là, Liên Minh Tán Tu truy cầu giao dịch công bằng, đừng có phá hủy cái quy củ này, nếu không Liên Minh Tán Tu tất nhiên sẽ tan rã. Mấy người các vị biết rõ Liên Minh Tán Tu được thành lập như thế nào chứ?"

"Không quên! Không quên! Chỉ là thấy được một thiên tài trong Liên Minh Tán Tu, cảm thấy hiếu kỳ không ngớt. Tên tiểu gia hỏa Diệp Thiên này vừa khiêu chiến lần đầu tiên đã xông qua tầng thứ năm, nói không chừng còn có cơ hội xông qua tầng thứ sáu đây, mà Liên Minh Tán Tu chúng ta cũng chỉ mới có một thiên tài xông qua tầng thứ sáu!"

"Ừm, Diệp Thiên dù sao cũng đã gia nhập vào Liên Minh Tán Tu, nếu như có những thế lực khác đối phó với hấn mà nói, chúng ta chỉ cần ngăn cản một chút là được, không cần thiết phải tiếp xúc với hấn."

"Tán thành!"

"Tán thành!"

Cuộc họp kết thúc, mấy lão gia hỏa Liên Minh Tán Tu biến mất không thấy.

Tại căn cứ Trung Hải, ở bên trong một cái tháp canh nào đó.

Vương Yến ngồi ở trong phòng làm việc của mình, nhìn bảng xếp hạng Vương Giả ở trong tay, đây chính là một phần Vương Giả bảng vừa mới được đưa tới.

"Diệp Thiên, hạng thứ 62 Vương Giả bảng!" Vương Yến nhìn qua cái tên Diệp Thiên ở trên Vương Giả bảng, giật mình trọn vẹn mấy chục giây.

"Chính là cái tên tiểu tử kia à?" Vương Yến có một chút không xác định, quả thực là thực lực của hai người chênh lệch quá xa a.

Cái tên Diệp Thiên mà nàng nhận biết chỉ có thể đánh ra công kích 12.000 Tương a, dạng lực công kích này coi như là Nhất Tinh Vương Cấp cũng không được tính, mà Diệp Thiên trên Vương Giả bảng lại nắm giữ chiến lực Ngũ Tinh Vương Cấp.

Nhưng sau khi nàng nhìn kỹ một chút, cuối cùng cũng xác định Diệp Thiên trên Vương Giả bảng chính là Diệp Thiên mà trước đó nàng đã gặp qua.

Căn cứ theo phần tình báo này, Diệp Thiên trên Vương Giả bảng chỉ vừa mới đến căn cứ Trung Hải, nhìn qua vô cùng trẻ tuổi, hơn nữa thời điểm tiến vào căn cứ Trung Hải lại nhất trí với thời điểm mà nàng biết.

Cùng một danh tự, cùng một thời điểm tiến vào căn cứ Trung Hải, sẽ còn có thể là người khác hay sao?

Trên thế giới sẽ không có sự tình trùng hợp như vậy.

Chân tướng trên thực tế chính là, Diệp Thiên đã ăn giấu thực lực.

"Mình đã đánh giá thấp tên tiểu gia hòa này a!" Vương Yến thì thảo.

Dựa theo sự phỏng đoán của nàng, đối phương là tuyệt thế thiên tài đúc thành căn cơ hoàn mỹ, đã đánh vỡ cực hạn lực lượng, lại nắm giữ thiên phú lực lượng nguy Áo Nghĩa, nhưng tu vi chỉ mới đột phá Vương Cấp không bao lâu mới đứng, không có khả năng trong một thời gian ngắn như thế liền trưởng thành đến loại trình độ này.

Trừ phi...

"Chẳng lẽ thiên phú tu luyện của tên tiểu gia hòa này thấp nhất cũng là cấp Huy Nguyệt, nếu như dạng thiên tài này mà tu luyện tại mật thất tu luyện cao cấp hoặc là Đỉnh cấp mà nói, trong một tháng liền có thể gia tăng lực lượng thân thể lên không ít, tốc độ tiến bộ sẽ cực nhanh, lại tăng thêm việc hắn nếu không chỉ có thiên phú lực lượng nguy Áo Nghĩa, còn có thiên phú cấp nguy Áo Nghĩa khác mà nói, thật đúng là có một chút khả năng tấn thăng thành Ngũ Tinh Vương Cấp!" Vương Yến phân tích.

"Thú vị, thú vị, phần lễ vật mà mình tặng cho hắn lúc trước, đã lưu lại một thiện duyên, nói không chừng ngày sau hi vọng mình bước vào Thánh Cấp còn nằm ở trên người của hắn." Vương Yến thấp giọng tự nói.

...

Tại Tháp Chiến Thần, Diệp Thiên cũng không rời đi, mà hỏi thăm Khí Linh: "Khí Linh, ta muốn lĩnh hội Bì Chiến Thần, không biết phải trả phí như thế nào?"

"Một ngày 1 điểm tích lũy!" Khí Linh giới thiệu.

"Một ngày 1 điểm tích lũy?" Diệp Thiên tính toán một chút, hắn có 31 điểm tích lũy, nói một cách khác là hắn có thể lĩnh hội trong thời gian 31 ngày, tương đương với một tháng.

Một tháng thời gian cũng không ngắn, nhưng dùng khoảng thời gian này để lĩnh hội cái gì?

Thiên phú phòng ngự cấp nguy Áo Nghĩa? Hay là thiên phú cấp nguy Áo Nghĩa khác?

"Không có lợi lắm!" Diệp Thiên bác bỏ cái ý nghĩ này.

Về phương diện thiên phú, hắn hoàn toàn có thể dùng thiên phú Sao Chép để sao chép, nếu như gặp được Vô Già nắm giữ thiên phú phòng ngự cấp nguy Áo Nghĩa, hắn liền có thể nhẹ nhõm sao chép được, không cần phải tiêu tốn điểm tích lũy Tháp Chiến Thần để lĩnh hội Bì Chiến Thần, hoàn toàn là lãng phí a!

Trước đó ở trong thế giới hung thú hắn đã tiêu tốn không ít thời gian để lĩnh hội thiên phú phòng ngự cấp nguy Áo Nghĩa, tìm hiểu ra một chút Áo Nghĩa phòng ngự, hắn đã có một chút hối hận, bây giờ còn tiếp tục lĩnh hội Áo Nghĩa mới là kẻ điên.

"Hoặc là sáng tạo đao kỹ, hoặc là lĩnh hội đao ý!" Diệp Thiên hạ quyết định.

Nhưng muốn sáng tạo ra đao kỹ cấp Hoàng Kim cũng không phải là một sự tình nhẹ nhàng như vậy, chỉ có 1 tháng thời gian là tuyệt đối không đủ, huống hồ đao kỹ cấp Hoàng Kim hắn là có thể mua được tại căn cứ Trung Hải, nhiều lắm là chỉ phải bỏ ra một số tiền thật lớn mà thôi.

"Vẫn nên lĩnh hội đao ý a!" Diệp Thiên nghĩ nghĩ, nói.

Đao ý là điều kiện thiết yếu dùng để tu luyện đao kỹ, nhưng lại tiêu tốn rất nhiều thời gian, Diệp Thiên bình thường còn không có đủ thời gian để tu luyện Thuật Trùng Huyệt Từ Huyệt, làm gì còn có thời gian đi lĩnh hội đao ý a!

"Khí Linh, ta muốn lĩnh hội Bì Chiến Thần!" Diệp Thiên nói với Khí Linh.

"Đi theo ta!" Khí Linh dẫn Diệp Thiên đi tới một căn phòng, bên trong gian phòng có một cái pháp đàn.

"Đây là..." Diệp Thiên từ bên trên pháp đàn cảm ứng được lực lượng không gian.

"Đây là truyền tống trận!" Khí Linh giới thiệu.

"Trận pháp truyền tống!" Diệp Thiên giật nảy cả mình, không ngờ được bên trong Tháp Chiến Thần còn có trận pháp truyền tống, căn cứ theo sự hiểu biết của hắn, căn cứ Trung Hải cũng không có trận pháp truyền tống a, hắn là đồ vật độc quyền của Tháp Chiến Thần.

Diệp Thiên đứng ở trên trận pháp truyền tống, sau đó Khí Linh mở ra trận pháp truyền tống.

Ánh sáng màu trắng lóe lên, Diệp Thiên truyền tống rời đi, sau một khắc liền xuất hiện ở bên trên một cái pháp đàn khác.

Đây là một mảnh không gian to lớn, không có đất liền, không có nhật nguyệt tinh thần, chỉ có quang mang nhàn nhạt chiếu sáng toàn bộ không gian.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 171: Bia chiến thần

Ở trung ương không gian là một tấm bia đá to lớn, cao ước chừng 70 mét, không cao bằng Ngộ Đạo Thiên Bì ở thế giới hung thú, nhưng quả thực là rất bất phàm.

Trên Bia Chiến Thần phát ra ba động đặc thù tràn ngập toàn bộ không gian, mà bốn phía có nguyên một đồng phiến đá cỡ nhỏ đang lơ lửng, ở phía trên các phiến đá có không ít Vô Già đang ngồi.

Bọn hắn đang lĩnh hội Bia Chiến Thần!

"Những người này chẳng lẽ là thiên tài trên Vương Già bằng hay sao? Không, hẳn là còn có cường giả Thánh bảng, Đế bảng a?" Diệp Thiên suy đoán.

Đáng tiếc là thiên phú Sao Chép của hắn ở bên trong nơi này bị áp chế rất lớn, không có cách nào dò xét ra tình huống thiên phú của bọn hắn, nếu không đúng là có thể sao chép thêm hai lần thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt.

Vù! Thân hình của Diệp Thiên khẽ động, bay về phía một cái phiến đá lơ lửng không có người, ngồi xếp bằng, bắt đầu lĩnh ngộ.

Diệp Thiên xuất hiện cũng không có gây nên sự chú ý của những người khác.

Nơi này người đến người đi, tùy thời đều có người ly khai, cũng tùy thời có người tiến đến, lại có một người đến căn bản không thể hấp dẫn lực chú ý của bọn hắn, lực chú ý của bọn hắn được đặt toàn bộ trên Bia Chiến Thần, không muốn lãng phí một giây thời gian nào cả.

Diệp Thiên cũng bắt đầu nghiêm túc tập trung sự chú ý, lĩnh hội đạo ý thông qua Bia Chiến Thần.

Nhưng mới vừa lĩnh hội, Diệp Thiên liền cau mày.

"Hiệu quả không bằng Ngộ Đạo Thiên Bì, ước chừng chỉ có ba phần tư hiệu quả, xem ra cấp bậc của Bia Chiến Thần vẫn là hơi thấp một chút!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Nhưng dù sao thì có còn hơn không, Diệp Thiên cũng không lẩn tránh quá nhiều, tiếp tục bắt đầu lĩnh hội.

Tu luyện một ngày, Diệp Thiên liền rời đi, không phải là không thể lĩnh ngộ được, mà hắn đang chuẩn bị sử dụng hết cơ hội sao chép, nếu không qua một tháng thời gian nữa sẽ lãng phí hai lần cơ hội sao chép.

Ở phía trước Tháp Chiến Thần, Diệp Thiên đứng ở trong đám người, tiến hành chờ đợi.

Nếu không có thiên tài nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt đi ra từ Tháp Chiến Thần, hẳn cũng có thể lựa chọn thiên phú tốt để sao chép.

Cứ như vậy chờ đợi ròng rã trong thời gian ba ngày.

Trong ba ngày này, có không ít thiên tài đi ra ngoài, nhưng có không ít người chỉ nắm giữ thiên phú tu luyện Siêu phẩm hoặc là thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh, một người nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt cũng đều không có, có thể thấy được người nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt tại căn cứ Trung Hải cũng vô cùng hiếm thấy.

Đột nhiên, có một nữ tử vô cùng băng lãnh đi ra.

Có không ít người nhao nhao hô to: "Là Thánh Giả Thủy Thiên Nguyệt!"

Thủy Thiên Nguyệt, hạng thứ 8 Thánh bảng.

Diệp Thiên cũng nhìn tới, lập tức bị Thủy Thiên Nguyệt hấp dẫn.

Đương nhiên, hắn không phải là bị mỹ mạo của đối phương hấp dẫn, mà là bị thiên phú của đối phương hấp dẫn.

Nhân loại: Thủy Thiên Nguyệt

Thiên phú tu luyện: cấp Huy Nguyệt

Thiên phú Hàn Băng: Đỉnh cấp

Thiên phú tốc độ: Cao đẳng

Thiên phú phòng ngự: Ngụy Áo Nghĩa (bốn thành)

"Thiên phú thật là nghịch thiên a!" Diệp Thiên kinh ngạc không thôi.

Thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt thì cũng bình thường, nhưng đối phương lại có thiên phú phòng ngự cấp ngụy Áo Nghĩa, còn có thiên phú Hàn Băng Đỉnh cấp và thiên phú tốc độ Cao đẳng, cơ hồ là không có thiếu hụt, trách không được lại có thể đạt hạng thứ 8 Thánh bảng.

"Thiên phú phòng ngự cấp ngụy Áo Nghĩa, hơn nữa còn là bốn thành ngụy Áo Nghĩa, có thể lĩnh ngộ phòng ngự Áo Nghĩa, đối phương hẳn là đã đúc thành căn cơ hoàn mỹ, nhưng khẳng định là biện pháp đúc thành căn cơ hoàn mỹ không giống với ta. Chẳng lẽ là lợi dụng một ít bảo vật đặc thù cưỡng ép đúc thành căn cơ hoàn mỹ?" Diệp Thiên suy đoán.

Không có một chút do dự, Diệp Thiên liền sao chép!

Diệp Thiên liền tiếp sao chép thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt cùng với thiên phú phòng ngự cấp ngụy Áo Nghĩa của Thủy Thiên Nguyệt.

"Đúng là một người tốt!" Diệp Thiên đánh giá Thủy Thiên Nguyệt.

Thoáng một cái đưa tới cho hắn hai loại thiên phú cực kỳ tốt, không phải là người tốt thì còn là cái gì?

Thủy Thiên Nguyệt cũng không biết là nàng được người khác phát cho thẻ người tốt, trực tiếp rời đi ở dưới sự sùng bái và ánh mắt cung kính của đám người.

"Trước tiên về nhà dung hợp thiên phú, lại tới Tháp Chiến Thần lĩnh hội đạo ý!" Diệp Thiên nhanh chóng trở về căn biệt thự của mình.

Về đến nhà, Diệp Thiên bắt đầu dung hợp thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt và thiên phú phòng ngự cấp ngự Áo Nghĩa.

Không qua bao lâu, toàn thân của Diệp Thiên liền ướt đầm mồ hôi, hoàn thành quá trình dung hợp.

Diệp Thiên nhìn thoáng qua, thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt của bản thân vẫn còn ở cấp Huy Nguyệt, nếu muốn tấn thăng mà nói, nhất định phải lại sao chép thêm một lần thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt.

Chuyện này tạm thời không vội, khẳng định là có thể tiếp tục sao chép được.

Mà thiên phú phòng ngự cấp ngự Áo Nghĩa lại phát sinh biến hóa. Nguyên bản, thiên phú phòng ngự cấp ngự Áo Nghĩa của Diệp Thiên là dạng này ——[thiên phú phòng ngự: Ngự Áo Nghĩa (ba thành)]

Bây giờ, sau khi dung hợp thiên phú phòng ngự cấp ngự Áo Nghĩa của Thủy Thiên Nguyệt, thiên phú phòng ngự cấp ngự Áo Nghĩa của Diệp Thiên đã biến thành như thế này ——[thiên phú phòng ngự: Ngự Áo Nghĩa (sáu thành)]

"Sáu thành ngự Áo Nghĩa, so với thiên phú phòng ngự cấp ngự Áo Nghĩa của Thủy Thiên Nguyệt còn muốn cường đại hơn, đáng tiếc là không đạt được bảy thành!" Diệp Thiên thờ dãi nói.

Nhưng nếu ngâm lại cẩn thận thì chuyện này cũng không có khả năng, dù sao thì cũng chỉ là dung hợp, chứ không phải là thăng cấp, cho nên có thể đủ đạt được sáu thành ngự Áo Nghĩa, Diệp Thiên cũng đã vô cùng hài lòng.

"Thử xem hiệu quả tăng cường của sáu thành thiên phú phòng ngự Ngự Áo Nghĩa là như thế nào?!" Diệp Thiên bắt đầu thử một chút, rất nhanh liền kiểm tra ra.

Hiệu quả tăng cường của sáu thành thiên phú phòng ngự Ngự Áo Nghĩa là 50 lần, phòng ngự thoáng một cái từ từ tăng cường 35 lần biến thành 50 lần.

"Ha ha, như vậy thì năng lực phòng ngự của ta liền đại tăng a!" Diệp Thiên vô cùng hài lòng.

Nghỉ ngơi khoảng mấy tiếng, Diệp Thiên lại đi tới Tháp Chiến Thần, lần thứ hai tiến vào không gian Bia Chiến Thần, mượn nhờ Bia Chiến Thần lĩnh hội đạo ý.

Trong nháy mắt, thời gian 30 ngày đã trôi qua.

Mở hai con ngươi ra, Diệp Thiên phun ra một ngụm trọc khí, trong hai con người đều là vẻ vui mừng.

"Bảy thành đạo ý!" Đây là hiệu quả lĩnh hội Bia Chiến Thần trong một tháng.

Bảy thành đạo ý đại biểu cho hắn đã có thể tu luyện đạo kỹ cấp Hoàng Kim, đây là một cái ngưỡng cửa to lớn mà có không biết bao nhiêu người nắm giữ thiên phú đạo pháp không thể đạt đến, nhưng hắn đã đạt đến.

Nếu như Diệp Thiên dựa vào bản thân chậm rãi khổ tu để lĩnh hội mà nói, cũng không biết là phải mất bao nhiêu lâu mới có thể lĩnh ngộ được bảy thành đạo ý, nhưng bây giờ nhờ vào Bia Chiến Thần, chỉ cần một tháng liền đạt tới.

"Có cơ hội, tìm một môn đạo kỹ cấp Hoàng Kim để tu luyện!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Điểm tích lũy đã dùng hết rồi, Diệp Thiên cũng không có cách nào tiếp tục lưu lại nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 172: Kỷ lục

Đi ra từ không gian Bia Chiến Thần, Diệp Thiên hỏi Khí Linh: "Khí Linh, ngoại trừ khiêu chiến 33 tầng Tháp Chiến Thần, còn có biện pháp nào khác để thu hoạch điểm tích lũy hay không?"

Hiện tại Diệp Thiên muốn đạt được một lượng lớn điểm tích lũy, nhưng chỉ dựa vào khiêu chiến Tháp Chiến Thần đạt được điểm tích lũy là không được bao nhiêu a!

Hắn có một chút hiểu kỳ, trong không gian Bia Chiến Thần có không ít người lĩnh hội, theo lý thuyết thì rất dễ dàng có thể tiêu hao hết điểm tích lũy, trong không gian Bia Chiến Thần sẽ không có nhiều người đang lĩnh hội như vậy mới đúng a!

Cho nên, khẳng định còn có những biện pháp thu hoạch điểm tích lũy khác, chỉ là hắn không biết mà thôi.

"Có, có thể chuyển tặng!" Khí Linh giải thích: "Mỗi người đều có thể đem điểm tích lũy của bản thân chuyển tặng cho những người khác, người có thể nói người khác chuyển tặng cho người."

"Như vậy là có thể mua bán điểm tích lũy?" Thần sắc của Diệp Thiên khẽ động.

Khí Linh lắc lắc đầu nói: "Tháp Chiến Thần sẽ không mua bán điểm tích lũy, nhưng có người nào nguyện ý chuyển tặng điểm tích lũy cho người hay không, vậy thì còn phải xem vào bản lĩnh của người!"

Diệp Thiên hiểu rõ, mua bán điểm tích lũy chỉ có thể âm thầm tiến hành, không có quan hệ cùng với Tháp Chiến Thần.

Nếu như vậy, một số đệ tử đại thế lực sẽ rất dễ dàng lấy được không ít điểm tích lũy, ví dụ như bồi dưỡng một lượng lớn Nhất Tinh Vương Cấp, sau đó để cho bọn hắn xông qua tầng

thứ nhất. Tuy rằng một người chỉ có thể thu được 1 điểm tích lũy, nhưng nếu có nhiều người, điểm tích lũy thu hoạch được sẽ vô cùng phong phú.

Chỉ cần ký kết giao kèo trước đó, yêu cầu chuyển tặng điểm tích lũy về cho đại thể lực, như vậy thì cái đại thể lực sẽ có rất nhiều điểm tích lũy.

Đương nhiên, nếu như có một lượng lớn bảo vật, dùng để đổi điểm tích lũy với người khác cũng được, nhưng chuyện này cần phải có một điều kiện tiên quyết là người kia sẽ nguyện ý dùng điểm tích lũy để đổi bảo vật của người.

Con đường này, rất khó làm được!

"Còn có biện pháp nào khác thu hoạch được điểm tích lũy hay không?" Diệp Thiên hỏi lại.

"Vây cũng chỉ còn lại một biện pháp cuối cùng, phá vỡ kỷ lục, đây chính là chế độ điểm tích lũy ẩn tàng của Bì Chiến Thần, phàm là Võ Giả có thể phá vỡ một kỷ lục nào đó trên Bì Chiến Thần, sẽ thu được điểm tích lũy đối ứng, hơn nữa số điểm tích lũy nhận được cũng không ít." Khí Linh mở miệng nói.

"Chế độ điểm tích lũy ẩn tàng?" Thần sắc của Diệp Thiên khẽ động, cảm giác được cái biện pháp này cũng không tệ, nói không chừng hẳn thật sự có thể ở bên trong chế độ điểm tích lũy ẩn tàng thu hoạch được điểm tích lũy.

"Có những kỷ lục nào?" Diệp Thiên hiểu kỳ.

Xoạt! Có một cái màn hình giả lập xuất hiện ở trước mặt Diệp Thiên, từng loại kỷ lục được hiện ra.

"Kỷ lục Vương Cấp công kích mạnh nhất!"

"Kỷ lục Vương Cấp phòng ngự mạnh nhất!"

"Kỷ lục Vương Cấp tốc độ nhanh nhất!"

"Kỷ lục Vương Cấp tu luyện nhanh nhất!"

...

Diệp Thiên mở ra Kỷ lục Vương Cấp tu luyện nhanh nhất, lập tức thấy được một dòng thông tin.

[Vương Trạch, là Vương Cấp đầu tiên mở ra 365 huyết khiếu trong vòng 80 ngày, đạt đến Vương Cấp đỉnh phong, sáng tạo ra kỷ lục!]

"..."

Diệp Thiên không biết nên nói cái gì cho thỏa đáng, chỉ cần dùng 80 ngày liền đạt tới Vương Cấp đỉnh phong? Cái kỷ lục này là thật hay sao? Không phải là nói giỡn đó chứ?

"Khí Linh, vị Vương Trạch này thật sự hoàn thành cái kỷ lục này trong vòng 80 ngày? Không có nhớ nhầm?" Diệp Thiên nghi vấn.

Khí Linh trả lời: "Là thật, chỉ bất quá hẳn không phải là tu luyện bình thường, mà là do người khác sử dụng biện pháp đặc thù cưỡng ép tăng lên, đã tiêu hao hết tiềm lực, qua mấy chục năm rồi cũng không đi tới Thập Chiến Thần!"

"Thì ra là vậy!" Diệp Thiên minh bạch.

Chuyện này hoàn toàn là do những đại thể lực đỉnh cấp vì sáng tạo ra kỷ lục, cố ý hy sinh tiềm lực của một vị Vương Cấp, điên cuồng tăng cường thực lực cho bản thân, sáng tạo ra cái kỷ lục này, thu được một lượng lớn điểm tích lũy.

Bất quá, chuyện này cũng không thể nói là tàn khốc, có lẽ là song phương tự nguyện, hơn nữa đối phương nói không chừng cũng thu được một lượng lớn chỗ tốt.

Cái kỷ lục này, Diệp Thiên tự nhận là không phá được.

[Kỷ lục Vương Cấp công kích mạnh nhất: 8,2 Long Chi Lực, người sáng tạo: Lâm Chiến!]

Lâm Chiến! Diệp Thiên biết rõ người này là ai, chính là người thành lập Đông Bình Quán Chiến Phủ—— Chiến Phủ Đại Đế, mà Lâm Chiến chính là tên cha sinh mẹ đẻ của bản thân.

"Nguyên lai kỷ lục Vương Cấp công kích mạnh nhất là do người này sáng tạo, trách không được có thể trở thành Đại Đế đệ nhất của căn cứ Trung Hải!" Diệp Thiên sợ hãi thán phục.

Nhưng bản thân lại có một chút tò mò, 8,2 Long Chi Lực là đơn vị lực lượng như thế nào?

"Khí Linh, Long Chi Lực là cái gì?" Diệp Thiên hiểu kỳ hỏi.

Khí Linh nói ra: "Long Chi Lực cũng không phải là lực lượng của một con rồng, mà là một loại đơn vị lực lượng, Long tộc rất ưa thích dùng Long Chi Lực để hình dung lực lượng tự thân, thế là có rất nhiều chủng tộc có trí tuệ ở bên trong hung thú cũng ưa thích dùng Long Chi Lực để đo lường lực lượng, vào lúc hiện tại, những cường giả từ Thánh Cấp trở lên đều sẽ dùng Long Chi Lực để hình dung lực lượng tự thân, mà không phải dùng Trọng. Đơn vị Trọng quá nhỏ, sử dụng cũng không tiện. Long Chi Lực có tỉ lệ cùng với Trọng là 1: 1.000.000, Long Chi Lực tương đương với 1 triệu Trọng!"

"1 Long Chi Lực tương đương với 1 triệu Trọng? Chẳng phải là hiện tại mình còn chưa đạt tới 1 Long Chi Lực?" Diệp Thiên kinh hãi.

Bản thân tính toán lại lực lượng bản thân, nếu như đạt đến Vương Cấp đỉnh phong, lực công kích có thể đạt được bao nhiêu Long Chi Lực. Sau khi tính toán xong, bản thân hoàn toàn chấn kinh!

Diệp Thiên nếu như đạt đến Vương Cấp đỉnh phong, lực lượng thân thể là 10.000 Trọng, sau khi được nguyên lực tăng cường là 20.000 Trọng, thiên phú lực lượng nguyên Áo Nghĩa tăng cường thêm 30 lần, đao kỹ cấp Bạch Ngân Thiên Cực Trảm tăng cường thêm 12 lần.

Sau khi chồng chất tăng cường, lực công kích mạnh nhất của Diệp Thiên sẽ đạt đến 7.200.000 Trọng, đổi thành Long Chi Lực cũng chỉ mới có 7,2 Long Chi Lực.

"Ta đến Vương Cấp đỉnh phong sau đó mới 7,2 Long Chi Lực, Chiến Phủ Đại Đế vào thời điểm còn là Vương Cấp đã làm thế nào để đạt được 8,2 Long Chi Lực?" Đây là lần đầu tiên Diệp Thiên bị người khác nghiền ép trên phương diện thiên phú.

Đương nhiên, bản thân cũng không cảm thấy uể oải, ngược lại còn trở nên hưng phấn.

Chiến Phù Đại Đế có thiên phú trâu bò như thế, nếu như hần sao chép được thiên phú của Chiến Phù Đại Đế, thực lực không phải là sẽ tăng vọt trong nháy mắt?

Căn cứ theo suy đoán của Diệp Thiên, Chiến Phù Đại Đế tất nhiên là nắm giữ thiên phú lực lượng nguy Áo Nghĩa, thậm chí là thiên phú lực lượng cấp Áo Nghĩa, hơn nữa Chiến Phù Đại Đế còn nắm giữ một loại thiên phú chiến đấu, tối thiểu nhất cũng là thiên phú Đỉnh cấp.

"Chiến Phù Đại Đế sử dụng vũ khí là chiến phù (riù chiến), phù kỹ của hần vô cùng nổi danh, hần là thiên phú Chiến Phù Đỉnh cấp!" Diệp Thiên suy đoán.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173: Long Chi Lực

Nắm giữ thiên phú lực lượng Áo Nghĩa, tăng thêm thiên phú Chiến Phù Đỉnh cấp, lại tăng thêm lực lượng thân thể 20.000 Tượng, Chiến Phù Đại Đế lúc này mới có thể sáng tạo ra kỹ lục 8.2 Long Chi Lực!

Sau đó, Diệp Thiên nhìn một chút kỹ lục Vương Cấp phòng ngự mạnh nhất, phát hiện ra hần cũng hoàn toàn không phá được.

[Kỹ lục Vương Cấp phòng ngự mạnh nhất hép: tiếp nhận 2 Long Chi Lực mà không bị trọng thương, người thành lập: Tàn Phong!]

Một vị Vương Cấp đỉnh phong có thể tiếp nhận lực công kích mà không bị trọng thương, chính là 20.000 Tượng, nếu như Diệp Thiên đạt đến Vương Cấp đỉnh phong, lại tăng thêm 50 lần tăng cường của thiên phú phòng ngự cấp nguy Áo Nghĩa, thì có thể tiếp nhận được 1 Long Chi Lực, nếu như tăng thêm thiên phú kim cương cốt cấp nguy Áo Nghĩa mà nói, ngược lại còn có thể tiếp nhận được 1.5 Long Chi Lực mà không bị trọng thương, nhưng nhiều hơn nữa thì lại không được.

Mà tiếp nhận được 1.5 Long Chi Lực thì cũng không phá vỡ được kỹ lục Vương Cấp phòng ngự mạnh nhất, trừ phi Diệp Thiên có thể lại sao chép thêm một loại thiên phú phòng ngự cấp nguy Áo Nghĩa.

Còn những kỹ lục còn lại, Diệp Thiên cũng nhận ra mình không thể phá vỡ được cái nào.

"Căn cứ Trung Hải thật đúng là có không ít kẻ biến thái, nhưng như vậy thì càng tốt, ta liền có thể sao chép được thiên phú càng tốt hơn!" Diệp Thiên cười to.

Chờ đến khi hần sao chép được những loại thiên phú trâu bò này, đến thời điểm đó hần sẽ phá vỡ từng kỹ lục một. Bất quá, cũng không thể làm quá mức, chỉ cần phá vỡ hai, ba cái kỹ lục mà thôi, phải để cho người khác một chút mặt mũi chứ.

Tạm thời không có cách nào phá vỡ kỹ lục, Diệp Thiên liền rời khỏi Tháp Chiến Thần.

"Thiên phú Sao Chép đã kết thúc thời gian làm lạnh, có thể tiếp tục sao chép thêm hai loại thiên phú, đứng chờ ở trước cửa Tháp Chiến Thần dò xét tình huống thiên phú quá lãng phí thời gian, nên trực tiếp đi đến tổng bộ Liên Minh Tấn Tu, nơi đó chắc sẽ có những loại thiên phú không tệ!" Diệp Thiên để ra kế hoạch.

Thế là, Diệp Thiên đi thẳng tới tổng bộ Liên Minh Tấn Tu.

Tổng bộ Liên Minh Tấn Tu cũng không cách Tháp Chiến Thần quá xa, bởi vì đều ở khu vực trung ương của căn cứ Trung Hải.

Toà nhà tổng bộ Liên Minh Tấn Tu vô cùng khí phái, chỉ là diện tích đã vượt qua chu vi 10 dặm, hơn nữa còn cao tới mười tầng.

Sau khi tiến vào tổng bộ Liên Minh Tấn Tu, Diệp Thiên liền đi dạo chơi khắp nơi.

Thiên phú Sao Chép của hần bây giờ nhiều lắm chỉ có thể bao trùm 1500 mét, mà tổng bộ Liên Minh Tấn Tu lại quá lớn, bằng vào một chút phạm vi này căn bản không thể bao trùm được tổng bộ Liên Minh Tấn Tu, chỉ có thể chậm rãi đi dò xét.

Vào thời điểm Diệp Thiên đi đến gần trung ương tầng thứ nhất, liền có hai người nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt xuất hiện ở bên trong phạm vi dò xét của Diệp Thiên.

Diệp Thiên chỉ sao chép một lần thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt, bởi vì hiện tại hần chỉ thiếu một lần thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt.

Sau nửa giờ, Diệp Thiên cơ hồ đã tra xét toàn bộ tổng bộ Liên Minh Tấn Tu, cũng chỉ tìm được hai người nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt lúc trước.

"Người nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh sẽ có tỷ lệ bảy, tám thành trở thành Thánh Cấp, nếu như là người nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh có căn cơ hoàn mỹ thì sẽ 100% trở thành Thánh Cấp. Người nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt thì sẽ có tỷ lệ bảy, tám thành trở thành Đế Cấp, mà ta đã đúc thành căn cơ hoàn mỹ, lại nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt, sẽ có 100% tỷ lệ trở thành Đế Cấp. Người mạnh nhất ở căn cứ Trung Hải cũng chỉ là Đại Đế, cũng chưa chắc đã nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Hi Nhật, dựa theo loại tính toán này mà nói, thiên phú tu luyện tốt nhất ở căn cứ Trung Hải hần cũng chỉ là thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt." Diệp Thiên suy đoán như thế.

Như thế xem ra, thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt ở trong căn cứ Trung Hải cũng vô cùng hiếm thấy, ngay cả Liên Minh Tấn Tu đoán chừng cũng không có nhiều, coi như tăng thêm phân bộ, hoặc là đang ở bên ngoài nơi hoang dã, cộng lại đoán chừng cũng sẽ không vượt qua hai chữ số.

"Nếu là như thế, sau khi ta trở về nhà, dung hợp thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt, như vậy đoán chừng ta sẽ người nắm giữ thiên phú tu luyện mạnh nhất ở căn cứ Trung Hải!" Diệp Thiên âm thầm mừng rỡ không thôi.

Đây cũng là một cái kỹ lục a, đáng tiếc là Bì Chiến Thần không có cái kỹ lục này, cho dù có mà nói, hần cũng không dám bại lộ tình huống thiên phú của bản thân!

"Còn lại một cơ hội sao chép!" Diệp Thiên chuẩn bị tìm kiếm thêm một chút, tốt nhất là thiên phú cấp nguy Áo Nghĩa, nhưng hần chỉ tìm được hai loại thiên phú cấp nguy Áo Nghĩa mà hần không cần.

Một loại là thiên phú Hòa Vực cấp nguy Áo Nghĩa, một loại là thiên phú Thủy Long cấp nguy Áo Nghĩa. Hai loại thiên phú cấp nguy Áo Nghĩa này có tác dụng không lớn đối với hần, hần cũng không cảm thấy hài lòng lắm...

"Được rồi, vậy thì sao chép thiên phú Hòa Vực cấp nguy Áo Nghĩa a, coi như nhiều thêm một loại thủ đoạn!" Diệp Thiên nghĩ như vậy.

Diệp Thiên động ý niệm, thiên phú Hỏa Vực cấp nguy Áo Nghĩa được Diệp Thiên sao chép tới tay.

"Về nhà thôi!" Diệp Thiên cũng không tiếp tục đi dạo ở tổng bộ Liên Minh Tán Tu, ở nơi này xác thực có không ít đồ tốt, nhưng hắn lại không đủ tiền mua a.

Về đến nhà, Diệp Thiên liền dung hợp thiên phú Hỏa Vực cấp nguy Áo Nghĩa, rất nhanh liền biết được tác dụng của loại thiên phú này.

Loại thiên phú này cũng không tệ, có thể công kích trên một phạm vi lớn, một khi khởi động thiên phú Hỏa Vực, sẽ có thể biến chu vi hơn mười dặm thành một mảnh Hỏa Vực, ở vào bên trong Hỏa Vực bất luận là sinh linh nào cũng sẽ chịu phải vô số công kích hoá diệt.

"Thiên phú này cũng không tệ, coi như đền bù thiếu hụt công kích phạm vi lớn, hơn nữa còn là nắm giữ ba thành cấp nguy Áo Nghĩa!"

Sau đó Diệp Thiên lại bắt đầu dung hợp thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt, đây chính là quá trình lột xác thiên phú tu luyện đến một đẳng cấp cao hơn.

Oanh!!!! Thống khổ vô biên đánh tới, Diệp Thiên co giật nằm dưới đất.

"Tới đi, thiên phú tu luyện cấp Hi Nhật!" Diệp Thiên hò hét ở trong lòng.

Rầm rầm rầm!!!! Từng lớp từng lớp thống khổ đánh tới, mà da dẻ trên người của hắn cũng giống như là tôm hùm đun sôi, biến thành một mảnh đỏ bừng.

Cũng không biết trôi qua bao lâu, ý thức của Diệp Thiên rốt cục cũng thanh tỉnh, hắn vừa rồi dĩ nhiên đã đau đến mức ngất đi.

"Có một chút mất mặt, cứ tưởng là có thể chịu đựng được!" Khuôn mặt của Diệp Thiên đỏ lên, bất quá toàn thân vốn đã đỏ bừng như tôm hùm.

Đương nhiên, ngất đi cũng không ảnh hưởng đến quá trình dung hợp thiên phú, tự nhiên là dung hợp thành công.

[thiên phú tu luyện: cấp Hi Nhật]

Nhìn dòng thiên phú tu luyện cấp Hi Nhật ở bên trong một đồng thiên phú, Diệp Thiên kích động cười to.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 174: Lính đánh thuê

"Ha ha ha, rốt cục thì thiên phú tu luyện cũng đã có đẳng cấp bằng với tiểu Huyết, bằng không thì có một chút mất mặt với tiểu Huyết a, dù sao thì mình cũng là chủ nhân!" Diệp Thiên cười to nói.

Đáng tiếc, hắn không có cách nào chia sẻ phần vinh dự này cùng với tiểu Huyết, bởi vì tiểu Huyết đã ngủ say.

Căn cứ theo tiểu Huyết nói, nó đã sắp từ ấu niên kỳ thuế biến thành thiếu niên kỳ, sau khi trở thành thiếu niên kỳ, thiên phú huyết mạch cấp Hi Nhật của nó mới bắt đầu phát huy tác dụng, tốc độ tu luyện của nó sẽ nhanh hơn so với dĩ vãng không biết bao nhiêu lần.

"Thử xem tốc độ tu luyện của mình bây giờ là bao nhiêu?!" Diệp Thiên có một chút không thể chờ đợi.

Diệp Thiên tiến vào mật thất tu luyện cao cấp, uống một ngụm Máu hung thú Vương Cấp, bắt đầu tu luyện Thuật Trùng Huyết Từ Huyết.

Oanh!!!! Thiên địa nguyên khí hơn xa so với trước kia tiến vào trong cơ thể, đều được luyện hóa thành nguyên lực, phụ trợ Diệp Thiên trùng kích huyết khiếu.

Một ngày thời gian trôi qua, Diệp Thiên cảm ứng một phen, nói: "Tốc độ tu luyện tăng lên gấp 3 lần, dựa theo tốc độ tu luyện trước mắt, một tháng mình có thể mở ra 45 huyết khiếu."

Dạng tốc độ tu luyện này quả thực là có một chút nghịch thiên, nếu như tiến vào mật thất tu luyện Đỉnh cấp mà nói, tốc độ tu luyện của hắn còn có thể gia tăng thêm.

Nhưng ở trước mắt mà nói, Diệp Thiên đã vô cùng thoả mãn với cái tốc độ tu luyện này.

"Tu vi của ta vẫn quá thấp, trong khoảng thời gian này vẫn phải cố gắng tu luyện, tăng tu vi lên một chút a!" Diệp Thiên hạ quyết định.

Ngày ngày trôi qua, Diệp Thiên ở bên trong mật thất tu luyện cao cấp mở ra từng huyết khiếu, lực lượng thân thể lấy một tốc độ không thể tưởng tượng tăng vọt.

Quá trình tăng cường thực lực nhanh chóng này, khiến cho Diệp Thiên có cảm giác phát ngiên!

Rốt cục, một tháng sau, Diệp Thiên lại mở ra thêm 45 huyết khiếu, tăng thêm 45 không gian huyết khiếu, bây giờ tổng cộng hắn đã nắm giữ 63 không gian huyết khiếu.

Mà lực lượng thân thể của Diệp Thiên cũng không sai biệt lắm đạt đến 1800 Trọng, lực công kích mạnh nhất đã đạt đến 1.296.000 Trọng, tương đương với 1.3 Long Chi Lực!

"Lực công kích của ta cuối cùng cũng đã bước vào cái ngưỡng cửa Long Chi Lực này, mặc dù cự ly so với kỳ lục 8.2 Long Chi Lực của Chiến Phủ Đại Đế còn cách rất xa, nhưng cũng không tính là kém quá nhiều!" Diệp Thiên đối với chuyện này vô cùng hài lòng.

Thiên phú Sao Chép lại có thể sử dụng, Diệp Thiên chuẩn bị đi dạo chơi gần tổng bộ Dong Bình Quán Chiến Phủ, vạn nhất gặp được Chiến Phủ Đại Đế mà nói, vậy hắn liền kiếm lợi lớn.

Thế là, Diệp Thiên đi ra khỏi nhà, đi thẳng đến tổng bộ Dong Bình Quán Chiến Phủ đi.

Tổng bộ Dong Bình Quán Chiến Phủ chiếm diện tích ước chừng trăm dặm, có một lượng lớn Vương Cấp lui tới, thậm chí ngẫu nhiên còn có Thánh Cấp ẩn hiện.

Diệp Thiên đã đi dạo ở nơi này trọn vẹn 3 giờ, nhưng lại không có cách nào đi vào tổng bộ Dong Bình Quán Chiến Phủ.

Bởi vì sau khi đến, hắn mới biết được tổng bộ Dong Binh Quán Chiến Phủ không phải là ai cũng có thể đi vào, chỉ có nhân viên nòng cốt cùng với lính đánh thuê cấp Bạch Ngân trở lên của Dong Binh Quán Chiến Phủ mới có thể tiến vào.

Mà hắn ngay cả là lính đánh thuê cũng không phải.

"Trước tiên đăng ký làm lính đánh thuê a, dù sao thì tuyệt đại bộ phận người ở căn cứ Trung Hải đều làm lính đánh thuê, sau này ta cũng phải đăng kí làm lính đánh thuê, còn không bằng đăng kí sớm một chút."

Địa phương đăng ký làm lính đánh thuê cũng không phải là ở tổng bộ Dong Binh Quán Chiến Phủ, mà là ở các phân bộ.

Diệp Thiên đi đến phân bộ Dong Binh Quán Chiến Phủ khu Kinh Hồ, tiến vào bên trong phân bộ, rất nhanh liền đăng kí xong thân phận lính đánh thuê, thu được một tấm lệnh bài lính đánh thuê cấp Hắc Thiết.

Đăng cấp lính đánh thuê được chia thành cấp Hắc Thiết, cấp Thanh Đồng, cấp Bạch Ngân cùng với cấp Hoàng Kim, mà mỗi cái cấp bậc lại được phân ra từ Nhất Tinh đến Cửu Tinh, bây giờ hắn là lính đánh thuê cấp Hắc Thiết Nhất Tinh, là lính đánh thuê có đẳng cấp thấp nhất.

Nếu muốn tăng đẳng cấp lính đánh thuê, vậy thì nhất định phải tiếp nhận nhiệm vụ. Có một vài nhiệm vụ có yêu cầu đối với đẳng cấp của lính đánh thuê, có một vài nhiệm vụ không yêu cầu đối với đẳng cấp, chỉ có yêu cầu đối với tu vi và thực lực.

Diệp Thiên mặc dù chỉ là lính đánh thuê cấp Hắc Thiết Nhất Tinh, nhưng tu vi của hắn lại đạt đến Vương Cấp, có thể tiếp nhận được không ít nhiệm vụ tốt.

Một mực khổ tu cũng không dễ, cảm xúc sẽ trở nên không ổn định, Diệp Thiên đọc một lượt qua các nhiệm vụ, nói không chừng có thể ở bên trong quá trình thực hiện nhiệm vụ sao chép được thiên phú không tệ.

Nhiệm vụ có rất nhiều chủng loại, có nhiệm vụ bố trí trận pháp, có nhiệm vụ săn giết hung thú, cũng có nhiệm vụ dò xét địa đồ, thậm chí còn có loại nhiệm vụ tiến vào vết nứt không gian.

Mà loại nhiệm vụ tiến vào vết nứt không gian, mỗi một nhiệm vụ đều có ban thưởng siêu cao, điểm tích lũy thu hoạch được cũng cực kỳ nhiều, bởi vì dạng nhiệm vụ này quá mức nguy hiểm.

Đối với vết nứt không gian Ngũ Tinh, Diệp Thiên cũng biết một chút tin tức, chợt nhớ lại: "Ở bên ngoài 70 vạn cây số phía Tây nam của căn cứ Trung Hải Tây Nam có một vết nứt không gian Ngũ Tinh, mặc dù không có cách nào phong ấn, nhưng lại bị các cường giả của căn cứ siêu cấp cường ép đàn áp, trong lúc nhất thời có thể áp chế được cái vết nứt không gian Ngũ Tinh này, nhưng song phương lại giao chiến trăm năm ở hai bên vết nứt không gian, có thời điểm nhân loại đánh vào bên kia vết nứt không gian, có thời điểm lại bị đối phương phản công trở về. Tình huống hiện tại chính là nhân loại lại một lần nữa tiến đánh vào bên trong vết nứt không gian, nhưng phạm vi không chế ở thể giới bên kia chỉ là 1 vạn cây số, còn tình huống ở bên ngoài 1 vạn cây số lại không hiểu rõ!"

Đây là toàn bộ tình báo mà Diệp Thiên biết được! Cái gọi là nhiệm vụ dò xét chính là xâm nhập ra bên ngoài 1 vạn cây số để điều tra nhiều tin tức hữu dụng hơn, có thể biết rằng là nguy hiểm cỡ nào.

Bằng vào thực lực hiện tại của Diệp Thiên, hắn tự nhiên sẽ không đi tiếp nhận dạng nhiệm vụ này.

Đột nhiên, có một loại nhiệm vụ đưa tới sự chú ý của Diệp Thiên.

[Nhiệm vụ phụ trợ thu phục hung thú, người tuyên bố nhiệm vụ: Tịch Nguyệt Thánh nữ của Nguyệt Thần Tông, yêu cầu nhiệm vụ: cường giả Vương Giả băng, nắm giữ thiên phú Không Thủ từ Cao đẳng trở lên, ban thưởng nhiệm vụ: một phần Nguyên Lực Đoán Thể Pháp đỉnh cấp Tam đẳng hoặc là một tòa tu luyện mật thất đỉnh cấp, có thể chọn một trong hai, hoặc là tiến hành thanh toán dựa theo tiền mặt.]

"Nguyên Lực Đoán Thể Pháp đỉnh cấp Tam đẳng!" Diệp Thiên cảm thấy động lòng.

Hiện tại hắn đang tu luyện Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp, ở Đại căn cứ Ma Hải, Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp đều là bí thuật tu luyện thiết yếu của các đại gia tộc, mà đặt ở căn cứ Trung Hải, Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp lại quá bình thường, có rất nhiều Võ Giả ngay từ đầu đã tu luyện Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp, mà có không ít cường giả Vương Cấp tu luyện Nguyên Lực Đoán Thể Pháp đỉnh cấp.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 175: Tịch Nguyệt Thánh nữ

Đương nhiên, Võ Giả của Liên Minh Tán Tu sẽ rất khó lấy được Nguyên Lực Đoán Thể Pháp đỉnh cấp, bởi vì ở Liên Minh Tán Tu Võ Giả chỉ có thể trao đổi đồng giả, các cao tăng mặc dù có Nguyên Lực Đoán Thể Pháp đỉnh cấp, nhưng nếu không có đồ vật đủ giá trị cũng sẽ không đổi được.

Nhưng ở các đại thế lực đỉnh cấp, thành viên trung tâm đều tu luyện Nguyên Lực Đoán Thể Pháp đỉnh cấp, thế nhưng lại không có cách nào giao dịch những loại Nguyên Lực Đoán Thể Pháp đỉnh cấp này, cũng không có cách nào truyền thụ cho người khác.

Diệp Thiên hiện tại đang ở trong tình huống không có cách nào lấy được Nguyên Lực Đoán Thể Pháp đỉnh cấp, cũng không có đủ tiền để mua, còn về chuyện gia nhập vào các đại thế lực đỉnh cấp, hắn lại không nghĩ tới.

Nhưng bây giờ, cơ hội đã tới! Không chỉ có Nguyên Lực Đoán Thể Pháp đỉnh cấp, hơn nữa còn đạt tới tam đẳng, đây cũng không phải là Nguyên Lực Đoán Thể Pháp đỉnh cấp bình thường a!

Căn cứ Trung Hải đã phân chia Nguyên Lực Đoán Thể Pháp đỉnh cấp thành các đẳng cấp khác nhau, từ ngũ đẳng cho tới nhất đẳng, Nguyên Lực Đoán Thể Pháp đỉnh cấp ngũ đẳng có hiệu quả gấp 2 lần Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp, Nguyên Lực Đoán Thể Pháp đỉnh cấp tứ đẳng có hiệu quả gấp 2,5 lần, Nguyên Lực Đoán Thể Pháp đỉnh cấp tam đẳng thì có hiệu quả gấp 3 lần.

Nếu như Diệp Thiên chiếm được loại Nguyên Lực Đoán Thể Pháp đỉnh cấp tam đẳng này, liền có thể tăng tốc độ tu luyện tăng thêm 3 lần nữa. Chuyện này không thua gì tăng cường

thiên phú tu luyện lên thêm một đẳng cấp nữa a!

"Nhất định phải lấy được!" Diệp Thiên xiết chặt nắm đấm.

Nhưng hắn cũng biết rõ ban thưởng nhiệm vụ phong phú như vậy, tất nhiên sẽ vô cùng nguy hiểm.

Nhưng hắn lại vừa vận đủ tư cách a! Hắn chính là cường giả trong Vương Giả bảng! Hơn nữa hắn cũng nắm giữ thiên phú Không Thủ Cao đẳng, phù hợp với yêu cầu nhiệm vụ.

"Thánh nữ Nguyệt Thần Tông, nàng hẳn là muốn thu phục một con hung thú, nhưng bản thân lại không có thiên phú Không Thủ, hơn nữa con hung thú kia còn có chiến lực từ Tam Tinh Vương Giả trở lên. Không biết là dạng hung thú gì, lại khiến cho nàng nguyện ý bỏ ra một cái giá lớn như vậy?" Diệp Thiên cảm thấy hiếu kỳ.

Nhưng đối với hắn mà nói đây chính là một cơ hội tuyệt hảo, nói không chừng thiên phú của con hung thú này vô cùng yêu nghiệt, vậy hắn hoàn toàn có thể sao chép thiên phú của con hung thú này.

Hơn nữa người phát nhiệm vụ còn là Thánh nữ của Nguyệt Thần Tông a, nói không chừng trên người cũng có thiên phú không tệ.

"Tiếp nhận!" Diệp Thiên hạ quyết định.

Nhiệm vụ mà Tịch Nguyệt Thánh nữ của Nguyệt Thần Tông tuyên bố cũng không yêu cầu đẳng cấp của lính đánh thuê, chỉ cần thỏa mãn yêu cầu nắm giữ thiên phú Không Thủ Cao đẳng và nằm trong Vương Giả bảng là được, thế là Diệp Thiên tiến hành tiếp nhận nhiệm vụ ở Dong Bình Quán Chiến Phủ, đồng thời phò bầy ra thiên phú Không Thủ Cao đẳng.

Không đến nửa ngày thời gian, Dong Bình Quán Chiến Phủ liền xác định tư cách của Diệp Thiên, Diệp Thiên thành công tiếp nhận nhiệm vụ.

Mà Dong Bình Quán Chiến Phủ cũng thông báo cho Tịch Nguyệt Thánh nữ Nguyệt Thần Tông, đã có người tiếp nhận nhiệm vụ của nàng.

Nguyệt Thần Tông là một đại thế lực của căn cứ Trung Hải, luận thực lực tổng hợp tự nhiên không bằng tứ đại thế lực, nhưng cũng là một trong những đại thế lực đỉnh tiêm.

Thủy Thiên Nguyệt xếp thứ 8 Thánh bảng cũng là một trong những cao tăng của Nguyệt Thần Tông.

Nguyệt Thần Tông là thế lực do nhân loại hiện đại thành lập, nhưng chỉ nhận nữ đệ tử có thiên phú xuất sắc, cho dù có nữ đệ tử thành hôn sinh ra bé trai, bé trai cũng không thể gia nhập vào Nguyệt Thần Tông, chỉ có thể trở thành thành viên ngoại vi của Nguyệt Thần Tông.

Đây chính là truyền thống của Nguyệt Thần Tông!

Lúc này, tại nội bộ Nguyệt Thần Tông.

Bên trong một tòa lầu các, có một vị nữ tử thanh y đang đọc tin tức do Dong Bình Quán Chiến Phủ truyền đến: "Có người tiếp nhận nhiệm vụ do mình tuyên bố?"

Vị nữ tử thanh y chính là Tịch Nguyệt Thánh nữ!

"Người đâu!" Tịch Nguyệt Thánh nữ hô một tiếng.

Xoạt!!! Có mấy vị nữ tử từ Vương Cấp xuất hiện ở bên người Tịch Nguyệt Thánh nữ, khom lưng cung kính nói: "Thánh nữ, có gì phân phó?"

"Đã có cường giả Vương Giả bảng nắm giữ thiên phú Không Thủ Cao đẳng tiếp nhận nhiệm vụ của ta, đã có thể xuất phát!" Tịch Nguyệt Thánh nữ nói.

"Vâng!" Mấy vị nữ tử từ Vương Cấp đáp lời.

- - -

Tại khu Kính Hồ, trong Minh Nguyệt tửu lâu.

Đây là một trong những sân nghiệp của Nguyệt Thần Tông, Diệp Thiên căn cứ theo giới thiệu nhiệm vụ, đi đến nơi này chờ đợi.

Qua không bao lâu, có một nhóm nữ tử đi tới, rõ ràng là đám người Tịch Nguyệt Thánh nữ Nguyệt Thần Tông.

Diệp Thiên tự nhiên không quen biết Tịch Nguyệt Thánh nữ, nhưng nàng vừa xuất hiện, người chung quanh liền bắt đầu kinh hô, có thể thấy được Tịch Nguyệt Thánh nữ rất nổi tiếng.

Nghe được tiếng kinh hô của người chung quanh, Diệp Thiên tự nhiên biết được thân phận của đối phương, thế là đi tới.

"Tịch Nguyệt Thánh nữ đứng không, ta là người đã tiếp nhận nhiệm vụ." Diệp Thiên vô cùng bình thản nói ra.

Tịch Nguyệt Thánh nữ nhìn chằm chằm vào Diệp Thiên, nói: "Người chính là Diệp Thiên danh chấn căn cứ Trung Hải trước đó không lâu a, không ngờ được người còn nắm giữ thiên phú Không Thủ Cao đẳng. Người hẳn là đã đọc qua nội dung nhiệm vụ a, nếu như người giúp ta hàng phục hung thú, rút ra Linh Hồn Chi Quang của hung thú giao cho ta, người liền có thể hoàn thành nhiệm vụ."

"Ta muốn biết rõ đó là loại hung thú gì?" Diệp Thiên hỏi.

Tịch Nguyệt Thánh nữ nhìn bốn phía một chút, chợt nói: "Đợi đi đến đó liền biết rõ, ta hiện tại ta chỉ có thể nói cho người biết đó là một con Vương thú!"

Diệp Thiên trầm mặc mấy giây, chợt gạt đầu: "Được!"

"Vậy thì đi thôi!" Tịch Nguyệt Thánh nữ nói ra.

Diệp Thiên chậm rãi rời đi cùng với Tịch Nguyệt Thánh nữ, đi ra ngoài căn cứ Trung Hải.

Trên đường đi, Diệp Thiên quan sát tình huống thiên phú của Tịch Nguyệt Thánh nữ cùng với những thị nữ của nàng.

"Thiên phú của Tịch Nguyệt Thánh nữ quả nhiên rất cường đại!" Diệp Thiên hơi kinh ngạc.

Trước đó hắn đã nhìn thấy Lý Nguyệt Linh có thiên phú không tệ, nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh, đáng đáp cũng mười phần mỹ lệ, bất phân cao thấp cùng với Tịch Nguyệt

Thánh nữ, nhưng thiên phú lại không bằng Tịch Nguyệt Thánh nữ.

Nhân loại: Vương Tịch Nguyệt

Thiên phú tu luyện: cấp Huy Nguyệt

Thiên phú Nguyệt Thể: Cao đẳng

Thiên phú tốc độ: ngự Áo Nghĩa (một thành)

Thiên phú Kiếm Pháp: Đỉnh cấp

Thiên phú lực lượng: Trung đẳng

Thiên phú phòng ngự: ngự Áo Nghĩa (ba thành)

"Nàng dĩ nhiên lại nắm giữ hai loại thiên phú cấp ngự Áo Nghĩa, hẳn là lợi dụng bảo vật để đúc thành căn cơ hoàn mỹ, lại tăng thêm thiên phú Kiếm Pháp Đỉnh cấp và thiên phú lực lượng Trung đẳng, chỉ có thể nói không hổ là Thánh nữ Nguyệt Thần Tông!"

Diệp Thiên nhớ rằng người xếp thứ 27 trên Vương Giả bảng tên là Vương Tịch Nguyệt, lệ thuộc Nguyệt Thần Tông, hẳn là nàng.

Luận thực lực mà nói, Diệp Thiên bây giờ còn không bằng Vương Tịch Nguyệt. Bất quá, lấy tốc độ tiến bộ hiện tại của Diệp Thiên, rất nhanh sẽ siêu việt Tịch Nguyệt thánh nữ.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 176: Thiên phú thời gian

Ngoại trừ Tịch Nguyệt Thánh nữ, thiên phú của những nữ tử khác cũng không yếu, người nào cũng đều nắm giữ thiên phú tu luyện Siêu phẩm, còn nắm giữ một hoặc là hai loại thiên phú đặc thù, hiển nhiên cũng là thiên tài phổ thông.

Hiện tại, Diệp Thiên có chút dưng dưng không ngừng, hẳn không biết có nên sử dụng hết hai lần cơ hội sao chép hay không.

Thiên phú tốc độ cấp ngự Áo Nghĩa cùng với thiên phú phòng ngự cấp ngự Áo Nghĩa, hẳn đều rất muốn, nhưng nếu như dùng hết rồi, trong vòng một tháng, hẳn sẽ không có cách nào sao chép những thiên phú khác.

Lần này, Tịch Nguyệt Thánh nữ muốn thu phục một con hung thú, vạn nhất con hung thú kia nắm giữ thiên phú vô cùng nghịch thiên, hẳn chẳng phải là sẽ bỏ lỡ cơ hội?

"Trước tiên sao chép một cái, sau khi dò xét tình huống thiên phú của con hung thú kia rồi lại nói sau."

Thế là, Diệp Thiên sao chép thiên phú tốc độ cấp ngự Áo Nghĩa Tịch Nguyệt Thánh nữ.

Hắn sơ dĩ muốn sao chép thiên phú tốc độ cấp ngự Áo Nghĩa, là bởi vì thiên phú tốc độ của hắn chỉ có cấp độ Đỉnh cấp, nếu so sánh với những thiên phú khác mà nói, xác thực là hơi yếu một chút.

Mà thiên phú phòng ngự cấp ngự Áo Nghĩa, bản thân hắn đã có, coi như sao chép thiên phú cấp ngự Áo Nghĩa của Tịch Nguyệt Thánh nữ, hẳn là cũng không thể thành công thuế biến đến thiên phú cấp Áo Nghĩa, bởi vì vậy cũng không cần vội vã, cùng lắm thì lần sau lại sao chép là được.

Sau khi sao chép thành công, thiên phú tốc độ cấp ngự Áo Nghĩa đã tới tay.

Hiện tại cũng không phải là thời cơ tốt để dung hợp, Diệp Thiên chờ đợi đến thời điểm thích hợp lại dung hợp. Qua không bao lâu, Diệp Thiên cùng với đám người Tịch Nguyệt Thánh nữ đã rời khỏi căn cứ Trung Hải.

"Địa điểm thực hiện nhiệm vụ là ở đâu?" Diệp Thiên hiếu kỳ hỏi.

"Ở trong một chỗ bí cảnh!" Tịch Nguyệt Thánh nữ nói: "Chỗ kia chỉ là bí cảnh cấp Tam Tinh, tối đa chỉ cho phép Vương Cấp tiến vào, hơn nữa rất khó bắt sống con hung thú kia, bằng không thì ta sẽ trực tiếp tìm người săn bắt nó, mời người nắm giữ thiên phú Không Thú cường đại tại căn cứ Trung Hải giúp ta tuần phục, cũng sẽ không cần phải tuyên bố nhiệm vụ. Đáng tiếc là ở bên trong căn cứ Trung Hải, không có nhiều người nắm giữ thiên phú Không Thú Cao đẳng, hơn nữa còn phải là cường giả Vương Giả bảng cho nên càng thêm hiếm thấy, hiện tại cũng chỉ có người là thoả mãn điều kiện."

Diệp Thiên gật gù đầu, may mắn là trùng hợp như vậy, nếu không thì Nguyên Lực Đoán Thế Pháp Đỉnh cấp tam đẳng sẽ vô duyên cùng với hắn.

Vương Cấp có tốc độ rất nhanh, đám người Diệp Thiên nhanh chóng phi hành, cũng không sợ bị hung thú công kích.

Hung thú cường đại ở phụ cận căn cứ siêu cấp đã bị dọn dẹp, mà ở bên kia vết nứt không gian Ngũ Tinh, nhân loại lại chiếm cứ thế thượng phong, hung thú cường đại tạm thời không đi qua được, cho nên không cần phải lo lắng.

Sau mấy chục phút đồng hồ, có một toà pháo đài to lớn xuất hiện ở trước mặt của mọi người.

Ở bên trên toà pháo đài có ba chữ lớn —— Nguyệt Thần Bảo!

"Đây chính là bí cảnh do Nguyệt Thần Tông chúng ta chiếm cứ!" Tịch Nguyệt Thánh nữ giới thiệu.

"Nguyệt Thần Tông dĩ nhiên chiếm cứ một toà bí cảnh!" Diệp Thiên quả thực là hết sức kinh ngạc, nhưng vừa nghĩ tới ngay cả Đại căn cứ Ma Hải đều có thể chiếm cứ một toà bí cảnh, cứ cách 10 năm liền có thể điều động một lượng lớn Đại Võ Giả đi vào, Nguyệt Thần Tông tùy tiện phái ra một đệ tử hạch tâm liền có thể quét ngang Đại căn cứ Ma Hải, một thế lực cường đại như thế có thể chiếm cứ một toà bí cảnh ngược lại cũng không có gì là kỳ quái.

Đoàn người tiến vào Nguyệt Thần Bảo, rất nhanh liền đi tới phía trước vết nứt không gian cấp Tam Tinh.

Nguyệt Thần Bảo cũng không có Thánh Cấp trấn thủ, chỉ có một ít Vương Cấp, thậm chí là một thiên tài nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh cũng không có, có thể thấy được nơi này cũng không được quá coi trọng.

Diệp Thiên cùng với đám người Tịch Nguyệt Thánh nữ không có một chút do dự, xuyên qua vết nứt không gian cấp Tam Tinh, tiến nhập vào bên trong bí cảnh Tam Tinh.

"Nguyên khí thật là mỏng manh!" Diệp Thiên vừa mới tiến vào bên trong bí cảnh, liền nhíu mày nói.

Đây là một bí cảnh cấp Tam Tinh, nhưng thiên địa nguyên khí ở bên trong lại thấp hơn bí cảnh cấp Nhất Tinh của Đại căn cứ Ma Hải rất nhiều lần.

"Tài nguyên bên trong toà bí cảnh này cơ bản đã bị Nguyệt Thần Tông chúng ta khai thác triệt để, tài nguyên hao hết, thiên địa nguyên khí tự nhiên cũng sẽ trở nên mỏng manh, nhưng quy tắc trong bí cảnh lại không thay đổi, coi như là Đại Đế cũng không có cách nào cải biến quy tắc của một toà bí cảnh, cho nên toà bí cảnh này vẫn là cấp Tam Tinh!" Tịch Nguyệt Thánh nữ giải thích.

"Thì ra là thế!" Diệp Thiên hiểu rõ.

"Tịch Nguyệt Thánh nữ, bây giờ có thể nói mục tiêu là hung thú gì hay chưa?" Diệp Thiên hỏi.

"Tự nhiên là có thể!" Tịch Nguyệt Thánh nữ chậm rãi nói ra: "Trong toà bí cảnh này lúc đầu cũng không có tài nguyên gì, có giá trị không cao, cho nên vào thời điểm ta tấn thăng thành Thánh nữ Nguyệt Thần Tông, sư phụ đã giao toà bí cảnh này cho ta, ta có thể chấp chương nơi này 50 tháng. Lúc đầu ta cũng không để ý đến toà bí cảnh này, nhưng ở dưới một lần thăm dò ngẫu nhiên, ta phát hiện ra ở bên trong bí cảnh dần sinh ra một loại hung thú, mặc dù chỉ là Vương thú, nhưng coi như là ta cũng chỉ có thể áp chế nó, lại không có cách nào săn bắt nó. Nó có tên là gì, ta cũng không rõ ràng, chỉ biết rõ nó có một loại thiên phú cường đại, rất giống với một loại thiên phú ở trong truyền thuyết."

Dừng lại một chút, Tịch Nguyệt Thánh nữ lại nói: "Ta có thể nói cho ngươi biết, nhưng ngươi không được nói cho những người khác, tối thiểu nhất là ở trong vòng mười năm không được tiết lộ ra bên ngoài, thiên phú của con hung thú này, hiện tại ở Nguyệt Thần Tông cũng không có mấy người biết rõ."

"Ta sẽ không tiết lộ ra bên ngoài!" Diệp Thiên cam đoan.

Tịch Nguyệt Thánh nữ cũng không bắt Diệp Thiên thề độc, kỳ thật thi bằng vào địa vị của nàng, coi như bị người khác biết, cũng sẽ không có ai dám cướp đoạt, chỉ là có thêm một chút phiền phức mà thôi.

Chỉ thấy Tịch Nguyệt Thánh nữ hít vào một hơi thật sâu rồi mới nói: "Thiên phú của nó rất giống như là thiên phú thời gian!"

"Thiên phú thời gian!" Toàn thân của Diệp Thiên chấn động, có một chút không dám tin.

Đây chính là thiên phú thời gian a, mặc dù cùng với thiên phú không gian là hai đại thiên phú chí cao, nhưng thiên phú không gian là có thể tìm ra, nhưng thiên phú thời gian lại không thể tìm ra.

Thiên phú không gian thỉnh thoảng sẽ xuất hiện ở trên người của hung thú, nhưng thiên phú thời gian lại chưa bao giờ nghe nói qua, thậm chí là còn không có ghi chép.

Một con hung thú nắm giữ thiên phú thời gian, cũng khó trách vì sao Tịch Nguyệt Thánh nữ lại động lòng.

Tiếp theo, Tịch Nguyệt Thánh nữ nói ra năng lực của con hung thú kia, nó có thể gia tốc thời gian, cũng có thể làm giảm tốc thời gian.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 177: Thời Không Ngân Thủ

Năng lực gia tốc thời gian có thể khiến cho tốc độ chảy của thời gian chung quanh trở nên nhanh hơn, từ đó khiến cho động tác của mình biến thành rất nhanh.

Mà làm chậm thời gian thường thường sẽ được thi triển ở trên người của địch nhân, khiến cho tốc độ chảy của thời gian trên người của địch nhân chậm đi, từ đó làm cho động tác nhìn qua vô cùng chậm chạp.

Vào thời điểm Tịch Nguyệt Thánh nữ giao thủ cùng với con hung thú kia, bị thiên phú thời gian của đối phương làm cho vô cùng biệt khuất, bởi vì ở dưới sự ảnh hưởng của thiên phú thời gian, ngay cả tư duy cũng nhận phải ảnh hưởng, một hồi ở vào trạng thái gia tốc thời gian, một hồi ở vào trạng thái giảm tốc thời gian, rất khó có thể công kích trúng đối phương, chớ đừng nói chi là bắt được.

Trải qua sự nghiên cứu, Tịch Nguyệt Thánh nữ cảm thấy nếu như tìm được một người nắm giữ thiên phú Không Thủ Cao đẳng, thi triển thiên phú Không Thủ đối với con hung thú kia, mà nàng ở một bên tiến hành phụ trợ áp chế nó, sẽ có tỷ lệ cực lớn không chế được nó.

"Diệp Thiên, ta biết rõ ngươi cũng có thực lực không tệ, có lẽ là đủ để bảo mệnh, nhưng ta yêu cầu ngươi phải toàn lực thôi động thiên phú Không Thủ, mục đích của ngươi là không chế nó, mà không phải là chiến đấu cùng với nó, chuyện chiến đấu cứ giao cho ta!" Tịch Nguyệt Thánh nữ nhắc nhở.

"Ừm!" Diệp Thiên gật gật đầu, nhưng tâm tư lại đặt toàn bộ lên thiên phú thời gian.

Ở sâu trong nội tâm, Diệp Thiên đang gào thét: "Ha ha ha, ta thực sự là quá thông minh, cố ý lưu lại một cơ hội sao chép, thiên phú thời gian của con hung thú này liền thuộc về ta!"

Lúc này, hắn đã không kịp chờ đợi muốn gặp được con hung thú kia.

Tịch Nguyệt Thánh là lưu lại một loại mùi hương ở trên người của con hung thú kia, mà loại mùi hương này lại rất khó xua tan, chỉ thấy một thị nữ nắm giữ thiên phú theo dõi lấy ra một cái túi thơm, sau khi ngửi ngửi, liền bắt đầu thi triển thiên phú theo dõi, chỉ tới một cái phương hướng nói: "Ồ bên kia!"

Trước kia Diệp Thiên cũng đã sao chép qua một loại thiên phú theo dõi, cũng ngửi ngửi mùi hương này, âm thầm thúc giục thiên phú theo dõi, quả nhiên có một cỗ mùi thơm nhàn nhạt truyền đến từ nơi xa.

"Trục tiếp đi qua!" Tịch Nguyệt Thánh nữ trầm giọng nói.

Xoạt!!! Đám người nhanh chóng bay qua, chỉ trong chốc lát liền gặp được con hung thú kia.

Đây là một con chuột to bằng một con nghé, toàn thân có màu trắng bạc, bộ da có chút rứt rề sợ hãi, xem ra lá gan của nó cũng không quá lớn.

Vào thời điểm cách con chuột này 1500 mét, Diệp Thiên liền dùng thiên phú Sao Chép nhìn tình huống thiên phú của nó một chút.

Chủng loại: Thời Không Ngân Thủ

Thiên phú huyết mạch: cấp Thần Tinh

Thiên phú không gian: Yếu

Thiên phú thời gian: Sơ đẳng

Thiên phú lực lượng: Sơ đẳng

Thiên phú Kim Mao: Cao đẳng (Kim Mao: lông vàng)

"Đi nhiên lại có thể nắm giữ hai loại thiên phú chí cao thiên phú thời gian và thiên phú không gian, thiên phú của con Thời Không Ngân Thủ này thật là nghịch thiên, bất quá thiên phú không gian của nó chỉ có đẳng cấp Yếu, chỉ có năng lực cảm giác không gian, cho nên Tịch Nguyệt Thánh nữ mới không biết nó có thiên phú không gian." Diệp Thiên nghĩ thầm

Thiên phú thời gian chỉ là Sơ đẳng, nhưng cũng đã vô cùng không tệ, hơn nữa nó còn có thiên phú lực lượng Sơ đẳng cùng với thiên phú Kim Mao.

"Hãy cẩn thận một chút, lông trên người của con hung thú này có thể bắn ra bên ngoài, có lực công kích vô cùng cường đại, không có thực lực Vương Giả bâng cấn bản không ngăn được. Các người trước tiên hãy lui ra phía sau, không nên tới gần, bày trận ở bốn phía, nếu như con hung thú này muốn chạy trốn mà nói, các người hãy lập tức mở trận pháp ra ngăn cản nó!" Tịch Nguyệt Thánh phân phó cho đám thị nữ.

"Vâng, Thánh nữ!" Đám thị nữ ứng đáp lời, sau đó các nàng liền lui lại, bố trí trận pháp xung quanh phạm vi mười dặm.

Nhưng các nàng cũng không mở trận pháp ra, nếu như mở ra mà nói, Thời Không Ngân Thủ khẳng định sẽ cảm ứng được, sẽ lập tức đào tẩu, vậy thì không dễ bắt.

Lúc này, Diệp Thiên sau khi âm thầm sao chép thiên phú thời gian Sơ đẳng của Thời Không Ngân Thủ, liền chờ đợi Tịch Nguyệt Thánh nữ an bài.

Vù! Tịch Nguyệt Thánh nữ là người đầu tiên xông tới, chiến đấu cùng với Thời Không Ngân Thủ, Tịch Nguyệt Thánh nữ nắm giữ thiên phú tốc độ cấp ngự Áo Nghĩa cho nên có tốc độ nhanh hơn Diệp Thiên rất nhiều.

"Thật là nhanh!" Diệp Thiên co rụt con người lại, hần ngay cả bóng dáng của Tịch Nguyệt Thánh nữ cũng nhìn không thấy, không hổ là Vương Cấp đỉnh phong tăng thêm thiên phú tốc độ cấp ngự Áo Nghĩa.

Nhưng rất nhanh, hần đột nhiên thấy được thân ảnh của Tịch Nguyệt Thánh nữ, tốc độ trở nên chậm hơn rất nhiều, phảng phất như là có một cỗ lực lượng nào đó ảnh hưởng đến tốc độ của nàng.

Diệp Thiên suy đoán đây chính là năng lực giảm tốc thời gian, khiến cho tốc độ chảy của thời gian xung quanh nàng trở nên chậm đi, mà thời gian ở địa phương khác lại không thay đổi, lúc này Diệp Thiên mới có thể nhìn thấy được thân ảnh của Tịch Nguyệt Thánh nữ.

Đương nhiên, chậm chạp cũng chỉ là tương đối, tốc độ của nàng vẫn như cũ nhanh hơn Diệp Thiên rất nhiều.

"Diệp Thiên, mau thi triển thiên phú Khổng Thú!" Tịch Nguyệt Thánh nữ truyền âm.

Diệp Thiên cũng không hề chần chừ, thúc giục thiên phú Khổng Thú Cao đẳng.

Oanh!!! Một cỗ ba động trong nháy mắt bao phủ Thời Không Ngân Thủ, Thời Không Ngân Thủ cảm ứng được ba động lực lượng do Diệp Thiên thả ra, tức khắc phát động năng lực giảm tốc thời gian, tốc độ bao phủ của cỗ ba động này liền trở nên chậm hơn rất nhiều.

Đáng tiếc, Thời Không Ngân Thủ bị Tịch Nguyệt Thánh nữ quấy nhiễu, vẫn không thể nào tránh được phạm vi bao phủ của thiên phú Khổng Thú Cao đẳng, bị cỗ ba động này bao phủ.

Lập tức, Diệp Thiên dùng thiên phú Khổng Thú Cao đẳng xâm nhập vào sâu trong linh hồn của Thời Không Ngân Thủ.

"Chít chít chít ~~~ " Thời Không Ngân Thủ hét lớn, phảng phất như bị cái gì đó kích thích, hết sức thống khổ.

Nhân cơ hội này, Tịch Nguyệt Thánh nữ vội vàng chém một kiếm về phía Thời Không Ngân Thủ. Lần này, Thời Không Ngân Thủ không thể tránh được, bị một kiếm chém trúng, bay ngược ra bên ngoài, thương thế nhận phải cũng không nhẹ.

Lúc này, Thời Không Ngân Thủ tức giận phát động thiên phú Kim Mao, bộ lông màu vàng toàn thân giống như kim châm bắn ra bên ngoài, bao trùm bốn phía.

Tịch Nguyệt Thánh nữ phát động thiên phú phòng ngự cấp ngự Áo Nghĩa, mạnh mẽ chặn lại đám kim châm này.

Mà Diệp Thiên ở cách đó không xa cũng phát động thiên phú phòng ngự cấp ngự Áo Nghĩa cùng với thiên phú kim cương cốt cấp ngự Áo Nghĩa, cũng đồng dạng không bị kim châm

làm cho bị thương.

Đúng lúc này, Tịch Nguyệt Thánh nữ lại làm ra một loại động tác lớn mật, năng dĩ nhiên lại trực tiếp ôm lấy Thời Không Ngân Thủ.

"Nhanh, toàn lực không chế con hung thú này!" Tịch Nguyệt Thánh nữ hô to.

Đây thế nhưng lại là một cơ hội vô cùng khó có được, nếu như Thời Không Ngân Thủ mới vừa rồi không bị thương hoặc là linh hồn không bị trùng kích, ở dưới sự ảnh hưởng của thiên phủ thời gian, năng căn bản sẽ không ôm được Thời Không Ngân Thủ.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 178: Thanh nguyên bí thuật

Lúc này, Tịch Nguyệt Thánh nữ đã khóa cổ của Thời Không Ngân Thủ, có chết cũng không buông tay.

Luận lực lượng, Thời Không Ngân Thủ cũng không cường đại, thiên phủ Kim Mao Cao đẳng lại không phá được phòng ngự của Tịch Nguyệt Thánh nữ, cho nên nó căn bản không hất được Tịch Nguyệt Thánh nữ ra bên ngoài.

Diệp Thiên ở cách đó không xa tròn tròn mắt.

Vị Tịch Nguyệt Thánh nữ này quả thực là đã ném đi mất mặt mũi của Thánh nữ, một mỹ nữ dĩ nhiên lại làm ra dạng động tác này, cũng không sợ hình tượng bị giảm đi hay sao?

Diệp Thiên cũng không cảm khái quá nhiều, mà toàn lực thôi động thiên phủ Khổng Thú Cao đẳng, đồng thời còn tới gần Thời Không Ngân Thủ, không ngừng ảnh hưởng Thời Không Ngân Thủ.

"Chít chít chít ~~~" Thời Không Ngân Thủ dường như phát giác ra điều không ổn, thậm chí còn bắt đầu thôi động lực lượng huyết mạch.

Lập tức, bộ lông của Thời Không Ngân Thủ phát ra hàn mang đáng sợ, phảng phất như bộc lộ ra lực lượng thời gian và không gian.

"Không tốt, Diệp Thiên, người mau tránh ra!" Tịch Nguyệt Thánh nữ hét lên kinh hãi.

Thời Không Ngân Thủ thúc giục lực lượng huyết mạch tán ra khí thế cường đại, ngay cả uy lực của thiên phủ Kim Mao cũng được tăng lên rất nhiều, kim châm phảng phất như có thể nắm giữ năng lực xuyên thủng hư không.

Người đầu tiên bị thiên phủ Kim Mao công kích trúng là Tịch Nguyệt Thánh nữ, nàng có thực lực Vương Cấp đỉnh phong, lại nắm giữ thiên phủ phòng ngự cấp nguy Áo Nghĩa, có lực phòng ngự cao hơn Diệp Thiên rất nhiều, nhưng nhưng vẫn kim châm đâm vào trong người rất đau nhức.

Nàng lo lắng Diệp Thiên không tiếp nhận được uy lực của kim châm, cho nên mới hét lên nhắc nhở. Nhưng nàng cũng biết rõ ở trong một khoảng cách gần như vậy, Diệp Thiên rất khó tránh thoát.

Trên thực tế, Diệp Thiên có thể tránh thoát, lợi dụng năng lực thuần di rời khỏi là được, nhưng hắn cũng không làm như vậy, bởi vì những cái kim châm này không giết được hắn.

Phốc phốc phốc phốc!!! Một đồng kim châm xuyên thủng thân thể của Diệp Thiên, nhưng thiên phủ khép lại Đinh cấp của Diệp Thiên phát động, nhanh chóng khôi phục lại thân thể, ngay cả lực phủ ngũ tạng bị xuyên thủng cũng nhanh chóng khép lại.

Kỳ thật, Diệp Thiên cũng cảm thấy giết mình không thôi, thiên phủ Kim Mao bắt quả chí là Cao đẳng mà thôi, không ngờ được sau khi kích phát lực lượng huyết mạch lại bắn ra kim châm đáng sợ như thế, chỉ có thể nói là huyết mạch của Thời Không Ngân Thủ quá đáng sợ, ẩn chứa lực lượng thời không (lực lượng thời gian và không gian), cho dù chỉ là lực lượng thời không yếu ớt, cũng đã đủ làm cho lực công kích của nó trở nên vô cùng đáng sợ, lúc này mới có thể xuyên thủng thiên phủ phòng ngự cấp nguy Áo Nghĩa của Diệp Thiên.

Mà thiên phủ kim cương cốt cấp nguy Áo Nghĩa chỉ bao trùm xương cốt, kim châm không thể đâm thủng được xương cốt, nhưng da thịt lại không ngăn được kim châm.

Lần này xem như là hữu kinh vô hiểm!

Rất nhanh, Thời Không Ngân Thủ dần dần mất đi sức phản kháng, Linh Hồn Chi Quang ở sâu trong linh hồn dần dần bị Diệp Thiên rút ra bên ngoài, Diệp Thiên nhanh chóng lấy ra một tấm lệnh bài, trút Linh Hồn Chi Quang của Thời Không Ngân Thủ vào bên trong, chế tạo ra một tấm lệnh bài khổng thú.

Tịch Nguyệt Thánh nữ nhận lấy lệnh bài khổng thú mà Diệp Thiên đưa, luyện hóa một chút.

"Thành công!" Tịch Nguyệt Thánh nữ mừng rỡ không thôi, lập tức cầu thông tâm linh với Thời Không Ngân Thủ.

Cũng không biết Tịch Nguyệt Thánh nữ nói những gì với Thời Không Ngân Thủ, Thời Không Ngân Thủ rất nhanh liền thỏa hiệp, hoàn toàn nghe theo mệnh lệnh của Tịch Nguyệt Thánh nữ, cam tâm trở thành một con sủng vật.

"Ăn nào!" Tịch Nguyệt Thánh nữ đút cho Thời Không Ngân Thủ một viên đan dược, thương thế của Thời Không Ngân Thủ rất nhanh liền khôi phục.

"Đan dược!" Diệp Thiên nhìn qua đan dược trên tay của Tịch Nguyệt Thánh nữ, trầm nghĩ đến một loại nghề nghiệp —— Luyện Đan Sư.

Luyện Đan Sư cũng giống như Trần Pháp Sư, cần phải có thiên phú luyện đan, nhưng Luyện Đan Sư còn ít ỏi hơn Trần Pháp Sư, Luyện Đan Sư có thể lợi dụng được tài luyện chế ra đan dược, so với dịch chữa thương được sản xuất bằng dây chuyền tốt hơn rất nhiều.

Nhưng Diệp Thiên cũng không có ý định học tập luyện đan, thời gian của hắn có hạn, hắn không có khả năng học tập quá nhiều nghề nghiệp, nếu thật sự học nhiều loại nghề nghiệp mà nói, như vậy hắn sẽ trở nên rất bình thường.

Nghề nghiệp chân chính của hắn là Võ Giả, tăng cường thực lực mới là phương diện trọng yếu nhất. Trừ phi đến một ngày, hắn tiêu xài không hết thời gian, lúc đó mới có thể nghiên cứu luyện đan một chút.

Một lát sau, Thời Không Ngân Thủ đã khôi phục lại không sai biệt lắm, thành thành thật thật đi theo sau lưng của Tịch Nguyệt Thánh nữ.

"Trở về thôi!" Tịch Nguyệt Thánh nữ nói.

"Người muốn trả thù lao như thế nào, Nguyên Lực Đoán Thể Pháp đình cấp tam đẳng, mặt thất tu luyện Đình cấp, hay là tiền tài, thậm chí là các loại bảo vật khác, người cứ nói ra, ta nếu cảm thấy thích hợp liền có thể cho người." Tâm tình của Tịch Nguyệt Thánh nữ hết sức tốt, cũng không hạn chế Diệp Thiên muốn loại bảo vật nào, dù sao thì lần này Diệp Thiên có sự hỗ trợ quá lớn, thậm chí kém một chút nữa đã tử vong, nếu không phải Diệp Thiên nắm giữ thiên phú loại khôi phục, chỉ sợ là đã chết rồi.

Đối với việc Diệp Thiên tại sao lại có thể nhanh chóng khôi phục thương thế, nàng cũng không truy hỏi, nhưng trong lòng lại nhớ kỹ phần công lao này.

"Nguyên Lực Đoán Thể Pháp đình cấp tam đẳng!" Diệp Thiên nói ra loại thù lao mà mình muốn.

"Người thật sự muốn lấy cái này?" Tịch Nguyệt Thánh nữ hỏi.

"Đúng!" Diệp Thiên trả lời vô cùng khẳng định.

"Nhận lấy!" Tịch Nguyệt Thánh nữ tiện tay ném ra một bản bí tịch: "Đây là một bản Nguyên Lực Đoán Thể Pháp đình cấp nhị đẳng mà ta nhận được ngoài ý muốn, gọi là Thanh Nguyên Bí Thuật, có hiệu quả tốt hơn 4 lần so với Nguyên Lực Đoán Thể Pháp cao cấp."

"Không phải nói là Nguyên Lực Đoán Thể Pháp đình cấp tam đẳng hay sao? Tại sao lại đưa cho ta Nguyên Lực Đoán Thể Pháp đình cấp nhị đẳng trên quý như thế?" Diệp Thiên kinh ngạc.

Tịch Nguyệt Thánh nữ nói: "Bởi vì trong nhiệm vụ lần này người suýt chút nữa đã tử vong, ta không muốn để cho người khác chịu thua thiệt. Huống hồ, đưa một bản bí tịch ra ngoài cũng gây ra sự tổn thất gì cho ta."

"Đa tạ!" Diệp Thiên nói lời cảm ơn.

"Đi thôi!" Tịch Nguyệt Thánh nữ nhẹ nhàng nói.

Đoàn người rời khỏi bí cảnh, trở về căn cứ Trung Hải.

Sau khi tiến vào căn cứ, Diệp Thiên liền tách ra khỏi cách nàng.

Về đến nhà, Diệp Thiên không nhịn được cười to một hồi.

Lần thu hoạch này quá phong phú, quả thực là kiếm bộn a!

Thiên phú tốc độ cấp nguy Áo Nghĩa, thiên phú thời gian Sơ đẳng, Nguyên Lực Đoán Thể Pháp đình cấp nhị đẳng.

"Hôm nay quả thực là ngày may mắn của ta a!" Diệp Thiên cảm thán thật sâu.

Không nói hai lời, Diệp Thiên liền bắt đầu dung hợp thiên phú tốc độ cấp nguy Áo Nghĩa.

Oanh!!!! Quá trình dung hợp bắt đầu, 10 phút sau, thiên phú tốc độ của Diệp Thiên liền phát sinh biến hóa.

[thiên phú tốc độ: cấp nguy Áo Nghĩa (một thành)]

Sau khi dung hợp thành công, Diệp Thiên liền cảm ứng được một cỗ lực lượng Áo Nghĩa, đó là Áo Nghĩa tốc độ, hơn nữa còn là Áo Nghĩa tốc độ hoàn mỹ, phảng phất như là do đích thân linh ngộ ra.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 179: Chờ đợi

"Sáu thành phòng ngự Áo Nghĩa, một thành tốc độ Áo Nghĩa. Chỉ tiếc là thiên phú kim cương cốt cấp nguy Áo Nghĩa, thiên phú lực lượng cấp nguy Áo Nghĩa cùng với thiên phú phê huyết cấp nguy Áo Nghĩa còn chưa tìm hiểu ra lực lượng Áo Nghĩa, chẳng khác gì là 0 thành, nếu không thì mình đã nắm giữ 5 loại thiên phú Áo Nghĩa. Được rồi, đợi đến sau này lại tiếp tục sao chép thiên phú Áo Nghĩa của người khác." Diệp Thiên tự lẩm bẩm.

Tiếp theo, hắn bắt đầu dung hợp thiên phú thời gian mà hắn đã tha thiết ước mơ.

"Dung hợp!" Lực lượng thời gian bắt đầu dung nhập vào linh hồn cùng với thân thể của Diệp Thiên, một cỗ cảm giác khó chịu đặc thù vọt tới, không những thống khổ, mà còn không được tự nhiên.

Đây là ảnh hưởng của lực lượng thời gian.

10 phút sau đó, quá trình dung hợp kết thúc, Diệp Thiên không nhịn được há miệng ra hít thở, toàn thân ướt đẫm mồ hôi.

"Thành công rồi à?" Diệp Thiên vội vàng kiểm tra tình huống thiên phú của bản thân.

Đợi đến lúc hắn nhìn thấy dòng chữ thiên phú thời gian, lúc này mới thở ra một hơi nhẹ nhõm.

[thiên phú thời gian: Sơ đẳng]

"Không biết thiên phú thời gian Sơ đẳng sẽ có hiệu quả cụ thể gì?" Diệp Thiên vô cùng hiếu kỳ.

Dùng ý thức câu thông với ẩn ký thiên phú thời gian, hần rất nhanh liền biết được hiệu quả cụ thể của thiên phú thời gian Sơ đẳng.

Thiên phú thời gian Sơ đẳng có hết thấy ba loại hiệu quả.

Cảm giác thời gian, gia tốc thời gian, giảm tốc thời gian, cũng là ba loại năng lực.

Cảm giác thời gian, có thể cảm giác được tốc độ chảy của thời gian, nhìn qua giống như không có tác dụng gì, nhưng ở những địa phương có tốc độ chảy thời gian không giống nhau, liền có thể phát huy ra tác dụng, đề phòng bản thân bước vào khu vực giảm tốc thời gian, bản thân chỉ tiến vào vài ngày, nhưng ở ngoại giới đã trôi qua mấy năm, nói không chừng chính là mấy chục năm.

Gia tốc thời gian chính là gia tốc thời gian trong một khu vực, mà thiên phú thời gian Sơ đẳng chỉ có thể gia tốc tối đa 3 lần thời gian, mà đồng dạng, cũng chỉ có thể giảm tốc thời gian xuống 3 lần.

Nếu như sử dụng để chiến đấu, thì triển năng lực giảm tốc thời gian lên trên người của đối phương, tương đương với đem tư duy, phản ứng cùng với tốc độ của đối phương giảm đi 3 lần, quả nghịch thiên a!

Mà năng lực gia tốc thời gian cũng có phát huy ra tác dụng rất mạnh trong khi chiến đấu, có thể gia tốc thời gian xung quanh bản thân lên 3 lần, tương đương với tư duy, tốc độ cùng với phản ứng nhanh hơn người khác gấp 3 lần.

Nhưng hiệu quả thực sự của năng lực gia tốc thời gian cũng không phải là như thế, mà là dùng để tu luyện.

"Gia tốc thời gian tu luyện lên gấp 3 lần, tu luyện trong ba ngày mà ngoại giới chỉ mới trôi qua một ngày, chẳng phải là có thể gia tăng tốc độ tu luyện lên gấp 3 lần hay sao? Hơn nữa lần này mình còn đạt được Nguyên Lực Đoán Thế Pháp đỉnh cấp nhị đẳng, có thể gia tăng hiệu quả lên 4 lần, nếu như vậy, tốc độ tu luyện của mình chẳng phải là...đã đột phá chân trời!" Diệp Thiên hưng phấn nói.

Thế là, hần không nhịn được bắt đầu nghiên cứu Thanh Nguyên Bí Thuật. Bỏ ra thời gian nửa ngày, hần rốt cục cũng triệt để nắm giữ Thanh Nguyên Bí Thuật, thế là bắt đầu tu luyện.

"Gia tốc thời gian!" Diệp Thiên mở ra năng lực gia tốc thời gian 3 lần, nhưng rất nhanh hần liền phát hiện ra một vấn đề.

Mở ra năng lực gia tốc thời gian là cần phải tiêu hao lực lượng của bản thân, trừ phi hần có thể bỏ trí trận pháp thời gian, bằng không chỉ có thể tiêu hao tiêu hao lực lượng của bản thân để mở ra năng lực gia tốc thời gian 3 lần.

"Có thể dùng tu luyện để bổ sung lực lượng, nhưng cứ như vậy mà nói, sẽ không đạt được hiệu quả gấp 3 lần!" Diệp Thiên nhíu mày.

Hơn nữa, mở ra năng lực gia tốc thời gian 3 lần cũng có một chỗ tai hại, đó chính là tuổi thọ cũng sẽ tiêu hao gấp 3 lần. Bất quá, cái vấn đề này cũng không quan trọng, tuổi thọ của Diệp Thiên đạt đến 800 năm, hơn nữa bây giờ hần còn rất trẻ tuổi, cũng không sợ tiêu hao tuổi thọ gấp 3 lần.

Sau đó, Diệp Thiên bắt đầu tu luyện Thanh Nguyên Bí Thuật.

Sau một ngày, Diệp Thiên cảm ứng một chút, phát hiện ra tốc độ tu luyện của bản thân trên thực tế chỉ tăng cường được 8 lần, gia tốc thời gian 3 lần tăng thêm hiệu quả gấp 4 lần của Nguyên Lực Đoán Thế Pháp đỉnh cấp nhị đẳng, chính là hiệu quả 12 lần, nhưng bởi vì cần phải tốn thời gian để bổ sung lực lượng, hiệu quả tu luyện chỉ còn lại 8 lần!

Nhưng cho dù là như thế, tốc độ tu luyện nhanh hơn 8 lần so với trước đó đã đủ kinh hãi thế tục.

"Ta nguyên bản trong một tháng chỉ có thể gia tăng 45 huyết khiếu, bây giờ tăng lên 8 lần, chẳng phải là..." Diệp Thiên cười to.

Chỉ cần không đến một tháng, hần liền có thể tấn thăng đến cấp độ Vương Cấp đỉnh phong, chỉ sợ toàn bộ căn cứ Trung Hải cũng không có ai tu luyện nhanh hơn hần.

"Tu luyện tới Vương Cấp đỉnh phong mới xuất quan!" Diệp Thiên định ra một cái mục tiêu nhỏ.

Trong nháy mắt, hơn hai mươi ngày đã trôi qua.

Trong ngày này, Diệp Thiên kết thúc bế quan, hủy bỏ hiệu quả gia tốc thời gian.

"Lực lượng thân thể đã đạt tới 1 vạn Trọng của Vương Cấp đỉnh phong, đã không có cách nào tăng thêm, tốc độ cũng được gia tăng lên nhiều lần, lại tăng thêm thiên phú tốc độ cấp nguy Áo Nghĩa, tốc độ của mình đã sáng ngang với Thánh Cấp Tịch Nguyệt!" Diệp Thiên thì thào.

Dựa theo tính toán trước đó của Diệp Thiên, lực công kích hần đã đạt đến 7,2 Long Chi Lực.

Hiện tại, hần có hai loại biện pháp để phá vỡ kỷ lục lực công kích 8,2 Long Chi Lực của Chiến Phủ Đại Đế.

Một là tu luyện đao kỹ cấp Hoàng Kim, chuyện này tương đối khó khăn, đao kỹ cấp Hoàng Kim ở căn cứ Trung Hải cũng thuộc về loại đồ vật tuyệt mật, coi như hần có thể trao đổi từ trong tay của cao tăng Liên Minh Tán Tu, cũng không có vốn liếng để giao dịch.

Biện pháp thứ hai chính là sao chép thiên phú lực lượng nguy Áo Nghĩa, biện pháp này tương đối đơn giản hơn, ở trong căn cứ Trung Hải khẳng định có người nắm giữ thiên phú lực lượng nguy Áo Nghĩa, Chiến Phủ Đại Đế chính là một người trong đó, nhưng Chiến Phủ Đại Đế cũng không nhất định có ở bên trong căn cứ Trung Hải, muốn sao chép được thiên phú của hần phải dựa vào vận khí.

"Vẫn phải sao chép người khác a, mấy người có thứ hạng cao trên Vương Giả bảng khẳng định sẽ có thiên phú lực lượng cấp nguy Áo Nghĩa." Diệp Thiên suy đoán.

Thế là, trong mấy ngày tiếp theo, Diệp Thiên bắt đầu nghe ngóng tung tích của mấy vị đứng đầu Vương Giả bảng.

Sau năm ngày, có một tin tức được truyền ra, Tàn Chiến Thiên hạng thứ 2 Vương Giả bảng lúc này đang ở bên trong Tháp Chiến Thần, hơn nữa đã ở bên trong được hai ngày!

Sau khi nhận được cái tin tức này Diệp Thiên liền nhanh chóng chạy tới Tháp Chiến Thần, đứng ở bên trong đám người yên lặng chờ đợi....

Hần tin tưởng Tàn Chiến Thiên sẽ không có khả năng ở bên trong Tháp Chiến Thần quá lâu, đối phương khẳng định là đi lĩnh hội Bìa Chiến Thần, chẳng lẽ đối phương sẽ có rất nhiều điểm tích lũy để tiêu hao hay sao?

Quả nhiên, chỉ mới tới ngày thứ tư, Tàn Chiến Thiên liền đi ra, bị Diệp Thiên nhìn thấy.

Chương 180: Tàn Chiến Thiên

Mà vào lúc này, thiên phú Sao Chép của Diệp Thiên đã hết thời gian làm lạnh, nhận được hai lần cơ hội sao chép.

Thiên phú Sao Chép bao phủ Tàn Chiến Thiên, tình huống thiên phú của đối phương liền lộ ra.

Người Tàn: Tàn Chiến Thiên

Thiên phú tu luyện: cấp Thần Tinh

Thiên phú lực lượng: cấp nguy Áo Nghĩa (năm thành)

Thiên phú Thương Pháp: Trung đẳng

Thiên phú phòng ngự: cấp nguy Áo Nghĩa (hai thành)

Thiên phú tốc độ: cấp nguy Áo Nghĩa (một thành)

"Hít hà" Diệp Thiên hít vào một ngụm khí lạnh.

Tàn Chiến Thiên có thiên phú tu luyện không cao, chỉ là cấp Thần Tinh, còn không bằng Thánh nữ Tịch Nguyệt, nhưng những thiên phú khác của hắn lại quá biến thái, ba loại thiên phú cấp nguy Áo Nghĩa, hơn nữa còn là tam đại thiên phú cơ bản——tốc độ, lực lượng cùng với phòng ngự, hoàn toàn không có một chút thiếu hụt nào, thậm chí còn có cả thiên phú Thương Pháp Trung đẳng.

Nếu như thiên phú Thương Pháp của Tàn Chiến Thiên là Đỉnh cấp mà nói, như vậy liền có thể đánh vỡ kỹ lực công kích của Chiến Phủ Đại Đế. Đáng tiếc là, hắn lại không có cách nào cải thiện thiên phú Thương Pháp.

"Dạng thiên phú này tuyệt đối không phải là trời sinh, hắn là có được sau khi đúc thành căn cơ hoàn mỹ, không biết đã trả một cái giá lớn cỡ nào. Tàn Chiến Thiên dường như là cháu trai của vị thành lập Tàn Tông kia, thiên phú của bản thân rất tốt, lúc này mới được bồi dưỡng trở thành người xếp thứ 2 Vương Giả bảng. Đáng tiếc là thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh của hắn lại không có cách nào tăng lên, trong căn cứ Trung Hải cũng không có bảo vật tăng cường thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh a!" Diệp Thiên cảm khái, may mắn là hắn có thiên phú Sao Chép, có thể sao chép bất luận một loại thiên phú nào, cho dù là thiên phú tu luyện cũng có thể sao chép, bằng vào dạng ưu thế này hắn có thể vượt qua bất cứ một thiên tài nào.

"Sao chép thiên phú lực lượng cấp nguy Áo Nghĩa, sao chép thiên phú phòng ngự cấp nguy Áo Nghĩa!" Diệp Thiên liền tiếp sao chép hai loại thiên phú của Tàn Chiến Thiên, lúc này mới rời khỏi Tháp Chiến Thần, trở về nhà.

"Dung hợp thiên phú lực lượng nguy Áo Nghĩa!" Diệp Thiên tiến hành dung hợp.

Rất nhanh, quá trình dung hợp liền kết thúc.

[Thiên phú lực lượng: cấp nguy Áo Nghĩa (năm thành)]

Diệp Thiên thử đo một chút, thiên phú lực lượng cấp nguy Áo Nghĩa năm thành khiến cho lực lượng của hắn tăng cường lên 40 lần.

Diệp Thiên tính toán lực công kích của bản thân, lực lượng thân thể của hắn là 1 vạn Trọng, sau khi được nguyên lực tăng cường là 20000 Trọng, thiên phú lực lượng nguy Áo Nghĩa năm thành tăng cường 40 lần, Thiên Cực Trảm tăng cường 12 lần.

Nếu tính toán như thế, lực công kích của hắn liền đạt đến 9,6 triệu Trọng, tương đương với 9,6 Long Chi Lực!

"Đã phá vỡ kỷ lục!" Diệp Thiên hết sức kích động.

Hắn rốt cục cũng đã phá vỡ kỷ lục lực công kích mạnh nhất mà Chiến Phủ Đại Đế lưu lại khi còn là Vương Cấp, chỉ cần đi đến Tháp Chiến Thần kiểm tra một chút, hắn liền có thể thu hoạch được phần thưởng điểm tích lũy.

"Tiếp tục dung hợp thiên phú phòng ngự cấp nguy Áo Nghĩa, nói không chừng còn có thể phá vỡ kỷ lục phòng ngự mạnh nhất!" Diệp Thiên chờ mong.

Thế là, hắn bắt đầu dung hợp thiên phú phòng ngự cấp nguy Áo Nghĩa hai thành sao chép được từ Tàn Chiến Thiên.

Oanh!!!! Quá trình dung hợp bắt đầu!

10 phút sau, quá trình dung hợp kết thúc, thiên phú phòng ngự của Diệp Thiên phát sinh biến hóa lần thứ hai.

[thiên phú phòng ngự: Nguy Áo Nghĩa (bảy thành)]

Thiên phú phòng ngự cấp nguy Áo Nghĩa từ năm thành đã biến thành bảy thành, năng lực phòng ngự đại tăng.

Diệp Thiên thử đo một chút, năng lực phòng ngự của hắn đã được tăng cường 60 lần, phòng ngự thân thể đơn thuần đủ để kháng trụ với 1,2 triệu Trọng, tương đương với 1,2 Long Chi Lực mà không bị trọng thương, nếu như tăng thêm thiên phú kim cương cốt cấp nguy Áo Nghĩa, hắn là sẽ có thể ngăn cản 1,8 Long Chi Lực mà không bị trọng thương.

"Năng lực phòng ngự vẫn hơi kém một chút, trước tiên phá kỷ lục lực công kích mạnh nhất, lấy trước một lượng điểm tích lũy. Sau đó tiếp tục khiêu chiến Tháp Chiến Thần, xông qua tầng thứ sáu, lại nhận thêm được một ít điểm tích lũy!" Diệp Thiên tính toán như vậy.

Thế là, Diệp Thiên lần thứ hai đi tới Tháp Chiến Thần.

"Trước tiên xông qua tầng thứ sáu Tháp Chiến Thần a!" Diệp Thiên nghĩ nghĩ, nói.

Thế là, linh hồn của hắn tiến vào tầng thứ sáu Tháp Chiến Thần, Võ Giả Hắc Y (Võ Giả mặc áo đen) nguyên bản nhanh đến không thể tưởng tượng nổi ở trong mắt của hắn bây giờ lại hết sức chậm chạp.

"Chết!" Diệp Thiên chỉ xuất ra một đao, liền chém bay cổ của đối phương.

Xông qua tầng thứ sáu! Nhận được 32 điểm tích lũy!

Ở bên ngoài Tháp Chiến Thần, Diệp Thiên xông qua tầng thứ sáu, thứ tự trong nháy mắt tăng vọt, thoáng cái vọt tới hạng thứ 33.

Bởi vì xông qua tầng thứ sáu nguyên bản là 32 người, tăng thêm Diệp Thiên liền biến thành 33 người.

"Trời ạ, Diệp Thiên đã xông qua tầng thứ sáu, đạt tới hạng thứ 33, quá nghịch thiên! Lúc này mới qua bao lâu a!"

"Không thể tưởng tượng nổi a, thiên phú của Diệp Thiên rốt cuộc cường đại đến cỡ nào, huyết khiếu trước đó huans mờ ra khẳng định không nhiều, cho nên mỗi một lần mở ra thêm một huyết khiếu, thực lực liền tăng vọt, tu vi lần này tất nhiên đã được tăng cường, thực lực tăng cao hơn rất nhiều, lúc này mới có thể xông qua tầng thứ sáu!"

"Nếu nói như vậy, trước đó hắn vừa mới đột phá đến Vương Cấp liền đi tới khiêu chiến Tháp Chiến Thần?"

"Chỉ sợ là như vậy, đây là một vị yêu nghiệt chân chính a!"

"Các người đoán xem, hắn có thể xông qua tầng thứ bảy hay không? Căn cứ Trung Hải chỉ mới có sáu vị xông qua tầng thứ bảy, nói không chừng hắn chính là vị thứ bảy a!"

"Xông qua tầng thứ bảy? Nói đùa cái gì? Tuyệt đối không thể nào!"

Trong lúc đám người đang thảo luận, Diệp Thiên đã đi tới tầng thứ bảy.

Tại tầng thứ bảy, Diệp Thiên đang chiến đấu cùng với Võ Giả Hắc Y.

Võ Giả Hắc Y ở tầng thứ bảy có tốc độ không kém gì Diệp Thiên, nhưng lực lượng lại kém hơn Diệp Thiên rất nhiều, lực công kích của Diệp Thiên thế nhưng có thể phá vỡ kỷ lục của Chiến Phủ Đại Đế a, ai có thể so sánh lực công kích với hắn?

Cho nên, Võ Giả Hắc Y rất nhanh liền bị Diệp Thiên chém chết.

Xông qua tầng thứ bảy, nhận thêm được 64 điểm tích lũy!

Lúc này, Diệp Thiên đang đứng trước một nan đề, có nên xông qua tầng thứ tám hay không? Hắn chắc chắn có thể xông qua tầng thứ tám, bởi vì hắn còn có thiên phú không gian cùng với thiên phú thời gian, xông qua tầng thứ tám không khó, nhưng kể từ đó mà nói, tuyệt đối sẽ gây nên chấn động cho căn cứ Trung Hải.

"Được rồi, vẫn nên điều thấp một chút, nếu ở phái sau mình có chỗ dựa lớn mà nói, mình tuyệt đối có thể xông qua tầng thứ tám, nhưng bây giờ lại hoàn toàn không cần thiết, dù sao thì mình cũng không quá khát vọng với Bì Chiến Thần, chỉ dùng để lĩnh hội đao ý mà thôi, mà bây giờ mình lại không có đao kỹ cấp Hoàng Kim, không cần thiết phải vội vã tu luyện đao ý tới cấp độ viên mãn." Nghĩ như thế, Diệp Thiên mới tạm thời không xông tầng thứ tám.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 181: Phá vỡ kỷ lục

Vừa mới rời khỏi thế giới giả lập, Diệp Thiên liền kiểm tra số điểm tích lũy của bản thân, phát hiện ra mình đã có 198 điểm tích lũy.

"Chuyện gì đã xảy ra, mình xông qua tầng thứ sáu cùng với tầng thứ bảy chẳng phải chỉ thu được 98 điểm tích lũy thôi hay sao, tại sao lại biến thành 198 điểm tích lũy?" Diệp Thiên vô cùng hiếu kỳ.

"Khí Linh, điểm tích lũy của ta tại sao lại biến thành 198?" Diệp Thiên hỏi thăm Khí Linh.

Khí Linh thành thật trả lời: "Tháp Chiến Thần kiểm tra được lực công kích của ngươi đã phá vỡ kỷ lục, tự động đổi mới kỷ lục, thu được 100 điểm tích lũy."

"Nguyên lai là như vậy!" Diệp Thiên bừng tỉnh đại ngộ.

Thế là hắn mở ra kỷ lục công kích mạnh nhất, phía trên quả nhiên đã biến thành tên của hắn.

[Kỷ lục Vương Cấp công kích mạnh nhất: 9,6 Long Chi Lực, người sáng tạo: Diệp Thiên]

Nhìn qua cái kỷ lục này, trong lòng của Diệp Thiên hết sức thoải mái.

Nhưng mà, đám người ở bên ngoài bởi vì Diệp Thiên xông qua tầng thứ bảy, xếp hạng thứ 7 trên Vương Giả bảng mà triệt để sôi trào.

Trong nháy mắt, các đại thế lực cũng biết chiến tích của Diệp Thiên.

Có không ít thế lực nhao nhao muốn lôi kéo Diệp Thiên, thậm chí còn muốn cưỡng ép Diệp Thiên gia nhập vào bọn hắn, nhưng vào lúc này lại có mấy vị Đại Đế Liên Minh Tán Tu can dự, đám thế lực kia mới yên phận.

Nói đùa cái gì, ở bên trong Liên Minh Tán Tu thật vất vả mới xuất hiện một Thất Tinh Vương Cấp, hơn nữa còn có tốc độ tu luyện rất nhanh, nói không chừng còn nắm giữ thiên phú cấp Huy Nguyệt, mà Thất Tinh Vương Cấp của Liên Minh Tán Tu chỉ có thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh, khó có thể bước vào cấp độ Đại Đế, trên thực tế cũng không thể trợ giúp Liên Minh Tán Tu khuếch trương lực ảnh hưởng, mà Diệp Thiên rất có thể sẽ khiến cho Liên Minh Tán Tu thu hoạch được không ít quyền nói chuyện.

Cho nên, bọn hắn muốn trói Diệp Thiên ở bên trong Liên Minh Tán Tu, tự nhiên sẽ không cho phép những thế lực khác cướp đoạt Diệp Thiên.

Tại Nguyệt Thần Tông.

Tịch Nguyệt Thánh nữ đang chơi đùa cùng với Thời Không Ngân Thủ, bỗng nhiên có một vị thị nữ đi đến.

"Thánh nữ, đã xảy ra chuyện lớn!" Thị nữ vội vàng nói.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Tịch Nguyệt Thánh nữ nhíu mày.

"Thánh nữ, ngài xem đi?" Thị nữ đưa tin tình báo cho Tịch Nguyệt Thánh nữ.

Vào thời điểm Tịch Nguyệt Thánh nữ nhìn thấy nội dung tình báo, lập tức sợ ngây người: "Chuyện này không có khả năng, một tháng trước chúng ta chúng ta vừa mới gặp Diệp Thiên, thực lực của hắn còn không bằng ta, làm sao có thể đạt đến chiến lực Thất Tinh Vương Cấp? Ngay cả ta cũng chỉ vừa vận đạt được chiến lực Lục Tinh Vương Cấp!"

"Tiểu thư, nếu như Diệp Thiên ẩn giấu thực lực thì sao? Có ý để cho Thời Không Ngân Thủ làm hắn bị thương, tranh thủ hảo cảm của ngài!" Thị nữ bĩu môi nói.

Tịch Nguyệt Thánh nữ nhíu mày, chuyện này đúng là cũng có khả năng.

Nhưng ở trong cái nháy mắt, nàng liền mỉm cười: "Chúng ta cũng không tổn thất cái gì, huống hồ chỉ dùng một phần Nguyên Lực Đoán Thẻ Pháp đình cấp nhị đẳng đã mời được một vị Thất Tinh Vương Cấp xuất thủ, đổi lại là những người khác, có thể làm được hay không?"

Thị nữ lắc đầu nói: "Thất Tinh Vương Cấp là nhân vật thiên tài bậc nào, làm sao có thể để ý đến Nguyên Lực Đoán Thẻ Pháp đình cấp nhị đẳng, bọn hắn trên cơ bản đều có Nguyên Lực Đoán Thẻ Pháp đình cấp nhất đẳng!"

"Đúng vậy a, nhưng Diệp Thiên lại là Thất Tinh Vương Cấp hàng thật giá thật a, bởi vì vậy chúng ta cũng không hề thua thiệt a! Coi như tranh thủ sự hảo cảm của ta thì lại như thế nào, có thể kết giao cùng với dạng thiên tài này, đối với chúng ta chỉ có chỗ tốt, người cũng đừng có oán trách!" Tịch Nguyệt Thánh nữ nói.

"Thánh nữ, ta hiểu được!" Thị nữ gật đầu.

Nhưng mà thị nữ không nhìn thấy được là, sự hâm mộ ở sâu trong nội tâm của Tịch Nguyệt Thánh nữ.

Đây chính là Thất Tinh Vương Cấp a! Coi như là Nguyệt Thần Tông cũng không có cách nào bồi dưỡng nàng đến Thất Tinh Vương Cấp, có thể bồi dưỡng nàng đến Lục Tinh Vương Cấp đã phải tiêu hao một lượng lớn tư nguyên.

"Bất quá, mình có Thời Không Ngân Thủ, không ngờ được lại là một con hung thủ nắm giữ hai đại thiên phú chí cao, chỉ cần bồi dưỡng thật tốt, nó tuyệt đối sẽ là trợ giúp lớn nhất của mình!" Nghĩ như thế, Tịch Nguyệt Thánh nữ cũng không cảm thấy hâm mộ Diệp Thiên nữa.

Nếu như nàng biết rõ Diệp Thiên cũng có hai đại thiên phú chí cao, trong lòng chỉ sợ sẽ càng hâm mộ hơn, thậm chí còn ghen ghét.

Tại căn cứ Trung Hải, bên trong một toà tháp nào đó.

Vương Yến nhìn qua tình báo vừa được đưa tới, hoàn toàn bị giật mình. Đây là lần thứ hai nàng thu được tình báo liên quan tới Diệp Thiên, nhưng một lần lại rung động hơn một lần.

Trước đó không lâu, Diệp Thiên trở thành người xếp thứ 62 Vương Giả bảng, nàng cơ hồ đã không thể tin được, chỉ có thể cho rằng là Diệp Thiên có thiên phú quá mạnh, thật sự không ngờ được mới qua không bao lâu, Diệp Thiên dĩ nhiên đã nắm giữ chiến lực Thất Tinh Vương Cấp, hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của nàng.

Cho tới bây giờ, nàng thậm chí còn cho rằng phần tình báo này có vấn đề, nhưng sau khi trải qua hỏi thăm mấy lần, cuối cùng mới xác định tính chân thực của phần tình báo này.

"Thất Tinh Vương Cấp nha, đưa cho hắn loại cơ hội kia sẽ rất thích hợp, mình có giữ lại cũng vô dụng. Mà Diệp Thiên lại là kẻ ngoại lai, ở trong căn cứ Trung Hải không có chỗ dựa gì, khẳng định không có cách nào thu được loại cơ hội kia, nếu giao cơ hội kia cho hắn, tuyệt đối sẽ là một đại nhân tình!" Vương Yến thì thầm.

"Chờ đến khi Diệp Thiên đi ra từ Tháp Chiến Thần, mình sẽ đi tìm hắn!" Hai con người của Vương Yến trở nên kiên định, hạ quyết định.

Tại Tháp Chiến Thần, Diệp Thiên xong qua tầng thứ bảy, Khí Linh đột nhiên nói với Diệp Thiên: "Diệp Thiên, ngươi đã xong qua tầng thứ bảy, mà phạm là Vương Cấp xong qua tầng thứ bảy Tháp Chiến Thần liền có thể trở thành thành viên chính thức của Tháp Chiến Thần, có thể hưởng thụ quyền hạn mà Vương Cấp phổ thông không có."

"Thành viên chính thức?" Diệp Thiên có chút hiếu kỳ, hỏi: "Có quyền hạn gì?"

Khí Linh nói: "Bởi vì Tháp Chiến Thần không trọn vẹn, đã đánh mất đi nhiều chức năng, hiện tại chỉ có hai loại quyền hạn —— Chiến Thần Giới và điểm tích lũy thành viên. Chiến Thần Giới là một loại bảo vật đặc thù, có thể khiến cho người ta tiến vào thế giới giả lập lần lượt tiến hành chiến đấu, mài luyện kỹ xảo chiến đấu, thậm chí có thể kiểm tra được các loại lực công kích, tốc độ, phòng ngự của bản thân. Chỉ cần không vượt qua Tháp Chiến Thần 100 vạn cây số, đều có thể vận dụng Chiến Thần Giới. Điểm tích lũy thành viên là phúc lợi của thành viên chính thức, mỗi tháng có thể nhận được 1 điểm tích lũy, có thể cộng dồn!"

"Còn có dạng chuyện tốt này?" Diệp Thiên kinh ngạc.

Tác dụng của Chiến Thần Giới rất là thuận tiện, có thể tùy thời tiến vào thế giới giả lập để chiến đấu, còn có thể kiểm tra lực công kích, tốc độ và phòng ngự của bản thân!

Mà phúc lợi mỗi tháng nhận được 1 điểm tích lũy, chuyện này cũng vô cùng thoải mái a!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 182: Đầu tư

1 năm có thể cộng dồn được 12 điểm tích lũy, hoàn toàn có thể lĩnh hội Bì Chiến Thần trong thời gian 12 ngày, dù sao cũng là ban thường ngoài định mức, người nào không muốn a?

Mà Diệp Thiên cũng từ trong miệng của Khí Linh biết được một chuyện, thì ra Tháp Chiến Thần lại không trọn vẹn, Tháp Chiến Thần nhìn qua vô cùng bình thường lại không trọn vẹn, nếu như là không trọn vẹn mà nói, vậy thì Tháp Chiến Thần hoàn chỉnh sẽ cường đại cỡ nào?

"Nếu như là Tháp Chiến Thần hoàn chỉnh, phúc lợi của thành viên chính thức chẳng phải là sẽ càng tốt hơn?" Diệp Thiên tưởng tượng.

Nhưng bây giờ có thể lấy được dạng chỗ tốt này đã cực kỳ tốt rồi, cũng không nên quá mức tham lam.

"Khí Linh, ta muốn đi vào không gian Bì Chiến Thần!" Diệp Thiên nói ra.

Sau khi truyền tống vào không gian Bì Chiến Thần, Diệp Thiên bắt đầu lĩnh hội đạo ý.

Trong nháy mắt, một tháng đã trôi qua.

Trong ngày này, Diệp Thiên mở hai con ngươi ra, nghĩ thầm "Quá khó khăn, một tháng trước mình đã đạt tới bảy thành đạo ý, nhưng bây giờ lĩnh hội một tháng chỉ đạt được bảy thành năm đạo ý, sợ rằng phải tiêu xài hết tất cả điểm tích lũy mới có thể miễn cưỡng lĩnh hội đến tám thành đạo ý a."

Hắn cũng không tiếp tục tìm hiểu, mà lựa chọn rời đi.

Lần này ra ngoài, hắn chẳng những muốn sao chép hai loại thiên phú tốt, còn muốn tìm kiếm một môn đạo kỹ cấp Hoàng Kim, bằng không thì cảnh giới đạo ý cao như vậy của hắn sẽ bị lãng phí.

Rời khỏi Tháp Chiến Thần, Diệp Thiên đi về khu Kính Hồ, trên đường đi hắn một mực dùng thiên phú Sao Chép xem xét tình huống thiên phú của người chung quanh, nhưng lại không nhìn thấy loại thiên phú tốt nào.

Về đến nhà, Diệp Thiên đang chuẩn bị làm một chút đồ ăn ngon.

Đột nhiên, có người tới bãi phòng.

"Là cô!" Diệp Thiên nhìn thấy Vương Yến đang đứng ở bên ngoài cửa biệt thự, hơi kinh ngạc.

"Không mời ta vào ngồi một chút hay sao?" Vương Yến hỏi.

"Mời!" Diệp Thiên vội vàng nói.

Đối với Vương Yến, hắn vẫn tương đối cảm kích, đối phương tặng cho hắn Quy Tức Thuật, khiến cho hắn giảm đi nhiều phiền phức ngay từ lúc đầu, hơn nữa còn đưa cho hắn tư liệu giới thiệu liên quan tới căn cứ Trung Hải, mặc dù không có nhiều giá trị, nhưng lại có thể khiến cho hắn mau chóng hiểu rõ căn cứ Trung Hải.

Đây chính là nhân tình!

"Diệp Thiên, người thế nhưng đã làm cho ta giật nảy cả mình, trong một khoảng thời gian ngắn liền nắm giữ chiến lược Thất Tinh Vương Cấp, vào thời điểm ta nghe được còn cho rằng là giả đấy!" Vương Yến cười nói.

"Chỉ là do thiên phú tốt một chút thôi!" Diệp Thiên khiêm tốn nói.

"Đây cũng không phải là tốt một chút, mà là tốt nhiều lắm!" Vương Yến che miệng cười, ngữ khí của nàng cũng không quá mức kính sợ đối với Diệp Thiên, dường như cũng không để ý lắm đến thân phận Thất Tinh Vương Cấp của Diệp Thiên.

Nếu như là Vương Cấp bình thường đối mặt với Diệp Thiên chỉ sợ đã sớm run rẩy, làm sao có thể nói chuyện nhẹ nhàng như thế!

"Diệp Thiên, người có biết vì sao lại có nhiều Vương Cấp ở trên Vương Giả bảng như vậy hay không? Trong bọn hắn có rất nhiều người đã đạt tới cấp độ Vương Cấp đỉnh phong, trong đó còn không thiếu người nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh. Đặc biệt là thiên tài đúc thành căn cơ hoàn mỹ, rất nhẹ nhàng liền có thể tiến vào Thánh Cấp, nhưng bọn hắn lại một mực dừng lại ở Vương Cấp, người có biết tại sao hay không?" Vương Yến đột nhiên hỏi như thế.

Diệp Thiên trầm mặc mấy giây, lắc đầu nói: "Không biết!"

Kỳ thật, hắn nguyên bản cũng đã nghĩ qua vấn đề này, nhưng lại không suy nghĩ quá nhiều.

Bây giờ nghĩ lại, vấn đề này xác thực rất lớn a! Ví dụ như Tịch Nguyệt Thánh nữ, thành danh đã lâu, lại nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt, trở thành Thánh Cấp đối với nàng mà nói là một chuyện quá mức đơn giản, nhẹ nhàng liền có thể đánh vỡ bình cảnh, tấn thăng Thánh Cấp.

Nhưng Tịch Nguyệt Thánh nữ một mực vẫn chỉ là Vương Cấp, chuyện này rất kỳ quái!

"Có một vài nguyên nhân, một là do vấn đề số lượng thiên phú, coi như là thiên tài đúc thành căn cơ hoàn mỹ, một khi tiến nhập vào Thánh Cấp, sẽ rất khó thông qua bảo vật dễ gia tăng thiên phú, ví dụ như một vài thiên tài không có thiên phú tốc độ, muốn lợi dụng các loại bảo vật để gia tăng thiên phú tốc độ. Cho nên, thiên tài chân chính đều mơ tưởng trước khi bước vào Thánh Cấp bổ sung thiên phú thiếu hụt, tận lực nắm giữ tạm đại thiên phú cơ sở, nhưng bảo vật gia tăng thiên phú lại quá hiếm thấy, hơn nữa phần lớn đều là bảo vật gia tăng thiên phú Thấp hoặc là Sơ đẳng, dạng thiên phú này, bọn hắn cũng không cần."~~

"Nguyên nhân thứ hai chính là Áo Nghĩa, người hắn cũng đã lĩnh ngộ Áo Nghĩa, mặc dù ta không biết người đã lĩnh ngộ mấy loại Áo Nghĩa, nhưng coi như lĩnh ngộ Áo Nghĩa, có rất nhiều thiên tài cũng chỉ nắm giữ thiên phú cấp nguyên Áo Nghĩa, rất khó tấn thăng thành thiên phú cấp Áo Nghĩa chân chính. Một khi nắm giữ thiên phú cấp Áo Nghĩa, liền có thể chấp chưởng lực lượng pháp tắc, dạng Áo Nghĩa này được gọi là pháp tắc Áo Nghĩa, thiên phú cấp nguyên Áo Nghĩa sẽ không thể so sánh. Theo lời đồn vào thời điểm Vương Cấp tấn thăng thành Thánh Cấp, linh hồn sẽ tiến hành thuế biến, ngộ tính vào thời điểm này sẽ tăng lên rất nhiều lần, nếu như lĩnh ngộ một loại thiên phú nguyên Áo Nghĩa đến cảnh giới bảy thành, liền có thể dựa vào cái cơ hội này trong nháy mắt lĩnh hội thành thiên phú cấp Áo Nghĩa chân chính. Cho nên, bọn hắn mới tận hết khả năng khiến cho thiên phú nguyên Áo Nghĩa của mình đạt đến cảnh giới bảy thành, bởi vì vậy bọn hắn mới một mực ở lại Vương Cấp." Vương Yến giải thích.

"Thì ra là như vậy!" Diệp Thiên bừng tỉnh đại ngộ.

Loại bí mật này có lẽ đối với các thiên tài của các đại thể lực chỉ là điều thường thức, nhưng cũng không lưu truyền ra bên ngoài, Vương Cấp bình thường căn bản sẽ không biết, mà hắn không có một chút bối cảnh nào, tự nhiên sẽ không có người nào nói cho hắn biết chuyện này.

"Tại sao cô lại nói cho ta những chuyện này?" Diệp Thiên nghi hoặc.

Vương Yến mỉm cười nói: "Diệp Thiên, vào thời điểm lần đầu tiên nhìn thấy ngươi, ta đã cho rằng ngươi là đồ đệ của một lão quái vật nào đó, về sau ta lại cảm thấy ngươi không phải là như vậy, bởi vì hiểu biết của ngươi rất ít, nếu thật sự là đồ đệ của lão quái vật nào đó, đối phương sẽ không có khả năng không dạy ngươi những tri thức thường thức này. Vào thời điểm ngươi đề tên trên Vương Giả bảng, ta càng xác định ngươi không phải là đồ đệ của lão quái vật nào đó, bởi vì ngươi có thiên phú quá cao, nếu ngươi thật sự được thu làm đồ đệ, đối phương nhất định sẽ dốc hết toàn lực trợ giúp ngươi tiến nhập vào Thánh Cấp, căn bản không dám để cho ngươi ly khai vào thời điểm mới chỉ là Vương Cấp, bởi vì ở cái giai đoạn Vương Cấp này, nếu không có người chỉ đạo mà nói, sẽ rất dễ dàng đi nhầm đường, ví dụ như những điều ta vừa nói với ngươi, nếu như ngươi không biết, nói không chừng sẽ tùy tiện trùng kích Thánh Cấp, mất đi một lần cơ hội đạt được thiên phú cấp Áo Nghĩa. Ngươi không có bối cảnh gì, thiếu khuyết cơ duyên và cơ hội, ta liền có thể đầu tư vào ngươi, mà bây giờ chính là một cơ hội thật tốt, ta cảm thấy ngươi sẽ cần, không biết ngươi có nguyện ý cho ta cơ hội đầu tư hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 183: Thần Điện

"Đầu tư?" Diệp Thiên kinh ngạc nhìn Vương Yến, không ngờ được đối phương đến đây là để nói chuyện này.

Hơn nữa Vương Yến đoán rất đúng, hắn xác thực không phải là đồ đệ của lão quái vật nào đó, cũng không có bối cảnh gì, chuyện này rất dễ dàng nhìn thấy, ưu thế duy nhất của hắn chính là thiên phú cao, mà thiên phú thì lại là thứ trọng yếu nhất ở cái thời đại này, so với bất luận loại truyền thừa nào còn muốn trọng yếu hơn.

Nhưng thiên phú cao không có nghĩa là không cần cơ duyên, không cần tri thức, không cần người chỉ bảo.

Giống như lúc trước Diệp Thiên nếu không đạt được tâm đắc tu luyện của Cụ Phong Vương, cũng sẽ không đúc thành căn cơ hoàn mỹ, có lẽ sẽ có thể sao chép được thiên phú cấp nguy Áo Nghĩa của người khác, nhưng nếu không có căn cơ hoàn mỹ, sẽ rất khó đánh vỡ cực hạn tăng cường 100 lần.

Thiên phú Sao Chép cũng không phải là vạn năng, cũng không thể trợ giúp hắn đánh vỡ cực hạn tăng cường 100 lần, cũng chỉ có thiên tài đúc thành căn cơ hoàn mỹ mới có thể đánh vỡ cực hạn.

Cho nên, đối với một số loại cơ duyên, có thể tranh thủ tự nhiên thì phải tranh thủ.

"Cô muốn đầu tư cho ta cái gì?" Diệp Thiên hỏi thẳng.

"Một tòa di tích văn minh cổ cùng loại với Tháp Chiến Thần, ta nắm giữ một danh ngạch, nhưng ta tự biết thực lực của mình không đủ, nếu như đi vào mà nói, chẳng những không đạt được bảo vật, ngược lại còn có khả năng rất lớn mất đi tính mạng. Có không ít thiên tài của các đại thể lực muốn cái danh ngạch này của ta, nhưng ta đều không giao ra. Ta muốn đem cái danh ngạch này giao cho ngươi, yêu cầu duy nhất là ngươi có thể mang ra một loại bảo vật có thể rèn luyện tinh thần lực." Vương Yến nói ra mục đích của bản thân.

"Di tích văn minh cổ?" Diệp Thiên kinh ngạc, hỏi: "Cái gì gọi là di tích văn minh cổ?"

Vương Yến đối với việc Diệp Thiên không biết di tích văn minh cổ không có một chút kinh ngạc nào, coi như là ở căn cứ Trung Hải, cũng chỉ có đệ tử hạch tâm của đại thể lực đỉnh tiêm mới biết được loại bí mật này.

"Tháp Chiến Thần chính là bảo vật do một tòa di tích văn minh cổ lưu lại!" Vương Yến giảng giải: "Di tích văn minh cổ, người cứ biết đó là di tích lưu lại từ rất lâu rồi, có thể là trên vạn năm, có thể là mấy chục vạn năm, thậm chí là niên đại càng xa xưa."

"Trước văn minh nhân loại còn có nền văn minh khác?" Diệp Thiên chấn kinh.

Hắn cũng đã từng nghi hoặc dạng bảo vật Tháp Chiến Thần này đến từ nơi nào, hiện tại đã biết rõ ràng.

Tháp Chiến Thần lại có thể là bảo vật của nền văn minh cổ, đến từ một niên đại rất xa xưa. Có thể thấy được, Tháp Chiến Thần vào thời điểm ở cái niên đại kia sẽ cường đại cỡ nào.

"Còn những nền văn minh cổ kia đâu rồi?" Diệp Thiên hỏi.

"Có lẽ đã bị tiêu diệt, có lẽ đã rời khỏi trái đất, không có ai biết được?" Vương Yến nhún vai, cũng biểu thị rằng bản thân không biết.

Diệp Thiên cũng không hỏi nhiều về loại vấn đề này, mà Vương Yến lại tiếp tục giảng giải về tòa di tích văn minh cổ kia: "Tòa di tích văn minh cổ kia là một tòa Thần Điện, bên trong Thần Điện có một vùng không gian, ở bên trong có không ít bảo vật, trong đó cũng không thiếu bảo vật có thể gia tăng thiên phú, thậm chí còn có bảo vật có động tinh thần lực, rèn luyện thành thần thức. Căn cứ Trung Hải sở dĩ có thể sinh ra nhiều người nắm giữ thiên phú cao như vậy, chính là dựa vào những loại bảo vật này, nếu không thì thực lực và trình độ thiên phú của căn cứ Trung Hải đều sẽ bị giảm đi một, hai bậc."

"Ồ bên trong có đao kỹ hay không?" Diệp Thiên thuận miệng hỏi.

Vốn tưởng là không có, nhưng Vương Yến lại nói: "Có, các loại bí tịch, đao kỹ, kiếm kỹ, thương pháp ở căn cứ Trung Hải, chỉ có một vài thứ là do Vô Giả sáng tạo ra, còn lại thì phần lớn đều được mang ra từ bên trong di tích. Bên trong tòa Thần Điện kia đúng là có đao kỹ, thậm chí là ngay cả đao kỹ cấp Hoàng Kim đều có, nhưng rất khó lấy được."

"Ngay cả đao kỹ cấp Hoàng Kim đều có?" Diệp Thiên đã thực sự động tâm, hắn thế nhưng rất khát vọng đạt được đao kỹ cấp Hoàng Kim, nếu như nắm giữ một môn đao kỹ cấp Hoàng Kim, thực lực của hắn tất nhiên sẽ tăng lên rất nhiều.

"Có thật sự nguyện ý giao cái danh ngạch này cho ta?" Diệp Thiên mặc dù không biết có bao nhiêu danh ngạch tiến vào Thần Điện, nhưng mỗi một cái danh ngạch tất nhiên đều vô cùng trân quý.

"Đương nhiên!" Vương Yến khẳng định: "Ta tin tưởng vào thực lực của ngươi, hơn nữa chúng ta lại giao dịch đồng giá, đây không phải là nguyên tắc mà Liên Minh Tán Tu các ngươi một mực truy cầu hay sao, ta cho ngươi danh ngạch, ngươi tiến vào Thần Điện, nếu là có thể mang ra bảo vật cô đọng tinh thần lực, cho ta một phần, đây chính là giao dịch. Ta chỉ có thiên phú tu luyện cấp Siêu phẩm, muốn dựa vào thiên phú rèn luyện tinh thần lực là không có khả năng, loại tốc độ kia quá chậm. Mà muốn bước vào Thánh Cấp nhất định phải đem tinh thần lực rèn luyện thành thần thức, ta chỉ có thể dựa vào ngoại vật rèn luyện tinh thần lực để tấn thăng thành Thánh Cấp. Ta nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Siêu phẩm, nếu như dựa vào ngoại vật rèn luyện tinh thần lực mà nói, xác suất thành công vẫn sẽ rất cao, tối thiểu sẽ có 5, 6 thành hi vọng. Thế nhưng bảo vật có thể rèn luyện tinh thần lực lại quá hiếm thấy, cho dù ta là dòng dõi của một vị Thánh Cấp Dong Binh Quán Chiến Phủ, cũng không có cách nào đạt được, nhất định phải đi vào bên trong di tích mới có hy vọng đạt được."

"Được, ta đồng ý!" Diệp Thiên đáp ứng.

Loại sự tình này đối với song phương đều có lợi, hẳn tại sao lại không đáp ứng?

Sau đó, Diệp Thiên đã từ trong miệng của Vương Yến biết được nhiều tình huống hơn về toà Thần Điện kia.

Khiến cho Diệp Thiên để ý là, Võ Giả có thể tiến vào toà di tích kia cũng không phải là chỉ có căn cứ Trung Hải, còn có Võ Giả của một căn cứ siêu cấp khác nắm giữ danh ngạch, căn cứ siêu cấp này chính là căn cứ Trường Hà, toà căn cứ siêu cấp này được xây dựng ở bên trên bờ Trường Giang, cho nên mới lấy cái tên như vậy.

Đám Võ Giả ở căn cứ Trường Hà mỗi ngày đều chém giết hung thú ở bên trong Trường Giang, hơn nữa ở phụ cận còn có hai vết nứt không gian Ngũ Tinh, mặc dù nhân số ở cái căn cứ này tương đối ít, chỉ có 20 triệu người, ít hơn căn cứ Trung Hải 10 triệu người, nhưng sức chiến đấu lại cực mạnh, bởi vì bọn hắn thời khắc khắc đều chém giết cùng với vô số hung thú, mà có không ít Võ Giả ở căn cứ Trung Hải lại quá an nhàn.

Cuối cùng, Vương Yến nhắc nhở: "Phải cẩn thận những Võ Giả khác, một khi tiến vào không gian Thần Điện, vì bảo vật, coi như là người quen cũng sẽ chém giết nhau, chớ đừng nói chi là những Võ Giả lạ lẫm."

Diệp Thiên gật đầu, hẳn tự nhiên biết rõ điểm này.

Bản tính của nhân loại vốn là tự tư cùng với tham lam, có rất ít Võ Giả thật sự cao thượng, cũng không thích hợp sinh tồn ở cái thời đại này.

Mạnh được yếu thua, cường giả sinh tồn, kẻ yếu đào thải, đây là pháp tắc sinh tồn ở cái thời đại này.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 184: Thiên phú nguy trang

Thậm chí là Vương Yến ngồi ở trước mặt, hẳn cũng không hoàn toàn tin tưởng, vẫn như cũ bảo trì một tia cảnh giác.

Vào thời điểm Vương Yến rời đi, nàng lưu lại một tám lệnh bài, là một trong những chìa khoá dùng để tiến vào Thần Điện, mà toàn bộ chìa khoá Thần Điện có hết thảy 365 chiếc, trong đó căn cứ Trung Hải chỉ nắm giữ 108 chiếc.

Căn cứ Trung Hải có nhiều thể lực đỉnh tiêm như vậy, nhưng chỉ nắm giữ 108 chiếc chìa khoá tiến vào Thần Điện, chìa khoá mà mỗi thể lực nắm giữ cũng không nhiều, có thể thấy được cái danh ngạch này trân quý cỡ nào, cho dù Diệp Thiên gia nhập vào những đại thể lực đỉnh tiêm, bọn hắn cũng không có khả năng cho người mới như hắn một danh ngạch.

Nếu không phải Vương Yến muốn đầu tư vào hắn, hẳn căn bản không có cách nào đạt được chiếc chìa khoá này.

"Cứ 10 năm sẽ mở ra một lần, còn khoảng hai tháng thời gian nữa. Vương Yến còn có một chuyện không nói, những cường giả hàng đầu trên Vương Giả bảng sở dĩ còn lưu lại ở Vương Cấp, chỉ sợ cũng là vì phần cơ duyên tiến vào Thần Điện này a!" Diệp Thiên suy đoán.

Có sự nhắc nhở của Vương Yến, trong khoảng thời gian này hẳn sẽ không trùng kích Thánh Cấp, mặc dù hắn hoàn toàn có thể nhẹ nhõm trùng kích đến Thánh Cấp, nhưng sau khi biết được vào thời điểm trùng kích Thánh Cấp, ngộ tính sẽ được tăng lên, vậy thì không cần phải vội.

Mặc dù hắn có thể sao chép thiên phú của người khác, nhưng thiên phú cấp Áo Nghĩa lại quá hiếm thấy, cho đến nay hắn cũng chưa từng thấy, thậm chí ngay cả Thủy Thiên Nguyệt xếp thứ 8 Thánh bảng cũng không có thiên phú cấp Áo Nghĩa.

Thiên phú phòng ngự của hắn đã đạt đến bảy thành Áo Nghĩa, vào thời điểm trùng kích Thánh Cấp có thể lĩnh hội Áo Nghĩa chân chính, coi như đã có một loại thiên phú sẽ đạt đến cấp Áo Nghĩa, nhưng hắn vẫn muốn đạt được nhiều thiên phú cấp Áo Nghĩa hơn.

"Mục tiêu tiếp theo chính là đem từng loại thiên phú cấp nguy Áo Nghĩa dung hợp thành bảy thành Áo Nghĩa!" Diệp Thiên lại định ra thêm một mục tiêu.

Trong thời gian hai tháng, Diệp Thiên cũng không có cách nào tăng cao tu vi, hắn đã là Vương Cấp đỉnh phong, lại tăng thêm chính là Thánh Cấp.

Tạm thời hắn không thể trùng kích Thánh Cấp, cho nên không có cách nào tăng cao tu vi, vậy cũng chỉ có thể tăng cường các phương diện khác.

Ví dụ như là đạo ý, hoặc là sao chép những thiên phú khác.

Trong hai ngày kế tiếp, Diệp Thiên liên tục đi tới các đại phân bộ của Liên Minh Tán Tu cùng với các đại phân bộ của Dong Binh Quán Chiến Phủ, tìm kiếm những thiên phú tốt.

Rất cực thì hắn cũng đã tìm được!

Tại khu Tam Sơn, phân bộ Dong Binh Quán Chiến Phủ.

Diệp Thiên dùng ánh mắt mờ mịt nhìn về phía một vị Võ Giả 60, 70 tuổi, vị Võ Giả này có bộ dáng rất xấu xí, trên mi tâm có một con ngươi màu đỏ, là nhân tộc tam nhãn.

Bộ dáng của hắn nhìn qua hết sức cổ quái, tu vi ngược lại cũng không cao, chỉ là một vị Tông Sư mà thôi.

Nhưng thiên phú của huân lại hấp dẫn sự chú ý của Diệp Thiên.

Nhân tộc tam nhãn: Cổ Thông

Thiên phú tu luyện: Siêu phẩm

Thiên phú tốc độ: Sơ cấp

Thiên phú nguy trang: Cao đẳng

Vị nhân tộc tam nhãn tên là Cổ Thông, thiên phú tu luyện của hắn không cao, chỉ là cấp Siêu phẩm mà thôi, nhưng lại nắm giữ thiên phú nguy trang.

"Người này nắm giữ thiên phú tu luyện Siêu phẩm, không có khả năng vào thời điểm 60, 70 tuổi mới đạt tới cấp độ Tông Sư, tuổi tác của hắn có lẽ cũng không cao, chẳng lẽ là đã lợi dụng thiên phú nguy trang biến thành một ông già?" Diệp Thiên hết sức kinh ngạc.

Hắn cẩn thận nhìn nhìn, đối phương nhìn qua thật sự là một ông già, vô luận là da dẻ, ánh mắt, hay là khí tức sinh mệnh, đều không sai biệt lắm với một ông lão, hoàn toàn nhìn không ra mảnh khỏe khác.

Nếu không phải thiên phú sao chép có thể dò xét thiên phú của đối phương, hắn cũng không thể phát hiện ra đối phương là một người trẻ tuổi.

"Thiên phú nguy trang, loại thiên phú này coi như cũng không tệ, hai tháng sau ta sẽ tiến vào Thần Điện, ta có lẽ sẽ có thể lợi dụng thiên phú nguy trang biến thành một người khác, như vậy coi như ở bên trong có đắc tội người khác, người khác cũng không biết thân phận chân chính của ta." Diệp Thiên âm thầm kinh hãi.

Thế là, hắn vụng trộm sao chép thiên phú nguy trang của Cổ Thông.

Tiếp đó, hắn lại đi dạo thêm vài chỗ, tiếp cận tổng bộ của các đại thế lực, nhưng bởi vì không có cách nào đi vào, thiên phú Sao Chép lại không có cách nào bao trùm phạm vi quá lớn, cho nên không có cách nào sao chép thiên phú của những thành viên hạch tâm đại thế lực.

Cuối cùng, Diệp Thiên cũng không muốn làm chậm trễ thời gian, liền tùy ý sao chép thiên phú Âm Ảnh Đỉnh cấp.

Nguyên bản, hắn cũng đã có thiên phú Âm Ảnh, nhưng chỉ là Sơ đẳng, bây giờ sao chép thiên phú Âm Ảnh Đỉnh cấp, coi như là cũng không tệ.

Trở về nhà, Diệp Thiên lại dung hợp thiên phú Âm Ảnh Đỉnh cấp cùng với thiên phú nguy trang Cao đẳng.

Lúc này, Diệp Thiên phát hiện ra thiên phú nguy trang Cao đẳng cũng không phải là một loại thiên phú đơn giản, nó có thể nguy trang Diệp Thiên thành những sinh vật khác.

"Dĩ nhiên lại có thể nguy trang thành hung thú!" Diệp Thiên quả thực rất kinh hãi.

Hắn vốn cho rằng thiên phú nguy trang chỉ có thể nguy trang thành những người khác mà thôi, nhưng sau khi tiếp xúc với ẩn ký thiên phú nguy trang, hắn mới biết được chỗ thần kỳ của thiên phú nguy trang.

Bất quá, thiên phú nguy trang Cao đẳng lại không có cách nào nguy trang thành bất luận một con hung thú nào, chỉ có thể nguy trang thành hung thú hình người, ví dụ như là hung thú loại khí.

Đương nhiên, thiên phú nguy trang cũng có thể nguy trang thành nữ nhân, thậm chí là sau khi nguy trang, ngay cả giọng nói của nữ nhân cũng có thể mô phỏng ra được.

Chỉ bất quá, Diệp Thiên vừa nghĩ tới bản thân phải nguy trang thành nữ nhân, liền cảm thấy không được tự nhiên, vội vàng bỏ cái ý nghĩ này đi.

Đi tới Tháp Chiến Thần, Diệp Thiên chuẩn bị bắt đầu bế quan lĩnh hội đạo ý, có giữ lại điểm tích lũy cũng vô dụng, hắn chuẩn bị dùng toàn bộ để lĩnh hội đạo ý, nếu như tăng cường cảnh giới đạo ý lên, vạn nhất ở trong Thần Điện chiếm được đạo kỹ cấp Hoàng Kim, như vậy liền có tác dụng lớn.

Trong không gian Bìa Chiến Thần, Diệp Thiên bắt đầu lĩnh hội đạo ý, từng ngày trôi qua, cảnh giới đạo ý cũng một mực vững vàng tăng lên.

Bảy thành sáu đạo ý!

Bảy thành bảy đạo ý!

Bảy thành tám đạo ý!

...

Bất tri bất giác, Diệp Thiên đã bế quan gần hai tháng thời gian, trong lúc đó chỉ có một lần rời khỏi, là đi theo một vị Thánh Cấp, vị Thánh Cấp này sau khi rời khỏi không gian Bìa Chiến Thần, hắn cũng đã rời theo, trong nháy mắt đi ra khỏi Tháp Chiến Thần, sao chép thiên phú lực lượng nguy Áo Nghĩa hai thành của đối phương, khiến cho thiên phú lực lượng nguy Áo Nghĩa tăng lên tới sáu thành.

Mặt khác, hắn còn sao chép thiên phú tốc độ cấp nguy Áo Nghĩa một thành của đối phương, đem thiên phú tốc độ cấp nguy Áo Nghĩa tăng lên tới hai thành, thu hoạch xem như cũng tương đối khá.

Ngoại trừ cái đó, hắn vẫn ở bên trong không gian Bìa Chiến Thần lĩnh hội đạo ý.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 185: Truyền thừa

"Phù!" Diệp Thiên mở hai con ngươi ra, trong mắt tràn đầy vẻ vui sướng.

"Thành công, tám thành đạo ý!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Bất quá, hắn đã ăn gian.

Không sai, hắn đã âm thầm mở ra năng lực gia tốc thời gian, nhưng chỉ bao trùm xung quanh bản thân, những người khác căn bản không biết là hắn đã vận dụng thiên phú thời gian.

Ở dưới 3 lần gia tốc thời gian, tương đương với việc hắn đã tìm hiểu trong sáu tháng thời gian, lúc này mới có thể lĩnh hội đạo ý đến tám thành.

Loại hành vi ăn gian biến thái này, cũng chỉ có một hình thức sử dụng được, những người khác cũng không có năng lực gia tốc thời gian, bất quá bởi vì duy trì năng lực gia tốc thời gian, hắn đã tiêu hao đi không ít Nguyên Khí Thạch để bổ sung lực lượng, nhưng tổng thể mà nói là vô cùng có giá trị.

"Xem ra Tháp Chiến Thần cũng không phải là vạn năng, ta sử dụng gia tốc thời gian, nó cũng không ngăn cản, nói không chừng còn chưa phát hiện ra được!" Diệp Thiên suy đoán.

Đã lĩnh hội xong tám thành đạo ý, tăng thêm việc Thần Điện đã sắp mở ra, hắn cũng không muốn tiếp tục lưu lại ở nơi này.

"Nên rời đi!" Diệp Thiên rời khỏi không gian Bì Chiến Thần, trước tiên trở về nhà một chuyến.

Lúc này, hắn mới kinh ngạc phát hiện ra tiểu Huyết đã thức tỉnh.

"Tiểu Huyết, ngươi rốt cục cũng tỉnh dậy rồi a, ngươi ngủ một lần là mấy tháng!" Diệp Thiên xoa đầu của tiểu Huyết, nói ra.

"Chủ nhân, ta phát hiện ra ở trong đầu nhiều ra một chút đồ vật." Tiểu Huyết hưng phấn nói.

"Là cái gì?" Diệp Thiên có một chút khẩn trương, đây thế nhưng là sủng vật của bản thân hắn a, cũng không thể xảy ra chuyện.

...

"Dường như là truyền thừa, vào thời điểm ta sinh ra cũng có, nhưng chỉ có một số truyền thừa đơn giản, nhưng bây giờ lại xuất hiện một số phương pháp tu luyện, có vẻ như còn có liên quan tới lĩnh hội Áo Nghĩa gì đó." Tiểu Huyết bình thản nói.

"Cái gì!" Diệp Thiên trừng lớn hai con ngươi, gắt gao nhìn chăm chăm vào tiểu Huyết.

Rất nhanh, hắn liền biết rõ ràng, đó là truyền thừa của Long tộc Chiến Huyết Thiên Long, mà truyền thừa của Chiến Huyết Thiên Long nhất tộc lại có các giai đoạn khác nhau, là để cho Chiến Huyết Thiên Long có thể tu hành vững vàng từng bước một.

Đáng tiếc là, truyền thừa của Chiến Huyết Thiên Long nhất tộc có độ bảo mật rất cao, coi như là tiểu Huyết cũng chỉ có thể lĩnh ngộ cho bản thân, không có cách nào nói ra, giống như là một loại lời thề vậy.

Ở dưới sự bắt buộc, Diệp Thiên chỉ có thể nói tiểu Huyết cố gắng tu hành, dù sao thì nếu tiểu Huyết tìm hiểu ra Áo Nghĩa, hắn trực tiếp sao chép là được, ngược lại cũng không cần phải ghen ghét tiểu Huyết.

"Tiểu Huyết, ngươi về sau chính là bảo khố Áo Nghĩa di động của ta!" Diệp Thiên nhìn tiểu Huyết, thầm nghĩ.

Tiểu Huyết đáng thương không biết rằng chủ nhân vô si đã xem nó như là một cái bảo khố di động, nếu không khẳng định sẽ oán trách.

"Tiểu Huyết, ta chuẩn bị ra bên ngoài một chuyến, ngươi hãy ở bên trong mật thất tu luyện cao cấp tu luyện cho thật tốt, thực lực của ngươi bây giờ quá yếu, ta chỉ cần dùng một đầu ngón tay liền có thể ấn chết ngươi." Diệp Thiên đã kích tiểu Huyết.

"Hừ, chủ nhân, chờ ngài trở về, ta khẳng định sẽ cường đại hơn ngài!" Tiểu Huyết cũng không chịu thua, đoạn truyền thừa mới xuất hiện khiến cho nó vô cùng tự tin.

Đáng thương là nó không biết, vô luận nó mạnh lên như thế nào, cũng đánh không lại Diệp Thiên, bởi vì Diệp Thiên có thể sao chép hết thầy thiên phú của nó, vậy làm sao mà so?

Tại Trường Linh Hà.

Trong ngày này, có từng vị Vương Cấp đi đến nơi này, khí tức của mỗi người đều vượt xa Vương Cấp bình thường, phàm là có Vương thú tới gần bọn hắn, sẽ lập tức bị miểu sát.

Chỉ trong chốc lát sau, ở một nơi nào đó ven bờ Trường Linh Hà, nơi này đã có hơn 100 vị Vương Cấp tập trung, còn có Vương Cấp lục tục đi tới.

"Tới rồi!" Diệp Thiên bay tới, hạ xuống bên bờ Trường Linh Hà, quét ánh mắt qua, nhìn thấy được rất nhiều Vương Cấp.

"Diệp Thiên, ngươi cũng tới?" Một giọng nói nhu hoà truyền đến.

Diệp Thiên quay đầu lại nhìn, phát hiện ra một người quen —— Tịch Nguyệt Thánh nữ.

"Ừm!" Diệp Thiên nhẹ nhàng gật đầu.

Lúc này, Tịch Nguyệt Thánh nữ đã đi tới.

Diệp Thiên phát hiện ra có không ít ánh mắt bất thiện, hiển nhiên là cũng có không ít người ái mộ Tịch Nguyệt Thánh nữ, dĩ nhiên đã sinh ra địch ý đối với hắn.

Hắn cũng không thêm để ý đến ánh mắt của những người này, bất quá chỉ là một đám gà đất chó sành mà thôi, không đáng giá để nhắc tới.

"Diệp Thiên, không ngờ được ngươi mới đến căn cứ Trung Hải không bao lâu, lại có thể lấy được một chiếc chìa khoá Thần Điện?" Tịch Nguyệt Thánh nữ hiếu kỳ.

"Có người cho!" Diệp Thiên thuận miệng nói một câu.

"Thì ra là thế!" Tịch Nguyệt Thánh nữ cái hiểu cái không gật gù đầu, nàng tưởng rằng một vị Đại Đế nào đó của Liên Minh Tán Tu đã cho hắn, dù sao thì Liên Minh Tán Tu cũng nắm giữ vài danh ngạch.

Diệp Thiên thấy Tịch Nguyệt Thánh nữ dường như đã hiểu lầm, cũng không muốn giải thích.

"Tịch Nguyệt Thánh nữ, cô có biết gì về Thần Điện hay không?" Diệp Thiên hỏi.

"Không biết nhiều, đây cũng là lần đầu tiên ta tới, nhưng tiền bối Nguyệt Thần Tông trước kia đã tới, ngược lại cũng đề cập với ta một chút. Không gian bên trong Thần Điện rất lớn, bên trong có rất nhiều kiến trúc, bảo vật được giấu ở bên trong những kiến trúc này, bởi vì mỗi một lần chỉ có thể lấy một kiện bảo vật, sau khi lấy được bảo vật cũng sẽ bị truyền tống ra bên ngoài, không có cách nào tiến vào bên trong kiến trúc một lần nữa, cho nên cho tới nay vẫn chưa lấy hết được bảo vật. Đương nhiên, muốn thu hoạch được bảo vật cũng hết sức khó khăn, bên trong đại bộ phận kiến trúc đều có thủ hộ giả." Tịch Nguyệt Thánh nữ giới thiệu.

"Thủ hộ giả?" Đây là lần đầu tiên Diệp Thiên nghe được cái từ này, Vương Yển cũng không nói với hắn, có lẽ là ngay cả Vương Yển cũng không biết, dù sao thì địa vị của Vương Yển tại Đông Bình Quán Chiến Phủ cũng không phải là quá cao, có thể đạt được một cái danh ngạch có lẽ là có quan hệ cùng với phụ thân của nàng, mà bằng vào thực lực của nàng căn bản không đủ để tiến vào không gian Thần Điện, tự nhiên sẽ không biết quá nhiều đến tình huống bên trong không gian Thần Điện.

"Không sai, là thủ hộ giả, những thủ hộ giả này giống như là Kim Giáp Thần Linh, nhìn qua giống như là người, nhưng trên thực tế lại là một loại khôi lỗi, khôi lỗi vô cùng chân thực!" Tịch Nguyệt Thánh nữ nói: "Chỉ có đánh bại thủ hộ giả, mới có thể tiến vào những toà kiến trúc kia, lấy đi một kiện bảo vật."

"Cám ơn cô!" Diệp Thiên cảm kích nói.

"Không có gì, chờ đến khi ngươi đi vào tự nhiên rất nhanh sẽ phát hiện ra điểm này, ta chỉ nói sớm một chút mà thôi!" Tịch Nguyệt Thánh nữ mỉm cười nói.

Diệp Thiên trò chuyện dăm ba câu cùng với Tịch Nguyệt Thánh nữ, nhưng lại dùng thiên phú Sao Chép một mực dò xét những Vô Giả khác.

"Có không ít người nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh, thậm chí còn có một số người nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 186: Thần Điện

Diệp Thiên tự nhiên không thêm đề ý đến những người nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Thần Tinh cùng với cấp Huy Nguyệt này, bởi vì thiên phú tu luyện của hắn đã sớm là cấp Hi Nhật, cái hắn đề ý là thiên phú đặc thù của bọn hắn.

Theo thời gian trôi qua, càng ngày có càng nhiều Vương Cấp đi đến, chia thành hai trận doanh.

Trận doanh căn cứ Trung Hải cùng với trận doanh căn cứ Trường Hà!

Ở bên trong căn cứ Trường Hà cũng có vụ nhân cùng với nhân tộc tam nhân, nhưng còn có thêm một chủng tộc —— Hải Nhân tộc!

Hải Nhân tộc có bề ngoài không sai biệt lắm cùng với nhân loại bình thường, nhưng vốn quần áo lên liền có thể nhìn thấy làn phiến thưa thớt trên người của bọn họ, hơn nữa hệ thống hô hấp của bọn họ cũng có một chút khác biệt với nhân loại bình thường.

Trước kia Hải Nhân tộc là một nhóm nhân loại bị ép tiến vào bên trong một cái bí cảnh trong biển, ở bên trong năm tháng dài đằng đặc chậm rãi hóa thành bộ dáng như vậy, đáng tiếc là vào hơn 100 năm trước tai nạn giáng lâm, có vô số hung thủ chiếm cứ hải dương, bí cảnh của Hải Nhân tộc cũng bị hung thủ chiếm cứ, chỉ có thể chạy trốn dọc theo Trường Giang, cuối cùng gia nhập vào căn cứ Trường Hà.

Diệp Thiên phát hiện ra những người Hải Nhân tộc này cơ bản đều có thiên phú loại Thủy hệ, bọn hắn nếu ở trong nước sẽ có thực lực cường đại hơn các Vương Cấp khác rất nhiều.

Lại qua thêm nửa giờ, nhóm Vương Cấp của hai căn cứ siêu cấp cơ bản đã đến đông đủ.

"Ngay cả một người nắm giữ thiên phú cấp Áo Nghĩa đều không có!" Diệp Thiên bây giờ mới biết được rằng thiên phú cấp Áo Nghĩa là khó có được cỡ nào, coi như là có bảo vật như Chiến Thần Thiên Bị phụ trợ, bọn hắn cũng khó có thể đạt được thiên phú cấp Áo Nghĩa.

Nhưng lại có hai loại thiên phú làm cho Diệp Thiên có một chút hứng thú.

Một loại là thiên phú phòng ngự cấp nguy Áo Nghĩa năm thành, cùng với thiên phú lực lượng nguy Áo Nghĩa sáu thành.

Người nắm giữ thiên phú lực lượng nguy Áo Nghĩa sáu thành đến từ Phong Huyết Lục, đệ nhất Vương Giả băng của căn cứ Trung Hải, người nắm giữ thiên phú phòng ngự cấp nguy Áo Nghĩa năm thành là Vu Hồ của căn cứ Trường Hà.

"Nếu như sao chép thiên phú phòng ngự cấp nguy Áo Nghĩa năm thành, thiên phú phòng ngự của mình liền có thể trực tiếp biến thành cấp Áo Nghĩa. Hơn nữa thiên phú lực lượng của mình cũng đã đạt tới sáu thành Áo Nghĩa, nếu như sao chép thiên phú lực lượng nguy Áo Nghĩa sáu thành, nói không chừng thiên phú lực lượng cũng trực tiếp biến thành cấp Áo Nghĩa!"

Không thể không nói, Diệp Thiên lại cảm thấy động tâm.....nhưng hiện tại hắn lại gặp phải một vấn đề rất khó xử, đó là hai ngày nữa thiên phú Sao Chép mới hết thời gian làm lạnh. Hiện tại hắn không có cách nào sao chép!

"Nếu biết như vậy thì trước đó không nên sao chép, giữ lại để bây giờ sao chép thì tốt hơn!"

Nhưng hồi hận cũng vô dụng, Diệp Thiên chỉ có thể hy vọng gấp lại hai người này ở trong không gian Thần Điện, sau đó lại tiến hành sao chép thiên phú của bọn hắn.

"Sắp tới giờ rồi!" Một vị Vương Cấp đột nhiên mở miệng nói.

Những vị Vương Cấp khác cũng nhao nhao gật đầu, quả nhiên không tới thời gian 10 phút, dưới đáy sông Trường Linh Hà phát ra một đạo quang mang, xuyên thấu qua hư không.

Thần Điện hiện thế!

"Không gian ba động!" Diệp Thiên cảm ứng được không gian ba động mãnh liệt.

Lúc này, hắn mới nhớ tới một tình huống mà Vương Yển đã đề cập qua với hắn.

Thần Điện ở dưới đáy sông, nhưng mỗi 10 năm Thần Điện mới hiện ra một lần, vào những thời điểm khác căn bản tìm không thấy, thậm chí đã từng có Đại Đế tiến vào đáy sông Trường Linh Hà, cũng không phát hiện ra được dấu vết của Thần Điện.

Bây giờ, Diệp Thiên rốt cuộc đã hiểu rõ.

"Thần Điện hẳn là được giấu ở bên trong không gian kép, trừ phi có thể đánh vỡ không gian, tìm tới không gian chứa Thần Điện, nếu không căn bản sẽ không có biện pháp tìm được Thần Điện." Diệp Thiên bình tĩnh.

"Chúng ta đi xuống đi!" Một vị Vương Cấp dẫn đầu nhảy vào Trường Linh Hà, bắt đầu chém giết.

Trường Linh Hà chính là thiên đường của hung thú, ở phía dưới có không biết bao nhiêu Vương thú, thậm chí còn ngẫu nhiên xuất hiện hung thú Thánh Cấp, nếu như không có thực lực cường đại, chỉ sợ ngay cả cửa chính của Thần Điện cũng không tới được.

Diệp Thiên cũng nhảy vào Trường Linh Hà, nhớ tới thời điểm trước đây khi hắn vượt qua Trường Linh Hà một mình, sợ gặp phải hung thú cường đại, đã nói tiểu Huyết dùng một tốc độ nhanh nhất bay qua Trường Linh Hà, vô cùng cảnh giác. Nhưng bây giờ, thực lực của hắn đã mạnh mẽ hơn khi đó không biết bao nhiêu lần, Trường Linh Hà đối với hắn hiện tại mà nói cũng không là cái gì, coi như là hung thú Thánh Cấp, cũng có thể dùng mấy dao chém chết.

Ngũ Tinh Vương Cấp đã có thể chém giết với Thánh Cấp phổ thông, mà chiến lực chân chính của hắn cũng không phải là Thất Tinh Vương Cấp, mà là Bát Tinh Vương Cấp, thậm chí so với Bát Tinh Vương Cấp bình thường còn muốn cường đại hơn không ít.

Ở bên trong Trường Linh Hà.

Có vô số hung thú vọt tới, bị Diệp Thiên dùng từng dao chém chết, thậm chí ngay cả loại Vương thú cường đại nắm giữ thiên phú đặc thù, cũng bị một dao của Diệp Thiên diệt sát.

Rất nhanh, hắn đã bơi xuống dưới đáy Trường Linh Hà.

Diệp Thiên cùng với một nhóm Vương Cấp đứng ở trước mặt một tòa Thần Điện hùng vĩ.

Tòa Thần Điện này vô cùng lớn, đoán chừng phải chiếm cứ chu vi 10 dặm, Thần Điện trải qua năm tháng phủ đầy vẻ tang thương, nhưng vẫn như cũ phát ra khí thế bàng bạc không có cách nào tưởng tượng, giống như có thể nuốt chửng nhật nguyệt tinh thần.

Toàn bộ Thần Điện được bao phủ bởi một tầng màn sáng, tầng màn sáng này nhìn như rất mỏng, nhưng ngay cả Đại Đế cũng không có cách nào phá vỡ, nhất định phải dùng chìa khoá Thần Điện mới có thể tiến vào bên trong Thần Điện.

Mà Thánh Cấp cùng với Đại Đế lại không có cách nào tiến vào Thần Điện, chỉ có Vô Giả từ cảnh giới Vương Cấp trở xuống mới có thể tiến vào Thần Điện, nếu không danh ngạch tiến vào Thần Điện cũng không đến lượt mấy người Diệp Thiên, tất nhiên sẽ bị Thánh Cấp cùng với Đế Cấp cường đại cướp đi.

Nguyên một đám Vương Cấp cầm chìa khoá Thần Điện trong tay đi vào tầng màn sáng, nhẹ nhàng xuyên qua quang mạng, bước vào bên trong Thần Điện.

Mấy trăm vị Vương Cấp tiến vào bên trong đại điện, cũng không có một chút cảm giác chen chúc nào, toàn bộ đại điện thật sự là quá lớn, mà ở giữa đại điện có một cánh cổng ánh sáng.

Cánh cổng ánh sáng nối thẳng đến không gian Thần Điện, cũng là con đường duy nhất, những chỗ khác toàn bộ đều là vách tường dày cộm.

Xoạt!!! Từng vị Vương Cấp tiến vào cánh cổng ánh sáng, không có một chút do dự nào, mà Diệp Thiên nhanh chóng bước vào.

Lực lượng truyền tống quen thuộc bao phủ Diệp Thiên! Hắn rất nhanh liền xuất hiện ở bên trong một mảnh thiên địa khác.

"Thiên phú Sao Chép cũng không bị áp chế!" Diệp Thiên thở ra một hơi nhẹ nhõm.

Vừa rồi ở bên trong tòa đại điện kia, hắn phát hiện ra thiên phú Sao Chép bị áp chế, có một chút buồn bực, bây giờ truyền tống đến vùng không gian này, lại không bị áp chế nữa, không thể không nói đây là một cái sự tình đáng giá để cao hứng.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 187: Kim giáp thi khôi

Nếu như bị áp chế mà nói, thiên phú Sao Chép của hắn coi như hết thời gian làm lạnh, cũng không có cách nào ở bên trong vùng không gian này sao chép thiên phú của những người khác.

"Làm sao mình lại có cảm giác vùng không gian này không nằm ở bên trong Thần Điện?" Diệp Thiên suy đoán.

Thần Điện mặc dù rất thần bí, chỉ có một địa phương để đi vào, nhưng toàn bộ Thần Điện khẳng định không chỉ có một cái địa phương này, những địa phương khác chỉ là không có cách nào tiến vào mà thôi, nhưng cánh cửa ánh sáng ở trong đại điện lại giống như là truyền tống trận, liên thông với vùng không gian này, nhưng vùng không gian này lại không ở bên trong Thần Điện, mà ở một địa phương có cự ly rất xa.

Nếu như giả thích như vậy, cũng có thể nói rõ tại sao thiên phú Sao Chép của Diệp Thiên lại không bị vùng không gian này áp chế.

"Thần Điện quá mức thần bí, vẫn không nên suy nghĩ những thứ này, mà nên đi tìm những kiến trúc a!" Diệp Thiên bay lên trên cao, quay đầu nhìn ra bốn phía.

Những vị Vương Cấp khác ở nơi nào, hắn không biết, vị trí truyền tống của mỗi người không giống nhau.

Phóng tầm mắt nhìn tới, bốn phía không có một vị Vương Cấp nào, mấy trăm vị Vương Cấp tiến vào, vậy mà không nhìn thấy một người nào, có thể thấy được vùng không gian này không lồ cỡ nào.

Diệp Thiên tùy tiện lựa chọn một phương hướng, nhanh chóng bay đi, vừa bay đi, vừa cảm ứng tình huống ở dưới mặt đất.

Không đến nửa giờ, rốt cục cũng có một tòa kiến trúc xuất hiện ở trong tầm mắt của Diệp Thiên.

Vù! Diệp Thiên bay qua, đi tới trước mặt tòa kiến trúc.

Đây là một tòa tiểu viện, giống như là chỗ ở của một vị cường giả, toàn bộ tiểu viện đều được trận pháp bao trùm.

"Thiên phú trận pháp đỉnh cấp, mở ra!"

Trong phút chốc, toàn bộ đại trận ở trong mắt của Diệp Thiên hóa thành thế giới trận pháp, do từng tầng không gian trận pháp hợp lại với nhau, vô cùng phức tạp.

"Đại trận thật là khủng khiếp!" Diệp Thiên vô cùng kinh ngạc.

Đây là trận pháp phức tạp nhất mà hắn từng thấy, nói không chừng nếu không có thiên phú trận pháp đỉnh cấp sẽ không có cách nào nhìn thấy không gian trận pháp.

Xem ra đẳng cấp của tòa trận pháp này đã vượt qua phạm trù trận pháp đỉnh cấp.

"Nếu muốn đánh vỡ trận pháp, rất khó!" Diệp Thiên lắc đầu, từ bỏ cái ý nghĩ này.

Vào thời điểm hắn tới gần tòa biệt viện, có một vị chiến sĩ cảm trường thương xuất hiện ở trước mặt Diệp Thiên.

"Tự tiện tiến vào chỗ ở của chủ nhân, giết!" Vị chiến sĩ lạnh giọng nói.

"Là thù họ già!" Diệp Thiên nhớ tới lời Tịch Nguyệt Thánh nữ nói lúc trước.

Hiển nhiên, vị chiến sĩ này chính là thù họ già.

Diệp Thiên liền sử dụng thiên phú Sao Chép bao trùm đối phương, một sự tình làm cho người ta khiếp sợ phát sinh, hắn dĩ nhiên lại có thể thấy được tình huống thiên phú của đối phương.

Chủng loại: Kim Giáp Thi Khôi

Thiên phú tu luyện: Siêu phẩm

Thiên phú phòng ngự: Cao cấp

Thiên phú lực lượng: Trung đẳng

Thiên phú Thương Pháp: Trung đẳng

"Kim Giáp Thi Khôi, chẳng lẽ là khôi lỗi được luyện chế từ thi thể của Vương Cấp hay sao, thiên phú Sao Chép của mình cũng có thể sao chép thiên phú của thi thể, chỉ cần thi thể còn hoàn chỉnh là được. Vị Kim Giáp Thi Khôi này là thi thể, hơn nữa vẫn còn hoàn chỉnh, cho nên mình mới có thể sao chép thiên phú." Diệp Thiên suy nghĩ tới điểm này, toàn thân lập tức căng cứng.

Thế lực đứng phía sau tòa Thần Điện này ở thời cổ đại tuyệt đối không phải là chính phái, ở bên trong vùng không gian này có bao nhiêu Kim Giáp Thi Khôi, liền đại biểu cho số Vương Cấp đã chết đi.

"Dùng thi thể để luyện chế khôi lỗi, thù họ nơi ở của mình, là phong cách của cái thế lực này. Nhưng không biết đã phát sinh ra biến cố gì, bọn hắn đã biến vùng không gian này thành nơi truyền thừa, hoặc là một nơi để cho đệ tử đến khảo hạch, nhưng mỗi người chỉ có thể lấy được một kiện bảo vật ở bên trong một tòa kiến trúc. Trong dòng sông lịch sử dài đằng đẵng, cái thế lực này đã biến mất, vùng không gian này được bảo tồn cho tới bây giờ, cuối cùng bị nhân loại của cái thời đại này phát hiện ra!" Diệp Thiên suy đoán đại khái.

Nhưng Diệp Thiên cũng không suy nghĩ được quá nhiều, Kim Giáp Thi Khôi đã công kích tới.

Diệp Thiên nhẹ nhàng bỏ tới một dao, trực tiếp chém Kim Giáp Thi Khôi thành hai nửa, dao quang cũng không giảm, tiếp tục chém về phía đại trận.

Ầm một tiếng! Dao quang đánh vào bên trên đại trận, nhưng chỉ có thể nhấc lên một chút gợn sóng, hoàn toàn không thể làm gì được đại trận.

Đột nhiên, hai đoạn thi thể của Kim Giáp Thi Khôi được đại trận thu lại, mà trên đại trận cũng xuất hiện một cái cửa vào.

Có thể tiến vào! Diệp Thiên đi vào bên trong, thấy được từng tòa gian phòng, có phong cách cổ xưa.

Hắn tùy ý mở cửa một gian phòng, thấy được một ít thư tịch, hiển nhiên là thư phòng. Hắn nhẹ nhàng đụng vào một quyển sách, quyển sách trong nháy mắt hóa thành bụi bặm.

"Chỉ là sách phổ thông!" Diệp Thiên nghĩ thầm.

Có một vài quyển sách được bảo tồn, qua ngàn vạn năm cũng không bị mục nát, nhưng sách phổ thông thì lại không thể.

Kiểm tra trong thư phòng một hồi, Diệp Thiên chỉ thấy có ba quyển sách vẫn còn hoàn chỉnh, ba quyển sách này được chế tạo từ da của một loại hung thú nào đó, trải qua năm tháng dài như thế mà cũng không bị một chút tổn hại nào.

"Đây là văn tự của nền văn minh cổ hay sao?" Diệp Thiên lật ba quyển sách ra, thấy được một đồng ký tự kỳ quái, không phải là văn tự hiện đại, cũng không phải là văn tự cổ đại.

Mặc dù hắn không nhận ra những văn tự này, nhưng sau khi hắn lật ra, liền biết được nội dung ở bên trong.

Bởi vì người chế tạo ra ba quyển sách này đã trút tinh thần lực của mình vào, tinh thần lực đã nói cho Diệp Thiên biết những văn tự này đại biểu cho cái gì, có rất nhiều loại bí tịch đều có dạng hiệu quả này, cũng không có gì là kỳ quái.

Ba quyển bí tịch này toàn bộ đều là bí tịch tu luyện, một quyển là kiếm kỹ cấp Bạch Ngân——Thập Tự Bí Kiếm, một quyển là Nguyên Lực Đoán Thế Pháp cao cấp, còn có một quyển liên quan tới phương diện tinh thần lực, liên quan tới một loại lý luận.

Loại lý luận này chính là khi tinh thần lực cường đại tới một trình độ nhất định, sẽ có thể tồn tại vĩnh viễn, không cần phụ thuộc vào nhục thể.

Loại lý luận này đối với Diệp Thiên mà nói chỉ là hơi hiếm lạ mà thôi, cũng không có lợi ích gì.

Diệp Thiên cũng không lựa chọn ba quyển bí tịch này, mà để lại chỗ cũ, hắn có một loại cảm giác, nếu như hắn lựa chọn bất kỳ một quyển sách nào, sẽ lập tức bị truyền tống đi.

"Đi qua những phòng khác xem thử!" Diệp Thiên đi về phía những gian phòng khác.

Qua không bao lâu, Diệp Thiên đã đi qua hết một lượt các gian phòng, đúng là có không ít đồ tốt.

Ví dụ như, Diệp Thiên nhìn thấy được một thanh kiếm, là một thanh Nguyên binh đỉnh cấp, thanh kiếm này ở bên trong căn cứ Trung Hải cũng có giá trị rất cao, được gọi là Thần binh, hơn nữa còn là Thần binh trung phẩm.

Đáng tiếc là, thanh kiếm này không có tác dụng gì đối với Diệp Thiên. Cuối cùng, Diệp Thiên lựa chọn một thanh đao miễn cưỡng đạt đến Thần binh hạ phẩm.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 188: Cung điện

Hiện tại hắn vẫn còn đang dùng đao Nguyên binh cao cấp, cấp bậc có hơi thấp, mà thanh đao Thần binh hạ phẩm này mặc dù có đẳng cấp không bằng thanh kiếm kia, nhưng Diệp Thiên lại dùng thuận tay.

Một thanh đao Thần binh hạ phẩm, cũng coi như là một lần thu hoạch không tệ.

Cầm thanh đao Thần binh hạ phẩm lên, Diệp Thiên liền bị truyền tống ra bên ngoài.

Vào thời điểm kịp phản ứng, Diệp Thiên đã phát hiện ra mình đang đứng ở bên ngoài tòa tiểu viện.

Thế là Diệp Thiên tiếp tục đi tìm kiếm những tòa kiến trúc khác.

Thời gian trôi qua từng ngày, Diệp Thiên cũng phát hiện ra thêm vài tòa kiến trúc khác, nhưng cũng không tìm được đao kỹ cấp Hoàng Kim, cũng không tìm ra bảo vật rèn luyện tinh thần, những bảo vật tìm được đều là binh khí, Nguyên Lực Đoán Thế Pháp đỉnh cấp cùng với linh dược trợ giúp trùng kích huyết khí.

Linh dược thì được trận pháp bảo hộ, được hiệu văn được bảo tồn hoàn chỉnh, cũng có giá trị rất cao.

Những loại bảo vật này đối với Diệp Thiên trước kia mà nói là đồ tốt, nhưng bây giờ lại không lọt vào tầm mắt của hắn.

Ngày thứ mười, Diệp Thiên đột nhiên nhìn thấy một cột ánh sáng xuất hiện ở nơi xa, thế là nhanh chóng bay về hướng đó.

Chỉ trong chớp lát sau, Diệp Thiên liền nhìn thấy một tòa cung điện khổng lồ, rộng lớn hơn xa so với những tòa kiến trúc hắn nhìn thấy trước đó.

Mà ở bên trong lại có loáng thoáng mấy vị Vương Cấp.

Ở bên trong tòa cung điện này chắc chắn là có đồ tốt, nói không chừng sẽ phát sinh xung đột.

"Xem ra đây là thời điểm vận dụng thiên phú nguy trang!" Diệp Thiên lợi dụng thiên phú nguy trang, biến hóa hình thể cùng với bề ngoài, biến thành một người trẻ tuổi có sắc mặt tái nhợt.

Sau khi Diệp Thiên bay tới gần, mới phát hiện ra tòa cung điện này lại có vô số vết nứt, trận pháp bao quanh cũng không đầy đủ.

Vào lúc này, có không ít cường giả Vương Cấp đang liên thủ công kích vào trận pháp bao quanh cung điện, mà cột sáng vừa rồi là do một cái tiết điểm bị phá vỡ phát ra lực lượng.

"Là người của căn cứ Trường Hà!" Diệp Thiên nhíu mày.

Mà vào lúc này, người của căn cứ Trường Hà cũng nhìn thấy Diệp Thiên, lập tức biến sắc. Bọn hắn biết được là do cột sáng vừa rồi đã hấp dẫn Diệp Thiên đến.

"Giết hắn!" Hai vị Vương Cấp xông tới.

Bọn hắn vừa ra tay chính là sát chiêu, một người thì triển thương pháp, một thương xuất ra phảng phất có thể xuyên qua hư không, một người khác thì triển thiên phú Hóa Long, có một con Hóa Long to lớn gào thét trong hư không, xông về phía Diệp Thiên, bằng vào thực lực thể hiện ra, bọn hắn chính là Tứ Tinh Vương Cấp.

"Giun dế!" Thân hình của Diệp Thiên khẽ động, trong nháy mắt biến mất, chém ra một đao.

Sau một cái chớp mắt, có hai cỗ thi thể từ trên không trung rơi xuống.

Một đao, hai người vẫn lạc!

Ở dưới trạng thái nguy trang, hắn cũng không sợ thân phận của bản thân bị bại lộ, hai người này dám động thủ với hắn, không giết thì còn để làm cái gì?

"Người dĩ nhiên lại giết bọn hần, người có biết thân phận của bọn hần hay không? Bọn hần chính là thiên tài đỉnh cấp của Thiết Long Bảo Đình ở căn cứ Trường Hà chúng ta!" Một thanh niên phẫn nộ nhìn Diệp Thiên rồng to.

Diệp Thiên nhìn đối phương nói: "Không phục sao, vậy thì tới đây đánh một trận!"

Thần sắc của tên thanh niên cứng lại, không dám nói chuyện.

Lúc này, người cầm đầu mới đi ra, nói: "Ha ha, tiểu huynh đệ, hà tất phải chém chém giết giết, người đã chứng minh thực lực của mình, vậy thì hãy hợp lực phá vỡ trận pháp cùng với chúng ta? Căn cứ Trường Hà chúng ta đã sớm phát hiện ra tòa cung điện này, nó đã bị nắm thắt tàn phá, trận pháp cũng không còn tròn vẹn, trải qua nhiều lần bị công kích, nói không chừng chúng ta sẽ có thể phá vỡ trận pháp, một khi phá vỡ trận pháp, cũng sẽ không còn quy tắc lấy một kiện bảo vật nữa, muốn lấy bao nhiêu bảo vật ở bên trong liền có thể lấy bấy nhiêu."

"Hợp tác sao? Được!" Diệp Thiên gật đầu đồng ý.

Thế là, Diệp Thiên cũng bắt đầu công kích vào trận pháp, đồng thời còn âm thầm tra xét thiên phú của đối phương, người cầm đầu tên là Tôn Tinh Hà, nắm giữ thiên phú tu luyện cấp Huy Nguyệt, hơn nữa còn có những thiên phú không tẻ khác, hần nắm giữ ba loại thiên phú cấp nguy Áo Nghĩa, chiến lực có lẽ cũng đạt tới Thất Tinh Vương Cấp, hần là một trong những thiên tài cao cấp nhất của căn cứ Trường Hà.

Ở một bên khác.

Có một tên thanh niên truyền âm: "Tôn ca, tại sao người không xuất thủ? Thực lực của người chính là Thất Tinh Vương Cấp a, còn không giết được hần hay sao?"

Tôn Tinh Hà ngưng trọng nói: "Ta có cảm giác thực lực của hần cũng không kém gì ta, hà tất phải liều mạng vì hai thằng ngốc kia? Huống hồ, thực lực của hần còn muốn cường đại hơn hai thằng ngốc kia rất nhiều, hần giúp chúng ta phá vỡ trận pháp, chẳng phải là sẽ càng nhanh hơn? Nếu thật sự có thể công phá trận pháp, phát hiện ra đồ tốt, đến thời điểm đó chúng ta lại liên hợp lại..."

"Tôn ca suy nghĩ rất chu đáo, là do chúng ta quá gấp!" Tên thanh niên kia vội vàng nịnh nọt.

Diệp Thiên mặc dù không biết bọn hần đang truyền âm cái gì, nhưng tuyệt đối không phải là chuyện tốt lành gì.

Bọn hần lợi dụng Diệp Thiên, Diệp Thiên làm sao lại không lợi dụng bọn hần? Nếu có thể lợi dụng lực lượng của mấy người này đánh vỡ trận pháp, hần cũng tiết kiệm được không ít công sức.

Rầm rầm rầm!!! Đám người công kích một ngày một đêm, lại công phá thêm được một cái tiết điểm.

Lúc này, trận pháp đã lung lay sắp đổ, đoán chừng phá vỡ thêm một cái tiết điểm, toàn bộ trận pháp cũng sẽ mất đi hiệu lực.

Mắt thấy trận pháp đã sắp bị đánh vỡ, tất cả mọi người đều trở nên kích động.

Đây thế nhưng chính là một tòa cung điện a, ở bên trong sẽ có bao nhiêu đồ tốt a?

Nhưng mà, vào lúc này Diệp Thiên lại có một chút nhú mày, luôn cảm thấy sẽ có sự tình gì đó phát sinh?

Lại qua thêm một ngày, đám người Diệp Thiên rốt cục lại phá vỡ thêm một cái tiết điểm trong trận pháp.

Oanh! Toàn bộ trận pháp đột nhiên mất đi quang mang, bắt đầu trở nên yên lặng.

Trận pháp cũng không chân chính bị đánh vỡ, nhưng lại đình chỉ vận chuyển, như vậy cũng đã đủ rồi.

Một khi trận pháp đình chỉ, bọn hần muốn lấy đi bao nhiêu bảo vật cũng được.

"Ha ha ha, bảo vật, ta tới đây!" Một vị Vương Cấp vội vọt tới.

Những người khác cũng nhanh chân tiến vào, hiện tại ai vào nhanh hơn liền có thể lấy được nhiều bảo vật hơn a!

Nhưng Diệp Thiên lại có một chút do dự, cũng không lập tức xông vào bên trong cung điện.

Đột nhiên, có một tiếng hét thảm thiết truyền đến.

"A a a ~~~~ " Đó là tiếng hét thảm của vị Vương Cấp đầu tiên tiến vào.

Tiếp đó, có từng vị Vương Cấp bay ngược ra bên ngoài, phát huy tốc độ đến cực hạn.

Oanh!!!! Hư không chấn động, có từng vị Kim Giáp Thi Khôi từ bên trong cung điện bay ra.

Kim Giáp Thi Khôi phô thiên cái địa bay ra, từng vị Vương Cấp bị xé nát, hóa thành sương máu đầy trời.

"Đám khò lỏi đáng chết, tự tìm cái chết!" Tôn Tinh Hà nắm giữ chiến lực Thất Tinh Vương Cấp hóa thành một vị chiến thần viễn cổ, thi triển một loại quyền kỹ cực kỳ đáng sợ, một quyền này có thể trấn áp tinh hà, tấn ra uy nghiêm vô thượng.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Thiên Phú* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.